

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I (Tiedonantoja)	
	EUROOPAN PARLAMENTTI	
	KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET	
(2001/C 187 E/001)	E-2778/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Nykyisten työpaikkojen säilyttämättä jättäminen pastantuottaja MISKO Oy:n tukea saavassa yksikössä	1
(2001/C 187 E/002)	E-2779/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Toiseen työpaikkaan siirtymään pakotettavien Misko-nimisen yrityksen työntekijöiden tukeminen	1
	Yhteinen täydentävä vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2778/99 ja E-2779/99	2
(2001/C 187 E/003)	P-2531/00 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Yhteisön Condadossa (Pontevedra, Espanja) yhteisrahoittamat hankkeet (Täydentävä vastaus)	3
(2001/C 187 E/004)	E-2807/00 esittäjä: Robert Goebbels komissiolle Aihe: EU:n varoin kunnostetun teollisuusalueen käyttö (Täydentävä vastaus)	3
(2001/C 187 E/005)	E-3180/00 esittäjä: Theresa Villiers neuvostolle Aihe: ERM II	4
(2001/C 187 E/006)	E-3396/00 esittäjä: Antonios Trakatellis neuvostolle Aihe: Vaalien yhteydessä tapahtuneet sääntöjenvastaisuudet ja vilpilliset menettelyt Albaniassa	5
(2001/C 187 E/007)	E-3421/00 esittäjä: Andre Brie neuvostolle Aihe: Sotilaskarkureiden ja aseistakieltäytyjien tilanne Kosovon sodan päättymisen jälkeen	6
(2001/C 187 E/008)	E-3432/00 esittäjä: Cristiana Muscardini ja Sergio Berlato komissiolle Aihe: Työntekijöiden valvonta	7
(2001/C 187 E/009)	E-3487/00 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Tulipalojen sammuttamiseen tarkoitettujen helikopterien yhdenmukaistaminen	9
(2001/C 187 E/010)	E-3488/00 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Tulipalojen sammuttamiseen tarkoitettut helikopterit Espanjassa ja yhteisön työolainsäädännön rikkominen	9

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2001/C 187 E/011)	E-3489/00 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Tulipalojen sammuttamiseen tarkoitettuja helikoptereita koskevat kilpailuongelmat Espanjassa	10
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3487/00, E-3488/00 ja E-3489/00	11
(2001/C 187 E/012)	E-3504/00 esittäjä: Jules Maaten komissiolle Aihe: Komission yksiköiden riippumattomuus tupakkateollisuudesta	12
(2001/C 187 E/013)	P-3528/00 esittäjä: W.G. van Velzen komissiolle Aihe: Temelinin ydinvoimala Tšekin tasavallassa	13
(2001/C 187 E/014)	E-3531/00 esittäjä: Ioannis Marínos neuvostolle Aihe: Lähi-idän rauhanprosessi	15
(2001/C 187 E/015)	E-3539/00 esittäjä: Raffaele Costa neuvostolle Aihe: Euroa koskeva kriisi: kansallisten valuuttojen korvaamista koskevan määräajan tarkistaminen sekä Euroopan keskuspankin henkilöstön vähentäminen	16
(2001/C 187 E/016)	P-3572/00 esittäjä: Bart Staes neuvostolle Aihe: Yleisön oikeus tutustua EU:n asiakirjoihin	17
(2001/C 187 E/017)	E-3587/00 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Khalkiksen sementtitehtaan aiheuttama ympäristön saastuminen	17
(2001/C 187 E/018)	E-3595/00 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Adamasin sataman laajentaminen Miloksen saarella Kykladeilla Kreikassa	18
(2001/C 187 E/019)	E-3599/00 esittäjä: Luciano Caveri komissiolle Aihe: Komission allekirjoittamat pöytäkirjat	19
(2001/C 187 E/020)	E-3616/00 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Kreikalta perittävä sakko	21
(2001/C 187 E/021)	E-3620/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Tuulivoimalaitos Siros-saaren suojelualueelle	21
(2001/C 187 E/022)	E-3633/00 esittäjä: Marco Cappato neuvostolle Aihe: Direktiiviä 95/46/EY koskeva kertomus ja direktiivin mahdollinen muuttaminen	22
(2001/C 187 E/023)	E-3653/00 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Alankomaiden tiedotusvälinelainsäädäntö sekä julkisten ja kaupallisten radioasemien välinen kilpailu	23
(2001/C 187 E/024)	E-3654/00 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Julkisten ja kaupallisten radioyhtiöiden eriarvoinen asema taajuuksien jakamisen yhteydessä	24
(2001/C 187 E/025)	E-3655/00 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Julkisten ja kaupallisten radioyhtiöiden eriarvoinen asema radiotaajuuksista käytävän huutokaupan yhteydessä Alankomaissa	24
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3653/00, E-3654/00 ja E-3655/00	25
(2001/C 187 E/026)	E-3658/00 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Ateenan metron laajentaminen	25
(2001/C 187 E/027)	E-3676/00 esittäjä: Bob van den Bos komissiolle Aihe: Katastrofi- ja hätäpuohjelmat tulvien koettelemalle Mosambikille	26
(2001/C 187 E/028)	E-3691/00 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Malagan maataloustuotannon lasku	28
(2001/C 187 E/029)	E-3699/00 esittäjä: Torben Lund komissiolle Aihe: Sivusaaliina saatavat pyöriäiset	29
(2001/C 187 E/030)	E-3709/00 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Linnunlihaa koskevat komission tutkimukset Thaimaassa	29
(2001/C 187 E/031)	E-3712/00 esittäjä: Paul Lannoye komissiolle Aihe: Maantien rakentaminen GU-177:n ja Jadraquen välille Carrascosa de Henaresin kautta	30

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2001/C 187 E/032)	E-3713/00 esittäjä: Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Tutkimus tupakan vientikiellon vaikutuksista	32
(2001/C 187 E/033)	E-3714/00 esittäjä: Paul Lannoye komissiolle Aihe: Mahdollisuus saada tietoa Madridin Barajasin lentokentän laajentamisesta	32
(2001/C 187 E/034)	E-3718/00 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Terrorismi, väkivalta ja musta huumori internet-sivuilla	34
(2001/C 187 E/035)	E-3727/00 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Euroopan yritys- ja innovaatiokeskusten puuttuminen Lounais-Englannista	35
(2001/C 187 E/036)	E-3728/00 esittäjä: Lord Inglewood komissiolle Aihe: Ranskassa ilmenneet BSE-tapaukset	36
(2001/C 187 E/037)	E-3733/00 esittäjä: Caroline Jackson komissiolle Aihe: Lissabon-Cascais-moottoritien jatkaminen Birrestä Areiaan (Täydentävä vastaus)	36
(2001/C 187 E/038)	P-3739/00 esittäjä: Jens-Peter Bonde komissiolle Aihe: Kurdikylän tuhoaminen	37
(2001/C 187 E/039)	E-3751/00 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Yhdistelmäverivalmisteiden arvonlisäverotus	37
(2001/C 187 E/040)	E-3754/00 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: EU:n aluesuunnittelu: Terra-ohjelma	38
(2001/C 187 E/041)	E-3756/00 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Euroopan aluekehitysstrategia ja tavoitteen 1 kohdealueisiin kuuluvat EU:n syrjäiset merialueet	39
(2001/C 187 E/042)	E-3759/00 esittäjä: Gilles Savary komissiolle Aihe: Komission kanta IATA:n hintaneuvotteluista	40
(2001/C 187 E/043)	E-3761/00 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Eurooppalaisten kaupunkialueiden kohentaminen ja Calderara di Renon tapaus	41
(2001/C 187 E/044)	E-3762/00 esittäjä: Giovanni Pittella komissiolle Aihe: Täydentävyyseriaate	42
(2001/C 187 E/045)	E-3764/00 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Espanjan hallituksen tuki hopeajodidin käytölle raesateiden torjunnassa	43
(2001/C 187 E/046)	E-4006/00 esittäjä: Carles-Alfred Gasòliba i Böhm komissiolle Aihe: Hopeajodidin käyttö	43
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3764/00 ja E-4006/00	43
(2001/C 187 E/047)	E-3766/00 esittäjä: Nelly Maes komissiolle Aihe: Eläinlääkkeitä koskevat merkinnät ja valvonta	44
(2001/C 187 E/048)	E-3774/00 esittäjä: Juan Izquierdo Collado komissiolle Aihe: Vedentoimitukset Zaragozaan	45
(2001/C 187 E/049)	E-3775/00 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: EY:n ja Grönlannin uusi kalastussopimus ja myönteinen lausunto	45
(2001/C 187 E/050)	E-3781/00 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Vilpillinen kilpailu virkistystoiminnan alalla	46
(2001/C 187 E/051)	E-3783/00 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Varmistavat lisätoimet naudoilla ilmenevien BSE-tartuntojen estämiseksi tulevaisuudessa	47
(2001/C 187 E/052)	P-3788/00 esittäjä: Torben Lund komissiolle Aihe: Tiedekomitean arvio hormonaalisia haitta-aineita koskevista ehdotuksista	48
(2001/C 187 E/053)	P-3789/00 esittäjä: Cecilia Malmström komissiolle Aihe: Komissaari de Palacion 16. marraskuuta 2000 käyttämä puheenvuoro Cashmanin mietinnöstä	50

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2001/C 187 E/054)	E-3790/00 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Rakennusten korjaamisen arvonlisävero	51
(2001/C 187 E/055)	E-3792/00 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Ranskalainen naudanliha ja kansanterveys	51
(2001/C 187 E/056)	E-3794/00 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Kätkytkuolemaa koskeva tutkimushanke	52
(2001/C 187 E/057)	E-3795/00 esittäjä: Armando Cossutta komissiolle Aihe: Hullun lehmän tauti ja eläinjauhot Italiassa	53
(2001/C 187 E/058)	E-3799/00 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Kertakäyttöpullojen panttimaksu Saksassa	55
(2001/C 187 E/059)	E-3974/00 esittäjä: Mario Mastella komissiolle Aihe: Saksan hallituksen asettama maksu tyhille pulloille ja tölkeille	55
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3799/00 ja E-3974/00	56
(2001/C 187 E/060)	E-3814/00 esittäjä: John Bowis komissiolle Aihe: Vuoden 1991 sikoja koskevan direktiivin noudattaminen	56
(2001/C 187 E/061)	E-3815/00 esittäjä: John Bowis neuvostolle Aihe: Sikoja koskeva direktiivi	57
(2001/C 187 E/062)	E-3829/00 esittäjä: Astrid Thors komissiolle Aihe: Ehdokasvaltioiden kielivähemmistöt	58
(2001/C 187 E/063)	E-3835/00 esittäjä: Elisabeth Schroedter komissiolle Aihe: Äärioikeiston edustajien osallistuminen EU:n tukemiin musiikkitalaisuuksiin	59
(2001/C 187 E/064)	E-3838/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Turkin ulkoministeriö kieltäytyy myöntämästä viisumia kyproslaisille	60
(2001/C 187 E/065)	E-3846/00 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Valencian Cabanyal-Canyamelarin kaupunginosan hävittäminen ja direktiivin 97/11/EY rikkominen	61
(2001/C 187 E/066)	E-3847/00 esittäjä: Riitta Myller komissiolle Aihe: Julkisen liikenteen edistäminen	62
(2001/C 187 E/067)	E-3848/00 esittäjä: Giovanni Pittella komissiolle Aihe: Ihmiselinten laitton kauppa	63
(2001/C 187 E/068)	E-3852/00 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Varhaiseläkkeet	64
(2001/C 187 E/069)	E-3854/00 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Laajentuminen ja kalatalous	66
(2001/C 187 E/070)	E-3858/00 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Laajentuminen ja aluepolitiikka: Euroopan aluestrategia (EAS)	67
(2001/C 187 E/071)	E-3859/00 esittäjä: Diana Wallis komissiolle Aihe: Yhteisön laajuiset kuuntelujärjestelmät	68
(2001/C 187 E/072)	E-3860/00 esittäjä: Heidi Hautala komissiolle Aihe: Vaarallisten aineiden laskeminen Segura-joen valuma-alueelle Espanjassa	69
(2001/C 187 E/073)	E-3861/00 esittäjä: Heidi Hautala komissiolle Aihe: Nitraattien aiheuttama Segura-joen valuma-alueen pilaantuminen Espanjassa	70
(2001/C 187 E/074)	E-3862/00 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Markkinoiden avaaminen kolmansille maille	71
(2001/C 187 E/075)	E-3865/00 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Menalon alueen ennalleen palauttaminen	72

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2001/C 187 E/076)	E-3866/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: WEEE – muovin polttaminen	73
(2001/C 187 E/077)	E-3867/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: WEEE – sähkö- ja elektroniikkaromua koskeva direktiiviehdotus – varaosien saanti	74
(2001/C 187 E/078)	E-3868/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: WEEE – sähkö- ja elektroniikkaromua koskeva direktiiviehdotus – varaosat ja siirtymäkausi	74
(2001/C 187 E/079)	E-3869/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: WEEE – sähkö- ja elektroniikkaromua koskeva direktiiviehdotus – varaosat ja poikkeuslupa	74
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3867/00, E-3868/00 ja E-3869/00	74
(2001/C 187 E/080)	E-3872/00 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Grönlannin mineraalivesi	75
(2001/C 187 E/081)	E-3876/00 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka (Turkin kemialliset asept)	75
(2001/C 187 E/082)	P-3878/00 esittäjä: Anneli Hulthén komissiolle Aihe: Creutzfeldt-Jacobin tautiin sairastuneiden ihmisten hoitoon tarkoitetut resurssit	76
(2001/C 187 E/083)	E-3887/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Työntekijöiden syrjintä ydinteollisuudessa	77
(2001/C 187 E/084)	E-3894/00 esittäjä: Robert Goebbels komissiolle Aihe: Julkisen liikenteen palveluja koskevan asetusehdotuksen vaikutus työllisyyteen	78
(2001/C 187 E/085)	E-3901/00 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Maankäytön kaksinkertaistamiseksi käytettävien liikennetunneleiden määrän voimakas kasvu	79
(2001/C 187 E/086)	E-3902/00 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Paremmat keinot liikennetunneleissa sattuvien tulipalojen ehkäisemiseksi ja sammuttamiseksi	80
(2001/C 187 E/087)	E-3906/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: EU:n toimet Galiciassa, Saksassa ja Azorien saarilla todettujen BSE-tapausten johdosta	81
(2001/C 187 E/088)	E-3925/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Brasilia ja pinnoitetut renkaat	82
(2001/C 187 E/089)	E-4014/00 esittäjä: David Bowe komissiolle Aihe: Pinnoitettujen ja uudelleenpinnoitettujen renkaiden vienti Brasiliaan	83
(2001/C 187 E/090)	E-4026/00 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Uudelleenpinnoitetut ja uudelleenvalmistetut renkaat	83
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3925/00, E-4014/00 ja E-4026/00	83
(2001/C 187 E/091)	E-3926/00 esittäjä: Cristina Gutiérrez-Cortines neuvostolle Aihe: Euroopan sosiaalirahasto ja opettajien koulutus	84
(2001/C 187 E/092)	E-3927/00 esittäjä: Bernard Poignant komissiolle Aihe: ILO:n yleissopimuksen 147 soveltaminen yhteisön satamia käytäviin aluksiin	84
(2001/C 187 E/093)	E-3928/00 esittäjä: Bernard Poignant komissiolle Aihe: Merimiesten jättäminen unionin satamiin	85
(2001/C 187 E/094)	E-3929/00 esittäjä: Béatrice Patrie komissiolle Aihe: Maataloustuotteiden muu kuin elintarvikekäyttö	86
(2001/C 187 E/095)	E-3937/00 esittäjä: Wolfgang Ilgenfritz komissiolle Aihe: Puoluetuki	88
(2001/C 187 E/096)	E-3949/00 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Ympäristövaikutusten arviointi	89

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 187 E/097)	E-3953/00 esittäjä: Gorka Knörr Borràs komissiolle Aihe: Hallinnon hajauttaminen Slovakiassa	90
(2001/C 187 E/098)	E-3954/00 esittäjä: Gorka Knörr Borràs komissiolle Aihe: Vähemmistökielten asema Slovakiassa	90
(2001/C 187 E/099)	E-3960/00 esittäjä: Ioannis Averoff komissiolle Aihe: Direktiivillä 97/11/EY muutetun direktiivin 85/337/ETY täytäntöönpano – Ipiosin Ioanninan lääni	91
(2001/C 187 E/100)	E-3967/00 esittäjä: Heidi Hautala komissiolle Aihe: Ympäristön laadun heikkeneminen Hondon luonnonsuojelualueella Espanjan Alicantessa	92
(2001/C 187 E/101)	E-3968/00 esittäjä: Malcolm Harbour komissiolle Aihe: Verokannustimet energiatehokkaille autoille	94
(2001/C 187 E/102)	E-3971/00 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Elävien tuotantoeläinten kuljetus	95
(2001/C 187 E/103)	E-3977/00 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Työssä käyvän väestönosan vähimmäiskaraja	96
(2001/C 187 E/104)	E-3979/00 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Kaatopaikan rakentaminen	97
(2001/C 187 E/105)	E-3980/00 esittäjä: Ursula Schleicher komissiolle Aihe: Terveystarkastajien ammatinkuva ja koulutus eri jäsenvaltioissa	98
(2001/C 187 E/106)	E-3982/00 esittäjä: Carlos Carnero González komissiolle Aihe: Mahdollinen tiedonvaihto Euroopan komission ja YK:n Päiväntasaajan Guinean edustajan välillä	99
(2001/C 187 E/107)	E-3986/00 esittäjä: Giovanni Pittella komissiolle Aihe: Määrärahojen käyttö (laki 488)	101
(2001/C 187 E/108)	E-3987/00 esittäjä: Jan Mulder komissiolle Aihe: BSE-kriisin seuraukset vasikanliha-alalle	102
(2001/C 187 E/109)	E-3991/00 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Ruotsin alkoholin mainoskielto	103
(2001/C 187 E/110)	E-3998/00 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Viivästyminen luonnonmukaisen viljelyn kehittämisessä Kreikassa	103
(2001/C 187 E/111)	E-3999/00 esittäjä: Brian Simpson komissiolle Aihe: Perinne- ja museorautatiet	104
(2001/C 187 E/112)	E-4000/00 esittäjä: Nicholas Clegg komissiolle Aihe: Vaatteiden merkinnät	105
(2001/C 187 E/113)	E-4004/00 esittäjä: Juan Naranjo Escobar komissiolle Aihe: Komission uudistaminen	106
(2001/C 187 E/114)	E-4007/00 esittäjä: Carles-Alfred Gasòliba i Böhm komissiolle Aihe: Borrianan jätevesiviemäri	108
(2001/C 187 E/115)	E-4009/00 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Cabo de Gata -luontotyyppialueen kasvihuoneet	109
(2001/C 187 E/116)	E-4021/00 esittäjä: Lisbeth Grönfeldt Bergman komissiolle Aihe: Pakkauksia koskevat Suomen ympäristömääräykset haittaavat kilpailua	110
(2001/C 187 E/117)	E-4022/00 esittäjä: Michl Ebner ja Klaus-Heiner Lehne neuvostolle Aihe: Diplomaattien veroetujen lakkauttaminen	110
(2001/C 187 E/118)	E-4028/00 esittäjä: Angelika Niebler komissiolle Aihe: Mainoslainsäädännön yhdenmukaistaminen Euroopan yhteisössä	111

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 187 E/119)	E-4029/00 esittäjä: Caroline Jackson komissiolle Aihe: Rekka-auton kuljettajien pätevyysvaatimukset	112
(2001/C 187 E/120)	E-4031/00 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Eläinten kohtelu Belgian markkinoilla	113
(2001/C 187 E/121)	E-4032/00 esittäjä: Manuel Pérez Álvarez komissiolle Aihe: Työntekijöiden oikeudet mukavuuslippulaivoilla	114
(2001/C 187 E/122)	E-4035/00 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: 133 artiklan erityiskomitea	115
(2001/C 187 E/123)	E-4039/00 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle Aihe: Siemens	116
(2001/C 187 E/124)	E-4040/00 esittäjä: Sérgio Sousa Pinto komissiolle Aihe: Kilpailupolitiikka – määrävän aseman väärinkäyttö	117
(2001/C 187 E/125)	E-4044/00 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Komission puheenjohtajan Prodin toimiston kunnostaminen	118
(2001/C 187 E/126)	P-4045/00 esittäjä: Giovanni Fava komissiolle Aihe: Luvattomien rakennusten laillistaminen ja alueellinen operatiivinen ohjelma 2000–2006 Sisiliassa	119
(2001/C 187 E/127)	P-4049/00 esittäjä: Giorgio Celli komissiolle Aihe: Luvattomien rakennusten laillistaminen ja alueellinen operatiivinen ohjelma 2000–2006 Sisiliassa	120
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-4045/00 ja P-4049/00	120
(2001/C 187 E/128)	E-4050/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Täydentävä tukiovetus kreikkalaisissa lukioissa	121
(2001/C 187 E/129)	E-4051/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Nausan ottaminen URBAN-aloitteen piiriin	123
(2001/C 187 E/130)	E-4057/00 esittäjä: Generoso Andria, Umberto Scapagnini ja Stefano Zappalà komissiolle Aihe: Maanviljely Capaccio-Paestumissa	123
(2001/C 187 E/131)	E-4064/00 esittäjä: Giorgio Celli komissiolle Aihe: Ympäristön parantamishankkeet Emilia Romagnan alueella (Italia)	124
(2001/C 187 E/132)	E-4066/00 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Euron käyttöönosta johtuvat hintojen nousut ja vanhojen hintojen muuttaminen pyöreisiin lukuihin . . .	125
(2001/C 187 E/133)	P-4070/00 esittäjä: James Fitzsimons komissiolle Aihe: Aurinkopaneelin arvonlisävero ja kasvisöljyn käytön edistäminen polttoaineina	126
(2001/C 187 E/134)	P-4071/00 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Júcarin ja Vinalopón välisten vesien juoksutus ja komission puuttuminen asiaan	127
(2001/C 187 E/135)	E-4085/00 esittäjä: Gary Titley komissiolle Aihe: Tiedotuskampanja laajentumisesta	128
(2001/C 187 E/136)	E-4087/00 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Variantti Creuzfeldt-Jakobin tauti – BSE-taudin ilmentymä ihmisessä	129
(2001/C 187 E/137)	E-4088/00 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Lattianpäällysteteollisuus	130
(2001/C 187 E/138)	E-4090/00 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: EU:n kauppasuhteiden kehittäminen Mercosurin ja Chilen kanssa	130
(2001/C 187 E/139)	E-4092/00 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Andalusian (Espanja) aurinkoenergiaohjelmaan myönnettyjen yhteisövarojen puute	131
(2001/C 187 E/140)	E-4094/00 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Euroopan unionin toimet karjaeläinlajien sukupuuttoon hävittämistä vastaan	132

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2001/C 187 E/141)	E-4098/00 esittäjä: Toine Manders komissiolle Aihe: Rajat ylittävän palvelujen tarjonnan oikeudellinen kehys	133
(2001/C 187 E/142)	E-4104/00 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Nepal, Pakistanin ja Intian orjatyöjärjestelmä	134
(2001/C 187 E/143)	E-4114/00 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Orjatyövoima	134
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-4104/00 ja E-4114/00	134
(2001/C 187 E/144)	P-4105/00 esittäjä: Frédérique Ries komissiolle Aihe: Komission vastuu Berlaymont-rakennuksen saneerauksesta	135
(2001/C 187 E/145)	P-4107/00 esittäjä: Luigi Cesaro komissiolle Aihe: Pikkurikollisuus Pohjois-Napolissa	136
(2001/C 187 E/146)	E-4109/00 esittäjä: Ilka Schröder komissiolle Aihe: Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen vuosikertomus ja tablettien testausmenettely	137
(2001/C 187 E/147)	E-4115/00 esittäjä: Laura González Álvarez komissiolle Aihe: Murhat Kolumbiassa	138
(2001/C 187 E/148)	E-4120/00 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Autojen ilmastointilaitteista aiheutuvat kielteiset ympäristövaikutukset	139
(2001/C 187 E/149)	E-4123/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Ankeriaat ja lasiankeriaat	141
(2001/C 187 E/150)	E-4125/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Vetypolttockennot	141
(2001/C 187 E/151)	P-4131/00 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Ateenan ilmansaasteet	142
(2001/C 187 E/152)	E-4133/00 esittäjä: Rainer Wieland komissiolle Aihe: Saksan käsipallosarja ja Israelin kansalaisten peliluvat	143
(2001/C 187 E/153)	E-4136/00 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Vaarallisia aineita koskevan direktiivin (67/548/ETY) muuttaminen 28. kerran	144
(2001/C 187 E/154)	E-4140/00 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Lampaanlihan markkinajärjestely	145
(2001/C 187 E/155)	E-4144/00 esittäjä: Elizabeth Lynne komissiolle Aihe: Ateistien, agnostikkojen ja humanistien asema	146
(2001/C 187 E/156)	P-4148/00 esittäjä: Marianne Thyssen komissiolle Aihe: Yli 30-kuukautisille naudoille tehtävien pakollisten BSE-testien rahoitusjärjestelyt	147
(2001/C 187 E/157)	P-4150/00 esittäjä: Kathleen Van Brempt komissiolle Aihe: Komission ympäristöasioiden pääosaston uudelleenjärjestely	147
(2001/C 187 E/158)	E-4151/00 esittäjä: Patricia McKenna neuvostolle Aihe: Naisten oikeudet Saudi-Arabiassa	148
(2001/C 187 E/159)	E-4155/00 esittäjä: Brigitte Langenhagen komissiolle Aihe: Kuoreen markkinointi ja hygieniaa koskevan EU:n asetuksen soveltaminen	149
(2001/C 187 E/160)	E-4160/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Puuvillakiintiöt	150
(2001/C 187 E/161)	E-4161/00 esittäjä: Jeffrey Titford komissiolle Aihe: Euroopan komission ehdottama kemiallisen testauksen ohjelma	151
(2001/C 187 E/162)	P-4163/00 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Rakennetuet tavoitteen 1 alueille vuodesta 2006 lähtien	152

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 187 E/163)	P-0001/01 esittäjä: Adriana Poli Bortone komissiolle Aihe: Italiaisten sotilaiden palkat Kosovossa	153
(2001/C 187 E/164)	E-0006/01 esittäjä: Kathleen Van Brempt komissiolle Aihe: Petrolidumppaukset meren yllä	153
(2001/C 187 E/165)	E-0008/01 esittäjä: Lord Inglewood komissiolle Aihe: Euroopan puolustus- ja turvallisuuspolitiikka ja NATO	154
(2001/C 187 E/166)	P-0009/01 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Tapaus Lernout&Hauspie: Sensus-poliisihankkeen tukeminen	154
(2001/C 187 E/167)	E-0012/01 esittäjä: Luis Berenguer Fuster komissiolle Aihe: Päätös Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostetusta valtiontukikanteesta	156
(2001/C 187 E/168)	E-0014/01 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Sinisimpukoiden viljely Euroopan unionissa	157
(2001/C 187 E/169)	E-0015/01 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Sinisimpukan viljely Euroopan unionissa	158
(2001/C 187 E/170)	E-0017/01 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Euroopan unionin sinisimpukateollisuus	159
(2001/C 187 E/171)	E-0021/01 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: ICCATin XII ylimääräinen istunto	160
(2001/C 187 E/172)	E-0024/01 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Tonnikalan selkäfileiden tullien soveltamisen suspendoiminen	160
(2001/C 187 E/173)	E-0026/01 esittäjä: Marianne Thyssen komissiolle Aihe: Sähköisten maksujärjestelmien muuntaminen euromääräisiksi	161
(2001/C 187 E/174)	E-0027/01 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Kirnupiimää koskevat toimitukset	162
(2001/C 187 E/175)	E-0034/01 esittäjä: Erik Meijer neuvostolle Aihe: Kolumbian harvaan asuttujen maaseutualueiden autoituminen yhdysvaltalaisen kasvimyrkkyjen vuoksi	163
(2001/C 187 E/176)	P-0035/01 esittäjä: María Izquierdo Rojo komissiolle Aihe: Miespuolisten eläkkeensaajien syrjintä lasta kohden maksettavaa eläkkeen lisäosaa koskevassa kysymyksessä	164
(2001/C 187 E/177)	P-0036/01 esittäjä: Joaquim Miranda komissiolle Aihe: Koheesiorahastolle osoitettu hakemus, joka koskee Pohjois-Alentejon monikunnalliseen vesihuolto- ja jätevedenkäsittelyjärjestelmään liittyvää hanketta	165
(2001/C 187 E/178)	P-0044/01 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Olympic Airways -lentoyhtiön yksityistäminen	167
(2001/C 187 E/179)	P-0045/01 esittäjä: Christos Zacharakis komissiolle Aihe: Kyproksenturkkilaisten syyllistyminen kyproksenkreikkalaisen kidnappaukseen	168
(2001/C 187 E/180)	E-0046/01 esittäjä: Ursula Schleicher komissiolle Aihe: Hiuksista saatu L-kysteiini	168
(2001/C 187 E/181)	E-0050/01 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka ja NMD-aloite	169
(2001/C 187 E/182)	P-0053/01 esittäjä: Giuseppe Pisicchio komissiolle Aihe: Carimen tilanne	170
(2001/C 187 E/183)	P-0055/01 esittäjä: Dorette Corbey komissiolle Aihe: Palosuoja-aineet	171
(2001/C 187 E/184)	P-0069/01 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Tuottajien välisten sähkö- ja elektroniikkalaitteiden ja käytöstä poistettujen autojen kierrätyskustannuksia koskevien yleissopimusten yhdenmukaisuus yhteisön kilpailumääräysten kanssa	173

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 187 E/185)	E-0074/01 esittäjä: Nicholas Clegg komissiolle Aihe: Luotto-osuuskunnat	174
(2001/C 187 E/186)	E-0078/01 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Yli 30 kuukauden ikäisten nautaeläinten ostaminen hävittämistä varten mahdollisesti hullun lehmän tautiin sairastuneiden eläinten lihan kulutuksen estämiseksi ja tämän määräyksen täytäntöönpano Galiciassa	175
(2001/C 187 E/187)	E-0082/01 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Pakolliset testit mahdollisten BSE-tapausten jäljittämiseksi Galician teurastamoissa teurastetuista yli 30 kuukauden ikäisistä eläimistä	176
(2001/C 187 E/188)	E-0085/01 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Nuorten afrikkalaisten maahanmuuttajien (miesten ja naisten) olosuhteista johtuvat kuolemantapaukset Etelä-Espanjan rannikolla	176
(2001/C 187 E/189)	E-0086/01 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Kahdentoista equadorilaisen maahanmuuttajan kuolema Murciaassa (Espanja) tapahtuneessa onnettomuudessa	177
(2001/C 187 E/190)	E-0090/01 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: BSE-tauti ja torjuntatoimien yhteisrahoitus	178
(2001/C 187 E/191)	E-0091/01 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: BSE-tauti ja lukuisten eläinten ja rehujen hautaaminen Mesíassa (Galicia)	178
(2001/C 187 E/192)	E-0092/01 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: BSE-tauti ja jäsenvaltioissa toteutettavat toimet	179
(2001/C 187 E/193)	E-0093/01 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Kuolleiden lehmien kaatopaikka Mesíassa (Galicia, Espanja)	181
(2001/C 187 E/194)	E-0096/01 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: BSE: verenluovutukset	181
(2001/C 187 E/195)	E-0098/01 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: BSE: polttouunit	182
(2001/C 187 E/196)	E-0100/01 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Galician myrskyjen vaikutukset kalatalouteen ja äyriäisten viljelyyn	183
(2001/C 187 E/197)	E-0102/01 esittäjä: Brice Hortefeux komissiolle Aihe: Euroon siirtymisen avainkauden valinta	184
(2001/C 187 E/198)	E-0106/01 esittäjä: Dana Scallon komissiolle Aihe: Hondurasin auttaminen pyörremyrskyn jälkeen	185
(2001/C 187 E/199)	E-0109/01 esittäjä: Heidi Hautala komissiolle Aihe: Eläinten kuljetukseen käytettävien moottoriajoneuvojen valmistamisen parantaminen	186
(2001/C 187 E/200)	P-0115/01 esittäjä: Philip Bradbourn komissiolle Aihe: Milanon Linaten lentokentän käytön rajoittaminen	187
(2001/C 187 E/201)	P-0116/01 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Yksityistäminen ja julkisten palvelujen tariffit	188
(2001/C 187 E/202)	P-0117/01 esittäjä: Marit Paulsen komissiolle Aihe: Eläintensuojelua koskeva lainsäädäntö Euroopassa	189
(2001/C 187 E/203)	P-0118/01 esittäjä: Mauro Nobilia komissiolle Aihe: Oikeus saada korvauksia laittomasti perityistä lainakoroista Italiassa	190
(2001/C 187 E/204)	E-0119/01 esittäjä: Ria Oomen-Ruijten komissiolle Aihe: Arominvahventajien E621 ja E632 (glutamaatti) mahdolliset terveysvaarat	191
(2001/C 187 E/205)	E-0127/01 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Kyproksenturkkilaisen hallinnon suorittama kyproksenkreikkalaisen laitton pidätys	192
(2001/C 187 E/206)	E-0135/01 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Työvoiman liikkuvuus	192

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2001/C 187 E/207)	E-0137/01 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Lainsäädännöllisiä asioita koskevat keskustelut	193
(2001/C 187 E/208)	E-0138/01 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Taloustilastojen ajankohtaisuus	193
(2001/C 187 E/209)	E-0139/01 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Taloustilastojen ajankohtaisuus	194
(2001/C 187 E/210)	E-0145/01 esittäjä: Toine Manders ja Jules Maaten komissiolle Aihe: Helposti syttyvistä materiaaleista valmistetut vaatteet	194
(2001/C 187 E/211)	P-0147/01 esittäjä: Vincenzo Lavarra komissiolle Aihe: Fibronit-yrityksen aiheuttama asbestivaara Barissa	195
(2001/C 187 E/212)	E-0165/01 esittäjä: Nelly Maes ja Bart Staes komissiolle Aihe: Luontotyyppidirektiivin mukainen tiedottaminen	197
(2001/C 187 E/213)	E-0167/01 esittäjä: Ioannis Marínos komissiolle Aihe: Kyproksen miehitetyn osan Turkkiin liittämistä koskevat aiheet	197
(2001/C 187 E/214)	E-0170/01 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Ystävyysskaupunkien verkon luominen	198
(2001/C 187 E/215)	E-0188/01 esittäjä: Toine Manders komissiolle Aihe: Lapsityövoiman käyttö nuorten jalkapalloilijoiden tapauksessa	199
(2001/C 187 E/216)	P-0198/01 esittäjä: Neil MacCormick komissiolle Aihe: Miinojen paikantaminen ja raivaus	200
(2001/C 187 E/217)	E-0201/01 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Huoltoasemien polttoaineverastot Kreikassa	201
(2001/C 187 E/218)	E-0219/01 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: BSE-taudin saastuttamien ruhojen polttaminen kaikissa jäsenvaltioissa	202
(2001/C 187 E/219)	E-0221/01 esittäjä: Jules Maaten komissiolle Aihe: Öljylautta Galapagos-saarilla	202
(2001/C 187 E/220)	E-0229/01 esittäjä: Roberto Bigliardo komissiolle Aihe: Turkin hakemus Euroopan unionin jäseneksi	203
(2001/C 187 E/221)	P-0231/01 esittäjä: Michael Cashman komissiolle Aihe: Ulkomailla asuvien pankkikulut	203
(2001/C 187 E/222)	E-0237/01 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Asuntojen hinnannousu Belgiassa Alankomaiden verojärjestelmän asuntolainakoron vähennyksen johdosta	204
(2001/C 187 E/223)	E-0243/01 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Espanjan pellavanviljelylle myönnettyjä varoja koskevia petossyytöksiä ja komission jäseniä koskevia muita syytöksiä koskevan päätöksenteon saattaminen loppuun	205
(2001/C 187 E/224)	P-0246/01 esittäjä: Monica Frassoni komissiolle Aihe: Euroopan komission 12. lokakuuta 1990 päivätty BSE-tautia koskeva sisäinen tiedote	206
(2001/C 187 E/225)	E-0250/01 esittäjä: Gorka Knörr Borràs komissiolle Aihe: Kurdistan ja separatismi	207
(2001/C 187 E/226)	E-0251/01 esittäjä: Astrid Lulling komissiolle Aihe: Komission kanta "Euroopan pääkaupungin" sijaintiin	208
(2001/C 187 E/227)	E-0254/01 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Työntekijöiden irtisanominen	209
(2001/C 187 E/228)	E-0256/01 esittäjä: Lord Inglewood komissiolle Aihe: Jälleenmyyntikorvaus	209

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2001/C 187 E/229)	E-0260/01 esittäjä: Lord Inglewood komissiolle Aihe: Jälleenmyyntikorvaus	210
(2001/C 187 E/230)	E-0262/01 esittäjä: Lord Inglewood komissiolle Aihe: Jälleenmyyntikorvaus	210
(2001/C 187 E/231)	E-0264/01 esittäjä: Lord Inglewood komissiolle Aihe: Jälleenmyyntikorvaus	210
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0256/01, E-0260/01, E-0262/01 ja E-0264/01	210
(2001/C 187 E/232)	P-0275/01 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Melua koskevat EU:n säädökset	211
(2001/C 187 E/233)	P-0278/01 esittäjä: Jean-Charles Marchiani komissiolle Aihe: Euroopan unionin tuet ystävyysskuntatoiminnalle	211
(2001/C 187 E/234)	E-0287/01 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Broilerin hyvinvointi	212
(2001/C 187 E/235)	E-0299/01 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle Aihe: Lapsityövoima	213
(2001/C 187 E/236)	P-0303/01 esittäjä: Carlos Carnero González komissiolle Aihe: Tiedot EU:n varojen käytöstä Madridin työvoimatoimiston IMEFEn järjestämään koulutukseen ja työpaikkojen luomiseen ja välitykseen	214
(2001/C 187 E/237)	P-0355/01 esittäjä: Carlos Carnero González komissiolle Aihe: Madridin kaupunginhallituksen alaisen työvoimatoimiston Imefen järjestämiin koulutus- ja työllistämismahdollisuuksiin tarkoitettujen yhteisön varojen epäasianmukaista käyttöä koskevat uudet ja tärkeät tiedot	214
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-0303/01 ja P-0355/01	215
(2001/C 187 E/238)	P-0306/01 esittäjä: Giorgio Celli komissiolle Aihe: BSE-tauti ja sen tarttuminen	215
(2001/C 187 E/239)	E-0318/01 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: "Europartenariat"-järjestelyn lopettaminen	216
(2001/C 187 E/240)	E-0323/01 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Euroopan kielten teemavuosi ja suunniteltu friisin kielen ja kirjallisuuden laitoksen lakkauttaminen Amsterdamin yliopiston kielitieteellisessä tiedekunnassa	217
(2001/C 187 E/241)	P-0344/01 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Ateenan metron laajentaminen	218
(2001/C 187 E/242)	P-0346/01 esittäjä: Helena Torres Marques komissiolle Aihe: Eurojen jakelu ennen tammikuuta 2002	218
(2001/C 187 E/243)	P-0348/01 esittäjä: Giuseppe Di Lello Finuoli komissiolle Aihe: Messinan kunnan rakennusurakkaa koskeva sopimus raitiovaununlinjan rakentamiseksi yhteisön varoin	219
(2001/C 187 E/244)	P-0354/01 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Neuvottelut Marokon kanssa tehtävästä kalastussopimuksesta	219
(2001/C 187 E/245)	P-0359/01 esittäjä: Eryl McNally komissiolle Aihe: Kissojen ja koirien turkeilla käytävä kauppa	220
(2001/C 187 E/246)	E-0380/01 esittäjä: Klaus-Heiner Lehne komissiolle Aihe: Sijoittautumisvapaus ja Alankomaat	221
(2001/C 187 E/247)	E-0387/01 esittäjä: Nicholas Clegg komissiolle Aihe: Galapagossaaret	222
(2001/C 187 E/248)	P-0417/01 esittäjä: Jillian Evans komissiolle Aihe: Työpaikkojen menetykset Corus-yhtiön tehtailla Britanniassa	222

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2001/C 187 E/249)	P-0418/01 esittäjä: Francesco Speroni komissiolle Aihe: Järjestelmällisen sisällysluettelon puuttuminen sopimuskokoelmasta	223
(2001/C 187 E/250)	P-0443/01 esittäjä: Georges Berthu komissiolle Aihe: Racine-yhdistyksen toiminta	224
(2001/C 187 E/251)	P-0449/01 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Euroopan unionin ja Turkin kumppanuussuhde	224
(2001/C 187 E/252)	P-0480/01 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Ruotsin oikeuslaitoksen oikeus kuulustella komission virkamiehiä	225
(2001/C 187 E/253)	E-0483/01 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kyproksenkreikkalaisen laitton pidättäminen	226
(2001/C 187 E/254)	P-0505/01 esittäjä: Gerard Collins komissiolle Aihe: Työntekijöiden vapaa liikkuvuus	226
(2001/C 187 E/255)	E-0522/01 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Työnantajan maksamien sosiaaliturvamaksujen alentaminen	228
(2001/C 187 E/256)	E-0532/01 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Fär-saarten kansanäänestys itsenäisyydestä	229
(2001/C 187 E/257)	P-0536/01 esittäjä: Wolfgang Ilgenfritz komissiolle Aihe: EU:n tuet Unkarille	229
(2001/C 187 E/258)	E-0578/01 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: EU:n tuki Gibraltarin salmen tunnelille	230
(2001/C 187 E/259)	P-0586/01 esittäjä: Sebastiano Musumeci komissiolle Aihe: Vastasyntyneillä lapsilla esiintyvät epämuodostumat Sisiliassa	230
(2001/C 187 E/260)	E-0618/01 esittäjä: Lord Inglewood komissiolle Aihe: Eurooppalaisten Nato-maiden puolustusbudjetit	231
(2001/C 187 E/261)	E-0655/01 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Saksalaisvalmisteiset kemialliset aheet Turkissa	231
(2001/C 187 E/262)	E-0675/01 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalastuslupamaksut EU:n kansainvälisissä kalastussopimuksissa	232
(2001/C 187 E/263)	P-0750/01 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Naudanlihan tukiotost – BSE-kriisi	232
(2001/C 187 E/264)	E-0944/01 esittäjä: John McCartin komissiolle Aihe: Siipikarjan tuonti Euroopan unioniin	233
(2001/C 187 E/265)	P-1157/01 esittäjä: Francesco Speroni komissiolle Aihe: Suojatun alkuperäisnimityksen saaneet tuotteet – lisäaineiden ja säilöntäaineiden käyttö juustonvalmistuksessa	233

I

(Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET

(2001/C 187 E/001)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2778/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(18. tammikuuta 2000)

Aihe: Nykyisten työpaikkojen säilyttämättä jättäminen pastantuottaja MISKO Oy:n tukea saavassa yksikössä

Yritys nimeltä "MISKO, Pastateollisuus Oy", joka on italialaisen Barilla-nimisen yrityksen tytäryhtiö, on saanut rahoitusta Kreikan kehityslain 1892/90 perusteella perustaakseen uuden tuotantoyksikön Thivaan. Rahoituksen myöntämiseen liittyy yrityksen velvoite säilyttää nykyiset 275 pysyvää työpaikkaa. Yritys sulki Patrasin pastantuosantolaitoksen ennen kuin uuden yksikön rakennustyöt saatiin loppuun pakottaen henkilöstön joko eroamaan tai hyväksymään siirron yrityksen muihin yksiköihin. Se ei ole kuitenkaan ilmoittanut siirtoon suostuville työntekijöille, missä ja milloin he täsmälleen aloittavat työnsä, minkätyyppistä työtä he tulevat tekemään ja mikä heidän palkkansa tulee olemaan, mitkä ovat siirron kustannukset tai edes sitä, missä he työskentelevät Patrasin tehtaan sulkemisen, mikä tapahtui 10.9.1999, ja Thivan uuden yksikön toiminnan alkamisen välisenä aikana.

Koska yrityksen päätös lakkauttaa Patrasin tehtaan toiminta rikkoo sen velvoitetta säilyttää nykyiset työpaikat ja tapahtui kuulematta ensin millään tavoin työntekijöitä, vaikka direktiivissä 94/45⁽¹⁾ tätä ehdottomasti edellytetään, komissiolta kysytään:

1. Aiotaanko tuen myöntämistä yrityksen uudelle yksikölle tutkia nykyisten työpaikkojen säilyttämistä koskevan ehdon täyttymisen osalta?
2. Aiotaanko tutkia sitä, onko direktiivin 94/45 säännöksiä, jotka koskevat tiedotusvelvollisuutta, työntekijöiden kuulemista ja neuvottelemista heidän kanssaan sekä Miskon työntekijäyhdistyksen osallistumista Barillan, Miskon emoyhtiön, eurooppalaiseen yritysneuvostoon, noudatettu?

⁽¹⁾ EYVL L 254, 30.9.1994, s. 64.

(2001/C 187 E/002)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2779/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(18. tammikuuta 2000)

Aihe: Toiseen työpaikkaan siirtymään pakotettavien Misko-nimisen yrityksen työntekijöiden tukeminen

Yritys nimeltä "Misko, Pastateollisuus Oy", joka on italialaisen Barilla-nimisen yrityksen tytäryhtiö, on saanut rahoitusta Kreikan kehityslain 1892/90 perusteella perustaakseen uuden tuotantoyksikön Thivaan. Rahoituksen myöntämiseen liittyy yrityksen velvoite säilyttää nykyiset 275 pysyvää työpaikkaa. Yritys sulki

Patrasin pastantuotantolaitoksen ennen kuin uuden yksikön rakennustyöt saatiin loppuun pakottaen henkilöstön joko eroamaan tai hyväksymään siirron yrityksen muihin yksiköihin. Työntekijöiden, jotka suostuvat siirtymään, olisi kuitenkin maksettava toiselle työpaikkakunnalle muuttamisen aiheuttamat korkeat kustannukset, joten tuloksena on, että he joutuvat eroamaan ja ovat vaarassa jäädä työttömiksi.

Onko mahdollista myöntää työntekijöille tukea, jonka avulla he selviytyisivät pakollisesta uudelle työpaikkakunnalle siirtymisestään aiheutuvista korkeista kustannuksista? Minkä ohjelmien ja menettelyjen kautta tuki voidaan toteuttaa?

**Anna Diamantopouloun komission puolesta
antama yhteinen täydentävä vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-2778/99 ja E-2779/99**

(23. helmikuuta 2001)

Eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22 päivänä syyskuuta 1994 annetussa neuvoston direktiivissä 94/45/EY⁽¹⁾ asetetaan yhteisönlaajuisen yrityksen tai yritysryhmän keskusjohto vastuuseen sellaisten olojen ja resurssien luomisesta, jotka ovat tarpeen eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseksi tai työntekijöiden kansainvälisen tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamiseksi; tämä voi tapahtua keskusjohdon omasta aloitteesta tai vähintään sadan vähintään kahdesta jäsenvaltiosta olevan työntekijän kirjallisesta aloitteesta.

Tämä tarkoittaa, että direktiivissä ei velvoiteta automaattisesti luomaan kyseistä järjestelmää. Siinä rajoitetaan myöntämään työntekijöille oikeus vaatia järjestelmää.

Jos tällainen vaatimus on esitetty, muodostetaan erityinen neuvotteluryhmä. Se koostuu kaikkien yritysryhmään kuuluvien yritysten ja laitosten työntekijöiden edustajista, jotka on valittava vaaleilla tai nimitettävä maantieteellisen jakauman ja kussakin jäsenvaltiossa toimivien työntekijöiden määrän suhteellisen edustuksen pohjalta.

Tämän erityisneuvotteluryhmän päätehtävä on neuvotella ja tehdä keskusjohdon kanssa sopimus, joka koskee eurooppalaisen yritysneuvoston perustamis- ja toimintasääntöjä tai molemminpuolista tiedottamis- ja kuulemismenettelyä.

Komission saamien tietojen valossa näyttää siltä, että Barillan piiriin ei vielä ole perustettu eurooppalaista yritysneuvostoa. Neuvottelut ovat vasta meneillään, mutta ne johtanevat sopimukseen lyhyellä aikavälillä.

Näyttää myös siltä, että kyseiseen tapaukseen on sovellettava kansallista lainsäädäntöä, johon yhteisön säännökset on siirretty, niiltä osin kuin on kyse yrityssiirtojen yhteydessä tapahtuneista joukkovähentämistä ja työntekijöillä olevista oikeuksista, joihin sovelletaan työntekijöiden joukkovähentämistä koskevaa jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä heinäkuuta 1998 annettua neuvoston direktiiviä 98/59/EY⁽²⁾ sekä työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä helmikuuta 1977 annettua neuvoston direktiiviä 77/187/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä kesäkuuta 1998 annetulla neuvoston direktiivillä 98/50/EY⁽⁴⁾.

Euroopan sosiaalirahasto (ESR) voisi olla osaltaan halukas rahoittamaan sellaisia laaja-alaisia toimia, joiden tarkoituksena on työttömyyden ennaltaehkäisy ja vähentäminen etenkin rakennemuutosten kohteena olevissa yrityksissä. Rahoitusta voitaisiin myöntää parhaillaan valmisteltavien, Kreikalle suunnattuun yhteisön kolmanteen tukikehykseen sisältyvien toimenpideohjelmien, lähinnä työllisyyden edistämistä ja jatkokoulutusta koskevan toimenpideohjelman puitteissa. Kreikan viranomaisten tulisi tällöin laatia ja esittää asianmukainen yhdennetty suunnitelma siten kuin Euroopan sosiaalirahastosta 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1262/1999⁽⁵⁾ sekä valtioneuvoston säännöksissä on säädetty.

⁽¹⁾ EYVL L 254, 30.9.1994.

⁽²⁾ EYVL L 225, 12.8.1998.

⁽³⁾ EYVL L 61, 5.3.1977.

⁽⁴⁾ EYVL L 201, 17.7.1998.

⁽⁵⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

(2001/C 187 E/003)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2531/00**esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle**

(25. heinäkuuta 2000)

Aihe: Yhteisön Condadossa (Pontevedra, Espanja) yhteisrahoittamat hankkeet

Condadon kuntaliitto – johon kuuluvat Pontearasin, Salvaterran, Salcedan ja Mondarizin kunnat – Espanjan maatalousministeriö ja Galician aluehallitus allekirjoittivat 4. elokuuta 1997 sopimuksen, jonka mukaan kuntaliitolle osoitettaisiin 500 miljoonaa pesetaa yhteisön yhteisrahoittamasta PRODER-ohjelmasta (maaseutualueiden kehittämistä ja taloudellista monipuolistamista koskeva operatiivinen ohjelma) erinäisten hankkeiden toteuttamiseksi vuosina 1997–1999. Sopimuksessa määrättiin lukuisista maaseudun kulttuuriperinnön arvostuksen lisäämistä, maaseutumatkailua ja pienyrityksiä koskevista hankkeista, muun muassa Pazo de Picoñan kunnostaminen Salcedassa ja Casa del Condén Salvaterrassa, Vilasobrosón linnan ympäristön kehittäminen, linnakkeen (castro) rakentaminen maaseutumatkailun majoitustarpeisiin, viinimuseon perustaminen Doña Urracán kellareihin Salvaterran linnassa, arkeologisen keskuksen perustaminen Castro de Troñaan Pontearasissa sekä golfkentän rakentaminen Píasiin.

Demokratia edellyttää avoimuutta ja tiedottamista kansalaisille, ja toisinaan Euroopan unioni joutuu paikkaamaan puutteita tiettyjen paikallisten hallintoelinten tiedotuksessa, kun ne salaavat seikkoja asukailta. Salailu on vastoin rakennerahastoasetusten säännöksiä tietojen julkisuudesta.

Voisiko komissio ilmoittaa kaikki ne Condadossa, Pontevedran provinssissa toteutetut hankkeet, joiden rahoitukseen Euroopan yhteisö on vuosina 1994–1999 osallistunut?

Mikä on ollut yhteisön rahoitusosuus näissä hankkeissa? Paljonko rahoitusta näille hankkeille on yhteensä annettu?

Onko kaikki hankkeet, joille on haettu yhteisön rahoitusta, saatettu päätökseen? Jos näin ei ole, onko niitä mahdollista jatkaa, jotta ne voidaan viedä loppuun? Mihin asti jatkoaikaa voitaisiin myöntää?

**Romano Prodin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(19. huhtikuuta 2001)

Taulukoita sisältävän vastauksen pituuden vuoksi komissio lähettää vastauksen suoraan arvoisille jäsenille ja parlamentin pääsihteeristölle.

(2001/C 187 E/004)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2807/00**esittäjä(t): Robert Goebbels (PSE) komissiolle**

(4. syyskuuta 2000)

Aihe: EU:n varoin kunnostetun teollisuusalueen käyttö

Euroopan kehittämiskeskus, joka sijaitsee paikkakuntien Longwy, Athus ja Pétange-Rodange välissä, Ranskan, Belgian sekä Luxemburgin raja-alueella, on epäilemättä myötävaikuttanut talouskasvuun tällä entisellä teräksentuotantoalueella.

Infrastruktuurikustannukset Euroopan kehittämiskeskuksen toteuttamiseksi, kuten tietyt muut toteutetut toimet tällä maiden rajat ylittävällä alueella, ovat hyötäneet paljon yhteisön rakennerahastoista. Luxemburgin hallitus on kuitenkin hiljattain päättänyt, että neljä hehtaaria teollisuusmaata, joka on kunnostettu Euroopan unionin varoin, käytetään Mathias Adam -lyseon rakentamiseksi Pétangeen.

Onko tämä päätös komission mielestä Euroopan kehittämiskeskuksen asettamien tavoitteiden mukainen? Ovatko tuohon aikaan käytetyt eurooppalaiset rahastot tarkoitettu siihen, että tätä teollisuusaluetta käytettäisiin koulutoimintaan?

**Michel Barnier'n komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(19. helmikuuta 2001)

Euroopan kehityskeskus perustettiin lievittämään niitä vakavia sosiaalisia ja taloudellisia seurauksia, joita terästeollisuuden loppuminen ja rakenneuudistus aiheuttivat Longwy-Rodange-Athusin rajat ylittävän teollisuuslaakson alueella.

Belgian, Ranskan ja Luxemburgin hallitusten yhteisessä vuoden 1985 julistuksessa Euroopan kehityskeskukseksi asetettu tavoite oli ennen kaikkea alueen uudelleensuuntaaminen ja 8000 työpaikan luominen alueelle kymmenessä vuodessa. Julistuksen allekirjoittajat ovat asettaneet Euroopan kehityskeskukseen ainoaksi tavoitteeksi kolmen valtion alueella sijaitsevan rajaseudun kehittämisen. Tavoitteen saavuttamiseksi ne ovat suunnitelleet esimerkiksi kansainvälisen teollisuuspuiston perustamista, yhteisen hallintojärjestelmän muodostamista tai opetuksen ja tutkimuksen kehittämistä (eurooppalainen teknologiaoppilaitos). Kehityskeskuksen tehtäväkenttä on melko laaja eikä sulje pois mahdollisuutta lyseon sijoittamiseen alueelle.

On kuitenkin korostettava, että Mathias Adam -lyseon rakennushanke sijaitsee kansainvälisen teollisuuspuiston alueella, tarkemmin sanoen kansallisesti merkittävällä Rodangen teollisuusalueella. Aluetta on suunniteltu yhteisön määrärahojen turvin uusien yritysten sijoittamista silmällä pitäen.

Luxemburgin talousministeriön toimittamien tietojen mukaan aluetta, jonne oppilaitoksen rakentamista on suunniteltu, on kehitetty Resider I -ohjelman (1989–1992) mukaisesti. Neljän hehtaarin maa-alue on osa laajempaa aluetta, jonka suunnittelua on osarahoitettu yhteisön varoista Euroopan aluekehitysrahaston kautta. Yhteisön osuus on ollut 50 prosenttia eli 4,48 miljoonaa euroa. Ohjelman⁽¹⁾ mukaan kyseisten infrastruktuuritöiden tavoitteena oli saattaa päätökseen Euroopan kehityskeskuksen keskusalueen suunnittelu, jotta alueelle saataisiin houkutelua tarvittavia investointeja ja jotta tavoite tuhannen uuden työpaikan luomisesta Euroopan kehityskeskuksen luxemburgilaiseen osaan saavutettaisiin vuoteen 1995 mennessä.

On syytä korostaa, että tavoite tuhannen työpaikan luomisesta kehityskeskuksen luxemburgilaiseen osaan vuoteen 1995 mennessä saavutettiin ja jopa ylitettiin, sillä vuoden 1997 lopussa oli luotu noin 1 561 työpaikkaa. Koska ohjelma on päättynyt ja asetetut tavoitteet saavutettu, kaavoitettujen alueiden käytöstä päättäminen kuuluu Luxemburgin viranomaisille näiden asettamien prioriteettien tai velvoitteiden mukaisesti.

(¹) 2 kohta: Euroopan kehityskeskuksen keskusalueen, kansallisesti merkittävän Rodangen teollisuusalueen, suunnittelun loppuun saattaminen.

(2001/C 187 E/005)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-3180/00

esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) neuvostolle

(16. lokakuuta 2000)

Aihe: ERM II

1. Jos Britannia päättää liittyä euroon, katsooko neuvosto, että perustamissopimus edellyttää Britannialta ERM II:een liittymistä ennen kuin se voi liittyä euroon? Jos näin on, kuinka pitkäksi aikaa?
2. Jos ERM II -jäsenyys ei ole ennakkoehto jäsenyydelle, miten Britannian oletetaan täyttävän perustamissopimuksen edellyttämät valuuttakurssien vakautta koskevat ehdot?

Vastaus

(24. huhtikuuta 2001)

Eurooppa-neuvoston 16. kesäkuuta 1997 ERM II:sta antaman päätöslauselman sekä EKP:n ja euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien välisen 1. syyskuuta 1998 tehdyn sopimuksen mukaisesti mainittujen jäsenvaltioiden osallistuminen ERM II:een on vapaaehtoista.

Päätöksen siitä, täyttääkö jäsenvaltio, joka haluaa ottaa euron käyttöön mutta ei osallistu ERM II:een, valuuttakurssivakautta koskevat perusteet, tekee neuvosto komission ja EKP:n selvitysten pohjalta Euroopan parlamenttia kuultuaan ja keskusteltuaan asiasta valtion- tai hallitusten päämiesten kokouksessa.

(2001/C 187 E/006)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3396/00

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) neuvostolle

(6. marraskuuta 2000)

Aihe: Vaalien yhteydessä tapahtuneet sääntöjenvastaisuudet ja vilpilliset menettelyt Albaniassa

Kuusi kreikkalaista parlamentin jäsentä, jotka menivät yhdessä muiden kansainvälisten tarkkailijoiden kanssa seuraamaan 15. lokakuuta 2000 uudelleen järjestettyjä kunnallisvaaleja Himaran alueelle Albaniaan sen jälkeen, kun Omonia-KEAD-puolue oli esittänyt syytöksiä kunnallisvaalien 1.10.2000 pidetyllä ensimmäisellä kierroksella esiintyneestä väkivallasta ja vilpillisistä menettelyistä, totesivat laajamittaisia sääntöjenvastaisuuksia ja vilpillisiä menettelyitä ja esittivät niitä koskevia syytöksiä.

1. Onko neuvosto tietoinen siitä, että albanialaiset viranomaiset sulkiivat 14.10.2000 merivoimien harjoituksiin liittyvien muodollisten menettelyjen tekosyyllä meri- ja maarajat, minkä tuloksena monet Himaran alueen asukkaat eivät voineet mennä äänestyspaikoille ja äänestää? Onko se tietoinen myös siitä, että Albanian poliisi suoritti pidätyksiä ja pelotteli Himaran asukkaita, ja vaalipäivänä poliisivoimat pahoinpiteli äänestäjiä ennennäkemättömän väkivaltaisesti tarkkailijoiden ja parlamentin jäsenten ryhmän nähden sekä heitti äänestyslippuja vaaliurniin, karkotti vaalivalvojia, muutti vaaliluetteloita ja pidatti monia henkilöitä, minkä seurauksena ehdokas Vasilis Bolanos ja Omonia-KEAD-puolue ilmoittivat, etteivät ne hyväksy vaalien tulosta?
2. Mikä on neuvoston kanta havaittuihin räikeisiin sääntöjenvastaisuuksiin, jotka tapahtuivat kunnallisvaalien toisella kierroksella Nanon hallituksen tuella ja Berishan oppositiopuolueen suvaitessa asian, ja mihin toimiin se aikoo ryhtyä Albanian hallitusta vastaan, jotta vaalit järjestettäisiin uudelleen kyseisellä alueella?
3. Onko mahdollista lykätä neuvoston päätöstä makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Albanialle⁽¹⁾ oikeusvaltion luomista ja ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevien ehtojen rikkomisen vuoksi?
4. Aiotaanko suhteita Albaniaan harkita uudelleen, varsinkin neuvoston päätöksen antamista, jolla neuvosto valtuutetaan neuvottelemaan vakaus- ja assosiaatiosopimus Albanian kanssa?

⁽¹⁾ EYVL L 110, 28.4.1999, s. 13.

Vastaus

(24. huhtikuuta 2001)

1. Neuvosto on perehtynyt huomautuksiin, joita esitetään Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön Demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston ODIHR:n 16.10.2000 julkaisemassa alustavassa selvityksessä, Etyjin/ODIHR:n 11.12.2000 antamassa loppuselvityksessä sekä Euroopan neuvoston Paikallis- ja aluehallinnon kongressin 10.11.2000 antamassa selvityksessä Albanian kunnallisvaaleista.
2. Etyjin ja Euroopan neuvoston pysyvissä neuvostoissa antamassaan julkilausumassa Albanian paikallisvaaleista unioni pahoitteli ensimmäisellä ja toisella äänestyskierroksella todettuja vakavia sääntöjenvastaisuuksia ja välikohtauksia, erityisesti niitä, jotka haittasivat lukuisten Himaran kreikkalaisten äänestämistä.

3. Makrotaloudellisesta rahoitusavusta Albanialle 22.4.1999 tehdyn neuvoston päätöksen mukaisesti kyseisen päätöksen soveltaminen annettiin komission tehtäväksi, joten se ei siis enää kuulu neuvostolle. Mainittakoon silti, että Albanian viranomaisten ja komission väliset keskustelut lainan myöntämisen edellytyksenä olevista talouspolitiikkaa ja instituutioita koskevista ehdoista jatkuvat yhä, ja koko laina on edelleen nostamatta.

4. Arvoisa parlamentin jäsen viittaa neuvoston 21.–22.6.1999 antamiin päätelmiin, joissa komissiota kehoitettiin antamaan suosituksia neuvotteluohjeiksi vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tekemiseksi sen jälkeen, kun neuvosto on ensin tarkastellut tällaisen sopimuksen tekemistä koskevaa toteutettavuustutkimusta. Kuitenkin sen jälkeen, kun komissio esitti tutkimuksensa, neuvosto totesi 24.1.2000, että Albanian pitäisi ensin ratkaista useita taloudellisia, poliittisia ja institutionaalisia ongelmia, jotta sen osallistuminen vakautus- ja assosiaatioprosessiin onnistuisi hyvin. Lopuksi Feiran Eurooppa-neuvosto kehotti Albanian hallitusta jatkamaan toimiaan edellä mainitussa tutkimuksessa esiin tulleiden kysymysten selvittämiseksi. Neuvosto ei siis vielä ole tehnyt päätöstä neuvottelujen aloittamisesta vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tekemiseksi.

5. EU muistutti Zagrebissa 24.11. pidetyn EU:n ja Länsi-Balkanin maiden yhteisen huippukokouksen päätteeksi annetussa julkilausumassa, että vakautus- ja assosiaatioprosessi perustuu niiden demokraattisia, taloudellisia ja institutionaalisia uudistuksia koskevien ehtojen noudattamiseen, jotka neuvosto vahvisti 29.4.1997, sekä oikeusvaltion perustamiseen ja ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien suojaamiseen.

Neuvosto perusti EU:n ja Albanian korkean tason erityisryhmän, jonka tehtävänä on arvioida saavutettua edistystä, antaa suosituksia tarpeellisiksi uudistuksiksi sekä antaa neuvoja ja suuntaviivoja kaikkien komission vuonna 1999 laatimassa toteutettavuustutkimuksessa esitettyjen ongelmien osalta. Näitä ovat makrotaloudellinen vakautus ja rakenneuudistusten vauhdittaminen, turvallisuuden ja yleisen järjestyksen vahvistaminen sekä julkishallinnon ja lakien soveltamisen parantaminen (esimerkiksi hallintouudistus, oikeuslaitos, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien, mukaan lukien vähemmistöjen oikeuksien, kunnioittaminen). Erityisryhmä voi tarkastella kaikkia muitakin vakautus- ja assosiaatioprosessin kannalta merkittäviä kysymyksiä. Tällä tavoin neuvosto voi seurata tiiviisti, miten Albanian hallitus soveltaa käytännön toimenpiteitä kyseisillä aloilla.

6. Puheenjohtajavaltio muistutti Euroopan unionin puolesta 1.12. antamassaan julkilausumassa siitä, että voimakas väkivaltaan turvautuminen poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi on Euroopan unionia huolestuttava kehityssuunta. Euroopan unioni kehottaakin painokkaasti noudattamaan oikeusvaltion periaatetta. Albanialaisten tahto lähentyä Euroopan unioniin merkitsee, että yhteisiä perusarvoja on sovellettava. Ensisijaisia arvoja ovat instituutioiden ja laillisuuden kunnioittaminen, väkivallan käytöstä luopuminen sekä suvaitsevaisuuden ja vuoropuhelun henki.

(2001/C 187 E/007)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3421/00

esittäjä(t): Andre Brie (GUE/NGL) neuvostolle

(8. marraskuuta 2000)

Aihe: Sotilaskarkureiden ja aseistakieltäytyjien tilanne Kosovon sodan päättymisen jälkeen

Parlamentin 6. toukokuuta 1999 hyväksymässä yhteispäätöslauselmassa Kosovon tilanteesta⁽¹⁾ kehoitettiin jäsenvaltioita vastaanottamaan Jugoslavian armeijan sotilaskarkureita ja aseistakieltäytyjiä ja myöntämään heille tilapäinen oleskelulupa EU:ssa. On kuitenkin huomattava, että

- jäsenvaltiot kieltäytyvät edelleen myöntämästä hallitusten lupaamaa oikeudellista asemaa tuhansille sotilaskarkureille
- useimmat sotilaskarkureista elävät ihmisarvoa alentavissa olosuhteissa pakolaisleireillä etenkin Unkarissa
- sotilaskarkureiden valtavalle enemmistölle ei myönnetä turvapaikkaa ja monien on jopa varauduttava maastakarkotukseen.

Tämän takia kysyn neuvostolta,

- onko se tietoinen ongelmasta ja mitä asian hyväksi on tehty tähän mennessä
- miksi ensin kehoitettiin sotilaskarkuruuteen ja myöhemmin sotilaskarkureita ei päästetä maahan, heille ei myönnetä oikeudellista asemaa ja joitakin heistä uhataan maastakarkotuksella
- antaako yhteisö rahallista tukea nimenomaan Unkarille, jossa suurin osa sotilaskarkureista on otettu vastaan väliaikaisesti
- aikooko se käsitellä asiaa tulevissa keskusteluissa Jugoslavian uuden johdon kanssa ja millainen sen kanta on?

(¹) EYVL C 279, 1.10.1999, s. 411.

Vastaus

(24. huhtikuuta 2001)

1. Neuvosto on täysin tietoinen siitä, millaisessa tilanteessa JLT:n armeijan sotilaskarkurit ja aseistakieltäytyjät ovat olleet Kosovon konfliktin päättymisen jälkeen, ja on pannut merkille Euroopan parlamentin 6. toukokuuta 1999 antaman päätöslauselman.
2. Kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, kyseinen päätöslauselma osoitettiin jäsenvaltioille, ja niiden oletetaan noudattaneen Euroopan parlamentin suosituksia, jotka koskevat niiden omaan päätäntävaltaan kuuluvia kysymyksiä.
3. Tämän vuoksi neuvosto ei ole erityisesti käsitellyt kysymystä mutta katsoo kuitenkin, että olot Belgradissa voisivat uuden hallinnon myötä kehittyä suotuisiksi jugoslaviaalaisten sotilaskarkureiden ja aseistakieltäytyjien tilanteen myönteisen ratkaisun kannalta. Neuvosto aikoo osaltaan toimia asian edistämiseksi. Tämän osalta neuvosto suhtautui myönteisesti JLT:n hallituksen äskettäin JLT:n parlamentille esittämään armahduslakiehdotukseen, jota voitaisiin soveltaa sotilaskarkureihin ja aseistakieltäytyjiin.

(2001/C 187 E/008)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3432/00

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) ja Sergio Berlato (UEN) komissiolle

(7. marraskuuta 2000)

Aihe: Työntekijöiden valvonta

Ison-Britannian hallitus on sallinut 24. lokakuuta 2000 lähtien kaikkien Ison-Britannian alueelle sijoittautuneiden yritysten valvoa työntekijöidensä sähköpostia ja puheluja ilman näiden suostumusta.

Myös Belgian lainsäädännössä suodaan työnantajille mahdollisuus varmistaa, että heidän työntekijänsä käyttävät yrityksen heidän käyttöönsä antamia viestimiä ainoastaan työhön liittyvissä asioissa (vaikka Belgiassa työntekijän suostumus onkin pakollinen tällaisessa tapauksessa). Eikö komissio katso, että tällainen menettelytapa on jyrkästi ristiriidassa ihmisoikeuksien turvaamisen periaatteen kanssa, jonka puolesta Ison-Britannian ja Belgian hallitukset ovat useaan otteeseen puhuneet?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 2001)

Parlamentin jäsenet viittaavat kysymyksessään vuonna 2000 annettuun Yhdistyneen kuningaskunnan säädökseen n:o 2699 The Telecommunications (Lawful Business Practice) (Interception of Communications) Regulations 2000, jolla direktiivin 97/66/EY (¹) 5 artiklan 2 kohta saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja josta Yhdistynyt kuningaskunta on äskettäin tehnyt komissiolle ilmoituksen. Lisäksi parlamentin jäsenet viittaavat Belgian lakiin. Belgian laissa säädetään, että yksittäisen työntekijän antaman

suostumuksen lisäksi erilaisten edellytysten on täytyttävä, jotta työnantaja voi laillisesti valvoa työntekijöitä (tietojen luonne, valvonnan suhteellisuus ja välttämättömyys jne.). Esimerkiksi yksittäisen työntekijän suostumusta ei voida pitää pätevänä, jos se on annettu yleisluonteisesti työsuhteeseen kuuluvana. Belgian tietosuojaviranomainen on antanut asiasta 3. huhtikuuta 2001 edellä kuvatun kaltaiset ohjeet.

Mainitun tietosuojadirektiivin 5 artiklassa vaaditaan jäsenvaltioita takaamaan yleisen televerkon ja yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen välityksellä tapahtuvan viestinnän luottamuksellisuus. Kyseisen artiklan säännöstä ei näin ollen sovelleta viestintään, joka tapahtuu kokonaan yksityisten verkkojen välityksellä, mutta sitä sovelletaan sen sijaan viestintään, jonka lähdeverkkona on yksityinen verkko ja kohdeverkkona yleinen televerkko tai päinvastoin. Tällaisen viestinnän nauhoittamiseen tarvitaan käyttäjien suostumus.

Nimenomaisen ennakkosuostumuksen saaminen kummaltakin käyttäjältä voi olla kuitenkin vaikeaa sellaisen viestien nauhoittamiseksi, joita yritykset tarvitsevat todisteiksi liiketapahtumista ja joita ovat esimerkiksi puhelimitse tai sähköpostitse annetut osakkeiden ostoa koskevat toimeksiannot. Tällaisia tapauksia varten 5 artiklassa säädetään mahdollisuudesta poiketa artiklan säännöksistä, jos kyseiset nauhoitukset kuuluvat normaaliin liiketoimintaan.

Direktiivissä 95/46/EY⁽²⁾ säädetään luonnollisten henkilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien kunnioituksesta ja erityisesti heidän oikeudestaan yksityisyyteen henkilötietojen käsittelyn yhteydessä. Direktiivissä ei ole erityisiä sääntöjä työntekijöiden tietosuojasta työpaikalla, mutta tässä yhteydessä on noudatettava henkilötietojen laillista käsittelyä koskevia yleisperiaatteita. Työntekijöiden puheluiden ja sähköpostiviestien valvominen voi olla laillista, mutta ainoastaan tietyissä olosuhteissa, jolloin osapuolilta on saatu valvontaan suostumus tai työnantajan oikeudet edut menevät työntekijän perusoikeuksien ja -vapauksien edelle. Tällöin valvonta olisi rajoitettava siihen, mikä on tarkasti määritellyn ja perustellun tavoitteen kannalta ehdottoman välttämätöntä. Valvonnassa on esimerkiksi voitava erotella joko teknisin keinoin tai puhelujen ja sähköpostiviestien luokittelun avulla yksityisviestit valvottavasta viestinnästä, ja saatuja tietoja ei saa käyttää muihin kuin määriteltyihin tarkoituksiin. Työnantajan on tällaisissa tapauksissa ilmoitettava työntekijöille, että näiden viestintää valvotaan.

Lisäksi kansallisten sääntöjen on oltava yhteisön lainsäädännön yleisperiaatteiden mukaiset. Yhteisön lainsäädäntö sisältää Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti myös perusihmisoikeudet, sellaisina kuin niistä on määrätty ihmisoikeuksia ja perusvapauksia koskevassa eurooppalaisessa yleissopimuksessa, oikeus yksityisyyteen mukaan luettuna.

Komissio valmistelee parhaillaan sosiaalipoliittisen ohjelmansa⁽³⁾ mukaisesti työmarkkinaosapuolten kanssa käytäviä keskusteluja, jonka aiheena on tietosuoja työpaikalla ja siihen liittyvät kysymykset (esim. työntekijöiden valvonta). Keskustelut antanevat komissiolle osviittaa siitä, miten asiaa voitaisiin käsitellä yhteisön tasolla.

Komissio toivoo parlamentin jäsenen tutustuvan myös Euroopan unionin perusoikeuskirjaan, jonka 7 artiklassa määrätään, että jokaisen yksityis- ja perhe-elämää, kotia sekä viestejä on kunnioitettava, ja jonka 8 artiklassa määrätään henkilötietojen suojasta. Lisäksi 21, 26 ja 31 artiklalla on erityistä merkitystä työntekijöiden ja heidän tietosuojansa kannalta.

Komissio aikoo selvittää, noudattavatko Yhdistyneen kuningaskunnan uudet säännökset ja muiden jäsenvaltioiden vastaava lainsäädäntö direktiivien 95/46/EY ja 97/66/EY säännöksiä.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/66/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1997, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla (EYVL L 24, 30.1.1998).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelystä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995).

(3) KOM(2000) 379 lopullinen.

(2001/C 187 E/009)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3487/00**esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle**

(10. marraskuuta 2000)

Aihe: Tulipalojen sammuttamiseen tarkoitettujen helikopterien yhdenmukaistaminen

Espanjassa käytetään tällä hetkellä metsäpalojen sammuttamiseen Itä-Euroopan maiden armeijoiden entisiä helikoptereita. Niitä käytetään myös ei-luvallisiin tarkoituksiin, kuten loukkaantuneiden tutkimuksiin, hoitoon, pelastamiseen ja kuljetuksiin. Näiden helikopterien, jotka eivät niiden epävarmuuden vuoksi ole sallittuja muissa Euroopan unionin maissa, käyttö sallittiin Espanjassa sillä ehdolla, että se on väliaikaista. Käyttö kuitenkin alkoi jo vuonna 1989 ja jatkuu yhä. Näiden helikopterien miehistöt, joissa on monia ulkomaalaisia työntekijöitä, tekevät suunnattoman pitkiä työpäiviä palkoilla, jotka ovat Espanjan lainsäädännössä vahvistettuja palkkoja alhaisempia. Puutteellisten helikopterien käyttö yhdistettynä niiden miehistöjen heikkoihin työoloihin on aiheuttanut Espanjassa 17,5 onnettomuutta 100 000 lentotuntia kohti vuosina 1990–1997. Tilannetta vakavoittaa, että suurimmassa osassa onnettomuuksia niiden syytä ei tutkittu.

Huomioon olisi otettava seuraavat säädökset:

- neuvoston asetus (ETY) N:o 3922/91 teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamisesta siviili-ilmailun alalla ⁽¹⁾,
- lentoturvallisuusviranomaisten yhteistyöelimen yhteiset ilmailusäännöt (JAR),
- neuvoston direktiivi 89/655/ETY työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista ⁽²⁾, jonka 3 artiklan 1 kohdan mukaan ”työntekijän on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että työntekijöiden käytettäväksi annetut työvälineet yrityksessä tai laitoksessa ovat suoritettavaan työhön soveltuvia tai ne on muutettu soveltumaan hyvin siihen tarkoitukseen, ja että työntekijät voivat käyttää niitä heidän turvallisuutensa tai terveytensä heikentymättä” ja
- neuvoston direktiivi 94/56/EY siviili-ilmailun onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinnan perusperiaatteista ⁽³⁾, jossa veloitetaan tutkimaan onnettomuuksien syyt vuoden kuluessa.

Eikö komission mielestä pitäisi onnettomuuksien lisääntymisriskin vuoksi vahvistaa yhteisön standardit tulipalojen sammuttamiseen tarkoitettujen helikopterien yhdenmukaistamiseksi? Täten jäsenvaltioissa estettäisiin sellaisten helikopterien käyttö, jotka jo olisi pitänyt arvioida kelvottomiksi turvallisuussyistä.

Katsooko komissio, että yllä kuvatussa tapauksessa sovelletaan direktiiviä 89/655/ETY?

Tässä tapauksessa rikotaan selvästi direktiiviä 94/56/EY, koska onnettomuuksia ei ole tutkittu. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä?

⁽¹⁾ EYVL L 373, 31.12.1991, s. 4.

⁽²⁾ EYVL L 393, 30.12.1989, s. 13.

⁽³⁾ EYVL L 319, 12.12.1994, s. 14.

(2001/C 187 E/010)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3488/00**esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle**

(10. marraskuuta 2000)

Aihe: Tulipalojen sammuttamiseen tarkoitettut helikopterit Espanjassa ja yhteisön työolainsäädännön rikkominen

Espanjassa käytetään tällä hetkellä metsäpalojen sammuttamiseen Itä-Euroopan maiden armeijoiden entisiä helikoptereita. Niitä käytetään myös ei-luvallisiin tarkoituksiin, kuten loukkaantuneiden tutkimiseen, hoitoon, pelastamiseen ja kuljetuksiin. Näiden helikopterien miehistöissä on monia ulkomaalaisia.

Lisäksi voidaan todeta seuraavat seikat:

- työntekijät tekevät suunnattoman pitkiä työpäiviä, eli työskentelevät 44 päivää peräkkäin reilusti yli kahdeksantuntisia päiviä,
- ulkomaalaisten lentäjien palkat ovat alhaiset eikä heillä ei usein ole sosiaaliturvaa ja
- helikopterien iän vuoksi työntekijöille aiheutuu suurempia riskejä ja enemmän onnettomuuksia.

Kansainvälinen liikennealentäjiliitto (Ifalpa) teki julkisen valituksen Espanjan toiminnasta Tokiossa viime huhtikuussa pitämässään vuosikokouksessa. Espanjalaiset ammattijärjestöt (joiden ryhmittymä on Apythel) ovat esittäneet asian Espanjan ministeriöille ja liikenteestä vastaavalle komission jäsenelle, mutta ne eivät ole tähän mennessä saaneet ratkaisua ongelmaansa.

Huomioon olisi otettava seuraavat säädökset:

- siviili-ilmailuun sovellettavan työajan järjestämistä koskevan direktiivin 93/104/ETY⁽¹⁾ laajentaminen,
- direktiivi 96/71/EY⁽²⁾ palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon, jonka 1 artiklan mukaan ”muuhun kuin jäsenvaltioon sijoittautuneet yritykset eivät voi saada suotuisampaa kohtelua kuin jäsenvaltioon sijoittautuneet yritykset” ja
- työntekijöiden suojelemista vaaroilta, jotka liittyvät meluallistukseen työssä koskeva neuvoston direktiivi 86/188/ETY⁽³⁾, johon sisältyvät ilma-alusten miehistöt ja jota tässä pitkien työpäivien tapauksessa rikotaan laajasti meluallistuksen enimmäismäärien suhteen.

Voisiko komissio kertoa, onko Espanjan kuningaskunta asianmukaisesti saattanut edellä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöään?

Eikö komissio katso, että edellä kuvattujen syiden vuoksi yhteisön lainsäädäntöä rikotaan selvästi? Olisiko komissio valmis käynnistämään tapauksen tutkinnan?

⁽¹⁾ EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 137, 24.5.1986, s. 28.

(2001/C 187 E/011)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3489/00

esittäjä(t): **María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle**

(10. marraskuuta 2000)

Aihe: Tulipalojen sammuttamiseen tarkoitettuja helikoptereita koskevat kilpailuongelmat Espanjassa

Espanjassa käytetään tällä hetkellä metsäpalojen sammuttamiseen Itä-Euroopan maiden armeijoiden entisiä helikoptereita. Niitä käytetään myös ei-luvallisiin tarkoituksiin, kuten loukkaantuneiden tutkimiseen, hoitoon, pelastamiseen ja kuljetuksiin. Näiden helikopterien miehistöissä on monia yhteisön ulkopuolisista, myös pääasiassa Itä-Euroopasta maista kotoisin olevia työntekijöitä. Nämä työntekijät tekevät suunnattoman pitkiä työpäiviä, eli työskentelevät 44 päivää peräkkäin reilusti yli kahdeksantuntisia päiviä, ja lisäksi lentäjien palkat ovat espanjalaisten yhtiöiden lentäjien palkkoja alhaisemmat. Tämän kaiken vuoksi jotkut hallintoviranomaiset palkkaavat mieluummin alhaisemmat kustannukset aiheuttavia ulkomaalaisia.

Kansainvälinen liikennealentäjiliitto (Ifalpa) teki julkisen valituksen Espanjan toiminnasta Tokiossa viime huhtikuussa pitämässään vuosikokouksessa. Espanjalaiset ammattijärjestöt (joiden ryhmittymä on Apythel) ovat esittäneet asian Espanjan ministeriöille ja liikenteestä vastaavalle komission jäsenelle, mutta ne eivät ole tähän mennessä saaneet ratkaisua ongelmaansa.

Onko komissio tietoinen Ifalpa:n ja Apythel:n toistuvista vaatimuksista?

Onko tässä komission mielestä rikottu yhteisön kilpailulainsäädäntöä?

**Loyola de Palacion komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-3487/00, E-3488/00 ja E-3489/00**

(13. helmikuuta 2001)

Kesäisin monia Espanjan alueita uhkaavien metsäpalojen torjuminen edellyttää useiden helikopterien käyttöä sekä varsinaiseen sammutustyöhön että sammutustyöhön osallistuvien henkilöiden kuljettamiseen. Tästä tehtävästä vastaava Espanjan julkinen hallinto käyttää nykyisellään noin sataa helikopteria metsäpalojen jokavuotisten torjunta- ja sammutusoperaatioiden aikana. Tätä varten on tehty sopimuksia yksityisten helikopterien käytöstä 16. kesäkuuta 2000 annetussa kuninkaallisessa asetuksessa 2/2000 säädettyjen julkisiin sopimuksiin sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

Suurin osa käytetyistä helikoptereista on rekisteröity Espanjassa. Espanjan helikopterikanta ei kuitenkaan ole riittävä eikä sisällä tiettytyyppejä erityishelikoptereita, minkä vuoksi se ei kata koko tarvetta. Näin ollen yritykset, joiden kanssa julkinen hallinto on tehnyt metsäpalojen torjumista koskevia sopimuksia, joutuvat väliaikaisesti vuokraamaan muissa maissa rekisteröityjä helikoptereita. Helikopterit on rekisteröity joko Euroopan yhteisön muissa jäsenvaltioissa (Saksa, Ruotsi) tai yhteisön ulkopuolisissa maissa (Chile, Yhdysvallat, Venäjä, Puola jne.). Helikopterit on vuokrattu joko ilman miehistöä ("dry lease") tai miehistön kanssa ("wet lease").

Yhteisö ei ole toistaiseksi antanut helikoptereiden käyttöä koskevia yhteisiä teknisiä sääntöjä. Kunkin jäsenvaltion on näin ollen toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta voidaan taata lentotoiminnan (myös tiettyjen erityistoimintojen kuten metsäpalojen torjunnan) turvallisuus. Komission käytössä olevien tietojen perusteella näyttäisi, että tilanne on tämä Espanjassa. Metsäpalojen torjuntaan kelpuutetaan ainoastaan yritykset, joilla on sellainen ansiolentolupa, joka todistaa niiden kykenevän suorittamaan metsäpalojen sammutustehtäviä. Kun yritykset vuokraavat muissa maissa rekisteröityjä helikoptereita, Espanjan siviili-ilmailulaitos tarkastaa kyseiset helikopterit yhteisön lentoliikenteen harjoittajien toimiluvista 23. heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2407/92 (1) mukaisesti ja varmistaa, että ne vastaavat vastaavantyyppisten tehtävien suorittamiseen Espanjassa rekisteröidyltä helikoptereilta vaadittavaa turvallisuustasoa.

Siviili-ilmailun alalla sovellettavien teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamista koskevan ehdotuksensa (2) antamisen yhteydessä komissio ilmoitti neuvostolle ja parlamentille aikomuksestaan laajentaa yhteisön lainsäädännön soveltamisalaa kattamaan myös helikopteritoiminnan turvallisuuden, johon kuuluvat muun muassa metsäpalojen torjunta sekä loukkaantuneiden auttaminen, pelastaminen ja kuljetus.

Espanjan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että siviili-ilmailun onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinnan peruseriaatteista annettu direktiivi 94/56/ETY (3) on saatettu osaksi Espanjan kansallista lainsäädäntöä 13. toukokuuta 1998 annetulla kuninkaallisella asetuksella 389/98, jolla on perustettu lento-onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkimuskomissio. Tutkimuskomission tehtäviin kuuluu kaikkien Espanjan alueella ilmenevien lento-onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tekninen tutkiminen, ja se toimii täysin itsenäisesti. Tutkimuskomissio on siis valtuutettu tutkimaan helikopterionnettomuuksia, jotka ovat tapahtuneet metsäpalojen torjunnan yhteydessä, vaikka käytetyt helikopterit olisi merkitty muiden maiden rekistereihin. Komissio ei ole tietoinen muista kuin vuonna 1993 tapahtuneesta onnettomuudesta, jossa oli osallisena Itä-Euroopan maassa rekisteröity helikopteri. Komissiolla ei näin ollen ole syytä epäillä, etteivätkö Espanjan viranomaiset soveltaisi direktiiviä moitteettomasti.

Työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät meluallistukseen työssä, 12. toukokuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/188/ETY (4) 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, ettei sitä sovelleta lentokuljetuksen alalla työskenteleviin työntekijöihin.

Työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista annettu direktiivi 89/655/ETY⁽⁵⁾ on saatettu osaksi Espanjan kansallista lainsäädäntöä 18. heinäkuuta 1997 annetulla kuninkaallisella asetuksella 1215/1997 ja 30. toukokuuta 1997 annetulla kuninkaallisella asetuksella 773/1997. Näitä vähimmäisvaatimuksia sovelletaan helikoptereiden miehistön jäseniin, jos heidän työnantajansa on sijoittautunut Espanjaan tai johonkin muuhun jäsenvaltioon.

Espanjan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista annettua direktiiviä 93/104/ETY⁽⁶⁾ koskevista täytäntöönpanotoimenpiteistä. Komissio tutkii parhaillaan, ovatko ne yhdenmukaiset direktiivin säännösten kanssa.

Kyseisen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävät toimialat (siviili-ilmailu mukaan luettuna) on sisällytetty sen soveltamisalaan direktiivillä 2000/34/EY⁽⁷⁾, joka jäsenvaltioiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään 1. elokuuta 2003.

Lisäksi neuvosto on antanut 27. marraskuuta 2000 direktiivin 2000/79/EY⁽⁸⁾, joka koskee siviili-ilmailun liikkuvien työntekijöiden työajan järjestämistä. Kun tämä direktiivi tulee voimaan, direktiivin 93/104/EY säännöksiä ei enää sovelleta siviili-ilmailun alalla.

Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY⁽⁹⁾ osalta Espanjan viranomaiset ovat tehneet komissiolle ilmoituksen sen siirtämisestä osaksi kansallista lainsäädäntöä. Komissio tutkii parhaillaan, ovatko kansalliset säännökset yhdenmukaiset direktiivin säännösten kanssa.

Komissio ei pysty arvioimaan, onko Kansainvälisen liikennelentäjien liiton (Ifalpa) ja Apythel-nimisen yksityisen järjestön esittämä kritiikki perusteltua.

(¹) EYVL L 240, 24.8.1992.

(²) EYVL C 311 E, 31.10.2000.

(³) EYVL L 319, 12.12.1994.

(⁴) EYVL L 137, 24.5.1986.

(⁵) EYVL L 393, 30.12.1989.

(⁶) EYVL L 307, 13.12.1993.

(⁷) EYVL L 195, 1.8.2000.

(⁸) EYVL L 302, 1.12.2000.

(⁹) EYVL L 18, 21.1.1997.

(2001/C 187 E/012)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3504/00

esittäjä(t): Jules Maaten (ELDR) komissiolle

(10. marraskuuta 2000)

Aihe: Komission yksiköiden riippumattomuus tupakkateollisuudesta

1. Voiko komissio vahvistaa, että henkilöstösäännöt sisältävät määräyksiä, jotka virkamiesten eläkkeelle siirtymisen osalta rajoittavat oikeudellisen yksikön virkamiesten siirtymistä työpaikkoihin, jotka ovat yhteydessä heidän aikaisempiin tehtäviinsä?

2. Voiko komissio vahvistaa, että sisämarkkina-asioista vastannut oikeudellisen yksikön virkamies siirtyi välittömästi eläkkeelle jäämisensä jälkeen tupakkateollisuuden palvelukseen, että tämä nykyisessä tehtävässään edistää tupakkateollisuuden kampanjaa, jolla vastustetaan tupakan mainostamisdirektiivin hyväksymistä, ja että asianomainen virkamies sai nykyisen työpaikkansa komissiossa hoitamiensa tehtävien perusteella?

3. Jos edellä mainitut tiedot pitävät paikkansa, voiko komissio selittää, miksi henkilöstösääntöjen määräyksiä ei sovellettu mainitussa tapauksessa?

4. Voiko komissio edellä mainitut kysymykset huomioon ottaen vakuuttaa, että sen yksiköiden ja erityisesti oikeudellisen yksikön, tullipääosaston, veropääosaston ja maatalouden pääosaston riippumattomuus tupakkateollisuudesta on varmistettu? Mihin toimiin komissio on ryhtynyt, jos se on ryhtynyt, tämän riippumattomuuden varmistamiseksi?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(8. helmikuuta 2001)

Komissio viittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle henkilöstösääntöjen 16 ja 17 artiklaan, jotka koskevat kaikkia yhteisön entisiä virkamiehiä eivätkä ainoastaan oikeudellisen yksikön virkamiehiä. 16 artiklassa edellytetään erityisesti, että lähdettyään palveluksesta virkamiehen on noudatettava kunniallisuutta ja pidättyväisyyttä hyväksyessään tiettyjä tehtäviä ja velvollisuuksia.

Komissio voi vahvistaa olleensa tietoinen siitä, että eräs sen oikeudellisen yksikön entisistä virkamiehistä on työskennellyt tupakkateollisuudessa tehtävissä, jotka liittyvät teollisuuden harjoittamaan tupakkamainosten kieltämisen vastustamiseen.

Komissio on tarkastellut tätä tapausta varmistaakseen, että kyseinen henkilö on noudattanut henkilöstösääntöjen (16 ja 17 artiklat) asianomaisia määräyksiä. Tarkastellessaan tällaisia tapauksia komissio edellyttää, että sen entiset virkamiehet pidättäytyvät ottamasta vastaan työtehtävää, jos tämä voi aiheuttaa eturistiriidan suhteessa heidän entisiin tehtäviinsä komissiossa. Tällainen ristiriita syntyy, jos uusi tehtävä liittyy asiaan, josta virkamies on vastannut komissiossa, ja jos hän uudessa tehtävässään toimii komission kantaa vastaan tässä asiassa.

Sama tilanne syntyy, kun virkamies saattaa hyötyä aiemmissa tehtävissään saamistaan luottamuksellisista tiedoista.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa tapauksessa komissio katsoo, että henkilöstösääntöjä ei ole rikottu, koska virkamies ei ole toiminut tupakkaan tai yhteismarkkinoihin liittyvien asioiden parissa työskennellessään komissiossa.

Kaikki komission yksiköt ovat riippumattomia tupakkateollisuudesta (ja kaikista muista teollisuudenaloista). Jos komissio epäilee ammatillisten sääntöjensä rikkomista, se toimii välittömästi selvittääkseen asian ja ryhtyy tarvittaessa rangaistustoimiin.

(2001/C 187 E/013)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3528/00

esittäjä(t): W.G. van Velzen (PPE-DE) komissiolle

(8. marraskuuta 2000)

Aihe: Temelinin ydinvoimala Tšekin tasavallassa

Itävallan ja Tšekin välille on viime aikoina kehittynyt vakava kiista Tšekin Temelinin ydinvoimalan käyttöönotosta.

1. Mitä laillisia keinoja komissiolla on Amsterdamin sopimuksen mukaan käytettävissään saadakseen Tšekin tasavallan hallituksen suorittamaan rajatylittäviä ympäristövaikutuksia koskevan tutkimuksen, kun otetaan myös huomioon Tšekin tuleva Euroopan unionin jäsenyys?
2. Onko Euroopan komissiolla käytettävissään laillisia välineitä saadakseen Tšekin hallituksen panemaan toimeen turvallisuustarkastuksen ennen kuin Temelin tosiasiallisesti käynnistetään? Jos komissio ei voi turvautua mihinkään lailliseen välineeseen eikä se kykene ratkaisemaan kyseistä ongelmaa jäsenyysneuvotelujenkaan yhteydessä, voiko komissio siinä tapauksessa kertoa mihin diplomaattisiin toimiin se on ryhtynyt kyseisiä valtioita kohtaan ja mitä tuloksia toimilla on ollut?
3. Itävallan hallitus on pyytänyt Euroopan unionia säätämään pian EU:n ydinenergian turvallista käyttöä koskevat normit. Kykeneekö komissio toteuttamaan pyynnön lyhyellä aikavälillä ja miten kyseisiä normeja siinä tapauksessa kehitetään ja ketkä osallistuvat työhön?

4. Katsooko komissio, että ydinenergian yhteiskunnallinen arvostus olisi korkeampi, jos EU:lla olisi voimassaolevat turvallisuusnormit ja jos EU:lla olisi ydinjätteen turvallista käsittelyä ja varastointia koskeva politiikka?

5. Onko komissio valmis, nykyinen öljykriisi huomioon ottaen ja noudattaen energialähteiden hajauttamisen politiikkaa, joka sisältää myös ydinenergian turvallisen käytön, tekemään kaikkensa toteuttaakseen kysymyksessä neljä kuvaillut tavoitteet? Mihin toimiin komissio aikoo siinä tapauksessa ryhtyä?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(11. tammikuuta 2001)

Komissiolla ei ole laillisia keinoja pakottaa Tšekin hallitusta toteuttamaan Temelinin ydinvoimalaa koskevat rajat ylittävien ympäristövaikutusten arviointi. Kysymystä on käsitelty Itävallan ja Saksan kahdenvälisessä yhteydenpidossa Tšekin kanssa. Tšekkiläisessä Tynin kaupungissa järjestettiin 16. marraskuuta 2000 ympäristövaikutusten arvioinnista julkinen kuulemistilaisuus, johon osallistui ulkomaisia asianomaisia. Linzissä Itävallassa on tarkoitus järjestää 1. joulukuuta 2000 vastaavanlainen Temelinin ydinvoimalan rakentamista käsittelevä tilaisuus, joka tosin jää Tšekin nykyisen lainsäädännön ulkopuolelle. Voimassa olevan ympäristövaikutusten arviointia koskevan Tšekin lainsäädännön mukaisesti maan viranomaiset teettävät jo ympäristövaikutusten arvioinnin 78:sta Temelinin ydinvoimalan rakennusmuutoksesta ja ovat toimittaneet asiakirja-aineistoa Saksan ja Itävallan viranomaisille.

Tšekin on määrä säätää uutta ympäristövaikutusten arviointia sääntelevää ja yhteisön säännösten kanssa yhteneväistä lainsäädäntöä yhtenä vuoden 1999 liittymiskumppanuuden lyhyen aikavälin tavoitteena. Lakiesitys on parhaillaan parlamentin käsittelyssä; se on tarkoitus hyväksyä vuoden 2000 loppuun mennessä, ja voimaan se tulisi vuoden 2001 puolivälissä. Laissa säädetään myös rajat ylittävien ympäristövaikutusten arviointimenettelyistä. Tšekin parlamentissa on myös käsiteltävänä aloite Tšekin liittymisestä Yhdistyneiden Kansakuntien ns. Espoon yleissopimukseen. Oikeudellisten peruseriaatteiden mukaisesti uutta lainsäädäntöä ei sovelleta taannehtivasti Temelinin ydinvoimalahankkeeseen.

Melkissä 12. joulukuuta järjestetyssä Itävallan liittokansleri Schüsselin ja Tšekin pääministeri Zemanin kahdenvälisessä tapaamisessa, johon komissio myötävaikutti merkittävällä tavalla, Tšekin viranomaiset suostuivat kuitenkin vapaaehtoisesti laajentamaan käynnissä olevat 78 rakennusmuutoksen ympäristövaikutusten arvioinnit koko ydinvoimalan kattavaksi kaikkien ympäristövaikutusten arvioinniksi, jossa otetaan täysimääräisesti huomioon asiantuntijoiden tähän mennessä kokoamat tulokset.

Ydinturvallisuus kuuluu Temelinin ydinvoimalan operaattorin vastuulle, joka puolestaan toimii Tšekin kansallisen ydinturvallisuuden valvontaelimen valvonta- ja toimilupaviranomaisen (SUJB) alaisuudessa. Kyseinen elin soveltaa voimallitukseen säännönmukaista toimilupamenettelyä. Tästä syystä komissio ei näe mitään perustetta sille, että se pyytäisi Tšekkiä toteuttamaan ylimääräisiä turvatarkastuksia. Liittymisneuvotteluja silmällä pitäen komissio osallistuu neuvostossa käynnissä olevaan hankkeeseen korkeaa ydinturvallisuustasoa koskevien parametrien määrittämiseksi. Hankkeesta seuraa tilanteen ja näkymien arviointi ehdokasmaissa. Kysymys ydinturvallisuudesta on osa komission säännöllistä vuoropuhelua Tšekin kanssa.

Lisäksi Melkissä 12. joulukuuta järjestetyssä tapaamisessa sovittiin ”kolminpuhelun” käymisestä ja siitä, että komissio lähettää Wieniin ja Prahaan kolmen osapuolen yhteisen asiantuntijaryhmän helpottamaan Itävallan ja Tšekin hallitusten ydinturvallisuudesta käymää vuoropuhelua ja etsimään ratkaisuja havaittuihin ongelmiin.

Koska Euratomin perustamissopimukseen ei sisälly erityistä oikeusperustaa yhteisten yhteisön standardien määrittämiseksi ydinlaitosten turvallisuudesta, jäsenvaltiot ovat viimeksi kuluneiden 30 vuoden aikana menestyksellisesti laatineet kansallisia määräyksiä korkean ydinturvallisuustason varmistamiseksi oikeudenkäyttöalueellaan. Vuodesta 1975 komission johdolla tehdyn työn tuloksena yhteisöllä on nyt hyvin pitkälle kehittynyt näkemys ydinturvallisuudesta. Vaikka yhteisiä periaatteita onkin olemassa, eri jäsenvaltioiden erilaisen sääntelyn ja teknologian kehitystason vuoksi ei ole ollenkaan varmaa, että yhteisön lainsäädäntö

parantaisi nykytilannetta tällä alalla. Hätiköinti asiassa vaarantaisi yhteisymmärrykseen pääsyn pienimmästä yhteisestä suunnittelun ja käytön turvallisuusnimitäjästä. Sääntelyn avulla on edelleenkin pyrittävä varmistamaan korkea ydinturvallisuustaso kaikissa jäsenvaltioissa. Laajentumisen yhteydessä komission tavoitteena on varmistaa, että ehdokasmaat saavuttavat korkean ydinturvallisuustason.

Ydinvoiman yleiseen hyväksymiseen vaikuttaa monet muut tekijät kuin yhteisten yhteisön standardien mahdollinen olemassaolo. Se, miten ydinpolttoainekiertoa kierron loppupäässä samoin kuin radioaktiivisen jätteen käsittelyä saadaan kehitettyä, on epäilemättä avainasemassa.

Korkea ydinturvallisuustaso on turvattava riippumatta öljyn hinnasta tai siitä, miten monia energialähteitä on käytössä. Turvallisuus on ydinenergiatuotannon avaintekijä riippumatta sen osuudesta energian kokonaistuotannosta.

(2001/C 187 E/014)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3531/00

esittäjä(t): Ioannis Marinos (PPE-DE) neuvostolle

(13. marraskuuta 2000)

Aihe: Lähi-idän rauhanprosessi

Knessetin puhemies Avraham Burg ja hänen virkaveljensä Palestiinan lakiasäättävässä neuvostossa, Ahmed Qurie, puhuivat 5. syyskuuta 2000 Euroopan parlamentin täysistunnossa Strasbourgissa Lähi-idän tilanteesta, Jerusalemin tulevasta hallinnosta ja toiveista lopullisen rauhan luomisesta tälle levottomalle alueelle. Näiden kahden puhemiehen puheet olivat esimerkillisiä rakentavissa kannanotoissaan, täynnä ehdotuksia ja ideoita, ja osoittivat ainakin Israelin ja palestiinalaishallinnon lakiasäättävien elinten enemmistön tahtoa edetä sovinnon tiellä. Erittäin merkittävä seikka näissä puheissa oli myös ehdotus Jerusalemin muuttamisesta maailmanpääkaupungiksi, monoteististen uskontojen (kristinuskon, juutalaisuuden ja islaminuskon) keskuksiksi, jotta siitä kehittyisi vihan kaupungin sijasta rakkauten kaupunki. Outoa kyllä, Israelin ja Palestiinan lakiasäättävien elinten puhemiesten ehdotus ei näyttänyt kiinnostavat neuvostoa tai Euroopan komissiota, jotka voisivat sen omaksua ja viedä sitä eteenpäin, jotta Jerusalemin hallintokysymyksen umpikujasta päästäisiin. Tämä lisäisi Euroopan unionin arvovaltaa alueella ja edistäisi merkittävästi rauhan lujittamista.

Kun otetaan huomioon, että Jerusalemin tulevaisuus on Palestiinan ongelman tärkeimpiä kysymyksiä ja että molemmat osapuolet suhtautuvat siihen fanaattisesti, valmiina jopa kuolemaan asian puolesta, onko neuvosto harkinnut sitä mahdollisuutta, että unioni veisi eteenpäin tätä ehdotusta Jerusalemin kansainvälistämisestä ja sen muuttamisesta kolmen monoteistisen uskonnon maailmanpääkaupungiksi. Tämä ehdotus tulee alueen osapuolilta ja se voisi auttaa lopettamaan jatkuvan verenvuodatuksen, jonka todistajiksi olemme valitettavasti jälleen kerran joutuneet näinä aikoina. Jos näin on, aikooko EU taata, myös jopa sotilaallisen läsnäolon kautta, ehdotuksen kitkattoman täytäntöönpanon?

Vastaus

(24. huhtikuuta 2001)

Jerusalemin ja sen pyhien paikkojen kysymys pysyy todennäköisesti yhtenä vaikeimmin ratkaistavista asioista Lähi-idän rauhanprosessissa. Kumpikin osapuoli on esittänyt lukuisia ajatuksia umpikujaan johtaneen Jerusalemin kysymyksen ratkaisemiseksi, ja yksi niistä on kaupungin "kansainvälistäminen". Neuvosto on osaltaan valmis edistämään kaikkia ratkaisuja, joissa otetaan huomioon molempien osapuolten ja koko muun maailman oikeudet odotukset. Neuvosto on osapuolten halutessa valmis osallistumaan tällaisen ratkaisun määrittelyyn.

(2001/C 187 E/015)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3539/00**esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) neuvostolle**

(13. marraskuuta 2000)

Aihe: Euroa koskeva kriisi: kansallisten valuuttojen korvaamista koskevan määräajan tarkistaminen sekä Euroopan keskuspankin henkilöstön vähentäminen

- Euroopan keskuspankin (EKP) riippumattomuus edellyttää, että sen johtajat vastaavat euron ostovoiman puolustamisessa saavutetuista tuloksista.
- Euron arvo on heikentynyt huomattavasti dollariin sekä muihin tärkeimpiin valuuttoihin nähden.
- Siirtymävaihe virtuaalisesta eurosta todelliseen euroon on hyvin arkaluonteinen.
- Viimeisen vaiheen käynnistämiseen saattaa liittyä vakava suuren yleisön ”luottamuspuola”.
- Markkinoille on annettava voimakas signaali konkreettisen suunnanmuutoksen aikaansaamiseksi.
  1. Eikö neuvoston mielestä olisi kehoitettava EKP:n neuvostoa, johtokuntaa ja yleisneuvostoa toimittamaan Euroopan parlamentille seikkaperäinen kertomus euron tilanteesta ja eikö neuvoston mielestä olisi syytä tarkistaa kansallisten valuuttojen korvaamista eurolla koskevia määräaikoja?
  2. Eikö neuvosto katso tarpeelliseksi vähentää EKP:n henkilöstön määrää 770 henkilöstä 300 henkilöön, mikä olisi riittävä määrä toiminnan kannalta?
  3. Eikö neuvoston mielestä euroalueen väestö, joka on epäasianmukaisen politiikan uhri, voisi osoittaa tyytymättömyytensä kansanäänestyksessä?

Vastaus

(24. huhtikuuta 2001)

1. EY:n perustamissopimuksen 113 artiklan 2 kohdassa (entinen 109 b artikla) määrätään, että EKP:n on laadittava vuosittain sekä edellisen että kuluvan vuoden rahapolitiikasta kertomus Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja Eurooppa-neuvostolle.

EY:n perustamissopimuksen mukaisesti EMUn 1.1.1999 alkaneen kolmannen vaiheen alusta lähtien EMUun osallistuvien jäsenvaltioiden valuutat on korvattu eurolla peruuttamattomasti kiinnitetyillä muuntokursseilla, joista on säädetty 31.12.1998 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2866/98.

2. Neuvosto ei millään tavalla osallistu EKP:n palkkaaman henkilöstön määrän määrittelemiseen.

3. EY:n perustamissopimuksen mukaisesti EKP:llä, joka muodostuu EKP:sta ja kansallisista keskuspankeista ja jonka ensisijaisena tavoitteena on pitää yllä hintatason vakautta, on yksinomainen toimivalta määrittellä ja toteuttaa yhteisön rahapolitiikkaa täysin riippumattomasti.

EY:n perustamissopimuksessa edellytetään näin ollen, että EKP ja kansalliset keskuspankit eivät ota vastaan tätä EKP:n perustehtävän hoitamista koskevia ohjeita yhteisön toimielimiltä tai jäsenvaltioilta siinä määrin tapauksessa, että ohjeet annettaisiin mahdollisen asiaa koskevan kansanäänestyksen perusteella.

(2001/C 187 E/016)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3572/00**esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) neuvostolle**

(13. marraskuuta 2000)

Aihe: Yleisön oikeus tutustua EU:n asiakirjoihin

Coreperin johtavien virkamiesten työryhmä laati kesän aikana ehdotuksen, jolla on tarkoitus rajoittaa yleisön oikeutta tutustua EU:n asiakirjoihin. Ehdotuksen taustalla on luultavasti erään EU:n kansalaisen erityinen pyyntö, jota neuvosto ei halunnut käsitellä. Voiko neuvosto vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Milloin kyseinen pyyntö esitettiin neuvostolle?
2. Kuka pyynnön esitti?
3. Mitä asiakirjoja pyyntö koski?
4. Miksi neuvosto ei halunnut käsitellä pyyntöä?
5. Miten tämä pyyntö ja neuvoston haluttomuus käsitellä sitä liittyvät neuvoston käynnistämään kiireelliseen menettelyyn, jolla on tarkoitus rajoittaa yleisön oikeutta tutustua EU:n asiakirjoihin?

Vastaus

(24. huhtikuuta 2001)

Jos arvoisa parlamentin jäsen viittaa kysymyksessään yleisön oikeudesta tutustua neuvoston asiakirjoihin tehdyn päätöksen 93/731/EY muuttamisesta 14 päivänä elokuuta 2000 tehtyyn neuvoston päätökseen 2000/527/EY, joka koskee oikeutta tutustua Euroopan ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskeviin korkeaan turvaluokitusasteeseen kuuluviin asiakirjoihin, neuvosto voi ainoastaan toistaa sen, minkä se jo totesi kysyjän 11. syyskuuta 2000 esittämään kysymykseen n:o E-2846/00 antamassaan vastauksessa. Jos kysyjä viittaa johonkin muuhun kysymykseen, häntä pyydetään esittämään tarkempia tietoja.

Neuvosto haluaa huomauttaa, että vastatessaan yleisön pyyntöihin saada tutustua asiakirjoihin se mainitsee aina perusteet, joiden vuoksi asiakirjaan tutustuminen on evätty, ja ilmoittaa, mitä oikeussuojakeinoja pyynnön esittäjällä on käytettävissään: kanteen nostaminen tai kantelun tekeminen oikeusasiamiehelle Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 230 ja 195 artiklassa määrätyn edellytyksen.

(2001/C 187 E/017)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3587/00**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle**

(22. marraskuuta 2000)

Aihe: Khalkiksen sementtitehtaan aiheuttama ympäristön saastuminen

Sementtitehdas "Khalkiksen sementti" sijaitsee aivan Halkidan kaupungin tuntumassa ja on perustamisestaan asti levittänyt suuria määriä sementtipölyä moniin sen kaupunginosiin. Paikallisten viranomaisten ja asukkaiden vastalauseet ovat olleet tuloksettomia.

Laitokseen on tehty joitakin parannuksia asentamalla sen piippuihin suodattimia. Kuitenkin merkittävä osa koko tuotantoprosessia tapahtuu vielä kattamattomissa tiloissa (materiaalien kuljettaminen ja varastointi jne.), joten kohtalainen tuuli riittää kuljettamaan laitoksen pölyn kaupunkiin. Useimmissa arvioinneissa ollaan samaa mieltä siitä, että jos tehdään asianmukaiset investoinnit, koko prosessi voi tapahtua katetuissa tiloissa, ja tehtaan edustajat väittävät, että heillä on tätä koskeva suunnitelma. Joka tapauksessa sen toteuttaminen on pahasti viivästynyt ja tulevaisuudennäkymät epäselvät.

Koska yhteisön lainsäädäntöä selvästi rikotaan, voiko komissio tutkia tätä kysymystä ja ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin, jotta Halkidan kaupungin saastuttaminen sementtipölyllä lopetettaisiin mitä pikimmin?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(11. tammikuuta 2001)

Komissio lähetti 13. syyskuuta 1999 Kreikan viranomaisille kirjeen, jossa se pyysi tietoja Tsimenta Xalkidos -sementtitehtaan toimintaolosuhteista. Tässä kirjeessä komissio pyysi erityisesti direktiivin 84/360/ETY⁽¹⁾ viitaten täsmällisiä tietoja kyseisen yrityksen eri yksiköiden SO₂ ja NO_x-päästöistä sekä näiden yksiköiden levittämästä pölystä. Kreikassa järjestettiin 9. ja 10. joulukuuta 1999 Euroopan yhteisön ympäristölainsäädännön toteuttamista koskeva vuosikokous, jonka yhteydessä Kreikan viranomaiset lupasivat toimittaa yksityiskohtaiset tiedot kyseisen tehtaan toiminnasta. Helmikuussa 2000 maan viranomaiset antoivat tehtaan D-yksikköä koskevat tiedot.

Komissio ottaa uudelleen yhteyttä Kreikan viranomaisiin pyytääkseen tietoja yrityksen muista yksiköistä. Se pyytää myös tarkennuksia edellä mainitun D-yksikön NO_x-päästöistä.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 84/360/ETY; annettu 28 päivänä kesäkuuta 1984, teollisuuslaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen estämisestä, EYVL L 188, 16.7.1984.

(2001/C 187 E/018)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3595/00

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(22. marraskuuta 2000)

Aihe: Adamasin sataman laajentaminen Miloksen saarella Kykladeilla Kreikassa

Kreikan ympäristöasioista sekä maankäytön ja julkisten töiden suunnittelusta vastaava ministeri ja kauppalavastoministeri hyväksyivät 30.3.1998 annetulla yhteisellä määräyksellä 69269 yllä mainitut työt. Marraskuussa 1999 Kreikan hallitus päätti aloittaa kyseiset työt, jotka luokiteltiin satamatöiksi, jotta ne saisivat yhteisön rahoitusta. Tosiasiassa näillä töillä muutetaan perinpohjaisesti saaren maankäytön suunnittelua ja kaupunkisuunnittelua, sillä niihin kuuluu maavallin rakentaminen koko merenrantaa seurailevan tien pituudelta. Kohteeseen on siten tarkoitus luoda kulkuväyliä ja lisää tilaa merenrannan lukuisille baareille ja ravintoloille.

Vaikuttaa siltä, että ympäristövaikutusten arviointia ei ole tehty asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti (laki 1650/1986, direktiivi 85/337/ETY⁽¹⁾ ja ministeriöiden yhteiset määräykset 69269/5387/1990). Kreikan ylimmälle hallintotuomioistuimelle esitettiin 11.11.1999 kanne, jonka tarkoituksena oli keskeyttää työt. Ylin hallintotuomioistuin kuitenkin hylkäsi kanteen 18.1.2000 äskettäin annetun säännöksen (lain 2721/1999 35 artikla) nojalla, ja ylimmän hallintotuomioistuimen viidennen kamarin puheenjohtaja ainoastaan mainitsi, ilman minkäänlaisia perusteluja, "yleisen edun" periaatteesta ja antoi luvan töiden jatkamiseen (?). Hallintoviranomaisten päätöksestä oli lisäksi nostettu kumoamiskanne 8.11.1999. Tätä kannetta tutkiessaan ylin hallintotuomioistuin katsoi sen olevan hyväksyttävä ja pyörsi siis aiemmat sanansa asettaessaan kyseenalaiseksi "yleisen edun" periaatteen, johon se oli viitannut 18.1.2000 tekemässään päätöksessä. Mutta kanne on kuitenkin ollut kaiken aikaa kesken, minkä vuoksi rakennuttajat ovat ehtineet saattaa työt loppuun.

Jos lain 2721/1999 yllä mainittuun säännökseen vetoaminen yleistyy, se rajoittaa vaarallisella tavalla Kreikan kansalaisten oikeutta saada oikeusistuimilta väliaikaista suojelua, ja se saattaa myös johtaa sellaisten yhteisön rahoittamien töiden toteuttamiseen, joilla on peruuttamattomia seurauksia ympäristölle.

Voisiko komissio tutkia tätä asiaa ja ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin suhteissaan Kreikan viranomaisiin taatakseen sen, että yhteisön lainsäädäntöä ja varsinkin sen ympäristövaikutusten arviointia koskevia säännöksiä kunnioitetaan?

Eikö komissio katso, että on välttämätöntä pyytää Kreikan viranomaisia maksamaan takaisin kyseistä hanketta varten myönnetty yhteisön rahoitus siinä tapauksessa, että yhteisön säännöksiä ei ole noudatettu?

Mitä riskejä komission mielestä liittyy lain 2721/1999 yllä mainittuun säännökseen vetoamisen yleistymiseen?

- (¹) EYVL L 175, 5.7.1985. Tutkimuksessa ei anneta mitään tietoa töistä ja niiden kohteena olevasta ympäristöstä, eikä myöskään mitään arviota mahdollisista erilaisista seurauksista, ei mitään yksityiskohtaista tietoa ehdotetuista ehkäisy-, supistamis- ja korjaustoimenpiteistä, ei mitään selvitystä hyödyistä ja haitoista, ei minkäänlaista tehdyn ratkaisun perustelua puhtaasti ympäristönäkökohtien pohjalta, ei arviota vaihtoehtoisista ratkaisuista, joilla voitaisiin suojella Miloksenlahtea ja sen eliöstöä, ottaen huomioon, että se on Välimeren toiseksi suurin luonnonlahti. Miloksen saari on jo kärsinyt huomattavia vahinkoja rautamalmin louhinnan sekä louhinnan laajennussuunnitelmien vuoksi, joilla olisi vakavia ympäristövaikutuksia (ks. kirjallinen kysymys E-0318/2000). Alueen paikalliset viranomaiset, jotka ovat pääasiallisesti vastuussa kyseisistä töistä, ovat viivyttäneet Miloksen länsirannikolla sijaitsevan alueen liittämistä osaksi Natura 2000 -verkkoa (EYVL L 206, 22.7.1992 julkaistun direktiivin 92/43/ETY mukaisesti).
- (²) Töiden pääasiallisena tarkoituksena on laajentaa ravintoloiden ja baarien käytettävissä olevaa tilaa.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(8. helmikuuta 2001)

Jäsenvaltiot eivät toimita komissiolle säännöllisesti tietoja tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (¹) (sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY) soveltamisesta. Parlamentin jäsenen esittämän kysymyksen johdosta komissio ottaa kuitenkin yhteyttä Kreikan viranomaisiin sen varmistamiseksi, että kaikkia lainsäädännössä säädettyjä menettelyjä on noudatettu.

Jos komissio toteaa, ettei yhteisön lainsäädäntöä ole noudatettu, se varaa itselleen mahdollisuuden vaatia kansallisia viranomaisia poistamaan kyseisen hankkeen rahoituksen kokonaisuudessaan menoilmoituksesta, joka liittyy eteläistä Aigeianmerta koskevaan monesta rahastosta rahoitettuun vuosien 1994–1999 toimintaohjelmaan.

Laissa 2721/99 olevan 35 pykälän osalta komissio kiinnittää kysyjän huomiota siihen, että kysymyksessä on tässä vaiheessa kansallinen säännös, joka koskee kolmannen osapuolen oikeutta nostaa kanne kyseisessä tapauksessa. Näin ollen asia ei kuulu yhteisön toimivaltaan.

(¹) EYVL L 73, 14.3.1997.

(2001/C 187 E/019)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3599/00

esittäjä(t): Luciano Caveri (ELDR) komissiolle

(22. marraskuuta 2000)

Aihe: Komission allekirjoittamat pöytäkirjat

Euroopan unioni allekirjoitti vuonna 1991 Alpeja koskevan yleissopimuksen, joka ratifioitiin vuonna 1996 ja joka astui voimaan vuonna 1998 (vuonna 1999 astui voimaan myös Monacon kanssa myöhemmin tehty pöytäkirja). Euroopan unioni on lisäksi allekirjoittanut kolme toimeenpanopöytäkirjaa (aluesuunnittelu ja kestävä kehitys, maanviljely vuoristossa, luonnon ja maiseman suojelu), mutta se ei ole koskaan allekirjoittanut neljää muuta pöytäkirjaa (vuoristometsät, turismi, maaperänsuojelu ja energia) eikä se myöskään ollut vielä lokakuun loppuun mennessä allekirjoittanut uutta kuljetusalaa koskevaa pöytäkirjaa. Komission poissaolo herätti huomiota Luzernissä (Sveitsi) 30.–31.10.2000 pidetyssä kuudennessa Alppikonferenssissa.

Mitä komission poissaolo Alppikonferenssista merkitsi? Mistä syystä komissio ei ole allekirjoittanut pöytäkirjoja vuoden 1994 jälkeen? Onko Alpeja koskevalla yleissopimuksella merkitystä komissiolle? Uskooko komissio, että jo allekirjoitetut pöytäkirjat ratifioidaan? Osallistuuko komissio tulevaisuudessa aktiivisesti pysyvän komitean ja konferenssin työskentelyyn? Mitä mieltä komissio on "Euroopan vuoristoalueiden julistuksesta"?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 2001)

Alpeja koskevan yleissopimuksen ja erityisesti sen matkailua, vuoristometsiä, maaperänsuojelua ja energiaa koskevien pöytäkirjojen täytäntöönpano varmistetaan paremmin Alppien alueella sijaitsevien jäsenvaltioiden ja niiden alueiden kuin yhteisön tasolla. Tämän vuoksi yhteisö ei ole allekirjoittanut pöytäkirjoja.

Sen sijaan yhteisö on osallistunut aktiivisesti neuvotteluihin liikennettä koskevasta pöytäkirjasta, joka avattiin allekirjoituksia varten vasta Alpeja koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten viimeisimmässä kokouksessa 31. lokakuuta 2000. Yhteisö ei voinut allekirjoittaa pöytäkirjaa kyseisessä kokouksessa, koska allekirjoitusta koskevaa menettelyä ei vielä ollut saatu päätökseen.

Sitä, että komissio ei ole osallistunut Alpeja koskevaan yleissopimukseen liittyvään työhön eikä viimeimpään ministerikokoukseen, ei pitäisi tulkita niin, että komissio ei ole kiinnostunut yleissopimuksen täytäntöönpanosta. Komissio ei määrärahojen ja henkilöstön puutteen vuoksi voi osallistua yleissopimuksen pysyvän komitean kaikkeen toimintaan, eikä komissiolla ole tällä hetkellä suunnitelmia ratifioida tähän mennessä allekirjoitettuja pöytäkirjoja. Vuoristoalueiden olosuhteet otetaan kuitenkin huomioon yhteisön rakennepoliitikassa sekä aluekehityksen ja maaseudun kehityksen ohjelmissa.

Euroopan aluepolitiikassa etusijalle asetetaan muita heikommassa asemassa olevat alueet ja taloudellisen muutoksen alueet. Tämän perusteella useimmille vuoristoalueille myönnetään yhteisön tukea. Lisäksi joissakin yhteisön aloitteissa, kuten Interreg II ja Leader+ -aloitteissa, kiinnitetään erityistä huomiota vuoristoaluiden kysymyksiin. Erityisesti Leader+ -aloitteessa tarjotaan mahdollisuuksia vuoristossa sijaitseville maaseutualueille.

Euroopan aluekehitysrahaston uuden ohjelmakauden (2000–2006) aikana Alppien aluetta varten toteutetaan ensimmäistä kertaa ohjelmaa, joka kattaa Alppien sekä Alpeja koskevan yleissopimuksen alueen. Ohjelmassa ovat mukana Ranska, Italia, Sveitsi, Itävalta, Saksa, Slovenia ja Liechtenstein. Talousarvion odotetaan olevan vähintään 120 miljoonaa euroa. Tästä 60 miljoonaa myönnetään aluekehitysrahastosta edellisenä kautena aloitetun rajat ylittävän yhteistyön jatkamiseksi.

Maaseudun kehittämisen alalla komission ehdottaman yleinen kehityksen pitäisi soveltua vuoristoalueiden moniin tehtäviin ja niiden monimuotoisuuteen. Maaseudun kehityspoliitikan uudistamisessa olisi paremmin yhdistettävä olemassa olevat välineet sekä keskitettävä näiden välineiden soveltamista. Erityisten alueellisten ohjelmien toteuttamisen avulla voitaisiin ottaa paremmin huomioon yhteisön eri alueiden ominaispiirteet, ja vuoristoalueiden pitäisi hyötyä tästä erityispiirteidensä perusteella.

Komissio osallistui kesäkuussa 2000 ensimmäiseen maailmanlaajuiseen vuoristoalueiden foorumiin, mikä osaltaan osoittaa komission kiinnostusta vuoristoalueiden erityisolosuhteisiin.

Lisäksi hiljattain on julkaistu esite vuoristoalueiden rakennepoliitikasta⁽¹⁾. Esite on yhteentoista vuoteen komission ensimmäinen asiakirja, joka on kokonaan omistettu vuoristoseuduille.

Vuoristoalueiden Euroopan asiakirja on Eurooppa-neuvoston vastuulla. Tavoitteena on edistää vuoristoalueita koskevaa politiikkaa. Tässä työssä ovat mukana jäsenvaltioiden edustajat ja kansalaisjärjestöt, jotka ovat hyväksyneet asiakirjan. Komissio tukee tällaisia aloitteita, mutta ei osallistu niihin aktiivisesti.

⁽¹⁾ N:o ISBN 92-828-8977-7. Julkaisutoimiston luettelonumero: KN-28-00-204-FR-C.

(2001/C 187 E/020)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3616/00**esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle**

(22. marraskuuta 2000)

Aihe: Kreikalta perittävä sakko

Esittämäni kysymykseen (P-2843/00) ⁽¹⁾ Kreikalta perittävästä sakosta komission 16. lokakuuta antaman vastauksen johdosta kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Onko päivittäistä sakkoa maksettava 7. huhtikuuta 1992 vai 4. heinäkuuta 2000 annetusta tuomiosta alkaen?
2. Onko komissio lähettänyt sakon ehtoja koskevan kirjeen Kreikan viranomaisille? Jos ei ole, miksei?

⁽¹⁾ EYVL C 136 E, 8.5.2001, s. 107.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 2001)

Euroopan yhteisön tuomioistuin antoi 4. heinäkuuta 2000 ⁽¹⁾ tuomion, jossa Kreikka määrättiin suorittamaan komissiolle "EY:n omat varat" -nimiselle tilille uhkasakkona 20 000 euroa päivässä kultakin päivältä, jonka viivästys toteuttaa asiassa komissio vastaan Kreikka 7. huhtikuuta 1992 annetun tuomion noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet kestää, tuomion julistamisesta lukien siihen saakka, kunnes kyseinen tuomio on pantu täytäntöön. Kreikan on siis 4. heinäkuuta 2000 alkaen maksettava uhkasakkoa 20 000 euroa päivässä.

Komissio lähetti voimassa olevien sääntöjen ⁽²⁾ mukaisesti 20. lokakuuta 2000 Kreikan viranomaisille kirjeen, jossa näitä kehoitetaan maksamaan kahden kuukauden kuluessa kirjeen vastaanottamisesta 1 760 000 euroa. Tämä summa vastaa 20 000 euron päivittäisen sakon määrää heinäkuusta syyskuuhun vuonna 2000. Komissio ilmoitti kirjeessään myös, että se lähettää joka kuukausi kirjeen, jossa kehoitetaan maksamaan kyseisen kuukauden uhkasakon määrä. Tämän jälkeen Kreikan viranomaisille lähetettiin 9. marraskuuta 2000 kirje, jossa Kreikan viranomaisia kehoitettiin maksamaan vuoden 2000 lokakuun osalta 620 000 euroa.

⁽¹⁾ Asia C-387/97.

⁽²⁾ Tuomioistuimen EY:n perustamissopimuksen 171 artiklan nojalla määräämiin kiinteämääräisten hyvitysten tai uhkasakkojen suorittamiseen sovellettavan sisäisen menettelyn säännöksiä koskeva päätös (tehty 14. joulukuuta 1994).

(2001/C 187 E/021)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3620/00**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(22. marraskuuta 2000)

Aihe: Tuulivoimalaitos Siros-saaren suojelualueelle

Eteläisen Egeanmeren saarten alue ja Kykladien saariryhmän maaherra suunnittelevat neljästä 60 metrin korkuisesta, 2,64 MW:n tuuligeneraattorista koostuvan tuulivoimalaitoksen rakentamista Siros-saaren luoteisosassa sijaitsevalle Syringa-vuoren alueelle, joka on sisällytetty Natura 2000 -verkkoon (B-luokitus) ja eurooppalaiseen CORINE-biotooppialueiden luetteloon. Hanketta rahoitettaisiin toisesta yhteisön tukikohdasta. Ympäristöjärjestöt ja saaren asukkaat ovat vastalauseissaan ilmaisseet huolestumisensa hankkeen tuhoisista vaikutuksista suojeltuihin paikallisiin lintulajeihin ja muuttolintuihin sekä maiseman pilaamisesta.

Koska selvästi on parempi tuottaa sähköä tuulivoimalla, joskaan ei suojeltujen, herkästi pilattavien ja tärkeiden alueiden kustannuksella, komissiolta kysytään:

1. Aikooko komissio puuttua asiaan, jotta tuuligeneraattorit vietäisiin ja asennettaisiin saaren muille alueille, joissa ne aiheuttavat tuskin mitään ympäristövaikutuksia?
2. Onko tuuligeneraattorien sijoittamista ja asentamista koskevia tutkimuksia tehty?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2001)

Siroksella sijaitseva Syringas-vuori kuuluu alueeseen, jonka Kreikan viranomaiset ovat nimenneet kuuluvaksi Natura 2000 -verkkoon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ nojalla. On tärkeää valvoa, ettei alueella toteutettu taloudellinen toiminta heikennä sen suojeluarvoa. Vaikka alue onkin tärkeä paikalliselle lintukannalle ja muuttolinnuille, sitä ei ole luokiteltu erityissuojelualueeksi luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽²⁾ nojalla. Alue ei myöskään täytä tällaisen luokituksen edellyttämiä lintutieteellisiä arviointiperusteita.

Kyseessä olevasta hankkeesta on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, jossa on tarkasteltava myös vaihtoehtoisia ratkaisuja.

Komissio ottaa parlamentin jäsenen toimittamien tietojen perusteella yhteyttä Kreikan viranomaisiin tarkistaakseen, että kyseisen hankkeen ympäristövaikutusten arvioinnissa on otettu asianmukaisesti huomioon Natura 2000 -verkkoon nimetty alue sekä vaihtoehtoiset ratkaisut.

Kreikan viranomaiset ovat valinneet kyseisen hankkeen saamaan yhteisrahoitusta yhteisön tukikehykseen ohjelmakaudella 1994–1999 kuuluvan energia-alan toimenpideohjelman toimenpidekokonaisuudesta 3.2. Ohjelman tarkoituksena on antaa yhteisrahoitusta muun muassa yksityisen sektorin energiahankkeille, joilla pyritään kehittämään tuulienergian käyttöä Kreikassa.

Kyseistä toimenpidettä hallinnoivalta välittäjänä toimivalta elimeltä saatujen tietojen mukaan hanketta ei ole vielä toteutettu, koska kansalaisryhmä on tehnyt tuulivoimalan sijainnista valituksen Kreikan hallitukselle.

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti komissio ei puutu yksityisten tai julkisten infrastruktuurien sijaintiin jäsenvaltioissa, kunhan yhteisön ympäristölainsäädäntöä tai muuta yhteisön toimivaltaan kuuluvaa alaa koskevaa lainsäädäntöä noudatetaan. Samasta syystä komissiolle ei myöskään järjestelmällisesti ilmoiteta hankkeiden sijaintipaikoista. Komissio ottaa kuitenkin yhteyttä kansallisiin viranomaisiin, jos sille ilmoitetaan yhteisön lainsäädännön rikkomistapauksista.

Komissiolla ei ole käytettävissään tuulivoimaloiden sijoituspaikkoja koskevia tutkimuksia. Tietoja voi kuitenkin saada Kreikan viranomaisilta, jotka ovat suorittaneet useita tutkimuksia tuulivoimaloiden energiantuotannon kannalta edullisimmista sijoituspaikoista.

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

⁽²⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

(2001/C 187 E/022)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3633/00

esittäjä(t): Marco Cappato (TDI) neuvostolle

(22. marraskuuta 2000)

Aihe: Direktiiviä 95/46/EY koskeva kertomus ja direktiivin mahdollinen muuttaminen

Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾, joka tuli voimaan 25.10.1998, 33 artiklassa todetaan seuraavaa: "Komissio antaa neuvostolle ja Euroopan parlamentille säännöllisesti kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta, ensimmäisen kerran enintään kolme vuotta 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päivämäärän jälkeen, ja liittää tarvittaessa kertomukseensa aiheellisia muutosehdotuksia. Kertomus julkaistaan. Komissio tutkii erityisesti, miten tätä direktiiviä sovelletaan luonnollisiin henkilöihin liittyvien ääni- ja kuvamateriaalia sisältävien tietojen käsittelyyn, sekä esittää aiheellisia ja tarpeelliseksi osoittautuvia ehdotuksia ottaen huomioon tietotekniikassa ja tietoyhteiskunnassa tapahtuneen kehityksen."

Katsooko neuvosto, että kyseistä direktiiviä on välttämätöntä muuttaa? Jos se on neuvoston mielestä välttämätöntä, niin mitä muutoksia direktiiviin tehdään ja millä aikavälillä? Milloin neuvosto aikoo tutkia direktiiviehdotusta KOM(2000) 385 ja ilmaista kantansa asiassa?

(¹) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

Vastaus

(24. huhtikuuta 2001)

Neuvosto ei ole vielä keskustellut siitä, onko syytä tehdä muutoksia yleisdirektiiviin 95/46/EY, tai näiden muutosten mahdolliseen sisältöön. Se tekee sen saatuaan kyseisen direktiivin soveltamista koskevan komission ensimmäisen kertomuksen sekä komission mahdolliset ehdotukset. Direktiivin 32 ja 33 artiklan mukaisesti kyseinen kertomus on määrä antaa lokakuun 2001 loppuun mennessä.

Komissio toimitti neuvostolle 28.8.2000 ehdotuksen direktiiviksi henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla KOM 2000 (385). Ehdotuksen tarkoituksena ei ole muuttaa perusteellisesti direktiiviä 97/66/EY vaan ainoastaan mukauttaa ja ajantasaistaa sen sisältö teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi ja varmistaa sääntöjen neutraalius käytetystä teknologiasta riippumatta sekä taata korkea suojelun taso. Ehdotus on osa lainsäädäntöpakettia, jonka komissio toimitti neuvostolle elokuun 2000 lopulla televiestintäalan sääntelypuitteiden tarkistamiseksi. Neuvosto aloitti viipymättä pakettiin sisältyneiden neljän ehdotuksen käsittelyn. Edellä mainittu ehdotus on näillä näkymin tarkoitus ottaa 5.–6.4. ja 27.–28.6.2001 pidettävien neuvoston istuntojen esityslistalle keskustelua varten. Keskustelun luonne määräytyy neuvoston työryhmässä tapahtuvan teknisen käsittelyn edistymisen perusteella.

(2001/C 187 E/023)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3653/00

esittäjä(t): **Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle**

(23. marraskuuta 2000)

Aihe: Alankomaiden tiedotusvälinelainsäädäntö sekä julkisten ja kaupallisten radioasemien välinen kilpailu

Alankomaiden tiedotusvälinelainsäädännön 82 f artikla kieltää kaupallisilta radioyhtiöiltä osallisuuden useampaan kuin yhteen kaupalliseen taajuuspakettiin samanaikaisesti. Lainsäädännön tarkoituksena on estää tiedotusvälinekeskittymien syntyminen (kaupallisten) radiolähetysten alalla. Lisäksi toisin kuin julkiset radioyhtiöt kaupalliset radioyhtiöt eivät saa tarjota lähetyksien yhdistelmiä mainoksia varten. Julkiset radioyhtiöt sen sijaan ovat juuri tällaisen mahdollisuuden kautta saaneet itselleen 42 prosentin osuuden radiomainoksista saatavista tuloista; eri radioasemat toimivat yhteisen myyntistrategian pohjalta ja tarjoavat mainostajille lähetyksien yhdistelmiä eri asemilla. Suosittu radiokanava 3 on suurin tulonlähde julkisten radiolähetysten alalla ja siitä saatavilla tuloilla tuetaan muita julkisia radioasemia.

1. Katsooko komissio, että ratkaistaessa sitä, onko tietyllä yhtiöllä johtava markkina-asema, on kaupallisten radioasemien lisäksi otettava huomioon myös julkiset radioasemat?
2. Onko komissio sitä mieltä, että tiedotusvälinelainsäädännössä tehty ero kaupallisten ja julkisten radioyhtiöiden välillä mainosmyynnin suhteen johtaa kaupallisten ja julkisten radioyhtiöiden väliseen epätasapainoiseen kilpailuun? Jos on tätä mieltä, rikkooko tämä menettely perustamissopimusta ja/tai Amsterdamin sopimukseen liitettyä pöytäkirjaa jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta?
3. Katsooko komissio, että julkisten radioasemien keskinäinen tukeminen mainosmyynnistä saaduilla voitoilla muuttaa julkisten ja kaupallisten radioyhtiöiden välisiä kilpailuehtoja siinä määrin, että se vahingoittaa yhteistä etua?

(2001/C 187 E/024)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3654/00**esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle**

(23. marraskuuta 2000)

Aihe: Julkisten ja kaupallisten radioyhtiöiden eriarvoinen asema taajuuksien jakamisen yhteydessä

Alankomaiden televiestintälainsäädännön mukaan kaupallisille radioyhtiöille voidaan myöntää taajuuksia vasta sen jälkeen, kun on tehty päätös taajuuksien jakamisesta julkisille radioyhtiöille. Alankomaiden hallitus on teettänyt tutkimuksia (ns. zero-base-tutkimuksia) tavoitteena laajentaa kaupallisten radioyhtiöiden taajuusjakamaa, jotta FM-taajuuksien jakamista voitaisiin tehostaa.

Tutkimuksista saatujen tulosten perusteella päätettiin myöntää FM-taajuuksia yhdelle kaupalliselle yhtiölle lisää ja laajentaa lähes kaikkien taajuuspakettien kuuluvuusalueita huomattavasti eli yli 70 prosenttia. Julkisilla radioyhtiöillä (valtakunnallisilla, alueellisilla ja paikallisilla yhtiöillä) on etusija taajuuksien jakamisen yhteydessä. Jakamisen on määrä tapahtua sovinnaisen menettelyjen avulla niin, että julkisille radioyhtiöille ei synny vajetta taajuuksista.

Kaupallisiin radioyhtiöihin sovelletaan uuteen tekniikkaan perustuvaa menettelyä, jonka myötä taajuusjakama laajenee huomattavasti.

Voiko komissio tutkia, voiko julkisten ja kaupallisten radioyhtiöiden eriarvoinen asema taajuuksien jakamisen yhteydessä johtaa häiriöihin kaupallisten radioasemien markkinoilla?

(2001/C 187 E/025)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3655/00**esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle**

(23. marraskuuta 2000)

Aihe: Julkisten ja kaupallisten radioyhtiöiden eriarvoinen asema radiotaajuuksista käytävän huutokaupan yhteydessä Alankomaissa

Alankomaissa valmistellaan vuonna 2001 pidettävää huutokauppaa, jonka on tarkoitus tehostaa radiotaajuuksien jakamista kaupallisten radioyhtiöiden kesken. Kyseessä on huutokauppa, jossa tarjouksia tehdään yhtäaikaan usean eri kierroksen aikana. Toimiluvat myönnetään kahdeksan vuoden määräajaksi, joka on sama kuin valtakunnalliselle julkiselle radiotoiminnalle myönnetty määräaika. Toisin kuin kaupalliset radioyhtiöt julkiset radioyhtiöt saavat taajuudet käyttöönsä maksutta ja lisäksi ne saavat etusijan taajuuksia myönnettäessä.

1. Voiko komissio tutkia, onko taajuuksien myöntäminen julkiselle radioyhtiölle maksutta eräs valtiontuen muoto, joka ei ole yhdenmukainen perustamissopimuksen kanssa?

Alankomaiden hallitus ei ole lainkaan ottanut huomioon julkisia radioyhtiöitä kyseisestä huutokaupasta antamassaan kannassa. Siinä viitataan yhtäläisten kilpailuehtojen luomiseen pelkästään kaupallisten radioyhtiöiden välille ottamatta huomioon julkisten ja kaupallisten radioyhtiöiden välisiä suhteita. Alankomaiden hallitus korostaa kaupallisille radioyhtiöille myönnettävien taajuuksien yhteydessä kahta asiaa, jotka ovat eri tyyppisten kaupallisten radioyhtiöiden markkinoille pääsyn parantaminen sekä markkinoiden toimijoiden välisen terveen kilpailun edistäminen. Jälkimmäinen näistä tarkoittaa samojen lähtökohtien luomista kaikille (mahdollisuuksien mukaan) ja markkinakeskittymien syntymisen estämistä.

2. Onko komissio samaa mieltä siitä, että yhtäläisten toimintaehtojen luominen koko tätä alaa varten ja niiden säilyttäminen sekä reilun kilpailun edistäminen radiomarkkinoilla edellyttävät terveitä kilpailuolosuhteita niin kaupallisten radioyhtiöiden välillä kuin myös julkisten ja kaupallisten radioyhtiöiden välillä?

**Mario Montin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-3653/00, E-3654/00 ja E-3655/00**

(15. helmikuuta 2001)

Kuten EY:n tuomioistuin on päättänyt, julkinen televisiolähetystoiminta kuuluu EY:n perustamissopimuksen ja yleisten markkinaperiaatteiden, kuten kilpailu- ja valtiontukisääntöjen, soveltamisalaan. Julkiseen radiolähetystoimintaan voidaan soveltaa etenkin EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan (ent. 92 artikla) 1 kohtaa, jos kaikki siinä mainitut ehdot täyttyvät. Valtiontuen voidaan kuitenkin todeta olevan sopusoinnussa EY:n perustamissopimuksen määräysten kanssa. EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan (ent. 90 artikla) 2 kohdan mukaan valtiontukea voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana, jos se on välttämätöntä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun toteuttamiseksi.

Julkisen palvelun yleisradiotoiminnan merkitys on todettu Amsterdamin sopimuksen yhteydessä hyväksytyssä pöytäkirjassa julkisesta yleisradiotoiminnasta. Komission on otettava huomioon tämä tulkitseva pöytäkirja. Pöytäkirjan mukaan julkisen palvelun määrittäminen ja rahoituksen myöntäminen julkiselle palvelulle kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, kunhan rahoitus ei vaikuta yhteisön kauppaj- ja kilpailuolosuhteisiin sellaisessa laajuudessa, että se olisi yleisen edun vastaista.

Komissio ei pysty tässä vaiheessa ottamaan täsmällistä kantaa arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksiin, mutta se tulee edellä esitetyn valossa aikanaan arvioimaan EY:n perustamissopimuksessa asetettujen vaatimusten vaikutukset yleisradiotoiminnan osalta. Komissio aikoo tämän vuoden aikana antaa tiedonannon, jossa se selvittää kantaansa valtiontuen suhteen.

(2001/C 187 E/026)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3658/00

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(27. marraskuuta 2000)

Aihe: Ateenan metron laajentaminen

Helpottaakseen yhteyksiä Ateenan uudelle lentokentälle Kreikan hallitus on päättänyt jatkaa Ateenan metrolinjaa siten, että uudeksi pääteasemaksi tulee nykyisen Ethniki Amina -aseman sijasta Stavros Agias Paraskevis. Saamiene luotettavien tietojen mukaan hallitus päätti – hanketta nopeuttaakseen ja taloudellisista syistä – rakentaa vain yhden viidestä uudelle linjalle alun perin suunnitellusta metroasemasta. Neljä muuta asemaa olisivat palvelleet esimerkiksi Hologosin ja Agia Paraskevin kaupunginosien asukkaita.

Lisäksi tämä laajennus aiotaan rahoittaa yhteisön varoin, jotka on jo myönnetty metron laajentamiseksi Ateenan työläiskaupunginosaan Egaleoon. Näin uhrattaisiin yhteys kaupungin vähiten kehittyneiltä alueilta ja kokeiltaisiin lentokenttää palvelevaa yhteyttä. On huomattava, että tästä yhteydestä saatava hyöty on kyseenalaista, koska suunniteltu Stavrosin pääteasema jäisi useiden kilometrien päähän lentokentästä. Onko komissiolle ilmoitettu näistä merkittävistä muutoksista, ja mikä on sen kanta niihin?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(15. helmikuuta 2001)

Yhteisön tukikehyksestä Kreikalle on ohjelmakaudella 2000–2006 tarkoitettu osarahoittaa Euroopan aluekehitysrahaston kautta Ateenan metron laajentamista uusilla linjoilla 2 ja 3 sekä rautatieyhteyden rakentamista Ateenan keskustasta uudelle Spatan lentokentälle.

Kreikan viranomaisten komissiolle esittelemässä tieliikenneväyliä, satamia ja kaupunkialueiden kehittämistä koskevassa toimenpideohjelmassa vuosille 2000-2006 täsmennetään:

- linja 2: laajennus "Sepolia-Thivon", jonka pituus on 2,8 kilometriä ja jossa on kolme asemaa, sekä laajennus "Dafni-Ilioupolis", jonka pituus on 1,1 kilometriä ja jossa on yksi asema;
- linja 3: laajennus "Puolustusvoimat-Stavros", jonka pituus on 5,4 kilometriä ja jossa on viisi asemaa, sekä laajennus "Monastiraki-Egaleo", jonka pituus on 4,7 kilometriä ja jossa on neljä asemaa.

Useat edellä mainitun toimenpideohjelman valmisteluvaiheen aikana suoritettut tutkimukset osoittivat, että nämä laajennukset palvelevat parhaiten suurta osaa Ateenan kaupungin asukkaista, etenkin kaikkein tiheimmin asutuissa kaupunginosissa.

Komissio hyväksyy toimintaohjelman periaatteessa vuoden 2001 alussa ja osarahoitettujen rakennustöiden maksuerät on määrä suorittaa vuoden 2008 loppuun mennessä. Kreikan yleisten töiden ministeriö voi asettaa etusijalle "Puolustusvoimat-Stavros" -laajennuksen tunnelin rakentamisen ja vähentää sen asemien määrää vuoden 2004 olympialaisia silmällä pitäen. Koko laajennuksen kaikkine suunniteltuine asemineen tulee kuitenkin olla valmis vuoden 2008 loppuun mennessä.

Lisäksi Kreikan viranomaiset voivat tulevaisuudessa aloittaa sellaisten Ateenan metron linjojen, laajennusten tai asemien rakentamisen, jotka eivät kuulu yhteisön vuosien 2000–2006 tukikehykseen.

(2001/C 187 E/027)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3676/00

esittäjä(t): Bob van den Bos (ELDR) komissiolle

(29. marraskuuta 2000)

Aihe: Katastrofi- ja hätäapuohjelmat tulvien koettelemalle Mosambikille

Mosambikia koetelleista valtavista tulvista on kulunut yli kuusi kuukautta ja on tullut aika arvioida Euroopan unionin tähän mennessä antamaa tukea.

1. Miten komissio arvioi kansainvälisten järjestöjen ja kansalaisjärjestöjen kanssa tehtävää yhteistyötä avustushankkeiden toteuttamiseksi Mosambikissa? Missä on parantamisen varaa?
2. Onko Mosambikia koetellut luonnonkatastrofi saanut komission tarkistamaan tai kehittämään yhteistyötä, jota se tekee jäsenvaltioiden kanssa hätätilanteissa? Onko komissio esimerkiksi ryhtynyt toimiin parantaakseen jäsenvaltioiden kanssa tehtävää hätäaputuotteiden kuljetuksia ja jakelua koskevaa käytännön yhteistyötä? Onko jäsenvaltioiden kanssa sovittu esimerkiksi siitä, että katastrofialueen läheisyydessä sijaitsevan jäsenvaltion armeija tai laivasto auttaa kuljetuksissa ja mahdollisissa evakuointitoimissa?
3. Välittömästi Mosambikin tulvien jälkeen kansainvälistä avustustoimintaa, Euroopan antama apu mukaan luettuna, arvosteltiin voimakkaasti siitä, että se oli liian hidasta (lukuun ottamatta naapurimaa Etelä-Afrikan tarjoamaa apua). Aikooko komissio ryhtyä toimiin parantaakseen EU:n toimintaa Mosambikin tilanteen kaltaisissa tilanteissa? Jos vastaus on myönteinen, mitkä toimet tulevat kyseeseen?
4. Voiko komissio heinäkuussa 1999 annetun ilmoituksen mukaisesti esittää kertomuksen, joka koskee Maputoon lähetetyn komission valtuuskunnan rakenteen uudistamista?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(8. helmikuuta 2001)

1. Komission toimet Mosambikia vuonna 2000 koetelluiden tulvien yhteydessä toteutettiin suuressa määrin yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen ja kansalaisjärjestöjen kanssa. Yhteistyö sujui erinomaisesti muun muassa YK:n humanitaaristen asioiden koordinoitumistomiston (OCHA) ja Maputossa sijaitsevan Mosambikin valtion katastrofinhallintainstituutin (INGC) kanssa. Komissio valitsi yhteistyökumppanit huolellisesti yhdessä Mosambikin lähetystönsä kanssa jo tulviin liittyvän avustustoiminnan alkuvaiheessa. Yhteistyökumppaneiksi otettiin vain sellaisia tahoja, jotka olivat toimineet Mosambikissa pitkään ja osoittaneet pystyvänsä toteuttamaan hätäapuohjelmia. Toimien suunnittelua helpotti se, että Mosambikiin sijoitettiin välittömästi ECHO:n asiantuntija huolehtimaan kentällä tapahtuvasta strategisesta suunnittelusta ja hankkeiden ennakoarvioinnista sekä niiden toteutuksen valvonnasta ja arvioinnista. Komission strategia perustui hätäavun asteittaiseen lopettamiseen yhdeksän kuukauden kuluttua siten, että ECHO voisi vetäytyä alueelta vuoden 2000 loppuun mennessä ja kehitysyhteistyön pääosasto aloittaa pitkän aikavälin jälleenrakennushankkeiden toteuttamisen vuonna 2001.

Edellä selostetulla lähestymistavalla saatiin erinomaisia tuloksia, kuten useat Euroopan parlamentin jäsenet saattoivat todeta äskettäisillä käynneillään Mosambikissa.

2. Mosambikia kohdanneen katastrofin johdosta käynnistetty laajamittainen avustustoiminta käsitti neljä vaihetta. Ensimmäisessä vaiheessa eli ensimmäisen viikon aikana suoritettiin etsintä- ja pelastustoimia. Toinen vaihe eli ensimmäiset kuusi kuukautta koostui hätäaputoimista. Kolmannessa vaiheessa, joka käsitti toisen ja yhdeksännen kuukauden välisen ajan, keskityttiin uudelleen asuttamiseen. Neljäs vaihe muodostuu jälleenrakennustoimista ja kestää kuudennesta kahdeksanteentoista kuukauteen asti. Kehitysapua annetaan luonnollisesti koko ajan. Ensimmäisen vaiheen etsintä- ja pelastustoimet voidaan toteuttaa vain heti käytettävissä olevan pelastuskapasiteetin avulla. Mosambikissa tämä tarkoitti Etelä-Afrikan helikoptereita, jotka selviytyivät tehtävästään ihailtavan hyvin. Tällaista kapasiteettia on mahdotonta tuoda kaukaa ulkomailta niin nopeasti, että sillä olisi merkitystä. Toisen vaiheen hätäavusta voidaan todeta, että kuljetuksiin käytettävissä ollut välineistö oli täysin riittävä, eikä kukaan kuollut avun puutteen vuoksi. Uudelleenasutukseen ja jälleenrakennukseen liittyvät avustustoimet (kolmas ja neljäs vaihe) edistyvät hyvin ja niiden avulla on voitu asuttaa tulvan uhreja turvallisemmille alueille, joilla on tarjolla puhdasta vettä, apua kasvinviljelyn ja kotieläintuotannon uudelleen aloittamiseen ja riittävä terveysuojelun taso.

Voidaan siis todeta, että komission nopea ja tehokas toiminta Mosambikin luonnonmullistuksen yhteydessä ei ole antanut aihetta päätellä, että hätätilanteissa tarvittaisiin paremmin toimivaa yhteistyötä. Mosambikin viranomaiset huolehtivat YK:n humanitaaristen asioiden koordinoitumistomiston avustuksella toimien tarkasta yhteensovittamisesta. Kaikki jäsenvaltiot ja kansainväliset kansalaisjärjestöt osallistuivat tähän yhteistyöhön. Katastrofin laajuuden vuoksi järjestettiin lisäksi lukuisia päivittäisiä kokouksia komission ja jäsenvaltioiden edustajien kesken suurlähettiläiden tai lähetystöjen päälliköiden tasolla.

3. Mosambikin luonnonmullistus oli kolmivaiheinen. Se alkoi vuoden 2000 helmikuun alussa Maputossa rankkasateilla ja jatkui Sofalan ja Inhambanen maakuntia 21. ja 22. helmikuuta 2000 koetelleella pyörremyrsky Elinellä. Lopulta Limpopo-, Save- ja Buzi-jokien tärkeimpien patojen luukut avattiin syntyneen paineen lievittämiseksi 25. helmikuuta 2000, mikä johti laajoihin tulviin ja väestön mittavaan siirtymiseen alueelta. Komissio oli alusta alkaen jatkuvasti yhteydessä Maputossa sijaitsevaan lähetystöönsä ja tarvittava rahoitus saatiin järjestettyä 6. helmikuuta 2000. Tilanne muodostui kuitenkin kriittiseksi vasta kolmannen vaiheen aikana. ECHO:n Nairobissa sijaitsevasta aluetoimistosta lähetettiin Mosambikiin välittömästi kokenut kenttäasiantuntija, joka oli tapahtumapaikalla 48 tunnin kuluessa tulvan alkamisesta (27. helmikuuta 2000). Tämä aikataulu kestää hyvin vertailun muiden avunantajien reagoinnin kanssa; esimerkiksi Yhdysvaltojen ulkomaanhätäavun toimiston (Office for Foreign Disaster Assistance) valmiusryhmä saapui paikalle vasta 4. maaliskuuta 2000.

Kaikki väliarvioinnit ja ulkopuolisten esittämät arviot osoittavat yhtäpitävästi, että komission toiminta Mosambikissa oli hyvin ajoitettua, asianmukaista ja kustannustehokasta ja että se tästä syystä kelpaa esimerkiksi muille.

4. Komissio on jakanut kolmansissa maissa oleville lähetystöilleen varoja vahvistettujen suunnitelmien mukaisesti, joissa on otettu huomioon kunkin maan tarpeet. Komissio ei pysty yksilöimään sitä nimenomaista uudistusta, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa.

(2001/C 187 E/028)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3691/00**esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle**

(29. marraskuuta 2000)

Aihe: Malagan maataloustuotannon lasku

Andalusian maatalousalaa käsittelevän vuosiraportin mukaan Malagan provinssin maataloustuotanto laski vuonna 1999 epäinhimilliset 19 prosenttia.

Näin masentava tulos on monien syiden summa. Syitä ovat muun muassa kuivuus, monien alasektoreiden, kuten metsätalouden, negatiivinen toiminta ja työvoiman siirtyminen maaseudulta alueille, joilla tuotetaan nuorille houkuttelevimpia tuotteita.

Näin hälyttävän negatiivisen tuloksen vuoksi on kuitenkin otettava selvälle, mihin toimiin voidaan ryhtyä sen estämiseksi, että sama tapahtuisi jonakin toisena vuotena.

Katsooko komissio, että sen on tuettava taloudellisesti sellaisia toimia, joiden avulla voidaan tutkia vuoden 1999 Malagan maataloustuotannon masentavan tuloksen syitä, ja tarjottava toimintakehys Malagan provinssin maatalousalan uudelleen vauhdittamiseksi?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. helmikuuta 2001)

Parlamentin jäsenen mainitsemat Malagan provinssin maataloustuotannon laskuun vuonna 1999 liittyvät tiedot lienevät peräisin Unicaja-järjestön julkaisemasta Andalusian maatalousalaa käsittelevästä vuosikertomuksesta.

Kertomuksessa mainitaan maatalouden lopputuotannon laskeneen 18,7 prosenttia ja metsätalouden lopputuotannon 17,4 prosenttia, kun taas karjatalouden lopputuotanto on noussut 16,69 prosenttia. Tämä osoittaa maatalouden lopputuotannon laskeneen kokonaisuudessaan 11,36 prosenttia.

Näitä makrotaloudellisia lukuja tarkasteltaessa on huomattava, että niitä on analysoitava edellisten vuosien lukujen pohjalta. Näin vältetään ilmastollisista eroista johtuvat vaihtelut, joita väistämättä esiintyy maataloustuotannossa vuosittain.

Niinpä esimerkiksi kertomuksen jaksoa 1990–1999 koskevista tiedoista käy ilmi, että viimeisenä vuotena havaittu voimakas lasku johtuu osittain kahtena edellisenä vuotena todetuista epätavallisen hyvistä luvuista ja toisaalta kuivuuden vaikutuksista viimeisen satovuoden aikana.

Maataloustuotannon määrä vakaana valuuttana vuosina 1997 ja 1998 osoittaa 51,46 ja 12,71 prosentin kasvua edelliseen satovuoteen verrattuna, mikä vastaavasti vakaana valuuttana merkitsee 63 606 miljoonan pesetan ja 71 692 miljoonan pesetan summia. Määrät ovat tuntuvasti korkeampia kuin edellisinä vuosina keskimäärin, jolloin ne olivat noin 40 000–50 000 miljoonaa pesetaa, sekä vuonna 1999, jolloin summa oli 58 287 miljoonaa pesetaa.

Tarkasteltaessa eri alasektoreita viime vuoden aikana voidaan huomata tuotannon laskun selvästi johtuvan ilmastollisista olosuhteista, mikä ilmenee maataloustuotannossa tapahtuneesta laskusta. Tuotanto yltää vain noin 40 prosenttiin edellisvuotisesta viljelyksillä, joita ei kastella (viljakasvit) ja teollisuuden tarpeisiin tarkoitetuilla viljelyksillä (öljykasvit). Metsätaloudessa lasku on puolestaan 17,4 prosenttia. Kaikkiin näihin tuotannonaloihin on vaikuttanut voimakkaasti sademäärien väheneminen satovuoden aikana.

Lähteenä käytetyn kertomuksen luvut ovat täysin perusteltuja. Kertomuksessa tuodaan esiin satovuoden ilmastolliset olosuhteet, joista ilmenee, että vuonna 1999 kertynyt kokonaissademäärä oli vähäisempi kuin jakson 1961–1998 sademäärien keskiarvo kaikkialla Andalusiassa. Melkein kaikilla alueilla sademäärät jäivät alle puoleen keskimääräisestä.

Parhailtaan hyväksyttävänä olevassa toimenpideohjelmassa Andalusian maaseudun kehittämiseksi esitetään toimenpidekehys, joka tähtää maatalousalan kehittämiseen sekä maataloustuotannon ja väestön aseman turvaamiseen.

(2001/C 187 E/029)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3699/00**esittäjä(t): Torben Lund (PSE) komissiolle**

(29. marraskuuta 2000)

Aihe: Sivusaaliina saatavat pyöriäiset

16. lokakuuta 2000 annetusta vastauksesta (E 2584/00DA) ⁽¹⁾ käy ilmi, että komissiolla on yleisesti ottaen vain hyvin vähän tietoja populaation dynamiikasta ja sivusaaliiden vaikutuksesta pyöriäiskantoihin.

Voiko komissio tämän johdosta valottaa sitä, miten ASCOBAN on arvioinut Pohjanmeren ja Itämeren pyöriäisten tilannetta?

Voiko komissio tässä yhteydessä tiedottaa ASCOBANin kanssa tehdystä yhteistyöstä sekä siitä, osallistuuko komissio tarkkailijana ASCOBANin neuvoa-antavan komitean kokouksiin?

⁽¹⁾ EYVL C 113 E, 18.4.2001, s. 125.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(1. helmikuuta 2001)

Tätä lajia koskevat tiedot ovat valitettavasti puutteelliset sekä komissiossa että tiedeyhteisössä. Siksi ei ole yllättävää, että jopa erittäin pitkälle erikoistuneet elimet kuten Itämeren ja Pohjanmeren pienvälaiden suojelusopimus (Ascobans) pyytävät aiheesta lisätutkimuksia.

Komissio pitää myönteisinä kaikkia toimia, joilla pyritään ylläpitämään luontotyyppidirektiivin liitteessä IV lueteltujen lajien suojelu suotuisalla tasolla. Samoin kuin kaikkien muiden valaiden osalta, komissio tapaa säännöllisesti alueellisia ympäristöjärjestöjä vaihtaakseen näkemyksiä ja tietoja. Ascobansin edustajien kanssa oli sovittu tapaaminen 8. joulukuuta 2000, mutta odottamattomien esteiden vuoksi tapaamista jouduttiin siirtämään.

Mitä tulee komission osallistumiseen Ascobansin työhön, komissio on sopimuksessa tarkoitettu "alueellinen taloudellisen yhdentymisen järjestö", ja se voi siksi lähettää tarkkailijoita kokouksiin.

Yhteisö on tähän mennessä allekirjoittanut itse sopimuksen sekä sen kokouksen päätösasiakirjan, jossa sopimus tehtiin. Sopimusta ei kuitenkaan ole vielä ratifioitu. Komission nykyisen työtaakan ja henkilöstövajeen takia osallistumisesta Ascobansin kokouksiin päätetään tapauskohtaisesti.

(2001/C 187 E/030)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3709/00**esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle**

(29. marraskuuta 2000)

Aihe: Linnunlihaa koskevat komission tutkimukset Thaimaassa

Komissio on julkaissut kertomuksen elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston Thaimaassa 6.–17. joulukuuta 1999 suorittamista linnunlihan tuotantoa koskevista tutkimuksista (terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosasto 1214/1999-MR lopullinen). Kohdassa 3.6.3 todetaan, että eläviä lintuja sisältäviä sälelaatikkoja käsiteltiin teurastamossa varovaisesti ja että laatikot purettiin ja linnut kiinnitettiin liekaan asianmukaisesti. Kuitenkin edellä mainitussa kohdassa kerrotaan myös, että useimmissa laitoksissa tainnutuslaitteita ei ollut säädetty asianmukaisesti ja että keskushallinnon toimivaltainen viranomais ei määritellyt tainnutuksessa käytettävien sähkövirtojen voimakkuutta. Kohdassa 5.6 todetaan, että tainnuttamista olisi valvottava tarkemmin.

Voiko komissio kertoa, mitä puutteita tainnutuslaitteiden säädöissä oli? Mihin toimiin komissio ryhtyy painostaakseen Thaimaan toimivaltaista keskusviranomaista korjaamaan komission kertomuksessa esiin tuodut tainnutuksessa ilmenevät epäkohdat?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2001)

Komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston suorittamien tarkastusmatkojen aikana kiinnitetään erityistä huomiota ihmisravinnoksi teurastettavan siipikarjan tainnutukseen. Tällaisia tarkastusmatkoja on tehty kaikkiin jäsenvaltioihin ja muutamiin yhteisön ulkopuolisiin maihin. Melko usein on havaittu puutteita, jotka voidaan luokitella seuraavasti: valvonnan puutteet; vesitainnuttimen rakenteelliset puutteet (liian lyhyt, liian leveä, virtauksen väärä suunta jne.); säädön puutteet (liian alhainen virranvoimakkuus, ei virranvoimakkuuden ilmaisinta, ainoastaan jännitteenilmaisin).

Kuten arvoisa parlamentin jäsen aivan oikein toteaa, kyseiset puutteet todettiin Thaimaahan tehdyllä tarkastusmatkalla (6.–17. joulukuuta 1999).

Eri laitosten johto on reagoinut välittömästi, joskus yhdessä päivässä, ja säätänyt tai tarvittaessa korjannut tainnutuslaitteet tai, ellei se ollut mahdollista, tilannut uudet laitteet. Lisäksi on tiedotettu tarkastusmatkan aikana toteutetuista toimista pätevän henkilöstön kouluttamiseksi ja opastamiseksi.

Thaimaan toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle tarkastusmatkan jälkeen, että eri lajien tainnutuksessa käytettävää sähkövirtaa koskevat vaatimukset on nyt virallisesti määritetty ja tarkempi valvonta laitoksen toiminta-aikana on toteutettu. Komission tarkoituksena on tarkastaa nämä vakuutukset Thaimaahan tehtävän tulevan seurantamatkan aikana.

(2001/C 187 E/031)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3712/00

esittäjä(t): Paul Lannoye (Verts/ALE) komissiolle

(30. marraskuuta 2000)

Aihe: Maantien rakentaminen GU-177:n ja Jadraquen välille Carrascosa de Henaresin kautta

Castilla-La Manchan alueelliset viranomaiset (La Junta de Comunidades) ovat antaneet teknisen hyväksyntänsä GU-177:n ja Jadraquen (Guadalajara) välisen maantien kunnostushankkeelle, joka on jo aloitettu. Hanke saa EAKR:n tukea ja sillä on suuret ympäristövaikutukset Carrascosa de Henaresissa. Uusi maantie jättää maakan alle alueen ainoat hyvälaatuiset vesilähteet, joista vesi virtaa Henares-joen vesistöön. Lähteiden tuhoaminen vaikuttaa suoraan "Ribera del río Henaresin" suojelualueeseen, jossa joen uoma supistuu lähteiden häviämisen vuoksi. Castilla-La Manchan Junta de Comunidades ehdotti aluetta yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi Natura 2000 -verkostoon (LIC ES424003). Lähteiden tuhoamisen vuoksi myös ekologisesti merkittävää kasvistoa häviää, erityisesti kuivikkojen keskellä kasvavat vuosisatoja vanhat tammet, mikä merkitsee huomattavaa metsätuhoa, vahinkoa alkuperäisille lajeille sekä maiseman tuhoamista.

Hankkeella oli huomattavasti taloudellisempi ja ympäristöstävällisempi vaihtoehto, joka oli nykyisen tasaisen, suoran ja esteettömän maantien uudistaminen. Hankkeesta ei ole tehty direkttiivien 85/337/ETY⁽¹⁾ ja 97/11/ETY⁽²⁾ mukaista ympäristövaikutusarviota, vaikka se kuuluu selkeästi direkttiivien liitteessä esitettyjen hanketyyppien ja kriteerien piiriin. Myös Espanjan valtion säännöksissä (maantielaki 25/1988 29. heinäkuuta) sekä Castilla-La Manchan itsehallintoalueen säännöksissä (Castilla-La Manchan maantielaki 9/1990, 28. joulukuuta 1990) edellytetään ympäristövaikutusarvion tekemistä.

Katsooko komissio, että Espanjan viranomaiset ovat rikkoneet ympäristövaikutusdirektiivejä myös siinä, että velvollisuutta kuulla asianosaisia ja ottaa huomioon vaihtoehtoiset hankkeet ei ole noudatettu? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä saadakseen Espanjan viranomaiset noudattamaan direktiivejä 85/337/ETY ja 97/11/ETY? Aikooko komissio käynnistää rikkomusmenettelyn Espanjaa vastaan direktiivien noudattamatta jättämisen takia? Voiko komissio vahvistaa, että hanketta rahoitetaan EU:n varoista? Jos näin on, poistaako komissio EU:n varat hankkeelta?

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985.

(²) EYVL L 73, 14.3.1997.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(8. maaliskuuta 2001)

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (¹) 2 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellaisten hankkeiden vaikutukset, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, arvioidaan ennen hankeluvan myöntämistä.

Tätä säännöstä sovelletaan direktiivin liitteissä I ja II lueteltuihin hankkeisiin. Liitteessä II mainittuihin hankkeisiin, kuten tämän kirjallisen kysymyksen kohteena olevaan tienrakennushankkeeseen, täytyy direktiivin 4 artiklan 2 kohdan mukaan soveltaa edellä mainittua menettelyä silloin, kun niiden luonne jäsenvaltion harkinnan mukaan sitä edellyttää.

On huomattava, että direktiiviä 85/337/ETY on muutettu 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY (²). Jos kuitenkin lupa-anomus on jätetty ennen 14. maaliskuuta 1999, direktiivin 97/11/EY 3 artiklan 2 kohdan mukaan sovelletaan direktiivin 85/337/ETY muutosta edeltäneen version mukaisia määräyksiä.

Espanjan viranomaiset ovat sisällyttäneet Ribera del río Henaresin kansalliseen luettelonsa yhteisön tärkeinä pitämistä alueista, jotka todennäköisesti liitetään Natura 2000 -verkostoon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (³) nojalla.

Komissio on pyytänyt Espanjan viranomaisilta selvitystä direktiivin 85/337/ETY soveltamisesta kyseisessä tapauksessa arvioidakseen, voiko kyseessä olevalla hankkeella olla merkittävä vaikutus mainittuun kohteeseen, kun otetaan huomioon direktiivin 92/43/ETY tavoitteet. Jos näin on, on sovellettava direktiivin 6 artiklan mukaista menettelyä.

Espanjan viranomaisilta saatujen tietojen mukaan tien CN-101 (aiemmin GU-117) perusparannushankkeeseen on saatu yhteisrahoitusta Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) Kastilia-La Manchan toimintaohjelman puitteissa vuosina 1994–1999. Investoinnin kokonaismäärä on 441 794 852 pesetaa, joista 65 % maksaa Euroopan aluekehitysrahasto. Komissiossa on parhaillaan käsiteltävänä hanketta koskeva valitus.

Perustamissopimusten valvojan ominaisuudessaan komissio ryhtyy tarpeellisiin toimiin varmistaakseen, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan kyseisessä tapauksessa. Jos lainsäädäntöä on rikottu, komissio varaa itselleen oikeuden vaatia kansallisia viranomaisia palauttamaan mahdollinen yhteisrahoitus.

(¹) EYVL L 175, 5.7.1995.

(²) EYVL L 73, 14.3.1997.

(³) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2001/C 187 E/032)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3713/00**esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) komissiolle**

(30. marraskuuta 2000)

Aihe: Tutkimus tupakan vientikiellon vaikutuksista

Uudessa tupakkadirektiivissä esitetyt tupakkatuotteiden valmistus- ja vientirajoitukset aiheuttavat tupakkateollisuuden mukaan työpaikkojen vähentymistä EU-alueella. Mitä yksityiskohtaista tutkimusmateriaalia komissiolla on käytössään uuden tupakkadirektiivin vaikutuksista tupakanvalmistajien työllisyystilanteeseen eri EU-maissa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(8. maaliskuuta 2001)

On epäselvää, mikä osuus vientiin tarkoitetusta yhteisön savuketuotannosta ylittää ehdotetut terva-, nikotiini- ja hiilimonoksidimäärien enimmäisrajat. Komission ja tupakkateollisuuden edustajien välisissä kokouksissa esitettyjen tietojen mukaan yhteisön savukevienti on noin 15 prosenttia yhteisön yhteenlasketusta savuketuotannosta, mutta luonnollisesti vain osa vientiin tarkoitetuista savukkeista ylittäisi ehdotetut enimmäismäärät.

Siksi on vaikeaa arvioida, mikä prosenttiosuus yhteisön tuotannosta tulisi kyseeseen, mikäli ehdotetut toimenpiteet hyväksytään. Diversifiointimahdollisuuksia ja siirtymäkauden vaikutuksia on myös vaikea arvioida. Mitä taas yleensä tulee tupakkateollisuuden työllisyysnäkökohtiin, European Confederation of Cigarette Manufacturers -järjestö julkaisi vuonna 1997 raportin⁽¹⁾, jonka sivulla 11 esitetään, että jäsenvaltioissa toimivien tupakanvalmistajia edustavien järjestöjen toimittamien tietojen mukaan tupakanvalmistuksen täyspäiväiset työpaikat ovat vähentyneet vuodesta 1990 lähtien. Kahdentoista EU-maan osalta täyspäiväisten työpaikkojen määrä väheni vuoden 1990 yhteensä 83 419 työpaikan tasosta 64 184 työpaikkaan vuonna 1994 eli yhteensä 23 prosenttia. Työpaikkojen väheneminen on raportin mukaan yhteistä EU:ssa useimmilla tuotannonaloilla todetun kehityksen kanssa. Raportissa esitetään, että tämä työpaikkojen vähenemissuuntaus johtuu pääasiassa työn tuottavuuden paranemisesta, jonka taustalla ovat teollisuuden investoinnit entistä tehokkaampiin laitteisiin.

Työpaikkojen vähentyminen johtuu kyseisen teollisuusjärjestön mukaan siis tekijöistä, joihin yhteisön lainsäätäjä ei voi vaikuttaa.

Huomiota kiinnitetään myös meneillään oleviin neuvotteluihin, joiden aiheena on tupakkatuotteiden valvontaa koskeva Maailman terveysjärjestön puiteyleissopimus. Sopimuksella on määrä luoda tupakkatuotteita varten maailmanlaajuisesti hyväksytyjä standardeja, jotka täydentäisivät yhteisön tasolla parhailaan neuvoteltavina olevia standardeja.

Komissiolla ei ole sen tyyppistä yksityiskohtaista tutkimusmateriaalia, johon arvoisa parlamentin jäsen on kysymyksessään viitannut.

⁽¹⁾ "The tobacco industry in the European Union 1997", Pieda plc.

(2001/C 187 E/033)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3714/00**esittäjä(t): Paul Lannoye (Verts/ALE) komissiolle**

(30. marraskuuta 2000)

Aihe: Mahdollisuus saada tietoa Madridin Barajasin lentokentän laajentamisesta

Vastauksessaan (5.7.2000) kysymykseemme E-1518/00⁽¹⁾, joka koski ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7.6.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/313/ETY⁽²⁾ toimeenpanoa, komissio ilmoittaa, että viranomaiset ovat vastanneet pyyntöihin, vaikka vastaukset ovatkin olleet myöhässä.

Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa, sillä tietoja ei vielä ole annettu niitä pyytäneiden henkilöiden käyttöön.

Komissiolle (Georges Kremlisille) 17.7.2000 osoittamassaan kirjeessä Entidad de la Moraleja tuomitsee asiaa tukevin todistein sen, että AENA (Espanjan lentokenttiä hallitseva yhtiö) ei vastaa kysymyksiin asianmukaisesti eikä ota huomioon direktiiviä 90/313/ETY. Tiedot, jotka koskevat äänipäästöjen keskiarvoja tuntia kohti, on annettu väärässä muodossa. Tällaisten tietojen käytön rajoittaminen herättää epäilyksiä siitä, onko ympäristövaikutusten arviointi tehty asianmukaisella tavalla, ja rajoittaa kansalaisten mahdollisuuksia käyttää ympäristönsuojelua ja kansanterveyden edistämistä koskevia oikeuksiaan.

Voisiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin se on ryhtynyt ja aikoo ryhtyä taatakseen kyseisen direktiivin täydellisen toimeenpanon?

Eikö komissio katso, että on välttämätöntä aloittaa määräysten rikkomisesta johtuva menettely Espanjan valtiota vastaan kyseisen direktiivin noudattamatta jättämisen vuoksi?

(¹) EYVL C 113 E, 18.4.2001, s. 22.

(²) EYVL L 158, 23.6.1990, s. 56.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(1. helmikuuta 2001)

Ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7. kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/313/ETY (¹) 4 artiklan mukaan henkilö, joka katsoo, että hänen tietopyyntönsä on perusteettomasti hylätty tai jätetty huomiotta, tai että viranomainen on vastannut siihen riittämättömästi, voi hakea tuomioistuimelta tai hallintoviranomaiselta muutosta päätökseen kyseisen kansallisen oikeusjärjestelmän mukaisesti.

Direktiivi on saatettu osaksi Espanjan lainsäädäntöä 12. joulukuuta 1995 annetulla lailla 38/1995, joka koskee oikeutta saada ympäristötietoja. Laki on muutettu 29. joulukuuta 1999 annetulla lailla 55/1999, jossa säädetään henkilöiden oikeudesta hakea muutosta edellä mainituissa tapauksissa.

Jos Entidad de la Moraleja katsoo, ettei direktiiviä 90/313/ETY ole noudatettu sen Espanjan viranomaisille esittämien tietopyyntöjen osalta, se voi käyttää asianmukaisia kansallisia oikeuskeinoja varmistaakseen, että ne kansalliset hallinnolliset tai oikeudelliset elimet, joilla on pääasiallinen vastuu valvoa, että jäsenvaltioiden hallintoviranomaiset soveltavat yhteisön lainsäädäntöä asianmukaisesti, puuttuvat asiaan.

Komissio on useita kertoja pyytänyt Espanjan viranomaisilta lisätietoja sille ilmoitetusta mahdollisesta rikkomistapauksesta tarkastaakseen, että direktiiviä 90/313/ETY on sovellettu asianmukaisesti tässä tapauksessa.

Espanjan viranomaisten antaman vastauksen mukaan viranomaiset ovat jo vastanneet useisiin tietopyyntöihin ja aikovat edelleen vastata Entidad de la Moralejan esittämiin lukuisiin pyyntöihin. Espanjan viranomaiset antavat hallussaan olevat tiedot niitä pyytävien käyttöön, joskin tämä tapahtuu joskus viipeellä. Lisäksi on syytä mainita, ettei direktiivissä 90/313/ETY ole lainkaan säännöksiä siitä, missä muodossa tiedot on annettava niitä pyytäneiden käyttöön.

Mitä tulee erityisesti rikkomismenettelyn aloittamiseen direktiivin 90/313/ETY virheellisen soveltamisen takia nyt kyseessä olevassa tapauksessa, on syytä huomata, että yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan komission ei ole pakko aloittaa EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa (entinen 169 artikla) tarkoitettua rikkomisesta johtuvaa menettelyä, vaan se voi toimia asiassa harkintavaltansa rajoissa. Tämän harkintavallan perusteella komissiolla ei ole tapana puuttua jokaiseen yksittäiseen tapaukseen, joka koskee tämän direktiivin oletettua virheellistä soveltamista. Yleensä komissio päättää aloittaa EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen rikkomismenettelyn vasta sitten kun voidaan osoittaa, että kyseessä on jatkuva virheellinen hallinnollinen käytäntö, tai kun useita yksittäisiä virheellisiä

soveltamista koskevia tapauksia voidaan koota yhteen jonkin yhdistävän tekijän takia. Komission käytössä olevien tietojen perusteella nyt kyseessä olevassa tapauksessa ei ole kyse kummastakaan näistä tilanteista.

(¹) EYVL L 158, 23.6.1990.

(2001/C 187 E/034)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3718/00

esittäjä(t): **Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle**

(30. marraskuuta 2000)

Aihe: Terrorismi, väkivalta ja musta huumori internet-sivuilla

Internetistä on tulossa yhä suuremmassa määrin kaikenlaisten mahdollisten kauheuksien kohtauspaikka. Pedofiliaan liittyviä ja väkivaltaisia pornografisia kuvia välittävien sivujen ohella internetissä on runsaasti sivuja, joilla on järkyttäviä kuvia erilaisten kansainvälisten terroristijärjestöjen järjestämistä iskuista ja räjähdyksistä. Nämä sivut suosivat selvästi terroristijärjestöjä, joilla on ideologinen tai fundamentalistinen tausta. Eräs toinen internet-sivujen ryhmä taas liittyy piirroselokuvaan, joissa on mustaa huumoria tai järkyttävää väkivaltaisia kuvia, kuten esimerkiksi hahmoja, joita on ammuttu päähän. Toisessa kuvassa taas Ricky Martiniksi nimettyä hahmoa kidutetaan ja mukiloidaan, ja lihavat kananpojat tanssivat räjähtäen lopulta ja kauniilta hevoshahmoilta potkitaan päät irti.

Ottaen huomioon, että tämän tyyppisessä tiedonvälityksessä kylläkin toteutuu mielipiteenvapaus,

1. eikö komissio katso, että tällainen jatkuva väkivallan levittäminen, ihmisarvon loukkaaminen ja täydellinen itsesääätelyn puute pitäisi alistaa kansainvälisesti säädettävien normien piiriin;
2. katsooko komissio, että YK:n järjestämän kansainvälisen tiedonvälitysohjelman yhteydessä voisi tehdä ehdotuksia Internetin säätelemiseksi, jotta voitaisiin välttyä muun muassa sellaisilta epämiellyttäviltä tilanteilta, joita "Euroopan unioni" -niminen sivu aiheutti?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(31. tammikuuta 2001)

Komissio on lähestynyt Internetin laittoman ja haitallisen sisällön ongelmaa johdonmukaisesti siitä lähtien, kun Internetin laitonta ja haitallista sisältöä koskeva tiedonanto (¹) annettiin ja alaikäisten ja ihmisarvon suojelua audiovisuaalisissa ja tietopalveluissa koskeva vihreä kirja (²) julkaistiin lokakuussa 1996. Asiassa on edistytty merkittävästi jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten yhdenmukaisesta lähestymistavasta johtuen.

Laittoman sisällön valvonnasta ovat vastuussa ensi sijassa oikeus- ja poliisiviranomaiset. Alan toimijat voivat itse tarjota apua oikeusviranomaisille erityisesti poistamalla laitonta sisältöä Internetistä ja tarjoamalla tietoja ja asiantuntemusta sovellettavissa olevien oikeudellisten sääntöjen mukaisesti.

Internet on kuitenkin globaali väline, joka ei tunne kansallisia rajoja. Asianmukainen lainvalvontaan liittyvä yhteistyö, olemassa olevat viestintäkanavat – kuten Europol ja Interpol – mukaan luettuina, on osa kansainvälistä yhteistyötä. Yhteistyötä pyritään tehostamaan kahdeksan johtavan teollisuusmaan ryhmittymän (G8-ryhmän) työn tuloksena ja Euroopan neuvoston yleissopimusluonnoksen, jonka laatimista komissio seuraa tarkasti, perusteella.

Haitallisella sisällöllä tarkoitetaan sisältöä, joka on sallittua, mutta jonka jakelu on rajoitettua (esimerkiksi vain aikuisille), ja sisältöä, joka saattaa loukata joitakin käyttäjiä tai jota vastuulliset aikuiset (vanhemmat ja opettajat) pitävät mahdollisesti haitallisena heidän vastuullaan oleville lapsille, vaikka sisällön julkaiseminen ei ole rajoitettua sananvapauden periaatteen perusteella.

Kansainvälisessä toiminnassa on otettava huomioon se, että eri maissa määritellään eri tavoin, mikä on haitallista ja miten paljon sananvapautta voidaan rajoittaa. On epätodennäköistä, että yhdestä ainoasta Internetin sisältöä koskevien sääntöjen sarjasta päästäisiin sopimukseen.

Paras tapa haitallisen sisällön käsittelemiseksi on oikeudellisen kehyksen puitteissa tapahtuva alan itsesääntely, lapsia suojelevien teknisten välineiden käytön ja lapsille sopivaa sisältöä tarjoavien palvelujen edistäminen sekä koulutus ja tiedotus.

Internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskevassa toimintasuunnitelmassa⁽³⁾ painotetaan neljää aluetta: Euroopan vihjelinjaverkosto (vastaanottaa ilmoitukset laittomasta sisällöstä), alan itsesääntely, suodatus ja luokittelu sekä koulutus ja tiedotus. Tällä hetkellä on käynnissä 20 hanketta.

Jäsenvaltiot ovat myös sitoutuneet ala-ikäisten ja ihmisarvon suojelua koskevan suosituksen⁽⁴⁾ perusteella tarjoamaan asianmukaisen itsesääntelykehyksen.

(¹) KOM(96) 487 lopullinen.

<http://europa.eu.int/ISPO/legal/en/internet/communic.html>.

(²) KOM(96) 483 lopullinen.

<http://europa.eu.int/en/record/green/gp9610/protec.htm>.

(³) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 276/1999/EY, tehty 25. tammikuuta 1999, Internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskevan yhteisön monivuotisen toimintasuunnitelman hyväksymisestä maailmanlaajuisten verkkojen laitonta ja haitallista sisältöä torjumalla, EYVL L 33, 6.2.1999.

<http://europa.eu.int/ISPO/iap/decision/en.html>.

(⁴) Neuvoston suositus 98/560/EY, annettu 24. syyskuuta 1998, Euroopan audiovisuaalisia ja tietopalveluja tuottavien yritysten kilpailukyvyyn parantamisesta edistämällä kansallisia järjestelmiä, joiden tarkoituksena on saattaa ala-ikäisten ja ihmisarvon suojeleu vertailukelpoiselle ja tehokkaalle tasolle, EYVL L 270, 7.10.1998.

http://europa.eu.int/comm/dg10/avpolicy/new_srv/recom-intro_en.html.

(2001/C 187 E/035)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3727/00

esittäjä(t): **Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(30. marraskuuta 2000)

Aihe: Euroopan yritys- ja innovaatiokeskusten puuttuminen Lounais-Englannista

Miksi Birminghamin ja Cambridgen kaltaisille Yhdistyneen kuningaskunnan suhteellisen vauraille alueille on perustettu Euroopan yritys- ja innovaatiokeskuksia, joita ei kuitenkaan ole ollenkaan Lounais-Englannissa, vaikka siellä sijaitsee Cornwallin kaltaisia EU:n köyhimpiä alueita?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2001)

Euroopan yritys- ja innovaatiokeskukset (BIC) ovat yksityisiä yrityksiä tai voittoa tavoittelemattomia järjestöjä, joita on perustettu julkisen ja yksityisen sektorin paikallisella tai alueellisella yhteistyöllä. Keskuksia perustettaessa on käytetty yhteisön yritysten tukipalvelukonseptia ja yhteisön nimeä, mutta ne ovat oikeudellisesti ja rahoituksellisesti riippumattomia.

BIC:n perustaminen ei riipu komissiosta vaan sellaisten julkisen ja yksityisen sektorin tahojen paikallisesta kumppanuudesta, jotka ovat kiinnostuneita ja tuntevat vastuuta yritystoiminnan kehittämistä paikallisessa tai alueellisessa yhteisössä. Tällainen oli tilanne esimerkiksi Cambridgen tapauksessa.

Birminghamin kaltaisilla alueilla, joita tuetaan eurooppalaisella aluepolitiikalla, uudet BIC:t voivat lisäksi saada rahoitustukea Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) tiukasti rajoitetuksi ajaksi. Tällainen hanke on esitettävä toimivaltaisille elimille aluetasolla.

Lounais-Englannin osalta, joka kuuluu EAKR:n tavoite 2 -alueisiin, komissio on tietoinen siitä, että Lounais-Englannin kehitysvirasto on käynyt marraskuussa 2000 keskusteluja EBN:n (European BIC Network) kanssa keskuksen perustamisesta Cornwalliin.

(2001/C 187 E/036)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3728/00

esittäjä(t): Lord Inglewood (PPE-DE) komissiolle

(30. marraskuuta 2000)

Aihe: Ranskassa ilmenneet BSE-tapaukset

Aikooko komissio varmistaa, että Ranska käynnistää ja toteuttaa viimeisintä BSE-kriisiä koskevat toimet viittaamatta kansallisuuteen?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2001)

Komissio on seurannut tiiviisti Ranskan ja muiden jäsenvaltioiden toimenpiteitä, jotka liittyvät naudan spongiformisen enkefalopatian (BSE-taudin) viimeaikaiseen kehitykseen. Näistä yksipuolisista toimenpiteistä on pyydetty tieteellisen ohjauskomitean lausuntoa, jonka perusteella komissio harkitsee parhaillaan toimenpiteiden mahdollista hyötyä. Komissio aikoo käyttää lausuntoja pohjana toimenpiteiden yhdenmukaistamiseksi. Kaikenlainen kansallisuuteen perustuva syrjintä olisi katsottava yhteisön oikeuden säännösten rikkomiseksi.

(2001/C 187 E/037)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3733/00

esittäjä(t): Caroline Jackson (PPE-DE) komissiolle

(30. marraskuuta 2000)

Aihe: Lissabon-Cascais-moottoritien jatkaminen Birrestä Areiaan

Paikallisen lehdistön mukaan Cascaisin kunta maksaa maanomistajille 10 000 escudoa neliömetriltä ostaakseen maata moottoritien rakentamista varten, vaikka normaalisti maasta tällä alueella ei maksettaisi enempää kuin 500 escudoa neliömetriltä.

Voiko komissio kertoa, rakennetaanko moottoritien jatke EU:n talousarviosta saatavan rahoituksen avulla? Jos vastaus on myönteinen, mihin toimiin komissio ryhtyy varmistakseen, ettei rahaa käytetä liian korkeiden hintojen maksamiseen maanomistajille?

**Michel Barnier'n komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(16. helmikuuta 2001)

Portugalin viranomaisilta saatujen tietojen mukaan Lissabon-Cascais-moottoritien Birren ja Areian välistä osuutta koskevaan hankkeeseen ei ole myönnetty yhteisön rahoitusta.

(2001/C 187 E/038)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3739/00**esittäjä(t): Jens-Peter Bonde (EDD) komissiolle**

(28. marraskuuta 2000)

Aihe: Kurdikylän tuhoaminen

Millä perusteella EU myöntää mahdollista tukea hankkeelle, joka merkitsee Euftrat- ja Tigris-jokien patoamista ja suurten alueiden hukuttamista veden alle Kaakkois-Turkissa, ja joka mm. uhkaa hukuttaa kurdien historian kannalta arvokkaan ikivanhan kurdikylän?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(5. tammikuuta 2001)

Komissiolle ei ole aikomusta käyttää yhteisön talousarviovaroja Tigris- ja Euftrat-jokien patojen rahoittamiseen.

Sen sijaan se suunnittelee osallistuvansa aluekehitysohjelman rahoitukseen GAP-alueella. Ohjelman erityistavoitteena on lisätä työllisyyttä, tukea maaseutuväestön tulonhankintaa, kunnostaa keskeisiä kulttuuriperintökohteita, edistää alueen kulttuuri- ja matkailuantia sekä kohentaa alueen ympäristön tilaa.

(2001/C 187 E/039)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3751/00**esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle**

(4. joulukuuta 2000)

Aihe: Yhdistelmäverivalmisteiden arvonlisäverotus

Aikooko komissio tutkia, miten kussakin jäsenvaltiossa peritään arvonlisäveroa yhdistelmäverivalmisteista? Onko komissio tietoinen, että tämä asia askarruttaa hemofiliapotilaita?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(8. helmikuuta 2001)

Liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17. toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ nykyisten säännösten mukaan yhdistelmäverivalmisteiden verotettavuus vaihtelee sen mukaan, mikä tarkalleen ottaen on valmisteen luonne.

Verosta on vapautettu (direktiivin 13 artiklan A kohdan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti) ihmisen kokoveri, mutta tämä vapautus ei koske ihmisverestä peräisin olevia valmisteita. Lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annettujen direktiivien 65/65/ETY ja 75/319/ETY soveltamisalan laajentamisesta ja ihmisverestä tai -veriplasmasta peräisin olevia lääkkeitä koskevista erityissäännöksistä 14. kesäkuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/381/ETY⁽²⁾ määriteltyjen käsitteiden mukaisesti lääkkeiksi katsottuihin verivalmisteisiin voidaan kuitenkin soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa direktiivin 77/388/ETY 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan ja liitteessä H olevan 3 ryhmän mukaisesti. Alennettua verokantaa sovellettaisiin myös ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön luvananto- ja valvontamenettelyistä sekä Euroopan lääkearviointiviraston perustamisesta 22. heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2309/93⁽³⁾ liitteen A osaan kuuluviin, bioteknologisilla menetelmillä kehitettyihin yhdistelmäverivalmisteisiin. Muita kuin edellä tarkoitettuja verivalmisteita on verotettava yleisen verokannan mukaisesti.

Komissio on tietoinen tilanteen epäjohtonmukaisuudesta ja aikoo puuttua asiaan lähitulevaisuudessa sisämarkkinoiden arvonlisäverojärjestelmän toiminnan parantamiseen tähtäävän uuden alv-strategiansa⁽⁴⁾ yhteydessä.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977.

⁽²⁾ EYVL L 181, 28.6.1989; tämän direktiivin seurauksena veren osiin perustuvia valmisteita, jotka on valmistettu teollisesti julkisessa tai yksityisessä laitoksessa, pidetään ihmisverestä tai -veriplasmasta peräisin olevina lääkkeinä. Näitä ovat ihmisestä peräisin olevat albumiini, hyytymistekijät ja immunoglobuliinit.

⁽³⁾ EYVL L 214, 24.8.1993.

⁽⁴⁾ KOM(2000) 348 lopullinen, joka on nähtävissä Europa-serverillä seuraavassa osoitteessa:
http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/publications/official_doc/com/com.htm.

(2001/C 187 E/040)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3754/00

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(4. joulukuuta 2000)

Aihe: EU:n aluesuunnittelu: Terra-ohjelma

Terra on niitä ohjelmia, jotka hyväksyttiin Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen 10 artiklassa tarkoitettujen innovatiivisten toimien joukkoon kaudeksi 1994–1999. Saman artiklan nojalla on rahoitettu useita hankkeita kaudella 1997–1999. Terra-ohjelma luotiin yhdessä Interreg II -yhteisöaloitteen kanssa eräänlaiseksi laboratorioksi uusien aluesuunnittelun välineiden ja menetelmien kokeilemiseksi sekä Euroopan aluestrategiassa ehdotettujen vaihtoehtojen arvioimiseksi.

Voisiko komissio antaa tietoja Terra-ohjelman tuloksista ja niitä koskevista komission johtopäätöksistä sekä niiden suhteesta ja vaikutuksesta Euroopan aluestrategiaan, etenkin tavoitteen 1 kohdealueisiin kuuluvien nykyisen EU:n syrjäisten merialueiden osalta?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(25. tammikuuta 2001)

Terra-ohjelma kehitettiin eräänlaiseksi laboratorioksi, jonka avulla kokeiltiin uusia aluesuunnittelun lähestymistapoja ja menetelmiä. Ohjelmasta on tehty useita johtopäätöksiä, jotka voivat toimia suuntaviivoina muille paikallisille, alueellisille, kansallisille ja yhteisön hankkeille. Näitä ovat esimerkiksi uusien lähestymistapojen tarve aluesuunnittelussa, kestävä kehitys yhtenä paikallisen kehityksen ensisijaisista tavoitteista, kansalaisten ja paikallisyhteisöjen välisen yhteistyön merkitys, alueiden välisen yhteistyön luomat synergiaedut ja uusien välineiden, kuten yhtenäisiä kehittämistoimia tukevien seurantakeskusten, kehittäminen.

Jotkin Terra-hankkeista, kuten Lore ja Dias, koskivat syrjäisiä merialueita.

Kreikan Ikarían läänin viranomaisten yhdessä Sisilian Alcamon ja Ragusan sekä Kreikan Iraklionin ja Magnesian kanssa koordinoiman Lore-hankkeen avulla voitiin kehittää ja hyödyntää paikallisia seuranta-keskuksia, joiden tehtävänä oli perustaa aluesuunnittelun koordinointi- ja valvontajärjestelmä, jota siihen asti olivat hoitaneet paikalliset viranomaiset ja muut paikalliset toimijat.

Kreetan alueen viranomaisten yhdessä Sisilian Syrakusan kanssa koordinoima Dias-hanke keskittyy aluesuunnittelutoimiin ja korostaa luonnollisen ympäristön suojelua, hoitoa ja kehittämistä sekä sellaisten alueiden kulttuuriperintöä, joilla on yhteisiä piirteitä ja ongelmia. Hanke sisältää ehdotuksia tiettyjen Välimeren vuoristo- ja rannikkoalueiden kehittämissuunnitelmiksi. Nämä alueet ovat ympäristöltään ja kulttuuriltaan hyvin moninaisia, mutta altistuvat samalla väestön aiheuttamasta rasituksesta johtuville merkittävillä vaaratekijöille.

Euroopan aluekehityssuunnitelman (ESDP) strategiset puitteet ovat tarjonneet Terra-ohjelmalle sopivan poliittisen ympäristön ja luoneet sille tarvittavat suuntaviivat. Ohjelma on auttanut paikallisia viranomaisia näkemään hallinnollisten vastuurajojen ja maantieteellisten rajojen yli sekä käsittelemään laajempia kysymyksiä. Terra-ohjelma on varmistanut ESDP:n poliittisten valintojen merkityksen paikalliselle toiminnalle korostamalla erilaisten aluesuunnittelukulttuurien ja hallintovaltuuksien verkottumiseen liittyviä ongelmia.

(2001/C 187 E/041)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3756/00

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(4. joulukuuta 2000)

Aihe: Euroopan aluekehitysstrategia ja tavoitteen 1 kohdealueisiin kuuluvat EU:n syrjäiset merialueet

Potsdamissa vuoden 1999 toukokuussa pidetyssä aluesuunnitteluministerien epävirallisessa kokouksessa jäsenvaltiot ja komissio hyväksyivät asiakirjan Euroopan aluekehityssuunnitelma (ESDP) – nykyiseltä nimeltään Euroopan aluestrategia – jossa esitetään strateginen näkemys yhteisön aluesuunnittelusta sekä käsitellään asiaa myös EU:n laajentumisen kannalta.

Aluesuunnittelusta ja Euroopan aluekehityssuunnitelmasta 7. helmikuuta 1998 annetun päätöslauselman 17 ja 18 kohdissa Euroopan parlamentti painotti, että on "toteutettava Euroopan satamien, erityisesti EU:n syrjäisillä ja äärialueilla sijaitsevien satamien, kehittämis- ja elvyttämistoimia" ja että "on annettava sysäys yleiselle laivanrakennuspolitiikalle, jolla edistetään Euroopan sisäistä ja sen ulkopuolelle suuntautuvaa meriliikennettä, onhan tämä liikennemuoto, joka on ympäristöä säästävä ja joka helpottaa tieliikennemuuttamista mutta joka on nykyisin alikehittynyt erityisesti syrjäisillä ja äärialueilla".

Kuinka Euroopan aluestrategiassa on otettu huomioon edellä mainitussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa painotetut seikat?

Mitä vaihtoehtoja Euroopan aluestrategiassa tarjotaan tavoitteen 1 kohdealueisiin kuuluvien EU:n syrjäisten merialueiden taloudellisen ja sosiaalisen sekä alueellisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi?

Eikö komissio katso, että kokonaisvaltaisella EU:n meripolitiikalla voitaisiin edistää merkittävästi tavoitteen 1 kohdealueisiin kuuluvien EU:n syrjäisten merialueiden taloudellista ja sosiaalista sekä alueellista yhteenkuuluvuutta ja ottaa huomioon näiden alueiden erityisluonteen samalla tavalla kuin Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa otetaan huomioon EU:n syrjäisten alueiden erityisluonne?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(19. helmikuuta 2001)

Euroopan aluekehityssuunnitelma (ESDP) hyväksyttiin toukokuussa 1999 aluekehityksestä vastaavien ministerien kokouksessa Potsdamissa. Se muodostaa suuntaviivat yhteisön ja sen jäsenvaltioiden alakohtaisille politiikoille.

Satamien merkityksen osalta ESDP:ssä todetaan eurooppalaisen suurten merisatamien verkon luomisen, johon kytkeytyy alueellisten satamien verkosto, olevan kaikkien alueiden edun mukaista. Erityisesti syrjäisten ja syrjäisimpien alueiden osalta ESDP:ssä todetaan, että Euroopan laajuisiin verkkoihin pääsyä liikenteen alalla on parannettava erityisesti saarialueiden, eristyksissä olevien ja reuna-alueiden liittämiseksi keskeisiin alueisiin.

Taloudellinen toiminta ja väestö ovat voimakkaasti keskittyneet yhteisön alueen keskiosiin. Yksi ESDP:n tärkeimmistä tavoitteista onkin edistää yhteisön tasapainoista ja monikeskuksista kehitystä. Siksi ESDP:ssä todetaan, että useiden dynaamisten yhtenäistalousalueiden synty ja laajeneminen maailmanmarkkinoilla on tärkeätä, mikä nopeuttaa taloudellista kehitystä ja luo työpaikkoja, erityisesti myös nykyisin rakenteeltaan heikoiksi luokitelluilla alueilla (tavoitteiden 1 ja 6 tukikelpoiset alueet).

Suuri osa yhteisön eteläisistä rannikkoalueista kuuluu tavoitteen 1 tukikelpoisiin alueisiin. Yhteisö toimii aktiivisesti näiden alueiden hyväksi tämän tavoitteen ja rannikkoalueiden välistä yhteistyötä korostavan Interreg-yhteisöaloitteen kautta. Koska ne ovat tärkeässä asemassa edistettäessä yhteisön tasapainoisempaa kehitystä, komissio ottaa niiden tarpeet huomioon myös muilla aloilla, kuten lyhyen matkan liikennettä koskevassa politiikassa, Pact-ohjelmassa ja merisatamia koskevassa politiikassa, niiden asema Euroopan laajuisissa liikenneverkoissa mukaan lukien.

(2001/C 187 E/042)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3759/00

esittäjä(t): Gilles Savary (PSE) komissiolle

(4. joulukuuta 2000)

Aihe: Komission kanta IATA:n hintaneuvotteluista

IATA:n (International Air Transport Association) rahti- ja matkustajakuljetusten hintaneuvottelut ovat olennainen osa kyseisen järjestön perustamaa interline-järjestelmää, jonka ansiosta lentokuljetukset voidaan sovittaa yhteen koko maailmassa ja jonka edut kuluttajille on myönnetty jo pitkään. Jäsenvaltiot ja komissio ovat aina tukeneet järjestelmää. Komissio on katsonut, että hintaneuvotteluissa voidaan soveltaa ryhmäpoikkeusta EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan ja 81 artiklan 3 kohdan nojalla.

Asetuksessa 1617/93 (ETY), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksilla 1523/96 (EY)⁽¹⁾ ja 1083/99 (EY)⁽²⁾, rajoitetaan ryhmäpoikkeus koskemaan pelkästään matkustajakuljetusten hintaneuvotteluja. IATA haki rahtikuljetusten hintaneuvotteluiden yksittäispoikkeusta komissiolta vuonna 1997, mutta ei ole vielä saanut vastausta.

Aikooko komissio uusia matkustajakuljetuksia koskevien hintaneuvottelujen ryhmäpoikkeuksen? Toimiiko se toimialan, kuluttajien ja jäsenvaltioiden kannan mukaisesti?

Miksei komissio ole vielä ilmaissut kantaansa rahtikuljetusten hintaneuvotteluja koskevasta yksittäispoikkeuksesta, vaikka sitä haettiin jo yli kolme vuotta sitten? Miten komissio aikoo toimia tämän suhteen?

⁽¹⁾ EYVL L 190, 31.7.1996, s. 11.

⁽²⁾ EYVL L 131, 27.5.1999, s. 27.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2001)

IATA:n (International Air Transport Association) hintaneuvottelujärjestelmä perustettiin toisen maailmansodan jälkeen, jolloin kilpailu lentoliikenteen alalla oli erittäin vähäistä. Nykyisin lentoliikenteen markkinat ovat hyvin erilaiset ja alan vapauttaminen on yhteisössä, Yhdysvalloissa ja muualla johtanut tehokkaaseen kilpailuun monilla reiteillä.

Komissio harkitsee parhaillaan sitä, uusiiko se matkustajakuljetuksia koskeville IATA:n hintaneuvotteluille 81 artiklan 3 kohdan nojalla myönnetyn poikkeusluvan. Kilpailun pääosasto julkaisee lähiviikkoina kuulemismenettelyn yhteydessä asiakirjan, jossa se pyytää alan yrityksiä, kuluttajia ja muita asianomaisia ilmoittamaan kantansa matkustajakuljetuksia koskevien IATA:n hintaneuvottelujen hyödyllisyydestä lentoliikennemarkkinoilla, joilla on kilpailua, ja mahdollisista vaihtoehdoista kyseisille neuvotteluille.

Komissio vahvistaa, että IATA haki yksittäispoikkeusta rahtikuljetuksia koskeville hintaneuvotteluille vuonna 1997, minkä vuoksi tällaisilla järjestelyillä on suoja sakkoja vastaan. Peruuttaessaan vuonna 1996 rahtikuljetuksia koskevien hintaneuvottelujen ryhmäpoikkeuksen komissio ilmoitti syyksi sen, että neuvottelut eivät enää olleet tarpeen lentoliikenteen yhteensovittamiseksi ja että ne johtivat korkeiden hintojen asettamiseen, josta on haittaa kuluttajille. Komissio tutkii parhaillaan IATA:n esittämää pyyntöä yksittäis-

poikkeuksen saamiseksi. Kyse on mutkikkaasta asiasta, ja tietojen hankinta on vienyt paljon aikaa. Komissio ei ole tähän mennessä esitettyjen tietojen perusteella pystynyt myöntämään yksittäispoikkeusta. Lopullinen päätös asiasta tehdään vuoden 2001 alkupuoliskolla.

(2001/C 187 E/043)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3761/00

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(4. joulukuuta 2000)

Aihe: Eurooppalaisten kaupunkialueiden kohentaminen ja Calderara di Renon tapaus

Calderara di Renon kunnassa (Bologna) Emilia-Romagnan alueella (Italia) on valtava kerrostaloalue, jota paikalliset kutsuvat nimellä "Bologna 2" ja joka on väijäämättömästi luisumassa kohti rakenteellista ja sosiaalista rappiota. "Bologna 2" ja sen lähiseudut ovat prostituutiota, huumekauppaa ja aseiden salakauppaa jne. hallitsevien rikollisjoukkojen käsissä.

Alueen kohentamisen hyväksi ponnistelevat asukkaat ja kauppiat ovat jatkuvassa hengenvaarassa, ja poliisin ja tuomarikunnan toimilla ei ole saatu aikaan kestäviä parannuksia.

Calderara di Reno on pieni, noin 10 000 asukkaan kunta ja sillä ei ole riittäviä resursseja kohentaa kyseisen alueen oloja yksin.

Voisiko komissio ilmoittaa,

- mitä aloitteita Euroopassa on tehty rappeutuneiden kaupunkialueiden kohentamiseksi ja erityisesti keskikokoisten kaupunkien ja/tai pienten kuntien sekä mahdollisten kuntaliitosten rappeutuneiden alueiden kohentamiseksi;
- onko Euroopan yhteisössä tehty aloitteita rahoituksen järjestämiseksi suunnitelmille, joilla pyritään kohentamaan kaupunkialueita ja tukemaan pahiten rappeutuneiden kortteleiden ja kaupunkialueiden asukkaiden yhteistoimintaa?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(25. tammikuuta 2001)

Euroopan unioni voi erityisen Urban II -yhteisöaloitteen kautta tukea taloudellisesti kaupunkialueita, joilla on sosioekonomisia ongelmia. Lisäksi alueet, joilla on meneillään rakennemuutos, ovat tukielpoisia rakennerahastojen tavoitteen 2 perusteella.

Euroopan komissio hyväksyi 28. huhtikuuta 2000 Urban II -aloitteen suuntaviivat määrittelevän tiedonannon. Aloitteessa käsitellään kriisikaupunkien ja -lähiöiden taloudellista ja sosiaalista elvyttämistä kestävästä kaupunkikehityksen edistämiseksi⁽¹⁾. Uudelle aloitteelle Euroopan aluekehitysrahastosta myönnetyn avun määrä ohjelmakaudella 2000–2006 on 700 miljoonaa euroa.

Aloitteen piiriin hyväksyttävien kaupunkialueiden väkimäärän on oltava vähintään 20 000 henkilöä, mutta sitä voidaan laskea 10 000 henkilöön asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa. Tällöin alueiden on täytettävä ainakin kolme edellä mainitun tiedonannon kohdassa II-11 lueteltua epävakaisuutta osoittavaa ehtoa. Näitä ovat esimerkiksi alueen suuri pitkäaikaistyöttömien, rikollisuuden ja nuorisorikollisuuden määrä tai erityisen pilaantunut ympäristö.

Komissio muistuttaa, että mainitun tiedonannon säännösten perusteella asianosaisen jäsenvaltion on tehtävä Urban-aloitteen mukaisia ehdotuksia ohjelmiksi.

Koska Calderara di Renon kunta ei sijaitse tavoitteen 2 tukeen oikeutetulla alueella, se ei voi saada tämän tavoitteen perusteella myönnettävää rahoitusta.

⁽¹⁾ EYVL C 141, 19.5.2000.

(2001/C 187 E/044)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3762/00**esittäjä(t): Giovanni Pittella (PSE) komissiolle**

(4. joulukuuta 2000)

Aihe: Täydentävyyseriaate

Täydentävyyseriaate on yksi niistä peruseriaateista, joille rakennerahastojen käyttö perustuu. Täydentävyyseriaatteen mukaan yhteisön varoilla ei voida korvata jäsenvaltioiden alueiden ja hallitusten velvoitteita alueellisten epätasapainoisuuksien korjaamiseksi ja alueiden kehittämiseksi.

Ainoastaan eurooppalaisten, kansallisten ja alueellisten hankkeiden synergia voi taata Euroopan unionin alueiden tehokkaan koheesion ja täyden kasvun.

Tämän periaatteen henkeä ja sanamuotoa on ei aina ole noudatettu, vaikkakin on syytä tunnustaa, että melkein kaikkien jäsenvaltioiden kansallisen, alueellisen ja paikallisen julkishallinnon toiminnan laatu on kohentunut huomattavasti, mikä on parantanut kokonaisvaltaisesti yhteisön varoista yhteisrahoitettujen hankkeiden tehokkuutta.

Edelleen on kuitenkin välttämätöntä laatia tiukempia menettelyjä täydentävyyseriaatteen noudattamisen varmistamiseksi ja sisällyttää tällaiset menettelyt yhteisön tukitoimien toteuttamista koskeviin säännöksiin ja yhtenäisiin ohjelma-asiakirjoihin.

Mielestämme on välttämätöntä myös laatia rangaistuskeinoja viranomaisille, jotka laiminlyövät täydentävyyseriaatetta.

Voisivatko Euroopan komissio ja sen puheenjohtaja Romano Prodi ilmoittaa, mihin toimiin Euroopan unioni aikoo ryhtyä yllä mainitussa asiassa?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 2001)

Neuvosto on komission ehdotuksesta yksinkertaistanut täydentävyyden tarkistamista sekä menettelytapoja koskevien sääntöjen että seuranta-aikataulun osalta ohjelmakaudella 2000–2006. Ennen ohjelmakauden aloittamista komissio laati valmisteluasiakirjan, jossa määrätään yhtenäiset perusteet täydentävyyden tarkistamiseksi tavoitteiden 1, 2 ja 3 osalta. Asiakirja toimitetaan parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (1) 11 artiklan mukaisesti suoritetaan täydentävyyden välitarkistus ennen vuoden 2003 loppua ja ennen 31. joulukuuta 2005. Komissio tiedottaa parlamentille tilanteesta jokaisen tarkistuksen jälkeen.

Asetuksessa ei säädetä erityistä rangaistusta täydentävyyden noudattamatta jättämisestä, sillä jäsenvaltiot vastustivat tällaista käytäntöä voimakkaasti asetusta hyväksyttäessä. Jäsenvaltioiden on kuitenkin 11 artiklan nojalla noudatettava tiettyjä velvoitteita. Komissio hyväksyy yhteisön tukikehykset tai yhtenäiset ohjelma-asiakirjat vain, jos täydentävyydestä on tehty ennakoarviointi. Tukikehysten ja yhtenäisten ohjelma-asiakirjojen hyväksymisen yhteydessä komissio lisäsi lausekkeen, jonka mukaan komissio hyväksyy ohjelman uudelleen suuntaamisen kauden puolivälissä, mukaan lukien suoritusvaraukseen myönnettyjen varojen käyttö, vain mikäli jäsenvaltio on toimittanut täydentävyyden välitarkistuksesta asiaankuuluvat tiedot.

(1) EYVL L 161, 26.6.1999.

(2001/C 187 E/045)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3764/00**esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle**

(4. joulukuuta 2000)

Aihe: Espanjan hallituksen tuki hopeajodidin käytölle raesateiden torjunnassa

Espanjan maatalousministeriö on äskettäin alkanut maksaa tukea raesateiden torjuntamenetelmille, joissa käytetään hopeajodidia. Kyseessä on aine, jota mm. maanviljelijät pitävät erittäin haitallisena ympäristölle ja viljelyksille. Espanjan hallituksen toimenpiteellä on vakuutusyhtiöiden hyväksyntä, sillä niiden kannalta tämän raskasmetallin käyttäminen on parempi vaihtoehto kuin mahdollisten raetuhojen korvaaminen.

Hopeajodidin levittäminen raesateiden estämiseksi (sitä ruiskutetaan pienlentokoneista tai lähetetään raketeilla ilmakehään) on osoittautunut ympäristövaikutuksiltaan vaaralliseksi ja lisäksi se voi vähentää sademäärää kondensoituneen veden kiteytyessä pilviin (Espanjan ympäristönsuojelukeskuksen Sepronan tiedot).

Näistä viljelijöiden esittämistä argumenteista huolimatta Espanjan maatalousministeriö hyväksyi viime elokuussa tuet raesateiden torjuntajärjestelmille, joissa käytetään hopeajodidia.

Miten komissio aikoo toimia estääkseen tämän yhteisön maataloudelle ja ympäristölle erittäin haitallisen raskasmetallin käyttämisen?

(2001/C 187 E/046)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4006/00**esittäjä(t): Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) komissiolle**

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Hopeajodidin käyttö

Viljelmiä kuivikkoalueilla (pähkinät, oliivit) Valencian El Maestratin ja El Portsien alueilla on viime aikoina haitannut omituinen kesäisten ukonilmojen puute. Ilman niitä satoa on lähes mahdotonta pelastaa. Kuivuus voi johtua sääilmiöiden luonnottomasta peukaloinnista. Aina ukonilman lähestyttyä useat pienlentokoneet ovat ruiskuttaneet hopeajodidia raekuurojen estämiseksi.

Viljelijäjärjestöjen ja luonnonsuojelijoiden mukaan tämä aine on todennäköisesti myrkyllistä ja erittäin haitallista ympäristölle ja viljelyksille.

11. elokuuta 2000 ilmestyneessä Espanjan virallisessa lehdessä n:o 28 790 maatalousministeriö myönsi alustavasti tukea raekuurojen torjuntajärjestelmille, joissa käytetään hopeajodidia.

Tietääkö komissio tämän?

Voiko komissio ilmoittaa onko tämän aineen käyttäminen kiellettyä ja jos on mihin toimiin se aikoo ryhtyä?

**Margot Wallströmin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-3764/00 ja E-4006/00**

(1. maaliskuuta 2001)

Komission tietojen mukaan hopeajodidia tuotetaan yhteisössä ja/tai tuodaan yhteisöön alle 10 tonnia vuodessa. Tällaisista aineista on kerättävä tietoja ja niille on tehtävä tapauskohtaisesti riskinarviointi olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93⁽¹⁾ nojalla. Tämä koskee siis aineita, jotka olivat yhteisön markkinoilla ennen syyskuuta 1981 ja jotka mainitaan Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luettelossa (Einecs). Koska Einecsissä mainittujen aineiden määrä on suuri (yli 100 000), asetuksessa säädetään tärkeysjärjestyksestä. Neljä ensisijaisten aineiden luetteloa on julkaistu, ja näistä aineista on tehty tai tehdään riskinarviointi. Komissio toteaa, että hopeajodidia ei mainita missään näistä luetteloista. Yhteisö saattaisi kuitenkin pyytää tulevaisuudessa, että kyseisestä aineesta toimitettaisiin tietoja, jotta se voitaisiin arvioida asetuksen (ETY) 793/93 tai muiden yhteisön säännösten nojalla. Silloin olisi mahdollista harkita riskinhallintakeinoja, kuten esimerkiksi aineen markkinoille saattamisen tai käytön rajoituksia.

Rakeiden torjuntaan käytetyn hopeajodidin ei katsota olevan kasvinsuojeluaineista annetussa direktiivissä 91/414/ETY⁽²⁾ tarkoitettu maataloudessa käytettävä kasvinsuojeluaine.

Lisäksi vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetussa neuvoston direktiivissä 67/548/ETY⁽³⁾ säädetään, että kemiallisen aineen valmistajien, jakelijoiden ja maahantuojien on noudatettava kyseisen aineen luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevia säännöksiä. Kyseisiä säännöksiä sovelletaan myös hopeajodidiin, vaikka sitä ei tällä hetkellä mainita kyseisen direktiivin liitteessä I.

Espanjan viranomaiset eivät ole ilmoittaneet komissiolle EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan (entinen 93 artikla) mukaisesti valtiontukea, jota myönnetään hopeajodidin käyttöä varten rakeiden torjunnassa ja joka on julkaistu 11. elokuuta 2000 Espanjan valtion virallisessa lehdessä n:o 28790. Komissio aikoo vaatia, että Espanja ilmoittaa tämän valtiontuen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 84, 5.4.1993.

⁽²⁾ EYVL L 230, 19.8.1991.

⁽³⁾ EYVL B 196, 16.8.1967.

(2001/C 187 E/047)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3766/00

esittäjä(t): **Nelly Maes (Verts/ALE) komissiolle**

(4. joulukuuta 2000)

Aihe: Eläinnahkojen merkinnät ja valvonta

Vastauksessaan hiljan esitettyyn eläinnahkojen merkintöjä koskeneeseen kysymykseen komission jäsen Pascal Lamy totesi, että CITES-yleissopimuksen perusteella kissojen ja koirien kauppa ei ole kiellettyä Euroopan yhteisössä. Yhdysvalloissa kyseinen kieltö on kuitenkin otettu käyttöön, muun muassa siksi, että ei ole helppoa erottaa uhanalaisten eläinten ja kissojen ja koirien nahkoja toisistaan. Yliopistollisissa tutkimuksissa on sitä paitsi vahvistettu, että nahkojen silmämääräinen tarkastus on täysin hyödytön valvontatoimi.

Harkitseeko komissio tiukempien tarkastusten käyttöönottamista estääkseen sen, että uhanalaisten eläinten nahkoja tuodaan EU:hun kissojen ja koirien nahkoina?

Harkitseeko komissio kissojen ja koirien nahkojen kaupan kieltämistä tehostaakseen kyseisten eläinten suojelua kaupalliselta hyväksikäyttämiseltä JA tukkiakseen samalla CITES-yleissopimuksen aukot ja parantaakseen uhanalaisten eläinten nahkojen kauppaa koskevan kiellon noudattamista?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(7. helmikuuta 2001)

Komission vastuu eläintensuojelun alalla on lisääntynyt yhteisön viimeaikoina tekemien muutosten myötä. Näitä muutoksia on muun muassa pöytäkirja, jossa vaaditaan Euroopan yhteisön toimielimiä ja jäsenvaltioita kiinnittämään täysipainoisesti huomiota eläinten hyvinvointiin niitä koskevan politiikan laadinnassa.

Komissio pyrkiikin politiikallaan edistämään eläinten suojelua ja niiden hyvinvoinnin kunnioittamista, minkä perustana on eläinten pitäminen tuntemiskykyisinä olentoina. Kuten komissio kuitenkin totesi vastauksessaan arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-2654/00 ⁽¹⁾, turkiseläinten hyödyntäminen ei ole yhteisön eikä sen jäsenvaltioiden lainsäädännön vastaista.

Komissiolla ei ole tietoja villieläimistön ja -kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevalla yleissopimuksella (CITES) suojeltujen turkiseläinten vilpillisestä tuonnista.

Eläinten nahkojen tuonnin tiukemman valvonnan osalta komissio vahvistaa, että luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9. joulukuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 ⁽²⁾, jolla CITES-yleissopimus pannaan täytäntöön yhteisössä, säännösten mukaan uhanalaisten eläinlajien yksilöiden tuonnin asianmukaisesta valvonnasta vastaavat tullivirkailijat, joilla on tarvittavat tunnistusvälineet.

Kissan- ja koirannahkojen kaupallista hyödyntämistä – myös kansainvälisessä kaupassa – koskevan yleisen huolen vuoksi komissio seuraa kuitenkin tätä asiaa ja tarkastelee, olisiko sen syytä ehdottaa tätä alaa koskevia yhteisön toimia toissijaisuusperiaate huomioon ottaen. Komissio raportoi parlamentille edistymisestä tässä asiassa.

⁽¹⁾ EYVL C 136 E, 8.5.2001, s. 69.

⁽²⁾ EYVL L 61, 3.3.1997.

(2001/C 187 E/048)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3774/00

esittäjä(t): Juan Izquierdo Collado (PSE) komissiolle

(4. joulukuuta 2000)

Aihe: Vendoimitukset Zaragozaan

On esitetty mahdollisuus, että koheesiorahastosta rahoitettaisiin vuosina 2000–2006 hanke, jossa Zaragozan ja sen ympäristön vendoimitukset johdettaisiin Pyreneiltä. Mitä komissio on päättänyt asiasta?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2001)

Komissio teki tammikuussa 2001 päätösehdotuksen, joka koskee Zaragozan kaupungin ja Ebrein laaksossa sijaitsevien kuntien vesihuoltohankkeen osarahoittamista koheesiorahastosta 70 901 365 eurolla. Työt liittyvät La Lotetan padosta Zaragozaan ja muihin paikkoihin johtaviin putkiin, mutta niihin ei sisälly alkuperäiseen suunnitelmaan kuulunut veden johtaminen Pyreneiltä.

(2001/C 187 E/049)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3775/00

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(4. joulukuuta 2000)

Aihe: EY:n ja Grönlannin uusi kalastussopimus ja myönteinen lausunto

Komissio saattoi 14. syyskuuta 2000 päätökseen neuvottelut Grönlannin kanssa tehtävästä uudesta kalastussopimuksesta, jossa määrätään EU:n vuosikorvaukseksi 42,82 miljoonaa euroa ajanjaksolla 2000–2006. Sopimuksessa ei erotella kalastusosoikeuksiin ja kalastusalan kehittämiseen tarkoitettua rahoitusta, vaikka

komissio sitoutui erottelemaan nämä kaksi eri rahoitustyyppiä. Komission yksipuolisen lausunnon mukaan rahoituksesta 28 miljoonaa on suunnattu kalastusoikeuksiin ja loput alan kehittämiseen.

Tämän talousarvioon liittyvän epätavallisen seikan lisäksi sopimuksen kokonaissumma on yksi suurimmista, minkä vuoksi parlamentilla voisi olla oikeus antaa myönteinen lausunto.

Katsooko komissio, että Euroopan parlamentin pitäisi antaa Grönlannin kanssa allekirjoitettua sopimusta koskeva myönteinen lausunto?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(24. tammikuuta 2001)

Komissio haluaa muistuttaa, että hyväksyntämenettelyä koskeva kysymys tuli ensimmäistä kertaa esille Grönlannin kanssa tehdyn kalastussopimuksen vuoden 1994 pöytäkirjaa n:o 3 tehtäessä. Asian käsittelyä ei kuitenkaan jatkettu, koska Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 228 artiklan 3 kohdan (nykyisen 300 artiklan 3 kohdan) toisessa alakohdassa mainitun ilmaisun ”huomion arvoiset vaikutukset yhteisön talousarvioon” tarkka merkitys oli epäselvää.

Olisi myös muistettava, että vuoden 1996 Mauritanian kalastussopimusta tehtäessä Euroopan parlamentti nosti kanteen sopimuksen hyväksymistä koskevan neuvoston asetuksen kumoamiseksi (asia C-189/97). Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 8. heinäkuuta 1999 antaman tuomion mukaan kyseisestä sopimuksesta johtuvat taloudelliset korvaukset (51,56–55,16 miljoonaa ecua vuodessa) eivät aiheuta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 228 artiklan 3 kohdan (nykyisen 300 artiklan 3 kohdan) toisessa alakohdassa tarkoitettuja ”huomion arvoisia vaikutuksia yhteisön talousarvioon”. Tuomio perustui siihen, että kyseiset määrät vastasivat noin yhtä prosenttia ulkosuhteisiin varatuista määrärahoista ja noin viittä prosenttia kalastukselle varatuista määrärahoista, jolloin korvauksia ei pidetty huomion arvoisina.

Grönlanti-sopimuksen uudesta pöytäkirjasta n:o 4 aiheutuvat taloudelliset vaikutukset ovat 42,82 miljoonaa euroa vuodessa, eli huomattavasti vähemmän kuin asiassa C-189/97 kyseessä olleet määrät. Se ei myöskään ylitä tuomiossa mainittuja määrärahojen prosenttiosuuksia, jotka oli varattu ulkosuhteille ja kalastukselle vuonna 2000. Tämän vuoksi komissio on sitä mieltä, että Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa ei edellytetä, että tässä tapauksessa tarvittaisiin Euroopan parlamentin hyväksyntä.

(2001/C 187 E/050)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3781/00

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(4. joulukuuta 2000)

Aihe: Vilpillinen kilpailu virkistystoiminnan alalla

Antwerpenin maakuntahallinto haluaa investoida 440 miljoonaa Belgian frangia Molin lähellä sijaitsevan Zilvermeerin retkeilyalueen uudistamiseen. Komissio on eri tietojen mukaan myöntänyt hankkeelle 110 miljoonaa Belgian frangia tukea Euroopan aluekehitysrahastosta. Tämän EAKR-tuen voidaan katsoa merkitsevän vilpillistä kilpailua suhteessa Antwerpenin maakunnan yksityiseen retkeilytoimintaan.

Onko komission sitä mieltä, että 110 miljoonan frangin suuruisen EAKR-tuen myöntäminen Molin lähellä sijaitsevalle Zilvermeerin retkeilyalueelle merkitsee vilpillistä kilpailua suhteessa Antwerpenin maakunnan yksityiseen retkeilytoimintaan?

Jos on tätä mieltä, aikooko se peruuttaa EAKR-tuen tältä hankkeelta, jotta Antwerpenin maakunnan yksityinen retkeilytoiminta ei joudu kärsimään vilpillisestä kilpailusta?

Jos ei ole tätä mieltä, mistä syystä komissio katsoo, että 110 miljoonan Belgian frangin suuruisen EAKR-tuen myöntäminen Molin lähellä sijaitsevan Zilvermeerin retkeilyalueelle ei merkitse epärehellistä kilpailua suhteessa Antwerpenin maakunnan yksityiseen retkeilytoimintaan?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2001)

Flanderin viranomaisten antamien tietojen mukaan ehdotus mahdollisuudesta uudistaa Zilvermeerin retkeilyalue tehtiin paikallisissa keskusteluissa, joilla valmisteltiin tavoitteeseen 2 liittyvää Antwerpenin maakuntaa koskevaa ohjelmaa, jota koskevat neuvottelut ovat vielä kesken. Hakemusta hankkeen toteuttamiseksi tällä alueella ei ole vielä toimitettu.

Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti tukitoimien täytäntöönpano on jäsenvaltioiden vastuulla sopivalla alueellisella tasolla. Jos näin ollen Zilvermeerin hanketta koskeva hakemus toimitetaan, sen arviointi tulevan tavoitteeseen 2 liittyvän Antwerpenin maakuntaa koskevan ohjelman kannalta kuuluu ennen kaikkea Flanderin hallintoviranomaiselle.

Edellä mainitun asetuksen 34 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti hallintoviranomaisen on varmistettava, että kaikki ohjelman puiteissa rahoitetut toimet ovat yhteisön politiikkojen mukaisia ja muun muassa erityisesti valtiontukea koskevien yhteisön säännösten mukaisia. Jos hallintoviranomaisella on mitään syytä epäillä, että tietty toimi ei olisi valtiontukia koskevan yhteisön lainsäädännön mukainen, sen tulee hyvän hallintotavan mukaisesti pyytää neuvoa alueellisessa tai kansallisessa hallinnossa valtiontukiasioista vastaavalta yksiköltä tai komissiolta.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

(2001/C 187 E/051)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3783/00

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(4. joulukuuta 2000)

Aihe: Varmistavat lisätoimet naudoilla ilmenevien BSE-tartuntojen estämiseksi tulevaisuudessa

1. Lehmillä on ilmennyt BSE-tartuntoja viime aikoina Ranskassa ja Alankomaissa. Missä määräjassa komission mielestä voidaan nykyisillä toiminna estää lopullisesti niin sanotun hullun lehmän taudin leviäminen?
2. Tapahtuuko Euroopan unionin jäsenvaltioissa vielä nykyäänkin – laillisesti tai laittomasti – sitä, että nautoja, jotka itse asiassa ovat kasvinsyöjiä, ruokitaan rehulla, joka sisältää teuraseläimistä peräisin olevia ruhon osia?
3. Onko nykyinen valvonta, jolla pyritään estämään suhteellisen halpojen teurasjätteiden käyttö eläinten ruokinnassa, niin tehokasta, että eläinperäisten osien käyttäminen rehussa ei ole enää mahdollista tulevaisuudessa?
4. Mitä lisätoimia komissio aikoo tehdä eläinten ruokinnan ja Euroopan unionin ulkopuolelta tehtävän nautojen tuonnin suhteen sen varmistamiseksi, että Euroopassa voidaan estää mahdollisimman aikaisin uudet BSE-tartunnat ja poistaa yhä useampien kuluttajaryhmien riski sairastua Creutzfeldt-Jakobin tautiin?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2001)

Koska BSE:n keskimääräinen itämisaika on viisi vuotta, komissio otaksuu, että BSE:n kliininen esiintyminen vähenee noin viiden vuoden kuluttua tehokkaiden valvontatoimien aloittamisesta.

Nisäkäperäisen proteiinin käyttö märehitjöttien ruokinnassa on ollut kiellettyä elokuusta 1994. Kieltoa laajennettiin 1. tammikuuta 2001 kattamaan väliaikaisesti kaiken prosessoitun eläinproteiinin käyttö kaikkien kotieläinten ruokinnassa. Renderoitua eläinrasvaa saa edelleen lisätä märehitjöttien ravintoon, kunhan se on prosessoitu erikseen määritellyllä tavalla. Tieteellinen ohjauskomitea arvioi hiljattain, kuinka turvallista talin käyttö tällaisessa rehussa on, ja suositteli, että talin turvallisuutta parannetaan ylimääräisellä kuumakäsittelyllä.

Eläinrehun koostumusta koskevien yhteisön säännösten täytäntöönpano ja rehujen tarkastaminen kiellettyjen aineitten varalta on jäsenvaltioitten vastuulla. Täytäntöönpanoa seuraa Elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto, jonka tarkastusohjelmaa on vastikään tehostettu. Tarkastusraportit toimitetaan parlamentille ja julkaistaan Internetissä.

Eläinrehussa kiellettyjen proteiinien luetteloa laajennettiin väliaikaisesti koskemaan myös sellaisia aineita kuin esimerkiksi muista siipikarjan osista kuin lihasta tehtyä jauhoa, mikä helpottaa huomattavasti rikkomusten havaitsemista mikroskooppitesteillä. Saatavilla ei kuitenkaan ole sellaista testiä, jolla havaittaisiin kaikki kielletty eläinproteiini. Sen vuoksi voimassa on erittäin tiukkoja yhteisön säännöksiä pakkausmerkinnöistä, erottelusta ja käsittelystä eläinproteiinin tuotannossa, kuljetuksessa, varastoinnissa ja tilalla tapahtuvasta käytössä osana eläinten ravintoa.

Tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita ja eläinperäisten proteiinien käyttöä ruokinnassa koskevista tietyistä suojatoimenpiteistä 4. joulukuuta 2000 tehdyssä neuvoston päätöksessä 2000/766/EY⁽¹⁾ kielletään 1. tammikuuta 2001 lähtien kotieläinten ruokintaan tarkoitettun eläinperäisen proteiinin tuonti yhteisön ulkopuolisista maista. Päätös on voimassa 30. kesäkuuta 2001 saakka. Huhtikuun 1. päivänä 2001 tulevat voimaan yhteisön säännöt, joiden mukaan muista kuin BSE-vapaista yhteisön ulkopuolisista maista tuoduista tuotteista on poistettava erityinen riskiaines. Siihen saakka ovat voimassa vastaavat kansalliset säännöt. Toiveissa on, että ehdotus⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä ja valvontaa koskevista säännöistä (sellaisena kuin se on muutettuna)⁽³⁾ tulee voimaan 1. heinäkuuta 2001. Asetusehdotuksessa vahvistetaan laaja joukko sääntöjä, jotka koskevat mm. nautaeläinten ja niistä saatujen tuotteitten tuontia yhteisön ulkopuolisista maista.

⁽¹⁾ EYVL L 306, 7.12.2000.

⁽²⁾ EYVL C 45, 19.2.1999.

⁽³⁾ KOM(2000) 824 lopullinen.

(2001/C 187 E/052)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3788/00

esittäjä(t): **Torben Lund (PSE) komissiolle**

(29. marraskuuta 2000)

Aihe: Tiedekomitean arvio hormonaalisia haitta-aineita koskevista ehdotuksista

Myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevä tiedekomitea julkaisi syyskuussa 2000 lausuntonsa BKH-raportista, jossa ehdotetaan prioriteettiluettelon laatimista aineista, joiden hormonaalisia haittavaikutuksia on arvioitava. ("Towards the establishment of a priority list of substances for further evaluation of their role in endocrine disruption — preparation of a candidate list of substances as a basis for priority setting". BKH-raportti MO355008/1786Q).

Onko komissio huomannut, että myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean lausunto perustuu erittäin pitkälle kemianteollisuuden näkemyksiin ja että nämä näkemykset näyttävät olevan ainoita ulkopuolisten tahojen esittämiä kommentteja, jos ei oteta huomioon EU:n muiden tieteellisten elinten esittämiä kantoja? Onko komissio samaa mieltä siitä, että tiedekomitean lausunto antaa tästä syystä sellaisen vaikutelman, että asiasta on käyty pelkästään yksipuolista keskustelua, jonka yhteydessä vain tietyt osapuolet ovat päässeet esittämään näkemyksensä?

Aikooko komissio edellä mainittu huomioon ottaen tukeutua tiedekomitean lausuntoon, kun se laatii arvion siitä, mihin toimiin BKH-raportin pohjalta on ryhdyttävä? Kuinka komissio aikoo varmistaa sen johtopäätösten tasapainoisuuden ja muiden osapuolten, kuten jäsenvaltioiden viranomaisten ja kansainvälisten ympäristöasioita käsittelevien kansalaisjärjestöjen, huomioon ottamisen?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(11. tammikuuta 2001)

Myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean (SCTEE) lausunnosta, joka koskee BKH:n raporttia Towards the establishment of a priority list of substances for further evaluation

of their role in endocrine disruption – preparation of a candidate list of substances as a basis for priority-setting (5. joulukuuta 2000), on ensinnäkin todettava, että raportissa ei yksilöidä aineiden prioriteettiluetteloa, vaan, kuten sen nimestä käy ilmi, annetaan aine-ehdotuksista luettelo, jonka tarkoituksena on toimia perustana asetettaessa painopisteitä.

Mitä tulee tiedekomitean kuulemisprosessiin, komissio pyysi tässä yhteydessä komiteaa kommentoimaan vain BKH:n raporttia. Tiedekomitea tarkasteli vain kahdelta organisaatiolta saatuja BKH:n raporttia koskevia ulkopuolisia kommentteja: Euroopan kemianteollisuuden tuottajajärjestöltä CEFIC:ltä (European chemical industry council) ja Euroopan kasvinuojeluyhdistykseltä ECPA:lta (European crop protection association), ja kommentoi erityisesti näitä lisätietoja lausuntonsa lopussa. Kuitenkin myös muita hormonitoimintaan vaikuttavia kemikaaleja koskevia tietolähteitä tarkasteltiin, kuten tiedekomitea toteaa BKH:n raporttia koskevassa lausunnossaan (ks. alla oleva lainaus tiedekomitean lausunnosta). Jotkin näistäkin tiedoista saatiin ulkopuolisista lähteistä.

(...) SCTEE on hyödyntänyt myös kasveja käsittelevän tiedekomitean (SCP) lausuntoa hormonitoiminnan häiriintymisen merkittävydestä kasvinuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY kannalta (SCP:n lausunto 2. joulukuuta 1999). Lisäksi viitataan SCTEE:n aikaisempaan, 4. maaliskuuta 1999 annettuun lausuntoon, joka koskee hormonaalisten haitta-aineiden terveysvaikutuksia ihmisiin ja luonnonvaraisiin eläimiin erityisesti luonnonvaraisten eläinten ja ekotoksikologisten testimenetelmien suhteen. SCTEE on myös saanut EY:n yhteiseltä tutkimuskeskukselta tietoja 66 ensisijaisen aineen luokituksesta ja merkinnöistä (SCTEE/2000/12 – Add. 5A) (...) ja Cantox Health Sciences International on toimittanut SCTEE:lle aineistoa resorsinolin vaikutuksista kilpirauhasen (SCTEE /2000/12 – Add. 3).

On huomattava, että jotkin yksittäisistä tiedonannoista viittaavat useihin lähteisiin, jotka ovat olleet komitean käytössä. Yksin SCTEE:n sihteeristö toimitti SCTEE:lle runsaat 120 tiedotusta, jotka oli saatu useista eri lähteistä, muiden muassa teollisuudelta ja kansalaisjärjestöiltä. Näiden lisäksi SCTEE:n lausunnossa, joka koskee hormonaalisten haitta-aineiden terveysvaikutuksia ihmisiin ja luonnonvaraisiin eläimiin erityisesti luonnonvaraisten eläinten ja ekotoksikologisten testimenetelmien suhteen, on hyvin laaja, 438 tieteellistä viitettä sisältävä luettelo.

Vastaukseksi kysymykseen, miten SCTEE:n lausunto aiotaan ottaa huomioon, komissio on ilmaissut selkeästi, että hormonitoimintaan vaikuttavien tekijöiden tarkempaan arviointiin valittavien aineiden prioriteettiluettelon laadinta tapahtuu kaksivaiheisesti: ensin laaditaan ehdotusluettelo, joka oli BKH:n raportissa, ja toiseksi asetetaan prioriteetit, missä yhteydessä kuullaan SCTEE:tä ja asianosaisia. Sekä SCTEE että teollisuus ovat kritisoineet BKH:n raporttia, mutta suurin osa sekä jäsenvaltioista että kansalaisjärjestöistä pitää BKH:n lähestymistapaa käytännöllisenä tietojen esikäsittelytapana, jota voidaan käyttää prioriteettiluettelon laatimisen ensimmäisenä vaiheena.

Komissio isännöi 8.–9. marraskuuta 2000 Brysselissä eturyhmien kuulemistilaisuutta, jossa kannatettiin laajasti prioriteettiluettelon laatimista toimista, joilla käsitellään ehdotusluettelon eri kohtia. Esimerkkeinä prioriteettitoimista voidaan mainita a) sellaisten aineiden tarkempi arviointi, joiden on BKH:n raportissa osoitettu vaikuttavan hormonitoimintaan tai mahdollisesti vaikuttavan hormonitoimintaan ja joita ei tällä hetkellä käsitellä voimassa olevassa lainsäädännössä, ja b) perustietojen kokoaminen niistä monista BKH:n raportissa mainituista aineista, joista katsottiin olevan käytävissä liian vähän tietoja, jotta niiden mahdollisista vaikutuksista hormonitoimintaan voitaisiin tehdä päätelmiä.

Komissio laatii parhaillaan hormonaalisia haitta-aineita koskevan yhteisön strategian⁽¹⁾ täytäntöönpanoa käsittelevää raporttia, jossa se kuvailee yksityiskohtaisesti toimia, jotka on toteutettava määrättyssä aikataulussa. Toimissa pyritään tasapainottamaan välitön toiminta ja yksittäisten aineiden tarkempi tutkiminen ottaen huomioon SCTEE:n tekemät erityiskommentit BKH:n raportin tieteellisistä puutteista.

(1) KOM(1999) 706 lopullinen.

(2001/C 187 E/053)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3789/00**esittäjä(t): Cecilia Malmström (ELDR) komissiolle***(29. marraskuuta 2000)*

Aihe: Komissaari de Palacion 16. marraskuuta 2000 käyttämä puheenvuoro Cashmanin mietinnöstä

Cashmanin mietinnöstä 16. marraskuuta 2000 käyttämässään puheenvuorossa komission jäsen Loyola de Palacio del Valle-Lersundi otti esiin kysymyksen ihmisten steriloinnista Ruotsissa. Komissaari viittasi sterilointikysymyksellä siihen, että myös mahdollisimman suureen avoimuuteen pyrkivissä maissa voi esiintyä ongelmia.

Ruotsissa avoimuusperiaatteella on perustuslain suojia. Periaatteen mukaan asioita käsitellään avoimesti ja yleisöllä on oikeus tutustua asiakirjoihin, ellei tarkkaan määriteltyjä poikkeuksia kyetä soveltamaan. Vuodesta 1766 lähtien avoimuusperiaate on ollut osa Ruotsin avointa ja valvottua hallintomallia. Sitä paitsi selkeät todisteet osoittavat, että erittäin suuri avoimuus johtaa korruption vähenemiseen.

Komissaarin tavoin myös me tyrmistymme kuullessamme, että ruotsalaisissa sairaaloissa on tapahtunut pakkosteriloiteja. Emme kuitenkaan yhdy komissaarin näkemykseen, jonka mukaan steriloinnit olisivat tapahtuneet salassa ja siten voitaisiin päätellä ettei mikään järjestelmä ole avoin. Nämä sterilointitapauksethan havaittiin ja niistä keskusteltiin juuri Ruotsin avoimen hallinnon ansiosta!

On mielestämme loukkaavaa, että komissaari arvostelee parlamentin istunnossa yksittäistä jäsenvaltiota, etenkin kun hänen väitteillään on virheelliset perusteet. Onko komission puheenjohtajan mielestä sopivaa, että avoimuutta käsittelevässä puheessa viitataan helposti tunnistettavan jäsenvaltion historian traagisiin tapahtumiin ja pyritään väittämään, että kyseinen valtio on demokratialtaan epäilyttävä. Miten sterilointitapaukset liittyvät kysymykseen yleisön oikeudesta saada tietoja EU:n toiminnasta?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus*(10. tammikuuta 2001)*

Komissaari de Palacio on jo antanut selvityksen siitä, ettei hänen Euroopan parlamentissa käyttämänsä puheenvuoron tarkoituksena suinkaan ollut hillitä pyrkimyksiä, joiden tarkoituksena on edistää avoimuutta yhteisön toimielimissä, tai kritisoida yksittäistä jäsenvaltiota. Tarkoitus oli täysin päinvastainen eli korostaa sitä, että yhteisössä on olemassa erilaista avoimuutta koskevaa lainsäädäntöä ja perinteitä ja että niitä kaikkia on kunnioitettava. Ei ole olemassa yhtä ainoata avoimuuden mallia. Lisäksi kaikki jäsenvaltiot ja Euroopan parlamentin jäsenet voivat osallistua – ja ovat myös velvollisia osallistumaan – omalla kokemuksellaan avoimuuden edistämiseen yhteisön toimielimissä.

Komission ehdotusta yleisön oikeudesta saada tietoja yhteisön toimielinten asiakirjoista edistetään parhaiten siten, että osapuolet keskustelevat toistensa kanssa ja pyrkivät ymmärtämään toisiaan sen sijaan, että osapuolet ajavat omaa mielipidettään. Tämä oli komissaari de Palacion puheenvuoron tarkoitus.

Komissaari de Palacio on tietoinen siitä, että jos hänen lausuntonsa irrotetaan asiayhteydestä, sitä on helppo tulkita väärin. Hän on pahoillaan tästä. Komissio toivoo, että tässä annettu vastaus tekee asian selväksi. Komissio ja Ruotsi ovat monessa suhteessa samaa mieltä siitä, miten toimielinten avoimuutta pitäisi edistää. Komissio uskookin, että parhaillaan käsiteltävänä oleva komission ehdotus yleisön oikeudesta saada tietoja yhteisön toimielinten asiakirjoista saa poliittista palautetta Euroopan parlamentilta ja puheenjohtajana seuraavaksi toimivalta Ruotsilta. Ruotsi on ansainnut maineensa jäsenvaltiona, jolla on pitkät perinteet tällä alalla ja joka on johtanut avoimuuden edistämistä yhteisössä. Komissio odottaa mielenkiinnolla Ruotsin panosta komission ehdotuksen käsittelyyn.

(2001/C 187 E/054)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3790/00**esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle**

(7. joulukuuta 2000)

Aihe: Rakennusten korjaamisen arvonlisävero

Pitääkö komissio toivottavana, että asutuspulaa pyrittäisiin aina kun mahdollista lievittämään olemassa olevan asutokannan muuntamisella tai kunnostamisella, eikä rakentamalla uusia asuntoja luonnontilaisille uusille alueille? Onko komissio valmis myöntymään Ison-Britannian valtiovarainministeri Gordon Brownin pyyntöihin vähentää asunnoiksi muunnettavien kiinteistöjen arvonlisäveroastetta 5 prosenttiin ja sallia, että EU:n jäsenvaltioiden hallitukset voivat niin halutessaan poistaa arvonlisäveron kokonaan olemassa olevan rakennuskannan kunnostamiselta maaseudun säilyttämisen ja suojelun nimissä?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(1. helmikuuta 2001)

Yhteisön nykyisen alv-lainsäädännön mukainen tilanne on, että jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17. toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ liitteen H ryhmä 9 kattaa sosiaalipolitiikan mukaisen asuntojen luovutuksen, rakentamisen, korjaamisen ja muuttamisen. Jäsenvaltiot voivat näin ollen soveltaa näihin palveluihin alennettua alv-kantaa, jonka on kuitenkin oltava vähintään 5 prosenttia. Sellaisiin asutokannan korjauksiin ja muutoksiin, jotka eivät kuulu tämän määritelmän piiriin, sovelletaan tavanomaista alv-kantaa.

Arvonlisäveroa voivat olla kantamatta siirtymäkauden ajan ne jäsenvaltiot, joissa 1. tammikuuta 1991 ei sovellettu arvonlisäveroa. Nykyisen yhteisön lainsäädännön mukaan ei näin ollen ole mahdollista poistaa kokonaan aiemmin sovellettua arvonlisäveroa.

(¹) EYVL L 145, 13.6.1977; direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 17. lokakuuta 2000 annetulla neuvoston direktiivillä 2000/65/EY (EYVL L 269, 21.10.2000).

(2001/C 187 E/055)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3792/00**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(7. joulukuuta 2000)

Aihe: Ranskalainen naudanliha ja kansanterveys

Onko eläinlääkintäalan tiedekomitea tai pysyvä eläinlääkintäkomitea käsitellyt kysymystä ranskalaisen naudanlihan mahdollisista riskeistä kansanterveydelle? Jos on, millaisia johtopäätöksiä asiasta on tehty?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 2001)

Naudanlihan turvallisuutta yleisesti on käsitelty useissa komission riippumattoman tieteellisen ohjauskomitean lausunnoissa. Lihan turvallisuus on komissiolle ensisijaisen tärkeää, ja kansanterveyden turvaamiseksi jäsenvaltioissa, Ranska mukaan luettuna, on otettu käyttöön laaja-alaisia toimenpiteitä. Tieteellinen ohjauskomitea käsiteli kokouksessaan 27.28. marraskuuta 2000 useita näkökohtia, jotka liittyvät Ranskassa käyttöön otettuihin toimenpiteisiin tai muissa jäsenvaltioissa ranskalaisen naudanlihan osalta käyttöön otettuihin toimenpiteisiin.

Kyseisessä kokouksessa annettiin lausunto seuraavista aiheista:

- Ranskassa ja Irlannissa ilmenneen BSE-riskin vuoksi kolmessa jäsenvaltiossa esitettyjen tuontikieltojen tieteellinen perusta
- Ranskan BSE-riskin vuoksi esittämien useiden toimenpiteiden tieteellinen perusta
- tieteellinen perusta eläinperäisen proteiinin kieltämiselle kaikkien tuotantoeläinten (siat, siipikarja, kalat ja lemmikkieläimet mukaan luettuina) ruokinnassa.

Lausuntoon voi tutustua Internet-osoitteessa <http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/ssc>. Ranskalaisen luullisen lihan turvallisuutta käsitellään kohdassa 2.a. Tieteellinen ohjauskomitea katsoo, että Ranskassa voidaan riskiä vähentää jonkin verran poistamalla nikamaan kiinnittyvä liha (T-luupihvit) ihmisten ravintoketjusta.

Tieteellinen ohjauskomitea arvioi 12. tammikuuta 2001 uudelleen selkärankaan kiinnittyvästä lihasta tehtyjen pihvien ja T-luupihvien turvallisuutta vuonna 2001 voimaan tulevien uusien riskinvähentämistoimenpiteiden perusteella. Kyseinen lausunto löytyy myös edellä mainituilta [www-sivuilla](http://www.sivuilla) otsikon ”Opinion on the questions submitted by EC services following a request of 4 December 2000 by the EU Council of Agricultural Ministers regarding the safety with regard to BSE of certain bovine tissues and certain animal-derived products” alta.

(2001/C 187 E/056)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3794/00

esittäjä(t): **Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle**

(7. joulukuuta 2000)

Aihe: Kätkytkuolemaa koskeva tutkimushanke

Kätkytkuolema (SIDS, sudden infant death syndrome) sekä lapsen syntyminen kuolleena ovat nyky lääketieteen kaksi merkittävää ja ratkaisematonta sosiaalista, terveydellistä ja tieteellistä ongelmaa.

Kätkytkuolemassa terveeltä vaikuttava lapsi kuolee yhtäkkiä ja odottamatta 1–12 kuukauden ikäisenä. Kätkytkuolematapauksia ilmenee keskimäärin yksi tapaus 500–1 000 syntynyttä lasta kohti, ja kätkytkuolema on yleisin kuolinsyy ensimmäisen elinvuoden aikana. Sikiön odottamaton kuolema raskauden loppuvaiheessa on viisi kertaa yleisempää kuin kätkytkuolema, siitä huolimatta, että äitiyshuoltoa on kehitetty. Niille perheille, jotka kokevat lapsen kätkytkuoleman tai lapsen syntymisen kuolleena, koituu tunnetasolla vakavia seurauksia, ja myös yhteiskunnalle aiheutuu huomattavia kustannuksia tällaisissa tilanteissa järjestettävistä terapioista ja hoidoista. Lisäksi täytyy ottaa huomioon, että kätkytkuolemien ja sikiökuolemien kautta menetetään ennen aikaisesti suuri joukko mahdollisesti hyvinkin tuottavia ihmis-yksilöitä.

Syvällisempi tietämys näistä kuolemista, jotka tapahtuvat syntymää edeltävässä tai sen jälkeisessä vaiheessa, joista on vielä nykyään hyvin vähän tietoa, toisi varmasti mittaamatonta etua talouden ja tieteen alalla. Tällaisiin kuolemiin ei vielä ole yksiselitteistä, systemaattista lähestymistapaa kliinisellä tasolla ja niiden syiden selvittämiseksi tarvittaisiin välttämättä erittäin tarkkoja mikroskooppisia tutkimuksia, joita voidaan tehdä vain hyvin pitkälle erikoistuneissa tutkimuslaitoksissa.

Ottaen huomioon yllä esitellyt seikat ja myös tällaisten kuolemien vaikutukset sosiaalisektorilla, voisiko komissio ilmoittaa, onko se sisällyttänyt tutkimusohjelmiinsa hankkeita näiden ongelmien tutkimiseksi? Jos komissio ei ole tehnyt niin, onko se kuitenkin valmis tukemaan kätkytkuolemiin ja sikiökuolemiin liittyviä neurologisia häiriöitä ja sydämen toiminnan häiriöitä koskevia tutkimushankkeita?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(13. helmikuuta 2001)

Kätkytkuolemaa pidetään vakavana ongelmana kaikissa jäsenvaltioissa, mutta diagnosoinnissa (riskiryhmään kuuluvien lasten tunnistaminen) ja kuolinsyyyn määrittelyssä on suuria eroja.

Tämän vuoksi komissio tuki Biomed 1 -ohjelmasta (1990–1994) hanketta, johon osallistui 15 tutkimuskeskusta 12 jäsenvaltiosta. Hankkeen päätavoitteena oli kliinisten menettelytapojen yhtenäistäminen kyseisessä tutkimusverkossa. Yhdistämällä mainittujen tutkimuskeskusten toimittamia tietoja ja analysoimalla jäsenvaltioiden välisiä eroja onnistuttiin tuottamaan tietoa, joka on edistänyt lasten terveydenhoitoa. Lisäksi tutkittiin myös vaatetuksen, vuoteen, lämmityksen ja yhdessä lapsen kanssa nukkumisen vaikutuksia. Hanke on omalta osaltaan vaikuttanut siihen, että kansallisella ja EU:n tasolla on laadittu ohjeita "riskiperheiden" tunnistamiseksi, otettu käyttöön menettelyjä riskiryhmään kuuluvien lasten seuraamiseksi ja perustettu lapsensa menettäneiden vanhempien tukiryhmiä.

Tällä hetkellä yksikään kyseistä aihetta koskeva hanke ei saa rahoitusta. Jos kuitenkin jätettäisiin aihetta koskeva uusi innovatiivinen hakemus, jonka tutkimusaihe lisäisi jo olemassa olevaa tietoa aiheesta, sille voidaan myöntää rahoitusta tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen viidennen puiteohjelman Elämän laatu ja luonnonvarojen hoitaminen -ohjelmaan kuuluvasta kansanterveystutkimuksen toimesta.

(2001/C 187 E/057)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3795/00

esittäjä(t): Armando Cossutta (GUE/NGL) komissiolle

(7. joulukuuta 2000)

Aihe: Hullun lehmän tauti ja eläinjauhot Italiassa

Torinon yleinen syyttäjä Guariniello syytti 16.11.2000 erästä torinolaista yritystä siitä, että tämä oli teurastanut korkean BSE-riskin ryhmään kuuluvia nautoja ja kiertänyt naudanlihan myyntikieltoa. Tämä näyttää olevan melko yleinen käytäntö myös siksi, että navettakirjojen väärentäminen on ilmeisesti yksinkertaista ja eläinjauhon käyttöä karjan ruokinnassa ei ole kielletty kaikkialla Euroopan unionin alueella. BSE-taudin saastuttaman lihan myynti ja päätyminen kuluttajien ruokapöytiin on siis täysin mahdollista.

Voisiko komissio näin ollen ilmoittaa,

1. ovatko Italian viranomaiset ilmoittaneet sille yllä mainituista seikoista, ja mitä aloitteita se on tehnyt tai aikoo tehdä kansalaisten suojelemiseksi vaarallisten elintarvikkeiden myynniltä Euroopan unionissa;
2. mihin konkreettisiin toimiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä vähentääkseen huomattavasti sitä mahdollisuutta, että BSE-taudin saastuttamaa lihaa myytäisiin Euroopan unionissa;
3. katsooko se karjan ruokintaa koskevan lainsäädännön olevan asia, jota on käsiteltävä ja joka on ratkaistava lopullisesti mahdollisimman pikaisesti sen takaamiseksi, että kansalaisten käyttämät elintarvikkeet ovat turvallisia;
4. eikö sen mielestä ole ristiriitaista, että Ranskassa eläinjauhojen käyttö on ollut sallittua viime aikoihin asti ja että Italiassa ne ovat sitä vastoin olleet kiellettyjä jo usean vuoden ajan, jo ennen ensimmäisiä Isonsa-Britanniassa havaittuja hullun lehmän taudin tapauksia?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 2001)

Komissio ei ole saanut Italian viranomaisilta tietoa tästä Torinon yleisen syyttäjän Guariniellon tutkittavana olevasta tapauksesta, joka koskee spongiformisen enkefalopatian (BSE) tartuntavaaran aiheuttavien nautojen teurastamista.

Komissio on toteuttanut suuren määrän kansanterveyttä koskevia yhteisötoimia.

Näistä toimista mainittakoon erityisesti:

- heinäkuussa 1994 julkaistu, yleisesti voimaan saatettu kielto nisäkkäistä peräisin olevan valkuaisaineen käytöstä märehitijöiden ravintona sekä tammikuussa 2001 julkaistu määräaikainen kielto prosessoidun maaeläinperäisen proteiinin käytöstä karjan ravintona
- 1. huhtikuuta 1997 voimaan tulleet ja 1. tammikuuta 2001 tiukennetut eläinjätteen käsittelystandardit (133 asteen lämpötila ja 3 ilmakehän paine 20 minuutin ajan)
- 1. maaliskuuta 2001 voimaan tullut kielto ihmisravinnoksi kelpaamattomien kuolleiden eläinten käytöstä eläinravintona
- 1. toukokuuta 1998 aloitetut aktiiviset valvontatoimet BSE:n toteamiseksi, jäljittämiseksi ja hävittämiseksi sekä taudinmäärittelyn pikatestauksen aloittaminen yli 30 kuukauden ikäisten erittäin riskialttiiden nautojen osalta 1. tammikuuta 2001 ja terveiden nautojen osalta 1. heinäkuuta 2001
- poikkeukselliset markkinoiden tukitoimet, joiden tarkoituksena on varmistaa, että yli 30 kuukauden ikäisten nautojen lihaa ei ole tammikuun 1. päivästä 2001 lähtien luovutettu ihmisravinnoksi
- spongiformisten enkefalopatioiden erityisen tartuntavaaran aiheuttavan, yli 95 prosenttiin todetuista tartunnoista syypään, naudoista, lampaista ja vuohista peräisin olevan aineksen poistaminen ihmisten ja eläinten ravintoketjusta lokakuun 1. päivästä 2000 alkaen. Kyseinen aines, johon kuuluvat erityisesti aivot, selkäydin, silmät, tonsillat ja osa suolia, poistettiin useissa jäsenvaltioissa ravintoketjusta jo ennen tätä kieltoa ensimmäisen kyseistä ainesta koskevan, heinäkuussa 1997 annetun komission päätöksen nojalla. Poistettavien aineiden luettelo laajennettiin koskemaan kaikkia nautaeläinten suolia 1. tammikuuta 2001.
- Portugalille ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle asetettu elävien nautojen, luuta sisältävän lihan ja naudanlihatuotteiden vientikielto.

Kaikki yhteisön toimet perustuvat tieteelliseen lausuntoon, ja ne ovat yhteisön tieteellisen ohjauskomitean jatkuvassa seurannassa.

Neuvoston ja parlamentin käsiteltävinä on parhaillaan muitakin tärkeitä komission ehdotuksia:

- ehdotus asetukseksi tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä ja valvontaa koskevista säännöistä⁽¹⁾. Joulukuussa 2000 kokoontunut maatalousneuvosto pääsi poliittiseen yhteisymmärrykseen yhteisestä kannasta.
- ehdotus asetukseksi eläinten sivutuotteiden terveyssäännöistä⁽²⁾ sen takaamiseksi, että eläinten ravintona käytetään ainoastaan ihmisravinnoksi sopivia eläintuotteita
- ehdotus asetukseksi Euroopan elintarvikeviranomaisen perustamisesta; viranomaisen vastuulla olisi riskinarviointi ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevista toimista tiedottaminen⁽³⁾.

Komission panosta BSE:n torjuntaan on arvioitava myös elintarvikkeiden turvallisuudesta annetun valkoisen kirjan⁽⁴⁾ laajemmassa yhteydessä. Kirjaan sisältyy suuri joukko ehdotuksia, joilla pyritään takaamaan, että elintarvikkeet ovat turvallisia maatilalta ruokapöytään.

Jos yhteisön säännöksiä sovelletaan asianmukaisesti, ne vähentävät kuluttajan riskiä oleellisesti. Yhteisön BSE-lainsäädännön tosiasiallinen täytäntöönpano ja voimaansaattaminen kuuluu kuitenkin jäsenvaltioiden toimivaltaan. Komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto tekee tarkastuksia ja valvoo voimaansaattamista jäsenvaltioissa, ja sen raportit julkaistaan säännöllisesti komission Internet-sivuilla.

Ilmenneistä puutteista huolimatta voidaan päätellä, että yleistilanne on merkittävästi parantunut sitten ensimmäisen BSE-kriisin. Elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston suorittamia tarkastuksia tehostetaan, ja erityishuomiota kiinnitetään ruokintakieltojen sekä äskettäin hyväksytyjen, erityisen tartuntavaaran aiheuttavaa ainesta koskevien säännösten asianmukaiseen noudattamiseen ja eläinten testaukseen.

12. tammikuuta 2001 annetun tuoreimman tieteellisen lausunnon ja 29.–30. tammikuuta 2001 kokoon-tuneen maatalousneuvoston päätelmien pohjalta komissio valmistelee parhaillaan ehdotusta, joka koskee luulihan käytön kieltämistä eläinten ravintona ja renderoidun märehitjäläinrasvan käytön rajoittamista entisestään sekä selkärangan poistamista.

(¹) EYVL C 45, 19.2.1999.

(²) KOM(2000) 574 lopullinen.

(³) KOM(2000) 716 lopullinen.

(⁴) KOM(1999) 719 lopullinen.

(2001/C 187 E/058)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3799/00

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(7. joulukuuta 2000)

Aihe: Kertakäyttöpullojen panttimaksu Saksassa

Saksan ympäristöministerit sopivat äskettäin tölkkien ja kertakäyttöpullojen panttimaksun käyttöönottamisesta. Järjestelyn, jolla voidaan säädellä kierrätettävien tuotteiden ja tölkkien määrää, on tarkoitus tulla voimaan kesällä 2001. Sen mukaan kuluttajien on palautettava pullot yritykselle, joka myy tuotteitaan kertakäyttöpulloissa. Tämä aiheuttaa ongelmia yrityksille, jotka tuovat juomia kertakäyttöpulloissa Saksaan. Yritysten on otettava pullot takaisin, vaikka sitä ei edellytetä niiden kotimaan lainsäädännössä.

Eikö yhdessä valtiossa käyttöön otettu järjestelmä saa aikaan markkinamekanismia, joka haittaa sisämarkkinoiden toimimista? Onko tämä menettely EU:n periaatteiden mukainen?

(2001/C 187 E/059)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3974/00

esittäjä(t): Mario Mastella (PPE-DE) komissiolle

(20. joulukuuta 2000)

Aihe: Saksan hallituksen asettama maksu tyhjille pulloille ja tölkeille

Saksan hallitus aikoo 19. tammikuuta 2001 alkaen ottaa käyttöön 0,50 DEM:n maksun juomapulloille ja -tölkeille (viinipullot, oluttölkit, vesipullot jne.), joita ei voi palauttaa.

Saksalainen kuluttaja voisi tietysti palauttaa tyhjät lasipullot ja tölkit myyjälle, jolta hän on tuotteet ostanut. Myyjällä olisi velvollisuus ottaa ne vastaan ja palauttaa ne tuottajalle. Tällainen panttimaksu aiheuttaisi saksalaisille maahantuojille uskomattoman paljon suunnittelu- ja järjestelytyötä, mitä tulee kuljetuksiin jälleenmyyjille ja jälleenmyyjiltä, ja se myös lisäisi maahantuotujen tuotteiden kustannuksia verrattuna kotimaassa tuotettuihin tuotteisiin, mistä olisi vakavia seurauksia koko markkinoille. Itse asiassa kaikki Saksan markkinoilla tuotteita tarjoavat olisivat ratkaisemattoman ongelman edessä: ties missä olosuhteissa tyhjiä pulloja ja tölkkejä palautettaisiin, eikä niillä olisi minkäänlaista käyttöä.

Voisiko komissio tämän vuoksi kertoa,

- eikö tämäntyyppinen määräys ole yhtenäismarkkinoita ja vapaan kilpailun periaatetta koskevan yhteisön säännösten enemmän tai vähemmän avointa rikkomista?
- aikooko se ryhtyä toimiin sen ilmeisen syrjinnän poistamiseksi tai ainakin rajoittamiseksi, josta saattavat joutua kärsimään Saksan markkinoilla toimivat muiden jäsenvaltioiden juomien toimittajat?

**Margot Wallströmin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-3799/00 ja E-3974/00**

(28. helmikuuta 2001)

Saksan osavaltioiden ympäristöministerien kokouksessa lokakuussa 2000 annettiin yhteinen julkilausuma, jossa vaadittiin Saksan voimassa olevan pakkauksia koskevan asetuksen muuttamista. Ministerit pyysivät liittovaltion ympäristöministeriä Jürgen Trittiniä laatimaan muutosehdotuksen, jolla otettaisiin käyttöön joidenkin juomapakkausten pakollinen panttimaksu.

Saksan liittovaltion ympäristöministeriö ei ole vielä laatinut ehdotusta. Näin ollen asetuksen muutos on tässä vaiheessa pelkästään Saksan osavaltioiden ympäristöministerien kokouksen asettama poliittinen tavoite, jota todennäköisesti muutetaan vielä virallisen kuulemisprosessin myötä. Kuulemisprosessi ei ole vielä käynnissä.

Sen vuoksi on toistaiseksi ennenaikaista olettaa, että Saksan pakkausasetuksen mahdollinen muutos on ristiriidassa voimassa olevan yhteisön oikeuden kanssa. Komissio seuraa kuitenkin tarkasti tätä kysymystä ja tarkastelee ehdotusluonnosta siinä vaiheessa, kun se on laadittu.

Saksan nykyisin voimassa olevassa pakkausasetuksessa säädetään muun muassa juomapakkauksia koskevasta vähintään 72 prosentin uudelleentäyttökiintiöstä. Komissio antoi heinäkuussa 2000 asetusta koskevan perustellun lausunnon Saksalle. Komissio katsoo, että Saksan lainsäädäntö rikkoo luontaisten kivennäisvesien (jotka on täytettävä tuotantopaikalla) osalta pakkauksista ja pakkausjätteistä 20. joulukuuta 1994 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 94/62/EY⁽¹⁾ tulkittuna yhdessä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 28 artiklan (ent. 30 artikla) kanssa, koska tavaroiden vapaa liike ja ympäristönsuojelu eivät ole tältä osin selkeästi asianmukaisessa tasapainossa keskenään.

⁽¹⁾ EYVL L 365, 31.12.1994.

(2001/C 187 E/060)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3814/00
esittäjä(t): John Bowis (PPE-DE) komissiolle

(7. joulukuuta 2000)

Aihe: Vuoden 1991 sikoja koskevan direktiivin noudattaminen

Mihin toimiin komissio ryhtyy, jotta kaikki jäsenvaltiot noudattaisivat vuonna 1991 annettua sikadirektiiviä?

Vahvistaako komissio, että tähän mennessä vain Ruotsi, Yhdistynyt kuningaskunta, Tanska, Suomi ja Alankomaat ovat panneet direktiivin täytäntöön tai valmistelleet lainsäädäntöä sen täytäntöönpanemiseksi?

Milloin komissio aikoo tuoda esiin uusia ehdotuksia?

Millaista tukea tarjotaan Puolan hallitukselle, joka vastustaa sikojen tehokasvatusta?

Onko komissio sitä mieltä, että liian monet täysikasvuiset emakot ovat lähes jatkuvasti tiineenä ja porsituskarsinoissa?

Katsooko komissio lisäksi, että asianmukaista sikojen kasvatusta koskeviin vähimmäisvaatimuksiin olisi sisällyttävä sopiva tila, olkien vaihtaminen, vaihtoehto hännän poistamiselle ja kuohitsemisen lopettaminen?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(27. helmikuuta 2001)

Komissio on laatinut sikojen voimaperäistä tuotantoa yhteisössä koskevan kertomuksen sekä sikojen hyvinvointia koskevien vaatimusten parantamiseen tähtäävän ehdotuksen direktiivin 91/630/ETY muuttamiseksi⁽¹⁾. Kertomus ja ehdotus toimitettiin neuvostolle ja parlamentille 29. tammikuuta 2001.

Komission ehdotuksessa käsitellään seuraavia seikkoja: emakoiden pitäminen ryhmissä antamalla niille lisää elintilaa, virikkeiden lisääminen ja lattiapintojen laatu sekä pahimmanlaatuisten rutiininomaisesti tehtyjen tyypistysten kieltäminen.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, komissiolla on käytössään tietoja, joiden mukaan viidessä jäsenvaltiossa on viime vuosien aikana annettu sikojen suojelua koskevaa lainsäädäntöä, jolla täydennetään neuvoston direktiivissä 91/630/ETY vaadittuja toimenpiteitä.

Elintarvike- ja eläinlääkintävirasto tekee tarkistuksia eläinten hyvinvointia koskevan, siankasvatuksen alalla sovellettavan yhteisön lainsäädännön asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Lisäksi sääntöjä rikkovia jäsenvaltioita vastaan aloitetaan rikkomisesta johtuvia menettelyjä.

Puolaa koskevassa SAPARD-suunnitelmassa (2000–2006) maatalainvestointeihin varataan 205 170 000 euron suuruinen yhteisön kokonaisrahoitusosuus. Tätä tukea voidaan myöntää siankasvattajille, joiden tilalla on 100–250 lihasikaa tai 10–25 porsituskarsinoissa olevaa emakkoa, mikäli tila täyttää hygieniaan ja eläinten hyvinvointiin liittyvät yhteisön vaatimukset.

⁽¹⁾ KOM(2001) 20 lopullinen.

(2001/C 187 E/061)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3815/00

esittäjä(t): John Bowis (PPE-DE) neuvostolle

(7. joulukuuta 2000)

Aihe: Sikoja koskeva direktiivi

Onko neuvosto tietoinen, että vaikka sikoja koskeva direktiivi oli määrä panna täytäntöön jo vuonna 1991, tähän mennessä vain Yhdistynyt kuningaskunta ja Ruotsi ovat ottaneet käyttöön sikojen hyvinvointia koskevat direktiivin säännökset, ja Tanska, Suomi ja Alankomaat suunnittelevat säännösten täytäntöönpanoa?

Milloin ne jäsenvaltiot, jotka eivät noudata direktiiviä, säätävät tarvittavat lait?

Vastaus

(24. huhtikuuta 2001)

Neuvosto antoi 19.11.1991 direktiivin 91/630/ETY kasvatukseen ja lihotukseen tarkoitettujen sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista.

Direktiivin 11 artiklassa määrätään, että jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1994 ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Edellä mainitun säädöksen mukaan sen valvominen, soveltatko jäsenvaltiot neuvoston säädöksiä, ei kuulu neuvostolle, vaan se kuuluu perustamissopimuksen mukaisesti komissiolle.

On kuitenkin syytä muistuttaa, että direktiiviä, johon arvoisa parlamentinjäsen viittaa, ollaan parhaillaan muuttamassa. Komissio on itse asiassa antanut 16.1.2001 sikojen hyvinvointia koskevan tiedonannon ja ehdotuksen.

(2001/C 187 E/062)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3829/00

esittäjä(t): Astrid Thors (ELDR) komissiolle

(7. joulukuuta 2000)

Aihe: Ehdokasvaltioiden kielivähemmistöt

EU:n tekemät selvitykset ehdokasvaltioista osoittavat selvästi, että näiden maiden kielivähemmistöistä tarvitaan lisää yksityiskohtaisempia tietoja.

Miten komissio on ajatellut ottaa huomioon tämän näkökohdan niin, että ehdokasvaltiot kiinnittäisivät tarkempaa huomiota vähemmistökansallisuuksien lisäksi myös kielivähemmistöihin?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(14. helmikuuta 2001)

Komissio on arvioinut säännöllisesti vuodesta 1997 ehdokasmaiden edistymistä Kööpenhaminassa kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa vahvistettujen jäsenyyden arviointiperusteiden täyttämiseksi, mihin sisältyy myös poliittinen arviointiperuste, jonka mukaan jäsenyys edellyttää, että "ehdokasmaassa on vakaat instituutiot, jotka takaavat demokratian, oikeusvaltion, ihmisoikeudet sekä vähemmistöjen kunnioittamisen ja suojelun". Komissio esitti tällaisen arvion ensimmäistä kertaa vuonna 1997 antamissaan lausunnoissa ja myöhemmin antamissaan määräaikaiskertomuksissa syksyllä 1998, 1999 ja 2000.

Kööpenhaminassa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston vahvistamissa poliittisissa arviointiperusteissa ei eroteta niitä eri tekijöitä, jotka vaikuttavat vähemmistöön kuuluvien henkilöiden identiteetin muodostumiseen. Näitä voivat olla etninen, kielellinen, uskonnollinen tai kulttuuriperintö. Arvioidessaan ehdokasmaiden edistymistä vähemmistöjen kunnioittamisen ja suojelun varmistamisessa komissio kiinnittää erityistä huomiota kansallisten vähemmistön suojelua koskevassa Euroopan neuvoston puiteyleissopimuksessa vahvistettujen periaatteiden noudattamiseen ja täytäntöönpanoon, vähemmistökielien käyttöä koskevat periaatteet mukaan luettuina.

Jotta autettaisiin ehdokasmaita korjaamaan määräaikaiskertomuksissa yksilöidyt heikkoudet ja puutteet, Euroopan yhteisö on luonut liittymiskumppanuuden kullekin ehdokasmaalle⁽¹⁾. Näissä liittymiskumppanuuksissa esitetään lyhyen ja keskipitkän aikavälin ensisijaiset tavoitteet kullekin ehdokasmaalle jäsenyyden arviointiperusteiden täyttämiseksi. Samoin niissä mainitaan rahoitustuki, jota Euroopan yhteisöltä on saatavissa ensisijaisen tavoitteiden saavuttamiseksi, ja tuen myöntämisen ehdot.

Säännöllinen arviointi ehdokasmaiden edistymisestä Kööpenhaminassa vahvistettujen jäsenyyden arviointiperusteiden täyttämiseksi ja sitä tukevat liittymiskumppanuudet ovat johtaneet myönteiseen kehitykseen kaikissa ehdokasmaissa myös vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisen ja vähemmistöjen suojelun osalta, vähemmistökielien käyttö mukaan luettuina. Komissio jatkaa työskentelyään tämän asian hyväksi.

⁽¹⁾ KOM(1999) 521 lopullinen – 532 lopullinen.

(2001/C 187 E/063)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3835/00**esittäjä(t): Elisabeth Schroedter (Verts/ALE) komissiolle**

(7. joulukuuta 2000)

Aihe: Äärioikeiston edustajien osallistuminen EU:n tukemiin musiikkitalaisuuksiin

Tutkijat varoittavat rasismien, äärioikeistolaisuuden ja muukalaisvihan lisääntymisen yhteydessä erityisesti siitä, että oikeistolaisiksi luokiteltavissa oleva musiikki saattaa johtaa nuoret äärioikeistolaisten järjestöjen välittömään vaikutuspiiriin.

1. Onko komissio tietoinen, että 80 km Madridista kaakkoon sijaitsevassa Taranconissa järjestettiin 14.–15. heinäkuuta 2000 otsikolla "Arcana Europa" viikonlopun pituinen darkwave-tyylisuunnan konsertti, jossa esiintyi useita huomattavia eurooppalaisen äärioikeistolaisen musiikin edustajia ja jonka järjestäjän ("Los Cantos de Maldoror") ylläpitämällä Internet-sivuilla mainittiin, että muun muassa Euroopan unioni ja Espanjan aluehallinnot olivat tukeneet tätä tilaisuutta?

2. Onko totta, että EU myönsi tälle konsertille rahoitustukea?

Jos ei ole, mihin toimiin EU aikoo ryhtyä niitä konserttien järjestäjiä vastaan, jotka mainostivat konserttia laittomasti käyttäen EU:n logoa ja linkkiä EU:n kotisivuille?

Jos on, miten komissio selittää sellaisen tilaisuuden tukemisen, jossa esiintyy muusikkoja, kuten Allerseelen-yhtyeeseen kuuluva itävaltalainen Gerhard Petrak (taiteilijanimeltään Kadmon), jonka nimi on näkynyt jo monien vuosien ajan useissa saksalaisissa äärioikeistolaislehdissä ja joka toimittaa omaa pamflettiaan nimeltä Aorta, jossa hän osoittaa kunnioitustaan kansallissosialismin edustajia, esimerkiksi Karl-Maria Wiligutia (SS-prikaatinjohtaja, SS-pääkallomerkin luoja ja Himmlerin neuvonantaja esoteerisissa asioissa) kohtaan?

Onko komissio sitä mieltä, että nämä ilmaisut ovat selkeästi rassistisia ja äärioikeistolaisia ja että tällainen toiminta on estettävä perustamissopimuksen 13 artiklassa mainitun yleisen syrjimättömyyslausekkeen ja komission 25. maaliskuuta 1998 antaman tiedonannon (rasismien vastainen toimintasuunnitelma) (!) mukaan?

3. Mainitsin komission Berliinin edustustolle kuluvaan vuoden heinäkuun alkupuolella Internetissä olleesta konsertti-ilmoituksesta ja kysyin, missä määrin EU on myöntänyt kyseiselle konsertille tukea. Moni asiaa koskeva kysymys (esitetty 19.7., 3.8., 22.8. ja 7.9.) on kuitenkin yhä vailla vastausta.

Ovatko komission Berliinin edustuston työntekijät ilmoittaneet kyselyistäni Brysselin asiasta vastaaville elimille? Mihin toimiin tämän asian suhteen on tähän mennessä ryhdytty?

4. Jos EU on tukenut tätä konserttia olematta alunperin tietoinen sen yksityiskohdista, mitä johtopäätöksiä se on tähän mennessä asiasta tehnyt tai päättänyt tehdä?

Onko myönnettyistä EU:n varoista esitetty jo takaisinmaksupyynnö?

Onko komissio jo päättänyt, mikä taho kantaa vastuun rahoitustuen myöntämistä koskevasta päätöksestä?

(!) KOM(98) 183 lopullinen.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(28. maaliskuuta 2001)

1. "Arcana Europa" -hanke sai vuonna 1999 yhteisön rahoitusta 22 070 €. Rahoitus liittyi "Nuorten Eurooppa" -ohjelmaan kuuluviin (paikallisiin) nuorisaloitteisiin. Rahoitus osoitettiin "Los Cantos del Maldoror" -yhdistykselle sen jälkeen kun avustuksesta oli tehty sopimus.

Hankkeen valinnan perustana oleva aineisto esitettiin ohjelmasta vastaavalle Espanjan kansalliselle toimistolle⁽¹⁾. Se ei sisältänyt rasismiin tai muukalaisvihaan viittaavia piirteitä, joiden perusteella hanke voidaan jättää yhteisön tuen ulkopuolelle.

2. Komission Berliinin edustusto on välittänyt arvoisan parlamentin jäsenen huomiot asianomaisille Brysselin yksiköille.

Espanjan kansallisessa toimistossa on toteutettu tutkimuksia. Toimintakertomus on käyty läpi yksityiskohtaisesti. Hallussaan olevien tietojen pohjalta komissio on oikeudellisessa mielessä joutunut noudattamaan edellä mainitun sopimuksen ehtoja.

3. Arvoisa parlamentin jäsen on toimittanut lisätietoja kirjallisessa kysymyksessään. Tiedot liittyvät erityisesti toimintaan, jota eräs projektiin kuuluvassa konsertissa mukana ollut muusikko on toteuttanut taiteilijanimellä. Nämä tiedot eivät olleet komission käytössä, kun hankkeen asiakirjoja käsiteltiin, eikä niitä voitu ottaa huomioon hankkeen tukikelpoisuutta arvioitaessa.

4. Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolestunut rasismien ja muukalaisvihan torjuntaan liittyvistä kysymyksistä. Komissio tuomitsee kaikenlaisen rasismien ja suvaitsemattomuuden ja on sitoutunut niiden vastaiseen toimintaan. Komissio ottaa huomioon Euroopan rasismien ja muukalaisvihan seuranta-keskuksen esittämät huomautukset vaaroista, jotka liittyvät musiikkiin ja uuteen teknologiaan rasististen ja muukalaisvastaisten viestien välittäjinä, sekä seuranta-keskuksen näkemykset myönteisten kasvatustoimien tärkeydestä varsinkin nuorten keskuudessa.

Siksi komissio on päättänyt asettaa nuoriso-ohjelmassa etusijalle hankkeet, joissa keskitytään ihmisoikeuksien kunnioittamista korostavaan toimintaan ja rasismien, antisemitismien ja muukalaisvihan torjuntaan; valitettavasti puheena olevassa tapauksessa komission on mahdotonta enää puuttua oikeudellisiin velvoitteisiinsa. Ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja rasismien, antisemitismien ja muukalaisvihan torjunta on valittu yhdeksi vuoden 2001 ensisijaiseksi aihealueeksi yhteisymmärryksessä ohjelmakomitean kanssa. Vuoden 2001 aikana on tarkoitus järjestää Berliinissä yhteistyössä Saksan hallituksen kanssa suuri konferenssi, jossa käsitellään näitä ongelmia.

Lisäksi komissio lisää entisestään valvontaa, jotta voitaisiin taata, että nuoriso-ohjelmasta tuetut hankkeet ovat edellytysten mukaisia. Vastaavasti komissio esittää valvontaa koskevia suosituksia kansallisille toimistoille.

⁽¹⁾ Kansalliset toimistot vastaavat ohjelman täytäntöönpanosta kansallisella tasolla.

(2001/C 187 E/064)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3838/00

esittäjä(t): **Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(7. joulukuuta 2000)

Aihe: Turkin ulkoministeriö kieltäytyy myöntämästä viisumia kyproslaisille

(Turkin, Kreikan ja Kyproksen kahden yhteisön) vasemmistopuolueiden kolmatta tapaamista, joka piti järjestää Istanbulissa ja jonka tarkoituksena oli rauhaneuroministerien ja Kyproksen kahden yhteisön välisen keskinäisen ymmärryksen edistäminen, lykättiin, koska Turkin ulkoministeriö kieltäytyi antamasta viisumia AKELin, Kyproksen parlamentin toiseksi suurimman puolueen edustajille. On syytä korostaa, että samojen puolueiden Istanbulissa järjestetyn ensimmäisen tapaamisen yhteydessä vuonna 1998 jouduttiin selviytymään vastaavista ongelmista.

Aikooko Euroopan komissio puuttua asiaan, jotta Turkin hallitus saataisiin suostumaan siihen, ettei se vastaisuudessa estäisi naapurimaiden puolueiden välistä vapaata kommunikointia? Kuinka komissio suhtautuu siihen, ettei valtio, joka on ehdokkaana Euroopan unionin jäseneksi, tunnusta toista ehdokasvaltiota?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus*(7. helmikuuta 2001)*

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema kysymys pitäisi ottaa esille Kyproksen tilanteen poliittisen ratkaisun yhteydessä.

Unionin kanta tähän ongelmaan vahvistettiin äskettäin Nizzassa kokoontuneessa Eurooppa-neuvoston kokouksessa joulukuussa 2000. Päätelmissään Eurooppa-neuvosto totesi, että se "suhtautuu myönteisesti Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin pyrkimyksiin, jotka koskevat kokonaisratkaisuun pääsemistä Kyproksen ongelmassa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmia noudattaen ja joulukuussa 1999 aloitetun prosessin saattamista myönteiseen päätökseen. Eurooppa-neuvosto antaa täyden tukensa näille pyrkimyksille. Se vetoaa kaikkiin osapuoliin, jotta ne osallistuisivat näihin pyrkimyksiin."

(2001/C 187 E/065)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3846/00**esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle***(7. joulukuuta 2000)*

Aihe: Valencian Cabanyal-Canyamelarin kaupunginosan hävittäminen ja direktiivin 97/11/EY rikkominen

Vastauksessaan kysymyksiini E-2416/00, E-2417/00 ja E-2418/00 komissio totesi, että Valencian Cabanyal-Canyamelarin kaupunginosan uudistushanke luokitellaan kaupunkisuunniteluun liittyväksi hankkeeksi, ja näin ollen ainoastaan Espanjan viranomaisten kuuluu päättää, onko tarpeen tehdä arvio hankkeen vaikutuksesta kulttuuriperintöön vai ei.

Komissio ei kuitenkaan ole ottanut huomioon, että tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta annetun neuvoston direktiivin 97/11/EY⁽¹⁾ liitteisiin I ja II sisältyy sellaisia hankkeita kuin "paikoitusalueiden" ja ostoskeskusten rakentaminen, joista on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi. On selvää, että Avenida Blasco Ibáñezin pidentäminen merelle saakka sisältää samankaltaisia rakennushankkeita kuin kyseisen direktiivin liitteissä on mainittu.

Kuten komissio muistaa aikaisemmin esitettyjen kysymysten perusteella, suunniteltu Avenida Blasco Ibáñezin pidentäminen merkitsisi niiden historiallisen keskustan 1800-luvulta peräisin olevien 1 500 rakennuksen purkamista, joita Valencian hallitus on suojellut tähän asti rakennusten ainutlaatuisuuden ja kulttuurisen merkityksen vuoksi. Purettaviksi aiottujen rakennusten joukossa on muun muassa Lonja de los Pescadores (kauppahalli), joka on yksi Euroopan vanhimmista tämänkaltaisista rakennuksista ja Espanjan vanhin ja kuuluu Euroopan kulttuuriperinnön vertauskuvallisimpiin rakennuksiin.

Eikö komissio katso näin ollen, että Avenida Blasco Ibáñezin pidentämishanke on direktiivin 97/11/EY vastainen, ottaen huomioon sen vaikutuksen Cabanyal-Canyamelarin kaupunginosan kulttuurisesti ja historiallisesti arvokkaisiin rakennuksiin?

⁽¹⁾ EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus*(28. helmikuuta 2001)*

Arvoisan parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella komissio katsoo, että kyseinen hanke voi kuulua tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ liitteeseen II, jos lupaa on haettu ennen 14. maaliskuuta 1999. Tässä tapauksessa on jäsenvaltion tehtävä määrittää, onko ympäristövaikutusten arviointi tarpeellinen vai ei.

Jos lupapyyntö on esitetty mainittua aikaa myöhemmin, hanke kuuluu direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3. maaliskuuta 1997 annetun direktiivin 97/11/ETY⁽²⁾ liitteessä II tarkoitettuihin hankkeisiin. Tässäkin tapauksessa ympäristövaikutusten arvioinnin tarpeellisuudesta päättää jäsenvaltio, joko käyttäen arviointiperusteita ja -rajoja tai hakemuskohtaisesti, kuitenkin aina noudattaen liitteessä III vahvistettuja perusteita.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ EYVL L 73, 14.3.1997.

(2001/C 187 E/066)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3847/00

esittäjä(t): Riitta Myller (PSE) komissiolle

(7. joulukuuta 2000)

Aihe: Julkisen liikenteen edistäminen

Julkisen henkilöliikenteen edistäminen on keskeinen tekijä pyrittäessä toteuttamaan kestävä kehityksen mukaista liikennepolitiikkaa. Joukkoliikenne vähentää ympäristön kuormitusta sekä luo yhteiskunnallista tasa-arvoa ja siksi se on nähtävä yhteiskunnallisena palveluna, jota on perusteltua tukea myös julkisin varoin. Komission ehdotus asetukseksi rautateiden, maanteiden ja sisävesien henkilöliikenteeseen liittyvän julkisen palvelun sopimusten periaatteista on herättänyt pelkoa joukkoliikenteen toimintamahdollisuuksien heikkenemisestä. Raideliikenteen avaaminen kilpailulle heikentäisi palvelujen tasoa esimerkiksi Suomen kaltaisessa pitkien etäisyyksien maassa. Samoin julkisen tuen rajoittaminen tiettyihin rajattuihin matkustajaryhmiin uhkaisi julkisen liikenteen kilpailukykyä työmatkaliikenteessä ja lisäisi vastaavasti yksityisautojen käyttöä. Miten komissio aikoo varmistaa, että unionin liikennepolitiikka edistää kestävä kehityksen periaatteita, ympäristöstävällisyyttä ja alueellista sekä sosiaalista tasa-arvoa?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(9. maaliskuuta 2001)

Komissio on täysin samaa mieltä siitä, että julkisen henkilöliikenteen edistäminen on yksi keskeinen kestäväan kehitykseen, ympäristönsuojeluun sekä sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen vaikuttava tekijä, kuten EY:n perustamissopimuksen 161 artiklassa (entinen 130 d artikla) todetaan.

Komissio on myös samaa mieltä siitä, että puhtaasti avoimiin markkinoihin perustuva lähestymistapa ei sovi tälle sektorille. Muiden ongelmien lisäksi tällaisella lähestymistavalla otettaisiin se riski, että operaattorit leikkaavat sosiaalisesti ja ympäristön kannalta tärkeitä palveluja.

Komission ehdotuksessa asetukseksi, joka koskee julkisen henkilöliikenteen julkisia palveluja⁽¹⁾, käytetään kuitenkin lähestymistapaa, joka perustuu pikemminkin säännellyn kilpailun periaatteelle kuin puhtaasti avoimille markkinoille.

Säännellyn kilpailun käynnistäneiden jäsenvaltioiden kokemukset osoittavat, että oikealla tavalla ohjattuna säännelty kilpailu tekee palveluista houkuttelevampia ja tehokkaampia. On totta, että jotkin operaattorit, joilla ei ole kilpailijoita, tarjoavat erinomaisia palveluja. Päinvastaisiakin tapauksia kuitenkin on, ja kustannukset ovat yleisesti ottaen korkeat. Näyttää siltä, että suljetuilla markkinoilla on vaikea toteuttaa muutoksia siellä, missä niitä eniten tarvittaisiin.

Komission ehdotuksen tärkeimpänä tavoitteena on julkisen henkilöliikenteen laadun parantaminen ja tehokkuuden lisääminen. Ehdotuksen pääperusteena on julkisen tuen yleinen tarpeellisuus.

Tämän lähestymistavan mukaan julkisilla viranomaisilla on laajat valtuudet asettaa tarvittavat palvelutasot ja laatuvaatimukset sekä valita operaattori, joka täyttää nämä vaatimukset tavalla, joka tarjoaa parhaan vastineen rahoille. Asetusluonnos sisältää erityissäännöksen, jolla viranomaisia rohkaistaan takaamaan jatkuvan tuen antaminen sosiaalisesti tarpeellisille palveluille harvaan asutuilla alueilla.

Komissio myöntää, että matkojen hintojen pitäminen kohtuullisella tasolla vaikuttaa merkittävästi julkisen liikenteen houkuttelevuuteen ja saatavuuteen. Asetusluonnos ei sisällä mitään mikä tekisi sen mahdotto-maksi. Asetuksessa ehdotetaan ainoastaan, että jos viranomaiset päättävät alentaa matkojen hintoja kaikkien matkustajien osalta, alennus olisi sisällytettävä julkisia palveluhankintoja koskevaan sopimukseen. Tällä tavoin viranomaiset voivat varmistaa sen, että palvelujen tarjonta on riittävän laadukasta ja luotettavaa.

On myös tärkeää tarkastella oikeusvarmuuden puuttumista koskevaa kysymystä. Viimeksi kuluneiden kymmenen vuoden aikana alalle on ensimmäisen kerran ilmaantunut operaattoreita, jotka tarjoavat julkisen liikenteen palveluja useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa. Tämä on antanut alan valtiontukien ja yksinoikeuksien myöntämistä koskevalle kysymykselle voimakkaan yhteisöluottavuuden ja johtanut oikeusvarmuuden puuttumiseen. Asetusehdotuksessa tarjotaan tehokas ratkaisu tähän ongelmaan perustamalla selkeä sääntelykehys. Samalla varmistetaan liikennepolitiikan tavoitteiden täydellinen kunnioittaminen ja vahvistetaan julkisen henkilöliikenteen harjoittajien kykyä kilpailla yksityisautojen käytön kanssa.

Edellä mainituista syistä komissio katsoo, että asetusluonnos edistää merkittävästi sellaisten paikallisten ja alueellisten liikennejärjestelmien kehittämistä, jotka pystyvät tehokkaasti vastaamaan ajan haasteisiin. Sääntely on kuitenkin vain yksi osa komission toiminnasta tällä alalla. Komissio on myös kehittänyt käytännön välineitä paikallisten ja alueellisten viranomaisten ja operaattoreiden toiminnan tukemiseksi. Näitä välineitä ovat hyviä toimintatapoja esittelevä tietokanta, ohjelma, jonka avulla paikalliset viranomaiset ja operaattorit pystyvät tekemään kuljetusjärjestelmiensä laatua koskevan vertailuanalyysin, sekä kattavat tutkimus- ja kehitysohjelmat. Kaikilla näillä toimilla vähennetään liikenteen ympäristövaikutuksia ja edistetään sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta.

Komissio on perustanut asiantuntijaryhmän, joka koostuu jäsenvaltioiden liikenne- ja ympäristöministeriöiden jäsenistä, kehittääkseen strategioita, joilla edistetään ympäristönäkökohtien huomioonottamista ja kestäväää kehitystä Cardiffissa vuonna 1998 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti. Ryhmä on antanut komissiolle raportin, joka sisältää suosituksia kestäväää liikennettä edistäviksi toimiksi. Näillä toimilla on tarkoitus tukea komission panosta liikenneministereiden neuvoston kehittämän yhdentämisstrategian tarkastuksessa. Raportti on saatavilla Internet-osoitteessa:
<http://europa.eu.int/comm/environment/trans>.

(¹) EYVL C 365 E, 19.12.2000.

(2001/C 187 E/067)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3848/00

esittäjä(t): Giovanni Pittella (PSE) komissiolle

(7. joulukuuta 2000)

Aihe: Ihmiselinten laitton kauppa

- Eurooppalaisessa lehdistössä on viime päivinä julkaistu useita kirjoituksia, jotka koskevat Moldavian sisäministerin antamaa varoitusta elinten laittomasta kaupasta. Elimet ovat peräisin pääasiassa köyhistä maista kuten Guatemalasta, Brasiliasta, Argentiinasta, Ecuadorista, Paraguaysta, mutta myös Pohjois-Afrikasta ja Itä-Euroopasta, ja ne päätyvät länsimaihin ja Lähi-Itään.
- Intiassa elävien ihmisten elinten kauppa on laillista, ja vuosina 1990–1993 myytiin yli 2 000 munuaista varakkaille potilaille länsimaissa ja Lähi-Idässä.
- Julkisuudessa esitettyjen, luotettavien arvioiden mukaan noin 960 potilasta Persianlahden maissa on ostanut munuaisen Intiasta, Egyptistä, Irakista tai Filippiineiltä. Vuonna 1998 Internetistä hankitun sydämen hinta oli 30 000 ja munuaisen hinta 20 000 dollaria. Vuonna 1999 sydämen ja haiman hinta nousi 100 000 dollariin ja munuaisen hinta 30 000 dollariin.
- Tämän ja muiden huolestuttavien ilmiöiden takia on lujitettava kansainvälistä yhteistyötä ja Europolin roolia rikollisuuden torjumisessa entistä tiukemmilla valvonta- ja poliisitoimilla valtioiden rajoilla.

Voivatko komissio ja puheenjohtaja Romano Prodi ilmoittaa, mitä virallisia tietoja komissiolla on tästä ilmiöstä ja miten se on vastustanut tai aikoo vastustaa tämän huolestuttavan kaupan leviämistä?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(15. maaliskuuta 2001)

Komissio on yleisesti ottaen tietoinen arvoisan parlamentinjäsenen mainitsemasta asiasta.

Ihmiselinten kauppa on vakava rikos, johon voidaan puuttua tehokkaasti ainoastaan tekemällä tiivistä kansainvälistä yhteistyötä. Elinten poistot sisältyvät myös YK:n pöytäkirjaan, joka koskee ihmiskaupan estämistä ja lopettamista sekä ihmiskaupasta rankaisemista ja joka täydentää kansainvälistä järjestäytyntä rikollisuutta koskevaa YK:n yleissopimusta. Komissio allekirjoitti pöytäkirjan yhteisön puolesta Palermossa 13. joulukuuta 2000. Ihmiselinten kaupasta ei kuitenkaan toistaiseksi ole keskusteltu neuvostossa oikeus- ja sisäasioiden yhteydessä.

Heinäkuusta 1999 alkaen Europol on ollut täysin toimintavalmis. Sen tehtäviin kuuluu ihmiskaupan torjunta ja näin myös ihmiselinten kaupan torjunta.

Komission mielestä jäsenvaltioiden ja Europolin on parannettava yhteistyötään tällä alalla, mikä on ensimmäinen askel kohti tehokkaampaa ihmiskaupan vastaista toimintalinjaa.

Tässä yhteydessä on myös palautettava mieleen EY:n perustamissopimuksen 152 artikla. Artiklan mukaan yhteisö toteuttaa toimenpiteitä, joilla asetetaan ihmisestä peräisin oleville elimille ja aineille sekä verelle ja verituotteille korkeat laatu- ja turvallisuusvaatimukset.

Muun muassa näiden vaatimusten soveltamiseksi laaditussa uudessa terveysstrategiassa⁽¹⁾ määritellään elinsiirtojen tavoitteet (ks. liite 2.1). Yksi ehdotetuista tavoitteista on perustaa ihmisestä peräisin olevia elimiä ja aineita koskevia aiheita käsittelevä verkosto ja toimia sen puitteissa. Lisäksi tarkastellaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, olisiko mahdollista, että tällaisen verkon avulla voitaisiin torjua laitonta elinkauppaa.

⁽¹⁾ KOM(2000) 285 lopullinen.

(2001/C 187 E/068)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3852/00

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(8. joulukuuta 2000)

Aihe: Varhaiseläkkeet

Tiedotusvälineiden mukaan marraskuun 8. päivänä kokoontunut Ecofin-neuvosto käsitteli väestön ikääntymisen vaikutusta julkisiin eläkejärjestelmiin koskevaa talouspoliittisen komitean tilanneselvitystä (Ecofin 303, 12791/00) ja hyväksyi sen johtopäätökset. Yksi noista johtopäätöksistä oli, että kaikkialla Euroopan unionissa eläkeikä on korotettava ja varhaiseläkkeelle jäämistä rajoitettava eläkejärjestelmien kestävyys takaamiseksi.

Tämä lausunto herätti valtavaa kohua Euroopan lehdistössä ja etenkin Portugalin tiedotusvälineissä, jotka uutisoivat lausunnon Euroopan unionin antamaksi.

Sain 22. marraskuuta komission tiedonannon⁽¹⁾, joka sisältää ehdotuksen neuvoston asetukseksi komission varhaiseläkejärjestelystä.

Hämmästykseni ehdotuksen tarkoituksena ei ole rajoittaa komission virkamiesten nykyisiä varhaiseläkejärjestelyitä koskevia oikeuksia, vaan päinvastoin ulottaa varhaiseläkejärjestelmä koskemaan 600 virkamiestä.

Edellä mainitut seikat huomioon ottaen, voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin?

- a) Oliko komissio eri mieltä jostakin selvityksen kohdasta edellä mainitussa Ecofin-neuvoston kokouksessa?
- b) Eikö komissiolla ollut edustusta työryhmässä, joka hyväksyi mainitun selvityksen?
- c) Eikö komissio katso, että tällaiset ristiriitaiset lausunnot ja ehdotukset asettavat unionin toimielinten luotettavuuden kyseenalaiseksi?

(¹) SEC(2000) 2025 lopullinen.

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(2. maaliskuuta 2001)

Jo jonkin aikaa on tiedostettu tarve rajoittaa yleistä varhaiseläkkeelle siirtymistä, koska siten lievitetään väestön ikääntymisen vaikutusta kansantalouteen ja julkiseen talouteen. Tämä pyrkimys sisältyy talouspolitiikan laajoihin suuntaviivoihin ja sitä suositti Nizzan huippukokoukselle jättämässään kertomuksessa myös sosiaalista suojelua käsittelevä korkean tason työryhmä. Kertomus käsitteli turvallisia ja kestäviä eläkejärjestelmiä ja sen oli valmistellut talouspoliittisen komitean työryhmä. Kertomuksen päätelmissä todetaan, että työllisyysasteen nostamiseksi Lissabonin Eurooppa-neuvostossa sovitulle tasolle on tarpeen lisätä ikääntyvien työntekijöiden työssäkäyntiä ja korottaa todellisia eläkeikää. Tämän toteuttamiseksi yleisen varhaiseläkkeelle siirtymisen rajoittaminen on yhdistettävä eläkejärjestelmien uudistuksiin niin että ikääntyviä työntekijöitä kannustetaan myönteisin keinoin pysymään työvoimassa.

Komissio nimittää talouspoliittisen komitean jäsenet yhdessä jäsenvaltioiden ja Euroopan keskuspankin kanssa. Jäsenet ovat talous- ja rakennepoliitikasta vastaavien laitosten korkeita virkamiehiä, ja komitean sääntöjen mukaan heidän on ajettava yhteisön yleistä etua. Komission edustajat komiteassa ovat talouden ja rahoituksen pääosaston korkeita virkamiehiä.

Arvioitaessa komission ehdottaman varhaiseläkejärjestelyn perusteita on korostettava sitä, että kyse on kertaluonteisesta toimesta, jolla pyritään helpottamaan komission suurta rakenneuudistusta, eikä pysyvistä varhaiseläkeohjelmasta. Tällaiset uudistukset ovat erittäin vaikeita toteuttaa missä tahansa yrityksessä tai virastossa, ja jäsenmaiden hallinnossa ja monissa yrityksissä aiemmin toteutetut uudistukset ovat osoittaneet, että varhaiseläke on yksi keino suuren rakennemuutoksen helpottamiseksi. Lisäksi komissio on sitoutunut toteuttamaan nämä muutokset ilman budjettivaikutuksia.

On myös tärkeää huomata, että varhaiseläkkeet ovat olleet komissiossa harvinaisia. Keskimäärin alle kymmenen virkamiestä on viime vuosina valinnut varhaiseläkkeen (eläkkeelle jäi vuonna 2000 yhteensä 300 virkamiestä). Vaikka virkamiehet voivat jäädä eläkkeelle 60-vuotiaina, keskimääräinen eläkeikä on noin 63 vuotta.

Suurin syy tähän on se, että komission nykyiseen eläkejärjestelmään sisältyy myönteisiä kannustimia virkamiehille, jotka pysyvät työssä kauemmin kuin normaaliin 60 vuoden eläkeikään. Enimmäiseläke on 70 prosenttia viimeisestä peruspalkasta, mutta se riippuu työuran pituudesta. Ennen 60 vuoden ikää eläkettä kertyy 2 prosenttia työvuotta kohden, mutta 60 ikävuoteen mennessä kertynyttä eläkettä korotetaan 5 prosenttia vuodessa 65 vuoteen saakka. Lisäksi monet muut rakennetekijät ehkäisevät varhaista eläkkeelle jäämistä.

Edellä mainittujen suuntaviivojen tavoitteisiin kuuluu myös se, että varhaiseläkejärjestely kytketään eläkejärjestelmän uudistukseen. Tämä tavoite saavutetaan, koska komissio on sitoutunut komission hallinnon uudistamisesta 1. maaliskuuta 2000 esittämässään valkoisessa kirjassa (¹) tarkastelemaan uudelleen nykyistä eläkejärjestelmää.

Näin ollen talouspoliittisen komitean kertomuksen päätelmät, joissa korostetaan tarvetta rajoittaa yleistä siirtymistä varhaiseläkkeelle, ja komission ehdotus 600 virkamiehen varhaiseläkkeestä eivät ole ristiriidassa keskenään.

(¹) KOM(2000) 2000 lopullinen.

(2001/C 187 E/069)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3854/00

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(8. joulukuuta 2000)

Aihe: Laajentuminen ja kalatalous

Kun oli neuvoteltu kaksi vuotta Luxemburgin ryhmään kuuluvien ehdokasvaltioiden (Puola, Unkari, Tšekin tasavalta, Slovenia, Viro ja Kypros) kanssa ja kun oli käynnistetty neuvottelut Helsingin ryhmään kuuluvien maiden (Romania, Slovakia, Latvia, Liettua, Bulgaria ja Malta) kanssa, Euroopan parlamentti antoi 28. maaliskuuta 2000 uuden päätöslauselman (R5-0417/2000 (¹), 4.10.2000) Euroopan unionin laajentumisesta, joka sisältää Euroopan parlamentin vaatimukset liittymismenettelystä ja liittymisen yhteydessä käytävistä neuvotteluista. Osuudessaan päätöslauselman valmistelussa Euroopan parlamentin kalatalousvaliokunta esitti kalatalouteen liittyviä vaatimuksia.

Voiko komissio esittää arvion kalataloutta koskevien keskustelujen aikataulusta liittymisneuvotteluissa sekä Luxemburgin että Helsingin ryhmän osalta ja selostaa kyseisten neuvottelujen nykytilannetta ja tähän mennessä saavuttuja tuloksia?

Voiko komissio ilmoittaa, otetaanko neuvotteluissa huomioon Euroopan parlamentin kalatalousvaliokunnan vaatimukset, erityisesti seuraavat: tarve korjata nykyiset suuret puutteet useimpien ehdokasvaltioiden kalastushallinnossa, ympäristö- ja terveysnormeja koskevien puutteiden korjaaminen ehdokasvaltioiden kalastusosalalla sekä tarkastus- ja valvontatoimenpiteet, luotettavan tiedon tarve jäsenvaltioiden kalastusalan rakenteesta, vääristymien, kuten "mukavuuslippulaivojen" poistaminen, tarvittavat toimivaltaiset hallintoelimet, jotka voivat antaa yksityiskohtaista ja luotettavaa tietoa kalastusosalasta, ja yhteisön säädösten täysi soveltaminen?

(¹) Hyväksytyt tekstit, 4.10.2000, s. 1.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(14. helmikuuta 2001)

Komissio on tutustunut arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaan päätöslauselmaan ja tukee suurinta osaa sen kalastusalaan koskevista suosituksista.

Liittymisneuvottelut kalastusalaan koskevasta luvusta aloitettiin huhtikuussa 1999 Kyproksen, Puolan, Slovenian, Tšekin, Unkarin ja Viron kanssa ja lokakuussa 2000 Latvian, Maltan ja Slovakian kanssa. Luvun käsittely on saatu alustavasti päätökseen Kyproksen, Slovakian, Slovenian, Tšekin, Unkarin ja Viron kanssa, kun kyseiset maat ovat sitoutuneet valmistautumaan kalastusalaan koskevan yhteisön säännösten täysimääräiseen täytäntöönpanoon.

Komissio pitää erityisen tärkeänä yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanemiseksi tarvittavien asianmukaisten hallinnollisten valmiuksien kehittämistä erityisesti valvonta- ja tarkastustoimia painottaen. Huomiota kiinnitetään myös rakenne- ja markkinatoimien valmiuksiin. Komissio huolehtii myös täysin erillisen ja kattavan rekisterin kehittämisestä kaikista hakijamaiden lipun alla purjehtivista kalastusaluksista yhteisön edellytysten mukaisesti. Tämän seurauksena kalastusosalalla ei enää ole mahdollista ylläpitää mukavuuslippulaivoja.

Ympäristönormeja käsitellään neuvotteluluvussa 22 (Ympäristö). Terveysnormeja eli hygienia- ja eläinlääkintävaatimuksia käsitellään luvussa 7 (Maatalous) myös kalojen ja kalastustuotteiden osalta.

(2001/C 187 E/070)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3858/00**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle**

(8. joulukuuta 2000)

Aihe: Laajentuminen ja aluepolitiikka: Euroopan aluestrategia (EAS)

Kun Luxemburgin ryhmään kuuluvien ehdokasvaltioiden (Puola, Unkari, Tšekin tasavalta, Slovenia, Viro ja Kypros) kanssa oli tämän vuoden huhtikuussa neuvoteltu kaksi vuotta, käynnistettiin vuoropuhelu rakennerahastosäädösten soveltamisesta (neuvottelujen 21 luku) tähän ryhmään kuuluvissa maissa. Tässä yhteydessä Euroopan parlamentti hyväksyi lokakuussa 2000 päätöslauselman (R5-0417/2000⁽¹⁾), 4.10.2000 Euroopan unionin laajentumisesta, joka sisältää Euroopan parlamentin vaatimukset liittymismenettelystä ja liittymisen yhteydessä käytävistä neuvotteluista.

Voiko komissio esittää arvion luvusta 21 käytävien neuvottelujen aikataulusta ja selostaa kyseisten neuvottelujen nykytilannetta ja tähän mennessä saavuttuja tuloksia? Voiko komissio esittää arvion siitä, milloin se aloittaa vuoropuhelun tästä luvusta Helsingin ryhmään kuuluvien ehdokasvaltioiden (Romania, Slovakia, Latvia, Liettua, Bulgaria ja Malta) kanssa osana liittymisneuvotteluja, jotka käynnistyvät 28. maaliskuuta 2000?

Päätöslauselman 109 kohdassa Euroopan parlamentti ”katsoo, että on välttämätöntä ottaa subsidiariteetti-periaatetta noudattaen laajentumisprosessissa huomioon Euroopan aluekehityssuunnitelma ja nivoa se selkeästi aluepolitiikkaan vuonna 2006 tehtävää rakennerahastojen uudistusta silmälläpitäen, jotta voidaan tarjota riittävä vastaus laajentuneen Euroopan unionin kehitystarpeisiin; kehottaa komissiota tässä yhteydessä tarkastelemaan laajentumisen vaikutuksia työllisyyteen, yhteenkuuluvuuteen ja talouden muutoksiin, jotta voidaan hyvissä ajoin toteuttaa toimia alueellisen epätasapainon välttämiseksi;”

Voiko komissio ilmoittaa, missä määrin se ottaa tämän pyynnön huomioon liittymismenettelyssä ja Luxemburgin ryhmän kanssa luvusta 21 käytävissä neuvotteluissa erityisesti Euroopan aluestrategian osalta?

Miten Euroopan aluestrategialla edistetään taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta tavoitteeseen 1 kuuluvilla syrjäisillä saaristoalueilla vastustaen siten kyseisten alueiden syrjäytymisen lisääntymistä, joka on seurauksena Euroopan unionin laajentumisesta?

(¹) Hyväksytyt tekstit, 4.10.2000, s. 1.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2001)

Tässä vaiheessa ei ole mahdollista antaa luotettavaa arviota siitä, milloin 21 lukua koskevat neuvottelut saadaan päätökseen. Valmistelut ovat eri ehdokasmaiden välillä esimerkiksi hallinnollisen toimintakyvyn kehittämisen osalta hyvin erilaisessa vaiheessa. Tämä vaihtelu tulee esille määräaikauskertomuksissa, joista tuoreimman komissio antoi 8. marraskuuta 2000⁽¹⁾.

Yhteisön säännösten täytäntöönpanoa koskevan velvoitteen täyttäminen on ehdoton edellytys sille, että ehdokasmaat kykenevät liittymisen yhteydessä ottamaan vastaan ja käyttämään hyödyksi varat, jotka niille kohdennetaan rakennerahasto- ja koheesiorahastotoimien toteutusta koskevien sääntöjen perusteella.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaan Helsinki-ryhmään kuuluvista maista komissio on saanut kannanotot Latiualta, Liettualta, Slovakiältä ja Maltalta. Näin ollen vaikuttaa todennäköiseltä, että 21 lukua koskevat neuvottelut aloitetaan kyseisten maiden osalta Ruotsin puheenjohtajakauden aikana. Tässä vaiheessa ei ole selvää, voidaanko neuvottelut Romanian ja Bulgarian osalta aloittaa samaan aikaan.

Keskustelu Euroopan koheesiopolitiikan tulevaisuudesta vuoden 2006 jälkeen ja siihen liittyen Euroopan aluekehitysstrategian merkityksestä on vasta alkamassa. Komissio julkaisi 31. tammikuuta 2001 toisen koheesiokertomuksen⁽²⁾, jossa esitetään keskustelun käynnistämiseksi joukko tähän asiaan liittyviä ajatuksia ja vaihtoehtoja. Euroopan parlamentti tulee osallistumaan tähän keskusteluun kaikilta osin. Erityisten syrjäisten alueiden osalta parlamentin jäsenelle ilmoitetaan, että komissio on tehnyt neuvostolle ehdotuksia rakennepolitiikan ja maaseudun kehittämisen aloilla⁽³⁾ näiden alueiden erityisten olosuhteiden huomioonottamiseksi.

⁽¹⁾ KOM(2000) 700 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(2001) 24.

⁽³⁾ KOM(2000) 732 lopullinen.

(2001/C 187 E/071)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3859/00

esittäjä(t): Diana Wallis (ELDR) komissiolle

(8. joulukuuta 2000)

Aihe: Yhteisön laajuiset kuuntelujärjestelmät

Vastauksessaan kysymykseeni E-2655/00⁽¹⁾ komissio totesi, että se ei ollut tietoinen yrityksistä ottaa käyttöön koko yhteisön laajuisia sisäänrakennettuja kuuntelujärjestelmiä.

Tietokonerikollisuutta koskevan Euroopan neuvoston yleissopimusluonnoksen 20 artiklassa (tiedostojen kerääminen reaaliajassa) ja 21 artiklassa (sisältötietojen sieppaus) viitataan kylläkin sisäänrakennettujen seurantajärjestelmien käyttöönottoon Euroopan laajuisesti ja mahdollisesti myös maailmanlaajuisesti (USA on mukana luonnoksen valmistelussa). Yleissopimusluonnoksen 1 artiklan epäuskottavan laveat määritelmät lisäävät uhkaa entisestään. Euroopan komission epävirallisessa keskusteluasiakirjassa (2. lokakuuta 2000) otettiin esille lukuisia huolenaiheita nykyisen yleissopimusluonnoksen suhteen, mikä vain osoittaa tämän ehdotuksen vakavuuden.

Henkilökohtaisten tietojen suojaa käsittelevässä Euroopan neuvoston asiakirjassa CJ-PD(2000)10 todetaan direktiiviin 95/46/EY⁽²⁾ liittyen, että viestiliikennetietojen pakollista säilyttämistä voidaan puolustella, koska se on tärkeää rikosten tutkinnan kannalta. Yleissopimusluonnoksessa todetaan, että viestiliikennetietoja ovat kaikki viestintään liittyvät tiedostot, ja on vaikea kuvitella, miten tämä voitaisiin toteuttaa ilman kattavaa seurantajärjestelmää.

Voisiko komissio ilmoittaa, mitä se aikoo tehdä varmistaakseen, että yleissopimus ei johda sisäänrakennettuihin seurantajärjestelmiin?

⁽¹⁾ EYVL C 113 E, 18.4.2001, s. 143.

⁽²⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(22. helmikuuta 2001)

Kuten parlamentin jäsen kysymyksessään mainitsee, komissio on laatinut tietokonerikollisuutta koskevan Euroopan neuvoston yleissopimusta koskevien jatkuvien neuvottelujen yhteydessä epävirallisen asiakirjan, jossa tuodaan esille huolestuneisuus muun muassa yksityisyyden suojeluun liittyviä näkökohdista laadittavana olevassa yleissopimustekstissä.

Komissio aikoo edelleenkin osallistua tiiviisti yleissopimusta koskeviin neuvotteluihin, joissa sillä on tarkkailijan asema, ja puolustaa yhteisön säännöstöä parhaansa mukaan.

(2001/C 187 E/072)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3860/00**esittäjä(t): Heidi Hautala (Verts/ALE) komissiolle**

(8. joulukuuta 2000)

Aihe: Vaarallisten aineiden laskeminen Segura-joen valuma-alueelle Espanjassa

Valencian ja Murcian autonomisissa maakunnissa Segura-joen valuma-alue on vakavasti pilaantunut vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden vuoksi⁽¹⁾. Seguran ja sen sivujokien pilaantunutta vettä käytetään lisäksi maataloustuotteiden kasteluun sen virratessa Alicanten maakunnan läpi. Tämä on vakava maatalous- ja ympäristöongelma, sillä vesi ei ole kasteluun kelpollista. Murcian maakunnassa virtaava Seguran sivujoki Guadalentín on erittäin pahasti kromin saastuttama. Eräiden laboratorioiden tutkimusten mukaan Guadalentíniin päästetyissä jätevesissä on 2,576 mikrogrammaa kromi III:a/litra ja 231 mikrogrammaa kromi VI:ta/litra eli yhteensä 2,807 mikrogrammaa kromia litraa kohti. FAO:n kansainvälisissä normeissa suositetaan, että kasteluun käytettävän veden kromipitoisuus ei ylittäisi 100 mikrogrammaa. Murcian yliopiston ja Miguel Hernández -yliopiston tieteellisissä tutkimuksissa todistetaan ongelman laajuus. Tutkimuksissa todetaan, että Segura-joessa on tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY⁽²⁾ liitteessä I lueteltuja pilaavia aineita, nimittäin kadmiumia ja organohalogeneiyhdisteitä. Murcian yliopiston tutkimuksessa todetaan vedessä olevan myös kromia ja nikkeliä, jotka on mainittu direktiivin liitteessä II.

1. Eikö komissio katso Espanjan rikkovan direktiiviä 76/464/ETY vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta, direktiiviä 83/513/ETY⁽³⁾ kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista ja direktiiviä 84/491/ETY⁽⁴⁾ heksakloorisykloheksaanipäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista?
2. Ovatko toimivaltaiset kansalliset viranomaiset kertoneet komissiolle, mistä johtuu, että Segura-joessa on vaarallisia aineita, joiden raja-arvot ylittyvät reippaasti ja jotka aiheuttavat vaaraa ihmisten terveydelle?
3. Mitä toimia komissio on toteuttanut tai aikoo toteuttaa asian johdosta?

⁽¹⁾ Segura-joen valuma-alueelle, sen sivujokiin ja pohjavesiin lasketaan 360 000 tonnia kiinteää jätettä ja 132 000 tonnia kaupunkien, maatalouden ja teollisuuden orgaanisia aineita, jotka saastuttavat ympäristöä vakavasti ja vaarantavat suuresti kyseisten alueiden asukkaiden terveyden.

⁽²⁾ EYVL L 129, 18.5.1976, s. 23.

⁽³⁾ EYVL L 291, 24.10.1983, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 274, 17.10.1984, s. 11.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(27. helmikuuta 2001)

Kyseessä on ensisijaisesti vaarallisten aineiden aiheuttama veden pilaantuminen. Komissio on tietoinen ongelmista, jotka liittyvät tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4. kesäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY⁽¹⁾, samoin kuin muiden saman alan direktiivien, kuten kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 26. syyskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/513/ETY⁽²⁾ ja heksakloorisykloheksaanipäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 9. lokakuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/491/ETY⁽³⁾ täytäntöönpanoon Espanjassa. On syytä mainita, että komission Espanjaa vastaan EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan (entisen 169 artiklan) nojalla käynnistämän rikkomista koskevan menettelyn tuloksena Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut⁽⁴⁾ Espanjan jättäneen toteuttamatta ohjelmia, joilla vähennetään direktiivin 76/464/ETY liitteessä olevassa listassa II luetelluista vaarallisista aineista aiheutuvaa veden pilaamista. Tällaisista ohjelmista säädetään mainitun direktiivin 7 artiklassa.

On huomattava myös, että komissio on yksittäisiä pilaantumistapauksia koskevien useiden valitusten ja Euroopan parlamentin jäsenten kysymysten seurauksena käynnistänyt Espanjaa vastaan rikkomista koskevan menettelyn edellä mainitun direktiivin 76/464/ETY säännösten noudattamatta jättämisestä. Tämä menettely koskee myös Segura-joen pilaantumista, jossa komissio on lähettänyt Espanjalle perustellun lausunnon. Menettely on edelleen vireillä.

Komissio tutkii parhaillaan Espanjan viranomaisten toimenpiteitä, joista ne ovat ilmoittaneet komissiolle Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen edellä mainitun tuomion seurauksena. Näistä toimenpiteistä mainitakoon kyseisten sisävesialueiden vedenkäyttösuunnitelmat. Lisäksi vesilakia 29/1985 on tätä tarkoitusta varten merkittävästi muutettu lailla 46/1999. Espanjan viranomaiset ovat myös toimittaneet ympäristöministeriön raportin, joka koskee direktiivin 76/464/ETY 7 artiklassa tarkoitettujen ohjelmien laatimista. Ohjelmien tavoitteena on vähentää luettelossa II mainittujen aineiden aiheuttamaa vesien pilaantumista. Ne ovat myös ilmoittaneet asetuksen Real Decreto 995/2000 ("por el que se fijan objetivos de calidad para determinadas sustancias contaminantes") hyväksymisestä. Asetuksella asetetaan tiettyjä vaarallisia aineita koskevia laatutavoitteita.

Joka tapauksessa komissio ryhtyy EY:n perustamissopimusten valvojana ja käytössään olevin keinoin tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan tässä tapauksessa.

(¹) EYVL L 129, 18.5.1976.

(²) EYVL L 291, 24.10.1983.

(³) EYVL L 274, 17.10.1984.

(⁴) Tuomio annettu 25.11.1998. Asia C-214/96.

(2001/C 187 E/073)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3861/00

esittäjä(t): Heidi Hautala (Verts/ALE) komissiolle

(8. joulukuuta 2000)

Aihe: Nitraattien aiheuttama Segura-joen valuma-alueen pilaantuminen Espanjassa

Espanjan hallituksen valkoisessa kirjassa vesistä todetaan Segura-joen valuma-alueen olevan Valencian ja Murcian autonomisissa maakunnissa vakavasti nitraattien saastuttama sekä pohja- että pintavesiltään. Syynä tähän on maatalouden lannoitteiden voimaperäinen käyttö: kyseiselle valuma-alueelle päästetään vuosittain 44 880 tonnia nitraatteja. Valuma-alueen virtaama on vähäinen eikä se pysty käsittelemään näin suurta kuormitusta, mistä seuraa rehevöitymistä ja veden laadun huomattavia häiriöitä.

1. Eikö komissio katso Espanjan rikkovan neuvoston direktiiviä 75/440/ETY (¹) jäsenvaltioissa juomaveden valmistamiseen tarkoitettun pintaveden laatuvaatimuksista?
2. Onko Espanja määritellyt Seguran valuma-alueen "pilaantumisalttiiksi" alueeksi vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY (²) (jäljempänä "nitraattidirektiivi") 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti?
3. Jos Seguran valuma-alue on määritelty alttiiksi alueeksi, onko Espanja laatinut ja esittänyt toimintaohjelmia nitraattidirektiivin 5 artiklan määräysten mukaisesti?
4. Sovitetaanko toimintaohjelmat nitraattidirektiivin määräyksiin?
5. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä ottaen huomioon, että Luxemburgissa sijaitseva yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut Espanjalle langettavia tuomioita nitraattidirektiivin määräysten noudattamatta jättämisestä?

(¹) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 26.

(²) EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus*(27. helmikuuta 2001)*

Komissio tuntee tilanteen Seguran jokilaaksossa, joka on pääasiassa tehomataloudesta, kuten siankasvatuksesta ja tiettyjen hedelmien ja vihannesten tuotannosta, peräisin olevien liiallisten nitraattien vuoksi pilaantunut. Seguran jokilaakson viranomaiset ovat ilmoittaneet Valencian alueella kolme paikkaa ja Murcian alueella kahdeksan paikkaa, joissa pintaveden nitraattipitoisuus ylittää säännöllisesti 50 milligrammaa litraa kohti. Murcian alueella (joka kattaa 95 prosenttia Seguran jokilaaksosta) seitsemässä pohjavesivarannossa veden nitraattipitoisuus ylittää yleisesti tai paikoin 50 milligrammaa litraa kohti.

Vaikka Valencia on hiljattain virallisesti nimennyt haavoittuvia alueita niitä koskevaan ohjelmaan ja julkaissut toimintaohjelman (31. tammikuuta 2000), Murcian alue on tiedotuslehtensä 11. tammikuuta 2000 julkaistussa numerossa ilmoittanut, ettei sen alueella ole maataloudesta peräisin olevista nitraateista johtuvia ongelmia.

Komissio tutkii asiaa parhaillaan, koska se on todennut useilla Espanjan alueilla vastaavanlaisia puutteita. Yhdessä toimintaohjelmien puutteeseen liittyneessä rikkomista koskevassa menettelyssä Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on antanut Espanjalle tuomion huhtikuussa 2000⁽¹⁾. Espanja on myös sitoutunut nimeämään kaikki haavoittuvat alueet maaseudun kehittämisohjelmien yhteydessä ennen vuoden 2001 loppua; ellei se tee niin, komissio harkitsee yhteisön tuen jäädyttämistä.

⁽¹⁾ Asia C-274/98, Kok. 2000, s. I-2823.

(2001/C 187 E/074)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3862/00**esittäjä(t): Concepció Ferrer (PPE-DE) komissiolle***(8. joulukuuta 2000)*

Aihe: Markkinoiden avaaminen kolmansille maille

Euroopan unioni on hyväksynyt joukon toimia, joiden tarkoituksena on vapauttaa 65:n tekstiili- ja vaatetustuotteiden luokan tuonti Maailman kauppajärjestön muista jäsenmaista, saattaakseen päätökseen tekstiili- ja vaatetustuotteista tehdyn sopimuksen kolmannen vaiheen.

Näiden toimien lisäksi kolmansien maiden kanssa on aloitettu neuvottelut niiden markkinoiden avaamiseksi entistä enemmän ja EU:n ja kolmansien maiden kauppavaihdon tasapainon varmistamiseksi.

Voisiko komissio kertoa, mitä toimenpiteitä on käytännössä ehdotettu mainitun markkinoiden avoimuuden lisäämiseksi?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus*(25. tammikuuta 2001)*

Ehdottaessaan neuvostolle luetteloja tuotteista, jotka on tarkoitus sisällyttää Maailman kauppajärjestön (WTO) tekstiili- ja vaatetustuotteista tehdyn sopimuksen kolmanteen vaiheeseen komission kantana oli, että koska vietävien yhteisön tekstiili- ja vaatetustuotteiden pääsy yhteisön ulkopuolisten maiden markkinoille ei ole parantunut, kolmannen vaiheen vapauttamisen ei pitäisi olla laajempaa kuin mitä tekstiili- ja vaatetustuotteista tehdystä sopimuksessa määrätään. Tästä syystä useita kaikkein arimpien tuotteiden kiintiöitä on säilytetty, mutta samalla kuitenkin tarkastellaan mahdollisuutta jatkaa vapauttamista, mikäli yhteisön pääsy yhteisön ulkopuolisten maiden tekstiili- ja vaatetusmarkkinoille paranee.

Ratkaistakseen puutteellista markkinoille pääsyä koskevan ongelman neuvosto hyväksyi samanaikaisesti komissiolle tarkoitettujen yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa markkinoille pääsystä käytäviä, molempia osapuolia hyödyttäviä kahdenvälisiä neuvotteluja koskevat ohjeet. Neuvottelut saattaisivat parantaa kahdenvälisesti yhteisön ulkopuolisten maiden pääsyä yhteisön markkinoille siten, että kyseinen pääsy olisi laajempaa kuin mitä kolmannen vaiheen vapauttaminen edellyttää.

Komissio on julkisesti kehottanut kaikkia tekstiilituotteita vieviä WTO:n jäseniä ilmaisemaan halunsa osallistua kyseisiin markkinoille pääsyä koskeviin neuvotteluihin, ja useat niistä ovat jo ilmaisseet kiinnostuksensa neuvotteluihin.

Tähän mennessä komission on onnistunut neuvotella ja parafoida sopimus Sri Lankan kanssa. Joulukuun 5. päivänä 2000 parafoidun sopimuksen mukaisesti Sri Lanka alentaa yhteisöstä tuotaviin tekstiilituotteisiin soveltamiaan tullejaan ja sitoo ne, ja yhteisö puolestaan keskeyttää neljän Sri Lankasta yhteisöön tuotavia tekstiilituotteita koskevan kiintiön soveltamisen.

Kolme muuta maata on ilmaissut kiinnostuksensa, ja komissio käy parhaillaan alustavia keskusteluja näiden maiden kanssa.

(2001/C 187 E/075)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3865/00

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(8. joulukuuta 2000)

Aihe: Menalon alueen ennalleen palauttaminen

On kulunut nelisen kuukautta Arkadian maakunnassa sijaitsevan, Kreikassa geomorfologisesti ainutlaatuisen Menalon kuusimetsän tuhoisista tulipaloista. Menalo on liitetty Natura 2000 -verkostoon sen erityisen ekologisen arvon vuoksi, ja alueella elävistä 33 sammakkoeläinlajista viisi mainitaan direktiivissä 92/43/ETY⁽¹⁾. Nämä lajit on suojeltu Kreikan lainsäädännöllä ja Bernin sopimuksella, ja yhtä näistä lajeista tavataan Peloponnesoksella ainoastaan Menalon alueella.

Alueen asukkaat sekä yhteiskunnalliset, ekologiset ja poliittiset päättäjät ovat ilmaisseet huolestuneisuutensa, koska tarvittavat toimet tuhoutuneiden metsien ja metsäalueiden ennalleen palauttamiseksi ovat viivästyneet, ja pelätään, että etenkin rinnealueilla eroosion torjuntatoimien puuttuessa eroosio ennen pitkää estää metsien ennalleen palauttamisen. Lisäksi tietooni on tullut syytteitä, joiden mukaan metsäteitä on tarkoitettu päällystää asfaltilla, mikä lisää ajoneuvoliikennettä alueen luonnontilassa oleviin syrjäisimpiin osiin, salametsästystä, melu- ja ilmansaasteita sekä metsäpalojen vaaraa, mikä puolestaan luo perusteltuja odotuksia alueelle rakentamiseen.

Voisiko komissio ilmoittaa minulle, mihin toimiin Kreikan hallitus on ryhtynyt yhteisön varojen ohjaamiseksi Menalon alueen tuhojen korjaamiseen?

Ovatko asiasta vastaavat Kreikan viranomaiset esittäneet hankkeiden ja toimien tarkat kuvaukset sisältäviä konkreettisia ohjelmia alueen metsien ennalleen palauttamiseksi sekä eroosion ja tulvien torjumiseksi, ja jos ovat, milloin? Kun on kyse Natura 2000 -verkostoon liitetyistä alueista yleensä, komission edustaja ilmoitti vastikään Euroopan parlamentin ympäristövaliokunnalle, että jos Natura 2000 -verkoston alueita ei suojella, rakennerahastoista myönnettävä rahoitus keskeytetään.

Onko laadittu suojelualueita koskevia hoitosuunnitelmia ja määrätty hallinnolliset tahot, jotka edistävät suunnitelmien toteuttamista Kreikassa?

Onko Kreikan luonnon tilasta vastaavilla virastoilla käytettävissään riittävästi henkilöstöä vai onko näiltä osin havaittavissa puutteita ja heikkouksia?

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(8. helmikuuta 2001)

Menalon vuori kuuluu yhteisön tärkeänä pitämien alueiden luetteloon, jota Kreikka on ehdottanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY mukaisesti. Jotta alue voidaan myöhemmin sisällyttää Natura 2000 -verkkoon, kansallisten viranomaisten on varmistettava, että sen suojeluarvoa suojellaan.

Alueella on jo käynnissä yksi luonnon LIFE-hanke, jonka tarkoituksena on alueen suojelu ja hallinnoiminen. Hankkeen edunsaajan (paikallinen Arcadia SA -niminen kehitysyritys) toimittamien alustavien tietojen perusteella tuoreet metsäpalot eivät ole vahingoittaneet Natura 2000 -aluetta. Hankkeen edunsaajan pitäisi toimittaa sopimuksen perusteella komissiolle pian asiaa koskevat yksityiskohtaiset tiedot, joiden perusteella komissio voi muodostaa selkeän käsityksen tilanteesta.

Kreikassa on tehty huomattava määrä Natura 2000 -alueita koskevia hallinnointisuunnitelmia osana yhteisön yhteisrahoittamia hankkeita. Näiden hallinnointisuunnitelmien käytännön täytäntöönpano (joka edellyttää oikeudellisten menettelyjen käyttöönottoa ja hallinnointielinten perustamista) on kuitenkin toistaiseksi ollut huomattavasti myöhässä.

Peloponnesoksen alueellisen toimintasuunnitelman lopullinen versio (joka on määrä hyväksyä vuoden 2000 alkupuolella) sisältää ennalta ehkäiseviä toimia ja suojelutoimia, jotka koskevat Natura 2000 -alueilla sijaitsevia metsiä ja metsäpalojen vahingoittamien metsäalueiden ennallistamista. Kreikka laatii tätä koskevan yksityiskohtaisen täydentävän ohjelman sen jälkeen, kun Peloponnesoksen alueellinen toimintasuunnitelma on hyväksytty.

Komissio ei voi kommentoida kansallisten luonnonsuojeluviranomaisten ja -elinten henkilöstöasioita tai toimintaa, sillä ne kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan.

(2001/C 187 E/076)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3866/00

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(8. joulukuuta 2000)

Aihe: WEEE – muovin polttaminen

Onko komissio tietoinen siitä, että nykyään on kehitetty ja otettu käyttöön huippuunsa kehitettyjä jätteenpolttolaitoksia, joissa voidaan polttaa myös muovia? Onko komissio tietoinen siitä, että nämä uudentyypiset jätteenpolttolaitokset eivät päästä ympäristöön lainkaan vaarallisia aineita, tai päästävät niitä hyvin vähän?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. helmikuuta 2001)

Komissio aloittaa jätteenpoltoalan parhaita käytettävissä olevia tekniikoita koskevan ohjeasiakirjan laatimisen vuoden 2001 jälkipuoliskolla. Laatimistyö olisi tarkoitus saada päätökseen kahdessa vuodessa. Parhaita käytettävissä olevia tekniikoita koskeva referenssiasiakirja sisältää ilmaan ja veteen vapautuvia päästöjä ja energiatehokkuutta koskevien parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden määritelmät.

Polttolaitosten vähimmäisvaatimuksista Euroopassa säädetään jätteenpoltosta 4. joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/76/EY⁽¹⁾.

Komissio on tietoinen siitä, että huomattavaa edistystä on saavutettu muovijätteen polttamisessa ympäristöä säästävällä tavalla niin, että suuri määrä energiaa otetaan talteen ja pilaavat päästöt ilmaan ja veteen ovat hyvin vähäiset.

⁽¹⁾ EYVL L 332, 28.12.2000.

(2001/C 187 E/077)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3867/00**esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle**

(8. joulukuuta 2000)

Aihe: WEEE – sähkö- ja elektroniikkaromua koskeva direktiiviehdotus – varaosien saanti

Voiko komissio antaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromua ja tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamista sähkö- ja elektroniikkalaitteissa koskevien ehdotusten osalta selventävän vastauksen seuraavaan kysymykseen? Onko niin, että elektroniikkatuotteet, jotka lasketaan markkinoille ennen tiettyjen vaarallisten aineiden korvaamiselle ehdotettua määräaikaa (2008), on poistettava käytöstä ennen aikaisesti asianmukaisten varaosien puuttumisen vuoksi? Voiko komissio taata, että ehdotukset eivät vaikuta kielteisesti kuluttajien asemaan?

(2001/C 187 E/078)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3868/00**esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle**

(8. joulukuuta 2000)

Aihe: WEEE – sähkö- ja elektroniikkaromua koskeva direktiiviehdotus – varaosat ja siirtymäkausi

Myöntääkö komissio sähkö- ja elektroniikkalaiteromua ja tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamista sähkö- ja elektroniikkalaitteissa koskevien ehdotusten osalta sen tosiasian, että ennen vuotta 2008 markkinoille lasketut tuotteet on vapautettava tiettyjen vaarallisten aineiden käyttöä koskevasta kiellosta siirtymäkauden ajaksi? Jos komissio myöntää tämän tosiasian, millaista siirtymäkautta komissio on suunnitellut?

(2001/C 187 E/079)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3869/00**esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle**

(8. joulukuuta 2000)

Aihe: WEEE – sähkö- ja elektroniikkaromua koskeva direktiiviehdotus – varaosat ja poikkeuslupa

Myöntääkö komissio sähkö- ja elektroniikkalaiteromua ja tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamista sähkö- ja elektroniikkalaitteissa koskevien ehdotusten osalta, että varaosien tiettyjä haitallisia aineita koskeva kieltä vaikuttaisi niiden suunnitteluun siten, että ne eivät sovellu käytettäväksi elektronisissa laitteissa, joiden varaosia ne ovat? Myöntääkö komissio, että tämä johtaa tarpeettomaan jätteiden syntymiseen?

**Margot Wallströmin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-3867/00, E-3868/00 ja E-3869/00**

(23. helmikuuta 2001)

Tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamista sähkö- ja elektroniikkalaitteissa koskevan direktiiviehdotuksen⁽¹⁾ 4 artiklassa säädetään, että tällaisissa laitteissa käytettävät tietyt raskasmetallit ja bromatut palonestoaineet korvataan muilla aineilla 1. tammikuuta 2008 alkaen. Tämä vaatimus selvästikin koskee ainoastaan 1. tammikuuta 2008 jälkeen markkinoille saatettavia uusia laitteita eikä kyseisenä päivänä markkinoilla jo olevia laitteita.

Tarkoitus ei ole kieltää sellaisten varaosien käyttöä, jotka sisältävät yhtä tai useampaa direktiiviehdotuksessa tarkoitettua ainetta, jos ennen vuotta 2008 ensimmäistä kertaa markkinoille saatettavien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden toimivuus vaarantuisi ilman tällaisia varaosia. Komissio on parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että muutoin sähkö- ja elektroniikkalaitteita voitaisiin joutua poistamaan käytöstä tarpeettomasti.

⁽¹⁾ EYVL C 365 E, 19.12.2000.

(2001/C 187 E/080)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3872/00**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle**

(8. joulukuuta 2000)

Aihe: Grönlannin mineraalivesi

Ryhmä grönlantilaisia yrittäjiä on päättänyt ryhtyä pullottamaan puhdasta jäätä, joka peittää $\frac{1}{3}$ Grönlannin pinta-alasta, ja myymään sitä mineraalivetenä.

Mineraaliveden kulutus maailmassa on kasvanut kymmenellä prosentilla vuodessa, minkä vuoksi on syytä olettaa, että grönlantilainen vesi voisi helposti vallata Euroopan markkinat. Voisiko komissio näin ollen ryhtyä toimiin arktisen jään käytön ja Grönlannin mineraaliveden mahdollisen markkinoinnin estämiseksi?

Voisiko komissio myös ryhtyä asianmukaisiin toimiin ympäristön suojelemiseksi, sillä tällainen toiminta vahingoittaisi jo ennestäänkin ihmisen aiheuttamien tuhojen vuoksi vaarassa olevaa planeettaamme ja varsinkin 45,8 kuutiometrin vuosivauhtia kutistuvia jäätiköitä?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(8. helmikuuta 2001)

Grönlanti ei ole osa yhteisöä eikä sen tullialuetta. Suhteista Grönlantiin säädetään päätöksissä merentakaisen maiden ja alueiden (MMA) assosiaatiosta yhteisöön. MMA:n kanssa käytävää kauppaa koskevien säännösten mukaan niiden tuotteisiin sovelletaan tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatetta eli niitä voidaan tuoda yhteisöön ilman tulleja ja vaikutukseltaan vastaavia maksuja eikä yhteisö sovelle MMA:sta peräisin olevien tuotteiden tuonnissa määrällisiä rajoituksia tai vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä. Näistä säännöksistä voidaan poiketa kahdessa tapauksessa. Yleistä poikkeusta sovelletaan toimenpiteisiin, jotka ovat perusteltuja esimerkiksi julkisen moraalien, terveyden suojelun tai ympäristön suojelun vuoksi. Tietyissä olosuhteissa voidaan myös ottaa käyttöön suojatoimenpiteitä. Tässä tapauksessa vaikuttaa siltä, että ainoa mahdollisesti sovellettavan poikkeuksen peruste olisi ympäristön suojeleminen. Komissio ei tässä vaiheessa kuitenkaan usko, että kauppaa voitaisiin tässä tapauksessa rajoittaa ympäristösyistä.

(2001/C 187 E/081)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3876/00**esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle**

(8. joulukuuta 2000)

Aihe: Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka (Turkin kemialliset aseet)

Vastauksessaan kysymykseen P-2910/00 neuvosto toteaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 22 artiklan mukaisesti jokainen jäsenvaltio tai komissio voi saattaa neuvoston käsiteltäväksi yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan liittyviä kysymyksiä sekä tehdä ehdotuksia neuvostolle. Ottaen huomioon kysymyksiin E-1203/00, E-1204/00 ja E-1205/00 sisältyvien erityisten näkökohtien merkityksen yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan, on minusta toivottavaa, että komissio käyttää hyväkseen kyseistä mahdollisuutta.

1. Aikooko komissio "tehdä neuvostolle ehdotuksia" Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 22 artiklan mukaisesti saadakseen tietoja Münchenin yliopistolta saksalaista alkuperää olevista kranaattikärjistä (Buck ja Depytag), joita Turkin armeija käytti kemiallisin asein tehdyssä hyökkäyksessä kurdien PKK-liikettä vastaan 11. toukokuuta 1999? Jos vastaus on kielteinen, miksi komissio ei aio tehdä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 22 artiklan mukaisia ehdotuksia, ottaen huomioon tämän kysymyksen tärkeyden yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kannalta?

2. Aikooko komissio "tehdä neuvostolle ehdotuksia" Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 22 artiklan mukaisesti saadakseen tietoja Saksan puolustusministeriöltä siitä avusta, jota se on antanut Turkkiin rakennettavan uuden sotilaallisen kemian laboratorion rakentamiseen? Jos vastaus on kielteinen, miksi komissio ei aio tehdä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 22 artiklan mukaisia ehdotuksia, ottaen huomioon tämän kysymyksen tärkeyden yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kannalta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(8. helmikuuta 2001)

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 22 artiklan mukaan komissio ja jäsenvaltiot voivat saattaa neuvoston käsiteltäväksi yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan (YUTP) liittyviä kysymyksiä. Tässä tapauksessa on kuitenkin kyse kaksikäyttötuotteiden tai mahdollisesti sotilaskäyttöön tarkoitettujen tuotteiden väitetystä viennistä yhdestä yhteisön jäsenvaltiosta Turkkiin. Olisi huomattava, että vaikka kaksikäyttötuotteiden vientiä koskeva lainsäädäntö kuuluu yhteisön toimivaltaan (ks. kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta 22 päivänä kesäkuuta 2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1334/2000⁽¹⁾), lainsäädännön täytäntöönpano on edelleen jäsenvaltioiden vastuulla. Näin ollen se jäsenvaltio, johon asianomainen viejä on sijoittautunut, päättää lupien myöntämisestä ja valvoo niiden täytäntöönpanoa.

⁽¹⁾ EYVL L 159, 30.6.2000.

(2001/C 187 E/082)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3878/00

esittäjä(t): Anneli Hulthén (PSE) komissiolle

(4. joulukuuta 2000)

Aihe: Creutzfeldt-Jacobin tautiin sairastuneiden ihmisten hoitoon tarkoitetut resurssit

Voiko komissio taata, että Creutzfeldt-Jacobin tautiin sairastuneiden ihmisten hoitoon ja kuntotutukseen on jatkossakin riittävästi varoja? Voiko komissio myös taata, että ennaltaehkäiseviin toimiin ja tutkimukseen myönnetään riittävästi varoja?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2001)

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 152 artiklassa (entsissä 129 artiklassa) määrätään erityisesti, että "... yhteisön toiminnassa kansanterveyden alalla otetaan täysimääräisesti huomioon jäsenvaltioiden terveyspalvelujen ja sairaanhoidon järjestämiseen ja tarjoamiseen liittyvät velvollisuudet ...".

Siksi hoito- ja kuntoutusresurssit kuuluvat suurelta osin jäsenvaltioiden vastuualueeseen.

Varat, joiden tarkoituksena on tehostaa tutkimusta eläimen ja ihmisen tarttuviin spongiformisiin enkefalopatioihin (TSE) liittyvien ratkaisemattomien kysymysten kohdalla, osoitettiin kuitenkin eurooppalaisen toimintaohjelman kautta; komissio esitti kyseistä ohjelmaa koskevan ehdotuksen marraskuussa 1996. Toimintaohjelma hyväksyttiin nopeasti neuvostossa ja parlamentissa ja sitä varten hyväksyttiin 35 miljoonan euron suuruinen täydentävä talousarvio, minkä perusteella yhteisön myöntämän kokonaisrahoituksen määrä nousi 50,7 miljoonaan euroon. Komissio onkin sittemmin rahoittanut tutkimuksen neljännen puiteohjelman (Biomed-, Biotech- ja Fair-ohjelmien) kautta yhteensä 54:ää hanketta, joihin on osallistunut 150 tutkimuslaboratoriota kaikkialta Euroopasta.

Tutkimustoimia jatketaan viidennessä puiteohjelmassa, ja kaikki toimintaohjelmassa määritetyt osa-alueet, joita ovat esimerkiksi ihmisen spongiformisten enkefalopaattien (SE) kliininen ja epidemiologinen tutkimus, taudinaiheuttaja ja sen tartuntamekanismit, SE:n diagnostiikka, SE:n riskien arviointi, SE:n hoito ja ehkäisy sekä jäsenvaltioiden välisen tutkimustoiminnan koordinointi, sisältyvät elämänlaatua koskevaan ohjelmaan.

On päätetty rahoittaa kolmea uutta hanketta, joissa on tarkoituksena jatkaa Creutzfeldt-Jakob tautitapausten jatkuvaa valvontaa, yhdenmukaistaa diagnoosimenetelmiä ja tutkia valmistusprosesseja tartuntavaaran pienentämiseksi. Elämänlaatua koskevan ohjelman tämän vuoden sekä vuoden 2001 tulevat ehdotuspyynnöt tarjoavat lisäksi mahdollisuuden tehostaa tämän alan toimia ja keskittyä tärkeisiin alueisiin, joilla tutkimustyö on tarpeen.

Mitä tulee yhteisön toimiin kansanterveyden alalla, on lisäksi mainittava, että Creutzfeldt-Jakobin taudin seurannasta säädetään tartuntatautiin epidemiologisen seurannan ja valvonnan verkoston perustamisesta yhteisöön 24. syyskuuta 1998 tehdyssä parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 2119/98/EY⁽¹⁾.

Lisäksi Creutzfeldt-Jakobin taudin kanssa suoraan tai välillisesti tekemisissä olevien henkilöiden muodostamat yhteistyöverkostot voivat esittää hanke-ehdotuksia harvinaisia sairauksia koskevan yhteisön toimintaohjelman (1999–2003) tai aidsin ja eräiden muiden tartuntatautiin ehkäisemistä koskevan yhteisön toimintaohjelman (1996–2000; komissio on ehdottanut ohjelman jatkamista vuosina 2001–2002) yhteydessä julkaistavien ehdotuspyyntöjen perusteella.

⁽¹⁾ EYVL L 268, 3.10.1998.

(2001/C 187 E/083)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3887/00

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(13. joulukuuta 2000)

Aihe: Työntekijöiden syrjintä ydinteollisuudessa

Onko komissio tietoinen tri William Crampsin tutkimuksista, jotka johtivat "ydinsäteilytestin" kehittämiseen, jonka avulla voidaan tunnistaa ydinsäteilyn vaikutuksille erityisen alttiit henkilöt?

Katsooko komissio, että näitä testejä ei tule käyttää ydinlaitoksissa työskentelevän henkilöstön ennako-seulontaan, ja että ympäristö on tehtävä turvallisiksi kaikille sen sijaan, että henkilöitä syrjitään biologisen perimänsä vuoksi?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 2001)

Komissio on tietoinen William Crampin tutkimuksista. Tieteellisen nykytietämyksen perusteella kaikkien säteilyalttiuden eroavaisuuksista tehtyjen tutkimusten tuloksia ja päätelmiä ei kuitenkaan voida hyödyntää käytännössä.

Näin ollen komissio on samaa mieltä parlamentin jäsenen kanssa siitä, ettei tällaisia testejä pitäisi käyttää työntekijöiden luokitteluun, etenkin kun tällaisen tieteellisen tutkimuksen, jonka kohteena on ihmisen elimistön herkkyys radioaktiiviselle säteilylle, päämääränä on syöpäkasvaimiin liittyvä hoito.

Työntekijöiden suojaamiseksi ionisoivan säteilyn vaaroilta vahvistetaan vuosittain sallitun säteilyannoksen raja-arvot. Raja-arvot perustuvat aina ionisoivan säteilyn biologisia vaikutuksia koskeviin tuoreimpiin tieteellisiin tietoihin ja tutkimuksiin. Lisäksi ydinteollisuuden työntekijät käyvät vuosittain lääkärintarkastuksessa, jonka tarkoituksena on heidän soveltuvuutensa toteaminen.

Molemmat mainitut toimenpiteet ovat säteilysuojelua koskevien eurooppalaisten perusnormien ydin, ja normien toimivuus käy ilmi ydinteollisuuden työntekijöiden korkeasta suojelun tasosta. Komission mielestä muut asiaan liittyvät toimenpiteet eivät ole tarpeen.

(2001/C 187 E/084)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3894/00**esittäjä(t): Robert Goebbels (PSE) komissiolle**

(13. joulukuuta 2000)

Aihe: Julkisen liikenteen palveluja koskevan asetusehdotuksen vaikutus työllisyyteen

Komission innostus säännöstelystä luopumiseen on edennyt niin pitkälle, että komissio on ehdottanut julkisten palvelujen piirissä toteutettavien henkilökuljetuspalvelujen kilpailuttamista viiden vuoden välein.

Komission jäsenen Loyola de Palacion mukaan ehdotettu uudistus tähtää siihen, että joukkoliikenteen toimijoita kilpailutetaan enemmän, jotta voidaan tarjota parempia palveluja matkustajille, valvoa maksujen kehitystä ja taata mahdollisimman korkea turvallisuustaso.

Komission jäsen de Palacio on luonut mahdollottoman yhtälön. Julkisen liikenteen maksuja nostamalla tapahtuva julkisen liikenteen toimijoiden kilpailuttaminen toteutettaisiin väistämättä joko palvelujen laatua heikentämällä (lakkauttamalla kannattamattomia linjoja, supistamalla palveluja) tai turvallisuuden kustannuksella (palkkaamalla vähemmän ammattitaitoista, alipalkattua ja näin ollen myös vähemmän motivoitunutta henkilökuntaa).

Useissa maissa kaupungit ja kuntainliitot ovat jo kauan tarjonneet omia joukkoliikennepalvelujaan, joita hoitavat usein virkamiehet tai kaupunkien tai kuntainliittojen työntekijät. Näiden palvelujen kilpailuttaminen yksityisten kuljetuspalvelujen tarjoajien kanssa johtaisi yleensä siihen, että vakinaisen henkilökunnan varassa toimivat kunnalliset yksiköt joutuisivat lopettamaan toimintansa, kun taas yksityisyritykset voisivat palkata henkilökuntaa, jolla on vähemmän työkokemusta (ja joka on usein alipalkattua).

Eikö komission ehdotus johdakin siihen, että jos kaupungit ja muut julkisyhteisöt pakotetaan huutokauppaamaan vähintään viiden vuoden välein kaikki julkiset kuljetuspalvelut (joiden arvo on yli 800 000 euroa vuodessa), ne joutuvat lakkauttamaan toimintojaan ja irtisanomaan työntekijöitään?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(5. maaliskuuta 2001)

Komissio pyytää parlamentin jäsentä kiinnittämään huomiota siihen, että 26. heinäkuuta 2000 annetun julkiseen liikenteeseen liittyviä julkisen palvelun vaatimuksia koskevan asetusehdotuksen⁽¹⁾ 9 artiklan 3 kohdassa taataan viranomaisille mahdollisuus suojella olemassa olevaa henkilöstöä, kun sopimuksia siirretään toisille liikenteenharjoittajille. Joissakin tapauksissa suojan antaa jo työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14. helmikuuta 1977 annettu neuvoston direktiivi 77/187/ETY⁽²⁾. Komission ehdotus antaa viranomaisille mahdollisuuden edellyttää tällaista suojaa silloinkin, kun sitä ei vaadita yhteisön lainsäädännössä. Asetusehdotus ei siis missään nimessä pakota viranomaisia irtisanomaan olemassa olevaa henkilöstöä.

Komission ehdotuksessa ei myöskään edellytetä, että viranomaisten on tehtävä sopimukset halvimman tarjouksen tehneiden kanssa. Viranomaiset voivat tehdä sopimuksen myös laadun eikä pelkästään hinnan perusteella. Ehdotuksessa luetellaan lukuisia laatu- ja turvallisuuskriteerejä, jotka on otettava huomioon sopimuksia tehtäessä.

Myös julkisen sektorin sisäiset liikenteenharjoittajat ovat yhteisön oikeuden mukaan yrityksiä. Niitä koskevat valtiontukea ja yksinoikeuksia koskevat yhteisön säännöt. Monikansallisten liikenteenharjoittajien tultua kuvaan mukaan näiden sääntöjen rikkomiseen liittyy nykyisin yhteisöulottuvuus. Komission aikomuksena ei ole lopettaa julkisen sektorin sisäisten yksikköjen harjoittamaa julkista liikennettä tai muiden julkisessa omistuksessa olevien liikenteenharjoittajien toimintaa. Ehdotuksessa todetaan ainoastaan, että tällaisten liikenteenharjoittajien on kaikkien muiden tavoin osoitettava aika ajoin, että ne ovat edelleen paras vaihtoehto kyseessä olevan alueen ja yhteisön palvelun kannalta. Tällainen toimintatapa on hyödyllinen matkustajille, ja samoin se lisää oikeusvarmuutta.

⁽¹⁾ EYVL C 365 E, 19.12.2000.

⁽²⁾ EYVL L 61, 5.3.1977, sellaisena kuin direktiivi on muutettuna 29 päivänä kesäkuuta 1998 annetulla direktiivillä 98/50/EY (EYVL L 201, 17.7.1998).

(2001/C 187 E/085)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3901/00**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle***(13. joulukuuta 2000)*

Aihe: Maankäytön kaksinkertaistamiseksi käytettävien liikennetunneleiden määrän voimakas kasvu

1. Voiko komissio vahvistaa, että tie- ja raideliikenteen tarpeita varten rakennetut tunnelit olivat kauan suuria poikkeuksia, joihin turvauduttiin aluksi vain vuorijonojen läpäisemiseksi ja sittemmin myös leveiden vesiväylien ylittämiseksi, kun maanpäälliset ratkaisut eivät tarjonneet toteuttamiskelpoista vaihtoehtoa, mutta että tekniikan kehittyminen on nyt tehnyt mahdolliseksi ja kustannuksiltaan kohtuulliseksi sen, että tunneleita voidaan rakentaa aiempaa huomattavasti enemmän?
2. Voiko komissio vahvistaa myös sen, että jäsenvaltioiden paikalliset, alueelliset ja kansalliset viranomaiset pitävät tunneleiden rakentamista yhä enenevässä määrin keinona laajentaa tiheästi asutuilla seuduilla liikenteelle varattua tilaa käyttämällä maa kahteen kertaan, pitäen myös mielessä sen, että samalla säästetään maisemaa ja rajoitetaan meluhaittoja?
3. Voiko komissio toimittaa tilastotietoja jäsenvaltioissa voimakkaasti lisääntyvästä suuntauksesta kehittää ja toteuttaa suunnitelmia, jotka koskevat tunneleiden rakentamista välittömästi maanpinnan alapuolelle suhteellisen tasaisilla alueilla risteyksettömiä metrolinjoja, suurten nopeuksien junaratoja, tavarajunaratoja ja tieliikennettä varten?
4. Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että tunneleiden rakentamispäätöksiä tehdessä ei mittatikkuna pidä ainoastaan pitää tilankäyttöä, liikennenopeuksia ja rakentamisen kustannuksia, vaan myös liikenteessä matkustavien turvallisuutta ja eloonjäämismahdollisuuksia?
5. Voiko komissio toimittaa tilastotietoja siitä, missä määrin tunneleiden määrän kasvu lisää viime vuosina Ranskan ja Italian sekä Itävallan Alpeilla (Mont Blanc, Tauern, Kaprun) sattuneiden katastrofien kaltaisten suurpalojen ja räjähdysten vaaraa?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus*(1. maaliskuuta 2001)*

Tunneleiden poraustekniikat ja katettujen teiden rakennustekniikat ovat kehittyneet huomattavasti, mutta tällaiset rakennustyöt ovat edelleen hyvin kalliita. Ne eivät siis tarjoa taloudellisesti realistista vaihtoehtoa kattamattomille teille silloin, kun valinnan mahdollisuus on olemassa.

Vastuu tunnelien rakentamisesta on paikallisilla, alueellisilla ja kansallisilla viranomaisilla. He päättävät uusien infrastruktuurien rakentamisesta tapauskohtaisesti teknisten, taloudellisten ja ympäristönäkökohtien mukaisesti ja ottaen huomioon alueen asukkaiden edun ja mielipiteet. Komissiolla ei ole tilastoja jäsenvaltioiden rakennushankkeista ja niiden mahdollisesti aiheuttamista riskeistä. Komissio ei myöskään ole tähän mennessä havainnut taipumusta suosia tunnelien rakentamista.

Mitä tulee yhteisön tasolla suunniteltuun toimeen, viittaamme parlamentin jäsenen komissiolta saamaan vastaukseen kysymykseensä E-3902/00 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 80.

(2001/C 187 E/086)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3902/00**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle***(13. joulukuuta 2000)*

Aihe: Paremmat keinot liikennetunneleissa sattuvien tulipalojen ehkäisemiseksi ja sammuttamiseksi

1. Onko komissio tietoinen, että Alankomaiden tulipalojen ja onnettomuuksien torjuntaan erikoistuneen laitoksen Nibrans (Nederlands Instituut voor brandweer en rampenbestrijding) mukaan palomiehet eivät kykene sammuttamaan tunnelipaloja, koska savu estää heitä näkemästä mitään, kuumuus on kestänytöntä ja räjähdysvaaran vuoksi on edesvastuutonta mennä tunnelin sisälle (Rotterdams Dagblad -lehdessä 20. marraskuuta 2000 ilmestynyt artikkeli)?
2. Missä määrin komissio katsoo tunnelipitoisten osuuksien, jollaisia parhaillaan rakennetaan Saksan Taunus-vuoriston ja Westerwaldin metsän läpi Kölnin ja Frankfurtin välistä suurten nopeuksien rautatieyhteyttä varten ja joita suunnitellaan rakennettavan Alankomaissa, Leidenin kaupungin itäpuolella sijaitsevan turvealueen alitse Amsterdamin ja Brysselin välistä suurten nopeuksien rautatieyhteyttä varten, soveltuvan suurten nopeuksien junien liikennöintiin?
3. Kuinka moninkertainen on ihmishenkien menetyksen vaara tapauksissa, joissa suurten nopeuksien junat suistuvat raiteilta tai syttyvät palamaan tunnelissa?
4. Onko komission mielestä hyväksyttävää se, että vaarallisten aineiden kuljetukset, jotka aiemmin tapahtuivat aina tunnelittomia reittejä pitkin, kulkevat yhä useammin tie- ja rautatietunneleiden kautta? Eikö ole edesvastuutonta lopettaa turvallisuussyistä vaarallisten aineiden kuljetukset maanteilla ja vesiteillä ja siirtää ne rautateille, jotka kulkevat tunneleiden läpi?
5. Täyttävätkö kaikki vastavalmistuneet, rakenteilla tai suunnitteilla olevat tunnelit samat laatuvaatimukset kuin Ranskan ja Englannin yhdistävä Kanaalin tunneli, jossa on kahden erillisen liikennetunnelin lisäksi kolmas tunneli, joka palvelee tulipalon sattuessa junamatkustajien pakotienä?
6. Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa turvallisuuden parantamiseksi, esimerkiksi tekemällä tunneleiden läpimitan suuresta leveysstandardista pakollisen, antamalla asentaa vesiverhoja tuottavia tehokkaita sprinkler-laitteita, tekemällä olemassaolevien ja uusien tunneleiden rinnalla kulkevat pakotunnelit pakollisiksi, rajoittamalla mahdollisuuksien mukaan uusien tunneleiden pituuksia tai yleensä ottaen jarruttamalla uusien tunneleiden rakentamista?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus*(1. maaliskuuta 2001)*

On totta, että suurpalot ovat huomattavasti vaarallisempia tunneleissa kuin avoimilla kulkuväylillä. Pelastushenkilöstön on päästävä hoitamaan tehtäviään palopaikalle erittäin nopeasti, vähintään 10 minuutissa, jotta heidän työstään olisi apua.

Komissio ei voi kuitenkaan antaa täsmällistä vastausta parlamentin jäsenen kysymykseen vaaratilanteiden lisääntymisestä. Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan kaikenlaisissa onnettomuuksissa yhteensä kuolee 0–20 ihmistä miljardia ajokilometriä kohti.

Komissio katsoo, etteivät turvallisuusnäkökohdat ole esteenä uusien tunnelien tai katettujen kulkuväylien rakentamiselle, jos ne varustetaan kaikkein uudenaikaisimmilla laitteilla ja rakennetaan edistyksellisimpien rakennustekniikan sääntöjen mukaisesti.

Lisäksi komissio laatii vuosina 1999 ja 2000 tapahtuneiden onnettomuuksien perusteella yksityiskohtaisen selvityksen rautatie- ja maantietunneleihin jäsenvaltioissa sovellettavista lainsäädännöstä ja standardeista sekä kansainvälisten toimivaltaisten elinten piirissä tehdystä alan standardointityöstä.

Selvityksen ansiosta voidaan arvioida, mitä etuja tarjoutuisi sekä rautatie- että maantietunneleita koskevien yhdenmukaisten eurooppalaisten sääntöjen käyttöönotosta.

Komissio seuraa tarkasti myös niiden infrastruktuurien rakentamisen yhteydessä noudatettuja turvatoimia, joihin kuuluu tunneliosuuksia ja joille on myönnetty yhteisön tukea erityisesti Euroopan laajuisia verkkoja koskevasta talousarviosta.

Vaarallisten tavaroiden kuljetuksen osalta komissio on tukenut taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) toimia eri reitteihin ja vaihtoehtoisiin kuljetusmuotoihin liittyviä riskejä koskevan vertailumenetelmän luomiseksi. Kyseisen menetelmän avulla voitaisiin osoittaa, etteivät tunneleiden kautta kulkevat reitit ole useinkaan muita reittejä riskialttiimpia.

(2001/C 187 E/087)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3906/00

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(13. joulukuuta 2000)

Aihe: EU:n toimet Galiciassa, Saksassa ja Azorien saarilla todettujen BSE-tapausten johdosta

Galiciassa, kuten kaikkialla Euroopassa, ollaan näinä päivinä erittäin huolestuneita Saksassa ja Azorien saarilla todettujen BSE-tapausten ohella siitä, että myös Galiciassa on äskettäin löydetty yksi BSE:hen (spongiforminen enkefalopatia) sairastunut lehmä. Maatalouden harjoittajat ovat asiasta erittäin huolestuneita, ja heidän on yhdessä viranomaisten kanssa pyrittävä löytämään pikainen ratkaisu tähän vakavaan ongelmaan. Vaikka maanviljelijät vaativat terveydensuojelun, kulutuksen ja tuotannon kannalta tarpeellisten toimien toteuttamista, ei kuitenkaan ole oikein, että he joutuvat kärsimään näiden toimien seurauksista, varsinkin kun ajatellaan, että tämä tauti voi tarttua ihmisiin ja koko ongelma on aiheutunut siitä, etteivät jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin viranomaiset ryhtyneet varotoimiin välittömästi epidemian puhjettua Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja taudin levittyä Ranskaan.

Koska tämä on yhteisönlaajuinen ongelma ja edellyttää siten yleisiä ratkaisuja, jotka koskevat nimenomaan Galiciaa, missä todettiin Espanjan ensimmäinen BSE-tapaus, pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin.

- Mistä syystä unionin toimielimet eivät ryhtyneet jo vuosia sitten tarvittaviin toimiin spongiformisen enkefalopatian hävittämiseksi? Miksi ei esimerkiksi kielletty eläinperäisen rehun käyttöä karjan ruokinnassa? Monikansalliset suuryhtiöt tuottavat kolme miljoonaa tonnia vuodessa tällaista rehua, jonka käytön katsotaan olevan suurin syy taudin leviämiseen.
- Mitä Galiciaa koskevia toimia EU aikoo toteuttaa yhdessä Espanjan ja Galician viranomaisten kanssa tämän taudin pikaiseksi hävittämiseksi?
- Miten Galician maatalousyrittäjille aiotaan korvata näistä toimista aiheutuvat vahingot, varsinkin jos ne edellyttävät karjan hävittämistä? Saavatko he siinä tapauksessa sellaisen korvauksen kuin heidän pitäisi saada, eli hävitettävän karjan täyttä arvoa vastaavan korvauksen? Saavatko he asianmukaista taloudellista tukea niiden suurten menetyksen korvaamiseksi, jotka aiheutuvat väestön huolestuneisuudesta ja epäluottamuksesta johtuvasta kulutuksen vähenemisestä?

David Byrnen vastaus komission puolesta

(16. maaliskuuta 2001)

Nisäkäsperäisen proteiinin käyttö märehitjoiden rehuaineissa on itse asiassa ollut kiellettyä kaikissa jäsenvaltioissa sitten elokuun 1994. Kieltoa laajennettiin vastikään kattamaan väliaikaisesti myös kaiken prosessoidun eläinproteiinin käyttö kaikkien kotieläinten ruokinnassa.

Ruokintakiellon lisäksi yhteisö on ottanut käyttöön lukuisia toimenpiteitä, joilla pyritään estämään BSE:n aiheuttajan kierrätys ja pääsemään siitä lopulta kokonaan eroon. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat nisäkäsperäisen jätteen kuumarenderointi, kaikkiin BSE-epäilyihin liittyvä ilmoitus- ja testausvelvollisuus, kaikkien yli 30 kuukautta vanhojen terveitten, sairaitten ja hätäteurastettujen nautojen pikatestaus tilalla kuolleitten eläinten lisäksi sekä erityisen riskiaineksen poistaminen ja tuhoaminen. Näiden valvontatoimien täytäntöönpano kuuluu Espanjan viranomaisille.

Jäsenvaltioitten BSE-toimenpiteitten nojalla teurastettujen eläinten korvaamisesta tuottajille on säädetty naudanliha-alan poikkeuksellisista markkinatukitoimenpiteistä Ranskassa päätöksen 97/18/EY mukaisesti 30. tammikuuta 1997 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 164/97⁽¹⁾, naudanliha-alan poikkeuksellisista markkinatukitoimenpiteistä Saksassa 19. helmikuuta 1997 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 299/97⁽²⁾ sekä naudanliha-alan poikkeuksellisista markkinatukitoimenpiteistä Irlannissa päätöksen 97/312/EY soveltamiseksi 18. kesäkuuta 1997 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1112/97⁽³⁾. Kussakin tapauksessa komissio oli saanut virallisen pyynnön kyseiseltä jäsenvaltiolta, ja näin olisi toimittava myös Espanjan kohdalla. Edellä mainittujen korvausjärjestelmien mukaisesti tuottajille maksettiin korvauksia eläimen objektiivisen arvon perusteella. Koska naudanlihan kulutuksen vähentyminen on aiheuttanut markkinoille paineita, komissio päätti vastikään joukosta tukitoimia, joilla pyritään auttamaan yhteisön markkinoita toipumaan nykyisestä kriisistä. Toimenpiteet ovat parlamentin ja neuvoston harkittavina. Ehdottamaan tullaan myös sellaisia lisätoimenpiteitä, jotka kuuluvat komission pyörittämien tavanomaisten markkinoittenhallinnointimekanismien piiriin.

⁽¹⁾ EYVL L 29, 31.1.1997.

⁽²⁾ EYVL L 50, 20.2.1997.

⁽³⁾ EYVL L 162, 19.6.1997.

(2001/C 187 E/088)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3925/00

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(13. joulukuuta 2000)

Aihe: Brasilia ja pinnoitetut renkaat

Joitakin vuosia sitten EY tarkisti pinnoitettuja renkaita koskevia asetuksia siten, että ne rinnastetaan uusiin renkaisiin. Sen seurauksena pinnoitetuilta renkailta vaaditaan tyyppihyväksyntä Euroopan yhteisössä.

27. syyskuuta 2000 Brasilian hallitus laajensi käytettyjen renkaiden tuontikiellon koskemaan myös pinnoitettuja ja uudelleen valmistettuja renkaita.

Brasilia on pinnoitusteollisuuden merkittävä markkina-alue, ja tämä kieltö uhkaa vakavasti pinnoitusteollisuutta. Pinnoittaminen on tehokkain ja tärkein käytettyjen renkaiden uudelleen käytön ja kierrättämisen muoto.

Onko komissio keskustellut asiasta Brasilian kanssa?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tämän kiellon vuoksi?

(2001/C 187 E/089)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4014/00**esittäjä(t): David Bowe (PSE) komissiolle**

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Pinnoitettujen ja uudelleentyöstettyjen renkaiden vienti Brasiliaan

Aikooko komissio kääntyä Brasilian hallituksen puoleen siitä syystä, että tämä päätti ulottaa nykyisen kiellon, joka koskee käytettyjen renkaiden tuomista Brasilian markkinoille, koskemaan jopa sellaisia pinnoitettuja ja uudelleentyöstettyjä renkaita, jotka ovat asianmukaisesti hyväksytyjä ja tarkastettuja EU:n tuotteita?

Jos ei aio, miksi?

(2001/C 187 E/090)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4026/00**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Uudelleenpinnoitetut ja uudelleenvalmistetut renkaat

Mikä on komission kanta Brasilian hallituksen uudelleenpinnoitettuja ja uudelleenvalmistettuja renkaita koskevaan tuontikieltoon, erityisesti nyt kun tuotteilla on EY:n tyyppihyväksyntä?

**Pascal Lamyn komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-3925/00, E-4014/00 ja E-4026/00**

(6. helmikuuta 2001)

Brasilian Maailman kauppajärjestölle (WTO) ilmoittamien kansallisten ulkomaankauppaa koskevien määräysten mukaan käytettyjen laitteiden, koneiden ja kulutustavaroiden tuonti on nimenomaisesti kielletty lahjoituksia lukuun ottamatta.

Brasilian tulliviranomaiset siirsivät pinnoitettujen renkaiden tuonnin käsittelyn maan oikeusviranomaisille, joiden päätelmän mukaan luvan antaminen tällaiseen tuontiin on vastoin maan kauppamääräyksiä. Näin ollen ne keskeyttivät välittömästi tuontilisenssien myöntämisen näille tuotteille. Kauppaa koskevalla, 25. syyskuuta 2000 annetulla määräyksellä Portaria MDIC/SECEX N:o 08 pyrittiin panemaan täytäntöön kyseinen oikeusviranomaisten päätös.

Komissio on tietoinen tästä asiasta ja sen aiheuttamasta huolesta joissakin eurooppalaisissa yrityksissä, jotka tuottavat ja vievät pinnoitettuja renkaita. Brasilian viranomaisiin otettujen alustavien yhteyksien perusteella komissio on ymmärtänyt, että Brasilian hallituksella on käytettyjen tavaroiden osalta terveyteen tai kuluttajansuojaan liittyviä huolia, ja koska edellä mainitulla oikeusviranomaisten päätöksellä ulotettiin käytettyjen tavaroiden määritelmä koskemaan myös pinnoitettuja renkaita, Brasilian viranomaiset ovat antaneet määräyksen Portaria N:o 8, jolla estetään tällaisten renkaiden tuonti. Selvitelyään asiaa lisää alan teollisuuden kanssa komissio ottaa yhteyttä Brasilian hallitukseen perustellakseen näiden tavaroiden erottamista yleisestä käytettyjen tavaroiden luokasta ja selostaakseen eurooppalaista tyyppihyväksyntäjärjestelmää. Jos myönteiseen ratkaisuun ei päästä, komissio harkitsee Brasilian hallituksen vastauksen perusteella, mitä muita toimenpiteitä asiassa voitaisiin toteuttaa.

(2001/C 187 E/091)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3926/00**esittäjä(t): Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE) neuvostolle**

(20. joulukuuta 2000)

Aihe: Euroopan sosiaalirahasto ja opettajien koulutus

Rakennerahastojen yleiset säännökset vahvistavassa asetuksessa (EY) N:o 1260/1999 ⁽¹⁾ säädetään Euroopan sosiaalirahastosta rahoitettavista eri aloista, joita ovat muun muassa ammatillisen koulutuksen edistäminen ja parantaminen ja koulutuksen tukeminen osana jatkuvan oppimisen politiikkaa.

Voisiko komissio ilmoittaa,

1. koulutukseen myönnettyjen tukien kokonaissumman?
2. kuinka paljon Espanjassa on suunnattu tukea kouluttajien ja opettajien koulutukseen?

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

Vastaus

(24. huhtikuuta 2001)

Neuvosto haluaa kiinnittää kysyjän huomion siihen seikkaan, ettei ole neuvoston asiana päättää, kuinka paljon Espanjassa suunnataan Euroopan sosiaalirahaston tukea koulutukseen tai kouluttajien ja opettajien koulutukseen.

Kysyjän mainitseman rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä annetun asetuksen mukaan on komission asiana tehdä päätös rakennerahastoista myönnettävästä tuesta yhteisymmärryksessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa.

Näin ollen neuvosto ei voi vastata kysyjän esittämään kysymykseen.

(2001/C 187 E/092)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3927/00**esittäjä(t): Bernard Poignant (PSE) komissiolle**

(13. joulukuuta 2000)

Aihe: ILO:n yleissopimuksen 147 soveltaminen yhteisön satamia käytäviin aluksiin

Meriliikenteen vaarallisuus unionin vesillä on jälleen noussut esiin suuren yleisön keskuudessa äskettäisen levoli Sun -aluksen onnettomuuden takia. Vuosi Erika-aluksen haaksirikon jälkeen Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat juuri hyväksymässä komission ehdottamia ensimmäisiä meriturvallisuutta koskevia toimia.

Ehdotus alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käytäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) annetun neuvoston direktiivin 95/21/EY muuttamisesta, ehdotus alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista annetun neuvoston direktiivin 94/57/EY muuttamisesta ja ehdotus asetukseksi yksirunkoisiin öljysäiliöaluksiin sovellettavien kaksoisrunkoa tai vastaavaa rakennetta koskevien rakennevaatimusten nopeutetusta käytönnotosta koskevat meriturvallisuuspolitiikan teknisiä menettelytapoja.

Ei pidä kuitenkaan unohtaa, että meriliikenteen turvallisuus riippuu ennen kaikkea ihmisistä, sillä 70–80 prosenttia onnettomuuksista tai haaksirikoista johtuu inhimillisistä erehdyksistä.

Mikä on komission kanta sellaisten alusten pääsyn kieltämisestä yhteisön satamiin, joiden sosiaaliset olosuhteet eivät ole ILO:n yleissopimuksen 147 mukaisia? Kysymys koskee myös Pariisin pöytäkirjaa, jota olisi muutettava siten, että alusten sosiaalisia olosuhteita valvottaisiin järjestelmällisesti.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(15. helmikuuta 2001)

Alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) 19.6.1995 annetussa neuvoston direktiivissä 95/21/EY⁽¹⁾ säädetään, että satamavaltion tarkastajien on varmistettava, että Kansainvälisen työjärjestön ILO:n yleissopimuksen n:o 147 määräyksiä noudatetaan. Työolosuhteita koskevien sääntöjen noudattamatta jättäminen ei yksin riitä syyksi kieltää pääsy yhteisön satamiin. Sen sijaan tarkastajat voivat direktiivin nojalla pysäyttää alukset, jotka eivät täytä alusten turvallisten ja terveellisten olosuhteiden vaatimuksia.

Merenkulkijoiden työajan valvonnasta yhteisön satamissa käyville aluksilla 13.12.1999 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 1999/95/ETY⁽²⁾ vahvistetaan valvontaa säätämällä, että yhteisön satamissa on tarkistettava, noudatetaanko merenkulkijoiden työaikaa ja alusten miehitystä koskevia ILO:n yleissopimusta n:o 180 ja yleissopimukseen n:o 147 liittyvää pöytäkirjaa alusten työoloista ja -ajoista. Tarkastusten yhteydessä havaitut puutteet (esimerkiksi miehistön liiallinen väsymys) voivat johtaa aluksen pysäyttämiseen.

Direktiiviin 95/21/EY tehdyt muutokset sisällytetään säännöllisesti Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjaan. Jos viimeksi mainittu on ristiriidassa direktiivin 95/21/EY kanssa, jäsenvaltioiden on aina noudatettava direktiivin säännöksiä.

⁽¹⁾ EYVL L 157, 7.7.1995.

⁽²⁾ EYVL L 104, 20.1.2000.

(2001/C 187 E/093)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3928/00

esittäjä(t): Bernard Poinant (PSE) komissiolle

(13. joulukuuta 2000)

Aihe: Merimiesten jättäminen unionin satamiin

Viime vuosina on ilmoitettu useista merimiesten oikeuksien loukkauksista. Jotkin laivanomistajat ovat aiheuttaneet skandaalin jättämällä aluksen miehistön ja alukset satamiin. Tämä osoittaa, että merimiesten asumis- ja työskentelyolosuhteet ovat heikentyneet.

Ongelma vaatii kansainvälisiä ratkaisuja, mutta sitäkin enemmän ongelman tunnistamista Euroopan unionissa siten, että asia huomioidaan lainsäädännössä ja jäsenvaltioiden välisessä yhteistyössä.

Pitäisikö unionin ryhtyä suoja toimiin sen estämiseksi, että merimiehet joutuvat äärimmäisen vaikeisiin tilanteisiin?

Aikooko komissio korjata tämän puutteen ja ehdottaa lainsäädäntöä, jonka nojalla ILO:n yleissopimuksen 163, merimiesten hyvinvointia koskevan ILO:n suosituksen 173 sekä merimiesten kotimaahan paluuta koskevan ILO:n yleissopimuksen 166 määräyksiä olisi noudatettava?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(18. tammikuuta 2001)

Komissio tunnustaa, että miehistön ja alusten hylkääminen, johon eräät varustamot ovat syyllistyneet, on vakava ongelma, joka koskee sekä kansainvälisiä tahoja että Euroopan yhteisöä.

Komissio seuraa huolellisesti tämän asian käsittelyä, josta kansainvälisellä tasolla vastaa Kansainvälisen työtoimiston ja Kansainvälisen merenkulkujärjestön yhteinen asiantuntijaryhmä. Ei pidä unohtaa, että merimiesten jättäminen satamaan on myös kansainvälinen ongelma, johon ei ole mahdollista löytää yhteisön tason ratkaisua ottamatta huomioon asian kansainvälistä ulottuvuutta.

Yleisellä tasolla alusten elin- ja työolosuhteiden parantamisen kannalta on tietysti tärkeää, että jäsenvaltiot soveltavat mahdollisimman tarkkaan Kansainvälisen työtoimiston yleissopimuksia merimiesten hyvinvoinnista ja kotimaahan palauttamisesta. Tämä ei kuitenkaan riitä ratkaisemaan satamiin jätettyjen merimiesten ongelmaa silloin, kun hylkäämiseen syyllistyneet alukset eivät purjehdi yhteisön lipun alla.

Tämän vuoksi komissio aikoo tutkia mainitun asiantuntijaryhmän päätelmät ennen kuin se alkaa harkita yhteisön tasolla toteutettavien toimien tarkoituksenmukaisuutta.

(2001/C 187 E/094)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3929/00

esittäjä(t): Béatrice Patrie (PSE) komissiolle

(13. joulukuuta 2000)

Aihe: Maataloustuotteiden muu kuin elintarvikekäyttö

Uusiutuvien maataloustuotteiden muun kuin elintarvikekäytön kehittäminen tarjoaa tällä hetkellä valtavat mahdollisuudet Euroopan unionille. Sillä voitaisiin vähentää nopeasti hiilidioksidipäästöjä ja riippuvuutta öljystä sekä rajoittaa valkuaiskasvien vajetta unionissa. Ennen kaikkea sen ansiosta voitaisiin korvata valtavia määriä saastuttavia mineraaliperäisiä tuotteita kasviperäisillä tuotteilla (voiteluaineet, liuottimet, musteet, biopoltoaineet, torjunta-aineet jne.), jotka ovat biologisesti hajoavia, myrkyttömiä ja uusiutuvia.

On kuitenkin todettava, että Agenda 2000:ssa ei huomioida tätä alaa. Vaikka komissio on jo tehnyt aloitteita uusiutuvien luonnonvarojen muun kuin elintarvikekäytön kehittämiseksi, aloitteilla ei ole yhteistä strategiaa ja niitä ei ole koordinoitu eri pääosastojen kesken.

Alueiden komitea (lausunto 2000/C226/06) sekä useat uusiutuvien luonnonvarojen alan talous- ja yhteiskuntaelämän edustajat pyysivät hiljattain komissiota perustamaan mahdollisimman pian tuotteiden muuta kuin elintarvikekäyttöä käsittelevän ryhmän. Näin asiaa voitaisiin käsitellä strategisesti ja luoda siihen liittyvät toimintatavat.

Miten komissio aikoo vastata alueiden komitean ja kyseisen alan edustajien yhteiseen pyyntöön? Aikooko komissio perustaa työryhmän lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä? Tutkitaanko kasviperäisten tuotteiden muuta kuin elintarvikekäyttöä koskevia lainsäädäntöehdotuksia parhaillaan asianomaisissa yksiköissä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. helmikuuta 2001)

Komissio ei tällä hetkellä pidä tarpeellisena erityisen työryhmän perustamista muuhun kuin elintarvikekäyttöön tarkoitettuja maataloustuotteita varten. YK:n ilmastopimuksen yhteydessä vuonna 1997 allekirjoitetussa Kioton pöytäkirjassa säädetään, että kaikilla talouden sektoreilla on onnistuttava vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä vuoteen 2005 mennessä. Yhteisö on sitoutunut vähentämään päästöjä kahdeksalla prosentilla vuoden 1990 tasosta vuosien 2008–2012 aikana.

Toteuttaakseen nämä sitoumukset komissio on hyväksynyt eurooppalaisen ilmastomuutosohjelman tiedonannossaan politiikoista ja toimenpiteistä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi⁽¹⁾. Komissio painotti tiedonannossaan voimakkaasti kaikkia tärkeimpiä teollisuudenaloja koskevien alakohtaisten työryhmien perustamista. Maatalouteen erikoistunut työryhmä onkin jo perustettu, samoin metsien ongelmia käsittelevä ryhmä. Työryhmät muodostuvat kaikkien asianosaisten alojen edustajista, eli komission edustajista, jäsenvaltioiden asiantuntijoista sekä teollisuuden ja ammattijärjestöjen edustajista. Ryhmissä käsitellään uusiutuvia energianlähteitä ja siten myös maataloustuotteiden muuta kuin elintarvikekäyttöä.

Ryhmien tavoitteena on löytää ja kehittää entistä parempia välineitä niistä yhteisön politiikoista, jotka ovat välttämättömiä Kioton pöytäkirjan tavoitteiden toteuttamiseksi. Alakohtaisten työryhmien saavuttamat tulokset voisivat toimia konkreettisina ehdotuksina komissiolle eri politiikoita varten. Niihin voisi sisältyä yhteisön lainsäädännön mukautuksia ja muutoksia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi.

Perustamalla uusiutuvia energianlähteitä käsittelevän pysyvän työryhmän (1999) komissio loi samalla ohjelman, jonka avulla sen yksiköt voivat säännöllisesti vaihtaa tietoja teollisuuden, tuottajien ja ammattijärjestöjen kanssa.

Agenda 2000:n tulokset edistävät merkittävästi maatalouden raaka-aineiden hintojen sopeuttamista maailmanmarkkinahintoihin. Näin myös maatalouden raaka-aineita, erityisesti vilja- ja öljykasveja, on tarjolla kilpailukykyiseen hintaan muuhun kuin elintarvikekäyttöön, jopa energiantuotantoon.

Erityisesti Maailman kauppajärjestöstä ja talousarviosta aiheutuvien rajoitteiden takia yhteisen maatalouspolitiikan alalla on vaikea edetä pidemmälle. Mikäli maatalouden raaka-aineita halutaan ensisijaisesti käyttää uusiutuvana luonnonvarana energia- ja ympäristöpolitiikassa, hintaeroa jalostettujen maatalouden raaka-aineiden ja kilpailevien fossiilisten tuotteiden välillä olisi kavennettava verotustoimenpiteillä, mitä komissio on jo ehdottanutkin (ehdotus Schrivener) ja mikä on tuotu esiin vihreässä kirjassa Energiahuoltostrategia Euroopalle⁽²⁾.

Lisäksi Agenda 2000:ssa on vahvistettu maatalouden kesannoinnille kymmenen prosentin viitekorke. Tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999⁽³⁾ 6 artiklan 3 kohdan mukaan kesannoitua alaa saa käyttää sellaisten raaka-aineiden tuottamiseen, joista valmistetaan yhteisön alueella muita kuin välittömästi ihmisten tai eläinten ravinnoksi tarkoitettuja tuotteita ilman, että tämä rajoittaa oikeutta kyseisessä asetuksessa säädetyn järjestelmän mukaiseen tukeen edellyttäen, että sovelletaan tehokkaita valvontajärjestelmiä. Asetuksen soveltamissäännökset ilmenevät komission asetuksesta (EY) N:o 2461/1999⁽⁴⁾. Näiden säännösten nojalla noin 20 prosenttia kesannoidusta maasta on otettu käyttöön, mikä merkitsee noin miljoonaa hehtaaria. Teollisuus on hyötynyt maatalouden tuottamien raaka-aineiden erittäin kilpailukykyisistä hinnoista uusien markkinoiden kehittämisessä.

Lisäksi yhteisön tuki maaseudun kehittämiseksi kannustaa maataloustuotteiden muuta kuin elintarvikekäyttöä. Jäsenvaltioiden laatimissa ja komission hyväksyttäviksi jätetyissä maaseudun kehittämissuunnitelmissa kaudelle 2000–2006 on niin ikään suunniteltu tukitoimia biomassan käytölle viljelyksille suunnattujen investointien tukemisen, maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin tai maaseutualueiden kehityksen tukemisen yhteydessä.

Valtiontukien osalta komissio on sallinut erityisesti verotukseen ja sääntelyyn liittyviä konkreettisia toimia energian säästämisen ja uusiutuvien energianlähteiden edistämiseksi. Toimet sisältyvät ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevaan säännöstöön.

⁽¹⁾ KOM(2000) 88 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(2000) 769 lopullinen.

⁽³⁾ EYVL L 160, 26.6.1999.

⁽⁴⁾ Komission asetus (EY) N:o 2461/1999, annettu 19 päivänä marraskuuta 1999, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, siltä osin kuin on kyse kesannoidun maan käytöstä sellaisten raaka-aineiden tuottamiseen, joita käytetään yhteisössä muuhun kuin välittömästi ihmisten tai eläinten ravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen – EYVL L 299, 20.11.1999.

(2001/C 187 E/095)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3937/00**esittäjä(t): Wolfgang Ilgenfritz (NI) komissiolle**

(13. joulukuuta 2000)

Aihe: Puoluetuki

Komissio sisällytti myös vuoden 2001 alustavaan talousarvioesitykseen oman budjettikohdan eurooppalaisia poliittisia ryhmiä koskeville tuille. Budjettikohtaan lisättiin merkintä "p.m.", koska sitä varten ei voitu vahvistaa mitään tiettyä summaa. Tämä johtuu selvästikin muun muassa siitä, ettei budjettikohdalle ole oikeusperustaa.

Jäsenvaltioiden budjeteista maksetaan kuitenkin jo erittäin suurta tukea kansallisille poliittisille puolueille. Voiko komissio tätä taustaa vasten vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko jo olemassa laskelmia tai tutkimuksia siitä, kuinka suuri tästä budjettikohdasta tulee vuonna 2001?
2. Tietääkö komissio tai voiko se jo nyt arvioida, missä vaiheessa vuotta 2001 eurooppalaiset poliittiset ryhmät voivat odottaa saavansa tukea?
3. Saavatko kaikki eurooppalaiset poliittiset ryhmät tukea vai onko laadittu yksityiskohtaiset kriteerit, joiden perusteella tuettavat puolueet valitaan? Onko mahdollisesti jo päätetty, mitkä puolueet saavat tukea varmasti? Onko olemassa luetteloita, joissa nämä puolueet on ilmoitettu?
4. Ovatko jotkin kansalliset puolueet saaneet tukea muista budjettikohdista kuluvana vuonna tai edellisvuosina? Jos ovat, mitkä itävaltalaiset puolueet ovat saaneet tukea?
5. Onko mahdollista, että talousarvioon sisällytetyille, eurooppalaisten poliittisten ryhmien tukemista koskevalle budjettikohdalle ei myönnetä määrärahoja myöskään vuodeksi 2001, mutta kansalliset puolueet saavat ensi vuonna määrärahoja muista budjettikohdista?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(27. helmikuuta 2001)

1. ja 2. Kuten arvoisa parlamentinjäsen toteaa, parlamentti perusti vuoden 2001 talousarvioon uuden budjettikohdan (B3-500N), joka varustettiin pm-merkinnällä siksi, että budjettikohdalla ei ole vielä oikeusperustaa.

Komissio on kuitenkin tehnyt EY:n perustamissopimuksen 308 artiklan (ent. 235 artikla) perusteella ehdotuksen asetukseksi eurooppalaisten poliittisten puolueiden säännöistä ja rahoituksesta⁽¹⁾. Ennen kuin ehdotus voi tulla voimaan, siitä on vielä saatava parlamentin lausunto ja se on hyväksyttävä yksimielisesti neuvostossa.

3. Komission asetulusunnoksessa esitetään selkeät kriteerit, jotka poliittisen puolueen on täytettävä avustuksen saamiseksi:

- Puolueen säännöt on talletettava parlamenttiin.
- Puolueen on säännöissään ja toiminnassaan noudatettava demokratian, perusoikeuksien ja oikeusvaltion periaatteita.
- Puolueen tai siihen kuuluvien kansallisten puolueiden edustajia on valittu Euroopan parlamenttiin tai kansallisiin parlamentteihin tai alueparlamentteihin vähintään viidessä jäsenvaltiossa tai puolue on saanut vähintään viisi prosenttia äänistä vähintään viidessä yhteisön jäsenvaltiossa edellisissä Euroopan parlamentin vaaleissa.

4. Tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa (n:o 13/2000)⁽²⁾ todetaan, että erät poliittiset ryhmät ovat myöntäneet sekä rahoitusta että luontoissuorituksia Euroopan tason poliittisille puolueille, joiden toimintaan ne osallistuvat (kohta 46). Tämä asia kuuluu parlamentin toimivaltaan.

⁽¹⁾ KOM(2000) 898.

⁽²⁾ EYVL C 181, 28.6.2000.

(2001/C 187 E/096)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3949/00**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle**

(13. joulukuuta 2000)

Aihe: Ympäristövaikutusten arviointi

Viittaan komission jäsenen Margot Wallströmin komission puolesta aiempaan kysymykseeni (E-2683/00⁽¹⁾) antamaan vastaukseen. Kysymykseni koski suuria nopeuksia suuren kehätien (GRA) alueella. Mielestäni komission jäsenen kohtaan kaksi antama vastaus ei ole vakuuttava, sillä direktiivin 85/337/ETY⁽²⁾ 6 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on huolehdittava, että yleisöllä, jota hanke koskee, on mahdollisuus ilmaista kantansa ennen hankkeen aloittamista.

On selvää, että direktiivin soveltamisen valvonta on Euroopan unionin jokaisen jäsenvaltion tehtävä. Jos joku jäsenvaltioista ei kuitenkaan toteuta asianmukaisia valvontatoimia, kansalaiset joutuvat eriarvoiseen asemaan tiedotustoiminnan avoimuuden puutteen vuoksi ja myös siksi, että yleisön on mahdotonta saada tietoa ja osallistua päätöksentekoprosesseihin.

Voisiko komissio ilmoittaa,

1. minkä toimielimen toimivaltaan kyseinen asia kuuluu,
2. mitä hankkeita Euroopassa on tällä hetkellä meneillään tässä asiassa,
3. mitkä direktiivit koskevat kyseistä asiaa,
4. mikä sen yleinen arvio on kyseisestä asiasta?

⁽¹⁾ EYVL C 113 E, 18.4.2001, s. 149.

⁽²⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. helmikuuta 2001)

Komission tehtävänä on varmistaa, että yhteisön oikeutta sovelletaan asianmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa.

Komission toimivaltuudet rajoittuvat Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa sille annettuihin valtuuksiin. Perustamissopimuksen 211 artiklan (ent. 155 artikla) mukaan ”turvatakse yhteismarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja kehityksen komissio huolehtii siitä, että tämän sopimuksen määräyksiä sekä toimielinten sen nojalla antamia säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan”. Perustamissopimuksen 226 artiklan (ent. 169 artikla) mukaan: ”Jos komissio katsoo, että jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä sille tämän sopimuksen mukaan kuuluvan velvollisuuden, komissio antaa asiasta lausunnon perusteluineen varattuaan ensin sille valtiolle, jota asia koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa. Jos valtio, jota asia koskee, ei noudata lausuntoa komission asettamassa määräajassa, komissio voi saattaa asian yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi.”

Tässä nimenomaisessa tapauksessa komissio on jo vuosina 1997 ja 1998 selvittänyt ympäristövaikutusten arviointia koskevan yhteisön lainsäädännön asianmukaista soveltamista parlamentin jäsenen mainitsemassa hankkeessa. Koska nyt tehtyyn kirjalliseen kysymykseen ei sisälly mitään uusia olennaisia seikkoja, parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastauksiin, jotka komissio on aiemmin antanut hänen tekemäänsä kirjalliseen kysymykseen E-578/98⁽¹⁾ sekä Antonio Tajanin kirjalliseen kysymykseen E-2274/00⁽²⁾.

Parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-2683/00⁽³⁾ annetun vastauksen toisessa kappaleessa viitattiin kysymykseen niille henkilöille suorittavan rahallisen korvauksen arvioinnista, joille mahdollisesti aiheutuu haittaa hankkeesta. Tällainen rahallinen korvaus ei kuulu ympäristövaikutusten arviointia koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamisalaan. Lisäksi se kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

⁽¹⁾ EYVL C 386, 17.12.1998.

⁽²⁾ EYVL C 103 E, 3.4.2001, s. 104.

⁽³⁾ EYVL C 113 E, 18.4.2001, s. 149.

(2001/C 187 E/097)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3953/00**esittäjä(t): Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) komissiolle**

(13. joulukuuta 2000)

Aihe: Hallinnon hajauttaminen Slovakiassa

Vastauksessaan kysymykseen E-1924/00 ⁽¹⁾ hallinnon hajauttamisesta ja alueellistamisesta komissio ilmoitti pyytäneensä ehdokasvaltioita laatimaan mahdollisimman pian hallintorakenteitaan kuvaavan väliaikaisen NUTS-luokittelun.

Voisiko komissio ilmoittaa, kuinka pitkälle Slovakia on edennyt kyseisen luokittelun laadinnassa? Kuinka pitkälle hallinnon hajauttaminen on edennyt Slovakiassa?

⁽¹⁾ EYVL C 72 E, 6.3.2001, s. 150.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 2001)

Slovakian hallitus hyväksyi maaliskuussa 2000 julkishallinnon hajauttamista ja nykyaikaistamista koskevan mietinnön, jonka tarkoituksena on erotella hallinnollisesti valtionhallinto paikallisesta ja alueellisesta itsehallinnosta.

Komissio on osana neuvotteluja pyytänyt ehdokasmaita laatimaan läheisessä yhteistyössä Eurostatin kanssa alustavat luokitukset yhteisön tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöä (NUTS) varten. Nimikkeistön muodostamisen periaatteet ehdokasmaissa ja jäsenvaltioissa ovat samat, ja ne on esitetty komission julkaisussa *Alueet – Tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistö – NUTS* ⁽¹⁾.

Slovakiassa on vahvistettu alustava tilastollinen alueluokitus. Komissio on kuitenkin selvillä maan julkishallinnon uudistusta koskevasta keskustelusta. Vaikuttaa siltä, että kyseisen uudistuksen seurauksena myös hallinnolliset rajat muuttuvat. Slovakian viranomaiset ovat ilmoittaneet suunnitelmansa komissiolle.

Hallinnon hajauttamista koskeva suunnitelma käsittää toiminnallisen vastuun, taloushallinnon ja poliittisen toimivallan hajauttamisen. Edellä mainitun mietinnön mukaisesti alueellisen itsehallinnon toimivaltaan kuuluisi kaikki sellainen toimivalta, joka ei kuulu valtion yksinomaiseen toimivaltaan, tai toimivalta, joka kuuluu valtiolle, mutta joka on delegoitu alueelliselle itsehallinnolle. Hallitus on laatinut yksityiskohtaisen lainsäädäntökokonaisuuden, joka hyväksytään tai jota muutetaan pääosin vuoden 2001 aikana, sekä uudistuksen täytäntöönpanoa koskevan aikataulun.

⁽¹⁾ ISBN 92-829-7575-0.

(2001/C 187 E/098)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3954/00**esittäjä(t): Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) komissiolle**

(13. joulukuuta 2000)

Aihe: Vähemmistökielten asema Slovakiassa

Slovakian jäsenyyshakemuksesta vuonna 1997 annetun komission lausunnon mukaan etnisten vähemmistöjen osuus on 18–23 prosenttia Slovakian väestöstä.

Vähemmistökielistä annetun lain mukaan vähemmistön osuuden on oltava yli 20 prosenttia asianomaisen alueen hallintokaupungin väestömäärästä, jotta vähemmistön kieltä voidaan pitää yhtenä virallisena kielenä. Katsooko komissio, että niitä kielivähemmistöjä, joiden osuus ei yllä 20 prosenttiin jossakin hallintokaupungissa, voidaan syrjiä?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus*(1. helmikuuta 2001)*

Komissio on todennut kahdessa viimeisessä määräaikaiskertomuksessaan⁽¹⁾, että Slovakia on edistynyt huomattavasti vähemmistöjä koskevan politiikan kehittämisessä, asianmukaisen lainsäädännön luomisessa sekä tarvittavien instituutioiden perustamisessa ja tukemisessa.

Vähemmistökielilakia voidaan tässä yhteydessä pitää tärkeänä edistysaskeleena, jolla maan lainsäädäntö saatetaan voimassa olevia kansainvälisiä normeja sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ), Euroopan neuvoston ja komission erityisiä suosituksia vastaavaksi. Komissio on tyytyväinen myös siihen, että Slovakia on hyväksynyt toimintasuunnitelman kaikenlaisen syrjinnän ehkäisemiseksi ja että Slovakian hallitus on tehnyt aloitteen laatia erityinen syrjinnän vastainen laki.

Komissio on kuitenkin pannut merkille edelleen vallitsevan eron asianmukaisen politiikan muotoiluun ja sen käytännön toteutuksen välillä. Viimeisimmässä määräaikaiskertomuksessaan komissio kehotti Slovakiaa tehostamaan ponnistuksiaan lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi eri aloilla sekä lisäämään talousarviossa varattuja määrärahoja ja kiinnittämään enemmän huomiota vähemmistöjen suojeluun paikallistasolla.

⁽¹⁾ KOM(2000) 711 lopullinen, KOM(1999) 511 lopullinen.

(2001/C 187 E/099)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3960/00**esittäjä(t): Ioannis Averoff (PPE-DE) komissiolle***(20. joulukuuta 2000)*

Aihe: Direktiivillä 97/11/EY muutetun direktiivin 85/337/ETY täytäntöönpano – Ipirosin Ioanninan lääni

Ioanninan läänin kaakkoisosassa toimiva vesivoimayhtiö, joka on Terna AE:n tytäryhtiö, suunnittelee neljän vesivoimalan rakentamista Tsumerkan alueelle, kulttuuriministeriön vuonna 1975 erityisen luonnonkauniiksi julistamien ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden Kalaritesin, Sirakon ja Matsukin kylien väliin. Voimaloiden kapasiteetti olisi yhteensä 19,6 megawattia, ja niiden rakennushankkeiden talousarvio on 13 miljardia drakmaa. Kyseisten kolmen kunnan valtuustot ovat yksimielisesti ilmaisseet vastustavansa voimayhtiön suunnitelmia.

Lisäksi kunnanvaltuustojen yksimielisistä päätöksistä huolimatta ja lääninhallituksen kantaa kysymättä asiasta vastaavat ympäristö-, kehitys- sekä maatalousministeriö hyväksyivät hankkeiden ympäristöarvioinnit edellä mainittujen tahojen kantoja huomioimatta kansallisen ja yhteisön lainsäädännön vastaisesti.

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 2 alakohdassa mainitaan selkeästi, että yleisöllä, jota hanke koskee, on oltava mahdollisuus ilmaista kantansa ennen hankkeen aloittamista. Lisäksi kyseisen direktiivin 8 artiklassa todetaan, että 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesti saadut tiedot on otettava huomioon lupamenettelyssä.

Jäsenvaltiot ovat velvollisia noudattamaan edellä mainittuja säädöksiä.

1. Mihin toimii komissio on ryhtynyt varmistaakseen, että edellä mainittu direktiivi pannaan Kreikassa täytäntöön täsmällisesti, erityisesti kun on kyse sen 6 ja 8 artiklasta? Mitä komissio aikoo tehdä direktiivin noudattamatta jättämisen suhteen?
2. Jos komissio on jo havainnut ministeriö päätöksellä 69269/5387/90 vuonna 1990 hyväksytyyn direktiivin puutteellisen sisällyttämisen osaksi kansallista lainsäädäntöä, miksi se ei ole puuttunut asiaan viimeisten 10 vuoden aikana? Kuinka pitkälle direktiivin 97/11/EY⁽²⁾ sisällyttäminen on edennyt?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2001)

Komissiolla ei ole ollut tietoa parlamentin jäsenen mainitsemasta hankkeesta. Nyt saamiensa tietojen perusteella komissio pyytää Kreikan viranomaisilta lisätietoja kyseisestä hankkeesta suoritetusta ympäristövaikutusten arviointimenettelystä.

Todettuaan Kreikan jättäneen toteuttamatta direktiivin 97/11/EY⁽¹⁾ voimaansaattamistoimenpiteet komissio aloitti rikkomisesta johtuvan menettelyn Kreikkaa vastaan ja vei asian Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 11. lokakuuta 2000 (asia C-2000/374). Lisäksi komissio oli aloittanut rikkomisesta johtuvan menettelyn myös vuonna 1993, koska se katsoi, etteivät Kreikassa direktiivin 85/337/ETY⁽²⁾ täytäntöönpanemiseksi toteutetut toimenpiteet olleet kyseisen direktiivin säännösten mukaisia. Komission oli kuitenkin tarkistettava menettelyn yhteydessä esittämiään väitteitä, koska Kreikan viranomaiset edistyivät direktiivin täytäntöönpanossa 1990-luvulla. Suorittamansa uudelleenarvioinnin perusteella komissio totesi, ettei eräitä Kreikan lainsäädännön osa-alueita ollut vielä saatu edellä mainitun direktiivin säännösten mukaisiksi, minkä vuoksi komissio saattoi asian yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 97/11/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta, EYVL L 73, 14.3.1997.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 85/337/ETY, annettu 27. kesäkuuta 1985, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista, EYVL L 175, 5.7.1985.

(2001/C 187 E/100)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3967/00

esittäjä(t): Heidi Hautala (Verts/ALE) komissiolle

(20. joulukuuta 2000)

Aihe: Ympäristön laadun heikkeneminen Hondon luonnonsuojelualueella Espanjan Alicantessa

Hondon luonnonsuojelualue (Parque Natural del Hondo) on Espanjan Alicanten maakunnassa sijaitseva kosteikkoalue. Tämä alue, joka on suojeltu vesiperäisiä maita koskevalla Ramsarin yleissopimuksella, on sisällytetty direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ alaiseen Natura 2000 -verkkoon, ja se on julistettu direktiivin 79/409/ETY⁽²⁾ alaiseksi erityiseksi lintujen suojelualueeksi.

Näistä suojelujärjestelyistä huolimatta alueen maaperä ja vedet ovat vakavasti saastuneita. Muutamien viime vuosien aikana, erityisesti vuodesta 1997 lähtien, tuhansia suojeltuihin lajeihin, "lippulaivalajit" Marmaronetta angustirostris ja Oxyura leucocephala mukaan lukien, kuuluvia lintuja on kuollut (1545 vuonna 1999) Hondon luonnonpuiston alueelle virtaavan Segura-joen veden vakavan saastumisen vuoksi. Miguel Hernández-yliopiston (Alicante) ja Murcian yliopiston⁽³⁾ äskettäin tekemien riippumattomien tutkimusten mukaan Segura-joen vesi sisältää nykyisin erittäin korkeita määriä raskasmetalleja – lyijyä, kromia ja kadmiumia – sekä vaarallisia määriä hyönteis- ja kasvimyrkkyjä ja muita patogeenisiä mikro-organismeja.

Tähän mennessä paikalliset ja alueelliset viranomaiset ovat tehneet hyvin vähän tämän tilanteen parantamiseksi ja luonnonsuojelualan elämistön tuhoutumisen estämiseksi.

Mitä toimia komissio on toteuttanut varmistaakseen, että lintu- ja habitaattidirektiivejä noudatetaan ja näin taataan Hondon luonnonpuiston ympäristön, elämistön ja kasviston suojelu?

Voiko komissio vahvistaa, että toimivaltainen aluehallinto, "Generalitat Valenciana" on jo saanut EU:n rahoitusta Hondon luonnonsuojelualan suojeluun? Jos näin on tapahtunut, mistä eurooppalaisesta ohjelmasta tai rahastosta varat on myönnetty? Onko komissio arvioinut, onko nämä varat käytetty asianmukaisesti? Jos niitä ei ole käytetty asianmukaisesti, pyytääkö komissio rahallista korvausta?

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽³⁾ Katso Universitas Miguel Hernandez, División de edafología y química agrícola, Informe sobre la contaminación del río Segura, 22. maaliskuuta 1999; Universidad de Murcia, Departamento de ecología e hidrología, Informe sobre la contaminación de las aguas del río Segura (Vega Baja), 19. heinäkuuta 2000.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(1. maaliskuuta 2001)

Kyseinen alue "El Hondo" on luokiteltu erityiseksi lintujen suojelualueeksi luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY nojalla. Lisäksi se on luokiteltu yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi luontotyyppien sekä luonnonvaraisen elämistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY nojalla.

Alueella elää 70 prosenttia Marmaronetta angustirostris -lajin eurooppalaisesta kannasta. Edistääkseen alueen ympäristönsuojelua komissio on mukana rahoittamassa kahta alueella toteutettavaa Life-Luonto-hanketta. Ensimmäisessä hankkeessa on kyse El Hondon ja Pego-Olivan suojelua koskevan toimintaohjelman ensimmäisestä ja toisesta vaiheesta. Yhteisö osallistuu kyseisen hankkeen rahoitukseen 4,164 miljoonalla eurolla, joka on 75 prosenttia hankkeen kokonaiskustannuksista. Toisessa hankkeessa on kyse Marmaronetta angustirostris -lajin suojelusta, ja yhteisö osallistuu sen rahoitukseen 297 435 eurolla, joka on 50 prosenttia hankkeen kokonaiskustannuksista.

Jälkimmäisen hankkeen tavoitteena on varmistaa Marmaronetta angustirostris -lajin suojelu Valenciassa ja erityisesti El Hondossa, joka on lajin kannalta tärkein alue yhteisössä.

Kuukausittainen seuranta, jota alueella harjoitetaan, antanee mahdollisuuden sopeuttaa ihmisen kyseisellä alueella harjoittama toiminta (metsästys, kalastus ja matkailu) entistä paremmin siellä elävien lajien suojeluun.

El Rincón kiinteistö, joka ostettiin ensimmäisen Life-hankkeen yhteydessä, on kunnostettu. Sillä on todennäköisesti suuri merkitys alueella elävien lajien suojelulle pitkällä aikavälillä. Koska viranomaiset vastaavat kiinteistön hoidosta (metsästys on kielletty ja alueelle pääsy on rajoitettu), ja alueella on makeaa vettä, jota tarvitaan vedenpinnan säätämiseksi sopivalle tasolle, on hyvin todennäköistä, että El Rincónista tulee Marmaronetta angustirostris- ja Oxyura leucocephala -lajin lisääntymisen kannalta yksi tärkeimmistä alueista tällä erityisellä suojelualueella.

Lisäksi Valencian viranomaiset ovat toteuttaneet El Hondossa erityistä suojelualueita koskevia hallinto-toimenpiteitä (osaan niistä on saatu yhteisrahoitusta Life-Luonto-hankkeiden yhteydessä). Näiden toimenpiteiden ansiosta edellä mainittuihin kahteen lajiin kuuluvien pesivien parien määrä on kasvanut huomattavasti viime vuosien aikana: Marmaronetta angustirostris -lajin osalta määrä kasvoi 46 parista 91:een ja sen jälkeen 164:ään vuosina 1996, 1997 ja 1998. Vuotta 1999 koskevat tiedot osoittavat kuitenkin, että lajin lisääntyminen on vähentynyt, mikä johtuu kyseisen kosteikkoalueen huonosta vedenlaadusta.

Alueen hoidosta vastaavat viranomaiset ovat toteuttaneet toimenpiteitä (esimerkiksi kieltäneet metsästyksen suuressa osassa erityistä suojelualueita, ostaneet maa-alueita luontotyyppin kunnostamiseksi sekä toteuttaneet seurantatoimenpiteitä), joiden ansiosta Marmaronetta angustirostris -kanta on kasvanut huomattavasti.

Vedenlaadusta ja lajien kuolleisuudesta todettakoon, että viime vuosina on todellakin puhjennut kaksi epidemiaa, joiden synnä on todennäköisesti ollut kosteikkoalueen huono vedenlaatu. On syytä muistaa, että kyseessä on laguuni, jota käytetään Segura-joen suulta peräisin olevan erittäin huonolaatuisen kasteluveden keräämiseen. Ongelma voidaan ratkaista vasta sitten, kun käyttöön saada muita, parempilaatuisia vesivaroja. Koska Segura-joen vesialueella on erittäin paljon vajuusta, ongelmaa on todennäköisesti hyvin vaikea ratkaista lyhyellä aikavälillä.

Erityisen suojelualueen hoidosta vastaavat viranomaiset toteuttivat kummankin epidemian yhteydessä toimenpiteitä, joilla pyrittiin vähentämään epidemioiden vaikutuksia; näitä toimenpiteitä olivat kuolleiden eläinten kerääminen ja polttaminen, asianmukaisten analyysien tekeminen sekä lintukantojen seuraaminen.

Edellä mainitut hankkeet ovat tähän saakka edistyneet hyvin, ja edunsaaja on osoittanut vakaan aikomuksensa saattaa kaikki työt päätökseen.

Yleisemmin voidaan mainita, että komissio hyväksyi 24. marraskuuta 2000 maaseudun kansallisen kehittämissuunnitelman, joka koskee liitännäistoimenpiteitä ja johon myönnetään 2,223 miljoonaa euroa Euroopan maatalouden ohjauksen ja tukirahastosta. Tämä kansallinen ohjelma sisältää maatalouden ympäristötoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on tuen myöntäminen maataloustuottajille, jotka käyttävät tuotan-

nossaan ympäristölle erityisen suotuisia menetelmiä. Näihin ympäristötoimenpiteisiin kuuluu toimenpiteitä, joiden tavoitteena on vähentää torjunta-aineiden ja lannoitteiden käyttöä, laajaperäistä viljelyä eläimistön ja kasviston suojelemiseksi, kesannoida maita sekä luoda erityisiä alueita, joiden avulla voidaan edistää ympäristönsuojelua — erityisesti parlamentin jäsenen mainitsemassa Valencian maakunnassa.

(2001/C 187 E/101)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3968/00

esittäjä(t): **Malcolm Harbour (PPE-DE) komissiolle**

(20. joulukuuta 2000)

Aihe: Verokannustimet energiatehokkaille autoille

Uusi, hybriditeknikkaa hyödyntävä ympäristöystävällisten ajoneuvojen sukupolvi on nyt tulossa markkinoille. Voiko komissio vahvistaa, että jäsenvaltiot voivat vapaasti soveltaa alhaisempia alv-asteita tai tarjota muita verokannustimia rohkaistakseen kuluttajia ostamaan näitä ajoneuvoja, kun otetaan huomioon, että ne ovat alunperin kalliimpia kuin perinteiset autot?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2001)

Nykyinen alv-lainsäädäntö ei anna mahdollisuutta soveltaa alennettua verokantaa tällaisiin ajoneuvoihin, sillä alennetun verokannan soveltaminen on rajoitettu direktiivissä nimenomaisesti mainittuihin tavaroihin, joihin tällaiset ajoneuvot eivät kuulu. Uuden alv-strategian⁽¹⁾ yhteydessä kaavillaan kuitenkin keskipitkällä aikavälillä alennettujen alv-kantojen määrittelyyn sovellettavien sääntöjen ja poikkeusten tarkistamista ja järjeistämistä. Samassa yhteydessä kiinnitetään erityistä huomiota myös alennettujen alv-kantojen käyttöön yhteisön eri politiikkojen edistämiseksi (esimerkiksi ympäristönsuojelun tai työllisyyden edistämiseksi).

Tietyt jäsenvaltiot soveltavat verohelpotuksia erityisesti uusiin ympäristöystävällisempiin ajoneuvoihin erilaisten rekisteröinti- tai käyttömaksujen muodossa. Kansallisten säännösten on tietenkin oltava EY:n perustamissopimuksen määräysten mukaisia eivätkä ne varsinkaan saa olla syrjiviä. Erilaisten moottoriajoneuvojen (henkilöautot, raskaat hyötyajoneuvot) päästövaatimuksia koskevassa yhteisön lainsäädännössä⁽²⁾ täsmennetään, millaisin edellytyksin jäsenvaltiot voivat myöntää verotuksellisia kannustimia ympäristöystävällisemmille ajoneuvoille ja ajoneuvoille, jotka täyttävät tulevat päästönormit jo ennen säädettyä määräaikaa. Direktiivillä (EY) N:o 1999/96 otettiin käyttöön myös ympäristöä säästävän ajoneuvon (enhanced environmentally friendly vehicle, EEV) käsite, jotta tuettaisiin sellaisen teknologian kehittämistä, joka on edistyneempää kuin mitä lähitulevaisuudessa pakolliset normit edellyttävät. Komissio tutkii parhaillaan mahdollisuutta joko laajentaa EEV-järjestelyn soveltamisalaa tai kehittää vastaavanlainen henkilöautot kattava EEV-järjestely.

Komissio on tietoinen tämän asian tärkeydestä ja esittää ennen tämän vuoden loppua tiedonannon moottoriajoneuvojen verotuksesta yhteisössä käynnistääkseen keskustelun toimista, joita kansallisella ja yhteisön tasolla voitaisiin kaavilla ottaen huomioon yhteisön sitoumukset ja tavoitteet eri aloilla, ympäristö mukaan luettuna.

⁽¹⁾ KOM(2000) 348 lopullinen (asiakirjaa ei ole julkaistu paperilla, mutta se on saatavilla seuraavasta Internet-osoitteesta: http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/french/publications/official_doc/com/com_fr.htm).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/69/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 1998, moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi toteutettavista toimenpiteistä ja neuvoston direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta, EYVL L 350, 28.12.1998, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/96/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1999, ajoneuvojen puristusvytysmoottoreiden kaasumaisten ja hiukkasmaisten päästöjen sekä ajoneuvoissa käytettävien maa- tai nestekaasulla toimivien ottomoottoreiden kaasupäästöjen torjumiseksi toteutettavista toimenpiteistä annetun jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä ja neuvoston direktiivin 88/77/ETY muuttamisesta, EYVL L 44, 16.2.2000.

(2001/C 187 E/102)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3971/00**esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle**

(20. joulukuuta 2000)

Aihe: Elävien tuotantoeläinten kuljetus

Liittyen komission suorittamaan sen lainsäädännön täytäntöönpanoon, jolla taataan EU:n sisällä kuljetettavien tuotantoeläinten hyvinvointi, voiko komissio ilmoittaa viimeisten viiden vuoden ajalta kunkin vuoden osalta:

1. a) Minkäsuuruisilla määrärahoilla komissio on pyrkinyt rahoittamaan niiden tarkastajien työtä, jotka varmistavat, että lainsäädäntöä noudatetaan?
  - b) Minkäsuuruisen summan komissio tosiasiassa on käyttänyt tarkastuksiin?
2. Pyrkiikö komissio jakamaan enemmän varoja voidakseen tehostaa toimiaan tällä alueella?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(26. maaliskuuta 2001)

Komissio käyttää EU:n sisällä kuljetettavien eläinten hyvinvoinnin turvaamiseen liittyvän yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoon tarkastuksia, joiden tekemisestä vastaavat elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston tarkastajat. Toimisto on terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston osasto.

Komissiolla ei ole erillistä budjettia elävien tuotantoeläinten kuljetuksia koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoon liittyvän tarkastajien työn rahoittamiseen. Tarkastukset rahoitetaan komission budjetista. Kustannukset koostuvat palkoista sekä tarkastajien ja tarkastuksiin osallistuvien jäsenvaltioiden asiantuntijoiden matka- ja oleskelukuluista.

Tätä nykyä elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston tarkastajista neljän tehtävänä on yksinomaan eläinten hyvinvointiin (mm. elävien eläinten kuljetuksiin) liittyvät tarkastukset. Eläinten hyvinvointi on lisäksi osa toimiston laajempaa tarkastustoimintaa. Kun toimisto tarkastaa yhteisön rajatarkastusasemia, huomioon otetaan mm. se, millä henkilöstöllä ja millaisilla laitteilla ja tiloilla asemalla varmistetaan, että eläinten tuontikelpoisuus tarkastetaan. Tarkastuksissa tutkitaan myös reittisuunnitelmat. Toimiston teurastamoihin tekemien tarkastusten piiriin kuuluu kansanterveyteen liittyvien seikkojen lisäksi eläinten hyvinvointiin kuljetuksen aikana liittyviä näkökohtia. Eläinten hyvinvointiin liittyvien tarkastusmatkojen kuluja ei siksi voida helposti erottaa muiden tarkastusmatkojen kuluista.

Vuonna 2000 elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto kohdensi kymmenen tarkastusta nimenomaan eläinten hyvinvointiin liittyviin kysymyksiin. Vastaava määrä vuonna 1999 oli seitsemän. Vuoden 2000 tarkastuksista kuuden aiheisiin kuului eläinkuljetusten valvonta. Toimisto teki joulukuussa 2000 lisäksi kaksi tarkastusmatkaa, joiden yhteydessä tarkastettiin elävän karjan vientikorvauksiin liittyvän valvonnan toimivuutta – sen yhteydessä myös eläinkuljetusten ehtojen noudattamista.

Kun otetaan huomioon elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston laaja tehtäväkenttä erityisesti elintarviketurvallisuuden ja eläinten terveyden parissa, toimiston määrärahoja eläinten hyvinvoinnin alalla ei aivan heti olla lisäämässä. Lisäykset olisi kaikissa tapauksissa katettava muilla painopistealoilla tehtävillä supistuksilla.

Edellä esitetyn lisäksi todettakoon, että budjettikohdasta B1-331 (Muut eläinlääkintäalan toimet sekä eläinten hyvinvointiin ja kansanterveyteen liittyvät toimet) on suunniteltu myönnettävän vuonna 2001 noin 700 000 euroa eläinten hyvinvointiin liittyvään toimintaan. Summasta 400 000 eurolla rahoitettaisiin joukko tutkimuksia eläinten suojelusta kuljetusten aikana; 300 000 euroa taas menisi sosioekonomiseen

tutkimukseen, joka perustuu munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista 19. heinäkuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/74/EY⁽¹⁾ säännöksiin. Ennen vuotta 2001 ei kyseisestä budjettikohdasta eikä sen edeltäjistä ollut erikseen osoitettu määrärahoja nimenomaan eläinten hyvinvointiin liittyviin toimiin (projekteihin tai tutkimuksiin).

⁽¹⁾ EYVL L 203, 3.8.1999.

(2001/C 187 E/103)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3977/00

esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle

(20. joulukuuta 2000)

Aihe: Työssä käyvän väestönosan vähimmäisikäraja

Työttömyyden määritelmää koskevassa komission asetuksessa (EY) N:o 1897/2000⁽¹⁾ työvoiman katsotaan koostuvan iältään 15–64-vuotiaista henkilöistä.

Useimmissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa nuoret ovat oppivelvollisia siihen asti, kunnes he täyttävät 16 vuotta.

Ottaen kyseisen näkökohdan huomioon, haluan esittää komissiolle seuraavat kysymykset:

1. miksi on päädytty siihen, että jo 15-vuotiaat nuoret lasketaan mukaan työssä käyvään väestöön, vaikka he ikänsä puolesta kuuluvat useimmissa jäsenvaltioissa vielä oppivelvollisuuden piiriin?
2. missä jäsenvaltioissa nuorten oppivelvollisuus päättyy silloin kun he täyttävät 15 vuotta?

⁽¹⁾ EYVL L 228, 8.9.2000, s. 18.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2001)

1. Viidentoista vuoden iän asettaminen alaikärajaksi työvoiman määrittelyssä on yleisesti tunnustettu normi, jota käytetään kansainvälisen työjärjestön kansainvälisten suositusten mukaisesti.

Työttömyyden ja työllisyyden mittaamisessa on tärkeää johdonmukaisuuden varmistaminen, myös kansainvälisen vertailun helpottamiseksi. Työvoimaan kuulumisen alaikärajan määrittelemisellä ikänä, jolloin oppivelvollisuus päättyy, on tässä suhteessa eräitä haittapuolia. Esimerkiksi eräissä jäsenvaltioissa, erityisesti niissä, joissa on pitkälle kehittynyt työssäoloaikana toteutettava ammatillisen peruskoulutuksen järjestelmä (oppisopimusjärjestelmä), on vaikea tehdä eroa oppivelvollisuuden ja työn välillä.

Komissio on tietoinen koulutusjärjestelmien ja oppivelvollisuuden tilanteesta sekä pitempien koulutusaikojen suuntauksesta. Eräs huolenaihe on, että tietopohjaiseen talouteen ja yhteiskuntaan siirryttäessä, kuten Lissabonissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto asian muotoili, yhteisön korkean työllisyysasteen tavoitteet ja tarpeet taata nuorille ammatilliset vähimmäisvalmiudet oppivelvollisuusikänsä saavuttamisen jälkeen, eivät saisi olla toistensa kanssa ristiriidassa.

2. Ruotsissa ja Itävallassa oppivelvollisuudelle ei ole asetettu ikärajaa vaan vähimmäisopinnot vuosissa laskettuna. Näissä maissa voidaan kuitenkin, kun tiedetään opintojen aloittamisikä, laskea missä iässä oppivelvollisuus keskimäärin päättyy.

Eurydice-tietoverkon (koulutusalan eurooppalainen tietoverkko) tuoreimpien tietojen mukaan (vuosilta 1999–2000), oppivelvollisuus päättyy edelleen 15 vuoden iässä Kreikassa, Irlannissa, Italiassa (äskettäin tehdyn muutoksen jälkeen), Luxemburgissa, Itävallassa ja Portugalissa.

(2001/C 187 E/104)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3979/00**esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle***(20. joulukuuta 2000)**Aihe: Kaatopaikan rakentaminen*

Portugalin Cadavalissa Vilarin kunnantalolla toimiva kansalaisliike MPI (Movimento pró-informação sobre o aterro sanitário do Oeste) on jättänyt Euroopan komission aluepolitiikan pääosastolle valituksen, joka koskee menettelyä ja sijoituspaikan valintaa kaatopaikan rakentamisessa kyseiselle paikkakunnalle, joka sijaitsee Torres Vedrasin pohjavesialueella. Hanke voi siis olla vaaraksi maanalaisille vesivaroilte.

Valitulle sijoituspaikalle tehty tarkastusmatka sekä asiantuntijalausunnat ovat osoittaneet, että lähistöllä olisi vaihtoehtoisia sijoituspaikkoja, joihin ei liity samanlaisia ympäristö- eikä taloudellisia ja sosiaalisia kustannuksia kuin valittuun sijoituspaikkaan, jolla rakennustyöt on jo aloitettu ja joka rajoittuu pieneen asutuskeskukseen.

Hankkeesta ei ole käyty julkista keskustelua eikä tehty ympäristövaikutusten arviointia. Lisäksi Cadavalin kunnanvaltuusto on vastustanut hanketta.

1. Mikä on komission kanta kansalaisliike MPI:n jättämään valitukseen?
2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä sen varmistamiseksi, että yhteisön rahoitusta annetaan vasta kun on osoitettu, että kaatopaikan sijoituspaikaksi on valittu paikka, johon liittyy vähiten sosiaalisia ja ympäristökustannuksia ja -vaikutuksia?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus*(12. helmikuuta 2001)*

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi parlamentin jäsenen Jorge Moreira Da Silvan kirjalliseen kysymykseen P-3498/00 ⁽¹⁾.

Joka tapauksessa komissio voi lisätä, että Portugalin viranomaisilta on juuri saatu komission kirjeeseen vastaus, jonka liitteenä oli kopio kaikista maan viranomaisten omasta aloitteestaan tekemistä tutkimuksista, jotka koskevat hankkeen vaikutuksia eri ympäristötekijöihin.

Komissio on myös pyytänyt epävirallisesti valituksen tekijöiden edustajilta ja Portugalin viranomaisilta lisäselvennyksiä hankkeen vaikutuksista erityisesti pohjavesiin ja ihmisten terveyteen.

Lisäksi komissio ilmoittaa tutkivansa parhaillaan kaikkia saamiaan tietoja, jotta se voisi tehdä asiasta päätöksen mahdollisimman pikaisesti.

Komissio pidättää itsellään mahdollisuuden vaatia kansallisia viranomaisia palauttamaan mahdollisen yhteisrahoituksen, jos Euroopan yhteisön lainsäädäntöä ei ole noudatettu.

⁽¹⁾ EYVL C 163 E, 6.6.2001, s. 141.

(2001/C 187 E/105)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3980/00**esittäjä(t): Ursula Schleicher (PPE-DE) komissiolle**

(20. joulukuuta 2000)

Aihe: Terveystarkastajien ammatinkuva ja koulutus eri jäsenvaltioissa

Unionin ja jäsenvaltioiden määräysten täytäntöönpano ja valvonta on erityisen tärkeää, kun tavoitteena on Euroopan laajuinen kuluttajansuoja. Tämä on tullut jälleen selvästi esiin törkeiden BSE-tapausten yhteydessä. Paikan päällä suoritettavista tarkastuksista, kuten näytteidenotosta, vastaavien henkilöiden koulutuksella on erityisen suuri merkitys.

Heidän ammatinkuvansa vaihtelee tietääkseni huomattavasti unionin eri jäsenvaltioissa. Ketkä vastaavat kussakin jäsenvaltiossa paikan päällä suoritettavista tarkastuksista ja näytteidenotosta esimerkiksi

- uimaveden laatua koskevan direktiivin,
- ihmisten käyttöön tarkoitettun veden laatua koskevan direktiivin ja
- elintarvikelainsäädännön määräysten mukaisesti?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 2001)

Elintarvikkeiden virallista valvontaa koskevat periaatteet on vahvistettu useissa direktiiveissä. Yleisesti sovelletaan virallisesta elintarvikkeiden tarkastuksesta 14. kesäkuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/397/ETY⁽¹⁾ ja virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevista lisätoimenpiteistä 29. lokakuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/99/ETY⁽²⁾. Direktiivien peruseriaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toimivaltaisilla viranomaisilla on tai ne pystyvät hankkimaan riittävän määrän asianmukaisesti päteviä ja kokeneita työntekijöitä, erityisesti sellaisissa tieteissä kuten kemia, elintarvikekemiat, eläinlääketiede, elintarvikemikrobiologia, elintarvikehygieniä, elintarviketeknologia ja oikeustiede, jotta tarkastukset voidaan suorittaa asianmukaisesti.

Eläinperäisten elintarvikkeiden, kuten lihan, maidon, maito- ja kalatuotteiden valvontavastuu kuuluu sille jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, joka vastaa eläinlääkintätarkastuksista, tai tämän valtuuttamalle muulle viranomaiselle. Erityisesti lihalle on tehtävä ante- ja post-mortem-tarkastukset, joista huolehtii eläinlääkäri mahdollisesti yhdessä pätevien avustajien kanssa. Eläinlääkärin ammattiin sovelletaan direktiivin 78/1026/ETY⁽³⁾ säännöksiä koulutuksen yhteensovittamisen vähimmäistasosta – direktiivi mahdollistaa eläinlääkärin tutkintojen automaattisen tunnustamisen ilman toimialan määrittelyä.

Useimpiin muihin ammatteihin sovelletaan direktiivien 89/48/ETY ja 92/51/ETY⁽⁴⁾ mukaista tutkintotodistusten tunnustamista koskevaa yleistä järjestelmää. Direktiiveissä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus pitää yllä omia vaatimuksia ja vaatia muuttajilta kelpoisuuskoet tai ohjattu harjoitusjakso koulutuksen ollessa olennaisesti erilaista.

Kuten komissio ilmoitti valkoisessa kirjassa elintarvikkeiden turvallisuudesta⁽⁵⁾, se aikoo tehdä parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen rehujen ja elintarvikkeiden virallisesta valvonnasta.

Ehdotuksessa vahvistetaan yhteisön puitteet rehujen ja elintarvikkeiden turvallisuusnäkökohtien viralliselle valvonnalle koko rehu- ja elintarvikeketjussa

- yhdistämällä ja täydentämällä nykyiset säännöt kansallisesta valvonnasta ja tarkastuksista yhteisössä, yhteisön ulkorajoilla ja yhteisön ulkopuolisissa maissa
- integroimalla nykyiset seuranta- ja valvontajärjestelmät kattavan ja tehokkaan, maatilalta ruokapöytään ulottuvan elintarvikkeiden turvallisuuden seuranta- ja valvontajärjestelmän luomiseksi

- luomalla puitteet rehujen ja elintarvikkeiden vuotuisten valvontaohjelmien järjestämiselle
- sulauttamalla nykyiset keskinäistä avunantoa ja hallinnollista yhteistyötä koskevat säännöt.

Lisäksi ehdotukseen aiotaan sisällyttää virallisesta valvonnasta vastaavia viranomaisia koskevat toimintaehdot. Ehdotuksella täydennetään näin nykyisiä direktiivejä määrittelemällä rehu- ja elintarvikevalvontaa harjoittavien viranomaisten pätevyys.

Vuoden 1998 juomavesidirektiivissä ⁽⁶⁾ vahvistetaan laatustandardit juomavedelle sekä seurantaohjelmia ja analyttistä laadunvalvontajärjestelmää koskevat vaatimukset. Erityisen tärkeitä tässä yhteydessä ovat analyttistä laadunvalvontajärjestelmää koskevat säännökset. Näytteitä analysoivilla laboratorioilla on oltava analyttinen laadunvalvontajärjestelmä, jonka tarkastaa toimivaltaisen viranomaisen tähän tarkoitukseen hyväksymä henkilö tai taho. Jäsenvaltioilla on sitova velvollisuus panna nämä säännökset täytäntöön, mutta ne voivat itse päättää järjestelyistä (keskitetty, alueellinen tai paikallinen toimintamalli). Direktiivi asettaa siis tavoitteet, mutta jäsenvaltiot voivat päättää keinoista niiden saavuttamiseksi.

Vuoden 1976 uimavesidirektiivin ⁽⁷⁾ myötä uimaveden laatu on merkittävästi parantunut. Direktiivi on kuitenkin nyt vanhentunut sekä tieteelliseltä, teknologiselta että ongelmien hallinnan kannalta. Muun muassa näytteenottoa ja laadunvarmistusta koskevat säännökset ovat epämääräisiä.

Komissio onkin käynnistänyt samankaltaisen perinpohjaisen tarkistusprosessin kuin se, jota käytettiin hiljattain yhteisön vesipolitiikan puitteista annetun direktiivin ⁽⁸⁾ yhteydessä; prosessin vaiheita ovat tiedonanto, asianomaisten kuuleminen, konferenssi ja säädösehdotus. Ensitoimena komissio on antanut 21. joulukuuta 2000 parlamentille ja neuvostolle tiedonannon uuden uimavesipolitiikan laatimisesta ⁽⁹⁾.

Uuden direktiivin pääpiirteitä ovat oikeudellisesti sitovat parempaan suojeluun tähtäävät laatuarvot, yhdenmukaisuus yhteisön vesipolitiikan puitteista annetun uuden direktiivin kanssa, yleisölle tiedottaminen ja yleisön osallistuminen sekä tavoitteita tukevat laadunhallinta ja -valvonta.

⁽¹⁾ EYVL L 186, 30.6.1989.

⁽²⁾ EYVL L 290, 24.11.1993.

⁽³⁾ EYVL L 362, 23.12.1978.

⁽⁴⁾ EYVL L 19, 24.1.1989 ja EYVL L 209, 24.7.1992.

⁽⁵⁾ KOM(1999) 719 lopullinen.

⁽⁶⁾ Ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta 3. marraskuuta 1998 annettu neuvoston direktiivi 98/83/EY, EYVL L 330, 5.12.1998.

⁽⁷⁾ Uimaveden laadusta 8. joulukuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 76/160/ETY, EYVL L 31, 5.2.1976.

⁽⁸⁾ Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23. lokakuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, EYVL L 327, 22.12.2000.

⁽⁹⁾ KOM(2000) 860 lopullinen.

(2001/C 187 E/106)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3982/00

esittäjä(t): **Carlos Carnero González (PSE) komissiolle**

(20. joulukuuta 2000)

Aihe: Mahdollinen tiedonvaihto Euroopan komission ja YK:n Päiväntasaajan Guinean edustajan välillä

Minulle tarjoutui 23. marraskuuta 2000 tilaisuus tavata Madridissa Gustavo Gallón Giraldo, joka on YK:n edustaja Päiväntasaajan Guineassa.

Giraldo oli Madridissa, koska ei ollut – uskomatonta kyllä – saanut Päiväntasaajan Guinean hallitukselta lupaa matkustaa maahan tehtäviinsä liittyvissä asioissa.

Hän valmistelee parhaillaan seuraavaa raporttiaan Päiväntasaajan Guinean tilanteesta keväällä pidettävää YK:n ihmisoikeustoimikunnan kokousta varten.

Eikö komission mielestä olisi aiheellista sopia virallisesta ja säännöllisestä yhteydenpidosta YK:n Päiväntasaajan Guinean edustajan kanssa?

Käydäänkö tämänkaltaista vuoropuhelua jo, tai onko se tarkoitus aloittaa tulevaisuudessa?

Katsooko komissio, että Giraldon kanssa voitaisiin vastavuoroisesti vaihtaa tietoja ja näkemyksiä kyseisen maan demokraattisesta ja ihmisoikeustilanteesta?

Eikö olisi mielenkiintoista kutsua hänet virallisesti Brysseliin, jotta EU saisi maan tilanteesta laajemman kuvan, joka nyt perustuu Romano Prodin ja Teodoro Obiangin keskusteluun?

Aikooko komissio pyytää Päiväntasaajan Guinean hallitukselta selitystä siihen, miksi Giralдолta evättiin pääsy maahan?

Onko Euroopan unionin valtuuskunnan raportti syksyisestä matkasta Päiväntasaajan Guineaan jo saatavissa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(21. helmikuuta 2001)

Komissio pitää jo säännöllisesti yhteyttä YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimistoon, joka toimii sihteeristönä YK:n ihmisoikeustoimikunnan Päiväntasaajan Guinean tilannetta tarkkailevalle erityisedustajalle Gustavo Gallon Giralдолle. Tämä jatkuva vuoropuhelu mahdollistaa vastavuoroisen tietojen vaihdon.

Komissio jakaa YK:n ihmisoikeustoimikunnan sekä erityisedustajan kannan ja näkemykset Päiväntasaajan Guinean tilanteesta sekä tukee niitä. Komissio on vaatinut voimakkaasti, että Päiväntasaajan Guinean hallitus sitoutuu noudattamaan niiden antamia suosituksia.

Lisäksi Euroopan komission puheenjohtajan ja presidentti Obiangin tapaamisesta annetussa lehdistötiedotteessa todetaan, että Päiväntasaajan Guinean tilannetta arvioidaan vuoden kuluttua ja että YK:n ihmisoikeustoimikunnan erityisedustajaa sekä erityistarkkailijoita pyydetään osallistumaan siihen.

Kaikki komission käytettävissä olevat tiedot on jo toimitettu erityisedustajalle, ja hänen 2. lokakuuta 2000 päiväämäänsä kirjeeseen komission ihmisoikeusalan toimista Päiväntasaajan Guineassa on vastattu kirjallisesti.

Komissio on muistuttanut erityisedustajan sekä muiden aihekohtaisten tarkkailijoiden tehtävän tärkeydestä kirjallisesti Päiväntasaajan Guinean presidentille 14. syyskuuta 2000.

Havaittuaan, että Päiväntasaajan Guinean hallitus ei ollut vuoden 2000 aikana kutsunut YK:n ihmisoikeustoimikunnan erityisedustajaa uudestaan maahansa, komissio lähetti Päiväntasaajan Guinean suurlähetystölle huolestuneen kirjeen asiasta 15. joulukuuta 2000.

Euroopan yhteisön ja parlamenttienvälisen liiton syys-lokakuussa 2000 Päiväntasaajan Guineaan tekemää yhteistä vierailua koskevan kertomuksen kolme osiota ovat käytettävissä, mutta lopullinen, rahoitusehdotuksen pohjana käytettävä yhteenveto on vielä kesken.

(2001/C 187 E/107)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3986/00**esittäjä(t): Giovanni Pittella (PSE) komissiolle***(21. joulukuuta 2000)*

Aihe: Määrärahojen käyttö (laki 488)

Parmalainen yritys

- nimeltä Manguro on jättänyt EU-määrärahoja koskevaan lakiin 488 vedoten 452 hankkeiden rahoituspyyntöä. Hankkeet vaikuttavat käytännöllisesti katsoen identtisiltä (sama hallinnoija, samansuuruinen pääoma, samanlainen rahoituspyyntö).
- Tämä on herättänyt melkoisia epäilyksiä suuren yleisön keskuudessa ja yhä useammat viranomaiset, ammattijärjestöt, taloudelliset toimijat ja poliittiset piirit ovat vaatineet selvitystä asiasta.
- Jos esitettyihin hankkeisiin suostuttaisiin, ne veisivät suuren osan lakiin 488 (teollisuus) perustuvista määrärahoista.
- Vastaavanlainen tapaus voisi toistua, kun samaan lakiin perustuvat matkailualan määrärahat julistetaan haettaviksi. On kuitenkin kaikkien edun mukaista pyrkiä välttämään entisiä virheitä.
- Joitakin päiviä sitten tuli kuluneeksi kaksikymmentä vuotta maanjäristyksestä. Se palautti mieliin hyviä muistoja jälleenrakennus- ja kehitystyöstä, mutta muistutti myös joidenkin yrittäjien kokemista konkurseista ja petoksista.

Haluaisin tietää, aikooko komissio ottaa tarkemmin selvää edellä kerrotusta tapauksesta ja myös ryhtyä tarvittaessa aiheellisiksi katsomiinsa toimiin?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus*(19. helmikuuta 2001)*

Italian teollisuusministeriö, joka on "Sviluppo imprenditoriale locale" -ohjelman hallinnoinnista vastaava viranomainen kaudella 2000–2006, on toimittanut komissiolle seuraavat tiedot.

Vuoden 2000 rahoituspyyntöjen viimeiseen jättöpäivään, eli 31:een lokakuuta 2000, mennessä oli jätetty 12 400 pyyntöä, joista 452 oli konsultointiyritys Manguron koordinoimia. Pyynnöt koskevat 242 eri yrityksen esittämiä investointiohjelmiä useilla eri tuotannonaloilla. Niissä on kuitenkin yhteisiä piirteitä kuten samansuuruinen rahoituspyyntö, kokonaiskustannukset, luotavien työpaikkojen määrä, liikevaihto ja toteutusaikataulu. Lisäksi kaikkien 242 yrityksen kotipaikka sijaitsee Emilia Romagnassa ja niillä on sama hallinnoija sekä vaatimaton osakepääoma. Useimmat niistä eivät ole toiminnassa eikä niillä ole työntekijöitä.

Hakemusten tutkinta alkoi 1. marraskuuta 2000. Tutkinta on tiukasti säänneltyä, ja siinä on selvittävä perusteellisesti investointiohjelmien muodolliset, tekniset ja taloudelliset näkökohdat rahoituksen myöntämiseksi ansioituneimmille hakijoille. Italian lain 488/92 menettelytavan mukaan ei ole mahdollista jättää huomiotta tiettyjä esitettyjä pyyntöjä, vaan jokainen investointiohjelma arvioidaan tarkasti erityisesti yrityksen uskottavuuden, ehdotetun ohjelman teknisen ja taloudellisen luotettavuuden, rahoitussuunnitelman vakuuttavuuden sekä markkinointikanavien osalta.

Kolme kuukautta kestävä tutkinnan lopussa siitä vastaavat pankit suorittavat lopullisen, joko myönteisen tai kielteisen arvioinnin. Näiden tekijöiden pohjalta eri investointiohjelmiä voidaan arvioida tarkemmin. Nykyisen lainsäädännön avulla tutkinnasta vastaavat pankit voivat arvioida hankkeet perusteellisesti. Kaikki esitetyt pyynnöt arvioidaan yhtä tiukkojen sääntöjen mukaan, myös Manguron koordinoimat pyynnöt, joiden tutkimiseen kiinnitetään edellä esitettyjen piirteiden vuoksi asianmukaista huomiota.

Komissio seuraa asiaa tarkasti ja pyytää Italian viranomaisilta tietoja tutkinnan tuloksista.

(2001/C 187 E/108)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3987/00**esittäjä(t): Jan Mulder (ELDR) komissiolle**

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: BSE-kriisin seuraukset vasikanliha-alalle

Uusi BSE-kriisi on jälleen aiheuttanut suuria ongelmia EU:n naudanlihamarkkinoilla. Myös vasikanliha-ala on joutunut kärsimään merkittävästi kyseisestä markkinaongelmasta. Alankomaiden vasikanlihatuottajat, jotka ovat hyvin riippuvaisia viennistä EU:n jäsenvaltioihin, ovat joutuneet toteamaan kyseisen viennin vähentyneen 30 prosentilla. Tämän kehityksen seurauksena voidaan teurastuskelpoisista lihasikoista vain rajoitettu osa tarjota teuraaksi. Vasikkataloudessa tämä on tilanne, joka ei voi jatkua kauan eläintenkaan hyvinvoinnin kannalta asiaa tarkastellen. Siksi olisi luotava lyhyen aikavälin vaihtoehtoja vasikoiden tuomiseksi markkinoille, jotta niiden teurastaminen kävisi jälleen mahdolliseksi.

1. Myöntääkö komissio, että BSE-kriisin aiheuttamat nykyiset markkinaongelmat eivät rajoitu naudanliha-alaan, vaan ne koskettavat myös vasikanliha-alaa?
2. Yhtyykö komissio näkemykseen, jonka mukaan myöhempien vakavien markkinahäiriöiden välttämiseksi on tärkeää ja järkevämpää toteuttaa ajoissa markkinoita koskevia toimenpiteitä, jotka samalla ehkäisevät eläinten hyvinvointiin liittyvien ongelmien syntymisen?
3. Onko komissio valmis, kun se nyt aikoo toteuttaa naudanlihamarkkinoita tukevia toimenpiteitä (lehmänruhojen yksityinen varastointi, yli 30 kuukautisten nautojen ostaminen pois markkinoilta, aikuisia urosnautoja koskeva interventio), toteuttamaan toimia myös vasikanliha-alan tukemiseksi?
4. Katsooko komissio myös, että vasikanlihan yksityinen varastointi voi olla tehokas ja suhteellisen edullinen ratkaisu vasikanlihamarkkinoiden ongelmiin?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2001)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämät vasikanliha-alaa koskevat kysymykset heijastavat alan jokin aika sitten ilmaisevaa huolestuneisuutta.

Komissio on erittäin huolissaan BSE-tautiin liittyvän tilanteen tähänastisista ja nykyisistä vakavista vaikutuksista yhteisön naudanliha- ja vasikanlihamarkkinoihin. Käytettävissä olevista markkinatiedoista päätellen näyttää kuitenkin siltä, että kriisi on vaikuttanut yhteisön vasikanlihamarkkinoihin jonkin verran vähemmän kuin naudanlihan tuotantoon, kulutukseen ja vientiin. Vasikanlihan huomattavasti korkeammat hinnat viittaavat siihen, että luottamus vasikanlihan kuluttajien keskuudessa on jonkin verran korkeammalla kuin naudanlihan kuluttajilla.

Etukäteissuunnittelu on aina hyvä markkinoiden hallintaväline, mutta valitettavasti hyvät tavoitteet jäävät joskus vaikutuspiirimme ulkopuolella olevien tapahtumien jalkoihin.

Vuodelle 2001 varatun naudan- ja vasikanliha-alaa koskevan rajallisen talousarvion puitteissa markkinatuki olisi suunnattava ensisijaisesti alalle, joka kärsii BSE-kriisistä eniten. Vasikanliha-ala saa markkinoilla edelleen suhteellisen hyviä hintoja sen lisäksi, että vasikanlihasta maksetaan osana Agenda 2000 -ohjelman uudistusta teurastuspalkkiota. Kuluttajien luottamuksen palauttamiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden tulisi myös vaikuttaa myönteisesti vasikanlihan kysyntään.

Vasikanlihan yksityinen varastointi ei ehkä sinänsä aina ole kaikkein edullisin toimenpide. Kokemukset vuodelta 1996, ainoalta vuodelta, jolloin vasikanlihan yksityiseen varastointiin on myönnetty tukea, osoittivat, että tarvittiin valtava määrä tukea (noin kolme kertaa tavanomaisen naudanlihan yksityiselle varastoinnille myönnetyn tuen määrä), ennen kuin vasikanlihan tuottajat kiinnostuivat toimenpiteestä. Järjestelmän jälkikäteen tehty arviointi ei vahvistanut, että vasikanlihamarkkinat olisivat parantuneet merkittävästi yksityiselle varastoinnille maksetun tuen ansiosta. Tuotteen luonteesta ja vallitsevasta kaupan rakenteesta johtuu, että nyt voitaneen tehdä nykyisten ongelmien suhteen vastaava päätelmä.

(2001/C 187 E/109)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3991/00**esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle**

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Ruotsin alkoholin mainoskielto

EY:n tuomioistuimessa tulee käsittelyyn asia, joka koskee Ruotsin alkoholin mainoskieltoa. Ruotsalaisten lehtitietojen mukaan komission katsoo, että kielto on kumottava.

Voiko komissio perustella, miksi se haluaa kumota Ruotsissa voimassa olevan alkoholin mainoskiellon?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2001)

Stockholms tingsrätt (Tukholman alioikeus) on pyytänyt EY:n tuomioistuimelta ennakkoratkaisua siitä, onko alkoholijuomien mainonnan kieltävä kansallinen lainsäädäntö, kuten Ruotsissa voimassa oleva lainsäädäntö, tavaroiden vapaata liikkuvuutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevan yhteisön oikeuden mukainen. Komissiota on pyydetty toimittamaan asiaa koskevat huomautuksensa, ja se on ilmoittanut kantansa kansallisen lainsäädännön soveltamisen oikeudellisista vaikutuksista. Komissio ei ole kyseenalaistanut sitä, että alkoholijuomien mainontakieltoa voidaan perustella kansalaisten terveyden suojelulla. Lainsäädännön soveltamisen tapauskohtaisesta suhteellisuudesta on oltu huolestuneita. Tiivistelmä komission huomautuksista sisältyy julkisasiamies Francis G. Jacobsin 14. joulukuuta 2000 antamaan lausuntoon (asia C-405/98). Komissio ei ole ottanut virallista kantaa kiellon kumoamiseen. EY:n tuomioistuin antaa asiassa lopullisen tuomion.

(2001/C 187 E/110)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3998/00**esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle**

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Viivästymiset luonnonmukaisen viljelyn kehittämisessä Kreikassa

Kreikassa toimivan luonnonmukaisten tuotteiden valvonta- ja varmentamiselimen DIO:n laatiman muistion mukaan maatalouden ympäristötoimien (luonnonmukainen viljely) täytäntöönpano, jonka rahoituksesta 75 prosenttia tulee Euroopan unionilta, on huomattavasti viivästynyt. Vaikka kolmivuotisessa ohjelmassa 1998–2000 edellytettiin 14 000 hehtaarin viljelyä, heinäkuussa 2000 oli luonnonmukaisen viljelyn käytössä vain 3 000 hehtaaria.

1. Mitä tietoja komissiolla on koskien sitä, missä laajuudessa maatalouden ympäristötoimia on tähän mennessä pantu täytäntöön?
2. Mikä on toisesta yhteisön tukikehyksestä luonnonmukaisen viljelyn tukemiseen Kreikassa varattujen määrärahojen suuruus, ja mikä osa näistä määrärahoista on tähän mennessä otettu käyttöön Kreikassa?
3. Mistä kuvatut viivästymiset johtuvat ja mitä seurauksia niillä tulee olemaan?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 2001)

Kreikan esittämä, ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutu ympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston

asetuksen (ETY) N:o 2078/92⁽¹⁾ mukainen alkuperäinen luonnonmukaista maataloutta koskeva ohjelma hyväksyttiin vuoden 1995 heinäkuussa 6000 hehtaarille. Ohjelman muutetussa versiossa (1998) pinta-alaa lisättiin 14 000 hehtaarilla. Tämä versio hyväksyttiin tammikuussa 1999. Näistä 20 000:sta ohjelmaan sisältyvästä hehtaarista maanviljelijät sitoutuivat maatalouden ympäristösitoumusten mukaisesti viljelemään luonnonmukaisesti vuoden 1999 loppuun asti 9 332 hehtaaria.

Luonnonmukaista maataloutta koskevan ohjelman alkuperäisen ja muutetun version talousarvio kaudelle 1995–1999 on 13,7 miljoonaa euroa ja tuensaajien maksuerät 31. joulukuuta 1999 asti noin 7,4 miljoonaa euroa. Lisäksi on täsmennettävä, että yhteisön määrärahat tälle ohjelmalle eivät sisälly yhteisön toiseen tukikehykseen. Yhteisen maatalouspolitiikan liitännäistoimenpiteet, joihin maatalouden ympäristö-ohjelma kuuluu, osarahoitetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiasastosta.

Edellä esitettyjen tietojen perusteella komissio katsoo, että asetuksen (ETY) N:o 2078/92 mukainen Kreikan luonnonmukaista maataloutta koskeva ohjelma ei ole viivästynyt merkittävästi, etenkin kun otetaan huomioon, että asetuksen muutettu versio hyväksyttiin vasta tammikuussa 1999, mikä rajoitti sen toteuttamisen (maatalouden ympäristösitoumusten toteuttamisjakson) käytännössä yhteen satovuoteen. Tosiasiassa parlamentin jäsenen mainitsema ”kolmivuotinen ohjelma” kesti siis vain vajaan vuoden. Lisäksi on mainittava, että ohjelman pääasiallisena tavoitteena ei ole toimittaa markkinoille luonnonmukaisesti viljeltyjä tuotteita, mistä todellisuudessa huolehtivat vaatimusten mukaisuutta arvioivat elimet, vaan pikemminkin auttaa yhteiskuntaa ympäristön suojelemisessa, mikä on myös asetuksen (ETY) N:o 2078/92 tavoite. Näiden kahden tavoitteen yhdistäminen tekee tuensaajien valinnan entistä vaativammaksi ja tarkemmaksi.

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992.

(2001/C 187 E/111)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-3999/00

esittäjä(t): **Brian Simpson (PSE) komissiolle**

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Perinne- ja museorautatiet

Yhtyykö komissio näkemykseen, jonka mukaan perinne- ja museorautateilla on kaikkialla Euroopan unionissa tärkeä rooli teollisten perinteidemme säilyttämisessä ja matkailupalvelujen tarjoamisessa kaikenikäisille? Voisiko komissio siksi harkita kaikkia näitä rautateitä kattavan poikkeuksen myöntämistä EU:n tulevien liikennesäännösten tai -direktiivien suhteen, niin että nämä rautatiet voivat edelleen edustaa Euroopan alkuperäisiä rautatieperinteitä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(8. helmikuuta 2001)

Perinne- ja museorautatiet ovat osa Euroopan teollista ja kulttuuriperintöä. Komissio on samaa mieltä siitä, että tämä perintö on syytä säilyttää ja saattaa kaikkien ulottuville.

Euroopan yhteisön lainsäädännöllä tai varsinkaan rautatiekuljetuksia koskevilla viimeaikaisilla (jäljempänä mainituilla) direktiiviehdotuksilla ei estetä historiallisten rautateiden säilyttämistä.

Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuutta koskevassa direktiiviehdotuksessa⁽¹⁾ käsitellään ainoastaan uusia laitteita tai nykyisten laitteiden uudistamista.

Lisäksi niin sanotussa infrastruktuuripaketissa mainitaan selvästi joukko poikkeuksia, joita voidaan soveltaa perinne- ja museorautateihin: yhteisön rautateiden kehittämistä 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/440/EY⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna⁽³⁾ säädetään, että jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta kyseistä direktiiviä rautatieyrityksiin, jotka harjoittavat vain kaupunki-, esikaupunki- tai alueellista liikennettä. Ehdotuksessa neuvoston direktiiviksi⁽³⁾, jolla korvataan rautatieinfrastruktuurin kapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja infrastruktuurimaksujen perimisestä 19 päivänä kesäkuuta 1995 annettu neuvoston direktiivi 95/19/EY⁽⁴⁾, mainitaan, että jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta kyseistä direktiiviä rautatieyrityksiin, jotka harjoittavat ainoastaan henkilöliikennettä erillisissä, paikallisissa rautatieverkoissa. Myös rautatieyritysten toimiluvista 19 päivänä kesäkuuta 1995 annetussa neuvoston direktiivissä 95/18/EY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna⁽³⁾, mainitaan, että jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta kyseistä direktiiviä rautatieyrityksiin, jotka harjoittavat ainoastaan henkilöliikennettä erillisissä, paikallisissa rautatieverkoissa.

Yhteisön lainsäädännön soveltaminen ei siis millään tavalla vaaranna perinne- ja museorautateiden asemaa, koska ne käyttävät enimmäkseen juuri erillisiä paikallisia rautatieverkkoja.

Komissio pitää perinne- ja museorautatiet mielessä myös alan tulevaa lainsäädäntöä laatiessaan.

⁽¹⁾ EYVL C 89 E, 28.3.2000.

⁽²⁾ EYVL L 237, 24.8.1991.

⁽³⁾ EYVL C 321, 20.10.1998.

⁽⁴⁾ EYVL L 143, 27.6.1995.

(2001/C 187 E/112)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4000/00

esittäjä(t): **Nicholas Clegg (ELDR) komissiolle**

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Vaatteiden merkinnät

Voisiko komissio antaa yksityiskohtaisia tietoja siitä, millaisia merkintöjä Yhdysvaltoihin ja Japaniin tuotaviin vaatteisiin edellytetään?

Voisiko komissio selittää, miksi EU:ssa ei ole tällaisia määräyksiä?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(20. maaliskuuta 2001)

Vaatteissa, jotka viedään Japaniin tai Yhdysvaltoihin, on oltava pysyvästi kiinnitetty merkintä, joka sisältää seuraavat tiedot: tuotteessa käytettyjen kuitujen prosenttiosuudet, tuotteen hoito-ohjeet, tuotteen alkuperämaa sekä tiedot valmistajasta ja/tai maahantuojasta.

Euroopan tasolla ainoa tekstiilien merkitsemistä koskeva säädös on tekstiilien nimityksistä 16 päivänä joulukuuta 1996 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/74/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 19 päivänä kesäkuuta 1997 annetulla komission direktiivillä 97/37/EY⁽²⁾. Tekstiilituotteita saa pitää kaupan yhteisössä vain, jos niiden kuitukoostumus on ilmoitettu edellä mainitun direktiivin mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat kuitukoostumuksen merkitsemistä lukuun ottamatta soveltaa kansallisia säännöksiä, jotka koskevat teollisen tai kaupallisen omaisuuden suojelua, valmistusta, alkuperämerkintöjä ja vilpillisen kilpailun ehkäisemistä.

Yhteisöjen tuomioistuin on määrännyt alkuperämerkinnän osalta, että yhteisössä tuotettujen tuotteiden alkuperämaan (esimerkiksi "valmistettu [jäsenvaltion nimi]") merkitsemistä ei saa tehdä pakolliseksi yhteisössä, koska se olisi tällöin katsottava vaikutuksiltaan määrällisiä rajoituksia vastaavaksi toimenpiteeksi, joka on kielletty EY:n perustamissopimuksen 28 artiklan (ent. 30 artiklan) nojalla⁽¹⁾.

Yhteisön alueella olevat toimijat voivat kuitenkin halutessaan ilmoittaa tuotteensa alkuperämaan tai ilmoittaa, että tuote on "valmistettu EU:ssa". Ne voivat käyttää "valmistettu EU:ssa" merkintää myös silloin, kun tuote on valmistettu useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa.

Merkitsemistä koskevien yhteisön tason pakollisten lisävaatimusten tarkoituksenmukaisuutta ei ole vielä osoitettu, ja toimijat ovat asiasta eri mieltä. Tämänkaltaisten merkitsemistä koskevien vaatimusten olisi joka tapauksessa oltava Maailman kauppajärjestön vaatimusten mukaisia, ja erityisesti olisi varmistettava, etteivät ne ole kansallisen kohtelun velvoitteen vastaisia.

Komissio aikoo tutkia yhdessä asianomaisten osapuolten kanssa sitä, miten merkitsemistä koskevaa nykyistä sääntelyä voitaisiin parantaa, ja se pyrkii samalla pitämään pakolliset hallinnolliset vaatimukset mahdollisimman vähäisinä.

⁽¹⁾ EYVL L 32, 3.2.1997.

⁽²⁾ EYVL L 169, 27.6.1997.

⁽³⁾ Asia 207/83.

(2001/C 187 E/113)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4004/00

esittäjä(t): Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) komissiolle

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Komission uudistaminen

Euroopan parlamentti hyväksyi 30. marraskuuta 2000 neljä mietintöä komission uudistamista käsittelevästä valkoisesta kirjasta, jonka komissio oli toimittanut parlamentille 13. maaliskuuta 2000. Parlamentti osallistuu näin hyvin myönteisellä tavalla komission organisaatorakenteen ja toimintamenetelmien uudistamiseen heikentämättä kuitenkaan komissiolle kuten muillekin unionin toimielimille periaatteellisesti kuuluvaa riippumattomuutta hankkia riittävät resurssit, jotta se voi selviytyä perustamissopimusten mukaisista tehtävistään menestyksellisesti.

Ottaen huomioon komission riippumattomuuden sekä parlamentin velvollisuuden valvoa komissiota, mihin mennessä komissio arvioi voivansa esittää parlamentille kaikkien A1 ja A2 ura-alueiden virkamiestensä tehtävien kuvaukset? Milloin komissio toimittaa parlamentille ennakkoselvityksen henkilöstönsä tilanteesta, johon sisältyisivät kaikki muutokset henkilöstössä (eläkkeelle jääminen, ennenaikaiselle eläkkeelle jääminen, sisäiset siirrot, uuden henkilöstön palkkaaminen jne.) hallintouudistuksen soveltamisajalta? Entä milloin komissio arvioi, että sisäinen tilintarkastus alkaa toimia sataprosenttisesti, jolloin voitaisiin saada tilintarkastuskertomukset mahdollisimman nopeasti ja kohtalaisen säännöllisesti?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(21. helmikuuta 2001)

Kesällä käynnistetty tehtäväkuvauskokeilu koskee kaikkia virkoja mukaan lukien A1- ja A2-virat. Tämän komission kaikkia virkoja koskeva kokeiluvaiheen arviointi on mutkikas tehtävä, joka oli alun perin tarkoitus saada valmiiksi marraskuussa 2000, mutta työ on yhä kesken.

On odotettavissa, että työ saadaan valmiiksi maaliskuussa 2001, minkä jälkeen laaditaan tehtävien kuvauksesta ja tavoitteiden asettamisesta lopulliset ohjeet, jotka mahdollistavat koko työn saamisen päätökseen viimeistään loppukesästä.

Vuoden 2000 talousarviossa vahvistettu komission henkilöstön virkojen määrä oli toiminnallisessa talousarviossa 17 087 virkaa, yhteistä tutkimuskeskusta varten 2 080 virkaa ja epäsuoria toimia varten 1 624 virkaa.

Vuoden 2001 talousarvioon sisältyy 400 uutta virkaa, joihin on lisättävä 100 virkaa, jotka rahoitetaan muuttamalla ulkopuoliseen henkilöstöön tarkoitettuja määrärahoja vakituisiin virkoihin tarkoitetuiksi määrärahoiksi, jolloin toiminnalliseen talousarvioon tulee yhteensä 500 uutta virkaa. Viitteellinen erittely vahvistetuista viroista politiikan toimialalla esitetään komission vuoden 2001 talousarviossa (luku A-11 "Työsuhteessa oleva henkilöstö").

Komissio on tehnyt ehdotuksen väliaikaisesta virkasuhteen lopettamisjärjestelmästä, jonka puitteissa 600 virkamiestä päättäisi palveluksensa komissiossa vuosina 2001–2002. Komissio pitäisi jokaista 100 virka kohti ainoastaan 43 virkaa vapaina, mikä toisi mukanaan 57 viran nettosäästön jokaista 100 palveluksensa päättävää virkamiestä kohti.

Täytettyjen virkojen todellinen määrä riippuu rekrytoinnista anottuihin uusiin virkoihin sekä palveluksensa päättävien määrästä:

Arvioitu virkasuhteensa päättävien määrä

	2001	2002	2003	2004	2005
65-vuotiaana eläkkeelle lähtevät virkamiehet	105	100	95	95	95
Virkasuhteen päättymisen muusta syystä (eläkkeelle jääminen 60–65-vuotiaana, invalideetti, siirto muuhun toimielimeen jne.)	465	480	495	495	495
Virkasuhteensa päättävien kokonaismäärä	570	580	590	590	590

Nämä ovat asian luonteen vuoksi viitteellisiä arvioita, sillä palvelussuhteen päättymisen tarkkoja päivämääriä ei voida saada selville etukäteen.

Kun otetaan huomioon vuodeksi 2001 vahvistettujen virkojen lisäys ja edellä mainittu virkasuhteen lopettamisjärjestelmä, arvioitu rekrytointitarve on vuonna 2001 noin 1 200 virkamiestä ja vuonna 2002 hieman vähemmän.

Komissio haluaa huomauttaa, että se on rekrytoinut yhteensä 1 110 henkilöä vuonna 1997, 1 030 henkilöä vuonna 1998 ja 950 henkilöä vuonna 1999.

Näin ollen on odotettavissa, että rekrytointitavoitteet täytetään.

Komissio perusti 11. huhtikuuta 2000 virallisesti uuden sisäisen tarkastuksen osaston (IAS) ja hyväksyi organisaatiokaavion⁽¹⁾. Kaikki tarvittava logistiikan, hallintomäärärahojen ja tietotekniikkalaitteiden osalta oli tehty, perusmenettelytavat oli määriteltä ja 18 ensimmäistä tilintarkastushenkilöstön jäsentä oli valittu 1. toukokuuta 2000 mennessä. Sisäisen tarkastuksen yksikkö oli täysin toimintavalmis vuoden 2000 syyskuun puolivälissä, ja siihen kuului johtaja (A2), kaksi johtavaa tilintarkastajaa (A3) sekä 18 tilintarkastajaa.

Komissio nimitti 21. joulukuuta 2000 virkaansa IAS:n uuden johtajan Jules Muisin (A1) täyden ilmoittamis- ja valintamenettelyn jälkeen. Hän ottaa tehtävänsä vastaan todennäköisesti vuoden 2001 maalikuun loppuun mennessä. IAS:n henkilöstön kokonaismääräksi tulee 80, ja tämä määrä saavutetaan vuoden 2001 aikana, kun sopivat ehdokkaat on valittu käyttämällä avointa kilpailua, jota tällä hetkellä valmistellaan. Kolme jäljellä olevaa johtavan tilintarkastajan virkaa täytetään todennäköisesti syyskuuhun 2001 mennessä.

IAS siirtyy vuoden 2001 huhtikuusta lähtien riskien arviointiin perustuvaan toimintatapaan, ja samalla IAS tekee täyden sarjan komission sisäisten valvontajärjestelmien perusteellisia tilintarkastuksia. IAS odottaa saavansa nämä tarkastukset päätökseen vuoden 2002 loppuun mennessä⁽²⁾.

⁽¹⁾ SEC(2000) 560.

⁽²⁾ Ei sisällä edellä mainittua virkasuhteen lopettamisjärjestelmää.

(2001/C 187 E/114)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4007/00**esittäjä(t): Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) komissiolle**

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Borrianan jätevesiviemäri

Valencian alueella sijaitsevassa Borrianassa on yli 26 000 asukasta. Kaupungissa on jätevedenpuhdistamo ja siihen liittyvä viemärinti. Kaupunki jakautuu keskustaan, jossa asuu suurin osa asukkaista ja ranta-alueeseen, jossa asuu ympärivuotisesti noin 4 000 ihmistä. Kesäkuukausina ranta-alueen väkimäärä kasvaa 14 000–15 000 henkeen, sillä kaupunki sijaitsee lomailualueella.

Ranta-alueen pohjoisreunalla asumukset ulottuvat vain muutaman metrin päähän rannasta. Tämä alue on luokiteltu omakotitaloalueeksi ja talot ovat aivan vierekkäin. Silti siellä ei ole jätevesiviemäreitä eikä asunnoista tulevaa jätevettä käsitellä mitenkään. Huolimatta asukkaiden toistuvista pyynnöistä Borrianan kaupunki on keskeyttänyt viemärin rakentamisen yli kolme vuotta sitten. Viemäri johtaisi jätevedet nykyiseen vedenpuhdistamoon ja siten estettäisiin jätevesien laskeminen suoraan Välimereen.

Yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21. toukokuuta annetussa neuvoston direktiivissä 91/271/ETY⁽¹⁾ veloitetaan jäsenvaltiot varmistamaan, että kaikissa taajamissa, joiden asukasvastineluku on yli 2 000, pitää olla laitteistot yhdyskuntajätevesien viemärintiin ja käsittelyyn. Määräaika jätevesien viemärintin ja käsittelyn järjestämiseksi haavoittumiselle alttiilla alueilla ja yli 10 000 asukkaan kaupungeissa päättyi 31. joulukuuta 1998. Muilla kuin haavoittuvilla alueilla ja yli 15 000 asukkaan kaupungeissa määräaika päättyy 31. joulukuuta 2000. Borrianan kaupunki ei pysty mitenkään noudattamaan näitä määräaikoja, sillä Avenida de la Constituciónin viemärinti on jatkuvasti myöhässä.

Kaupungin laiminlyönnit aiheuttavat ympäristön tilan huonontumista koko Borrianan rannikolla. Meri on huomattavan saastunut, sillä talojen jätevesiin on lisättävä kolmesta kastelukanavasta tulevat päästöt, jotka eivät koostu yhdyskuntajätevesistä vaan myös sitrushedelmäviljelmien kasteluveden ylijäämistä ja eräiden kastelukanavia jätevesiputkinaan käyttävien pienyritysten päästöistä.

Rannikko Borrianan kaupungin alueella on saastunut ja merkittävä osa meren kasvistoa ja eläimistöä on tuhoutunut. Myös hiekkarannat ovat saastuneet. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaa ympäristösäännösten noudattamisen direktiivin 91/271/ETY mukaisten määräaikojen puiteissa?

(¹) EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2001)

Kuten parlamentin jäsen muistuttaa, yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/271/ETY jäsenvaltiot veloitetaan varmistamaan, että kaikissa taajamissa, joiden asukasvastineluku (avl: mittayksikkö, jolla tarkoitetaan yhden henkilön yhden päivän aikana keskimäärin aiheuttamaa orgaanista kuormitusta) on suurempi kuin 2 000, on asianmukaiset yhdyskuntajätevesien keräys- ja käsittelyjärjestelmät. Vaadittu peruskäsittely on biologinen käsittely. Tämän vuoksi taajamissa, joiden asukasvastineluku on suurempi kuin 15 000, on oltava biologinen jätevesien käsittelyjärjestelmä 31. joulukuuta 2000 alkaen. Taajamissa, joiden avl on yli 10 000 ja joiden jätevedet johdetaan jäsenvaltioiden haavoittumiselle alttiiksi määrittelemiin vesistöihin, on oltava biologista jätevedenkäsittelyä tehokkaampi puhdistusjärjestelmä 31. joulukuuta 1998 alkaen. Tätä pienemmillä taajamilla on aikaa 31. joulukuuta 2005 asti ottaa käyttöön biologinen jätevedenkäsittelyjärjestelmä.

Komissio sai vastikään päätökseen ensimmäisen määräajan – 31. joulukuuta 1998 – noudattamista koskevan tutkimuksen, jonka tuloksia käsittelevän kertomuksen se julkaisee lähiaikoina, sekä tutkimuksen, jossa tarkastellaan jätevesien käsittelyn tilannetta kaikissa suurimmissa eurooppalaisissa kaupungeissa, joiden avl on yli 150 000.

Valencian alueella sijaitseva Borrianan kaupungin, jossa on parlamentin jäsenen antamien tietojen mukaan yli 26 000 asukasta, jätevesien purkuvesistöä ei ole määritelty haavoittumiselle alttiiksi, joten käsittelyjärjestelmän oli oltava valmis 31. joulukuuta 2000 mennessä.

Komissio ryhtyi äskettäin tutkimaan kaikkien niiden taajamien tilannetta, joita koskee joulukuun 31. päiväksi 2000 asetettu määräaika. Komissio on jo selvillä siitä, että Borrianan ohella monet muutkaan espanjalaispaikkakunnat eivät ole pystyneet täyttämään direktiivissä asetettuja velvoitteita määräaikaan mennessä. Tutkimuksen päätyttyä komissio voi tarvittaessa aloittaa Espanjaa vastaan rikkomisesta johtuvan menettelyn sillä perusteella, että maa ei ole noudattanut joulukuun 31. päiväksi 2000 asetettua määräaika.

(2001/C 187 E/115)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4009/00

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Cabo de Gata -luontotyyppialueen kasvihuoneet

Onko komissio tietoinen, että Espanjan hallitus on ehdottanut Andalusian Almeriassa sijaitsevan Cabo de Gatan luonnonpuiston osoittamista luontotyyppialueeksi?

Onko komissio myös tietoinen siitä, että Cabo de Gatan luonnonpuistossa harjoitetaan kasvihuoneissa laitonta tehomaataloutta?

Tietääkö komissio, että aluehallitus suunnittelee kyseisten kasvihuoneiden laillistamista vuoden 2002 jälkeen?

Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että kyseinen aikomus on vastoin luontotyyppidirektiivin määräyksiä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2001)

Komissio ei ole tietoinen parlamentin jäsenen esille tuomista tapahtumista.

Espanja on ehdottanut kyseistä aluetta yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi (ES 000046, Cabo de Gata-Nijar) ja liitettäväksi Natura 2000 -verkkoon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ nojalla.

Kyseisen direktiivin 6 artiklan 3 kohdassa mainitaan, että kaikki hankkeet, jotka eivät ole Natura 2000 -kohteen hallinnan kannalta tarpeellisia mutta saattavat vaikuttaa tähän alueeseen merkittävästi, on arvioitava asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen suojelutavoitteisiin.

Komissio on pyytänyt Espanjan viranomaisilta tietoja kyseisestä hankkeesta tarkastaakseen, onko tapauksessa sovellettu asianmukaisesti direktiiviä 92/43/ETY.

(¹) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2001/C 187 E/116)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4021/00**esittäjä(t): Lisbeth Grönfeldt Bergman (PPE-DE) komissiolle**

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Pakkauksia koskevat Suomen ympäristömääräykset haittaavat kilpailua

Ruotsissa käytössä olevaa alumiinitölkkien ja PET-pullojen panttijärjestelmää on arvosteltu sen vuoksi, että se vaikeuttaa tuontia ja rajoittaa kilpailua Ruotsin markkinoilla. Tätä taustaa vasten on merkittävä, että Euroopan komissio ei ole mitenkään puuttunut Suomessa käytössä oleviin, samoja tuotteita koskeviin nk. ympäristömaksuihin. Päästäkseen Suomen markkinoille ulkomaisen valmistajan on maksettava jokaisesta pullosta 6 markan (1,01 euroa) ympäristömaksu, mikä merkitsee noin 200 prosentin lisäystä tuotteen hintaan.

Tämän vuoksi kysyn komissiolta, miten se perustelee Suomen ympäristömaksun hyväksymisen, kun otetaan huomioon, että se heikentää vakavasti ulkomaisten valmistajien kilpailuasemaa Suomessa.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(5. maaliskuuta 2001)

Komissiolle on epäselvää, mitä Ruotsin panttijärjestelmään kohdistunutta arvostelua parlamentin jäsen kysymyksessään tarkoittaa. Joka tapauksessa tällä hetkellä ei ole mitään viitteitä siitä, että kyseinen järjestelmä olisi pakkauksista ja pakkausjätteistä 20. joulukuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY⁽¹⁾ tai Euroopan yhteisön perustamissopimuksen vastainen.

Suomen järjestelmän osalta on syytä tarkentaa kaksi asiaa. Ensinnäkin lisämaksu juomille, jotka eivät kuulu hyväksytyyn kierrätys- tai uudelleenkäyttöjärjestelmän piiriin, on 4 markkaa/litra (eikä 6 markkaa/pullo). Toiseksi lisämaksua ei sovelleta ainoastaan ulkomaisiin vaan myös alkuperältään kotimaisiin tuotteisiin.

Komissio tutkii kuitenkin parhaillaan sille jätettyjen kantelujen johdosta, onko Suomen lisämaksujärjestelmä edellä mainitun direktiivin ja sisämarkkinoita koskevien sääntöjen mukainen.

⁽¹⁾ EYVL L 365, 31.12.1994.

(2001/C 187 E/117)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4022/00**esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) ja Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE) neuvostolle**

(3. tammikuuta 2001)

Aihe: Diplomaattien veroetujen lakkauttaminen

Diplomaattien etuoikeuksista määrätään, kuten tunnettua, vuodelta 1961 peräisin olevassa Wienin yleissopimuksessa. Allekirjoittanut on komissiolle viime kuukausina esittämissään useissa kirjallisissa kysymyksissä todennut, että tämä sopimus on vanhentunut, että sitä olisi tarkistettava ja että tarkistamisen yhteydessä olisi erityisesti pohdittava, ovatko olemassa olevat etuoikeudet enää ylipäänsä perusteltuja Euroopan unionin nykyisillä sisämarkkinoilla.

Euroopan komissio viittasi vastauksissaan (ks. erityisesti E-1996/00) aina siihen, että diplomaattien etuoikeuksien lakkauttaminen tai muuttaminen edellyttäisi yhteisön voimassa olevien säädösten muuttamista ja siten neuvoston yksimielistä päätöstä.

Voiko neuvosto ilmoittaa, aikooko se harkita diplomaattien etuoikeuksien muuttamista, koska ne eivät enää ole perusteltuja EU:n nykyisillä sisämarkkinoilla, ja aikooko se komission uudistamisen yhteydessä tarkistaa myös vuodelta 1961 peräisin olevaa Wienin yleissopimusta?

Vastaus

(24. huhtikuuta 2001)

Yhteisön lainsäädännössä sallitaan vapaus arvonlisäverosta ja valmisteverosta diplomaattien erioikeutena kansainvälisen tapaoikeuden sääntöjen mukaisesti, jotka on kodifioitu diplomaattisia suhteita koskevassa Wienin yleissopimuksessa vuodelta 1961. Yhteisö on veloitettu noudattamaan näitä sääntöjä. (Ks. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 16. päivältä kesäkuuta 1998, kohta 45).

Jos asiaa tarkastellaan yhtenäismarkkinoiden näkökulmasta ja katsotaan, että jäsenvaltioiden toisissa jäsenvaltioissa oleville lähetystöille myönnettävät verovapautukset eivät enää ole perusteltuja, yhteisön voimassa olevaa lainsäädäntöä pitäisi ensinnäkin muuttaa, mihin vaadittaisiin komission ehdotuksen yksimielinen hyväksyminen neuvostossa. Sitä ennen jäsenvaltioiden pitäisi sopia, etteivät enää soveltaisi keskenään vuodelta 1961 olevan Wienin yleissopimuksen asiaankuuluvia määräyksiä, joita ne ovat kansainvälisen oikeuden nojalla sitoutuneet noudattamaan. Neuvosto ei ole havainnut mitään merkkejä tällaisesta kehityksestä eikä ole sitä paitsi tähän päivään mennessä saanut komissiolta ehdotusta direktiivien 77/388/ETY (kuudes arvonlisäverodirektiivi) ja 92/12/ETY (valmisteveron alaiset tuotteet) sisältämien verovapautussäännösten muuttamiseksi. Komissio on lisäksi ilmoittanut (vastaus kirjalliseen kysymykseen N:o E-1996/99), että se ei aio tehdä tähän kysymykseen liittyvää ehdotusta lähitulevaisuudessa.

(2001/C 187 E/118)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4028/00

esittäjä(t): Angelika Niebler (PPE-DE) komissiolle

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Mainoslainsäädännön yhdenmukaistaminen Euroopan yhteisössä

Euroopan parlamentti hyväksyi sähköistä kauppaa koskevan direktiivin toisessa käsittelyssä toukokuussa 2000. Direktiivin ydinkohta on alkuperämaaperiaate, joka velvoittaa henkilöt, jotka tarjoavat tavaroita ja palveluita Internetissä, noudattamaan ainoastaan kotimaansa mainoslainsäädäntöä. Mainoksia koskevat säännökset ovat kuitenkin erilaisia eri jäsenvaltioissa. Tämä saattaa johtaa oman maan kansalaisten syrjintään tiukan mainoslainsäädännön maissa, kuten Saksan liittotasavallassa.

Saksan liittotasavallan tiukka mainoslainsäädäntö koskee erityisesti hinnanalennuslakia ja ilmaislahjoista annettua asetusta. Varsinkin näistä jälkimmäinen, jossa säädetään, että ilmaislahjan tarjoaminen ei saa riippua sen tuotteen ostosta, jota mainonta pääasiassa koskee, näyttää olevan ei-hyväksyttävä este Internetissä tarjottavien tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle. Tämä laaja kielto kattaa myös palvelut ja takuut, jotka ovat muissa jäsenvaltioissa tavallisia kaupan alalla ja joita käytetään yleisesti markkinointivälineinä (esim. "kun ostat yhden, saat toisen ilmaiseksi" -periaate). Tämä syrjii erityisesti saksalaisia kuluttajia, joiden ei ole mahdollista päästä osallisiksi kylkiäisistä, ja Saksassa toimivia yrityksiä niiden ulkomaisiin kilpailijoihin nähden.

Saksan mainoslainsäädännön kielteiset vaikutukset sisämarkkinoihin tulivat erityisen selkeästi ilmi äskettäin julkaistussa Saarbrückenin tuomioistuimen (Oberlandesgericht) päätöksessä, jonka mukaan erään yrityksen tuotteilleen antama elinikäinen takuu rikkoo ilmaislahjoista annettua asetusta, mistä syystä takuu kiellettiin Saksassa. Kyseinen yritys oli myöntänyt tuotteilleen tällaisen takuun kaikissa jäsenvaltioissa ja maailmanlaajuisesti.

Voiko komissio ottaen huomioon tämän saksalaisiin kohdistuvan selkeän syrjinnän ilmoittaa, missä määrin sen mielestä yhteisössä on yhdenmukaistettava mainoslainsäädäntöä? Missä määrin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä toimiin yhdenmukaistamisen valmistelemiseksi? Aikooko komissio ryhtyä Saksan liittotasavallan vastaisiin toimiin rajat ylittävää kilpailua estävän, ilmaislahjoista annetun asetuksen johdosta?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(13. maaliskuuta 2001)*

Kuten kaupallista viestintää koskevassa vihreässä kirjassa⁽¹⁾ ja sitä seuranneessa tiedonannossa⁽²⁾ on esitetty, komissio on jo pitkään ollut tietoinen siitä, että kaupallista viestintää (mainonta, markkinointi, suhdetoiminta, myynninedistäminen ja sponsorointi mukaan luettuina) koskevat kansalliset säädökset haittaavat huomattavasti sisämarkkinoiden toimintaa.

Osana kaupallista viestintää koskevaa politiikkaansa komissio antaa sisämarkkinoilla harjoitettavaa myynninedistämistä koskevan tiedonannon tämän vuoden alkupuoliskolla. Tiedonannossa esitetään ne alueet, joilla komission mielestä on tarvetta myynninedistämistä koskevan lainsäädännön yhdenmukaistamiseen sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi. Tämä perustuu kaupallista viestintää käsittelevän asiantuntijaryhmän kahden viime vuoden aikana antamiin lausuntoihin. Ryhmä koostuu jäsenvaltioiden nimeämistä myynninedistämistä koskevan sääntelyn asiantuntijoista. Tiedonanto kattaa seuraavat palvelut: hintatarjouksista tiedottaminen, ilmaislahja- tai kylkiäistarjouksista tiedottaminen, markkinointikilpailuista tiedottaminen.

On myös syytä huomata, että tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/31/EY⁽³⁾ kaikentyyppisten sähköisten kaupallisten viestien osalta on jo suunniteltu lähtömaan periaatetta (kuten 3 ja 6 artiklassa on esitetty). Tämä tarkoittaa, että kaikkien kaupallisten tiedotteiden sisältö kuuluu sen maan lainsäädännön alaisuuteen (ja sääntelyvastuuseen), josta se on lähtöisin. Komissio toteaa mielenkiinnolla, että Saksan viranomaiset ovat ehdottaneet kylkiäisiä ja ilmaislahjoja koskevan lakinsa (Zugabeverordnung) kumoamista. Komissio seuraa asian kehitystä tiiviisti.

⁽¹⁾ KOM(96) 192 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(98) 121 lopullinen.

⁽³⁾ EYVL L 178, 17.7.2000.

*(2001/C 187 E/119)***KIRJALLINEN KYSYMYS E-4029/00****esittäjä(t): Caroline Jackson (PPE-DE) komissiolle***(21. joulukuuta 2000)*

Aihe: Rekka-auton kuljettajien pätevyysvaatimukset

Lontoon ja Bristolin välisellä M4-moottoritieellä 28. marraskuuta tapahtuneessa kolarissa oli mukana 20-vuotiaan belgialaisen kuljettama rekka-auto. Britanniassa 20-vuotiaat eivät voi saada rekka-auton ajokorttia. Voiko komissio selittää, miksi vähäisemmän pätevyden omaavat kuljettajat saavat ajaa sellaisissa maissa, joiden kansalaisia sitovat paljon tiukemmat säännöt? Voiko komissio myös kertoa, aikooko se harmonisoida rekka-auton kuljettajia koskevia pätevyysvaatimuksia?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus*(6. maaliskuuta 2001)*

Tavaraliikenteessä toimivien kuljettajien vähimmäisikää koskevat säännökset on annettu tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20. joulukuuta 1985 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3820/85⁽¹⁾. Raskaiden tavarankuljetusajoneuvojen ajokortin saamisen alaikärajoista on säädetty kyseisen neuvoston asetuksen 5 artiklassa seuraavasti:

- b) – 21 vuotta tai
- 18 vuotta, jos kyseisellä henkilöllä on jonkin jäsenvaltion tunnustama ammattitaitoa osoittava todistus, jonka mukaan hänellä on maanteiden tavaraliikenteen kuljettajien koulutus, joka on tieliikenteen kuljettajien vähimmäiskoulutustasosta annettujen yhteisön sääntöjen mukainen.

Tämän artiklan säännösten mukaan 20-vuotias belgialainen ajokortinhaltija saa kuljettaa raskasta tavarankuljetusajoneuvoa Yhdistyneessä kuningaskunnassa, jos hänellä on jonkin jäsenvaltion tunnustama todistus ammattitaidosta. Tällä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 382/85 säännöksellä on suora oikeusvaikutus.

Raskaiden tavarankuljetusajoneuvojen kuljettajien pätevyysvaatimusten yhdenmukaistamisesta voidaan todeta, että komissio antoi 2. helmikuuta 2001 parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen kuljettajien ammattikoulutuksesta (2).

(1) EYVL L 370, 31.12.1985.

(2) KOM(2001) 56 lopullinen.

(2001/C 187 E/120)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4031/00

esittäjä(t): **Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle**

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Eläinten kohtelu Belgian markkinoilla

Äskettäin näkemässäni filmissä näytettiin, että belgialaisilla Cineyn ja Anderlechtin markkinoilla kohdellaan eläimiä erittäin julmalla tavalla. Filmi oli kuvattu vuoden 2000 heinä-syyskuussa. Siinä näytettiin, että karjan kylkiä, turpaa ja päätä lyötiin kepeillä toistuvasti ja tahallisesti, ja että markkinoilla oli myös loukkaantuneita, sairaita ja pahasti rampoja eläimiä. Pahimmissa kohtauksissa liikuntakyvyttömän naudan jalkoihin sidottiin köysi, jonka toinen pää kiinnitettiin autoon. Ensimmäisessä kohtauksessa eläintä vedettiin maata pitkin auton perässä, ja toisessa kohtauksessa eläin vedettiin selällään ylös ramppia pitkin.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta Belgian viranomaiset veloitetaan lopettamaan tällaiset julmuudet markkinoillaan? Aikooko komissio harkita eläinten suojelemista markkinoilla koskevan direktiiviehdotuksen laatimista?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2001)

Eläinten suojeleminen julmalta kohtelulta on jäsenvaltioiden kansalliseen toimivaltaan kuuluva asia.

Euroopan yhteisön perustamissopimukseen Amsterdamin sopimuksella liitettyssä pöytäkirjassa eläinten suojelelusta ja hyvinvoinnista edellytetään, että sekä yhteisö että jäsenvaltiot ottavat täysimääräisesti huomioon eläinten hyvinvoinnin vaatimukset laatiessaan ja pannessaan täytäntöön yhteisön maatalous- ja liikennepolitiikkaa, sisämarkkinoita ja tutkimuspolitiikkaa.

Eläinten suojelemista kuljetuksen aikana koskevassa neuvoston direktiivissä 91/628/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/29/EY (1), määrätään yksityiskohtaisesti kuljettajan velvollisuuksista, esimerkkinä 5 A artiklan 1 kohdan a alakohdan määräys, jolla kielletään tuottamasta kuljetettaville eläimille tarpeetonta kärsimystä. Näiden määräysten rikkominen voi olosuhteista riippuen toteuttaa eläinräkkäyksen tunnusmerkkejä.

Mikäli voidaan katsoa belgialaisilla markkinoilla kuvattujen eläinten olleen vielä kuljettajan vastuulla, esimerkiksi lastaamisen tai lastin purkamisen aikana, näyttäisi siltä, että jotkut tapahtumista antavat aiheen olettaa, ettei eläinsuojeludirektiiviä eikä eläinten suojelemaan sovellettavaa kansallista lakia ole noudatettu.

Sen vuoksi komissio on puuttunut asiaan vaatimalla Belgian viranomaisilta täydellistä selvitystä ja yksityiskohtaisia tietoja toimenpiteistä, joihin nämä ovat ryhtyneet näytettyjen tapausten toistumisen estämiseksi.

Rikkomismenettelyn mukaiset toimenpiteet, jotka koskevat eräitä muita eläinsuojeludirektiivin laiminlyönnejä, ovat jo vireillä Belgiaa vastaan, ja riippuen komission saamista lisätiedoista se harkitsee käynnistettyjen toimenpiteiden laajentamista koskemaan myös arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat tapaukset.

Sen jälkeen kun komissio on antanut kyseisen direktiivin soveltamista koskevan kertomuksensa parlamentille ja neuvostolle, se selvittää, missä laajuudessa tämän säädöksen määräyksiä on syytä parantaa ja saattaa ajan tasalle.

(¹) EYVL L 148, 30.6.1995.

(2001/C 187 E/121)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4032/00

esittäjä(t): Manuel Pérez Álvarez (PPE-DE) komissiolle

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Työntekijöiden oikeudet mukavuuslippulaivoilla

Kunnolliset työolot merkitsevät sitä, että työpaikalla on asianmukaiset terveys- ja turvallisuusolot riippumatta siitä onko työpaikka kiinteä tai liikkuva. Samoin oikeusjärjestelmän sallimien eri sopimusmahdollisuuksien mukainen työsuojelu pitää taata.

Tätä turvaa ei ole, jos tilanne on epäselvä kuten mukavuuslippulaivoissa. Oikeusturva on olematon ja riski työntekijöiden sosiaalisten oikeuksien polkemisesta on suuri.

Aikooko komission jäsen käsitellä yhteisön satamissa käyvillä mukavuuslippulaivoilla työskentelevien Euroopan unionin työntekijöiden työoloja koskevia erityissäännöksiä?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(8. maaliskuuta 2001)

Arvoisa parlamentin jäsen käsittelee unionin ulkopuolisten maiden lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevien eurooppalaisten työntekijöiden sosiaalisia oikeuksia.

Komissio on aluksilla työskentelevien työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelun osalta täysin samaa mieltä parlamentin jäsenen kanssa siitä, että on tärkeää taata näille työntekijöille asianmukainen suoja riippumatta heidän työskentelypaikastaan ja erityisesti heidän työskennellessään yhteisön satamia käyttävillä aluksilla riippumatta siitä, minkä maan lipun alla alus purjehtii.

Tässä yhteydessä on tärkeää mainita terveydelle ja turvallisuudelle asetettavista vähimmäisvaatimuksista aluksilla tapahtuvan sairaanhoidon parantamiseksi 31. maaliskuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/29/ETY (¹) sekä turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista kalastusaluksilla tehtävässä työssä 23. marraskuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/103/EY (²).

Näissä direktiiveissä esitetyistä aluksen määritelmästä (toisessa 1 artiklassa ja toisessa 2 artiklassa) käy kuitenkin ilmi, että vähimmäisvaatimuksia sovelletaan vain jäsenvaltion lipun alla purjehtivaan tai rajoituksetta sen lainkäyttövallan alaisuuteen rekisteröityyn alukseen.

Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksessa (³), johon yhteisö on liittynyt sopimuspuoleksi, määrätään, että kaikkien valtioiden on niiden lipun alla purjehtivien alusten osalta toteutettava tarvittavat toimenpiteet turvallisuuden varmistamiseksi merellä, miehistön kokoonpano, työskentelyolosuhteet ja koulutus mukaan luettuina, ottaen huomioon alalla sovellettavat kansainväliset säädökset. Näin ollen aluksella olevien työntekijöiden oikeudet määräytyvät lippuvallion lainsäädännön mukaan työntekijöiden kansalaisuudesta riippumatta.

On kuitenkin syytä lisätä, että satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevassa 19. kesäkuuta 1995 annetussa neuvoston direktiivissä 95/21/EY⁽⁴⁾ säädetään mm., että jäsenvaltioiden satamia käyttäviin aluksiin, myös Euroopan ulkopuolisten maiden lipun alla purjehtiviin aluksiin, on tehtävä tarkastuksia sen selvittämiseksi, täyttyvätkö niissä Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen n:o 147 (yleissopimus kauppalaüksissa noudatettavasta vähimmäistasosta) mukaiset kansainvälisesti sovellettavat sosiaaliset edellytykset.

⁽¹⁾ EYVL L 113, 30.4.1992.

⁽²⁾ EYVL L 307, 13.12.1993.

⁽³⁾ EYVL L 179, 23.6.1998.

⁽⁴⁾ EYVL L 157, 7.7.1995.

(2001/C 187 E/122)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4035/00

esittäjä(t): **Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle**

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: 133 artiklan erityiskomitea

133 artiklan erityiskomitea muodostaa Euroopan unionin kauppapolitiikan todellisen valta- ja päätöksentekokeskuksen. Komitea on saanut nimensä Amsterdamin sopimuksen 133 artiklan mukaan. Kyseisessä artiklassa säädetään neuvoston nimeämästä komiteasta, jonka tehtävänä on avustaa komissiota. Kyseinen erityiskomitea on linkki Euroopan komission ja neuvoston välillä.

Jokaisella jäsenvaltiolla on komiteassa varsinainen ja varaedustaja. Nämä virkamiehet tekevät tärkeitä päätöksiä kansainvälisissä kauppakysymyksissä, kuten banaanikiistaa, lääkkeiden saatavuutta köyhille maille ja Yhdysvaltojen eurooppalaiselle teräkselle määräämiä maksuja koskevissa asioissa. Neuvosto selvittää mahdolliset poliittiset kiistakysymykset ja vahvistaa komitean tekemät päätökset. Joitakin ehdotuksia käsitellään ainoastaan komiteassa niin, että Coreper (kansalliset virkamiehet Euroopan unionissa) hyväksyy ne kaikki samalla kertaa ilman keskustelua.

1. Katsooko komissio, että 133 artiklan erityiskomiteassa käsitellyistä asiakirjoista ja siellä käydyistä keskusteluista tulisi pitää pöytäkirjaa? Jos vastaus on kielteinen, miksi komissio ei pidä pöytäkirjaa tarpeellisena?
2. Katsooko komissio, että yleisöllä tulisi olla oikeus tutustua 133 artiklan erityiskomitean kokouksia koskeviin pöytäkirjoihin? Jos vastaus on kielteinen, miksi komissio ei katso, että kyseisten pöytäkirjojen tulisi olla julkisia?
3. Aikooko komissio pyytää, että 133 artiklan erityiskomiteassa käsitellyistä asiakirjoista ja siellä käydyistä keskusteluista laaditaan vastedes pöytäkirja? Aikooko komissio huolehtia myös siitä, että yleisöllä on mahdollisuus saada tietoa kyseisistä pöytäkirjoista? Jos komissio vastaa kielteisesti näihin kysymyksiin, miksi se kieltäytyy vaatimasta yleisölle oikeutta saada tutustua 133 artiklan erityiskomitean poliittiseen päätöksentekoprosessiin?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(1. helmikuuta 2001)

Perustamissopimuksen 133 artiklassa (entinen 113 artikla) luodaan kehys yhteisön kauppapolitiikan muotoilua ja täytäntöönpanoa varten. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien 133 artiklassa tarkoitettujen komitean tehtävänä on neuvoa komissiota kauppaneuvottelujen käymisessä. Yhteisön erityistavoitteet tärkeissä kauppapolitiikkaan ja -neuvotteluihin liittyvissä asioissa kuten Maailman kauppajärjestön (WTO) uuden kauppaneuvottelukierroksen tai Mercosurin kanssa neuvoteltavan kauppasopimuksen yhteydessä vahvistetaan neuvoston päätelmissä tai neuvotteluohjeissa, jotka ohjaavat 133 artiklassa tarkoitettua komitean työskentelyä. 133 artiklassa tarkoitettujen komitean aseman ja demokraattisen vastuun osalta komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan Herman Schmidin kirjalliseen kysymykseen P-3674/00 antamaansa vastaukseen⁽¹⁾.

Mitä tulee pöytäkirjojen laatimiseen 133 artiklassa tarkoitetun komitean keskusteluista ja sen käsittelemistä asiakirjoista, komissio huomauttaa, että 133 artiklassa tarkoitettu komitea on neuvoston nimeämä erityiskomitea. Päätös tällaisten pöytäkirjojen laatimisesta yleensä sekä niiden laatimistavasta samoin kuin niiden julkisuudesta kuuluu näin ollen neuvoston sihteeristön vastuualaan.

Komission 133 artiklassa tarkoitetulle komitealle toimittamien asiakirjojen julkisuuden osalta komissio sopi 20. tammikuuta 2000 päivätyssä kirjeessään teollisuutta, ulkomaankauppaa, tutkimusta ja energiaa käsittelevän komitean puheenjohtajalle, että se toimittaa Euroopan parlamentille merkittävät 133 artiklassa tarkoitetulle komitealle lähettämänsä asiakirjat sekä muut tärkeät laatimansa asiakirjat. Arkaluonteiset asiakirjat toimitetaan joko "luottamuksellisina" tai "rajoitettuina". Lukuisat asiakirjat toimitetaan kuitenkin julkisina ja ne ovat nähtävissä kauppapolitiikan pääosaston Internet-sivuilla.

Julkisiin asiakirjoihin kuuluvat lähes kaikki yhteisön WTO:lle toimittamat asiakirjat, tärkeimpiä asioita koskevat keskusteluasiakirjat sekä ne keskeiset asiakirjat, jotka koskevat yhteisön strategiaa uudella kauppaneuvottelukierroksella.

(¹) EYVL C 163 E, 6.6.2001, s. 190.

(2001/C 187 E/123)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4039/00

esittäjä(t): Hanja Majj-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Siemens

Ovatko komission jäsenet Erkki Liikanen ja Mario Monti vastaanottaneet Hengelon pormestarin Kerckhaertin heille lähettämän kirjeen, joka koski Siemensin suunnitelmaa lopettaa tytäryhtiönsä Demag Delavalin toiminta Hengelossa ja siirtää se Saksaan, huolimatta siitä, että kyseinen yritys on taloudellisesti terve?

Pitääkö paikkansa, että Euroopan komissio ei vielä ole antanut hyväksyntäänsä Demag Delavalin siirtymiselle Siemensin hallintaan?

Katsooko komissio, että yrityksen siirtäminen muualle heti haltuunoton jälkeen on hyväksyttävissä, vaikka siirtäminen ei perustuisikaan selkeisiin yritystaloudellisiin syihin ja ottaen huomioon, että työpaikkojen menetyksiin liittyvät ongelmat ulottuvat hyvin laajalle?

Onko komissio valmis selvittämään, onko Siemens noudattanut tässä tapauksessa yhteisön lainsäädännön kaikkia vaatimuksia, jotka koskevat henkilöstön ja yritysneuvoston kanssa käytäviä neuvotteluja, ottaen huomioon, että kyse on noin 700 työpaikasta?

Onko komissio jo vastannut Hengelon pormestarin kirjeeseen ja jos vastaus on kielteinen, milloin vastaus on odotettavissa?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2001)

Kilpailuasioista ja yrityspolitiikasta vastaavat komissaarit ovat saaneet kirjeen.

Komissio teki 20. joulukuuta 2000 asiassa COMP/M.2224 – Siemens/Demag Krauss Maffei myönteisen keskittymäpäätöksen, joka koskee myös Demag Delaval Werke -yritystä.

Komissiolla ei keskittymien valvonnassa ole toimivaltaa valvoa yritysten taloudellisia päätöksiä sijoittautumisratkaisuisissa.

Komissiolla ei ole muita tietoja arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin väitteisiin liittyvistä seikoista eikä se sen vuoksi pysty esittämään lopullista arviota siitä, onko yhteisön lainsäädäntöä rikottu.

Koska Saksa ja Alankomaat ovat saattaneet asian kannalta merkitykselliset direktiivit⁽¹⁾ osaksi kansallista lainsäädäntöään, komissio tahtoo korostaa, että asiassa esiin tulevat kiistat on ensisijaisesti ratkaistava jäsenvaltion työmarkkinoiden toimintasääntöjen mukaan ja/tai kansallisissa tuomioistuimissa.

Kilpailun pääosasto vastasi Hengelon pormestarin kirjeeseen 10. tammikuuta 2001. Yritystoiminnan pääosaston kirjettä valmistellaan parhaillaan.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 98/59/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 225, 12.8.1998; neuvoston direktiivi 77/187/ETY, annettu 14 päivänä helmikuuta 1977, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 161, 5.3.1977; neuvoston direktiivi 94/45/EY, annettu 22 päivänä syyskuuta 1994, eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä EYVL L 254, 30.9.1994.

(2001/C 187 E/124)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4040/00

esittäjä(t): Sérgio Sousa Pinto (PSE) komissiolle

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Kilpailupolitiikka — määrävän aseman väärinkäyttö

Voiko komissio ilmoittaa, mikä on Qualifyer Loyalty, Ltd. -yhtiön hallinnoiman Qualifyer Group Airlines -liittoutuman markkina-asema ja mitä sääntöjä se noudattaa toiminnassaan? Qualifyer Group Airlines -liittoutumaan kuuluvat seuraavat lentoyhtiöt: Swissair, Sabena, TAP Air Portugal, AOM French Airlines, Crossair, Air Littoral, Air Europe, LOT Polish Airlines, PGA Portugália Airlines, Volare Airlines ja Air Liberté.

Kansalaiset ja kuluttajat voivat erittäin hyvin perustein epäillä kyseiseen liittoutumaan kuuluvia yhtiöitä määrävän aseman väärinkäytöstä, sillä niiden hinnat ovat muita korkeampia, ne tarjoavat vähemmän vaihtoehtoja palveluissaan ja niiden kauppaehtot ovat epäreiluja, etenkin reitillä Bryssel-Lissabon-Porto. Katsomme, että tällainen määrävän markkina-aseman väärinkäyttö ja varsinkin kyseisen liittoutuman kilpailua vääristävät käytänteet saattavat olla vastoin EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan määräyksiä.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(27. helmikuuta 2001)

Qualifyer Group on lentoyhtiöiden liittoutuma, jossa on erityistä se, että Swissairin emoyhtiön SAirGroupin poliittikkana on sijoittaa eräiden muiden liittoutumaan kuuluvien lentoyhtiöiden pääomaan. Monessa tapauksessa tällainen osakkuus antaa SAirGroupille yhdessä muiden osakkaiden kanssa yhteisen määräysvallan siinä lentoyhtiössä, johon se sijoittaa. Qualifyer Loyalty Ltd. -yhtiö puolestaan hallinnoi osakaslentoyhtiöiden yhteistä kanta-asiakasohjelmaa, mutta ei Qualifyer Groupia.

Komissio on ottanut kantaa niihin liiketoimiin, joilla SAirGroup hankki yhteisen määräysvallan muissa Qualifyer Groupin lentoyhtiöissä. Vuonna 1995 komissio teki päätöksen⁽¹⁾, jolla se julisti Swissairin ja Sabenan muodostaman keskittymän yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Vuonna 1999 komissio päätti hyväksyä sen, että SAirGroup ja ranskalainen rahoitusalan holdingyhtiö Marine-Wendel ostivat AOM:n. Vuonna 2000 komissio hyväksyi AOM:n, Air Libertén ja Air Littoralin muodostaman keskittymän.

Komissio tutki myös äskettäin, ovatko Qualiflyer Groupiin kuuluvien lentoyhtiöiden kesken tehdyt sopimukset yhteensopivia EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan (entisen 85 artiklan) kanssa. Helmikuussa 2000 komissio lähetti viidelle Qualiflyer Groupin yhtiölle (Swissair, TAP, Sabena, Crossair ja AOM) varoituskirjeen, jonka jälkeen nämä yhtiöt lopettivat hintojen yhteensovittamisen yhteisön sisäisillä sekä yhteisön ja Sveitsin välisillä reiteillä.

EY:n perustamissopimuksen 81 ja/tai 82 artiklan (entinen 86 artikla) mukaisia kilpailuongelmia synnyttävät todennäköisemmin "päällekkäiset" reitit, eli ne, joita lentää kaksi Qualiflyer Groupin yhtiötä, joista toisella on liikenteen keskuspaikka reitin toisessa päässä ja toisella toisessa, kuten esimerkiksi Brysselin ja Lissabonin välinen yhteys. Komissio ottaisi mielellään vastaan tiedot, joita arvoisalla parlamentin jäsenellä ehkä on määräävän markkina-aseman mahdollisesta väärinkäytöstä tai muusta kilpailua rajoittavasta toiminnasta tällä reitillä.

Muilla reiteillä, kuten esimerkiksi useilla Ranskan kaupunkien välisillä AOM:n, Air Libertén ja Air Littoralin liikennöimillä reiteillä, Qualiflyer Groupin yhtiöt kilpailevat perinteisen kansallisen lentoyhtiön kanssa.

Portugalin valtio ilmoitti jokin aika sitten aikovansa myydä osuuden TAP:stä. Komissio ei kuitenkaan ole saanut ilmoitusta tällaisesta toimenpiteestä.

(¹) EYVL L 239, 7.10.1995.

(2001/C 187 E/125)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4044/00

esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle

(21. joulukuuta 2000)

Aihe: Komission puheenjohtajan Prodin toimiston kunnostaminen

1. Voiko komissio ilmoittaa, rahoittiko komissio vai jokin muu taho kunnostustyöt, jotka tehtiin vastikään komission puheenjohtajan Prodin rue Breydelillä sijaitsevassa toimistossa?
2. Jos komissio rahoitti kunnostamisen, voiko se ilmoittaa, a) mitkä olivat kunnostamisen kokonaiskustannukset ja b) mistä budjettikohdasta kunnostustyöt rahoitettiin?
3. Jos Italian hallitus myönsi varoja toimiston kunnostamista varten, voiko komissio ilmoittaa, a) mitä sääntöjä hallitusten komissiolle myöntämiin lainoihin sovelletaan, kun otetaan huomioon, että komission jäsenet eivät enää ole kotimaansa palveluksessa, ja b) onko puheenjohtaja Prodi antanut selvityksen näistä varoista?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(22. helmikuuta 2001)

1. Uusien komission jäsenten astuessa virkaansa komissio vahvisti 25 000 euron määrärahan kunkin komission jäsenen toimiston kunnostamiseksi uusien huonekaluin. Komission puheenjohtaja Prodin toimiston uudelleen kalustamiseen ei kuitenkaan käytetty näitä 25 000 euroa, vaan se kalustettiin jokin aika sitten antiikkihuonekaluilla, jotka roomalainen Galleria Nazionale di Arte Antica on antanut maksutta lainaksi.
2. Komissio on maksanut vain lainaksi saatujen huonekalujen kuljetuksen budjettikohdasta A02353 ja vakuutuksen budjettikohdasta A02350. Puheenjohtaja Prodi ei siis ole käyttänyt toimistonsa kunnostamiseen varattua 25 000 euron määrärahaa.
3. Hallitusten komissiolle myöntämistä lainoista ei ole vahvistettu erityisiä sääntöjä. Galleria Nazionale di Arte Antican laina on osoitettu Romano Prodille Euroopan komission puheenjohtajan ominaisuudessa hänen virkakautensa ajaksi ja hänen komissiossa sijaitsevan virkahuoneensa somistamista varten. Puheenjohtaja Prodi on myös tehnyt asianmukaisen ilmoituksen näistä tavaroista.

4. Komission jäsenten toimistojen kunnostamista koskevat sisäiset säännöt ovat aikaisemmin koskeneet vain uusien huonekalujen ostamista. Siksi sääntöjä ollaan parhaillaan tarkistamassa niin, että tulevaisuudessa olisi mahdollista kustantaa myös halvempia tapoja kunnostaa komission jäsenten toimistoja.

(2001/C 187 E/126)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4045/00

esittäjä(t): Giovanni Fava (PSE) komissiolle

(20. joulukuuta 2000)

Aihe: Luvattomien rakennusten laillistaminen ja alueellinen operatiivinen ohjelma 2000–2006 Sisiliassa

Sisilian aluehallitus antoi marraskuussa lakiesityksen, johon sisältyi mm. rannikolle pystytettyjen luvattomien rakennusten laillistaminen. Niiden määräksi arvioidaan 170 000. Lakiesitys merkitsee poikkeamista ainoasta voimassaolevasta Sisilian rannikoita suojelevasta laista, jossa määrätään rakennuskielto 150 metrin etäisyydelle meren rannasta. (12. kesäkuuta 1976 annettu Sisilian alueellinen laki n:o 78).

Lakiesityksessä vaaditaan, että laittomasti rakennetuilla alueilla toimitetaan maanmittaus ja kunta laatii niitä varten ”kaavoitusta ja ympäristön parantamista koskevat suunnitelmat”. Lakiesityksessä kunnille säilytetään myös maanmittauksesta ja siihen liittyvistä toimista aiheutuvat kustannukset, mutta varsinaisista määristä ei anneta yksityiskohtaista tietoa.

Koska ei ole selkeää tietoa kuinka paljon varoja alueiden laillistamiseen on varattu, voidaan olettaa, että Sisilian alue aikoo yrittää käyttää siihen rakennerahastojen ohjelmakauden 2000–2006 varoja. Siihen voitaisiin käyttää alueellisen operatiivisen ohjelman määrärahoja, joihin kunnat voivat turvautua, mikäli niillä on näistä määrärahoista rahoitettavia hankkeita. Rakennerahastoja voitaisiin käyttää mm. paikallisviranomaisten eri hankkeisiin palkkaamien työntekijöiden palkkojen maksuun, mikä osaltaan ruokkisi laajaa ”hyvä veli” -verkostoa. Tällaisen riskin edessä työnantajien (Confinindustria) ja ympäristön ja kulttuuriperinnön suojelusta huolehtivien piirien edustajat (Italia Nostra) ovat vedonneet laillistamis päätöksen kumoamiseksi.

Päätöksellä voi olla vaikutuksia myös Natura 2000 -verkostoon otetuille rannikkoalueille, joille on rakennettu laittomasti. Sen avulla asuinalueet saatettaisiin laillistaa ja välttää näin tarkastukset ja ympäristövaikutusarviointi.

Tietääkö komissio tästä Sisilian aluehallituksen aloitteesta?

Voiko komissio valvoa että parhaillaan arvioitavassa suunnitelmassa suljetaan pois mahdollisuus käyttää rakennerahastojen tulkia luvattomien rakennusten laillistamiseen?

Voiko komissio valvoa myös sitä, että mahdollisessa luvattomien rakennusten laillistamisessa kierretään yhteisön lainsäädäntöä ympäristövaikutusten arvioimisesta?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä suojellakseen Natura 2000 -verkoston alueita, joille on rakennettu asuinrakennuksia ilman lupaa?

(2001/C 187 E/127)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4049/00**esittäjä(t): Giorgio Celli (Verts/ALE) komissiolle***(20. joulukuuta 2000)*

Aihe: Luvattomien rakennusten laillistaminen ja alueellinen operatiivinen ohjelma 2000–2006 Sisiliassa

Sisilian aluehallitus antoi marraskuussa lakiesityksen, johon sisältyi mm. rannikolle pystytettyjen luvattomien rakennusten laillistaminen. Niiden määräksi arvioidaan 170 000. Lakiesitys merkitsee poikkeamista ainoasta voimassaolevasta Sisilian rannikoita suojelevasta laista, jossa määrätään rakennuskielto 150 metrin etäisyydelle meren rannasta (12. kesäkuuta 1976 annettu Sisilian alueellinen laki n:o 78).

Lakiesityksessä vaaditaan, että laittomasti rakennetuilla alueilla toimitetaan maanmittaus ja kunta laatii niitä varten kaavoitusta ja ympäristön parantamista koskevat suunnitelmat. Lakiesityksessä kunnille sälytetään myös maanmittauksesta ja siihen liittyvistä toimista aiheutuvat kustannukset, mutta varsinaisista määristä ei anneta yksityiskohtaista tietoa.

Koska ei ole selkeää tietoa, kuinka paljon varoja alueiden laillistamiseen on varattu, voidaan olettaa, että Sisilian alue aikoo yrittää käyttää siihen rakennerahastojen ohjelmakauden 2000–2006 varoja. Siihen voitaisiin käyttää alueellisen operatiivisen ohjelman määrärahoja, joihin kunnat voivat turvautua, mikäli niillä on näistä määrärahoista rahoitettavia hankkeita. Rakennerahastoja voitaisiin käyttää mm. paikallisviranomaisten eri hankkeisiin palkkaamien työntekijöiden palkkojen maksuun, mikä osaltaan ruokkisi laajaa ”hyvä veli” -verkostoa. Tällaisen riskin edessä työnantajien (Confindustria) ja ympäristön ja kulttuuriperinnön suojelusta huolehtivien piirien edustajat (Italia Nostra) ovat vedonneet laillistamispäätöksen kumoamiseksi.

Päätöksellä voi olla vaikutuksia myös Natura 2000 -verkostoon otetuille rannikkoalueille, joille on rakennettu laittomasti. Sen avulla asuinalueet saatettaisiin laillistaa ja välttää näin tarkastukset ja ympäristövaikutusten arviointi.

Tietääkö komissio tästä Sisilian aluehallituksen aloitteesta?

Voiko komissio valvoa, että parhaillaan arvioitavassa suunnitelmassa suljetaan pois mahdollisuus käyttää rakennerahastojen tuchia luvattomien rakennusten laillistamiseen?

Voiko komissio valvoa myös sitä, että mahdollisessa luvattomien rakennusten laillistamisessa ei kierretä yhteisön lainsäädäntöä ympäristövaikutusten arvioimisesta?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä suojellakseen Natura 2000 -verkoston alueita, joille on rakennettu asuinrakennuksia ilman lupaa?

**Margot Wallströmin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
P-4045/00 ja P-4049/00**

(20. helmikuuta 2001)

Komissio ei ole tietoinen parlamentin jäsenen mainitsemasta lakialoitteesta. Komissio huolehtii kuitenkin siitä, että sen yhteisrahoittamien hankkeiden toteuttamisessa noudatetaan rakennerahastoihin sovellettavia sääntöjä⁽¹⁾ ja että toteutettavat toimet ovat yhdenmukaisia ohjelman tavoitteiden ja yhteisön poliitikkojen kanssa, ympäristöpolitiikka mukaan luettuna.

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/EY⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY⁽³⁾, 2 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ennen luvan myöntämistä hankkeet, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, alistetaan lupamenettelyyn ja että niiden vaikutukset arvioidaan. Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat hankeluokat määritellään 4 artiklassa ja niitä koskeva luettelot sisältyvät liitteisiin I ja II.

Muutettu direktiivi 85/337/ETY koskee hankkeita. Sen tarkoituksena on pikemminkin estää pilaantuminen ja haitat jo ennen niiden syntymistä kuin yrittää korjata vaikutuksia jälkikäteen. Direktiivin periaatteena on, että yksityisille ja julkisille hankkeille, joilla on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, myönnetään lupa vasta sen jälkeen, kun niiden ympäristövaikutuksen on arvioitu. Parlamentin jäsenen mainitsemat työt on puolestaan jo toteutettu, eivätkä ne näin ollen ole enää hankkeita. Tässä nimenomaisessa tapauksessa ympäristövaikutusten arviointi (YVA) ei ole perusteltua YVA-direktiivin perusteella, sillä siinä arvioidaan ainoastaan ympäristövaikutukset, mutta se ei kuitenkaan vaikuttaisi mitenkään luvan myöntämiseen. Näin ollen muutetussa direktiivissä 85/337/ETY ei ole mitään säännöksiä, joiden perusteella voitaisiin perustella YVA-menettelyn käyttämistä tässä kyseisessä tapauksessa.

Lisäksi on syytä korostaa, että mainittua direktiiviä sovelletaan sen liitteissä I ja II mainittuihin hankkeisiin. Parlamentin jäsenen toimittamien tietojen perusteella ei ole mahdollista määritellä, kuuluuko kysymyksessä mainittu tapaus jompaankumpaan direktiivin liitteissä I ja II mainittuun luokkaan.

Jos kysymyksessä mainittu tapaus on luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/43/ETY⁽⁴⁾ tarkoitettu yhteisön tärkeänä pitämä luontotyyppi tai luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetussa direktiivissä 79/409/ETY⁽⁵⁾ tarkoitettu erityinen suojelualue, siihen voidaan soveltaa direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan säännöksiä.

Direktiivissä 92/43/ETY määriteltyjen yhteisön tärkeänä pitämien luontotyyppien osalta jäsenvaltioilla on velvollisuus varmistaa, että direktiivin tavoitetta ei vaaranneta. Vaikka yhteisön luetteloa ei olisi olemassa, jäsenvaltioiden viranomaisia kehoitetaan pidättymään kaikista toimista, jotka saattavat aiheuttaa kansallisessa luettelossa olevien alueiden huonontumista.

Erityisten suojelualueiden osalta jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet erityisillä suojelualueilla elinympäristöjen pilaantumisen tai huonontumisen sekä lintuihin vaikuttavien häiriöiden estämiseksi, jos häiriöt vaikuttaisivat merkittävästi direktiivin tavoitteisiin. Lisäksi kaikki suunnitelmat tai hankkeet, joilla on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia alueella joko yksinään tai yhdessä muiden suunnitelmien tai hankkeiden kanssa, on alistettava asianmukaiseen arviointiin, jossa tutkitaan niiden vaikutukset kyseisellä alueella.

Kysymyksessä annettujen tietojen perusteella ei ole mahdollista määritellä, kuinka moni mainituista asioista koskee ympäristön tärkeinä pitämiä luontotyyppijä tai YVA-menettelyä. Annettujen tietojen perusteella ei ole myöskään mahdollista arvioida, voidaanko – ja missä määrin – kysymyksessä mainittua laillistamista pitää toimenpiteenä, joka saattaa huonontaa luontotyyppijä ja eri lajien elinympäristöjä tai häiritä lajeja, joille mainitut alueet on määritelty.

Koska valitukselle ei ole esitetty riittäviä perusteluja, ei voida todentaa, että kyseisessä tapauksessa olisi kysymys yhteisön lainsäädännön rikkomisesta. Kysymyksessä mainittu alueellinen laki on vielä toistaiseksi aloite eikä voi näin ollen rikkoa yhteisön lainsäädäntöä.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

⁽²⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽³⁾ EYVL L 73, 14.3.1997.

⁽⁴⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

⁽⁵⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

(2001/C 187 E/128)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4050/00

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(9. tammikuuta 2001)

Aihe: Täydentävä tukiovetus kreikkalaisissa lukioissa

Kreikan lukioiden viimeisillä luokilla annettava täydentävä tukiovetus käsittää kouluajan ulkopuolella annettavia oppitunteja, joiden tarkoituksena on estää epäonnistuminen yhtenäisluokion suorittamisessa ja

mahdollistaa oppilaille opintojen jatkaminen ja niiden vieminen päätökseen. Hanketta rahoitetaan koulutuksen alan toimintaohjelman alaohjelman 1, "Perus- ja tekninen koulutus", toimesta 1.2, "Yhtenäislukio". Ohjelman eteneminen näyttää olevan heikentymässä, jos tarkastellaan siihen osallistuneiden oppilaiden lukumäärää ja rahoituksen käyttöönottoastetta. Oppilaiden keskuudessa sille on kuitenkin kysyntää, erityisesti alhaisen tulotason perheistä tai syrjäisiltä alueilta tulevien oppilaiden keskuudessa.

1. Onko komissio tietoinen siitä, mistä syistä oppilaat ovat vetäytyneet ohjelmasta, ja mitä sellaisia toimia se ehdottaa, joilla ohjelma tehdään oppilaiden kannalta houkuttelevammaksi ja tuloksellisemmaksi?
2. Onko muissa jäsenvaltioissa toteutettu vastaavia oppilaille suunnattuja tukitoimia, joilla pyritään estämään epäonnistuminen koulussa? Jos sellaisia on toteutettu, missä muodossa, ketkä antavat lisäopetusta ja mikä on heidän suhteensa koulujen opettajiin? Katsooko komissio, että tällä toimella voidaan samanaikaisesti myös torjua opettajien työttömyyttä?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(8. maaliskuuta 2001)

Euroopan sosiaalirahasto on rahoittanut lukiolaisten (ylemmän perusasteen) tukiovetusta Kreikan yhteisö-tukikehyksen 1994–1999 alaisen yleissivistävän ja peruskoulutuksen toimintaohjelman kautta.

Tukiovetus otettiin käyttöön kokeiluluontoisesti maaliskuussa 1998, jolloin haluttiin tukea koulutusjärjestelmän uudistusta (yhtenäislukion perustamista ja asteittaista luopumista korkea-asteen sisäänpääsykokeista) ja vähentää opinnoissa epäonnistumista ja koulunsa keskeyttäneiden määrää. Lukuvuosina 1998–1999 ja 1999–2000 toimenpidettä laajennettiin useampiin oppiaineisiin, luokkiin ja oppilaisiin sekä myös tekniseen ja ammatilliseen koulutukseen.

Kreikan opetusministeriön antamien tietojen mukaan yhteensä 140 000 oppilaan arvioidaan hyötynneen toimenpiteestä kyseisen ajanjakson aikana. Kokonaismenot olivat 23 miljoonaa euroa ja toimenpiteeseen osallistui 23 000 opettajaa.

Opetuksen houkuttelevuudesta voidaan sanoa, että lukuvuonna 1999–2000 arviolta noin 8 % oppilaista jätti tukiovetuksen kesken. Ongelma on polttavin suurilla kaupunkialueilla. Opetukseen osallistuvien määrä ei kuitenkaan laskenut saarialueilla, syrjäseuduilla eikä iltalukiossa.

Toimintaohjelman ulkopuolinen arvioija ja hankkeen tieteellinen komitea arvioivat toimenpiteen tähänastista toteutumista ja ehdottivat useita opetukseen, hallintoon ja organisointiin liittyviä parannuksia. Ehdotukset otetaan huomioon uudella ohjelmakaudella 2000–2006. Lisäksi pyritään kohdentamaan tukiovetus paremmin, jotta vältettäisiin opinnoissa epäonnistumista ja vähennettäisiin koulunsa keskeyttäneiden määrää erityisesti epäsuotuisilla alueilla. Tätä varten opetusministeriö aikoo kehittää erityisopetusmateriaalia, opettajien koulutusta ja uuden verkkotekniikan käyttöä. Ministeriö uskoo, että tukiovetus tehostuu ja muuttuu houkuttelevammaksi oppilaiden mielestä näiden toimenpiteiden ansiosta.

Toimenpiteet, joilla muut jäsenvaltiot torjuvat opinnoissa epäonnistumista, ja niiden koulutusjärjestelmien erityispiirteet vaihtelevat valtioittain, ja niitä on vaikea vertailla. Jäsenvaltioiden kanssa tekemänsä yhteistyön puitteissa komissio kannustaa Kreikkaa ottamaan huomioon tähän asti saadut kansainväliset kokemukset ja hyviksi osoittautuneet toimintatavat.

(2001/C 187 E/129)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4051/00**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle***(9. tammikuuta 2001)**Aihe:* Nausan ottaminen URBAN-aloitteen piiriin

URBAN-aloitteen tarkoituksena on elvyttää ”kriisissä” olevia kaupunkeja ja lähiöitä, joiden asukasluku on 20 000–50 000. Nausan kaupungin asukkaat ovat 90-luvun alusta lähtien kärsineet köyhyydestä ja työttömyydestä, ja pitkäaikaistyöttömyys on noussut 40 prosenttiin. Tämä johtuu siitä, että suuret tekstiiliteollisuusyritykset ovat lopettaneet toimintansa tai toimivat vajaatehoisesti, samoin myös hedelmien ja vihannesten lajittelu- ja pakkausyritykset, erityisesti Jugoslavian kriisin jälkeen.

Komissiolta kysytään edellä kuvatun Nausan kaupungin tilanteen taustaa vasten:

1. Voidaanko Nausa ottaa URBAN-aloitteen piiriin?
2. Onko olemassa Nausan hyväksi toteutettavia toimia, joita tullaan rahoittamaan kolmanteen yhteisön tukikehykseen kuuluvasta Länsi-Makedonian alueellisesta toimintaohjelmasta? Minkäsumuisella summalla näitä toimia aiotaan rahoittaa? Mikä oli toiseen yhteisön tukikehykseen kuuluneen Länsi-Makedonian alueellisen toimintaohjelman puitteissa Nausan hyväksi toteutetuille toimille myönnetyn rahoituksen kokonaismäärä?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus*(20. helmikuuta 2001)*

Komissio esitti kriisikaupunkien ja -lähiöiden taloudelliseen ja sosiaaliseen elvyttämiseen kestävän kaupunkikehityksen edistämiseksi tähtäävän yhteisöaloitteen suuntaviivojen vahvistamisesta (Urban II) annetun tiedonannon⁽¹⁾ liitteessä 2 kussakin jäsenvaltiossa tuen kohteena olevien kaupunkialueiden ohjeellisen luettelon. Komissio on ministeriön pyynnöstä nostanut Kreikan taajamia koskevan luvun kahdesta kolmeen.

Komissio ei ole tähän mennessä saanut virallista tarjousta Urban II -aloitteen nojalla Kreikassa rahoitettavista ohjelmista.

Keski-Makedoniaa koskevassa ohjelmakauden 2000–2006 toimenpideohjelmassa määrätään kaupunkien kehittämistä koskevien merkittävien toimenpiteiden rahoitusmahdollisuudesta. Kreikan viranomaiset päättävät Naussan kaupungille myönnettävästä määrärahaosuudesta.

Naussan kaupunki kuuluu Imathian hallintoalueeseen, jonka kehittämistä koskeviin Naussan kaupunkia hyödyttäviin hankkeisiin ja toimiin kohdistettuun yhteisrahoitukseen on ohjelmakauden 1994–1999 aikana myönnetty yhteensä 58 miljoonaa euroa Keski-Makedoniaa koskevan toimenpideohjelman yhteydessä.

⁽¹⁾ EYVL C 141, 19.5.2000.

(2001/C 187 E/130)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4057/00**esittäjä(t): Generoso Andria (PPE-DE), Umberto Scapagnini (PPE-DE)
ja Stefano Zappalà (PPE-DE) komissiolle***(9. tammikuuta 2001)**Aihe:* Maanviljely Capaccio-Paestumissa

Salernonlahdella sijaitsevalle Capaccio-Paestumin alueelle on säädetty rajoituksia sen lukuisien arkeologisten rikkauksien vuoksi (doorilaiset temppelet, muinainen hautausmaa jne.). Kyseinen alue on erityisen hedelmällinen siellä virtaavan Sele-joen ja muiden vesistöjen ansiosta.

Yhteisön normeilla pyritään aivan oikeutetusti takaamaan alueen mittaamattoman arvokkaan kulttuuriperinnön suojeleminen, mutta niissä ei oteta huomioon sitä, että samalla alueella on harjoitettu maataloutta jo satojen vuosien ajan (puhvelinkasvatus, vihannesviljely jne.).

Voisiko komissio ryhtyä toimiin sen takaamiseksi, että kyseisen alueen paikallisviranomaiset ryhtyvät arkeologisen kulttuuriperinnön ja maiseman suojelemisen lisäksi tarvittaviin toimiin, jotta asianomaiset maanviljelijät voisivat saada erityisiä lupia maatilojensa kehittämiseen ja jotta he saisivat lisäksi verohelpotuksia ja rahoitusta sekä taloudellista tukea Euroopan unionilta?

Aikooko komissio ryhtyä toimiin sen varmistamiseksi, että kaikki asianomaiset voivat hyötyä samoista mahdollisuuksista kuin ne maanviljelijät, jotka eivät asu rajoituksin suojatuilla alueilla?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 2001)

Komissio on sitä mieltä, että kaikki viranomaisten toteuttamat maatalousalan tukitoimenpiteet edellyttävät arkeologisen kulttuuriperinnön ja maiseman sekä ympäristön suojelemista koskevan voimassa olevan lainsäädännön noudattamista riippumatta siitä, onko kysymyksessä yksinomaan kansallinen toimenpide vaiko yhteisön tason yhteisrahoitusta rakennerahastoista tai kysymyksessä olevan alueen maaseudun kehittämistä koskevan suunnitelman mukaisesti saava toimenpide.

Siltä osin kuin kysymyksessä on komission mahdollisuus vaikuttaa paikallisviranomaisten toimintaan, jotta maanviljelijät voisivat saada erityisiä lupia maatilojensa kehittämiseen ja jotta he saisivat lisäksi maksu- ja verohelpotuksia sekä kansallista rahoitusta, komissio katsoo, ettei tämä tehtävä kuulu sen toimivaltaan. Jos kansallisia tukia otetaan käyttöön, komission toimivalta rajoittuu valtiontukia koskevien sääntöjen noudattamisen valvontaan EY:n perustamissopimuksen 87–89 artiklan (entinen 92–94 artikla) nojalla.

Edellä mainittujen ohjelmien mukaista yhteisön tason yhteisrahoitusta saavien tukien osalta on korostettava sitä, että 8. elokuuta 2000 tehdyllä komission päätöksellä ohjelmakaudeksi 2000–2006 hyväksytyssä tavoitteen 1 kohdealueita Campanian alueella koskevassa toimenpideohjelmassa ei määrätä kyseiseen alueeseen rajoittuvista maaseudun kehittämistä koskevista erityisistä toimenpiteistä.

Alueviranomaiset voisivat kuitenkin – käyttämällä toimivaltaansa kyseisen toimenpiteen toteuttamiseksi – määrätä edellä mainittua toimenpideohjelmaa koskevien toimenpiteiden edistämistä koskevista erityisistä edellytyksistä niillä alueilla, joilla edellä mainittuja rajoituksia sovelletaan, edellyttäen, että nämä erityiset edellytykset ovat rakennerahastoja ja maaseudun kehittämistä koskevien yhteisön asetusten mukaisia.

(2001/C 187 E/131)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4064/00

esittäjä(t): Giorgio Celli (Verts/ALE) komissiolle

(9. tammikuuta 2001)

Aihe: Ympäristön parantamishankkeet Emilia Romagnan alueella (Italia)

Voisiko komissio ilmaista kantansa Mezzanon sokeritehtaan altaiksi (Vasche dello zuccherificio di Mezzano, koodi IT 4700012, Ravenna, Italia) kutsutulla alueella tehtyihin ympäristön parantamishankkeisiin? Alue on luokiteltu luontotyyppidirektiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ ja lintudirektiivin 79/409/ETY⁽²⁾ nojalla suojelualueeksi. Kyseisten ympäristön parantamishankkeiden toteuttamisessa ei ole asianmukaisesti kunnioitettu yllä mainitulla alueella elävien eläinlajien suojelusta annettuja suosituksia, ja koko elinympäristö on pilattu.

Onko komissio selvillä yllä esitetystä seikoista?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tässä asiassa?

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

⁽²⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus*(28. helmikuuta 2001)*

Komissio on käsitellyt parlamentin jäsenen mainitseman tapauksen vetoomuksen n:o 238/99 yhteydessä. Vetoomusta käsiteltiin edellisen kerran Euroopan parlamentin vetoomusvaliokunnan kokouksessa 23. toukokuuta 2000. Tällöin todettiin, ettei kysymyksessä ole luonnonsuojelua koskevan yhteisön lainsäädännön rikkominen, minkä vuoksi asian käsittely lopetettiin.

Parlamentin jäsenen kysymyksessä ei anneta mitään uutta tietoa, joka antaisi komissiolle syytä muuttaa aikaisemman analyysinsä tulosta.

(2001/C 187 E/132)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4066/00**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle***(10. tammikuuta 2001)*

Aihe: Euron käyttöönotosta johtuvat hintojen nousut ja vanhojen hintojen muuttaminen pyöreisiin lukuihin

Rotterdamin Erasmus-yliopiston taloustieteen laitoksen tutkimuksen mukaan päivittäistavaroiden hinnat nousevat 1. tammikuuta 2002 tai pian sen jälkeen 5–10 prosentilla. Myös autojen ja asuntojen hinnat nousevat. Syy tähän on se, että myyjät suosivat aina pyöreitä lukuja, esimerkiksi 100 tai 99,99 tai 99,95. Aina kun vanhoja kansallisia valuuttoja muutetaan euroiksi voidaan pyöreisiin lukuihin päästä joko alentamalla tai nostamalla hintoja. On kuitenkin odotettavissa, että ainoastaan viimeainittua menettelyä käytetään. Myyjät tulevat melkein poikkeuksetta lisäämään vanhaan hintaan jonkin summan, jotta uusi hinta olisi edelleen huomiota herättävä.

Tämän johdosta haluan esittää seuraavat kysymykset:

1. Onko komissiolla hallussaan muita tutkimustuloksia, jotka vahvistavat kyseisen alankomaalaisen tutkimuksen tulokset?
2. Onko komissiolla hallussaan muita tutkimustuloksia, joiden perusteella voidaan tehdä päinvastaisia johtopäätöksiä kuin edellä mainitusta tutkimuksesta? Jos vastaus on myönteinen, miten kyseisissä tutkimuksissa perustellaan se, että hintojen nousun ei voida odottaa olevan sen suurempi kuin normaaleinakaan vuosina?
3. Mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa yhdessä 12 jäsenvaltion viranomaisten kanssa torjuakseen päättäväisesti hinnankorotusten aallon syntymisen vuoden 2002 ensimmäisen 6 kuukauden aikana, esimerkiksi laatimalla pyöritystä koskevia ohjeita hintojen pitämiseksi keskimäärin vakaina?
4. Miten komissio aikoo estää sen, että jo vuoden 2001 aikana esiintyy yllättäviä hintojen korotuksia, joiden tarkoituksena on ennakoita vuoden 2002 pyörityt eurohinnat?
5. Onko komissio jo pohtinut sitä, mihin toimiin on ryhdyttävä, jos normaalia suurempia hinnankorotuksia ei voida välttää? Miten ne aiotaan hyvittää palkoissa ja avustuksissa, jotta useimpien ihmisten, jotka ovat näistä tulonlähteistä riippuvaisia, ostovoima pysyisi ennallaan?

Lähde: 7. joulukuuta 2000 ilmestyneet alankomaalaiset päivälehdet "De Telegraaf" ja "Rotterdams Dagblad".

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus*(27. helmikuuta 2001)*

1. Komissiolla ei ole tietoa tätä asiaa koskevista taloudellisista tutkimuksista. Alankomaalaisen tutkimuksen laatijat ovat esittäneet vastalauseensa tavasta, jolla heidän päätelmiään on lehdistössä esitelty.

2. Suurilla jakelumarkkinoilla vallitseva kilpailupaine saa suuret myymäläketjut siirtymään euroon hinnan, jotka ovat kuluttajalle edullisia. Lähikaupatkin, joihin niiden asiakkaat luottavat, pyrkivät varmistamaan kaikin keinoin sen, että eivät hinnankorotuksilla karkoita asiakkaitaan suurliikkeisiin. Monet kotimaansa suurimmat kaupat aikovat euroalueella jopa jäädyttää hinnat useiksi kuukausiksi vuoden 2001 lopulla ja vuoden 2002 alussa. Lisäksi suurin osa euron käyttöön ottavien jäsenvaltioiden kaupoista ilmoittaa jo nyt kaksoishinnat, ja näin menettelevien osuus kasvaa €-päivän lähestyessä. Euromerkistä komission välityksellä tehdyllä kuluttaja- ja kaupan järjestöjen välisellä sopimuksella pyritään lisäämään hintojen vapaaehtoista kaksoismerkkitsemistä ja hyvien käytänteiden noudattamista. Tämä sopimus on otettu käyttöön kansallisella tasolla useimmissa euroalueen jäsenvaltioissa.

Hintojen kaksoismerkintä antaa kuluttajalle ja jäsenvaltioiden tai kuntien hintavalvojille mahdollisuuden tarkistaa, ettei euroon siirryttäessä tapahdu hintojen piilorotuksia. Tästä syystä komissio myös suositti, että perustettaisiin euroon siirtymisen paikallisia seurantakeskuksia (23.4.1998 annettu suositus 98/288/EY⁽¹⁾, erityisesti 2 artikla), ja näin useimmissa euroalueen jäsenvaltioissa on tehtykin.

Hintojen määrittäminen euroina ennen määräaika, jo tämän vuoden kolmannella neljänneksellä, johon komissio kehotti 11. lokakuuta 2000 antamassaan suosituksessa⁽²⁾, palvelee samaa tarkoitusta. Ongelmana voisi tällöin olla se, että kilpailulle vähemmän avoimilla aloilla myymälät eivät toteuttaisi kaksoishinnoittelua.

3. Hintojen vapaa määrääminen on sisämarkkinoiden toiminnan peruseriaatteita. Kansallisten rahayksiköiden muuntamista euroiksi koskevista pyöristämissäännöistä puolestaan on säädetty tietyistä euron käyttöön ottamiseen liittyvistä säännöksistä 17 päivänä kesäkuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1103/97, ja niitä on noudatettava. Kauppojen on siten noudatettava muuntamissääntöjä hintojen kaksoismerkinnöissä. Tällä hetkellä komissio tutkii euromerkkiä koskevan sopimuksen allekirjoittajien kanssa keinoja lujittaa tätä sopimusta hintojen yleisen vakauden suuntaan, kuten Espanjassa ja Irlannissa on jo omin säännöin tehty. Jäsenvaltioiden kanssa tutkitaan yhdessä myös toimenpiteitä, joilla voitaisiin nopeasti seurata hintakehitystä vuoden 2002 alussa.

4. Mahdolliset hinnannuutokset tehdään kuitenkin pääosin tuotteissa ja palveluissa, joille on määrätty niin sanotut "psykologiset hinnat" (eli pyöreät hinnat). Uudet psykologiset eurohinnat voidaan asettaa yhtä hyvin vanhoja hintoja alhaisemmiksi kuin niitä korkeammiksikin. Mistään ei voida tällä hetkellä päätellä, että ne asetettaisiin yksinomaan entisiä korkeammiksi. Historialliset ennakkotapaukset (esimerkiksi Englannin punnan desimaalijako) eivät nekään viittaa siihen, että hinnat olisivat muuttuneet merkittävästi ylöspäin.

5. Komissio ei usko tällaisen vaaran olemassaoloon. Jos hinnat hetkellisesti nousevat, korotukset ovat hyvin suppeita. Tämä on pääteltävissä edellä esitetystä sekä toimialatutkimuksista. Mahdolliset korotukset kompensoituvat tilastollisesti hinnanalennuksilla. Näin ollen muutokset eivät aiheuta inflaatiota, sillä inflaatiolle on tyypillistä kaikkien hintojen jatkuva nousu. Näin ollen ei ole kovin todennäköistä, että tällainen satunnainen korotus vaarantaisi kansalaisten ostovoiman.

⁽¹⁾ EYVL L 130, 1.5.1998.

⁽²⁾ EYVL C 303, 24.10.2000.

(2001/C 187 E/133)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4070/00

esittäjä(t): James Fitzsimons (UEN) komissiolle

(20. joulukuuta 2000)

Aihe: Aurinkopaneelien arvonlisävero ja kasvisöljyn käytön edistäminen polttoaineina

Onko komissiolle, yhtenä keinona ympäristöystävällisen tekniikan edistämiseksi, mitään suunnitelmia erityisten ehdotusten esittämisestä, joilla pyritään saattamaan aurinkopaneelien arvonlisävero joko nollata-

solle tai hyvin alhaiselle tasolle, jotta edistettäisiin saastuttamattomien energianlähteiden käyttöä ja vähennettäisiin saastumista aiheuttavien materiaalien käyttöä? Voisiko komissio kertoa, mitkä ovat sen nykyiset ja tulevaisuuden suunnitelmat sekä kannustimet niiden kasvisöljyjen hyödyntämisen lisäämiseksi, joita voidaan käyttää moottoriajoneuvoissa ja kauppaläiväastossa?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(1. helmikuuta 2001)

Yhteisön nykyisen alv-lainsäädännön mukainen tilanne on, että kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ liitteen H ryhmä 9 kattaa sosiaalipolitiikan mukaisen asuntojen luovutuksen, rakentamisen, korjaamisen ja muuttamisen. Jäsenvaltiot voivat näin ollen soveltaa näihin palveluihin alennettua alv-kantaa, jonka on kuitenkin oltava vähintään 5 prosenttia.

Tämä säännös kattaa automaattisesti määritelmän mukaisissa rakennus- ja kunnostustöissä käytettävät aurinkopaneelit kuten kaikki muutkin rakennusmateriaalit, jos ne toimitetaan osana rakennusurakoitsijan palveluja. Jos taas yksityishenkilö ostaa kyseiset tavarat liikkeestä, tätä pidetään tavaroiden luovutuksena, johon sovelletaan tavanomaista alv-kantaa.

Veron kokonaan kantamatta jättämisestä on todettava, että se on poikkeus tavanomaisiin sääntöihin, joiden mukaan tavanomaista alv-kantaa sovelletaan kulutusverona kaikkiin verotettaviin liiketoimiin.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, uudessa arvonlisäveroa koskevassa strategiassa⁽²⁾ esitetään, että keskipitkällä aikavälillä olisi tarkasteltava ja järjeistettävä alennettujen alv-kantojen määritelmään sovellettavia sääntöjä ja poikkeuksia. Erityistä huomiota kiinnitetään alennettujen alv-kantojen käyttöön yhteisön politiikoissa (esimerkiksi ympäristön suojelemiseksi).

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977; direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 17. lokakuuta 2000 annetulla neuvoston direktiivillä 2000/65/EY (EYVL L 269, 21.10.2000).

⁽²⁾ KOM(2000) 348 lopullinen.

(2001/C 187 E/134)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4071/00

esittäjä(t): **María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle**

(20. joulukuuta 2000)

Aihe: Júcarin ja Vinalopón välisten vesien juoksutus ja komission puuttuminen asiaan

Komissio käynnisti vuoden 2000 lokakuun lopussa tutkimukset vaikutuksista, joita Júcarin ja Vinalopón välisen veden kulun muuttamishankkeella oli ympäristöön, koska asiasta oli tehty valitus ja olin esittänyt sitä koskevia kysymyksiä. Tutkimuksen yhteydessä komissio pyysi Espanjan viranomaisilta kommentteja hankkeesta ja lintudirektiivin soveltamisesta.

Espanjan ympäristöministeriö on tästä huolimatta äskettäin hyväksynyt hankkeen käynnistämisen.

Voisiko komissio kertoa, missä vaiheessa sen hankkeen ympäristövaikutuksia koskevat tutkimukset ovat?

Onko komissio tietoinen, että Espanjan viranomaiset ovat hyväksyneet töiden aloittamisen?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 2001)

Kuten arvoisalle parlamentin jäsenelle on ilmoitettu kirjallisiin kysymyksiin E-0819/00 ⁽¹⁾ ja E-2650/00 ⁽²⁾ annetuissa vastauksissa, komissiolle on toimitettu Júcar-Vinalopón juoksuttamishanketta koskeva valitus, jonka mukaan on mahdollista, että tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/337/ETY ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY ⁽⁴⁾, luonnonvaraisen lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annettua neuvoston direktiiviä 79/409/ETY ⁽⁵⁾ ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/43/ETY ⁽⁶⁾ ei ole sovellettu asianmukaisesti.

Asian tutkinnan yhteydessä komissio pyysi Espanjan viranomaisia toimittamaan huomionsa edellä mainitusta hankkeesta ja kyseisten yhteisön direktiivien soveltamisesta tässä tapauksessa.

Komissio tutkii parhaillaan Espanjan viranomaisten antamaa vastausta.

Nämä viranomaiset ilmoittivat komissiolle, että kyseisestä hankkeesta tehdään direktiivin 85/337/ETY mukainen ympäristövaikutusten arviointi. Hanke sisältyy Júcarin vesialueen vesistösuunnitelmaan. Lisäksi Espanjan viranomaiset täsmensivät, että ympäristövaikutukset on jo tutkittu ja julkinen lausuntokierros on toteutettu. On huomautettava, että Espanjan viranomaisten mukaan ilmoitusta hankkeen ympäristövaikutuksista ei ole vielä tähän mennessä annettu.

Espanjan viranomaiset huomauttivat myös, että lopullinen rakennushanke hyväksytään vasta, kun ympäristöministeri on antanut ympäristövaikutuksia koskevan ilmoituksen. Espanjan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että hankkeen perusosassa, josta on jo järjestetty tarjouskilpailu, otetaan joka tapauksessa huomioon vielä kesken olevan ympäristövaikutusten arvioinnin tulokset.

⁽¹⁾ EYVL C 53 E, 20.2.2001, s. 29.

⁽²⁾ EYVL C 136 E, 8.5.2001, s. 66.

⁽³⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽⁴⁾ EYVL L 73, 14.3.1997.

⁽⁵⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

⁽⁶⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

(2001/C 187 E/135)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4085/00

esittäjä(t): Gary Titley (PSE) komissiolle

(10. tammikuuta 2001)

Aihe: Tiedotuskampanja laajentumisesta

Komission esitellessä vuotuisen raporttinsa ehdokasvaltioista Prodi ja Verheugen ilmoittivat laajan tiedotuskampanjan käynnistämisestä sekä EU:ssa että ehdokasvaltioissa. Miten määrärahat jaetaan? Voivatko valtioista riippumattomat järjestöt esittää hankkeita rahoitettavaksi osana tätä tiedotuskampanjaa? Jos voivat, miten?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(19. helmikuuta 2001)

Laajentumista koskeva tiedotusstrategia on parhaillaan täytäntöönpanovaiheessa. Vuonna 2001 ehdokasmaissa sijaitseville lähetystöille annetaan tätä tarkoitusta varten käytettäväksi 9,5 miljoonaa euroa ja jäsenvaltioissa sijaitseville komission edustustoille 5,8 miljoonaa euroa. Tämä on noin 80 prosenttia koko rahoituksesta, ja jakauma pidetään samana koko ajanjakson 2001–2006. Rahoituksen myöntää komissio

hyväksymiensä, lähetystöjen ja edustustojen esittämien työohjelmien perusteella. Työohjelmissa pitäisi ottaa huomioon kaikki strategiassa merkittäviksi määritetyt kohderyhmät, joihin kansalaisyhteiskuntaa edustavat valtiosta riippumattomat järjestöt ehdottomasti kuuluvat.

Lähetystöjen työohjelmat on hyväksytty, ja niissä on mainittu toimien toteutukseen osallistuvat valtiosta riippumattomat järjestöt, mutta yhteisön alueella toimivilla valtiosta riippumattomilla järjestöillä on vielä aikaa esittää hanke-ehdotuksia jäsenvaltioissa sijaitseville edustustoille ottamalla yhteyttä edustustojen tiedottajiin. Hankkeita rahoitetaan kuitenkin ainoastaan, jos ne lisäävät yleistä tietoisuutta laajentumisesta, sen haasteista ja mahdollisuuksista ja jos niissä vältetään poliittista väärinkäyttöä, joka perustuu pelkoihin ja harhakäsityksiin laajentumisen sosiaalisista ja taloudellisista seurauksista.

(2001/C 187 E/136)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4087/00

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(10. tammikuuta 2001)

Aihe: Variantti Creutzfeldt-Jakobin tauti – BSE-taudin ilmentymä ihmisessä

Pitäisikö komissionkin mielestä variantti Creutzfeldt-Jakobin taudin uudeksi nimeksi antaa ihmisen spongiforminen enkefalopatia (Human Spongiform Encephalopathy)?

Mitä Euroopan unioni tekee edistääkseen tämän taudin hoitoa koskevien lääketieteellisten kokemusten vaihtoa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2001)

1. Edinburghissa toimivan Creutzfeldt-Jakobin taudin seurantayksikön alainen ryhmä julkaisi vuonna 1996 artikkelin⁽¹⁾, jossa kirjoittajat kertoivat löydöistä, jotka viittasivat vahvasti siihen, että naudan spongiformisen enkefalopatian (BSE) ja Creutzfeldt-Jakobin taudin uuden muunnoksen (vCJD) välillä on kausaalisuhte.

Vaikka uudessa muunnoksessa on joitakin merkittäviä neurologisia eroavuuksia verrattuna klassiseen yksittäisesti esiintyvään muotoon, se luokitellaan ihmisten neurodegeneratiiviseksi sairaudeksi. Se on saanut nimensä henkilöltä, joka tutki taudin klassista muotoa, ja siksi tieteellinen ja lääketieteellinen yhteisö on vahvistanut ja hyväksynyt sen nimeksi Creutzfeldt-Jakobin taudin uusi muunnos (vCJD).

2. Komissio käynnisti vuonna 1996 tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE)⁽²⁾ tutkimusta koskevan eurooppalaisen toimintaohjelman, jolla on käytössään 50 miljoonaa euroa TSE:iden havaitsemiseen, torjuntaan ja niiden tuntemuksen lisäämiseen. TSE:itä ovat esimerkiksi ihmisillä esiintyvä Creutzfeldt-Jakobin tauti (CJD) ja lehmien BSE. Tällä hetkellä noin 150 laboratoriota osallistuu 54:ään yhteisön rahoitusta saavaan tutkimushankkeeseen TSE-sairauksista. Niissä tutkitaan muun muassa ihmisissä esiintyviä prionitauteja, taudinaiheuttajia, riskinarviointia, hoitoa ja ennaltaehkäisyä.

Erityisen kiinnostava on hanke, jossa kehitetään prioniproteiinia sitoviin sokereihin perustuvaa TSE-hoitoa. Siihen osallistuu tutkimusryhmiä Saksasta, Yhdistyneestä kuningaskunnasta, Ranskasta ja Israelista, ja siinä pyritään ennen kaikkea löytämään ne mekanismit, joilla ehkäistään prionien lisääntyminen viljellyissä soluissa.

Lisäksi komissio järjesti 15. joulukuuta 2000 TSE-tutkimukseen erikoistuneiden kansallisten asiantuntijoiden kokouksen, jossa perehdyttiin käynnissä oleviin tutkimustoimiin, rohkaistiin tutkimusryhmien väliseen tietojenvaihtoon, määritettiin lisätoimia tarvitsevat tutkimusaiheet sekä pohdittiin uusia tutkimusaloja. Ryhmä esittää piakkoin väliraportin.

EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan (ent. 129 artiklan) 5 kohdassa todetaan: ”Yhteisön toiminnassa kansanterveyden alalla otetaan täysimääräisesti huomioon jäsenvaltioiden terveyspalvelujen ja sairaanhoidon järjestämiseen ja tarjoamiseen liittyvät velvollisuudet ...”. Komissio harkitsee kuitenkin mahdollisuutta tukea tietojenvaihtoa uuden muunnoksen parhaasta hoidosta. Se voitaisiin sisällyttää yhteisön uuteen kansanterveysalan toimintaohjelmaan⁽³⁾, jota koskeva ehdotus on parhaillaan käsiteltävänä Euroopan parlamentissa ja neuvostossa.

⁽¹⁾ R. G. Will et al., The Lancet 1996: 347;921-25 (löytyy myös osoitteesta www.cjd.ed.ac.uk/lancet.htm).

⁽²⁾ Tarttuvat spongiformiset enkefalopatiat (TSE).

⁽³⁾ EYVL C 337 E, 28.11.2000 ja KOM(2000) 285 lopullinen.

(2001/C 187 E/137)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4088/00

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(10. tammikuuta 2001)

Aihe: Lattianpäällysteteollisuus

Onko komissio tutkinut lattianpäällysteteollisuuden koulutusmahdollisuuksia? Aikooko komissio parantaa niitä?

Anna Diamantopouloun vastaus komission puolesta

(8. maaliskuuta 2001)

Lattianpäällysteteollisuus on mahdollisesti erittäin laaja ja vaihteleva ala, johon kuuluu mm. parkettien, kokolattiamattojen, termoplastisten laattojen ja keraamisten laattojen asentaminen. Niistä kaikki edellyttävät erilaista ammattitaitoa ja koulutusta. Euroopan tason toiminnassa tarkastellaan nykyään yleisesti koulutuksen järjestämistä rakennusalalla.

Leonardo da Vinci -ohjelmasta annetaan tukea innovatiiviseen ammatilliseen koulutukseen. Ensimmäisen vaiheen (vuosina 1995–1999) aikana ohjelmasta rahoitettiin yhtä lattianpäällysteteollisuuteen liittyvää hanketta ”Vocational training for tilers in Europe (1995) contractant: Assopiastrelle”. Lisäksi useissa muissa hankkeissa edistettiin yleisesti innovatiivisuutta rakennusalan koulutuksessa.

(2001/C 187 E/138)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4090/00

esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle

(10. tammikuuta 2001)

Aihe: EU:n kauppasuhteiden kehittäminen Mercosurin ja Chilen kanssa

Madridissa pidettiin äskettäin ensimmäinen Euroopan unionin, Latinalaisen Amerikan ja Karibianmeren alueen yrittäjien kokous, johon osallistui 19 eurooppalaista ja eteläamerikkalaista liikemiestä ja jossa keskusteltiin konkreettisista keinoista kehittää Euroopan unionin kauppasuhteita Mercosurin ja Chilen kanssa.

Vieraillessaan Espanjan pääministerin luona ryhmä esitti, että Espanja tekisi aloitteen kauppasuhteiden konkreettista ja tehokasta kehittämistä varten ottaen huomioon Espanjan tärkeän aseman molempien talusalueiden välimaastossa.

Onko komission mielestä tarpeen perustaa Espanjan pääkaupunkiin Madridiin valvontakeskus kyseisen kokouksen tekemän ehdotuksen mukaisesti? Tässä keskuksessa tehtäisiin aloitteita ja ehdotuksia, jotta toisaalta Euroopan unioni ja toisaalta Mercosur ja Chile saisivat mahdollisuuden edistää molemminpuolisia kauppasuhteitaan molemmissa talousryhmittymissä.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(27. helmikuuta 2001)

1. Tällä hetkellä on vireillä useita ehdotuksia EU:n ja Mercosurin välisten kauppasuhteiden parantamiseksi.
2. Euroopan komissio tekee yhteistyötä MEBF:n (Mercosur EU Business Forum) kanssa, joka on kummankin alueen liike-elämän edustajien ja järjestöjen yhteisjärjestö, joka pyrkii lujittamaan EU:n ja Mercosurin kauppasuhteita sekä helpottamaan kauppaa ja investointeja. MEBF on kyennyt vakiinnuttamaan asemansa EU:n ja Mercosurin liike-elämän yhteisöjen pääedustajana, ja komissio on tukenut sitä jatkuvasti sen perustamisesta lähtien eli vuodesta 1998. Hiljattain Madridissa pidetyssä EU:n ja Latinalaisen Amerikan sekä Karibian alueen liike-elämän kokouksessa ilmaistiin tuki MEBF:n toiminnalle ja sitä pyydettiin erityisesti osallistumaan kokoukseen näkyvällä tavalla. Näin ollen liike-elämällä on jo foorumi EU:n ja Mercosurin välisten kauppasuhteiden edistämistä varten.
3. Euroopan komissio on toteuttanut käytännön toimenpiteitä EU:n ja Latinalaisen Amerikan liikesuhteiden tukemiseksi mm. useiden liike-elämää koskevien taloudellisen yhteistyön ohjelmien avulla (AL-INVEST, ALURE ja ECIP). Tällaisia ohjelmia, joista onnistunein on AL-INVEST, jatketaan tulevaisuudessakin unionin liike-elämän tukemiseksi sen yhteyksissä Mercosuriin.
4. Näistä syistä komissio katsoo, että tällä hetkellä ei ole tarvetta perustaa Madridiin valvontakeskusta tekemään aloitteita ja ehdotuksia EU:n ja Mercosurin kauppasuhteiden parantamista varten.

(2001/C 187 E/139)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4092/00

esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle

(10. tammikuuta 2001)

Aihe: Andalusiassa (Espanja) aurinkoenergiaohjelmaan myönnettyjen yhteisövarojen puute

Andalusialaiset aurinkopaneelien välittäjät ja valmistajat ovat varoittaneet, että tämän tyyppisen uusiutuvan energianlähteen tukiohjelmaan varattujen varojen leikkaaminen on saattanut sektorin konkurssiin partaalle. Alunperin tukien piti olla 1 700 miljoonaa pesetaa, mutta niitä vähennettiin 1 200 miljoonaan pesetaan.

Andalusian alueellisen teollisuuslautakunnan mukaan vähennys johtuu yhteisövarojen puutteesta. Alan työnantajien mukaan tämä pienentää kasvuennusteita huomattavasti. Paneelien kysyntä ylittää tällä hetkellä 45 000 m², josta puolet jää toteuttamatta.

Mitä komissio tietää yhteisövarojen puutteesta tämän tyyppisen uusiutuvan energianlähteen tukiohjelman toteuttamisen yhteydessä? Missä määrin varoja voitaisiin lisätä, jotta alan merkittävä kasvu Andalusiassa ei vaarannu?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(19. helmikuuta 2001)

Komissio hyväksyi 29. joulukuuta 2000 Andalusiassa autonominen alueen integroidun toimintaohjelman ohjelmakaudelle 2000–2006. Siinä on osoitettu hieman yli 65 miljoonaa euroa (lähes 11 miljardia Espanjan pesetaa) uusiutuvien energialähteiden ja energian säästämisen edistämiseksi ja tukemiseksi sekä yrityksissä että kotitalouksissa. Yhteisön rahoitusosuus kyseisestä määrästä on 59 prosenttia.

Komissio huomauttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että toissijaisuusperiaatteen mukaisesti kukin jäsenvaltio vahvistaa itse omien energiapolitiittisten perusteidensa mukaisesti yksityiskohtaiset säännöt kyseisen määrän jakamiseksi eri vaihtoehtoisten energialähteiden kesken.

(2001/C 187 E/140)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4094/00

esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle

(10. tammikuuta 2001)

Aihe: Euroopan unionin toimet karjaeläinlajien sukupuuttoon hävittämistä vastaan

Karjaeläinlajien määrä pienenee koko maailmassa jatkuvasti. FAOn äskettäin julkaiseman tiedotteen mukaan joka viikko häviää kaksi karjaeläinlajia. Yhteisömaista tilanne on huolestuttava esimerkiksi Espanjassa, jossa sukupuuttoon on kuolemassa 69 karjaeläinlajia, joista 22:n tilanne on kriittinen.

Asiantuntijoiden mukaan tilannetta vakavoittaa etenkin se, että eläinlajien geneettisen monimuotoisuuden menettäminen johtaa lajien entistä suurempaan haavoittuvuuteen.

Mitä yhteisö voi tehdä tämän hälyttävän tilanteen edessä suojellakseen häviämisen alla olevia karjaeläinlajeja ottaen huomioon, että biodiversiteetti on olennainen tekijä sairauksien ja tartuntojen välttämässä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 2001)

Vuodesta 1993 lähtien ja koko vuonna 1999 päättyneen ohjelmakauden ajan komissio on hyväksynyt ohjelmia, joiden tarkoituksena on edistää suurimmassa osassa jäsenvaltioita uhanalaisten kotieläinlajien kasvatusta. Ohjelmat laadittiin edesauttamaan erään maatalouden ympäristöohjelman tavoitteen toteutumista, johon viitataan ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutu ympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2078/92⁽¹⁾ 1 artiklan c alakohdassa. Mainittu tavoite on maatalousmaan viljelyn kehittäminen sopusoinnussa geneettisen monimuotoisuuden suojelun ja edistämisen kanssa. Yhteisön toiminta tällä alueella jatkuu kaudella 2000–2006 Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999⁽²⁾ mukaisesti. Asetuksessa yhdistetään samoihin säännöksiin kaikki tukitoimet maaseudun kehittämiseksi ja muun muassa asetuksen (ETY) N:o 2078/92 tavoitteet.

Edellä mainitun asetuksen ja etenkin sen 22 ja 24 artiklassa tarkoitettujen maaseudun ympäristötoimien nojalla tukea myönnetään viljelijöille, jotka sitoutuvat vähintään viideksi vuodeksi ympäristön suojelemiseen ja maaseutu ympäristön hoitoon tähtääviin tuotantomenetelmiin. Tuki on tarkoitettu edistämään muun muassa geneettistä monimuotoisuutta. Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä heinäkuuta 1999 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EY) N:o 1750/1999⁽³⁾ 13 artiklassa säädetään, että maaseudun ympäristötukeen voi kuulua sitoumus uhanalaisten paikallista rotua olevien kotieläinten kasvattamiseen. Niinpä suurimmassa osassa jäsenvaltioiden laatimista ja komission hyväksymistä maaseudun kehittämisohjelmista ohjelmakaudelle 2000–2006 on säädetty maaseudun ympäristöpalkkioista uhanalaisten paikallista rotua olevien eläinten kasvattamisesta.

Edellä mainittu huomioon ottaen komissio katsoo jo aloittaneensa tarvittavat toimet uhanalaisten tuotantoeläinlajien suojelemiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999.

⁽³⁾ EYVL L 214, 13.8.1999.

(2001/C 187 E/141)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4098/00**esittäjä(t): Toine Manders (ELDR) komissiolle***(10. tammikuuta 2001)*

Aihe: Rajat ylittävän palvelujen tarjonnan oikeudellinen kehys

Yhä useammin tarvitaan rajat ylittäviä toimia. Hälytyspalvelujen (poliisi, palolaitos, ambulanssi) lisäksi myös paikallishallinto toimii käytännössä yhteistyössä. Usein tämä tapahtuu ilman oikeusperustaa, mistä voi aiheutua turhia ongelmia. Raja-alueiden paikallistason hallintoviranomaiset, työntekijät ja yritykset ovat useasti kääntyneet tässä asiassa kysymyksen esittäjän puoleen.

Kysymyksen esittäjä on tietenkin tietoinen, että tällaisista asioista voidaan sopia kahdenvälisillä sopimuksilla. Monet maat käyvät kuitenkin asiasta jatkuvaa köydenvetoa. Tästä syystä kysymyksen esittäjä katsoo, että sisämarkkinoiden toiminta tehostuu, jos yhteisön tasolla luodaan oikeudellinen kehys, joka tekee rajat ylittävän palvelujen tarjonnan, työnteon ja yrittämisen helpommaksi.

Onko asianomaista yhteisön oikeudellista kehystä mahdollista laatia sisämarkkinoiden tehostamiseksi?

Jos näin on, onko komissio valmis tällaisen kehysten laatimiseen ja missä ajassa?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(5. maaliskuuta 2001)*

Komissio on äskettäin hyväksynyt uuden strategian palvelujen sisämarkkinoiden toimivuuden parantamiseksi⁽¹⁾. Tässä tiedonannossa, jota Euroopan päättäjät Euroopan neuvoston Lissabonin kokouksessa pyysivät, luodaan kaksivuotinen, kaksivaiheinen suunnitelma, jolla on tarkoitus parantaa huomattavasti rajatylittävää palvelujen tarjontaa yhteisössä.

Euroopan yhteisön lainsäädännöstä löytyy runsaasti sääntöjä, jotka on kehitetty silloin, kun palvelujen rajatylittävä tarjonta oli luonnostaan vaikeampaa. Tiedon, viestinnän ja kuljetusten kustannusten aleneminen on teknisesti mahdollistanut palvelujen rajat- ylittävän kilpailun. Yhteisön sääntöjen ja toimintatapojen tulisi jo heijastaa näitä uusia mahdollisuuksia. Tämänhetkiset säännöt rajoittavat valinnanvapautta ja nostavat yksityisten ja liikeasiakkaiden maksamia hintoja. Tämä heikentää yhteisön taloudellista valmiutta luoda työpaikkoja ja aikaansaada kasvua.

Palvelujen sisämarkkinastrategiassa otetaan huomioon palveluelinkeinojen nopeasti muuttuva luonne. Tästä syystä siinä pyritään täydentämään tämänhetkistä palvelujen sektorikohtaista lähestymistapaa uudella horisontaalisella toimintatavalla. Jälkimmäisen tulisi luoda yleiset toimintaedellytykset palvelujen rajatylittäväälle tarjonnalle, riippumatta siitä, millä sektorilla kukin yritys toimii. Mainittu yhdistelmä sektorikohtaista ja horisontaalista lähestymistapaa ilmenee strategian liitteenä olevasta toimenpide-aikataulusta.

Vuoden 2001 osalta strategiassa keskitytään useiden aloitteiden vauhdittamiseen erityisaloilla (kuten televiestinnässä, tutkintojen vastavuoroisessa tunnustamisessa ja markkinoinnissa). Vuonna 2002 komissio ilmoittaa jäsenvaltioille, mitä esteitä niiden tulisi poistaa yksipuolisesti, ja antaa lakiehdotuksen, joka tähtää yhdenmukaisten sääntöjen luomiseen palvelujen tarjonnalle (silloin kun se on ehdottoman välttämätöntä), sekä määrittelee kaikki ne palvelutoimet, joihin jäsenvaltioiden on sovellettava kansallisten sääntöjen keskinäistä tunnustamista.

⁽¹⁾ KOM(2000) 888 lopullinen.

(2001/C 187 E/142)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4104/00**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(10. tammikuuta 2001)

Aihe: Nepal, Pakistanin ja Intian orjatyöjärjestelmä

Kansainvälisen työjärjestön vuonna 2001 pidettävä konferenssi tarjoaa mahdollisuuden kiinnittää huomiota siihen, että Intian, Nepal ja Pakistanin hallitukset eivät vielä ole pystyneet lopettamaan orjatyötä.

Voiko komissio selvittää:

1. Miten voitaisiin tehdä puolueeton tutkimus näin orjuutettujen ihmisten määrän ja sijainnin selvittämiseksi?
2. Mihin toimiin se voisi ryhtyä, jotta orjatyön kaikki muodot kieltävät lait otettaisiin todella huomioon ja jotta niiden toimeenpanoa valvottaisiin?
3. Miten se voisi taata, että ILO luo mekanismeja, joilla seurataan sen orjatyön vastaisten toimien menestystä?

(2001/C 187 E/143)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4114/00**esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle**

(11. tammikuuta 2001)

Aihe: Orjatyövoima

Kuinka komissio aikoo hyödyntää Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2001 konferenssia kiinnittääkseen huomiota siihen, että esimerkiksi Intian, Pakistanin ja Nepal hallitukset eivät ole vielä onnistuneet lakkauttamaan orjatyövoiman käyttöä sekä kehottaakseen kaikkien valtioiden hallituksia tunnustamaan ongelman laajuuden?

Mitä komissio aikoo tehdä kannustaakseen Kansainvälistä työjärjestöä toteuttamaan riippumattomia ja kattavia selvityksiä niissä maissa, joissa orjatyövoimaa esiintyy, jotta saadaan selville orjatyövoiman käytön laajuus sekä alueet, joilla sitä harjoitetaan?

Voiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä varmistaakseen, että orjatyövoiman kaikissa muodoissaan kieltävät lait ymmärretään ja myös toimeenpannaan?

**Christopher Pattenin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-4104/00 ja E-4114/00**

(20. helmikuuta 2001)

Komissio yhtyy täysin arvoisan parlamentin jäsenen huoleen orjatyövoiman käytöstä Etelä-Aasiassa. Tämän ongelman monimutkaisuus ja sen läheiset yhteydet sosiaalisiin, taloudellisiin ja kulttuurisiin tekijöihin juontavat juurensa alueen huono-osaisimpien väestönosien edelleen vallitsevaan äärimmäiseen köyhyyteen.

Orjatyövoiman käyttöön liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi kehitysyhteistyöstrategioissa olisi komission mielestä keskityttävä köyhyyden vähentämiseen tähtääviin aloitteisiin, mikä parantaisi työntekijöiden asemaa talouselämän avainaloilla.

Komissio tunnustaa myös kansainvälisten erityisjärjestöjen ja voimassa olevien monenvälisen välineiden asianmukaisen käytön merkityksen syrjinnän kohteeksi joutuneiden työntekijöiden työolojen parantamisessa.

Kansainvälisen työjärjestön (ILO) vuonna 2001 järjestettävä kansainvälinen työtä käsittelevä konferenssi on sopivin tilaisuus arvioida maailmanlaajuisesti orjatyövoiman käytön tilannetta ja tehdä suosituksia nykyisten työntekoa koskevien yleissopimusten viimeistelemiseksi sekä niiden noudattamisen seuraamiseksi ja

valvomiseksi. Erityisesti ILO:n ensimmäisen pakkotyötä koskevan yleiskatsauksen (Global Report) julkistaminen osana ILO:n vuonna 1998 työelämän keskeisistä periaatteista ja oikeuksista antaman julistuksen jatkotoimia tarjoaa hyvän tilaisuuden puuttua arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemiin asioihin.

Intiassa keskeisiä aloitteita huono-osaisimpien ja syrjityimpien väestöosien oikeuksien ja elinolojen parantamiseksi ovat olleet vuonna 1976 annettu laki orjatyövoiman käytön kieltämisestä, ILO:n kansainvälinen ohjelma lapsityövoiman käytön poistamiseksi sekä yhteisön ja eri kansalaisjärjestöjen toimet yleisen peruskoulutuksen ja terveysohjelmien alalla.

Pakistanissa hallitus on ilmaissut aikeensa tehostaa lakien täytäntöönpanoa. Maan tarkoituksena on ratifioida lapsityön pahimpia muotoja koskeva ILO:n yleissopimus n:o 182, ja valmisteilla on orjatyöntekijöiden kuntouttamiseen tähtäävä toimintasuunnitelma. Työministeriö suunnittelee myös valvontakomiteoiden palauttamista toimintaan orjatyövoiman käyttöön puuttumiseksi paikallistasolla. Komissio tukee hallitusta hankkeella, jonka toteutuksesta vastaa ILO lapsityövoiman poistamiseen tähtäävän ohjelman (IPEC) yhteydessä. Ohjelmalla pyritään puuttumaan lapsi- ja orjatyövoiman käytön monitahoiseen ongelmaan ennaltaehkäisy- ja kuntoutustoimin.

Nepal on ratifioinut jo seitsemän ILO:n yleissopimusta sen lisäksi, että maan perustuslaissa (20 artiklassa) kielletään kaikenlainen ihmisten hyväksikäyttö. Heinäkuun 17. päivä 2000 perustettiin hallituksen alaiset seurantakomiteat keskus- ja aluetasolla. Lisäksi on perustettu hallituksen alainen ryhmä valvomaan orjatyöstä vapautettujen kuntoutusta, ja pakkotyötä koskeva ILO:n yleissopimus n:o 29 on parhaillaan Nepalilä parlamentin ratifioitavana.

Komissio haluaa vahvistaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että näiden maiden kanssa tehtyihin voimassa oleviin yhteistyösopimuksiin perustuvien sekakomiteoiden kokoukset ovat olleet ja ovat jatkossakin sopivin asiayhteys seurata säännöllisesti orjatyövoiman käyttöä koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa ja edistää kuntoutusaloitteita.

(2001/C 187 E/144)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET P-4105/00

esittäjä(t): Frédérique Ries (ELDR) komissiolle

(20. joulukuuta 2000)

Aihe: Komission vastuu Berlaymont-rakennuksen saneerauksesta

Joulukuun 6. päivänä ilmestyneessä La Libre Belgique -sanomalehdessä esiteltiin Ernst & Young -konsultti-toimiston Berlaymont-rakennusta koskevan tutkimuksen tuloksia. Tämän tutkimuksen mukaan komissio ei voisi palata Berlaymont-rakennuksen tiloihin vielä vuonna 2002, kuten alunperin oli suunniteltu, ja kustannukset ylittäisivät huomattavasti alunperin arvioitun summan. Lehdistön mukaan komission jäsen Neil Kinnock on välittänyt Berlaymont-rakennusta koskevat asiakirjat OLAF:ille, joka on käynnistänyt tutkimuksen. SA Berlaymont 2000 -yhtiön vuoden 1999 kertomuksessa täsmennetään sivulla 19 saneeraustöistä, että arvio on noin 15,5 miljardia Belgian frangia eli 387,5 miljoonaa euroa. Tähän summaan sisältyy hintatarkistukset sekä komission pyytämät 120 miljoonaa Belgian frangia (3 miljoonaa euroa) maksavat lisätyöt. Belgia ja komissio allekirjoittivat sopimuspöytäkirjan heinäkuussa 1997. Pöytäkirjan 4 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että saneerauskustannukset määritellään lopullisesti rakennuksen luovutuksen yhteydessä ja kaikkien asiaankuuluvien asiakirjojen perusteella. SA Berlaymont -yhtiö suostuu työskentelemään avoimesti ja antamaan yhteisön tarkistaa kaikki kirjanpitoa koskevat ja tekniset tiedot, joihin työkustannukset perustuvat, sekä suunnitteluun ja töiden valvontaan liittyvät kustannukset, muut kulut ja rakennusaikaiset korot. Saamieni tietojen mukaan pöytäkirjan liitteessä 1 mainitaan summaksi 13 miljardin ja siinä täsmennetään, että kokonaissumma on väliaikainen arvio kustannuksista ja että lopulliset saneerauskustannukset vahvistetaan todellisten kustannusten perusteella.

1. Milloin OLAF:in käynnistämän tutkimuksen tulokset on saatavissa?
2. On sovittu, että pöytäkirjaa seuraisi lyhyellä viiveellä sopimus ja notaarin laatima asiakirja. Milloin nämä allekirjoitetaan?

3. Onko pöytäkirja sitova ja lopullinen velvoite siitä, että komissio vastaa saneeraus kustannuksista?
4. Mihin toimiin komissio on ryhtynyt valvoakseen tätä työtä ja siitä aiheutuvia kustannuksia?
5. Voiko komissio antaa selvityksen vuoden 1997 ja nykyisen arvion välisestä 2,5 miljardin Belgian frangin erotuksesta?
6. Koska pöytäkirjan mukaan komission ainoa neuvottelukumppani on Belgian hallitus, minkälaisia yhteyksiä komissiolla on Régie des Bâtiments'n ja SA Berlaymont 2000 -yhtiön kanssa?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2001)

Komissio toteaa seuraavaa:

1. Kun asianmukaiset asiakirjat oli toimitettu Euroopan petostentorjuntavirastolle (OLAF), virasto aloitti tutkimukset 5. joulukuuta 2000. Virasto on riippumaton elin, ja vaikka komissio luottaa viraston työn perusteellisuuteen, komissio ei voi ennustaa, milloin OLAFin tutkimusten tulokset julkistetaan.
2. Komission aloitteesta järjestetään kokouksia Belgian hallituksen ja Berlaymont 2000 -yhtiön kanssa allekirjoitetun yhteisymmärryspöytäkirjan ehtojen seurantaan varten. On toivottava saada sopimus aikaan mahdollisimman pian, mutta kaikkien osapuolten on oltavat selvästi tyytyväisiä johtopäätöksiin, mikä vuoksi tässä vaiheessa ei ole mahdollista esittää päivämäärää.
3. Yhteisymmärryspöytäkirja muodostaa osapuolten välisen sopimuksen. Jos yksi osapuolista ei noudata sopimusta, toinen sopimusosapuoli voi tietyin ehdoin pitää tätä sopimuksen noudattamatta jättämistä perusteena sille, että se lykkää omia sitoumuksiaan tai luopuu niistä. Yhteisymmärryspöytäkirja ei velvoita komissiota ottamaan vastaan Berlaymont-rakennusta mihin hintaan hyvänsä. Siinä vahvistetaan, että komissio aikoo ottaa rakennuksen uudelleen haltuunsa, jos työt saadaan tyydyttävällä tavalla päätökseen.
4. Yhteisymmärryspöytäkirjan mukaan yksinomaan Berlaymont 2000 -yhtiö on vastuussa hankkeen saattamisesta asianmukaisesti päätökseen. Komissio on antanut omille hallintoyksiköilleen tehtäväksi toteuttaa töiden ja niistä aiheutuvien kustannusten teknistä seurantaan sekä tehnyt myös sopimuksia ulkopuolisista kvantitatiivisista tutkimuksista ja teknisestä avusta kahden yrityksen, Ernst & Young/MDA:n ja Coalpa:n, kanssa.
5. Komissio tarkastelee tällä hetkellä kaikkia saneerauksen kustannuksiin liittyviä tekijöitä, mukaan lukien kaikkien allekirjoitettujen sopimusten ulkoisen tilintarkastuksen kustannukset. Näin ollen komissio ei voi vielä tehdä lopullista perusteellista arviota Berlaymont 2000 -yhtiön tekemästä kustannusarviosta. On kuitenkin jo selvää, että merkittävin syy myöhästymisiin ja siitä seuraaviin lisäkustannuksiin on sopimusongelma, joka Berlaymont 2000 -yhtiöllä on 4D-yhteenliittymän kanssa, jonka olisi pitänyt huolehtia lämmityksen, ilmanvaihdon ja ilmastoinnin asentamisesta.
6. Suhteissa, joita komissio ylläpitää Régie des Bâtiments'n ja erityisesti Berlaymont 2000 -yhtiön kanssa, rajoitetaan saneerauksen tekniseen ja rahoitusseurantaan. Kaikista poliittisesti merkityksellisistä kysymyksistä keskustellaan tällä hetkellä Belgian televiestinnästä, valtioniyrityksistä ja osakkuuksista vastaava ministerin Rik Daemsin kanssa.

(2001/C 187 E/145)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4107/00

esittäjä(t): **Luigi Cesaro (PPE-DE) komissiolle**

(20. joulukuuta 2000)

Aihe: Pikkurikollisuus Pohjois-Napolissa

Napolin pohjoisosissa viime aikoina lisääntyneen pikkurikollisuuden vuoksi oman käden oikeuteen turvaututaan yhä enemmän (kolme ryöstäjää on hakattu kuoliaiksi itsepuolustukseksi muutaman päivän sisällä Villaricassa, Grumo Nevanossa ja Villa Liternossa).

1. Onko komissio tietoinen väkivallan ja murhien lisääntymisestä tällä alueella?
2. Tietääkö se, että suurin osa Napolin tiheästi rakennetuista esikaupungeista, joista jokaisessa on yli 30 000 asukasta, on tällä hetkellä ilman karabineerien kasarmia tai poliisiasemaa, vaikka juuri siellä pitäisi ryhtyä teknisesti edistyneisiin erityistoimiin turvallisuuden ja paremman valvonnan takaamiseksi?
3. Katsooko se, että tähän mennessä yhteisön ja kansallisvaltion tasolla harjoitettu toiminta pikkurikollisuuden torjumiseksi on edelleen tehokasta?
4. Katsooko se tarpeelliseksi tukea ja ehdottaa rikollisuuden ennaltaehkäisemisessä saavutettujen kokemusten ja parhaiden toimintatapojen vaihtojärjestelmää?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2001)

Komissiolle ei ole ilmoitettu tapahtumista, joihin arvoisa parlamentin jäsen kysymyksessään viittaa, mutta se on kuitenkin tietoinen siitä, että kansallisten ja paikallisten viranomaisten ponnisteluista huolimatta tilanne joillakin Napolin esikaupunkialueilla on huolestuttava. Napolissa 7.–9. joulukuuta 2000 järjestetyssä turvallisuus- ja demokraatiofoorumissa Italian turvallisuusasioista vastaava valtiosihteeri, Campanian maaherra ja Napolin kaupunginjohtaja muistuttivat ongelmista, joita rikollisuuden eri muotojen torjunnassa on ilmennyt kyseisessä osassa Italiaa.

Komissio ei ole myöskään perehtynyt siihen, miten poliisitoimi on kysyjän mainitsemissa esikaupungeissa järjestetty, koska sillä ei ole toimivaltaa tässä asiassa: tehtävä kuuluu Italian viranomaisille.

Kaupunkialueilla esiintyvän pikkurikollisuuden torjunta on nykyisin tärkeä osa EU:n oikeus- ja sisäasioiden politiikkaa. Kuten kysyjä hyvin tietää, Tampereella lokakuussa 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto asetti rikosten ehkäisyssä painopisteiksi nuoriso-, kaupunki- ja huumausainerikollisuuden. Lisäksi Tampereella päätettiin vahvistaa rikosten torjunnasta vastaavien viranomaisten verkostoa ja hyvien toimintatapojen vaihtoa. Tältä osin onkin jo käynnistetty useita aloitteita toimien toteuttamiseksi käytännössä. Esimerkiksi joulukuussa 2000 komissio antoi tiedonannon rikollisuuden ehkäisemisestä⁽¹⁾ ja ehdotuksen päätökseksi Hippokrates-rahoitusohjelman⁽¹⁾ perustamisesta; ohjelman tarkoituksena on lisätä jäsenvaltioiden välistä vaihtoa tällä alalla. Samoihin aikoihin Ranska ja Ruotsi esittivät ehdotuksen päätökseksi rikollisuuden torjuntaan keskittyvän eurooppalaisen verkoston perustamisesta; ehdotus on parhaillaan käsiteltävänä neuvostossa. Näiltä osin on tarkoitus kuulla myös Euroopan parlamenttia Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 39 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ KOM(2000) 786 lopullinen.

(2001/C 187 E/146)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4109/00

esittäjä(t): Ilka Schröder (Verts/ALE) komissiolle

(11. tammikuuta 2001)

Aihe: Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen vuosikertomus ja tablettien testausmenettely

Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen vuosikertomuksen sivulla 10 mainitaan tablettien testausmenettely, joka tunnetaan myös nimellä ”drug checking”. Sitä sovelletaan muun muassa Itävallassa, Alankomaissa ja Saksassa. Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen mukaan tätä ehkäisevää tointa sovelletaan yhä ammattimaisemmin.

Mitä mieltä komissio on "drug checking" -menettelystä?

Onko komissio samaa mieltä tästä menettelystä kuin Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus? Mikä asema tällaisilla ehkäisevillä toimilla, joiden taustalla on huumeiden käytön salliva politiikka, on väärinkäytön ehkäisemistä koskevassa komission strategiassa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2001)

On ensinnäkin korostettava, että "drug checking" -menettely eli paikan päällä tehtävät tablettien toksisuustestit kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan. Komissio ei osallistu näiden toimenpiteiden toteuttamiseen.

Huumausaineiden torjuntaa koskevassa Euroopan unionin toimintasuunnitelmassa (2000–2004) ⁽¹⁾ kannustetaan jäsenvaltioita ja komissiota kehittämään innovatiivisia toimintatapoja synteettisten huumausaineiden väärinkäytön ehkäisemiseksi ottaen huomioon synteettisten huumausaineiden käyttäjien erityispiirteet. Vaikka suunnitelmassa ei mainita paikan päällä tehtäviä tablettien toksisuustestejä, ne saattavat kuulua ehkäisevään lähestymistapaan, mikäli ne sallitaan jäsenvaltioiden lainsäädännössä.

Komissio on tietoinen sekä puoltavista että kielteisistä näkökannoista sen suhteen, auttavatko paikan päällä tehtävät tablettien toksisuustestit vähentämään riskejä ja lisäämään käyttäjien vastuullisuutta. On korostettava, että testejä tehtäessä on samalla annettava tietoja ja neuvontaa myönteiseen tulokseen pääsemiseksi. Tällöin kiinnitetään huomiota huumeiden käyttöön liittyviin riskeihin yleensä, ei niinkään erotella toisistaan "turvallisia" ja "vaarallisia" huumeita.

Paikan päällä tehtävät tablettien toksisuustestit voivat lisäksi nopeasti antaa käsityksen siitä, mitä aineita ja aineosia on kulloinkin saatavana katukaupasta ja missä erityisyhteisissä niitä käytetään. Tällainen tieto on arvokasta epidemiologiaa tarkoituksia ja/tai erityisiä varotoimenpiteitä varten.

Tutkimustietoa ei ole riittävästi, mutta Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus on tilannut tutkimuksen paikan päällä tapahtuvasta tablettien testauksesta yhteisössä. Tässä tutkimuksessa aiotaan kartoittaa nykyisiä paikan päällä tapahtuvaa tablettien testausta koskevia ohjelmia ja tarkastella niiden tavoitteita, kohderyhmiä, menetelmiä ja niissä piileviä vaaroja. Hankkeiden perimmäisenä tavoitteena on arvioida, miten ennaltaehkäisyyn ja haittojen vähentämiseen tähtäävät toimenpiteet voidaan yhdistää tablettien testaukseen. Tutkimuksen tuloksia odotetaan piakkoin.

⁽¹⁾ KOM(1999) 239 lopullinen.

(2001/C 187 E/147)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4115/00

esittäjä(t): Laura González Álvarez (GUE/NGL) komissiolle

(11. tammikuuta 2001)

Aihe: Murhat Kolumbiassa

Afrokolumbiaiset yhteisöt ja erityisesti Buenaventuran kunta varoittivat viime kesänä puolisolitaallisten joukkojen uhasta. Kukaan ei kuitenkaan tehnyt mitään murhien estämiseksi, ja 6. ja 9. syyskuuta puolisolitaalliset joukot murhasivat yhteensä 27 henkilöä Trianan, Zaragozan ja Las Palmasin kunnissa.

Tällä hetkellä Yurumangui-joella on lähestymässä uusi puolisolitaallisten joukkojen hyökkäys, ja Guaviaren pormestarin José Germán Olate Palominon mukaan sama on edessä myös Calamarin reservaatissa.

Asia on kiireellinen ja Euroopan komissiolle on suhteet Kolumbian hallitukseen. Mitä komissio siis voi tehdä näiden teurastusten estämiseksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(19. helmikuuta 2001)

Yhteyksissään Kolumbian hallitukseen Euroopan unionin edustajat ovat toistuvasti korostaneet ihmisoikeusasioissa edistymisen tärkeyttä. Tähän sisältyvät tehokkaat aloitteet puolisolitaallisten joukkojen toiminnan rajoittamiseksi. Kolumbian viranomaiset ovat osoittaneet aiempaa suurempaa halukkuutta vastata näihin vaatimuksiin. Hallitus on toteuttanut joitakin ensi askeleita, muun muassa irtisanonut ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyneitä armeijan upseereita ja ryhtynyt siviilioikeudenkäynteihin armeijan palveluksessa olevia vastaan. Paljon on kuitenkin vielä tehtävä, ja kansainvälisen yhteisön on jatkettava aktiivista ihmisoikeuspolitiikkaansa.

Mitä tulee arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen tappamisten ehkäisemisestä, komission ja jäsenvaltioiden vaikutusvalta asiassa on rajallinen. Turvallisuuden takaaminen on Kolumbian viranomaisten tehtävä.

Komissio varmistaa luonnollisesti, että kaikki tiedot mahdollisista uhkista siviiliväestöä kohtaan toimitetaan välittömästi Kolumbian viranomaisille.

(2001/C 187 E/148)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4120/00

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(11. tammikuuta 2001)

Aihe: Autojen ilmastointilaitteista aiheutuvat kielteiset ympäristövaikutukset

1. Onko komissio tietoinen alankomaalaisessa päivälehdessä *De Volkskrant*issa 4. marraskuuta 2000 julkaistusta artikkelista, jossa ilmoitetaan, että Alankomaissa 50 prosenttia ja Saksassa 80 prosenttia uusista käyttöönotetuista autoista on varustettu ilmastointilaitteella ja että sen lisäksi, että laitetta käytetään kuumalla ilmalla auton viilennykseen, sitä käytetään yhä enemmän myös talvella lasien ja peilien sulattamiseen? Voiko komissio vahvistaa nämä luvut ja kehityssuunnat vai onko sillä asiasta jotain muita tietoja?

2. Voiko komissio vahvistaa, että ilmastointilaitteiden yleistymisen myötä polttoainetta käytetään enemmän ja että lisäksi noin kymmenen vuoden ajan autojen ilmastointilaitteissa käytetty jäähdytysaine hfk-134a on fluoripitoinen hiilivety, joka on kasvihuonekaasuna vaikutukseltaan 1 300 voimakkaampi kuin hiilidioksidi, mistä syystä tämä aine vaikuttaa jyrkästi ilmakehän lämpenemiseen, vaikka klooriatomien puuttuminen tästä aineesta merkitseekin sitä, että otsonikehällä aiheutuvat vahingot näyttävät vähemmän vakavilta kuin aikaisemmin jäähdytysaineena käytetyn cfk:n aiheuttamat vahingot?

3. Onko komissio tietoinen, että jääkaapeissa ja eristys- ja PUR-vaattojen puhalluksessa hfk:t korvataan yhä useammin toistaiseksi harmittomina pidetyillä hiilivedyillä, kuten butaanilla, pentaanilla ja heptaanilla, mutta että autoissa niiden käyttö jatkuu ja että säiliöitä on lisäksi täydennettävä vuosittaisen 25 prosentin vuotamisen vuoksi, niin että tietyllä aikavälillä hft:ista muodostuu hiilidioksidin lisäksi tärkein keinotekoisesti synnitetty kasvihuonekaasu?

4. Onko komissiokin huolestunut hfk:iden käytön lisääntymisestä aiheutuvista haittavaikutuksista erityisesti kasvihuoneilmion ja niiden täytäntöönpanoltaan vaikeaksi osoittautuneiden velvoitteiden vuoksi, joihin jäsenvaltiot sitoutuivat ilmastonmuutosta koskevan Kioton pöytäkirjan seurauksena?

5. Onko komissio yhtä mieltä tutkijoiden ja ympäristöaktivistien kanssa, että autoteollisuus on pakotettava vähentämään jäähdytysaineiden vuotamista ympäristöön ja etsimään vaihtoehtoja, joilla kasvihuonekaasuja ei tuoteta, ja vähentämään polttoaineen käyttöä? Katsooko se, kun otetaan huomioon ympäristöuhkat, että kaikkea ei pidä jättää markkinoiden itsesääntelyn varaan?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2001)

Komissio on tietoinen siitä, että yhä useammat henkilöautot on varustettu ilmastointilaitteilla. Komissiolla ei kuitenkaan ole tarkkoja tilastotietoja ilmastointilaitteilla varustettujen henkilöautojen prosenttiosuudesta yhteisössä. Tulevista suuntauksista tehtyjen arvioiden mukaan ilmastointilaitteiden asentaminen henkilöautoihin yleistyy edelleen.

Ajoneuvoihin asennettujen ilmastointilaitteiden käyttö kasvattaa polttoaineenkulutusta. Tarkkoja lukuja ei tunneta, koska polttoaineenkulutuksen kasvu riippuu siitä, missä autoa käytetään. Ilmastointilaitteiden asentamisesta johtuva lisäys polttoaineenkulutuksessa näyttäisi olevan eteläisissä jäsenvaltioissa yli kolme kertaa suurempi kuin pohjoisissa. Polttoaineenkulutus riippuu myös laitteiden tehokkuuteen liittyvistä tekijöistä. Henkilöautoihin sovellettavat testimenetelmät eivät kata ilmastointilaitteiden käyttöä. Komission teettämässä tuoreessa tutkimuksessa kuitenkin arvioidaan, että keskimääräinen eurooppalainen ajoneuvo tuottaa elinkaarensa aikana todennäköisesti 17 grammaa enemmän hiilidioksidiekvivalenttia (CO₂) kilometriä kohden ilmastointilaitteiden aiheuttamien kasvaneiden päästöjen takia. Tähän sisältyvät CO₂-päästöt, jotka johtuvat suuremmasta massasta, fluorihiihivetyjen (HFC-134a) vuodoista auton elinkaaren aikana ja romutuksen yhteydessä sekä ilmastointilaitteiden käytön aiheuttamasta polttoaineenkulutuksen kasvusta. Arviossa otetaan huomioon, että HFC-134a:n kasvihuonekaasupotentiaali on 1 300 kertaa suurempi kuin CO₂:n (perustuu 100 vuoden kasvihuonevaikutukseen). Toisessa tutkimuksessa odotetaan, että ajoneuvoihin asennetuissa ilmastointilaitteissa käytettävien fluorattujen kaasujen määrä kasvaa mahdollisesti 1,4 miljoonasta CO₂-tonnista (1995) 14,9 miljoonaan CO₂-tonniin vuonna 2010. Tämä mahdollisesti erittäin voimakas kasvu antaa aihetta huoleen.

Komissio on tietoinen siitä, että monissa jäähdytys- ja solumuovialojen sovelluksissa halogenoituille kloorifluorihiihivedyille (CFC) ja osittain halogenoituille kloorifluorihiihivedyille (HCFC) on olemassa vaihtoehtoja, jotka eivät heikennä otsonikerrosta ja joilla ei ole merkittävää kasvihuonevaikutusta. Näitä vaihtoehtoja (kuten ammoniakkaa ja hiilivetyjä useissa kiinteissä jäähdytyslaitesovelluksissa) käytetään yhä useammin, jos ne ovat teknisesti toteuttamiskelpoisia ja kustannustehokkaita. Ajoneuvoihin asennettujen ilmastointilaitteiden osalta HFC-yhdisteet ovat tähän saakka olleet suosituin jäähdytysaine, koska turvallisuuskäytökohdat vaikuttavat merkittävästi jäähdytysaineen valintaan. Ajoneuvoihin asennettujen ilmastointilaitteiden HFC-päästöjen rajoittamiseksi tehtävän työn yhteydessä on määritelty erilaisia mahdollisia toimenpiteitä. Näitä ovat ilmastointijärjestelmien rakenteeseen tehtävät muutokset jäähdytysaineen määrän pienentämiseksi, vuotojen vähentäminen sekä jäähdytysaineiden keräyksen ja kierrätyksen parantaminen. Ammattitaitoisen henkilöstön saatavuus ja asianmukaisten menettelyjen vahvistaminen jäsenvaltioissa ovat näiden toimenpiteiden onnistumisen kannalta olennaisen tärkeitä tekijöitä.

HFC-yhdisteitä käytetään pääasiassa korvaamaan otsonikerrosta heikentäviä CFC- ja HCFC-yhdisteitä, joiden käyttöä rajoitetaan Montrealin pöytäkirjalla. Monissa sovelluksissa HFC-yhdisteet voitaisiin korvata muilla kaasuilla, kuten ammoniakilla tai jopa hiilidioksidilla, ja komissio tukee tällaista kehitystä. Komissio on jo useiden vuosien ajan käsitellyt HFC-yhdisteiden käytön kielteisiä kasvihuonekaasuvaikutuksia ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen yhteydessä sekä muilla kansainvälisillä foorumeilla. HFC-yhdisteiden ja muiden Kioton pöytäkirjan piiriin kuuluvien fluorattujen kaasujen rajoittamista koskevan ohjelman luominen on osa eurooppalaista ilmastonmuutosohjelmaa (ECCP). Kylmälaitteiden sekä asuntojen, toimistojen ja ajoneuvojen ilmastointilaitteiden kasvavan kysynnän ympäristövaikutukset (esim. HFC-päästöjen ja energiankulutuksen kasvun takia) ovat huolenaihe, johon on puututtava vakavasti, jotta yhteisö voi saavuttaa tavoitteensa vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 8 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuosina 2008–2012.

Komissio siis tuntee ajoneuvoihin asennettujen ilmastointilaitteiden suorat ja välilliset kielteiset vaikutukset ilmastonmuutoksen kannalta. Ajoneuvoihin asennettujen ilmastointilaitteiden aiheuttamat päästöt on mainittu ECCP-ohjelmaan kuuluvien ensisijaisten toimien alustavassa luettelossa, ja 10. lokakuuta 2000

kokoontunut ympäristöneuvosto mainitsi ne yhtenä epäpuhtauslähteenä, johon on puututtava. ECCP-ohjelman piirissä toimivat ajoneuvotekniikan ja fluorattujen kaasujen asiantuntijaryhmät käsittelevät ajoneuvoihin asennettujen ilmastointilaitteiden kysymystä. ECCP-ohjelman loppuraportissa tullaan antamaan toimintasuosituksia.

(2001/C 187 E/149)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4123/00

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(11. tammikuuta 2001)

Aihe: Ankeriaat ja lasiankeriaat

Ankerioiden ja lasiankerioiden määrä on vähenemässä suurella osalla Eurooppaa.

Onko komissio ryhtynyt tai aikooko se ryhtyä minkäänlaisiin toimiin ankerioiden suojelemiseksi ja niiden kalastuksen säännöstelemiseksi?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(21. helmikuuta 2001)

Komissio on täysin tietoinen Euroopan ankeriaskantaan liittyvistä ongelmista mutta ei ole tehnyt ehdotuksia mistään toimenpiteistä niiden toimenpiteiden lisäksi, joihin jäsenvaltiot ovat jo ryhtyneet.

Ankeriaskannan hallintaa yhteisön tasolla koskevan suunnitelman valmistelutyöt etenevät. Tämän ehdotuksen alkuperäinen aikataulu on kuitenkin muuttunut, koska komissio ei ole vielä saanut pyydettyjä tietoja Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) mahdollisista toimenpiteistä. ICES on kuitenkin tällä välin analysoinut ankeriaan tilannetta Yhdysvalloissa ja Kanadassa, missä on hiljattain herännyt vastaavaa huolestuneisuutta ankeriaskannasta. Kertomus julkistettiin vuoden 2000 marraskuussa, ja siinä mainitaan, että lausunnot mahdollisista toimenpiteistä Atlantin valtameren toisella puolella saattavat olla sovellettavissa myös Eurooppaan. Näin ollen komissio tarkastelee näitä lausuntoja ennen eurooppalaista ankeriaskantaa koskevan hallintasuunnitelman viimeistelyä.

(2001/C 187 E/150)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4125/00

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(11. tammikuuta 2001)

Aihe: Vetypolttokennot

Aikooko komissio ilmaista kantansa polttomoottoreiden korvaamisesta vetypolttokennoilla ja ilmoittaa, harkitseeko se vakavasti kyseistä hanketta EU:ssa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(2. maaliskuuta 2001)

Kuten parlamentin jäsen tuo esille, vedyn käytöstä yhdessä polttokennojen kanssa keskustellaan mahdollisena tulevaisuuden ratkaisuna, jota voitaisiin käyttää polttomoottorien korvaamiseksi autoteollisuudessa tai voimantuotantoon ja lämmön ja/tai sähköntuotantoon kotitalouksissa, liikerakennuksissa ja teollisuudessa.

Komissio toteaa, että vedyn käytöstä polttokennojen kanssa voisi olla hyötyä ympäristölle ja että se voisi myös osaltaan vaikuttaa myönteisesti energiansaannin varmuuteen. Näiden hyötyjen suuruus riippuu kuitenkin paljon siitä, miten vetyä tuotetaan, jaetaan, varastoidaan ja käytetään. Monet laitteiden ja ajoneuvojen valmistajat sekä öljy-yhtiöt tekevät nykyisin tämän alan tutkimusta. Toiset keskittyvät polttokennojen kehittämiseen, toiset vedyn suoraan käyttöön mahdollisena vaihtoehtoisena polttoaineena.

Viidennen tutkimuksen ja kehittämisen puiteohjelmaan (1999–2002) sisältyvässä muuta kuin ydinenergiaa koskevassa ohjelmassa (Energie-ohjelma) tuetaan erityisesti polttokennoissa käytettävää vetyä koskevia TTK-toimia. Viidennen puiteohjelman kautta myönnetty yhteisön tuki on tähän mennessä ylittänyt jo 59 miljoonaa euroa, jotka on osoitettu polttokennojärjestelmiä, polttoaineprosessilaitteita, vedyn varastoimista ja vetyä polttoaineena käyttäviä polttokennoajoneuvoja koskeviin TTK-toimiin sekä lämmön ja sähkön tuotantoa ja puhdasta kaupunkiliikennettä koskeviin suuriin hankkeisiin. Näissä hankkeissa tutkitaan mm. vedyn käyttöä mahdollisena polttoaineena yhdessä polttokennojen kanssa.

Energie-ohjelmasta tuetaan myös jatkossa aktiivisesti polttokennoja ja vetyteknologiaa koskevia TTK-toimia. Niihin kuuluvat myös sosioekonomiset tutkimukset, esinormatiiviset tutkimukset standardien ja turvallisuusmääräysten laatimiseksi sekä koulutus. Ohjelman tutkimuskohteina ovat polttokennot, reformerit ja vetytekniikat, joiden avulla voidaan vähentää kustannuksia sekä hiilidioksidi- ja saastepäästöjä. TTK-hankkeissa tutkitaan ja kehitetään komponentteja, järjestelmiä, monipolttoainekäyttöä ja polttoaineiden valinnan joustavuutta. Liikenteen osalta vetyvaihtoehtoa koskevissa hankkeissa aiheina ovat kustannukset, päästöt, turvallisuus ja polttoaineen täydennykseen tarkoitettut infrastruktuurit.

Jotta voitaisiin laatia vaihtoehtoisia ja/tai uusiutuvista energialähteistä valmistettavia liikennepolttoaineita koskeva eurooppalainen strategia, komissio aikoo myös käynnistää tulevaisuuden ajoneuvoteknologia- ja/ tai polttoainekonseptien, eri konsepteihin liittyvien hyötyjen ja puutteiden sekä pitkän ja keskipitkän aikavälin käyttöönottostrategioiden tutkimuksen. On todennäköistä, että vedyn käyttö ja polttokennotekniikoiden kehittäminen ovat tällaisen tutkimuksen keskeisiä aiheita, vaikkakaan tutkimus ei rajoitu tähän polttoaineeseen. Jäsenvaltioiden ja kansalaisjärjestöjen kanssa aiotaan käydä keskusteluja mahdollisista yhteisön tason toimista. Tähän liittyy tietysti myös mahdollisten meneillään olevien ja uusien paikallisten toimien tukeminen.

(2001/C 187 E/151)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4131/00

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(9. tammikuuta 2001)

Aihe: Ateenan ilmansaasteet

Kreikan ympäristön ja aluesuunnittelun sekä yleisten töiden ministeriön ympäristöosaston viimeisimmän raportin mukaan ilman otsoniarvot olivat sallittua suurempia Ateenan seudulla huhti-lokakuussa yhteensä 75 päivänä.

1. Onko komissiolla tietoja tästä aiheesta (otsoniarvot) ja yleensä Ateenan seudun ilmansaasteista?
2. Mitä ilmansaasteisiin liittyviä ongelmia Ateenan seudulla esiintyy, kun on kyse yhteisön lainsäädännön noudattamisesta?
3. Mitä vaikutuksia niillä arvioidaan olevan kansanterveydelle?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2001)

Kreikka toimittaa säännöllisesti ilman pilaantumista koskevia seurantatietoja siten kuin ilman epäpuhtauksia mittaavien jäsenvaltioiden mittausasemaverkostojen ja yksittäisten mittausasemien tietojenvaihtojärjestelmän käyttöönottamisesta 27. tammikuuta 1997 annetussa neuvoston päätöksessä 97/101/EY⁽¹⁾ on säädetty.

Komission käytettävissä on myös lyhyen aikavälin kartoituksista ja ilman laatua koskevista mallinnoista saatua lisätietoa. Rikin (SO₂), leijuman, lyijyn ja typpidioksidin (NO₂) osalta Kreikassa ei ylitetä ilmanlaadun raja- ja ohjearvoista rikkidioksidille ja leijumalle 15. heinäkuuta 1980 annetussa neuvoston direktiivissä 80/779/ETY⁽²⁾, ilmassa olevan lyijyn raja-arvosta 3. joulukuuta 1982 annetussa neuvoston direktiivissä 82/884/ETY⁽³⁾ eikä ilmanlaatustandardeista typpidioksidille 7. maaliskuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/203/ETY⁽⁴⁾ säädettyjä voimassa olevia raja-arvoja.

Otsonia koskevat oikeudellisesti sitomattomat kynnysarvot määritetään otsonin aiheuttamasta ilman pilaantumisesta 21. syyskuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/72/ETY⁽⁵⁾. Komissio on tietoinen siitä, että nämä arvot ylittyvät usein Suur-Ateenan alueella. Yli 120 µg:n/m³ otsonipitoisuudet saattavat aiheuttaa hengitysvaikeuksia erityisen herkille väestöryhmille. Jos pitoisuus ylittää 240 µg/m³, sen on todettu vaikuttavan vastaavalla tavalla haitallisesti myös valtaväestöön. Nykyisen tieteellisen tiedon mukaan SO₂:n, NO₂:n, hiukkasten ja lyijyn aiheuttamia haitallisia terveysvaikutuksia saattaa ilmetä jo silloinkin, kun nykyisin voimassa olevat raja-arvot eivät vielä ylity.

Uusin yhteisön lainsäädäntö eli ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta (27. syyskuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/62/EY⁽⁶⁾ (ilmanlaadun kehysdirektiivi) ja sen voimassa olevat ja tulevat johdannaisdirektiivit (joista ensin mainittuja ovat ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22. huhtikuuta 1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/30/EY⁽⁷⁾ sekä ilmassa olevan bentseenin ja hiilimonoksidin raja-arvoista 16. marraskuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/69/EY⁽⁸⁾) parantavat ihmisten terveyden suojelua, koska niissä asetetaan tiukemmat raja- ja tavoitearvot. Säädöksiin liittyvien seuranta vaatimusten ansiosta suuri yleisö ja komissio saavat myös entistä paremmin tietoa ilmanlaadusta. Auto-Oil II -ohjelman yhteydessä tehtyjen tutkimusten perusteella voidaan arvioida, että vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi Ateenan alueella tarvitaan erityisesti paikallisia lisätoimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL L 35, 5.2.1997.

⁽²⁾ EYVL L 229, 30.8.1980.

⁽³⁾ EYVL L 378, 31.12.1982.

⁽⁴⁾ EYVL L 87, 27.3.1985.

⁽⁵⁾ EYVL L 297, 13.10.1992.

⁽⁶⁾ EYVL L 296, 21.11.1996.

⁽⁷⁾ EYVL L 163, 29.6.1999.

⁽⁸⁾ EYVL L 313, 13.12.2000.

(2001/C 187 E/152)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-4133/00

esittäjä(t): Rainer Wieland (PPE-DE) komissiolle

(16. tammikuuta 2001)

Aihe: Saksan käsipallosarja ja Israelin kansalaisten peliluvat

Kannattaako komissio juridista näkemystä, jonka mukaan Israelin kansalaisia on kohdeltava samoin kuin EU:n kansalaisia, kun heidät kiinnitetään saksalaisiin käsipalloseuroihin, mikä merkitsee sitä, että heidän pelilupiinsa ei enää merkitä Saksan käsipalloliiton pelijärjestyksen 15 § mukaisesti kirjainta A (joka osoittaa, että henkilö on kotoisin kolmannesta maasta)?

Jos ei kannata, ottaen huomioon,

1. että Israelin kanssa käytiin äskettäin neuvotteluita 20. marraskuuta 1995 tehdyn assosiaatiosopimuksen ajantasaistamisesta ja
2. että Israelin urheiluseurat ovat jo vuosien ajan osallistuneet eurooppalaisiin jalkapallo- ja käsipallo-otteluihin sekä muihin suuriin urheilutapahtumiin muodostaen siten kiinteän osan "eurooppalaisen urheilun sisämarkkinoita", mistä syystä olisi oikeutettua ja johdonmukaista luoda urheilua varten yhtenäiset puitteet, joihin myös Israel voisi ottaa osaa,

aikooko komissio edistää kyseisen assosiaatiosopimuksen muuttamista, jotta Israelin kansalaiset saavat oikeuden samaan vapaaseen liikkuvuuteen, joka EU:n kansalaisilla on perustamissopimuksen 39 artiklan mukaisesti?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(19. helmikuuta 2001)

Kysymys kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Israelin valtion välisestä assosiaatiosta tehty Euro–Välimeri-sopimus tuli voimaan 1. kesäkuuta 2000. Sopimukseen ei sisälly määräystä, joka koskisi työehtojen soveltamista syrjimättömästi Israelin kansalaisiin ja jäsenvaltioiden kansalaisiin. Sopimukseen ei myöskään sisälly määräyksiä urheilusta taikka Israelin tai jäsenvaltioiden kansalaisten osallistumisesta käsipallo-otteluihin.

Suunnitelmissa ei ole muuttaa sopimusta, joka on vasta tullut voimaan.

(2001/C 187 E/153)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4136/00

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(16. tammikuuta 2001)

Aihe: Vaarallisia aineita koskevan direktiivin (67/548/ETY) muuttaminen 28. kerran

Ehdotuksessa vaarallisia aineita koskevan direktiivin (67/548/ETY) ⁽¹⁾ muuttamiseksi 28. kerran trikloroetyleenin luokitukseksi ehdotetaan 2. kategorian karsinogeeniä nykyisen 3. kategorian karsinogeenin asemesta.

Tuhansia ihmisiä on ollut mukana asiaa koskevissa perusteellisissa tutkimuksissa. Onko komissio vakuutunut, että trikloroetyleenille altistumisen ja syöpätapausten lisääntymisen välillä on seuraussuhde?

Teollisuuden edustajat ovat kertoneet, että asiassa ei ole sovellettu EU:n merkintäohjeiden johdannossa esitettyjä kriteerejä, joissa edellytetään normaaleja käsittely- ja käyttöolosuhteita. Kahdessa epidemiologisessa tutkimuksessa altistustilanteet, joiden väitettiin aiheuttaneen Saksan syöpätapaukset, johtuivat epätavallisen korkeista trikloroetyleenitasoista, jotka ylittivät huomattavasti työssä tapahtuvaa altistusta koskevat normit. Teollisuuden edustajat väittivät lisäksi, että käytäntöjen parantuminen altistusrajojen puitteissa suojelee työntekijöitä trikloroetyleenin vaaroilta.

Miten komissio vastaa näihin väitteisiin?

⁽¹⁾ EYVL L 196, 16.8.1967, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(5. maaliskuuta 2001)

Trikloorietyleenin luokitusta käsitellään olemassa olevien aineiden vaarojen arviointia ja valvontaa koskevan asetuksen (ETY) N:o 793/93⁽¹⁾ ja vaarallisten aineiden luokitusta ja merkintöjä koskevan direktiivin 67/548/ETY yhteydessä. Teknistä ja tieteellistä tukea antaa Isprassa, Italiassa toimiva Euroopan kemikaalivirasto, joka kuuluu näistä asioista jäsenvaltioita ja teollisuutta karsinogeenisuutta, mutageenisuutta ja lisääntymistoksisuutta käsittelevän CMR-työryhmän välityksellä. Vaikeat tapaukset, kuten trikloorietyleeni, annetaan riippumattomien tieteenharjoittajien muodostaman ”erityisasiantuntijaryhmän” käsiteltäviksi, jossa kaikki jäsenvaltiot ovat edustettuina.

Erityisasiantuntijaryhmä tutkii kemikaalien luokitusta koskevat ehdotukset puhtaasti tieteelliseltä pohjalta. Trikloorietyleenin tapauksessa 30. ja 31. maaliskuuta 2000 kokoontunut ryhmä suositti aineen luokitusta luokan 2 karsinogeeneihin (R45). Jäsenvaltioiden asiantuntijoista koostuva CMR-työryhmä, joka kokoontui 9.–12. toukokuuta 2000, tuki tätä luokitusta lähes yksimielisesti. Luokitukseen on päädytty yleisen tieteellisen näytön monivuotisen analysoinnin perusteella. Arvioinnissa on otettu huomioon muun aineiston ohella kysyjän mainitsemat epidemiologiset tutkimukset. Komissio haluaa tähdentää, että trikloorietyleenille ehdotetaan luokitusta luokan 2 karsinogeeneihin (pääasiassa eläinkokeisiin perustuva luokitus) eikä luokan 1 karsinogeeneihin (epidemiologisiin tietoihin perustuva luokitus).

Komissio haluaa painottaa, että ehdotettu luokitus ei johda automaattisesti aineen markkinoille saattamista ja käyttöä koskeviin rajoituksiin. Komissio aikoo kuitenkin tutkia tällaisten rajoitusten mahdollisuutta tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämistä koskevan direktiivin 76/769/ETY⁽²⁾ nojalla. Komissio noudattaa luokkaan 1 tai 2 luokiteltuihin karsinogeeneihin, mutageeneihin ja lisääntymistoksisuutta aiheuttaviin aineisiin normaalisti sovellettavaa käytäntöä ja harkitsee huolellisesti, olisiko asianmukaista kieltää trikloorietyleenin myyminen kuluttajille. Lisäksi komissio sitoutui direktiivin 94/60/ETY⁽³⁾ antamisen yhteydessä (säädös koskee direktiivin 76/769/ETY muuttamista neljänentoista kerran) kiinnittämään erityistä huomiota trikloorietyleenin ja muihin kloorattuihin liuottimiin. Ennen kuin komissio antaa ehdotuksen, se selvittää markkinoille saattamista ja käyttöä koskevien rajoitusten edut ja haitat ja kuuluu asiasta teollisuutta ja muita osapuolia.

⁽¹⁾ EYVL L 84, 5.4.1993.

⁽²⁾ EYVL L 262, 27.9.1976.

⁽³⁾ EYVL L 365, 31.12.1994.

(2001/C 187 E/154)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4140/00

esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle

(16. tammikuuta 2001)

Aihe: Lampaanlihan markkinajärjestely

Kun muistetaan, että lampaan- ja vuohenlihan yhteisen markkinajärjestelyn arviointi julkaistiin marraskuussa 2000 ja että Euroopan lammastuotteiden tilanteesta pidettiin Brysselissä 20. marraskuuta 2000 Euroopan laajuinen konferenssi, jossa komissaari Fischler ja Mary Minch puhuivat, ja kun otetaan huomioon, että nykyinen järjestely ei heijasta markkinatilannetta riittäväällä tavalla erityisesti Pohjois-Euroopassa (ja etenkin Isossa-Britanniassa ja Irlannissa), niin voisiko komissio kertoa pääpiirteittäin millaisia ehdotuksia sillä on lampaanlihan markkinajärjestelyn muuttamiseksi siten, että hinta/markkinatukijärjestelmä olisi oikeudenmukainen ja kohtuullinen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. helmikuuta 2001)

Lampaan- ja vuohenlihan yhteisen markkinajärjestelyn arviointi nosti esille monia tärkeitä ja kiinnostavia asioita. Yleisesti ottaen siinä todettiin, että palkkiojärjestelmä on sallinut lampaan- ja vuohenlihan tuottajien säilyttää suhteellisen asemansa, mutta palkkion laskentamenetelmä on virheellinen. Erityisesti saatavilla olevien tietojen laatu jättää paljon toivomisen varaa. Tämä koskee hintatietojen keräämistä ja myös teknisen kertoimen laskemista.

Kertomuksessa mainitaan tiettyjä harkittavaksi suositeltavia vaihtoehtoja. Tärkeintä on valinta sen välillä, parannetaanko nykyistä järjestelmää palkkion laskemisessa välttämättömien tarkempien tietojen saamiseksi vai yksinkertaistetaanko järjestelmää. Ensimmäinen vaihtoehto tekisi jo ennestään mutkikkaasta järjestelmästä vieläkin mutkikkaamman. Tämän perusteella komissio tarkastelee mahdollisuutta yksinkertaistaa järjestelmää korvaamalla tulotuen kiinteällä palkkiolla. Uudistuksen kokonaistavoitteena olisi taata asianmukainen perusta, jonka puitteissa tuottajat voisivat kehittää yrityksiään, kun samalla hallinnolliset esteet olisivat mahdollisimman pienet. Lisäksi tällainen lähestymistapa vastaisi paremmin Maailman kauppajärjestön (WTO) tavoitteita kuin nykyinen hintapohjainen järjestelmä.

(2001/C 187 E/155)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4144/00

esittäjä(t): Elizabeth Lynne (ELDR) komissiolle

(16. tammikuuta 2001)

Aihe: Ateistien, agnostikkojen ja humanistien asema

Direktiivissä, joka koskee yhtäläistä kohtelua työssä ja ammatissa, kielletään ikään, vammaisuuteen, uskontoon tai vakaumukseen ja sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä. Tämä on yhdenmu-
kaista EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan kanssa. Onko termiä "vakaumus" määritelty yleisesti vai määritteleekö kukin jäsenvaltio sen itse? Mikä on ateistien, agnostikkojen ja humanistien asema direktiivissä, joka koskee yhtäläistä kohtelua työssä ja ammatissa?

Anna Diamantopoulou vastaus komission puolesta

(28. maaliskuuta 2001)

Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annetussa neuvoston direktiivissä 2000/78/EY⁽¹⁾ vahvistetaan yleinen periaate kaikenlaisen mm. uskontoon tai vakaumukseen perustuvan välittömän tai välillisen syrjinnän kieltämisestä.

Direktiivissä ei määritellä yleisesti termiä "vakaumus". Yhteisöjen tuomioistuimen olisi tutkittava, mitä suojele vakaumukseen perustuvalta syrjinnältä tarkoittaa.

Uskontoon ja vakaumukseen perustuvan syrjinnän yleistä kieltoa sovelletaan myös ateisteihin, agnostikkoihin ja humanisteihin, tämän rajoittamatta kuitenkin 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa annettuja työhön liittyviä vaatimuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 303, 2.12.2000.

(2001/C 187 E/156)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4148/00**esittäjä(t): Marianne Thyssen (PPE-DE) komissiolle**

(9. tammikuuta 2001)

Aihe: Yli 30-kuukautisille naudoille tehtävien pakollisten BSE-testien rahoitusjärjestelyt

Maatalousneuvosto päätti 19. joulukuuta 2000, että pakollisiin testeihin, jotka tehdään yli 30-kuukautisille ravintoketjun osaksi otettaville naudoille ja joiden tarkoituksena on estää BSE-saastuneen lihan pääsy ravintoketjuun, ei tulla missään tapauksessa käyttämään yhteisön varoja. Sama koskee lihajätteen eläinrehuksi työstämisen kiellon kustannushintaa.

Katsooko komissio, että kun rahoitusjärjestelyt jätetään täysin jäsenvaltioiden harteille, erot valituissa ratkaisuisa saattavat aiheuttaa kilpailun vääristymiä ja tiettyjen kauppavirtojen siirtymistä? Pitääkö komissio tästä syystä suosittelavana laatia kaikkia jäsenvaltioita koskevat säännöt?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2001)

Komission osarahoitusta karjan BSE-testeihin koskevat oikeudelliset puitteet, joista määrätään jäsenvaltioiden vuodeksi 2001 esittämien BSE:n valvontaohjelmien hyväksymisestä ja yhteisön rahoitusosuuden vahvistamisesta 30 päivänä marraskuuta 2000 tehdyssä komission päätöksessä 2000/773/EY⁽¹⁾ sekä poikkeuksellisista tukitoimenpiteistä naudanliha-alalla 18 päivänä joulukuuta 2000 komission asetuksessa (EY) N:o 2777/2000⁽²⁾.

Siinä tapauksessa, että BSE:n torjuntatoimet voisivat olla EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklassa (entinen 92 ja 93 artikla) tarkoitettua valtiontukea, joka saattaa vääristää kilpailua, komissio arvioisi näitä toimenpiteitä käyttäen perustana yhteisön suuntaviivoja maatalousalan valtiontuesta⁽³⁾ ja erityisesti niiden 11.4 kohtaa (tuki kasvi- ja eläintautien torjuntaan).

⁽¹⁾ EYVL L 308, 8.12.2000.

⁽²⁾ EYVL L 321, 19.12.2000.

⁽³⁾ EYVL C 28, 1.2.2000.

(2001/C 187 E/157)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4150/00**esittäjä(t): Kathleen Van Brempt (PSE) komissiolle**

(9. tammikuuta 2001)

Aihe: Komission ympäristöasioiden pääosaston uudelleenjärjestely

Komission ympäristöasioiden pääosastossa on suunnitteilla perusteellinen uudelleenjärjestely, jonka myötä saatetaan lakkauttaa tai jakaa osiin jätehuollosta ja luonnonsuojelusta vastaavat yksiköt. Nämä yksiköt huolehtivat kuitenkin kaikkein aktiivisimmin direkttiivien täytäntöönpanemisesta jäsenvaltioissa. Kansalaisjärjestöt ja ympäristöasioiden pääosaston virkamiehet, joita asia koskee, ovat arvostelleet kärkevästi tätä uudelleenjärjestelyä. Pääosaston rakenteen muuttamisen ja henkilökunnan uudistamisen katsotaan merkitsevän politiikan vaihtumista, jota ei voida perustella yleisen edun suojelemisella ja jota voidaan pitää ainoastaan teollisuuden hyväksi tehtävänä toimena.

Kuinka voidaan puhua nykyisten EU:n ympäristödirektiivien maksimaalisesta täytäntöönpanosta ja samanaikaisesti hyväksyä se, että kaikkein aktiivisimmin tällä alalla toimivat yksiköt aiotaan lakkauttaa (jätehuolto) tai jakaa osiin (luonnonsuojelu)?

Mikä ajattelutapa on johtanut päätökseen erottaa rahoitusväline (Life) muista hallinnollisista välineistä Natura 2000:sta annettujen direktiivien täytäntöönpanon yhteydessä?

Mihin syihin vedoten kaksi hyvin merkittävää, erittäin pätevää ja arvostettua henkilöä voidaan siirtää yksiköistään vastoin heidän omaa tahtoaan?

Kantaako komissio poliittisen vastuun tästä uudelleenjärjestelystä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(27. helmikuuta 2001)

Komission ympäristöpolitiikan alaan kuuluvalla toiminnalla on viisi päätavoitetta: taata ympäristönsuojelun korkea taso; kohentaa jatkuvasti elämänlaatua; turvata tulevien sukupolvien oikeudet elinkelpoiseen ympäristöön ja kestäväan kehitykseen; parantaa ympäristötehokkuutta sekä varmistaa yhteisen ympäristövarannon oikeudenmukainen käyttö.

Kaikilla toimilla ja toiminnoilla, jotka komissio toteuttaa ympäristöalalla, pyritään kehittämään näitä tavoitteita sekä edistämään niiden saavuttamista.

Tulevan vuosikymmenen toimintasuunnitelma on hahmoteltu kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa, joka annettiin Euroopan parlamentin käsittelyyn 29. tammikuuta 2001⁽¹⁾. Muita suuntaviivoja, jotka ohjaavat komission päätöksiä, ovat komission "Strategiset tavoitteet vuosina 2001–2005" sekä organisaation osalta komission hallinnonuudistusta koskeva valkoinen kirja⁽²⁾.

Yksikköjen organisaation on aina vastattava toiminnalle asetettuja tavoitteita ja edistettävä niiden saavuttamista. Yksikköjen keskeisiä toiminta-aloja ovat jatkossa seuraavat: kestävä kehitys; luonnonvarojen laatu ympäristön kannalta; ympäristö ja terveys; toimeenpano ja soveltamisen valvonta (jonka yhteydessä ryhmitellään uudestaan kaikki Life-rahoitusvälineen kolme osaa yhdeksi kokonaisuudeksi, jotta voidaan yhtenäistää toimintoja ja saada mittakaavaetuja) sekä maailmanlaajuiset ja kansainväliset asiat.

Tavoitteena on järjestää tehtävät ja toiminnot uudelleen siten, että ne vastaavat tärkeimpiä toiminta-aloja ja että yksiköt pystyvät huolehtimaan lainsäädännön täytäntöönpanosta, politiikan kehittämisestä ja ohjelmien toteutuksesta mahdollisimman tehokkaasti ja tuloksekkaasti. Tässä yhteydessä otetaan huomioon suoritettavat arvioinnit ja käytetään parhaimmalla mahdollisella tavalla hyödyksi asialleen lujasti omistautuneen ja joustavan henkilöstön osaamista.

⁽¹⁾ KOM(2001) 31.

⁽²⁾ KOM(2000) 200 lopullinen.

(2001/C 187 E/158)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4151/00

esittäjä(t): Patricia McKenna (Verts/ALE) neuvostolle

(16. tammikuuta 2001)

Aihe: Naisten oikeudet Saudi-Arabiassa

EU toi YK:n ihmisoikeustoimikunnan 56. istunnossa esiin syvän huolensa naisten ihmisoikeuksien vakavista loukkauksista Saudi-Arabiassa ja vaati jälleen kerran naisten oikeuksien parantamista niin lainsäädännön keinoin kuin käytännössäkin.

Mitä uusia aloitteita neuvosto on ajanut parantaakseen naisten ihmisoikeustilannetta Saudi-Arabiassa sen jälkeen, kun asia otettiin esille YK:n ihmisoikeustoimikunnan 56. istunnossa?

EU lujittaa parhaillaan suhteitaan Persianlahden alueen maihin. Miten neuvosto hyödyntää tätä tilaisuutta edistää ihmisoikeuksien suojelua Saudi-Arabiassa? Kannustaako se lakien noudattamisen valvonnasta vastaavien viranomaisten koulutukseen turvataksaan kuulusteltavien ja vangittujen sekä pahoinpitelystä ilmoituksen tehneiden naisten suojelun kansainvälisten ihmisoikeusnormien mukaisesti?

Miten neuvosto painostaa Saudi-Arabiassa varmistaa, että maan naistyövoimaa koskeva lakiehdotus on sen ratifioimien ILO:n sopimusten n:o 100 ja n:o 111 mukainen?

Vastaus

(24. huhtikuuta 2001)

Euroopan unioni ottaa esiin ihmisoikeuskysymyksen, mukaan lukien naisten oikeudet, kaikissa niissä tilanteissa, joissa se on aiheellista. Näin tapahtui esimerkiksi Brysselissä 22. toukokuuta 2000 pidetyssä Euroopan Unionin ja Persianlahden yhteistyöneuvoston (GCC) välisessä 10. yhteisneuvostossa ja ministerikokouksessa sekä YK:n yleiskokouksen yhteydessä pidetyssä EU:n troikan ja GCC:n välisessä ministerikokouksessa. Saudi-Arabia toimi GCC:n puheenjohtajana vuonna 2000. Euroopan unioni ehdotti ihmisoikeusvuoropuhelun aloittamista 22. toukokuuta 2000 pidetyssä kokouksessa. EU pyrkii edelleen EY:n ja GCC:n välisen yhteistyösopimuksen⁽¹⁾ ja poliittisen vuoropuhelun yhteydessä korostamaan GCC:n jäsenille, että ihmisoikeustilannetta olisi parannettava kyseisissä maissa ja että niiden olisi tehtävä yhteistyötä YK:n ja kansainvälisten ihmisoikeusjärjestöjen kanssa. Se pyrkii myös edistämään tehostettua ihmisoikeusvuoropuhelua.

EU ja GCC neuvottelevat parhaillaan vapaakauppasopimuksesta. Kolmansien maiden kanssa tehtävissä sopimuksissa noudatettavan EU:n ihmisoikeuspolitiikan mukaisesti ihmisoikeuksien kunnioittaminen on oleellinen asia kaikissa tällaisissa sopimuksissa.

(¹) EYVL L 54, 25.2.1989, s. 1.

(2001/C 187 E/159)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4155/00

esittäjä(t): **Brigitte Langenhagen (PPE-DE) komissiolle**

(16. tammikuuta 2001)

Aihe: Kuoreen markkinointi ja hygieniaa koskevan EU:n asetuksen soveltaminen

Hygieniaa koskevassa EU:n asetuksessa säädetään, että yli 15 sentin pituisia kuoreita saa myydä vain puhdistettuina. Tämän pienen lohilajin markkinointi on tyrehtynyt lähes täysin, koska puhdistuksen aiheuttamat työkuormat nostavat kuoreen hinnan niin korkeaksi, että tuote käy erittäin huonosti kaupaksi.

1. Onko komissio tietoinen, että kuore on Saksan rannikolla kansallisruoka ja että on periaatteessa yleisesti tunnettua, että kuore on puhdistettava ja suolattava ennen nauttimista?
2. Onko komissio tietoinen, että asetuksen säännösten tiukka tulkinta on johtanut Saksan satamissa siihen, että kuore käy erittäin huonosti kaupaksi ja että siihen erikoistuneiden kalastajien elinkeino on uhattuna?
3. Onko komissio tietoinen, että tätä asetusta sovelletaan muissa Euroopan satamissa löyhemmin? Mitä mieltä komissio on tästä aiheutuvasta kilpailun vääristymisestä?
4. Onko tehty ehdotuksia kyseisten kalastusyritysten ja niiden käyttämien jakeluketjujen olemassaolon turvaamiseksi?
5. Onko tehty ehdotuksia korvauksien maksamiseksi kyseisille kalastusyrityksille ja niiden käyttämille jakeluketjuille?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2001)

Kalojen perkaamiseen sovelletaan neuvoston direktiiviä 91/493/ETY⁽¹⁾. Tämän direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, että ”jos sisälmysten poisto on teknisesti ja kaupalliselta kannalta mahdollista, se on tehtävä mahdollisimman nopeasti tuotteiden pyytämisen tai lastin purkamisen jälkeen”.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista vaatimuksista ei säädetä yhteisön lainsäädännössä.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 91/493/ETY, annettu 22 päivänä heinäkuuta 1991, terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille, EYVL L 268, 24.9.1991.

(2001/C 187 E/160)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4160/00

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(16. tammikuuta 2001)

Aihe: Puuvillakiintiöt

Kreikan maatalousministeriö ilmoitti 11. joulukuuta 2000 viljelijäkohtaisista kiintiöistä, jotka määrätään niin pinta-alalle, jota kukin tuottaja voi viljellä vuonna 2001, kuin tuotantomäärälle, jolle hän voi saada tukea. Kullekin tuottajalle sallittu viljelypinta-ala on 5 prosenttia pienempi kuin viimeisten viiden vuoden keskimääräinen viljelijäkohtainen pinta-ala ja tukeen oikeutettu puuvillan määrä on 5 prosenttia pienempi kuin kolmen parhaan puuvillantuottajan keskimääräinen tuotantomäärä viimeisten viiden vuoden aikana.

Kuten käy ilmi myös komission vastauksesta, jonka se antoi kysymykseeni E-1952/00⁽¹⁾, mikään yhteisön nykyisen lainsäädännön säännös ei edellytä puuvillan viljelypinta-alan rajoittamista. Sama tietenkin koskee myös sitä tuotantomäärää, jolle voidaan myöntää tukea. Edes puuvillan tukijärjestelmän mukauttamista koskevassa komission ehdotuksessa⁽²⁾, joka ei ole lopullinen ja jota ei hyväksytä ennen helmikuun puoliväliä vuonna 2001, ei säädetä yleisten viljelijäkohtaisten kiintiöiden soveltamisesta puuvillanviljelyssä ja -tuotannossa, vaan vain annetaan mahdollisuus toteuttaa pelkästään pinta-alaa koskevia rajoituksia tiettyjen kriteerien perusteella ja tietyillä alueilla.

1. Kuinka komissio aikoo toimia estääkseen puuvillaa koskevien yhteisön asetusten vastaisten toimien toteuttamisen?

2. Kuinka se aikoo varmistaa tuottajien oikeuden saada ajoissa tietää, siis sinä aikana, jolloin he laativat vuosittaiset viljelysuunnitelmansa, mitkä säännökset ovat voimassa kunkin viljelykasvin kohdalla, jotta he voivat tehdä päätöksensä ja ryhtyä tarvittaviin töihin (viljelykasvin valinta, peltojen vuokraus, viljelytyöt, siementen hankinta, lannoitteiden käyttö jne.)?

⁽¹⁾ EYVL C 81 E, 13.3.2001, s. 117.

⁽²⁾ KOM(1999) 492 lopullinen.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2001)

Puuvillan viljelypinta-alaa ja tukeen oikeutettua tai ei-oikeutettua tuotantomäärää koskevaan parlamentin jäsenen kysymykseen E-1952/00⁽¹⁾ annetussa vastauksessa vahvistetaan, ettei mikään yhteisön voimassa olevan lainsäädännön säännös edellytä puuvillan ja siten tukeen oikeutetun puuvillan viljelypinta-alan rajoittamista.

Komissio tarkasteli yksityiskohtaisesti Kreikan asiasta vastaavan ministeriön 10. helmikuuta 2000 tekemää päätöstä N:o 35870, jossa vahvistetaan puuvillan viljelylle myönnettävää tukea koskevat hallinnolliset toimenpiteet markkinointivuoden 2000–2001 kylvöjen osalta. Tämän jälkeen se aloitti Kreikkaa vastaan EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan (entinen 169 artikla) mukaisen jäsenyyssvelvoitteiden rikkomista koskevan menettelyn.

Parlamentin jäsenen mainitsemien seuraavan markkinointivuoden 2001–2002 kylvöjä koskevien uusien toimenpiteiden osalta komissio aikoo perehtyä 11. joulukuuta 2000 tehtyä ministeriön päätöstä koskeviin virallisiin säännöksiin vielä perusteellisemmin, eikä se siis voi ottaa kantaa asiakirjoihin. Komissio varaa itselleen mahdollisuuden aloittaa kyseisen päätöksen yksityiskohtaisen tarkastelun jälkeen samankaltaisen menettelyn kuin markkinointivuoden 2000–2001 kylvöjen osalta noudatettu menettely.

Puuvillan tukijärjestelmän tarkistusta koskeva ehdotus julkaistiin 13. joulukuuta 1999⁽²⁾. Kyseiseen ehdotukseen sisältyvistä säännöksistä, erityisesti jäsenvaltioiden mahdollisuudesta rajoittaa tukeen oikeutettua pinta-alaa soveltamalla tasapuolisia perusteita tarvittaessa, saatiin siis tieto jo useita kuukausia ennen tavanomaista kylvöajankohtaa, mikä takasi siten toimijoille kuuluvan luottamuksensuojan periaatteen toteutumisen.

Kansallisella tasolla annetut säännökset eivät voi missään tapauksessa olla vastoin asiaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä.

⁽¹⁾ EYVL C 81 E, 13.3.2001.

⁽²⁾ KOM(1999) 492 lopullinen.

(2001/C 187 E/161)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4161/00

esittäjä(t): Jeffrey Titford (EDD) komissiolle

(16. tammikuuta 2001)

Aihe: Euroopan komission ehdottama kemiallisen testauksen ohjelma

Saan päivittäin kirjeitä äänestäjiltä, jotka ovat jatkuvasti huolissaan 70 000 kemikaalin testaamista koskevista Euroopan komission ehdotuksista. Nämä testit, minulle on kerrottu, tulevat aiheuttamaan noin 10 miljoonan eläimen kuoleman.

1. Mistä voin saada luettelon niistä 70 000 kemikaalista, jotka on ehdotettu testattavan?
2. Mikä komitea, tai henkilöryhmä, Euroopan komissiossa on päättänyt tästä suosituksesta?
3. Mitä mahdollisuuksia parlamentin jäsenillä on keskustella näistä ehdotuksista, muuttaa niitä tai hylätä ne?
4. Hyväksyykö Euroopan komissio sen arvion, että yli 10 miljoonaa eläintä tullaan teurastamaan tämän ehdotuksen seurauksena?
5. Mitkä järjestöt ja henkilöt ovat tähän mennessä esittäneet Euroopan komissiolle tätä ehdotusta koskevia vastalauseita?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(14. maaliskuuta 2001)

Komissio hyväksyi 13. helmikuuta 2001 valkoisen kirjan tulevaa kemikaalipolitiikkaa koskevasta strategiasta. Se esitetään Euroopan parlamentille, jolla on tilaisuus antaa siitä lausuntonsa.

Valkoisen kirjan perusteella ei voida arvioida kokeita varten tarvittavien eläinten määrää. Kaksi kolmasosaa aineista pitäisi kuitenkin yleensä testata muuten kuin eläinkokeilla.

Komissio on saanut yksityisiltä ja järjestöiltä noin 6000 tähän asiaan liittyvää yhteydenottoa, joista monissa ilmaistaan huolestuminen eläinkokeiden johdosta. Osassa korostetaan, että on tärkeää varmistaa, että kemikaalit testataan riittävällä tavalla. Komissio ei ole tarkasti eritellyt esitettyjä näkökantoja eikä voi siten antaa kysymyksessä pyydettyjä yksityiskohtia. Komissio voi kuitenkin vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle ottavansa huomioon, että on tarpeen rajoittaa eläinkokeiden käyttöä käytännön mahdollisuuksien mukaan ja käyttää vaihtoehtoisia testausmenetelmiä, joissa ei tarvita eläviä eläimiä, sekä edistää vaihtoehtoisten testausmenetelmien kehittämistä.

(2001/C 187 E/162)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4163/00

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(9. tammikuuta 2001)

Aihe: Rakennetuet tavoitteen 1 alueille vuodesta 2006 lähtien

Vastauksessaan kysymykseen E-3283/00 ⁽¹⁾ aluepolitiikasta vastaava komission jäsen Barnier ilmoitti, että Euroopan komissio saa tammikuussa 2001 valmiiksi toisen kertomuksensa taloudellisesta ja sosiaalisesta yhteenkuuluvuudesta. Kertomuksessa esitetään tilannekatsaus yhteenkuuluvuudesta sekä sen kehityssuunnat 15 jäsenvaltiossa sekä yhteisön politiikkojen vaikutus yhteenkuuluvuuteen. Komissio korosti, että kyseinen kertomus käsittelee myös yhteenkuuluvuutta laajentuneessa unionissa.

Komission jäsen Barnier lisäsi, että kyseinen kertomus tulee olemaan lähtökohta Euroopan unionin nykyisen rakennepolitiikan uudistamisprosessille ja sen pohjalta tullaan muotoilemaan politiikan suuntaviivat ja mahdolliset vaihtoehdot, joita täydennetään myöhemmin niiden keskustelujen tulosten perusteella, joita käydään asianosaisten sekä muiden Euroopan unionin toimielinten kanssa. Ensimmäinen yhteydenotto tapahtuu yhteenkuuluvuutta käsittelevässä foorumissa, jonka komissio järjestää vuoden 2001 ensimmäisellä puoliskolla.

Voiko komissio antaa tietoja kertomuksessa esitettyjen vaihtoehtojen suuntaviivoista, mitä tulee tulevaan rakennetukipolitiikkaan nykyisillä tavoitteen 1 alueilla vuodesta 2006 lähtien laajentuneen unionin puitteissa?

Voiko komissio ilmoittaa, missä vuonna 2001 järjestettävä yhteenkuuluvuutta käsittelevä foorumi pidetään?

⁽¹⁾ EYVL C 163 E, 6.6.2001, s. 77.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(27. helmikuuta 2001)

Komissio hyväksyi toisen taloudellista ja sosiaalista koheesiota koskevan kertomuksen 31. tammikuuta 2001 ⁽¹⁾ ja esitti sen heti Euroopan parlamentille tämän Brysselissä pidetyssä täysistunnossa.

Koheesiota käsittelevä foorumi järjestetään Brysselissä 21.–22. toukokuuta 2001 Euroopan parlamentin toimitaloissa. Parlamenttia on luonnollisestikin pyydetty osallistumaan tähän tilaisuuteen.

⁽¹⁾ KOM(2001) 24 lopullinen.

(2001/C 187 E/163)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0001/01**esittäjä(t): Adriana Poli Bortone (UEN) komissiolle***(9. tammikuuta 2001)*

Aihe: Italialaisten sotilaiden palkat Kosovossa

Onko komissio tietoinen siitä, että Kosovossa olevat italialaiset sotilaat eivät ole saaneet palkkaa kolmeen kuukauteen ja että heillä on suuria vaikeuksia olla yhteydessä Italiaan, koska heidän käyttöönsä on annettu hyvin vähän puhelinlinjoja?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus*(12. helmikuuta 2001)*

Ei. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat asiat eivät kuulu komission toimivaltaan; niistä vastaavat kansalliset viranomaiset.

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä esittämään huolensa suoraan asianomaisille Italian viranomaisille.

(2001/C 187 E/164)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0006/01**esittäjä(t): Kathleen Van Brempt (PSE) komissiolle***(17. tammikuuta 2001)*

Aihe: Petrolidumppaukset meren yllä

Kalastajapiireissä on jo kauan tiedetty, että lentokoneet dumpaavat usein petroolia Pohjanmereen. Kyse on usein (kymmenistä)tuhansista litroista petroolia. Viime vuosina on saavutettu paljon edistystä kieltämällä laivoista tapahtuvat dumpaukset mereen, kieltämällä polttaminen merellä jne., mutta lentokoneiden petrolidumppauksia ei ole käsitelty.

Tiedetäänkö, miten laajasta ongelmasta Pohjanmeren ja Välimeren ekologisille järjestelmille on kyse? Voidaanko toteuttaa toimenpiteitä dumpausten rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai niiden sallimiseksi ainoastaan hätätapauksissa ja miksei kyseisiä toimia vielä ole pantu täytäntöön?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus*(19. maaliskuuta 2001)*

Polttoaineen tyhjentämistä lentokoneesta lennon aikana käytetään pitkän matkan lennoilla hätätilanteissa, jotta paino saadaan laskemaan alle turvallisen enimmäispainorajan laskeutumista varten. Näin toimitaan ainoastaan siinä tapauksessa, että lentoaikataulu muuttuu teknisten ongelmien tai matkustajan vakavan sairastumisen vuoksi. Menettely on peräisin yhteiseurooppalaisten ilmailumääräysten ilma-alusten toimintaa koskevasta määräyksestä (JAR-OPS), jossa edellytetään ilmaliikenteen harjoittajan varmistavan, että lentokoneen suurin sallittu laskumassa ei ylitä. Edellä mainitussa yhteydessä polttoaineen tyhjentäminen on nimenomaan sallittu, mikäli kyseessä on turvallisuustoimenpide.

Yleensä lentokoneelle myönnetään tällaisissa hätätapauksissa mahdollisuuksien mukaan ilmatilaa asumattomien alueiden yläpuolelta. Polttoaineen tyhjennys tapahtuu korkealla ja koneen nopeus on suuri. Lisäksi koneen taakse muodostuva turbulenssi muuttaa kerosiiniin ohueksi sumuksi, jolloin vain hyvin pieni osa kerosiiniin kokonaismäärästä laskeutuu maan pinnalle. Komissiolla ei ole tietoa erityisistä ympäristövaikutuksista koskevista tutkimuksista tällä alalla, mutta käytettävissä olevien tietojen mukaan pitoisuus neliökilometriä kohti maalla tai merellä on niin alhainen, että ekosysteemin vahingoittuminen on epätodennäköistä.

Koska kerosiinia tyhjennetään vain hätätilanteissa ihmishenkien ollessa vaarassa ja koska vaikutus ekosysteemeihin on vähäinen, kerosiinipäästöjen kieltäminen ei vaikuta realistiselta vaihtoehdolta.

Koska kerosiinin tyhjentäminen on lisäksi merkittävä taloudellinen menetys ilmaliikenteen harjoittajalle, voidaan olettaa, että sitä käytetään ainoastaan hätätapauksessa.

(2001/C 187 E/165)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0008/01

esittäjä(t): Lord Inglewood (PPE-DE) komissiolle

(17. tammikuuta 2001)

Aihe: Euroopan puolustus- ja turvallisuuspolitiikka ja NATO

Sopivatko Nizzassa tehdyt Euroopan puolustus- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevat päätökset saumattomasti ja johdonmukaisesti NATO:n yhteydessä jo toteutettavan puolustus- ja turvallisuuspolitiikan laajempaan kehkeyseen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(21. helmikuuta 2001)

Komissio pitää myönteisinä Nizzassa tehtyjä päätöksiä Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta ja uskoo niiden olevan täysin johdonmukaisia sen laajemman puolustus- ja turvallisuuspolitiikan kanssa, jota toteutetaan Pohjois-Atlantin liiton (NATO) yhteydessä.

Nizzassa tehdyt päätökset koskevat unionin valmiuksia toimia sellaisissa tapauksissa, joissa NATO ei ole mukana kokonaisuudessaan, eli niin sanottuja Petersbergin tehtäviä. Nämä liittyvät kriisinhallintaan ja rauhanturvaamiseen eivätkä kata jäsenvaltioiden alueen puolustamista.

Washingtonissa järjestetyssä NATO:n huippukokouksessa korostettiin kriisinhallinnan merkitystä puhtaan puolustuspolitiikan ohella. Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan uusia rakenteita ja valmiuksia olisi pidettävä NATOa täydentävinä.

Komission käsityksen mukaan sekä NATO:n jäsenet että Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat valmiita osallistumaan täysipainoisesti tällaisiin toimiin joko NATO:n tai EU:n puitteissa ja osana näiden kahden organisaation kehittyvää vuoropuhelua ja yhteistyötä.

Yhteistyön menettelytapoihin liittyvistä näkökohdista on luonnollisesti vielä jatkettava neuvotteluja. Tämä työskentely tapahtuu neljässä EU:n ja NATO:n välisessä työryhmässä, jotka ovat kokoontuneet säännöllisesti viime kuukausina.

(2001/C 187 E/166)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0009/01

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(9. tammikuuta 2001)

Aihe: Tapaus Lernout&Hauspie: Sensus-poliisihankkeen tukeminen

Sensus-hankkeen, Aventinus-hankkeen seuraajan, tarkoituksena on kehittää eurooppalaisille poliisi- ja tiedusteluviranomaisille tietojenvaihto-ohjelma. Käyttökelpoisten kieli- ja puheteknologioiden etsintä muodostaa hankkeesta tärkeän osan.

Sensus-hanke saa tukea Euroopan komissiolta. Hankkeen koordinoinnista vastaa Internetistä saatavien (<http://www.sensus-int.de>) tietojen mukaan Stephan Bodenkamp -niminen henkilö. Virallisesti hän on Münchenissä sijaitsevan (ulkomaankysymyksiä käsittelevän) Amt für Auslandfragen -viraston palveluksessa. Müncheniläisen tuomioistuimen (20. joulukuuta 2000) antamasta tuomiosta käy kuitenkin ilmi, että Stephan Bodenkamp on oikeammin Christoph Kionowski, joka työskentelee Bundesnachrichtendienstissä, Saksan valtiollisesta turvallisuudesta vastaavassa elimessä.

Sensus-hankkeen päämaja sijaitsee samoissa tiloissa kuin saksalainen yritys Radial Sprachtechnologie GmbH. Kyseinen yritys on osa eurooppalaista verkkoa, johon kuuluu Radial Belgium -yhtiön (Schoolstraat 1A, 2370 Arendonk) kautta myös joitakin puheteknologiayritys Lernout&Hauspien omistamia niin kutsuttuja Language Development Companies -yhtiöitä.

Lernout&Hauspielle Language Development Companies -yhtiöt olivat tulonhankkimiskeino. Yhdysvaltalainen talouslehti Wall Street Journal on osoittanut, että kyseinen menettely on kirjanpitol teknisesti hyvin kyseenalainen ja se onkin johtanut käynnissä oleviin Lernout&Hauspietä koskeviin oikeudellisiin tutkimuksiin. Erään teorian mukaan Language Development Companies -yhtiöiden avulla pestiin rahaa.

1. Milloin komissio päätti tukea Aventinus- ja Sensus-hankkeita?

Miksi komissio päätti tukea Aventinus- ja Sensus-hankkeita?

2. Kenen aloitteesta Aventinus- ja Sensus-hankkeita päätettiin tukea?

3. Tekikö komissio päätöksensä kolmansien osapuolten (henkilöiden, yritysten tai järjestöjen) pyynnöstä, ja jos teki, ketkä olivat nämä kolmannet osapuolet?

4. Mistä budjettikohdasta Aventinus- ja Sensus-hankkeiden saamat tuet osoitetaan?

5. Kuinka paljon tukea (euroina) ovat Aventinus- ja Sensus-hankkeet tähän mennessä saaneet?

6. Onko komissio tietoinen Saksan turvallisuuspalvelun, Bundesnachrichtendienstin osallisuudesta? Jos vastaus on myönteinen, miksi komissio on siitä huolimatta päättänyt tukea Aventinus- ja Sensus-hankkeita? Jos vastaus on kielteinen, aikooko komissio periä maksetut tuet takaisin, kun otetaan huomioon, että sille ei kerrottu olennaisia Aventinus- ja Sensus-hankkeita koskevia tietoja?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(2. maaliskuuta 2001)

1. Komissio päätti rahoittaa yhteisrahoitteisia, tutkimusta ja teknologista kehittämistä koskevia Sensus- ja Aventinus-hankkeita arvioituaan ehdotukset, jotka oli saatu vastauksena yhteisön neljänteen tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja esittelyn puiteohjelmaan (1994–1998) ⁽¹⁾ kuuluvan telematiikan sovellusohjelman puitteissa julkaistuihin useisiin ehdotuspyyntöihin. Komissio hyväksyi virallisesti Aventinus-I-hankkeen rahoituksen 26. heinäkuuta 1995 tekemässään päätöksessä E/1389/95. Aventinus-II- ja Sensus-hankkeen rahoituksen se hyväksyi 3. syyskuuta 1997 tekemässään päätöksessä E/1791/97. Alkuperäistä päätöstä muutettiin Sensus-hankkeen osalta myöhemmällä komission päätöksellä (E/696/99), jotta Europol olisi voinut osallistua hankkeeseen.

2. Komissio arvioi edellä mainitut ehdotukset riippumattomien asiantuntijoiden avustuksella yhteisön neljättä tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja esittelyn puiteohjelmaa koskevien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti. Arvioinnissa katsottiin, että kyseiset ehdotukset olivat merkittäviä ja teknisesti korkealuokkaisia, minkä perusteella ehdotettiin niiden rahoittamista.

3. Kuultuaan asianomaista ohjelmakomiteaa komissio myönsi arvioinnin jälkeen ehdotuksia varten yhteisön taloudellista tukea, kuten edellä 1 kohdassa kerrottiin.

4. Kuten edellä todettiin, hankkeita oli ehdotettu vastauksena Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä esitettyihin julkisiin ehdotuspyyntöihin. Hankkeita koskevat komission päätökset tehtiin kaikkien asiaan kuuluvien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.

5. Sensus sekä Aventinus-I ja -II rahoitettiin telematiikan sovellusohjelmaa (1994–1998) koskevasta budjettikohdasta B6-6121.113.

6. Aventinus-I-hankkeen osalta yhteisön rahoituksen enimmäismääräksi vahvistettiin 2 500 000 euroa, josta myöhemmin pyydettiin maksettavaksi ja maksettiin 2 341 190 euroa. Aventinus-II-hankkeen osalta yhteisön rahoituksen enimmäismääräksi vahvistettiin 550 000 euroa, josta myöhemmin pyydettiin maksettavaksi ja maksettiin 513 777 euroa.

Sensus-hankkeen osalta yhteisön rahoituksen enimmäismääräksi vahvistettiin 2 250 000 euroa, josta oli maksettu 31. joulukuuta 2000 478 753 euroa. Muita maksupyyntöjä käsitellään parhaillaan.

7. Kyseisillä hankkeilla pyrittiin kehittämään teknologioita, joilla voidaan helpottaa lainvalvontaviranomaisten ja turvallisuuspalvelujen välistä rajat ylittävää yhteistyötä. Komissio on tietoinen siitä, että AfA (Amt für Auslandsfragen), joka osallistui sekä Aventinus- että Sensus-hankkeeseen kieliteknologian testauslaitoksensa välityksellä, on liittokanslerin viraston alainen hallintoelin. Sen vuoksi AfAlla on oikeutettuja etuja niillä tutkimusaloilla, joita hankkeet koskivat.

Komissio ei katso, että sille olisi annettu väärää tietoa hankkeiden tavoitteista ja tuloksista. Koska kaikki hankkeiden työohjelmissa suunnitellut tehtävät on saatu onnistuneesti päätökseen, komissiolla ei ole toistaiseksi erityistä syytä periä takaisin tähän saakka maksettuja varoja. Se aikoo kuitenkin tutkia lähemmin hiljattain saamiaan tietoja ja päättää, olisiko sen muutettava kantaansa kyseisten tietojen perusteella ja tehtävä sopimusehtojen mukainen tilintarkastus, joka ei kuitenkaan sulje pois muitakaan vaihtoehtoja.

(¹) EYVL C 230, 26.8.1993.

(2001/C 187 E/167)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0012/01

esittäjä(t): **Luis Berenguer Fuster (PSE) komissiolle**

(17. tammikuuta 2001)

Aihe: Päätös Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostetusta valtiontukikanteesta

Komissio on useaan otteeseen todennut, että varapuheenjohtaja de Palaciolla ei ole laillista estettä puuttua asiaan, joka koskee Espanjan valtion maansa sähköalan yrityksille antamaa tukea alan markkinoiden vapautumisesta aiheutuviin siirtymäkustannuksiin.

Vastikään Espanjan lehdistössä on kerrottu de Palacion päättäväisistä pyrkimyksistä saada asia hoidettavakseen, "jottei Espanjan hallitukselle aiheutuisi välitöntä haittaa". Kyseisen hallituksen kokoonpano on epäilemättä pitkälti sama kuin sen, johon de Palacio itse kuului. Maan lehdistössä on myös todettu, että varapuheenjohtajan peräänantamattomuus on tuottanut tulosta: Espanjaa vastaan nostetun kanteen käsittelyä on lykätty. Kannetta oli määrä käsitellä komissaarien kokouksessa 21. joulukuuta 2000.

Onko komissio yhä sitä mieltä, että varapuheenjohtaja de Palacio ei pyri puolustamaan Espanjan hallituksen intressejä asiassa, joka koskee espanjalaisille sähköalan yrityksille myönnettyä valtiontukea?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(1. maaliskuuta 2001)

Komission tapoihin ei kuulu kommentoida lehtikirjoituksia, sillä ne edustavat vain kirjoittajiensa näkemyksiä, ja lisäksi Espanjan lehdistön tulkinnot ovat tässä tapauksessa monenkirjavia.

Komission varapuheenjohtaja osallistuu kaksoisroolissaan — toisaalta komission jäsenenä ja toisaalta nimenomaan energia-asioista vastaavana komissaarina — niiden kustannusten tutkimiseen, joita kilpailuun siirtymisestä aiheutuu sähköalalla niin Espanjassa kuin muissakin jäsenvaltioissa. Asian valmistelee kuitenkin kilpailun pääosasto ja tutkimusten edettyä riittävän pitkälle asiaa koskevat ehdotukset tekee komissiolle kilpailupolitiikasta vastaava komission jäsen. Tausta varapuheenjohtajan osallistumiselle asian käsittelyyn on tämä.

Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan myös vastauksiin, jotka se on antanut hänen samasta aiheesta esittämiinsä kirjallisiin kysymyksiin E-1761/99 ⁽¹⁾ ja E-3178/00 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 170 E, 20.6.2000.

⁽²⁾ Ei vielä julkaistu.

(2001/C 187 E/168)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0014/01

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(17. tammikuuta 2001)

Aihe: Sinisimpukoiden viljely Euroopan unionissa

Sinisimpukan viljelyllä on Galician rannikkoalueella erittäin suuri merkitys, sillä se työllistää välittömästi noin 11 500 henkilöä, joista 8 500 vakituisesti, sekä välillisesti 7 000 henkilöä. Se on sitäkin merkittävämpää ottaen huomioon, että tuotantotoiminnan synnyttämät varat jakautuvat sosiaalisesti laajalle alalle, ja koska päätöksentekovalta on kyseisellä alueella, ne myös investoidaan alueelle. Tämä luo kerrannaisvaikutuksen paikallistaloudessa ja vakauttaa sosiaalis-taloudellista tilannetta.

Vesiviljelyalalla juuri sinisimpukan viljely on kantava ja vakautta luova voima; Galiciassa sitä viljellään 250–300 miljoonaa kiloa vuodessa. Galicia onkin Kiinan jälkeen maailman toiseksi suurin tuottaja sekä suurin tuottaja Euroopassa, jossa se tuottaa 50 % EU:n kokonaistuotannosta. Sen tuotannosta 35 % menee tuoretavaramarkkinoille, 41 % tavanomaisiin säilykkeisiin ja 24 % uusiin, vaihtoehtoisin jalosteisiin, joiden osuus on jatkuvassa kasvussa.

Voisiko komissio kertoa, mitä valvontatoimia EU soveltaa sinisimpukoiden tuontiin kolmansista maista, ja miten etenkin valvotaan, täyttävätkö ne yhteisössä tuotetuilta sinisimpukoilta vaaditun tasoiset terveys- ja laatuvaatimukset?

Eikö komissio pidä tarpeellisena sisällyttää sinisimpukka arkana tuotteena sopimuksiin vapaakauppa-alueiden perustamisesta kolmansien maiden kanssa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. helmikuuta 2001)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään kiinnittämään huomiota vastaukseen, jonka komissio antoi hänen kirjalliseen kysymykseensä E-0529/99 ⁽¹⁾, joka koski kolmansista maista tuotaviin kalastustuotteisiin sovellettavia hygieniamääräyksiä.

Lisäksi voidaan todeta, että yleisten kalastustuotteiden tuonti on nykyisin sallittu 101 maasta ja alueelta (joista 54 on täysin yhdenmukaistettuja ja 47 väliaikaisesti luetteloituja), kun taas elävien simpukoiden (mukaan lukien sinisimpukat) tuonti on nykyisin sallittu vain 14 maasta (joista kahdeksan on täysin yhdenmukaistettuja ja kuusi ennakoita luetteloituja), mikä osoittaa, että sovellettavat säännöt ovat erittäin tiukat.

Mytilus spp. -lajin sinisimpukoiden tuonnista yhteisöön suosituimmasasemassa olevasta valtiosta peritään tullimaksua kymmenen prosenttia ja tuonnista yleisen tullietuusjärjestelmän piiriin kuuluvasta valtiosta seitsemän prosenttia. Perna spp. -lajin sinisimpukoiden tuonnista suosituimmasasemassa olevasta valtiosta peritään tullimaksua kahdeksan prosenttia ja tuonnista yleisen tullietuusjärjestelmän piiriin kuuluvasta valtiosta 2,8 prosenttia. Näitä molempia lajeja edustavien valmistettujen tai säilöttyjen sinisimpukoiden

tuonnista suosituimmuusasemassa olevasta valtiosta peritään tullimaksua 20 prosenttia ja tuonnista yleisen tullietuusjärjestelmän piiriin kuuluvasta valtiosta seitsemän prosenttia. Tämä tariffijärjestelmä osoittaa, että valmistamattomat sinisimpukat eivät ole yhtä arka tuote kuin valmistetut simpukat ja että valmistamattomien simpukoiden tuontisuojat on maltillinen myös silloin, kun niitä tuodaan etuus- tai vapaakauppajärjestelmien ulkopuolelta. Näiden tuotteiden tuonti yhteisöön on hyvin vähäistä, ja sen osuus on ainoastaan yksi prosentti yhteisön tuotannosta. Yhteisö on kuitenkin sinisimpukoiden nettoviejä.

Näiden seikkojen perustella komissio ei aio sulkea pois sinisimpukoita tai rajoittaa sinisimpukoiden vapaakauppaa tulevissa neuvotteluissa vapaakauppasopimuksista. Komissio ottaa kuitenkin näissä neuvotteluissa huomioon jäsenvaltioiden huolestuneisuuden sinisimpukasta mahdollisesti arkana tuotteena.

(¹) EYVL C 370, 21.12.1999.

(2001/C 187 E/169)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0015/01

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(17. tammikuuta 2001)

Aihe: Sinisimpukan viljely Euroopan unionissa

Sinisimpukan viljelyllä on Galician rannikkoalueella erittäin suuri merkitys, sillä se työllistää välittömästi noin 11 500 henkilöä, joista 8 500 vakituisesti, sekä välillisesti 7 000 henkilöä. Se on sitäkin merkittävämpää ottaen huomioon, että tuotantotoiminnan synnyttämät varat jakautuvat sosiaalisesti laajalle alalle, ja koska päätöksentekovalta on kyseisellä alueella, ne myös investoidaan alueelle. Tämä luo kerrannaisvaikutuksen paikallistaloudessa ja vakauttaa sosiaalis-taloudellista tilannetta.

Vesiviljelyalalla juuri sinisimpukan viljely on kantava ja vakautta luova voima; Galiciassa sitä viljellään 250–300 miljoonaa kiloa vuodessa. Galicia onkin Kiinan jälkeen maailman toiseksi suurin tuottaja sekä suurin tuottaja Euroopassa, jossa se tuottaa 50 % EU:n kokonaistuotannosta. Sen tuotannosta 35 % menee tuoretavaramarkkinoille, 41 % tavanomaisiin säilykkeisiin ja 24 % uusiin, vaihtoehtoisin jalosteisiin, joiden osuus on jatkuvassa kasvussa.

Yleensä vesiviljelyn ja erityisesti sinisimpukan viljelyn kehitysmahdollisuuksia pidetään suurina, ja usein ne mainitaan ratkaisuna laman muilla sektoreilla aiheuttamaan työvoiman liikatarjontaan. Lisäksi ne ovat vaihtoehto kalastus- ja vesiviljelytuotteiden kysynnän tyydyttämiseksi markkinoilla. Tämän vuoksi on korostettava niitä myönteisiä vaikutuksia, joita EU:n alalle vuosina 1994–1999 antamalla rakennetuella on ollut. Se on osaltaan lisännyt viljelmien tuottavuutta ja kannattavuutta ja vähentänyt huomattavasti työturvallisuusriskejä, työtapaturmia ja ammattitauteja ja siten parantanut viljelijöiden elämänlaatua.

Paljonko tukea sinisimpukan viljelylle EU:ssa on yhteensä annettu vuosina 1994–1999, ja mikä on kunkin jäsenvaltion osuus? Mikä on sinisimpukan viljelylle Espanjassa vuosina 1994–1999 annetun tuen kokonaisuus ja kunkin alueen osuus siitä? Aikooko komissio antaa sinisimpukan viljelysektorille yhtä paljon tai enemmän rakennetukea vuosina 2000–2006? Minkä tyyppistä tukea kyseiselle sektorille voidaan mainittuina vuosina tarkkaan ottaen antaa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(15. helmikuuta 2001)

Komissiolla ei ole tietoa sinisimpukan viljelylle kaudella 1994–1999 myönnetyn tuen kokonaisuudesta eikä jäsenvaltioiden osuuksista, sillä jotkut jäsenvaltiot eivät ole toimittaneet rahoitetuista hankkeista näin yksityiskohtaisia teknisiä tietoja.

Espanjan osalta nämä tiedot ovat kuitenkin käytettävissä.

Kauden 1994–1999 aikana kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR) ei rahoitettusinisimpukoiden tuotantokapasiteettia lisääviä hankkeita Espanjassa. Sitä vastoin KOR edisti osaltaan suuresti olemassa olevien vesiviljelylaitosten nykyaikaistamista niiden tuotantokapasiteettia lisäämättä. KOR:stä rahoitettiin Espanjassa 820 hanketta, joihin investoitiin kaiken kaikkiaan noin 41 miljoonaa euroa. Yhteisön tuen määrä oli 20 miljoonaa euroa.

Lähes kaikki sinisimpukoiden viljelyyn liittyvät KOR:stä osarahoitetut hankkeet toteutetaan Galiciassa. Kataloniassa ja Valenciassa on rahoitettu noin tusinaa hanketta, joille on myönnetty yhteisön tukea noin miljoona euroa.

Ohjelmakaudella 2000–2006 KOR:stä osarahoitetuilla rakenteellisilla investoinneilla pyritään ennen kaikkea nykyaikaistamaan olemassa olevia sinisimpukkaviljelmiä ja monipuolistamaan tuotantoa perustamalla uusia, rannikosta kauempana sijaitsevia tuotantoyksiköitä. Niiden avulla vähennetään ympäristövaikutuksia Galician jokisuistoalueella, jossa viljelmät ovat perinteisesti sijainneet.

Komissio ei voi antaa lausuntoa sinisimpukan viljelysektorille suunnitellun tuen määrästä Espanjassa, sillä rahoitusohjelmaa ei ole eritelty lajeittain. Käytettävissä olevien tietojen mukaan tuet sinisimpukan viljelysektorille ohjelmakaudella 2000–2006 säilyvät kuitenkin saman suuruisina kuin edelliselläkin ohjelmakaudella.

(2001/C 187 E/170)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0017/01

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(17. tammikuuta 2001)

Aihe: Euroopan unionin sinisimpukkateollisuus

Sinisimpukan viljelyllä on Galician rannikkoalueella erittäin suuri merkitys, sillä se työllistää välittömästi noin 11 500 henkilöä, joista 8 500 vakituisesti, sekä välillisesti 7 000 henkilöä. Se on sitäkin merkittävämpää ottaen huomioon, että tuotantotoiminnan synnyttämät varat jakautuvat sosiaalisesti laajalle alalle, ja koska päätöksentekovalta on kyseisellä alueella, ne myös investoidaan alueelle. Tämä luo kerrannaisvaikutuksen paikallistaloudessa ja vakauttaa sosiaalis-taloudellista tilannetta.

Vesiviljelyalalla juuri sinisimpukan viljely on kantava ja vakautta luova voima; Galiciassa sitä viljellään 250–300 miljoonaa kiloa vuodessa. Galicia onkin Kiinan jälkeen maailman toiseksi suurin tuottaja sekä suurin tuottaja Euroopassa, jossa se tuottaa 50 % EU:n kokonaistuotannosta. Sen tuotannosta 35 % menee tuoretavaramarkkinoille, 41 % tavanomaisiin säilykkeisiin ja 24 % uusiin, vaihtoehtoisin jalosteisiin, joiden osuus on jatkuvassa kasvussa.

Ehdokasvaltioiden ja etenkin nk. Luxemburgin ryhmän maiden kanssa käytävät neuvottelut ovat edenneet jo melko pitkälle. Onko komissiolla tietoa jäsenvaltioiden rationalisointiponnisteluista tällä alalla, ja otetaanko tai tullaanko ne ottamaan huomioon neuvotteluissa, jotta ei vaarannettaisi unionin sinisimpukanviljelysektorin vakautta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 2001)

Yhteisön laajentumisella ei pitäisi olla negatiivisia vaikutuksia yhteisön sinisimpukanviljelijöille, koska ehdokasmaat eivät tuota merkittäviä määriä sinisimpukoida.

(2001/C 187 E/171)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0021/01**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle**

(17. tammikuuta 2001)

Aihe: ICCATin XII ylimääräinen istunto

Jäsenvaltioilla on alueellisissa kalastusjärjestöissä oikeus kaksinkertaiseen edustukseen, toisaalta Euroopan yhteisön jäsenvaltiona ja toisaalta kyseisen alueellisen kalastusjärjestön tiettyjä merentakaisia alueita edustavana sopimuspuolena. Marrakechissa 13.–20. marraskuuta 2000 pidetyssä ICCATin XII ylimääräisessä istunnossa Yhdistyneen kuningaskunnan valtuuskunnan jäsenet osallistuivat yhtäaikaaisesti yhteisön koordinoitukokouksiin ja ICCATin sopimuspuolten kokouksiin Bermudan edustajana. Kahtalaisen roolinsa ansiosta Yhdistyneen kuningaskunnan edustaja saattoi sekä osallistua sisäisiin kokouksiin, joissa sovittiin yhteen yhteisön intressejä, että puolustaa Bermudan nimissä EU:n etujen vastaisia kantoja.

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä välttääkseen tämänkaltaisten tilanteiden toistumisen ICCATin tai muiden alueellisten kalastusjärjestöjen tulevissa kokouksissa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 2001)

Tiettyjen jäsenvaltioiden merentakaisen alueiden etujen valvomisesta on annettu erityinen julistus, joka on liitetty Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen.

Julistuksessa korostetaan, että unionin etujen ja merentakaisen maiden ja alueiden etujen välillä voi olla eroja vain poikkeuksellisissa olosuhteissa. Tällaisissa olosuhteissa neuvosto pyrkii löytämään unionin kannan mukaisen ratkaisun. Jos tämä ei kuitenkaan ole mahdollista, on sovittu, että jäsenvaltio, jota asia koskee, voi toimia erikseen kyseisten merentakaisen maiden ja alueiden eduksi kuitenkin vahingoittamatta yhteisön etuja.

Jos tällainen eturistiriita on vaarassa syntyä, jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta neuvostolle ja komissiolle, ja jos erillinen toiminta on välttämätöntä, osoitettava selvästi, että se toimii edellä tarkoitetun merentakaisen alueen eduksi.

Esitettyjen kantojen yhteensovittamisen on tapahduttava asianmukaisissa neuvoston elimissä eli koordinoitukokouksissa, jotka pidetään niihin osallistuvien alueellisten kalastusjärjestöjen istuntojen yhteydessä. Jäsenvaltiot ovat vastuussa valtuuskuntansa kokoonpanosta puheenjohtajavaltion alaisuudessa toimivissa neuvoston elimissä. Komission velvollisuus on perustamissopimuksen valvojana varmistaa, että jäsenvaltiot ilmoittavat sille ja neuvostolle asianmukaisesti kannoista, joita ne aikovat esittää merentakaisen alueidensa nimissä.

(2001/C 187 E/172)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0024/01**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle**

(17. tammikuuta 2001)

Aihe: Tonnikalan selkäfileiden tullien soveltamisen suspendoiminen

Viime vuonna komissio antoi neuvostolle ehdotuksen kalastusalan yhteiseksi markkinajärjestelyksi. Ehdotuksessa esitettiin tonnikalan selkäfileiden tullien soveltamisen suspendoimista. Yhteisön tonnikalantuottajat ja tietyt jäsenvaltiot vastustivat esitystä, ja neuvosto onnistuikin aikaansaamaan sopimuksen, joka vastasi komission teettämässä riippumattomassa arviointikertomuksessa esitettyä kantaa. Kyseisessä kertomuksessa todettiin, että tarjonta markkinoilla on riittävää ja että puuttuvan raaka-aineen määrä on noin 4 000

tonnia. Komissio ei ole missään vaiheessa selittänyt, mistä syystä se päätti vaarantaa kokonaisen alkutuotanto- ja jalostussektorin, joka on noudattanut tähän asti määräävää yhteisön politiikkaa yhdentymisen lujittamisesta, tekemällä niinkin tuhoisan ehdotuksen kuin tonnikalan selkäfileiden tullien soveltamisen suspendoiminen.

Mitkä olivat komission todelliset syyt tämän ehdotuksen tekemiseen, ja mitä etuja se tuolloin ajoi?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(15. helmikuuta 2001)

Vastauksessaan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-0756/00 ⁽¹⁾ komissio ilmoitti joitakin tekijöitä, joiden perusteella se oli esittänyt ehdotuksensa.

Fileiden lisääntynyt kysyntä on osittain tyydytetty jatkuvasti lisääntyvällä tuonnilla kolmansista maista. Tämän vuoksi komissio on päätenyt siihen, että yhteisön kalataloustuotteiden markkinoilla vallitseva selkeä suuntaus, joka lisää riippuvuutta kolmansista maista raaka-aineen hankinnassa, pätee myös tonnikalamarkkinoilla.

Tutkimus vahvistaa myös, että tonnikalafileiden käyttäminen raaka-aineena yhteisön yritysten säilykkeiden tuotannossa parantaa niiden kilpailukykyä sekä yhteisön sisäisillä että kansainvälisillä markkinoilla. Tutkimus tukee komission kantaa, jonka mukaan kilpailukyyn parantaminen on entistä tärkeämpää, koska tietyt yhteisön tonnikaläsäilykkeitä valmistavat teollisuudenalat joutuvat tekemään rakenteellisia mukautuksia varmistaaakseen kannattavuutensa pitkällä tähtäimellä.

Komissio myöntää myös vähäisen, mutta todellisen tarjonnan vajauksen, jota voi ilmetä kausiluontoisesti mainitun tuotteen osalta yhteisön markkinoilla.

Edellisten vuosien tapaan komissio on esittänyt vuodeksi 2000 ehdotuksia rajoitetun kiintiön avaamisesta tonnikalafileille. Neuvosto on puolestaan päättänyt näiden kiintiöiden avaamisesta.

Neuvosto ja komissio ovat 17. joulukuuta 1999 laatineet yhteisen keskipitkän aikavälin julistuksen monivuotisen 4 000 tonnin kiintiön avaamisesta kuuden prosentin tullimaksulla jaksoksi 2001–2003. Kiintiö auttaa yhteisön yrityksiä selviämään edellä mainitusta vajeesta. Samoin se auttaa rakennemuutoksiin pakotettuja yrityksiä lisäämään kilpailukykyään yhteisön sisäisillä ja kansainvälisillä markkinoilla.

⁽¹⁾ EYVL C 26 E, 26.1.2001.

(2001/C 187 E/173)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0026/01

esittäjä(t): Marianne Thyssen (PPE-DE) komissiolle

(17. tammikuuta 2001)

Aihe: Sähköisten maksujärjestelmien muuntaminen euromääräisiksi

Ennen vuotta 2001 suunniteltiin yleisölle suunnattuja laajoja tiedotuskampanjoita, jotta siirtyminen kansallisista valuutoista euroon tapahtuisi mahdollisimman sujuvasti.

On selvää, että kuluttajia rohkaistaan käyttämään mahdollisimman paljon sähköisiä maksujärjestelmiä tämän siirtymisen helpottamiseksi.

Onko komissio tietoinen, että tällaiset maksut eivät ole ilmaisia ja kulut lankeavat jakelusektorin ja kuluttajan maksettavaksi? Joissain jäsenvaltioissa, kuten Belgiassa, sähköisten maksujärjestelmien markkinoita hallitsee käytännössä monopoli. Onko komissio saanut tätä koskevia valituksia? Jos näin on, mikä on tilanne tällä hetkellä? Mihin konkreettisiin toimiin komissio aikoo ryhtyä, ennen kuin käytännön siirtymisen kansallisista valuutoista euroon tapahtuu, hallitsevan markkina-aseman väärinkäytön ehkäisemiseksi?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(1. maaliskuuta 2001)

Komissio tietää, että sähköisistä maksuista kuten mistä tahansa maksutavasta, myös käteismaksuista, aiheutuu kuluja, jotka saatetaan siirtää sähköisten maksujärjestelmien käyttäjien eli kauppiaiden ja kuluttajien maksettaviksi.

Komissio on saanut Belgian vähittäiskauppioiden yhdistykseltä Unizolta (entinen NCMV) kantelun, joka koskee Belgian sähköisen maksujärjestelmän BanContact/MisterCashin ylläpitäjää, Banksysia. Unizon mukaan Banksys käyttää väärin määräävää asemaansa Belgian markkinoilla perimällä pieniltä vähittäiskauppiailta kohtuuttoman korkeita ja syrjiviä hintoja. Komissio tutkii parhaillaan kantelua ja uskoo saavansa tutkimuksen päätökseen tämän vuoden aikana.

Määräävän aseman väärinkäyttöä ei yhteisön kilpailuoikeuden nojalla voida sulkea pois ennen asian tutkimista. Komissio voi aloittaa asian tutkimisen, jos on konkreettisia viitteitä siitä, että yritys väärinkäyttää määräävää asemaansa tietyillä markkinoilla. Tutkimus voidaan aloittaa joko kantelun perusteella tai komission omasta aloitteesta.

(2001/C 187 E/174)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0027/01

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(17. tammikuuta 2001)

Aihe: Kirnupiimää koskevat toimitukset

Eläinten ruokintaan tarkoitettulle rasvattomalle maidolle ja maitojauheelle myönnettävää tukea koskevan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen n:o 1/99⁽¹⁾ 36 kohdassa todetaan seuraavaa: "Alankomaiden osalta havaittiin, että suurin tuensaaja (98 prosenttia tuesta vuonna 1996) toimitti tuotetun kirnupiimän denaturoimattomana eräälle Saksassa sijaitsevalle tilalle. Alankomaiden viranomaiset eivät olleet kuitenkaan kertaakaan tarkistaneet, käytettiinkö kyseistä kirnupiimää todellisuudessa eläinten ruokintaan, eivätkä he olleet pyytäneet Saksan viranomaisia suorittamaan kyseisiä tarkistuksia".

Kyseiseen erityiskertomukseen sisältyvissä komission vastauksissa todetaan, että "Tilintarkastustuomioistuimen kohdassa 36 mainitseman Alankomaita koskevan tapauksen osalta komission yksiköt ovat aloittaneet menettelyn tarvittavien paikalla tehtävien seurantatarkastusten suorittamiseksi".

Voisiko komissio näin ollen selvittää,

- a) mikä yritys oli (tai mitkä yritykset olivat) kyseessä,
- b) mihin toimiin komissio on ryhtynyt ja mitä toimenpiteitä paikallisviranomaiset ovat toteuttaneet,
- c) mitä paikalla tehtäviä seurantatarkastuksia toteutettiin ja mitä aiotaan toteuttaa,
- d) mikä on tilanne tällä hetkellä?

⁽¹⁾ EYVL C 147, 27.5.1999.

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus*(15. maaliskuuta 2001)*

Komissio vakuuttaa, että Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) on toimittanut tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen n:o 1/99 perusteella arvoisan parlamentinjäsenen mainitsemat seurantatarkastukset.

Komissio vastaa parlamentinjäsenen kysymyksiin seuraavasti:

- a) Yritysten nimiä ei voida salassapitovelvollisuuden vuoksi paljastaa.
- b) ja c) OLAF toimitti kaksi tarkastusta. Ensimmäinen tarkastuskäynti tehtiin kesäkuussa 1999 tukea saaneen kurnupiiimin tuottajan tiloihin Alankomaihin ja toinen heinäkuussa 1999 kurnupiiimin vastaanottajan tiloihin Saksaan. Molemmat tarkastukset toimitettiin yhdessä kansallisten viranomaisten kanssa yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksen yhteydessä aiheettomasti maksettuja määriä koskevista sääntöjenvastaisuuksista ja näiden määrien takaisinperimisestä sekä tiedotusjärjestelmän luomisesta tällä alalla ja asetuksen (ETY) N:o 283/72 kumoamisesta 4 päivänä maaliskuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 595/91⁽¹⁾ mukaisesti.
- d) Suoritettuaan tarkastuskäyntinsä ja selvitettyään eräitä toimenpiteen yleiseen soveltamiseen liittyviä oikeudellisia näkökohtia OLAF päätyi siihen tulokseen, että sääntöjenvastaisuusepäilyt olivat aiheettomia. Tutkinnan tulokset saatettiin asianomaisten jäsenvaltioiden tiedoksi toukokuussa 2000, ja asian käsittely lopetettiin.

Parlamentinjäsenelle huomautetaan vielä, että kyseinen tukijärjestelmä perustuu eläinten ruokintaan tarkoitettulle rasvattomalle maidolle myönnettävää tukea koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä heinäkuuta 1968 annettuun komission asetukseen (ETY) N:o 1105/68⁽²⁾, jonka mukaisesti tukea myönnettiin suoraan rehuna käytettävälle kurnupiiimälle. Kyseinen asetus kumottiin 31. joulukuuta 1999 osana yhteisen maatalouspolitiikan mukaisten tukitoimien tarkistuksia ja lainsäädännöllisiä muutoksia.

⁽¹⁾ EYVL L 67, 14.3.1991.

⁽²⁾ EYVL L 184, 29.7.1968.

(2001/C 187 E/175)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0034/01**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) neuvostolle***(18. tammikuuta 2001)*

Aihe: Kolumbian harvaan asuttujen maaseutualueiden autoituminen yhdysvaltalaisen kasvimyrryjen vuoksi

1. Voiko neuvosto vahvistaa, että torjunta-aine "Round Up":in suihkuttaminen lentokoneista (osa Plan Colombiaa) ei rajoitu vain kokaviljelmien tuhoamiseen vaan se suuntautuu — Alankomaiden tv:ssä esitettyjen kuvien mukaan — myös korkeilla vuoristoalueilla sijaitseviin koskemattomiin trooppisiin metsiin, millä ei ole mitään yhteyttä narkoottisten tuotteiden raaka-aineiden tuotannon torjunnan kanssa?
2. Miten neuvosto suhtautuu siihen viime aikoina saatuun vaikutelmaan, että torjunta-aineiden käyttö suuntautuu yhä enemmän vesistöjen myrkyttämiseen, minkä seurauksena virtojen alajuoksulla olevat asuinalueet tulevat asumiskelvottomiksi ja autoituvat, ja että näin toimet eivät suuntaudu narkoottisten tuotteiden raaka-aineiden tuotannon torjuntaan vaan kapinallisten maanviljelijöiden asuinalueeseen?
3. Katsooko neuvostokin, että ihmisten karkottaminen ja elinkeinojen tuhoaminen saattaa johtaa siihen, että ihmiset tulevat riippuvaisiksi osallisuudesta huumeiden kauppaan ja tuotantoon, koska se on helpoin tapa hankkia uusia tuloja, ja että näin saavutettu tulos on täysin päinvastainen suhteessa niihin perusteluihin, joilla ympäristön tuhoaminen oikeutetaan?

4. Miten neuvosto suhtautuu tällaiseen syrjäseutujen autioittamiseen ja asukkaiden ajamiseen kaupunkeihin, mikä muistuttaa Vietnamin tapahtumia 1960–1970-luvulla, jolloin kiistanalaiset alueet pyrittiin Yhdysvaltain interventioitoin saattamaan asumiskelvottomiksi kasviston tuhoutumisen aiheuttavilla torjunta-aineilla (kuuluisa "Agent Orange")?
5. Onko neuvosto valmis tekemään kaikkensa tällaisen draaman toistumisen ehkäisemiseksi ja ensimmäiseksi estämään sen, että Euroopan unioni tai sen jäsenvaltiot eivät joudu tilanteeseen, jossa ne ovat osaltaan vastuussa tästä draamasta?

Vastaus

(24. huhtikuuta 2001)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, neuvostolla on ollut useita kertoja tilaisuus tiedottaa Euroopan parlamentille Kolumbian tapahtumia koskevasta kannastaan: edellinen kerta oli 31. tammikuuta 2001 käyty parlamentin ja komission jäsenen Poul Nielsonin sekä Ruotsin valtiosihteerin Lars Danielssonin välinen keskustelu "Kolumbian suunnitelmasta".

Neuvosto seuraa hyvin tarkasti Kolumbian mutkikkaita ja moniulotteisia ongelmia ja on ilmaissut aikovansa tukea rauhanprosessia sopivimmaksi katsomallaan tavalla.

Mitä tulee laittomien viljelmien ruiskutuksiin ilmasta käsin, Euroopan unionilla on ollut tilaisuus ilmaista Kolumbian viranomaisille niitä koskeva kantansa ja erityisesti toimenpiteen tehokkuutta koskevat epäilynsä. Euroopan unioni on rohkaissut kolumbialaisia aloitteita lentokoneruiskutusten riippumattoman kansainvälisen valvonnan aikaansaamiseksi maan viranomaisten omien käytäntöjen pohjalta. Euroopan unioni on myös ottanut esiin keskusteluissaan Kolumbian viranomaisten kanssa lentokoneruiskutusten haitallisten vaikutusten vaarat aiemmille ja tuleville Euroopan unionin ja Kolumbian yhteistyöhankkeille. Lisäksi Euroopan unionilla on ollut tilaisuus ilmaista käsityksensä, että muihin lajikkeisiin siirtyminen on tehokkain keino taistelussa laitonta viljelyä vastaan.

Euroopan unioni valmistelee itsenäistä eurooppalaista suunnitelmaa Kolumbian rauhanprosessin tukemiseksi. Suunnitelmassa tähdätään Kolumbian hallinnon uudenaikaistamiseen, oikeusvaltion vahvistamiseen, vaihtoehtoisten viljelmien kehittämiseen sekä ympäristönsuojeluun.

Hiljattain Kolumbiaan on lähetetty asiantuntijavaltuuskunta kartoittamaan konkreettisia yhteistyöhankemahdollisuuksia. Eurooppalainen suunnitelma aiotaan esittää kuluva vuoden huhtikuussa Brysselissä pidettävässä kansainvälisessä Kolumbian rauhanprosessia käsittelevässä kokouksessa.

Lopuksi todettakoon, että Euroopan unioni on myös myöntänyt 6,5 miljoonaa euroa hankkeille, jotka koskevat kotiseudultaan siirtymään joutunutta väestöä, hyväksi, ja tukee lisäksi huumausaineiden tuotannon torjuntaa monin erilaisin keinoin.

(2001/C 187 E/176)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0035/01

esittäjä(t): **María Izquierdo Rojo (PSE) komissiolle**

(16. tammikuuta 2001)

Aihe: Miespuolisten eläkkeensaajien syrjintä lasta kohden maksettavaa eläkkeen lisäosaa koskevassa kysymyksessä

Miesten eläkeoikeutta koskeva Ranskan lainsäädäntö on syrjivä ja epäoikeudenmukainen, sillä Ranskan siviili- ja sotilaseläkejärjestelmien mukaan lasten kasvattamisesta maksettava eläkkeen lisäosa myönnetään ainoastaan naispuolisille eläkkeensaajille tai ehdoin, jotka ovat miehiä syrjiviä. Saksassa sitä vastoin asianomaiset säännökset ovat oikeudenmukaisia, sillä siellä maksetaan samansuuruinen lisä lasta kohden niin miespuolisille kuin naispuolisillekin eläkkeensaajille.

Tällainen miehiin kohdistuva syrjintä on vastoin EU:n perussopimuksia. Ranskassa miesten ja naisten yhtäläisiä oikeuksia ei kunnioiteta sosiaaliturvaan eikä sosiaalietujen maksamiseen liittyvissä kysymyksissä. Ottaen huomioon, että komission tehtävänä on valvoa, että sukupuolten tasavertaisuuden periaatetta noudatetaan ja että EU:ssa myös miesten olisi voitava hyötyä tasa-arvopolitiikasta, eikö komissio katso, että tämänkaltaisen syrjintä on lopetettava?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2001)

Komissio esitti jo 5. huhtikuuta 2000 Ranskan viranomaisille valituksen Ranskan jätettyä noudattamatta EY:n perustamissopimuksen 141 artiklaa (entistä 119 artiklaa), sellaisena kuin Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinnut erityisesti asioissa C-7/93 (Bestuur van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds v. G.A. Beune)⁽¹⁾ ja C-147/95 (DEI v. Efthimios Evrenopoulos)⁽²⁾, sekä miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä 24. heinäkuuta 1986 annetun direktiivin 86/378/ETY muuttamisesta 20. joulukuuta 1996 annettua neuvoston direktiiviä 96/97/EY⁽³⁾, joka heijastelee tuomioistuimen oikeuskäytäntöä. On huomattava, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin tuomitsi Ranskan jo 8. heinäkuuta 1999 asiassa C-354/98 (Euroopan yhteisöjen komissio v. Ranskan tasavalta) antamassaan tuomiossa⁽⁴⁾ Ranskan jätettyä ilmoittamatta direktiivin 96/97/EY täytäntöönpanotoimista.

Mitä tulee erityisesti siviili- ja sotilaseläkkeisiin, Ranskan tuomioistuimet ovat jo saattaneet Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi kaksi asiaa, joissa pyydetään ennakkoratkaisua (C-366/99 Criesmar ja C-206/00 Moufflin).

⁽¹⁾ Kok. 1994 I-4471.

⁽²⁾ Kok. 1997 I-2057.

⁽³⁾ EYVL L 46, 17.2.1997.

⁽⁴⁾ Kok. 1999 I-4927.

(2001/C 187 E/177)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0036/01

esittäjä(t): Joaquim Miranda (GUE/NGL) komissiolle

(16. tammikuuta 2001)

Aihe: Koheesiorahastolle osoitettu hakemus, joka koskee Pohjois-Alentejon monikunnalliseen vesihuolto- ja jätevedenkäsittelyjärjestelmään liittyvää hanketta

Portugalilaisen valtionyrityksen Aguas de Portugal toimivaltainen edustaja vahvasti äskettäin pidetyssä Portalegren kunnanvaltuuston (jonka jäsen kysymyksen esittäjä on) kokouksessa, että komissiolle oli esitetty rakennerahastoille/koheesiorahastolle osoitettu edellä mainittua järjestelmää koskeva hakemus.

- a) Edellä mainittu järjestelmä, joka vaatii Portalegren alueeseen kuuluvalta 15 kunnalta huomattavia investointeja, perustettiin Portugalin ympäristö- ja aluesuunnitteluministeriön päätöksellä (lain N:o 128/2000 nojalla) ilman, että asianomaisia kuntia oli kuultu.
- b) Kyseiset kunnat harkitsevat parhaillaan mahdollista liittymistään järjestelmään ja sitä hallinnoivan osakeyhtiön perustamista. Hakemuksen jättöpäivään mennessä ne eivät siis olleet ehtineet päättää näistä kahdesta asiasta saati kyseisen hakemuksen ehdoista, vaikka kyse on niille (vielä) kuuluvista huomattavista varoista.
- c) Yksi asianomaisista kunnista – Portalegre – on jo antanut lausuntonsa, ettei se halua liittyä kyseiseen järjestelmään, ja on mahdollista, että muut asettuvat samalle kannalle.
- d) Portugalin parlamentti on jo aloittanut keskustelun lakiesityksestä n:o 257/VIII, joka, jos se hyväksytään, asettaa kyseenalaiseksi edellä mainitun lain sekä sen nojalla perustetun järjestelmän nykymuodossaan.

Edellä kuvattu rakennerahastoille/koheesiorahastolle esitetty hakemus herättää seuraavia kysymyksiä:

1. Mikä taho oli vastuussa hakemuksen tekemisestä, ja mitkä olivat sen ehdot?
2. Mitä hankkeita hakemukseen sisältyy, ja kuinka suuria investointeja ne edellyttävät?
3. Missä määrin komissio aikoo suojella asianomaisten kuntien ja etenkin niiden kuntien omaisuutta ja investointihankkeita, jotka ovat jo kieltäytyneet tai tulevat kieltäytymään järjestelmään osallistumisesta?
4. Miten komissio aikoo toimia hakemuksen suhteen, jos suunniteltu järjestelmä ei toteudu nimenomaan Portugalin hallituksen määrittelemiin ehdoin?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2001)

Portugalın viranomaiset eivät ole tähän mennessä esittäneet minkäänlaista hakemusta koheesiorahastosta myönnettävän tuen saamiseksi kysymyksessä olevalle hankkeelle. Pohjois-Alentejon monikunnallinen järjestelmä on kuitenkin hanke, jolle voidaan myöntää yhteisrahoitusta edellä mainitun rahaston varoista, ja se mainitaan kyseisen välineen viitekehyksessä. Hanke on yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetussa parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY⁽¹⁾ tarkoitetun vesistöalueita koskevan yhdistetyn lähestymistavan mukainen.

Portugalın suunnitteluministeriön alainen alueellisen kehittämisen keskusvirasto laatii kaikki koheesiorahastosta myönnettävää rahoitusta koskevat hakemukset.

Komissio tutkii hankkeet edunsaajajäsenvaltion esittämien tietojen perusteella. Kuntien omaisuuden suoje- luun sovelletaan kansallista lainsäädäntöä.

Jos jotain koheesiorahastosta yhteisrahoitusta saavaa järjestelmää ei panna täytäntöön tuen myöntämistä koskevien edellytysten mukaisesti, komissio voi yleensä pidättää myönnetyn tuen, alentaa sitä tai peruuttaa sen voimassa olevien säännösten⁽²⁾ mukaisesti.

Siltä osin kuin on kyse rakennerahastoista kyseisen järjestelmän tietyille osille osana rahastojen hallinnoin- tia koskevaa yhteistyötä ja voimassa olevien säännösten⁽³⁾ mukaisesti myönnettävästä mahdollisesta rahoituksesta, Portugalın viranomaisten on lisäksi arvioitava ja hyväksyttävä esitettyjä hankkeita koskevat hakemukset. Viranomaisten on valvottava erityisesti sovellettavan yhteisön lainsäädännön ja toimenpide- ohjelmassa sekä täydennytyssä ohjelma-asiakirjassa esitettyjen valintaperusteiden noudattamista. Yhteisön yhteisrahoituksella käyttöönotettavien julkisten varojen kerrannaisvaikutus pyritään maksimoimaan; samalla väestölle tarjottavia palveluja koskevat tavoitteet pyritään saavuttamaan mahdollisimman edulli- sesti.

Tietoja mahdollisen hakemuksen laatimiseksi Alentejoa koskevaa toimenpideohjelmaa varten on saatavilla Alentejon alueellisesta koordinoinnista vastaavan toimikunnan puheenjohtajalta, joka on edellä mainitun ohjelman johtaja.

⁽¹⁾ EYVL L 327, 22.12.2000.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1265/1999, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, koheesiorahastosta annetun asetuksen (EY) N:o 1164/94 liitteen II muuttamisesta, EYVL L 161, 26.6.1999.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöistä, EYVL L 161, 26.6.1999.

(2001/C 187 E/178)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0044/01**esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle**

(16. tammikuuta 2001)

Aihe: Olympic Airways -lentoyhtiön yksityistäminen

Kun otetaan huomioon Kreikan hallituksen Olympic Airways -lentoyhtiön yksityistämistä koskeva suunnitelma, jonka mukaan yhtiö päätetään konkurssiin ja se jaetaan kahdeksi yritykseksi, joista toinen saa varat ja toinen velat, sekä ne tiedot, jotka sain vastauksena edelliseen kysymykseeni ja joiden mukaan komissio tutkii kreikkalaisten viranomaisten sille toimittamaa Olympic Airwaysin saneerausohjelmaa Amsterdamin sopimuksen 88 artiklaan perustuvien valtiontukia koskevien säännösten valossa:

1. Onko yksityistämissuunnitelmasta ja siitä seuraavasta Olympic Airways -yhtiön pelastamisesta ja saneerauksesta valtiontukia koskevien sääntöjen mukaisena ongelmallisena yrityksenä ilmoitettu ajoissa ja ennen suunnitelman hyväksymistä komissiolle?
2. Missä määrin saneeraustuet, pääomapanokset, velkojen mitätöiminen, lainat, verokevennykset ja alennetut sosiaaliturvamaksut sekä lainatakuut, joita Kreikan hallitus ehdottaa kyseisessä suunnitelmassa, ovat sopusoinnussa yhteismarkkinoita koskevien sääntöjen kanssa?
3. Kun otetaan huomioon, että Kreikan valtio panee osakkeenomistajana osakkeensa myyntiin Olympic Airwaysin myymisen yhteydessä, mitkä ehdot kyseisen myynnin on täytettävä, jotta siihen ei sisältyisi Euroopan komission lentoliikennettä koskevien erityissääntöjen ja suuntaviivojen⁽¹⁾ mukaan valtiontuen piirteitä, ja onko riippumaton asiantuntija, jonka velvollisuus on normaaleissa olosuhteissa osoittaa komissiolle jatkuvasti toimivan yrityksen arvo sekä, mikäli komissio katsoo sen tarpeelliseksi, yhtiön realisointiarvo, laatinut Olympic Airwaysia koskevan arvion?
4. Onko komissiolle toimitettu raportti, jossa määrätään myynnin, tai myyntien, arvo, jotta tuen todellinen määrä voitaisiin arvioida?
5. Onko komissio pyytänyt yhtiön maksettavaksi langenneiden velkojen takaisinmaksua, ja mikä on niiden määrä?
6. Mikä on komission kanta siihen, että yhtiölle lainataan 16 miljardia drakmaa uudelle Spatan lentokentälle siirtymiseen, kun alkaa yhä selvemmin näyttää siltä, että se ei kykene kustantamaan kyseistä siirtymistä eikä selviytymään jo tehtyä työtä koskevista maksuista?

⁽¹⁾ Komission tiedonanto, EYVL C 350, 10.12.1994.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 2001)

Olympic Airways -yhtiön yksityistäminen on tällä hetkellä vasta alustavassa vaiheessa, eikä siitä ole tehty vielä ilmoitusta komissiolle. Komissio on kuitenkin läheisessä yhteydessä Kreikan viranomaisiin tässä asiassa. Tarjouskilpailun tulokset eivät ole vielä tiedossa eikä yrityksen yksityistämisen yksityiskohtia ole vielä ilmoitettu, joten tässä vaiheessa on vielä ennen aikaista arvioida, onko kysymyksessä mahdollisesti tuki ja soveltuuko tällainen tuki yhteismarkkinoille. Komissio aikoo kuitenkin soveltaa tässä tapauksessa siviili-ilmailulle myönnettävän valtiontuen suuntaviivoja, joihin parlamentin jäsen kysymyksessään viittaa.

Koska on kysymys Olympic Airwaysin toimintojen siirtämisestä Spatan lentoasemalle, komissio on ilmoittanut Kreikan viranomaisille 10. marraskuuta 2000 päivättyllä kirjeellä päätöksestään sallia valtion takausten myöntäminen lainoille, joilla rahoitetaan osa toimintojen siirtämisestä.

(2001/C 187 E/179)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0045/01**esittäjä(t): Christos Zacharakis (PPE-DE) komissiolle**

(16. tammikuuta 2001)

Aihe: Kyproksenturkkilaisten syylistyminen kyproksenkreikkalaisen kidnappaukseen

Kyproksenturkkilainen rakennusurakoitsija Panikos Tziakourmas kidnapattiin 13. joulukuuta hänen ollessaan brittitukikohtien alueella. Kyproksen brittitukikohtien poliisin laatiman selonteon mukaan kidnappaukseen syyllistyi joukko tuntemattomia kyproksenturkkilaisia miehiä. Kidnappauksen jälkeen P. Tziakourmas vietiin väkivallalla Turkin miehittämälle alueelle ja jätettiin sinne. Hänen viereensä oli jätetty puolitoista kiloa kannabista. Heti kidnappaajien poistuttua paikan päälle tuli niin kutsuttu ”kyproksenturkkilainen poliisi”, joka pidätti hänet syytettynä huumeiden hallussapidosta. Tziakourmasin rikosrekisteri on täysin puhdas ja hän työlli viimeisten kymmenen vuoden aikana kyproksenturkkilaisia työntekijöitä.

Kun otetaan huomioon, että P. Tziakourmasin kidnappaus ja laitton pidättäminen on katsottava terroriteoksi, panttivangin ottamiseksi ja tässä mielessä kansainvälisen oikeuden ja Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen rikkomiseksi, ja se, että Turkki on viime aikoina antanut Euroopan unionille demokratisointia ja ihmisoikeuksien, yhteisön oikeuden ja oikeusvaltion periaatteiden kunnioittamista koskevan sitoumuksen, komissiolta kysytään:

1. Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa painostaakseen Turkkiä vapauttamaan P. Tziakourmasin välittömästi?
2. Mitä vaikutuksia tällä kiistanalaisella toimenpiteellä on Turkin edistymiseen Euroopan unionin jäsenyyden tiellä ja siihen rahoitukseen, jota Euroopan unioni aikoo sille myöntää edellä mainitun jäsenenä liittymisen helpottamiseksi?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 2001)

Komissio on selvillä olosuhteista, jotka liittyvät kyproksenkreikkalaisen rakennusurakoitsijan Panikos Tziakourmasin säilöönottoon 13. joulukuuta 2000. On ilmeistä, että Panikos Tziakourmas siepattiin brittien itäisellä suvereenilla tukikohta-alueella. Britannian hallitus on tämän vuoksi ottanut asian esiin Kyproksen turkkilaisen yhteisön päällikön sekä Ankaran viranomaisten kanssa. Komissio jatkaa tilanteen seuranta tiiviisti.

Oikeusvaltion sekä ihmisoikeuksien takaaminen kuuluvat Kööpenhaminan Eurooppa-neuvoston vuonna 1993 hyväksymiin jäsenyyden arviointiperusteisiin. Tässä yhteydessä on tärkeää, että Turkki täyttää ne velvoitteet, jotka sille Eurooppa-neuvoston jäsenenä kuuluvat. Komissio seuraa näiden sitoumusten noudattamista kaikkien ehdokasmaiden osalta ja raportoi säännöllisesti parlamentille ja jäsenvaltioille kehityksestä näillä aloilla.

(2001/C 187 E/180)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0046/01**esittäjä(t): Ursula Schleicher (PPE-DE) komissiolle**

(22. tammikuuta 2001)

Aihe: Hiuksista saatu L-kysteini

Euroopan komission 28.11.2000 kysymykseeni P-3343/00⁽¹⁾ antamassa vastauksessa todetaan, että komissio tutkii parhaillaan, olisiko mahdollista antaa komission direktiivi direktiivin 76/768/ETY⁽²⁾ mukauttamisesta tekniikan kehitykseen ja muuttaa sillä kyseisen direktiivin liitteen II 416 kohtaa. Asiasta aiotaan antaa ehdotus. Kiitän komissiota perusteellisesta vastauksesta. Valitettavasti ensimmäiseen kysymykseeni ei kuitenkaan vastattu. Kysymys kuului: Onko komissio poikkeuslupaa käsitellessään ottanut huomioon taloudellisen näkökulman lisäksi myös eettisen näkökulman?

Komission vastauksen johdosta haluaisin muotoilla kysymyksen uudelleen.

- Ottaako komissio eettisen näkökulman huomioon tutkiessaan nyt sitä, voidaanko voimassa olevaa direktiiviä muuttaa?
- L-kysteiniin tuottaminen hiuksista on ollut tähän asti kiellettyä Creutzfeldt-Jakobin taudin ja tiettyjen virustautien tartuntavaaran vuoksi.
- Pitääkö komissio kiellon lieventämistä tosiaan perusteltuna ottaen huomioon myös tiedot uusimmista BSE-tapauksista sekä epävarmuuden Creutzfeldt-Jakobin taudin tarttumistavasta?

(¹) EYVL C 136 E, 8.5.2001, s. 224.

(²) EYVL L 262, 27.9.1976, s. 169.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(19. maaliskuuta 2001)

Kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/768/ETY, ns. kosmetiikkadirektiivin, mukaan kosmetiikka-alaa koskevalla yhteisön lainsäädännöllä olisi pyrittävä kansanterveyden suojelemiseen. Tämä tavoite on saavutettava keinoilla, joissa otetaan huomioon talouden ja tekniikan vaatimukset. Tekniikan kehittymisen takia on välttämätöntä nopeasti mukauttaa direktiivin tekniset säännökset sen varmistamiseksi, että markkinoille tuodaan vain turvallisia kosmeettisia valmisteita. Kosmetiikan ja kuluttajille tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden tiedekomitealle (SCCNFP) on tätä tarkoitusta varten annettu toimeksi antaa lausuntoja kuluttajien turvallisuuteen ja terveyteen liittyvistä kysymyksistä kosmetiikka-alalla tieteellisen tiedon perusteella niin, että samalla otetaan huomioon eettiset näkökohdat, kuten vapaaehtoisten koehenkilöiden käyttäminen.

Ehdotuksessaan direktiivin tekniseksi mukauttamiseksi komissio ottaa siksi huomioon SCCNFP:n lausunnoissaan esille tuomat tekniset sekä eettiset näkökohdat.

SCCNFP:n ja tieteellisen ohjauskomitean (SSC:n) tekemät riskien arvioinnit, jotka koskevat hydrolyysin avulla ihmisen hiuksista saatavia amonihappoja, kuten L-kysteiniä, ovat osoittaneet, että tällaiset aminohapot ovat turvallisia.

Tämä perustuu seuraaviin seikkoihin:

- Hiuksista ei ole toistaiseksi löydetty tarttuviin spongiformisiin enkefalopatioihin (TSE) liittyviä prioneja.
- Kosmeettisissa sovelluksissa näitä hydrolysaatteja käytetään vain ulkoisesti, eikä ole näyttöä siitä, että TSE tarttuisi ulkoisen käytön kautta.
- Erittäin tarkka menettely, joka johtaa siihen, että peptidejä ei ole, voi taata sen, että myöskään tartunnan aiheuttavaa prionia ei ole.
- Aminohapot eivät luontaisesti voi tartuttaa TSE:tä.

Käytettävissä oleva tieteellinen tieto tukee täysin kosmetiikkadirektiivin liitteen II 416 kohdan muuttamista.

(2001/C 187 E/181)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0050/01

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(22. tammikuuta 2001)

Aihe: Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka ja NMD-aloite

Yhdysvaltain presidentti George W. Bush on niin kutsutun ohjuspuolustusjärjestelmän, National Missile Defensen vankkumaton kannattaja.

Ohjuspuolustusjärjestelmän tulisi suojata Yhdysvaltoja ohjushyökkäyksiltä. Hanke muodostaa kuitenkin uhan Euroopan mantereen turvallisuudelle. Venäjän hallitus on todennut, että NMD-hanke on ristiriidassa vuoden 1972 torjuntaohjuskieltosopimuksen (Anti-Ballistic Missile, ABM) kanssa. Britannian ulkoministeri Robin Cook pelkää uutta asevarustelukilpailua.

Yhdysvaltain hallitus tarvitsee Britannian hallituksen tuen, jos se todellakin aikoo toteuttaa torjuntaohjusjärjestelmänsä. Pohjois-Yorkshireen on määrää sijoittaa järjestelmään kuuluva osa.

1. Mikä on komission kanta ohjuspuolustusjärjestelmään (National Missile Defense)?
2. Katsooko komissio, että ohjuspuolustusjärjestelmä on vuoden 1972 ABM-sopimuksen mukainen? Jos vastaus on myönteinen, miten komissio perustelee kantansa, että ohjuspuolustusjärjestelmä on vuoden 1972 ABM-sopimuksen mukainen?
3. Yhtyykö komissio Britannian ulkoministerin Robin Cookin pelkoon siitä, että kehittämällä ohjuspuolustusjärjestelmän Yhdysvallat aloittaa uuden asevarustelukierteen? Jos vastaus on kielteinen, miten komissio perustelee sen, että se torjuu Britannian ulkoministerin Robin Cookin näkemyksen?
4. Ottaen huomioon kysymyksiin 1, 2 ja 3 antamansa vastaukset, miten komissio suhtautuu ohjuspuolustusjärjestelmään kuuluvan osan sijoittamiseen Pohjois-Yorkshireen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(30. maaliskuuta 2001)

Kysymys koskee puolustuspolitiikkaa, joka ei kuulu yhteisön toimivaltaan.

(2001/C 187 E/182)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0053/01

esittäjä(t): Giuseppe Pisicchio (PPE-DE) komissiolle

(16. tammikuuta 2001)

Aihe: Carimen tilanne

Haluan kysyä kilpailuasioista vastaavalta komissaarilta seuraavista asioista. Banca d'Italia antoi 1990-luvulla Cariplo-pankkiryhmittymälle luvan hankkia tytäryhtiöidensä kautta joitakin merkittäviä Etelä-Italian luottolaitoksia, kuten Carical, Caripuglia, Carisalerno ja Mediocredito Sud, jotka olivat pahasti velkaantuneita. Näistä 400 pankista, joilla oli 4 000 työntekijää, maksettiin vain muutamia satoja miljardeja liiroja.

Näiden hankintojen seuraukset olivat monella tapaa positiiviset: verotuksen kannalta siinä mielessä, että perityt velkaerät voitiin merkitä konsolidoituun tilinpäätökseen, ja toisaalta verovähennysten ja osakepääoman uudelleenjärjestelyn vuoksi, mikä merkitsi vanhojen osakkeiden merkitsemistä parametrein, joilla alennettiin voimakkaasti vanhojen osakkeiden arvoa, ellei niitä vaihdettu uusiin. Tämä merkitsi, että pankeista maksettu pääoma saatiin takaisin.

Cariplon hankkimat pankit yhdistettiin omaksi kokonaisuudekseen, joka sai nimekseen Carime. Sen osake-enemmistö – 66 prosenttia – luovutettiin vuoden 2000 marraskuussa 2 300 miljardista liirasta Veneton Banca Popolare Commercio e Industriale, joka on huomattavasti Carimea pienempi.

Luovutushetkellä Carimen tilanne oli seuraava: ottolainaus 20 000 miljardia ja antolainaus 6 000 miljardia, pääasiassa paikallisen kehityksen tukemiseen.

Komissio soveltaa politiikkaa, jolla pyritään poistamaan epätasapaino kilpailussa ja lainansaannissa tavoitteeseen 1 kuuluvilla alueilla. Mitä komissio aikoo tämän politiikan mukaisesti tehdä, jotta voitetaan Etelä-Italian alueiden tasapainoisen kehityksen esteet, joiden vuoksi paikallisten toimijoiden mahdollisuudet lainansaantiin ovat heikentyneet?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(2. maaliskuuta 2001)

Kaikki arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat sulautumat olivat kansallisen viranomaisen tutkimia, ja se oli myös antanut niihin luvan, sillä ne eivät vastaa 21 päivänä joulukuuta 1989 yrityskeskittymisen valvonnasta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89⁽¹⁾ soveltamisedellytyksiä.

On kuitenkin muistettava, että EY:n perustamissopimukseen sisältyvien kilpailusääntöjen soveltamisen keskeinen edellytys on, että keskittymä vaikuttaa haitallisesti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Näin ollen on mahdollista, että kansallista tai paikallista tilannetta koskeva asia ei kuulu edellä mainitun säädöksen soveltamisalaan.

Arvoisan parlamentin jäsenen kuvailema tilanne näyttäisi olevan olennaisilta osin kansallinen, ellei peräti alueellinen, joten on epätodennäköistä, että se vaikuttaisi valtioiden väliseen kauppaan.

Näin ollen komissiolla ei ole valtuuksia ryhtyä toimenpiteisiin tilanteen ratkaisemiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989; julkaistu uudelleen EYVL L 257, 21.9.1990.

(2001/C 187 E/183)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0055/01

esittäjä(t): **Dorette Corbey (PSE) komissiolle**

(16. tammikuuta 2001)

Aihe: Palosuoja-aineet

Sekä Yhdistyneessä kuningaskunnassa että Irlannissa on palosuoja-aineiden käyttö istuinhuonekaluissa pakollista. Tästä on ollut seurauksena kuolonuhrien määrän pieneneminen asuinrakennusten tulipaloissa (katso kauppa- ja teollisuusministeriön Effectiveness of the Furniture and Furnishings, Government consumer safety research -tutkimus). Palosuoja-aineiden käytön haittapuolena ovat kuitenkin mahdolliset ympäristöhaitat, sillä palonestokemikaalit ovat hormonaalisia haitta-aineita. Vastauksessaan aiempiin kysymyksiin (esittäjinä jäsenet Phillip Whitehead, Graham R. Watson ja Dirk Sterckx) komissio on kertonut aikovansa arvioida nykyisiä paloturvallisuusnormeja uudelleen ja tarvittaessa suostuvansa siihen, että standardit uusitaan.

1. Mihin päivämäärään mennessä komissio aikoo tehdä palosuoja-aineiden käytön pakolliseksi istuinhuonekalujen valmistuksessa?
2. Palamista hidastavien aineiden sisältämät hormonaaliset haitta-aineet huomioon ottaen, mitkä palosuoja-aineet komissio haluaa jättää pakollisen käytön ulkopuolelle tai kieltää kokonaan?

Viime kuukausina on Itävallassa ja Alankomaissa sattunut kaksi traagista onnettomuutta, joissa vaatepuksen paloturvallisuudella oli merkitystä.

3. Katsooko komissio, että muun muassa urheilu- ja vapaa-ajan vaatteiden käsittely palosuoja-aineilla tulisi olla pakollista? Jos vastaus on myönteinen, mitä ja milloin voimme odottaa aloitteita sen suhteen?
4. Katsooko komissio, että varoitusmerkintöjen käyttö olisi asianmukainen toimenpide tässä tapauksessa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2001)

Verhoiltujen huonekalujen ja vaatteiden turvallisuudesta tai paloturvallisuudesta ei ole erityistä yhteisön lainsäädäntöä. Niihin sovelletaan 29 päivänä kesäkuuta 1992 yleisestä tuoteturvallisuudesta annettua neuvoston direktiiviä 92/59/ETY⁽¹⁾, jossa säädetään yleisestä turvallisuusvaatimuksesta. Tässä direktiivissä viitataan eurooppalaisiin standardeihin, joiden noudattaminen luo direktiivin uudessa, parhaillaan tarkistettavana olevassa versiossa, oletettaman yleisen turvallisuusvaatimuksen täyttämistä.

Komissio katsoo, kuten se on todennut parlamentin jäsenille antamissaan vastauksissa, että esitettyä kysymystä on tarkasteltava lainsäädännön kannalta. Komissio vastasi Graham R. Watsonin suulliseen kysymykseen H-147/00 parlamentin viime vuoden maaliskuun istuntojakson kyselytunnilla⁽²⁾, Dirk Sterckxin suulliseen kysymykseen H-303/00 viime vuoden huhtikuun istuntojakson kyselytunnilla⁽³⁾, sekä Phillip Whiteheadin kirjalliseen kysymykseen E-1212/00⁽⁴⁾.

Komissio antoi myös joulukuussa 2000 Euroopan standardointikomitealle toimeksiannon, jolla pyritään luomaan yöpaitojen tulenkestävyyttä koskevat eurooppalaiset standardit, ja komissio on harkinnut uuden, muita asusteita koskevan toimeksiannon antamista.

Verhoiltujen huonekalujen osalta komissio on vuoden 2000 aikana kuullut jäsenvaltioita yleisestä tuoteturvallisuudesta 29 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla direktiivillä 92/59/ETY perustetun komitean jäseninä, sekä aloittanut saman vuoden joulukuussa Euroopan kuluttaja-järjestöjen kuulemisen mainitun standardointitoimeksiannon tarpeellisuudesta.

Kaikissa tapauksissa on kuitenkin noudatettava neuvoston 27 päivänä heinäkuuta 1976 antamaa direktiiviä 76/769/ETY tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä⁽⁵⁾. Tietyt terveydelle vaarallisten palonestoaineiden kuten tris(2,3-dibromipropyli)fosfaatin, tris(atsiridinyyli)fosfiini-oksidin ja polybromattujen bifenyyliden käyttö tekstiilituotteissa, jotka on tarkoitettu olemaan kosketuksissa ihon kanssa, on jo kielletty direktiivillä 76/769/ETY. Tämän lisäksi komissio on esittänyt pentabromidifenyylietterin kieltämistä, koska se aiheuttaa vaaraa ympäristölle ja koska äidinmaidossa on havaittu pitoisuuksien nousua.

Komissio ei aio saattaa palonsuoja-aineiden käyttöä pakolliseksi yksityistiloihin tarkoitetuissa istuin-kalusteissa.

Euroopan standardointikomitea kehittää parhaillaan julkisten tilojen yleiseen turvallisuuteen liittyviä eurooppalaisia standardeja, jotka koskevat julkisissa tiloissa käytettävien kaihtimien ja seinäpapereiden palonkestävyysluokitusta ja luokituksen testausmenetelmiä. Kun standardit on luotu, komissio kehottaa jäsenvaltioita käyttämään niitä kansallisissa yhteyksissä.

Varoittavien tuotemerkintöjen osalta komissio on sitä mieltä, että ne voivat täydentää käytettäviä teknisiä ratkaisuja silloin, kun teknisillä ratkaisuilla ei pystytä täysin poistamaan vaaran mahdollisuutta. Standardointielin voi edellyttää varoitusmerkintöjen käyttöä silloin, kun muita tyydyttäviä teknisiä ratkaisuja ei ole.

⁽¹⁾ EYVL L 228, 11.8.1992.

⁽²⁾ Keskusteltavat aiheet Euroopan parlamentissa (maaliskuu 2000).

⁽³⁾ Keskusteltavat aiheet Euroopan parlamentissa (huhtikuu 2000).

⁽⁴⁾ EYVL C 46 E, 13.2.2001.

⁽⁵⁾ EYVL L 262, 27.9.1976.

(2001/C 187 E/184)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0069/01**esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle**

(18. tammikuuta 2001)

Aihe: Tuottajien välisten sähkö- ja elektroniikkalaitteiden ja käytöstä poistettujen autojen kierrätyskustannuksia koskevien yleissopimusten yhdenmukaisuus yhteisön kilpailumääräysten kanssa

Ehdotuksessaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (KOM(2000) 347⁽¹⁾), annettu 13 päivänä kesäkuuta 2000, komissio velvoittaa tuottajia ja maahantuoja luomaan järjestelmän sähkö- ja elektroniikkalaitteiden kierrättämiseksi sekä ottamaan kaikki siitä aiheutuvat kustannukset kannettavikseen.

Direktiiviehdotuksessa ei oteta kantaa siihen, miten järjestelmän rahoitus järjestetään. Vaihtoehtoina on järjestelmä, jossa kierrätyskustannukset otetaan yhteisestä rahastosta (yhteinen järjestelmä) tai erillinen järjestelmä, jossa tuottaja kantaa vain omien laitteidensa kierrätyskustannukset. Yhteinen järjestelmä ei tarjoa yksittäisille yrityksille taloudellisia kannustimia keräilykustannusten minimoimiseksi (ekosuunnittelun tai kevyen organisaation avulla). Erillisessä järjestelmässä kyseiset kannustimet ovat läsnä ja siksi se on taloudellisessa mielessä ja ympäristön kannalta suositeltavampi vaihtoehto.

Tähän mennessä on Alankomaat ainoa valtio, jossa edellä mainittu yhteinen järjestelmä on käytössä. Kuluttaja maksaa sekä sähkö- ja elektroniikkalaitteiden että käytöstä poistettujen autojen kierrätyksestä kiinteän summan tuotetta kohti. Alankomaiden kilpailuviranomaiset selvittävät parhaillaan onko sähkö- ja elektroniikkalaitteita koskeva järjestelmä yhdenmukainen kilpailumääräysten kanssa, sillä yritykset sopivat yhteisen järjestelmän puitteissa keskenään osan hinnasta. Hintasopimukset ovat periaatteessa kielletyt. Taannoin Saksan kartelliviranomainen kielsikin niin kutsutun "visible fee" -maksun, koska kyse oli normaalista kustannustekijästä ja sitä koskevat sopimukset ovat niin muodoin kiellettyjä hintasopimuksia. On odotettavissa, että myös Alankomaiden kartelliviranomainen antaa piakkoin yhteisestä järjestelmästä kieltävän lausunnon. Vaikka molempien maiden viranomaiset ovat olleet läheisessä yhteistyössä Euroopan komission kilpailuasioista vastaavan pääosaston kanssa ei viime mainittu itse ole antanut lausuntoa Alankomaiden yhteisten järjestelmien yhteensopivuudesta yhteisön kilpailumääräysten kanssa.

Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että Alankomaiden yhteisiä järjestelmiä sähkö- ja elektroniikkalaitteiden ja käytöstä poistettujen autojen kierrätyksen rahoittamiseksi ei voida sovittaa yhteen yhteisön kilpailumääräysten kanssa?

⁽¹⁾ EYVL C 365 E, 19.12.2000, s. 184.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2001)

Kun pyritään sellaisiin ympäristötavoitteisiin, joita arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskevassa direktiiviehdotuksessa on ehdotettu, seurauksena on usein uuden taloudellisen toiminnan ja uusien markkinoiden syntyminen. Yhteisön kilpailupolitiikalla pyritään ensisijaisesti huolehtimaan siitä, että nämä uudet markkinat pysyvät avoimina ja niillä on kilpailua. Konkreettisesti on kyse siitä, että komissio pyrkii varmistamaan, että yrityksillä, joilla on ympäristönsuojeluvetoitteita, on todellinen mahdollisuus valita eri vaihtoehtoja velvoitteidensa täyttämiseksi, niin että kuluttajien maksama hinta ei muodostu kohtuuttoman korkeaksi. Komission äskettäin julkaisemassa tiedonannossa "Suuntaviivat EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan soveltamisesta horisontaalista yhteistyötä koskeviin sopimuksiin" ⁽¹⁾ on esitetty tarkempia periaatteita horisontaalista ympäristönsuojeluyhteistyötä koskevien sopimusten arviointiin. On korostettava, että EY:n kilpailusääntöjä sovelletaan vain niihin kilpailunrajoituksiin, jotka voivat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta Alankomaiden sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin liittyvästä yhteisestä järjestelmästä on ilmoitettu ainoastaan Alankomaisen kilpailuviranomaiselle, eikä komissio näin ollen tutki asiaa. Alankomaiden kilpailuviranomaisella on toimivalta soveltaa EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa ja 82 artiklaa (ent. 85 ja 86 artikla). Sekä Alankomaiden kilpailuviranomainen että

komissio ovat saaneet Alankomaiden romuautojärjestelmää koskevan ilmoituksen, jota parhaillaan tutkitaan. Komissio soveltaa edellä mainittuja periaatteita ilmoitusta tutkiessaan. Koska komission tutkimus ei ole vielä valmis, ei ole mahdollista ennakoita sen todennäköistä lopputulosta. Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle tutkimuksen saamisesta päätökseen.

(¹) EYVL C 3, 6.1.2001.

(2001/C 187 E/185)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0074/01

esittäjä(t): Nicholas Clegg (ELDR) komissiolle

(22. tammikuuta 2001)

Aihe: Luotto-osuuskunnat

Tietääkö komissio, onko luotto-osuuskuntien olemassaolosta EU:ssa laadittu mitään vertailututkimuksia, tai onko komissio itse laatinut sellaista?

Kokemus viittaisi siihen, että luotto-osuuskunnat tuottavat arvokkaan palvelun tarjoamalla lainoja ja säästötilejä pienille yrityksille ja yksityishenkilöille, jotka muutoin saattaisivat jäädä ilman tällaisia palveluja tavanomaisten pankkien ja luottolaitosten kieltäytyessä niitä heille tarjoamasta.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(27. maaliskuuta 2001)

Komissio on täysin tietoinen luotto-osuuskuntien merkittävästä asemasta kaikkialla yhteisössä. Luotto-osuuskunnilla tarkoitetaan sekä niitä organisaatioita (varsinaisia luotto-osuuskuntia), jotka koostuvat pääosin paikallisista yksiköistä ja jotka tarjoavat jäsenilleen säästö- ja lainapalveluja, että sellaisia organisaatioita, joita kutsutaan usein keskinäisiksi takausyhtiöiksi ja jotka tarjoavat jäseninä oleville pienyrityksille mahdollisuuksia saada luottoa. Varsinkin luotto-osuuskuntien toiminnassa, mutta usein myös keskinäisten takausyhtiöiden toiminnassa noudatetaan osuustoiminnan periaatteita. Molempien pääasiallisena tarkoituksena on tarjota jäsenilleen mahdollisuus saada luottoa. Luotto-osuuskunnat myöntävät luottoa yleensä yksityisen kulutuksen menoihin ja keskinäiset takausyhtiöt yritysten investointeihin. Poikkeustapauksissa sama organisaatio voi hoitaa molempia tehtäviä.

Sääntelyn mukaiset vaatimukset ja tavanomaiset käytänteet, jotka koskevat luotto-osuuskuntia ja keskinäisiä takausyhtiöitä, sekä riskin jakaminen yleensä ja näiden organisaatioiden toiminnan tukeminen julkisin varoin vaihtelevat suuresti eri jäsenvaltioissa.

Varsinaisten luotto-osuuskuntien toiminta on vakiintunutta esimerkiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa, missä niitä säännellään luotto-osuuskunnista vuonna 1979 annetulla lailla (Credit Unions Act). Nämä osuuskunnat ovat erikoistuneet rahoituksen tarjoamiseen pienituloisille kuluttajille, ja niiden tavoitteisiin kuuluvat lain mukaan: jäsenten vaurauden edistäminen; uusien kohtuukorkoisten luottojen tarjoaminen jäsenille; jäsenten säästöjen käyttö ja valvonta keskinäisen edun mukaisesti; jäsenten kouluttaminen harkitsevaan rahankäyttöön ja raha-asioiden hoitoon. Näitä organisaatioita ei vielä säännellä yhteisön direktiiveillä. Irlannissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiviin luottolaitoksiin ei sovelleta vakavaraisuussääntöjä. Sen sijaan niitä sovelletaan muihin sellaisiin luottolaitoksiin, joilla on valtuudet ottaa vastaan talletuksia yleisöltä. Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan oikeussääntöihin sisältyy kuitenkin säännöksiä näiden laitosten kansallisista valvontajärjestelmistä.

Keskinäisten takausyhtiöiden perustajina voivat olla pienyritykset tai niiden edustajat yhdessä rahoitusväittäjien, kuten pankkien, kanssa. Takausyhtiöt helpottavat lainarahoituksen saantia tarjoamalla lainanantajille takuita. Tällä tavoin ratkaistaan monien pienyritysten liian vähäiseen pääomaan liittyvä ongelma, jonka vuoksi pankit saattavat olla haluttomia myöntämään lainoja näille yrityksille. Tämä todettiin myös joitakin vuosia sitten tehdyissä useissa pienissä vertailevissa tutkimuksissa.

Edistääkseen tiedotusta keskinäisistä takausjärjestelmistä komissio on valinnut tarjouspyynnön perusteella Euroopan yritystakausjärjestön (European Mutual Guarantee Association, EMGA) järjestämään useita konferensseja jäsenvaltioissa, myös niissä, joissa näitä takausjärjestelmiä ei ole pitkälle kehitetty.

Komissio toteutti myös pilottitoimen kolmannessa monivuotisessa ohjelmassa pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) hyväksi Euroopan unionissa (1997–2000) ⁽¹⁾. Toimen avulla tuettiin toteutettavuustutkimuksia sekä muutaman keskinäisen takausjärjestelmän perustamista ja kehittämistä (myös Irlannissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa).

Kasvua ja työllisyyttä koskevassa aloitteessa (1998–2000) ja neuvoston 20. joulukuuta 2000 hyväksymässä uudessa monivuotisessa ohjelmassa yritysten ja yrittäjyyden, varsinkin pk-yritysten, hyväksi (2001–2005) Euroopan investointirahasto (EIR) myöntää ja hallinnoi yhteisön varoja, joiden avulla tuetaan lainatakausjärjestelmiä ja keskinäisiä takausjärjestelmiä.

Euroopan pankkien ja pk-yritysten välisten pyöreän pöydän kolmansien neuvottelujen loppuraportissa mainittiin myös keskinäisten takausjärjestelmien tärkeä merkitys ja tuotiin esiin parhaita toimintatapoja Euroopassa ⁽²⁾.

⁽¹⁾ KOM(1999) 319 lopullinen.

⁽²⁾ Katso: http://europa.eu.int/comm/enterprise/entrepreneurship/financing/round_table.htm#3roundtable.

(2001/C 187 E/186)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0078/01

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(29. tammikuuta 2001)

Aihe: Yli 30 kuukauden ikäisten nautaeläinten ostaminen hävittämistä varten mahdollisesti hullun lehmän tautiin sairastuneiden eläinten lihan kulutuksen estämiseksi ja tämän määräyksen täytäntöönpano Galiciassa

Kuinka laajasti, milloin ja millä tavoin unioni aikoo panna täytäntöön maatalousneuvoston 4. joulukuuta 2000 hyväksymän määräyksen yli 30 kuukauden ikäisten nautaeläinten ostamisesta hävittämistä varten mahdollisesti BSE- eli hullun lehmän tautiin sairastuneiden eläinten lihan kulutuksen estämiseksi? Kuinka tämä määräys pannaan täytäntöön Galiciassa? Kuinka monta eläintä se koskee, ja mitä teknisiä resursseja ja budjettivaroja siihen käytetään?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. maaliskuuta 2001)

Komissio hyväksyi poikkeuksellisista tukitoimenpiteistä nautanliha-alalla 18 päivänä joulukuuta 2000 annetussa asetuksessa (EY) N:o 2777/2000 ⁽¹⁾ säädetyn järjestelmän nautaeläinten ostamisesta teurastusta varten, ja järjestelmä otettiin käyttöön 1 päivästä tammikuuta 2001. Kyseessä on poikkeuksellinen markkinatukitoimenpide, jonka tarkoituksena on vetää nautanlihaa markkinoilta 30 päivään kesäkuuta 2001 asti, jolloin BSE-testit (nautan spongiforminen enkefalopatia) tulevat pakollisiksi kaikille teurastusjärjestelyyn kuuluville yli 30 kuukauden ikäisille eläimille.

Edellä mainitun asetuksen mukaan siihen asti voidaan myydä ainoastaan negatiivisen BSE-testituloksen saaneita yli 30 kuukauden ikäisiä eläimiä, ja jäsenvaltioiden on ostettava testaamattomat eläimet niiden poistamiseksi lopullisesti markkinoilta tuhoamalla.

Vaikka tätä asetusta sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa, joihinkin sen säännöksiin sallitaan kuitenkin poikkeuksia. Tanska, Alankomaat, Itävalta, Suomi ja Ruotsi eivät osallistu järjestelyyn aktiivisesti, kun taas Saksa ja Luxemburg ostavat eläimiä, vaikka ne voisivat testata kaikki teurastettaviksi tuotavat yli 30 kuukauden ikäiset eläimet.

Espanja osallistuu järjestelyyn täysimääräisesti, mutta mm. tekniseen kapasiteettiin, henkilöstön koulutukseen ja logistiikkaan liittyvät sisäiset ongelmat ovat viivästyttäneet toimien aloitusta.

Järjestelyyn kuuluvien eläinten lukumäärälle ei ole asetettu mitään ylärajaa. Maatalousbudjetissa on kuitenkin varattu 700 miljoonaa euroa yhteisön osarahoitusosuutta varten näissä ostoissa (70 % ostohinnasta).

Tätä osarahoitusosuutta lukuun ottamatta jäsenvaltiot vastaavat itse tarvittavasta rahoituksesta ja teknisestä kapasiteetista sen varmistamiseksi, että järjestely toimii asianmukaisesti.

(¹) EYVL L 321, 19.12.2000.

(2001/C 187 E/187)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0082/01

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(29. tammikuuta 2001)

Aihe: Pakolliset testit mahdollisten BSE-tapausten jäljittämiseksi Galician teurastamoissa teurastetuista yli 30 kuukauden ikäisistä eläimistä

Mikä on tilanne vuoden 2001 alusta lähtien näiden pakollisten testien toteuttamisen suhteen Galiciassa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(20. maaliskuuta 2001)

BSE-epidemian osalta yhteisössä vuoden 2000 lopulla tapahtuneen uuden kehityksen myötä 1. tammikuuta 2001 otettiin käyttöön kaikkien yli 30 kuukauden ikäisten, elintarvikeketjuun tulevien nautojen systemaattinen testaus tavoitteena vahvistaa edelleen BSE-tautiin liittyvää kuluttajansuojaa.

Jäsenvaltioita pyydettiin tämän vuoden alussa lähettämään komissiolle raportti uusien BSE:hen liittyvien yhteisön toimenpiteiden täytäntöönpanosta maassaan. Espanja vahvisti, että vaatimus testata kaikki yli 30 kuukauden ikäiset, ihmisravinnoksi teurastetut naudat oli pantu täytäntöön.

Komissio aikoo maaliskuusta 2001 lähtien osana uusia tarkastuskäyntejä tarkastaa, että toimenpiteiden täytäntöönpanoon on todella ryhdytty.

(2001/C 187 E/188)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0085/01

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle

(1. helmikuuta 2001)

Aihe: Nuorten afrikkalaisten maahanmuuttajien (miesten ja naisten) olosuhteista johtuvat kuolemantapaukset Etelä-Espanjan rannikolla

Nuoria afrikkalaisia, jotka yrittävät päästä Euroopan unionin alueelle, tarkemmin sanottuna Espanjaan, ja hakevat työtä ja hyvinvointia, jota ei ole heidän kotimaissaan, joita hallitsevat Euroopan valtioiden suojelemat korruptoituneet johtajat, vangitaan edelleen sadoittain viikossa. Monet maahan pyrkivistä kuolevat viheliäisissä olosuhteissa, joihin he joutuvat Gibraltarin salmen ylityksessä Espanjan viranomaisten maahanmuuttoon kielteisen suhtautumisen vuoksi. Tämä asenne käy selvästi ilmi äskettäin hyväksytystä ulkomaalaislaista, jossa on muukalaisvihaan viittaavia piirteitä. Vain muutamia vuosia sitten monet meistä pitivät pöyristyttävänä Yhdysvaltojen viranomaisten käyttäytymistä ja syytimme heitä niiden latinalais-amerikkalaisten "märkäpaitojen" kuolemasta, jotka yrittivät ylittää Rio Granden. Tänään saamme todistaa kauhistuneina samanlaisista tai oikeastaan vielä pahemmista tapahtumista Euroopan ja Afrikan välisellä Espanjan rannikolla ilman, että Euroopan viranomaiset tekevät mitään tällaisten tapausten estämiseksi.

Tänään 5. tammikuuta 2001 on kateissa Marokon ja Andalusias välillä kaksi pientä alusta, jotka ovat vakavassa vaarassa. Toisessa tiedetään olevan 48 ja toisessa 12 ihmistä. Mitä Espanjan hallitusta koskevia poliittisia toimenpiteitä neuvosto aikoo toteuttaa sen välttämiseksi, että Etelä-Espanjassa kuolee päivittäin niin monia nuoria afrikkalaisia, jotka haluavat päästä työhön Eurooppaan?

Vastaus

(24. huhtikuuta 2001)

Neuvosto muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se on useasti vastannut ja ottanut kantaa tähän kysymykseen. Neuvosto pyytää kysymyksen esittäjää tutustumaan vastauksiin, jotka neuvosto on antanut Rodi Kratsa-Tsagaropouloun kysymykseen P-1391/00, Camilo Nogueira Románin kysymykseen E-2878/00, André Brien kysymykseen E-1013/00 ja Carlos Bautista Ojedan kysymykseen P-3308/00.

(2001/C 187 E/189)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0086/01

esittäjä(t): **Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(29. tammikuuta 2001)

Aihe: Kahdentoista equadorilaisen maahanmuuttajan kuolema Murciaassa (Espanja) tapahtuneessa onnettomuudessa

Kaksitoista equadorilaista maahanmuuttajaa, jotka olivat matkalla työpaikkaansa ylikuormitetussa bussissa, kuoli 3. tammikuuta 2001 Murcian autonomiassa Espanjassa bussin törmätessä junaan tasoristeyksessä. Nämä 12 equadorilaista työskentelivät eräällä maatilalla laittomissa olosuhteissa ilman asianmukaista asuntoa, säännöllistä palkkaa, sosiaaliturvaa sekä ilman asianmukaisia työntekijöiden oikeuksia ja kansalaisoikeuksia. Heidän järkyttävä kuolemansa muistutti siitä, että tällä samalla Välimeren alueella työskentelee maataloudessa 20 000 Latinalaisesta Amerikasta muuttanutta, joilla ei ole Espanjan hallituksen yhteisön säännösten täytäntöönpanemiseksi hyväksymän ulkomaalaislain mukaista laillista oleskeluoikeutta, jos Espanjan hallituksen antamat tiedot pitävät paikkansa. Katsooko Espanjan hallitus, että on yhteisön lainsäädännön mukaista pitää equadorilaisia ja muita maahanmuuttajia edellä kuvatun kaltaisissa työ- ja asunto-oloissa ja olla suomatta heille kansalaisoikeuksia?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 2001)

Komissio on tietoinen valitettavasta onnettomuudesta, jossa kaksitoista laitonta maahanmuuttajaa sai surmansa, kun juna törmäsi tasoristeyksessä ylikuormitettuun linja-autoon, jossa heitä kuljetettiin työhön. Tämä ja muut samankaltaiset ikävät tapaukset osoittavat, että laittomassa työsuhteessa olevia työntekijöitä ei aina kohdella samalla tavoin kuin laillisia työntekijöitä. Siksi on erittäin tärkeää, että unionin tasolla kehitetään toimintamalleja, joiden avulla voidaan puuttua laittomaan maahanmuuttoon ja laittomiin työsuhteisiin. Euroopan unionin toimivalta tällä alalla perustuu EY:n perustamissopimuksen 63 artiklan 3 kohdan b alakohtaan (ent. 73 k artikla).

Toistaiseksi tällä alalla ei ole hyväksytty sitovia sääntöjä. Komissio aikoo esittää piakkoin tiedonannon laittoman maahanmuuton torjumisesta yhteisössä.

Komissio esitti vuonna 1998 tiedonannon laittomista työsuhteista. Tämän tiedonannon tarkoituksena oli aloittaa jäsenvaltioissa ja työmarkkinaosapuolten parissa keskustelu siitä, miten laittomia työsuhteita voitaisiin parhaiten torjua. Äskettäin on valmistunut selvitys toimista, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet kyseisen tiedonannon perusteella.

Komissio on myös hiljattain antanut tiedonannon yhteisön maahanmuuttopolitiikasta⁽¹⁾. Siinä todetaan, että tietyillä talouden aloilla tarvitaan maahanmuuttajia ja että maahanmuuton avulla voitaisiin osittain ratkaista EU:n väestön vähenemiseen liittyviä ongelmia. Laittomien maahanmuuttajien määrään voitaisiin siten vähentää myös uudistamalla maahanmuuttajien vastaanottopolitiikkaa.

⁽¹⁾ KOM(2000) 757 lopullinen.

(2001/C 187 E/190)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0090/01**esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle**

(29. tammikuuta 2001)

Aihe: BSE-tauti ja torjuntatoimien yhteisrahoitus

Unionin 15 jäsenvaltiota ovat panneet vaihtelevalla menestyksellä täytäntöön ministerineuvoston tekemiä päätöksiä, jotka koskevat suunnitelmaa, jolla pyritään nujertamaan BSE-tauti ja estämään sairauden leviäminen ihmisiin. Jotkut näistä toimista, kuten kuolleiden eläinten kuljettaminen ja riskimateriaalin tuhoaminen, johtavat karjankasvatusalan köyhtymiseen tietyillä alueilla Espanjassa, koska niiden kustannukset heijastuvat karjankasvattajiin. Koska karjatilat ovat perhetiloja, ala on jo heikossa asemassa. Lisäksi Espanjan hallitus ja aluehallitukset näyttävät olevan kyvyttömiä vastaamaan kustannuksista, joita aiheutuu Euroopan unionin hyväksymien toimien soveltamisesta.

Aikooko komissio myöntää ylimääräisiä määrärahoja, joilla voitaisiin rahoittaa yhteisesti toimia, kuten polttamista, kuljettamista, tutkimista ja testaamista sekä uusien vertailulaboratorioiden ja polttolaitosten rakentamista tai valtuuttamista, siten, että kustannukset eivät heijastuisi suoraan karjankasvatusalaan niin kuin joissakin tapauksissa on tapahtunut ja että nämä toimet todella toteutetaan ja että eurooppalaisten kuluttajien luottamus voidaan palauttaa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2001)

Komissio osallistuu jo nykyiselläänkin huomattavassa määrin tästä kriisistä aiheutuvien kulujen rahoittamiseen, esimerkiksi erityisillä ostojärjestelyillä, joista säädettiin poikkeuksellisista tukitoimenpiteistä naudanliha-alalla 18. joulukuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2777/2000⁽¹⁾, BSE-tautia koskevien pikatestien rahoittamisella ja naudanlihan yhteiseen markkinajärjestelyyn sovellettavalla julkisella interventiolla.

Toimenpiteiden rahoitusvaikutus on tällä hetkellä lähes miljardi euroa.

Varainhoitovuoden 2001 ensimmäisessä korjaavassa ja täydentävässä talousarviossa komissio pyytää budjettivallan käyttäjältä varauksessa olevien määrärahojen (60 miljoonaa euroa) asettamista käyttöön lisätiestien rahoittamiseksi.

Nykyisen taloushallinnon ja lainsäädännön puitteissa komissio ei voi ryhtyä rahoittamaan uusia toimenpiteitä, kuten ruhojen polttamista ja kuljettamista.

⁽¹⁾ EYVL L 321, 19.12.2000.

(2001/C 187 E/191)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0091/01**esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle**

(29. tammikuuta 2001)

Aihe: BSE-tauti ja lukuisten eläinten ja rehujen hautaaminen Mesfassa (Galicia)

Galiciasta löytynyt avoin kaatopaikka, johon oli heitetty kuolleita lemmiä, on saanut kuluttajat epäilemään yleisesti keinoja, joita Euroopan unionissa on hyväksytty BSE-taudin torjumiseksi. Pahinta on kuitenkin karjankasvatusalan köyhtyminen. Ala on jo heikossa asemassa, koska lähes kaikki Galician karjankasvustilat ovat perhetiloja ja koska ala ei ollut valmistautunut vakavaan kriisiin, joka sai alkunsa BSE-tautiin sairastuneiden eläinten löytymisestä.

Kaatopaikalle, jota oli käsitelty ainoastaan sammuttamattomalla kalkilla, oli heitetty lisäksi aiemmin yli 50 tonnia eläinperäistä rehua.

Koska kuolleiden lehmien ja rehujen kaatopaikalle heittämisestä vastaavien viranomaisten lausunnoista voi päätellä, että tämä kaikki on tehty yhteisön säännösten mukaisesti, kysyn komissiolta seuraavaa:

Onko laadittu eurooppalainen säännöstö, jossa osoitetaan, miten on käsiteltävä hävitettäväksi tarkoitettuja eläinten rehuja, jotka ovat saastuneet eläinperäisten jätteiden käytön vuoksi? Jos näin on, milloin tällainen säännöstö on laadittu? Voiko komissio kertoa, annetaanko tässä säännöstössä ohjeet tällaisten rehujen hävittämiseksi? Jos näin on, mitkä nämä ohjeet ovat?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(14. maaliskuuta 2001)

Eläinlääkintäsäännöistä eläinjätteen hävittämisessä, käsittelyssä ja markkinoille saattamisessa sekä taudinaiheuttajien ehkäisemisestä eläin- ja kalaperäisissä rehuissa sekä direktiivin 90/425/ETY muuttamisesta 27 päivänä marraskuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/667/ETY⁽¹⁾ mukaisesti eläinten ruhot on käsiteltävä hyväksytyssä laitoksessa eläinlääkintäviranomaisten valvonnassa. Poikkeuksellisissa oloissa ne voidaan hävittää polttamalla tai hautaamalla.

Eläinjätteen prosessoimisessa sovellettavista toimenpiteistä tarttuville spongiformisilta enkefalopatioilta suojaamiseksi ja komission päätöksen 97/735/EY muuttamisesta 19. päivänä heinäkuuta 1999 tehdyssä neuvoston päätöksessä 1999/534/EY⁽²⁾ edellytetään, että kaikki nisäkäperäinen eläinjäte prosessoidaan tiettyjen vähimmäisvaatimusten mukaisesti. Näitä vaatimuksia pidetään tehokkaimpina standardeina skrapien ja BSE:n aiheuttajien inaktivoimiseksi.

Jäsenvaltiot voivat antaa luvan tällaisen eläinjätteen prosessointiin menetelmällä, joka ei ole edellä tarkoitettujen standardien mukainen, kunhan prosessoitu aines tuhoetaan hautaamalla, polttamalla, polttamalla polttoaineena tai muulla vastaavalla menetelmällä, joka varmistaa, että aines hävitetään turvallisesti.

Yhteisön lainsäädännössä olevat lisävaatimukset BSE-riskin aiheuttavan eläinperäisen aineksen hävittämisestä on toimitettu arvoisalle kysyjälle hänen kirjalliseen kysymykseensä P-0052/01⁽³⁾ annetussa vastauksessa.

⁽¹⁾ EYVL L 363, 27.12.1990, s. 51. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Ruotsin ja Suomen liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ EYVL L 204, 4.8.1999.

⁽³⁾ EYVL C 174 E, 19.6.2001, s. 247.

(2001/C 187 E/192)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0092/01

esittäjä(t): **Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle**

(29. tammikuuta 2001)

Aihe: BSE-tauti ja jäsenvaltioissa toteutettavat toimet

EU:n ministerineuvosto teki 4. joulukuuta 2000 useita BSE-tautia koskevia päätöksiä. Se päätti muun muassa käynnistää kampanjan, jonka aikana yli 30-kuukautiset naudat testattaisiin BSE-taudin toteutukseksi, ja kieltää liha-luujauhon käytön väliaikaisesti 15 jäsenvaltiossa.

Kaikki jäsenvaltiot ovat aloittaneet menettelyt näiden päätösten täytäntöön panemiseksi, mutta tähän mennessä ne ovat toteuttaneet aivan erilaisia toimia ja käyttäneet niiden toteuttamiseen aivan erilaisia keinoja. Esimerkkitapaukseksi käy Ranska, jonka hallitus hyväksyi ennen näkemättömiä ja 1. heinäkuuta 2001 asti pakollisia toimia. Niihin sisältyvät muun muassa 26 vertailulaboratorion valtuuttaminen testien tekemistä varten nykyisten 13 vertailulaboratorion lisäksi ja 100 000 naudan testaaminen viikossa. Ero muihin Euroopan maihin, kuten Italiaan, joka on jo tunnustanut, ettei sillä ole voimavaroja tehtävän täyttämistä varten, tai Espanjaan, jossa on ainoastaan yksi vertailulaboratorio ja jossa testit eivät riitä kattamaan nykyistä kysyntää, herättää eurooppalaisissa kuluttajissa ja karjankasvatusalalla hämmennystä, koska eri jäsenvaltioiden hallitusten ja aluehallitusten toteuttamat toimet eroavat toisistaan.

BSE-tauti, joka on saanut alkunsa Isosta-Britanniasta tuodusta saastuneesta rehusta, on levinnyt koko Eurooppaan. Kaikki 15 jäsenvaltiota käsittelevät ongelmaa erilaisilla. Aikooko komissio antaa ohjeita, kuinka paljon testejä on tehtävä koko nautakarjasta BSE-taudin toteamiseksi ja kuinka monta vertailulaboratoriota tarvitaan näiden testien toteuttamiseksi? Aikooko se antaa ohjeita jätteiden käsittelystä, tuhoamisesta ja hävittämisestä vastaavien laitosten suositeltavasta määrästä ja suositella muita keinoja, joilla kuluttajien luottamus voidaan palauttaa ja joilla karjankasvatusala voi saada takaisin entisen asemansa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(15. maaliskuuta 2001)

Yhteisön BSE-tilanteen muututtua vuoden 2000 lopulla päätettiin joukosta yhteisön toimenpiteitä, joilla vahvistetaan kuluttajien suojaa BSE:tä vastaan ja torjutaan BSE:n leviämistä. Toimenpiteisiin kuuluvat kaikkien elintarvikeketjuun tulevien yli 30 kuukautta vanhojen nautojen järjestelmällinen testaaminen sekä väliaikainen kieltä käyttöä prosessoitua eläinperäistä proteiinia missään kotieläinten ravinnossa.

Nautojen BSE-testaukselle vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden epidemiologisesta valvonnasta 23. huhtikuuta 1998 tehdyssä komission päätöksessä 98/272/EY⁽¹⁾ (sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 29. joulukuuta 2000 tehdyllä komission päätöksellä 2001/8/EY)⁽²⁾ sekä nautojen testauksesta naudan spongiformin enkefalopatian esiintymisen varalta 29. marraskuuta 2000 tehdyssä komission päätöksessä 2000/764/EY⁽³⁾ (sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2001/8/EY). Sääntöjen mukaan kaikki yli 30 kuukautta vanhat naudat, jotka kuolevat tilalla tai kuljetuksessa, on testattava satunnaistestein, joissa sovellettava vähimmäisnäytämäärä vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle sen nautakarjan koon mukaan. 1. heinäkuuta 2001 lähtien on kaikki yli 30 kuukautta vanhat, ihmisravinnoksi teurastettavat naudat testattava BSE:n varalta.

Poikkeuksellisista tukitoimenpiteistä naudanliha-alalla 18. joulukuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2777/2000⁽⁴⁾ säädetään lisäksi, että kaikki yli 30 kuukautta vanhat, ihmisravinnoksi teurastettavat naudat on testattava BSE:n varalta 1. tammikuuta 2001 lähtien. Ihmisravinnoksi teurastamisen sijaan voidaan yli 30 kuukautta vanhat naudat vaihtoehtoisesti tarjota "hävitettäväksi ostamisen" järjestelmään.

Kuluvan vuoden alussa jäsenvaltioita pyydettiin toimittamaan komissiolle raportti uusien BSE:hen liittyvien yhteisön toimenpiteitten täytäntöönpanosta. Kaikki jäsenvaltiot ilmoittivat saattaneensa BSE-testaukseen liittyvät säännökset osaksi lainsäädäntöään. Osassa jäsenvaltioista saavutetaan täysi testauskapasiteetti kuitenkin vasta maaliskuun lopussa, mutta sillä välin voidaan yli 30 kuukautta vanhat naudat ostaa hävitettäväksi. Testauskapasiteetti vaihtelee laboratoriosta toiseen, joten ei olisi asianmukaista antaa ohjeita siitä, kuinka monta laboratorioita kussakin jäsenvaltiossa tarvitaan testaukseen.

Hyväksytyjen eläinjätteen tuhoamislaitosten kapasiteetti vaihtelee sekin paljon, joten laitosten lukumäärä ei välttämättä ole hyvä kapasiteetin mittari. Komissio on kuitenkin tietoinen eräitten jäsenvaltioiden ongelmista eläinjätteen ja eläinjätettä sisältävän rehun tuhoamisessa.

Komissio seuraa tilannetta tiiviisti myös jatkossa mm. Elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston tarkastusten kautta.

⁽¹⁾ EYVL L 122, 24.4.1998.

⁽²⁾ EYVL L 2, 5.1.2001.

⁽³⁾ EYVL L 305, 6.12.2000.

⁽⁴⁾ EYVL L 321, 19.12.2000.

(2001/C 187 E/193)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0093/01**esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle***(29. tammikuuta 2001)*

Aihe: Kuolleiden lehmien kaatopaikka Mesíassa (Galicia, Espanja)

Vuoden ensimmäisinä päivinä Galiciassa sijaitsevasta entisestä kvartsilouhoksesta löydettiin yli 300 eläimen ruumiit, jotka oli kuljetettu sinne salaa. Eläinten avolouhokseen heittämisestä ovat vastuussa sellaisen yrityksen työntekijät, jolle aluehallitus oli antanut tehtäväksi ruumiiden polttamisen, koska eläimet eivät kelvanneet osaksi ravintoketjua.

Espanjan ja Galician viranomaiset ovat perustelleet eläinten kaivokseen heittämistä syillä, joiden johdosta kysyn komissiolta seuraavaa:

Valvooko komissio, miten jäsenvaltiot toteuttavat ministerineuvoston hyväksymiä toimia BSE-taudin nujertamiseksi ja eurooppalaisten kuluttajien terveyden suojelemiseksi? Jos näin on, mitä valvontamekanismeja komissio käyttää?

Minkä rangaistuksen komissio aikoo antaa kuvatun kaltaisesta toiminnasta?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tässä konkreettisessa tapauksessa, jossa Galiciasta on löydetty eläinten ruumiiden kaatopaikka?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus*(13. maaliskuuta 2001)*

Komission politiikkana on seurata erittäin tarkasti kansanterveyteen ja eläinten terveyteen liittyviä asioita sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot täyttävät niille yhteisön lainsäädännössä asetetut velvoitteet.

Komission asiantuntijat suorittavat säännöllisesti tarkastuksia paikan päällä kaikissa jäsenvaltioissa varmistuakseen siitä, että BSE-tautia (naudan spongiforminen enkefalopatia) ja siihen liittyviä asioita säätelevää yhteisön lainsäädäntöä toteutetaan oikein.

Arvoisan parlamentin jäsenen esille tuoma asia on parhaillaan komission tutkittavana.

Mikäli komission selvityksissä tulee ilmi tapauksia, joissa Espanja ei ole noudattanut velvoitteitaan, komissio on valmis ryhtymään kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin yhteisön lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi. Tapauskohtaisesti voidaan myös aloittaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 226 artiklan (entinen 169 artikla) mukaisen rikkomismenettelyn mukaiset toimenpiteet.

(2001/C 187 E/194)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0096/01**esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle***(29. tammikuuta 2001)*

Aihe: BSE: verenluovutukset

BSE-kriisiin liittyen Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitukset ovat päättäneet unionin neuvoston hyväksymien yhteisön tason toimenpiteiden lisäksi myös kussakin jäsenvaltiossa sovellettavista täydentävistä toimenpiteistä. Niistä huomiota herättää erityisesti Ranskan hallituksen tekemä eräs päätös. Kyseessä on verenluovutusten kieltäminen henkilöiltä, jotka ovat asuneet Yhdistyneessä kuningaskunnassa BSE-kriisin esiintymisvuosina.

Onko komission mielestä mitään teknistä tai tieteellistä perustetta kieltää veren luovuttaminen henkilöiltä, jotka ovat asuneet Yhdistyneessä kuningaskunnassa hullun lehmän kriisin aikana?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(14. maaliskuuta 2001)

Tieteellinen ohjauskomitea on hiljattain ilmoittanut komissiolle⁽¹⁾, ettei Creutzfeld-Jacobin taudin uuden variantin tarttumista veren välityksellä ole kiistatonta tieteellistä näyttöä. Komissio on kuitenkin täysin tietoinen siitä, että tarttuminen on teoreettisesti mahdollista, ja alalla toimivat tieteelliset komiteat seuraavat jatkuvasti asiaa koskevia tieteellisiä tietoja, kun niitä julkaistaan.

Komissio ehdottaa tarvittaessa komitean lausuntojen perusteella ehkäiseviä toimenpiteitä. Tässä se myös ottaa huomioon lääkkeitä ja lääkinnällisiä laitteita käsittelevän tiedekomitean⁽²⁾ suosituksen, jonka mukaan on harkittava huolellisesti, kannattaako hylätä verenluovuttajat, jotka ovat olleet tietynä aikana alueilla, joilla on ollut tavallista suurempi riski altistua BSE-taudin aiheuttajalle. On pohdittava, onko tästä saatava turvallisuuden parantuminen oikeassa suhteessa, kun tarkastellaan sen kielteisiä vaikutuksia veren saataavuuteen ja verenluovuttajien määrään.

Lääkkeitä ja lääkinnällisiä laitteita käsittelevän tiedekomitean mukaan verenluovuttajiin sovellettavien hylkäysperusteiden kielteiset vaikutukset eivät kohdistu pelkästään tarjonnan vähentymiseen ja veren puutteeseen. Hylätyt luovuttajat olisi korvattava uusilla, todennäköisesti ensi kertaa verta luovuttavilla. Korvaamisesta aiheutuu lisäksi, koska veren välityksellä tarttuvien tautien esiintyvyys ensikertalaisilla on merkittävästi korkeampi kuin toistuvasti verta luovuttavilla. Näin ollen kaikkien uusien hylkäystoimien olisi oltava oikeassa suhteessa laskettavissa olevaan riskiin saada HI-virus, hepatiitti B -virus ja hepatiitti C -virus ensi kertaa vertaan luovuttavien verestä.

⁽¹⁾ Tieteellisen ohjauskomitean lausunto, annettu 26.–27. lokakuuta 2000, tieteellisestä tutkimuksesta BSE:n tarttumista veren välityksellä lampaisiin (Houston et al., Lancet, 16.9.2000).

⁽²⁾ Lääkkeitä ja lääkinnällisiä laitteita käsittelevän tiedekomitean riskinmäärittäystä koskeva päivitetty lausunto Creutzfeldt-Jacobin taudin tartumisesta ihmisperäisten aineiden kautta; alkuperäinen lausunto annettu 16.2.2000.

(2001/C 187 E/195)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0098/01

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(29. tammikuuta 2001)

Aihe: BSE: polttouunit

Monissa Euroopan maissa on esiintynyt uusia BSE-tapauksia, joissakin ensimmäistä kertaa. Jäsenvaltioiden viranomaiset joutuvat tämän vakavan ongelman eteen toteuttaessaan Euroopan unionin päättämät shokki-toimenpiteet, joiden tarkoituksena on suojella kuluttajien terveyttä ja jarruttaa epidemian leviämistä.

Eräs toimenpiteistä näyttää aiheuttavan suuria ongelmia: riskiainesten kuljettaminen ja hävittäminen. Vaikeaa tämä tuntuu olevan erityisesti niissä maissa, joissa tautia esiintyi ensimmäistä kertaa.

Ministerineuvoston viimeaikaisten päätösten mukaisesti hävitettävien nautojen määrä on niin suuri, että polttolaitokset ovat täysin tukossa. Helppoa ei näytä olevan myöskään eläinten kuljettaminen lopettamiskeskuksiin.

Tämä tilanne nostattaa perusteltua sosiaalista levottomuutta kuluttajien ja karjankasvattajien keskuudessa. Karjankasvattajien on useissa tapauksissa pakko ottaa kannettavakseen paitsi karjansa menettäminen, myös eläinten hävittämisestä johtuvat kuljetuskustannukset. Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa, jotta voitaisiin asianmukaisesti noudattaa yhteisön määräyksiä erikseen määriteltyjen riskiainesten kuljettamisesta ja hävittämisestä polttamalla?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2001)

Tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden vuoksi riskin aiheuttavan aineksen käytöstä ja päätöksen 94/474/EY muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/418/EY⁽¹⁾ mukaisesti erikseen määritelty riskiaines on hävitettävä kokonaan

- polttamalla ilman esikäsitteilyä tai tekemällä ensin esikäsitteily
- rinnakkaispolttamalla tekemällä ensin esikäsitteily
- hautaamalla hyväksytylle kaatopaikalle esikäsitteilyn jälkeen, joka on tehty vähintään 133 °C:ssa 20 minuutin ajan 3 baarin paineessa.

Päätöksen liitteessä I olevassa 4 kohdassa vahvistetaan, että jäsenvaltiot voivat sallia erikseen määritellyn riskiaineksen hautaamisen eläinlääkintäsäännöistä eläinjätteen hävittämisessä, käsittelyssä ja markkinoille saattamisessa sekä taudinaiheuttajien ehkäisemisestä eläin- ja kalaperäisissä rehuissa sekä direktiivin 90/425/ETY muuttamisesta annetun direktiivin 90/667/ETY⁽²⁾ 3 artiklan 2 kohdassa säädetyissä olosuhteissa menetelmällä, jolla ehkäistään TSE:n tartuntariski ja joka on toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä ja valvoma

Komission asiantuntijat suorittavat säännöllisesti tarkastuksia kaikissa jäsenvaltioissa sen varmistamiseksi, että BSE:tä koskevan ja siihen liittyvän yhteisön lainsäädännön, myös erikseen määriteltyä riskiaineesta koskevan lainsäädännön, täytäntöönpano on moitteetonta.

Jos tosiseikkojen toteamisen jälkeen komissio tulee siihen tulokseen, että jäsenvaltio ei täytä velvoitteitaan, komissio on valmis toteuttamaan kaikki toimivaltaansa kuuluvat tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan. Aiheellisissa tapauksissa toimiin kuuluu EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan (ent. 169 artiklan) mukaisen rikkomismenettelyn aloittaminen.

⁽¹⁾ EYVL L 158, 30.6.2000. Päätöstä on muutettu viimeksi komission päätöksellä 2001/2/EY, tehty 27.12.2000 (EYVL L 1, 4.1.2001).

⁽²⁾ EYVL L 363, 27.12.1990.

(2001/C 187 E/196)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0100/01

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(29. tammikuuta 2001)

Aihe: Galician myrskyjen vaikutukset kalatalouteen ja äyriäisten viljelyyn

Voimakkailla myrskyillä, jotka ovat viime lokakuusta lähtien tuhonneet Euroopan Atlantin puoleista rannikkoa, on ollut vakavia seurauksia talouteen Espanjassa Galician alueella sekä Portugalissa ja Ranskassa Atlantin rannikolla. Näiden alueiden tuotanto kärsii epäsuotuisasta säästä, sillä ne ovat erittäin riippuvaisia primaarisektorista (maatalous ja kalastus).

Veden suolapitoisuuden lasku on aiheuttanut äyriäisten laajaa kuolleisuutta. Galician äyriäistuotannon lasketaan kärsineen tämän vuoksi 7 miljardin pesetan tappiot. Kuolleisuus, joka eräiden lajin kohdalla on ollut 100 prosenttia, koskee myös toukkia. Se merkitsee, että tämän vuoden sadon lisäksi on menetetty myös seuraavan vuoden siemen.

Myrskyn aiheuttamat tuhot maataloudelle ja kalastukselle ovat suuremmat kuin koskaan. Viljelijät ovat pyytäneet viranomaisilta tukitoimia, kuten pehmeitä luottoja ja suoraa apua tulonmenetysten vuoksi.

Kalastajat puolestaan puhuvat "katastrofista, tragediasta ja epätoivosta". Tällä viitataan pieniin aluksiin pienimuotoisessa kalastuksessa, joka on ainoa tulonlähde monille perheille, joiden on ollut pakko elää alle 30 000 pesetan tuloilla kuukaudessa. Kolmen kuukauden seisokin jälkeen tilanne on niin vaikea, että monien on pakko turvautua rahan lainaamiseen ja sosiaaliapuun. Eräät kalastuskunnat ovat ottaneet pankkilainaa voidakseen antaa jäsenilleen välitöntä tukea.

Ottaen huomioon KOR:n määrärahojen perinteisen alhaisen toteutumisasteen, voisiko komissio harkita rannikkokalastukselle ja simpukanviljelylle annettavan tuen yhteisrahoittamista myrskystä eniten kärsineillä Euroopan alueilla, kuten Galiciassa? Onko Espanjan hallitus esittänyt tätä koskevia ehdotuksia?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 2001)

Komissio on parlamentin jäsenen tavoin huolissaan kalastajien ja simpukanviljelijöiden tilanteesta Galician kaltaisilla alueilla, jotka ovat viime kuukausina kärsineet huonoista sääolosuhteista.

Komissio huomauttaa, että jäsenvaltiot voivat kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999⁽¹⁾ 16 artiklassa määritellyissä olosuhteissa myöntää kalastajille kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR) osarahoitettuja korvauksia kalastustoiminnan väliaikaisen keskeytymisen vuoksi, kun se johtuu luonnonolosuhteiden aiheuttamista ennalta arvaamattomista syistä. Ohjelmakaudella 2000–2006 korvausten kokonaismäärä on kuitenkin rajoitettu miljoonaan euroon tai neljään prosenttiin yhteisön sektorille myöntämästä taloudellisesta tuesta jäsenvaltiossa, jota asia koskee.

Näin ollen Espanjan hallituksen on tehtävä asiaankuuluvat päätökset mahdollisten korvausten myöntämisestä.

KOR:n täytäntöönpanon osalta Espanjassa komissio korostaa, että toteuttamisaste kaudella 1994–1999 on lähes sata prosenttia. Kaudella 2000–2006 KOR:ttä toteutetaan ohjelmassa suunnitellulla tavalla.

⁽¹⁾ EYVL L 337, 30.12.1999.

(2001/C 187 E/197)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0102/01

esittäjä(t): Brice Hortefeux (PPE-DE) komissiolle

(29. tammikuuta 2001)

Aihe: Euroon siirtymisen avainkauden valinta

Komissio hyväksyi 11. lokakuuta 2000 suosituksen, joka koskee toimia taloudellisten toimijoiden valmistelemiseksi euroon siirtymiseen. Komission tiedonannossa ehdotetaan, että näitä toimijoita tulisi rohkaista totuttelemaan euron käyttöön vuoden 2001 kolmannella neljänneksellä.

Tämä kesäkuusta syyskuuhun kestävä avainkausi on samalla kausi, jolloin useimmat ihmiset, mukaan lukien yhteisön toimielinten henkilöstö, ovat vuosilomillaan. Sen vuoksi näyttää epätodennäköiseltä, että sosioekonomiset toimijat ja Euroopan kansalaiset saataisiin mobilisoitua kyseisenä aikana.

1. Miksi vuoden 2001 kolmas neljännes valittiin euroon siirtymisen avainkaudeksi?
2. Eikö komissio pelkää aiheuttavansa tarpeettomia sekaannuksia, kun se suosittelee pankkitilien muuntamista euroiksi vuoden 2001 kolmannella neljänneksellä, jolloin suuri osa Euroopan kansalaisista on lomalla?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(15. maaliskuuta 2001)

Vuoden 2001 kolmas neljännes valittiin kahdesta syystä. Ensinnäkin talouden toimijat totutetaan siten käyttämään euroa aktiivisesti riittävän kauan, jotta se tulee heille tutuksi. Toiseksi näin mahdollistetaan siirtymäjärjestelyjen parempi porrastaminen ja hallinta sekä vältetään seteleiden ja kolikoiden käyttöönoton osuminen samaan ajankohtaan – niiden ennakkojakeluhan tapahtuu syyskuusta joulukuuhun 2001.

Tilien muuntamiseen euroiksi liittyy pankkien suuri tiedotuskampanja, jolla pyritään torjumaan kaikki sekaannukset ja varmistamaan rahanvaihdon täysi avoimuus.

(2001/C 187 E/198)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0106/01

esittäjä(t): Dana Scallon (PPE-DE) komissiolle

(1. helmikuuta 2001)

Aihe: Hondurasin auttaminen pyörremyrskyn jälkeen

Euroopan unioni lupasi useita miljoonia euroja Hondurasille pyörremyrskyn jälkeen koulujen ja klinikoiden kunnostusta varten, mutta vaikuttaa siltä, että tähän päivään mennessä yhtään ainuttakaan euroa ei ole toimitettu perille. Miksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(8. maaliskuuta 2001)

Kaikkein välittömiin tarpeisiin vastatakseen Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimisto (ECHO) toteutti vuosina 1998–1999 Hondurasissa hätäaputoimia, joihin käytettiin yhteensä 15 miljoonaa euroa, ja sitoi lisäksi 1,5 miljoonan euron määrärahan vuodelle 2000. ECHOn toimissa toimitettiin tukea kolmelle alalle: vesihuolto ja puhtaanapito, terveydenhuolto sekä talojen kunnostus. Koko alueen elintarviketurvaa tuettiin vuonna 1999 yhteensä 30 miljoonalla eurolla, josta suurin osa kohdennettiin Hondurasiin. Hondurasille kohdennettua elintarvikeapua sekä ECHOn tukea toimitettiin eurooppalaisten ja paikallisten kansalaisjärjestöjen kautta kaikkialle maahan pyörremyrskyn jälkeisten kuukausien aikana.

Tämän merkittävän hätäavun lisäksi yhteisö on vakaasti sitoutunut osallistumaan hirmumyrsky Mitchin koettelemien Keski-Amerikan maiden jälleenrakennus- ja uudistusohjelman toteuttamiseen. Tässä on kyse pitkän aikavälin toiminnasta, joka on edellyttänyt perusteellisia valmisteluja ja yhteensovittamista kansallisten kehittämisstrategioiden ja muiden avunantajien toimien kanssa. Tässä yhteydessä komissio voi ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se on aloittanut Keski-Amerikan alueellisen jälleenrakennusohjelman (PRRAC) toteuttamisen. Ohjelman hallinnoinnista ja julkisten varojen asianmukaisen käytön varmistamisesta vastaa komission Nicaraguassa sijaitsevaan lähetystöön sijoitettu työryhmä, johon kuuluu virkamiehiä ja paikallisia toimihenkilöitä.

Ohjelmaan käytetään yhteensä 250 miljoonaa euroa, ja sen piiriin kuuluvat asianomaisessa neljässä avunsaajamaassa (El Salvador, Nicaragua, Honduras ja Guatemala) kansanterveys, vesihuolto ja puhtaanapito, asuminen ja koulutus. Pyrkimyksenä on jatkaa ja tehostaa komission muiden yksiköiden aiemmin aloittamia toimia. Komissio teki Keski-Amerikan alueellista jälleenrakennusohjelmaa varten ensimmäisen, suuruudeltaan 82,5 miljoonan euron rahoitusta koskevan sitoumuksen joulukuussa 1999. Ohjelman toista osaa varten komissio sitoi 22. joulukuuta 2000 yhteensä 44 160 000 euroa, josta noin 22 miljoonaa euroa on kohdennettu Hondurasiin.

Keski-Amerikan alueellisen jälleenrakennusohjelman Hondurasia koskevasta ohjelmalohkosta (Subprograma Honduras) Hondurasille on osoitettu 52,7 miljoonaa euroa vuosina 1999–2002 toteutettavia toimia varten. Vuonna 1998 ohjelmaan kuuluvan tutkimuksen ja teknisen avun hankkeen määrärahoista 8,2 miljoonaa euroa sidottiin Hondurasiin liittyviin toimiin.

Edellä mainittujen ohjelmien lisäksi komission on tarkoitus myöntää voimakkaasti velkaantuneita köyhiä maita koskevan aloitteen (HIPC-aloite) yhteydessä Hondurasille noin 15 miljoonaa euroa. Nämä varat maksetaan, kun Kansainvälinen valuuttarahasto on vahvistanut, että Honduras täyttää niiden saamisen edellytykset.

Yhteisö toteuttaa Hondurasissa parhaillaan myös perinteiseen kahdenväliseen yhteistyöhön kuuluvan kehitysavun turvin useita hankkeita, joihin kuuluu koulutukseen ja terveydenhuoltoon liittyviä ohjelmia. Vuoden 1999 maaliskuussa käynnissä oli noin 40 yhteisön hanketta, joita vastaava määräraha on yhteensä 60 miljoonaa euroa.

(2001/C 187 E/199)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-0109/01

esittäjä(t): Heidi Hautala (Verts/ALE) komissiolle

(1. helmikuuta 2001)

Aihe: Eläinten kuljetukseen käytettävien moottoriajoneuvojen valmistamisen parantaminen

Kuten komissio muistaa, suuren työn ja asianomaisten osapuolten kuulemisen jälkeen heinäkuussa 1997 julkaistiin ehdotus direktiivin 70/156/ETY⁽¹⁾ muuttamisesta tiettyjen eläinten kuljetukseen käytettävien moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksynnän osalta. Parlamentti suhtautui ehdotukseen myönteisesti ja se esitti heinäkuussa 1998 hyväksytyssä mietinnössä lukuisia tarkistuksia. Komissio hyväksyi monet näistä tarkistuksista ja julkaisi huhtikuussa 1999 muutetun ehdotuksen.

Kun otetaan huomioon komission hiljattain julkaisema raportti, jossa korostetaan kuljetettävien eläinten hyvinvointiongelmien jatkumista, ja se, että osa näistä ongelmista johtuu puutteellisesti valmistetuista ajoneuvoista, onko komissio samaa mieltä siitä, että ehdotetulle direktiiville, jossa säädetään eläinten kuljetukseen käytettävien ajoneuvojen valmistamisen parantamisesta, olisi annettava ensisijainen asema? Voiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä saavuttaakseen yhteisen kannan neuvoston kanssa ilman lisäviivästyksiä, jotta tämän tärkeän säädöksen käsittely edistyisi?

⁽¹⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(15. maaliskuuta 2001)

Komissio on samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että on tärkeää parantaa karjankuljetusolosuhteita. Tässä tarkoituksessa annettiin heinäkuussa 1997 ehdotus direktiiviksi, joka koskee tiettyjen eläinten kuljetukseen käytettävien moottoriajoneuvojen ja perävaunujen tyyppihyväksyntää⁽¹⁾.

Tämä direktiivi auttaa osaltaan turvaamaan tekniset edellytykset eläinten hyvinvoinnille kuljetusten aikana.

Ehdotusluonnoksessa määritellään Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 95 artiklaan (entinen 100 a artikla) perustuvat edellytykset ja säädetään tiettyjen eläinten kuljetukseen käytetyistä ajoneuvoista annettujen teknisten määräysten kokonaisvaltaisesta yhdenmukaistamisesta. Ehdotettu lähestymistapa noudattaa moottoriajoneuvosektorilla noudatettua yleistä lähestymistapaa, joka käy ilmi yhteisön moottoriajoneuvojen tyyppihyväksyntää säätelevästä puitedirektiivistä (neuvoston direktiivi 70/156/ETY, annettu 6 päivänä helmikuuta 1970, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 26 päivänä kesäkuuta 2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/40/EY⁽²⁾).

Parlamentissa 16. helmikuuta 1998 tapahtuneen ensimmäisen käsittelyn jälkeen muutettu ehdotus hyväksyttiin 2. maaliskuuta 1999⁽³⁾ ja lähetettiin neuvostolle.

Puheenjohtajamaa Ruotsin aikomuksena on saavuttaa asiassa yhteinen kanta puheenjohtajuuskautensa aikana.

⁽¹⁾ EYVL C 290, 24.9.1997.

⁽²⁾ EYVL L 203, 10.8.2000.

⁽³⁾ EYVL C 110, 21.4.1999.

(2001/C 187 E/200)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0115/01**esittäjä(t): Philip Bradbourn (PPE-DE) komissiolle***(18. tammikuuta 2001)*

Aihe: Milanon Linaten lentokentän käytön rajoittaminen

Voiko komissio vahvistaa, että sen 21. joulukuuta 2000 tekemä päätös, joka koskee muiden kuin italialaisten lentoyhtiöiden oikeutta käyttää Milanon Linaten lentokenttää, on laillinen ja edistää lentoyhtiöiden välistä vapaata kilpailua?

Eikö tämä päätös komissionkin mielestä aiheuta haittaa matkustajille, jotka nyt joutuvat käyttämään Malpensas lentokenttää?

Eikö päätös komissionkin mielestä uhkaa alueiden välisten lentopalvelujen tulevaa kehitystä, koska palveluntarjoajien on yhä vaikeampaa ylläpitää tällaisia palveluja Milanoon lennettävien lentojen rajoitetun määrän vuoksi?

Voiko komissio esittää arvion päätöksestään 30. kesäkuuta 2001 mennessä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus*(27. helmikuuta 2001)*

Yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23. heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdassa säädetty lentoliikenteen harjoittamisen vapauden periaate merkitsee yleisesti, että yhteisön lentoliikenteen harjoittajat voivat valita samaan lentoasemajärjestelmään kuuluvien lentoasemien väliltä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin rajoittaa edellä mainittua vapaata pääsyä saman asetuksen 8 artiklan 1 kohdan perusteella, jossa säädetään seuraavaa:

”Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen säännellä liikenteen jakamista samaan lentoasemajärjestelmään kuuluvien lentoasemien välillä syrjimättä lentoliikenteen harjoittajia näiden kansallisuuden tai identiteetin perusteella.”

Komissio arvioi 21. joulukuuta 2000 tekemässään päätöksessä⁽²⁾, että liikenteen jakamista Linaten ja Malpensas lentoasemien välillä koskevat säännöt, joista säädetään Italian 3. maaliskuuta 2000 antamalla asetuksella, ovat 8 artiklan 1 kohdan säännösten mukaiset, jos niitä muutetaan Italian viranomaisten 4. joulukuuta 2000 päiväämässä kirjeessä kuvatulla tavalla. Muutokset tehtiin 5. tammikuuta 2001 komission päätöksen mukaisesti.

Kuten edellä mainitussa päätöksessä mainittiin, komission nimittämä riippumaton asiantuntija toi esille Linaten lentoaseman puutteelliset julkiset liikenneyhteydet ja katsoi, ettei Malpensas lentoaseman sijaintia Milanon kaupungin keskustaan nähden voida enää pitää sellaisena syynä, jonka vuoksi käyttäjät valitsevat mieluummin Linaten lentoaseman, koska Malpensas lentoasemaa palvelevia liikenneinfrastruktuureja on parannettu huomattavasti.

Asetuksessa (ETY) N:o 2408/92 ei säädetä 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehtyjen päätösten tarkistamismenettelystä. Komissio viittaa kuitenkin 21. joulukuuta 2000 tekemässään päätöksessä Italian sitoutumiseen tilannetta uudelleenarviointiin ennen vuoden 2001 loppua.

⁽¹⁾ EYVL L 240, 24.8.1992.

⁽²⁾ TREN/AMA/12/00.

(2001/C 187 E/201)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0116/01**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle**

(18. tammikuuta 2001)

Aihe: Yksityistäminen ja julkisten palvelujen tariffit

Italiassa vallitsee monopolitilanne, josta häittää julkisten palvelujen tarjontaa. Se on eräs pääasiallinen syy kotitalouksien ja yritysten maksamiin korkeisiin hintoihin. Tällä on vakavia seurauksia kilpailukyvyyn kannalta ja siksi, että se estää todellisen kilpailullisen talousjärjestelmän syntymisen.

Vuodeksi 2001 suunnitellut tariffikorotukset ovat huomattavia: kaasu + 3,7 prosenttia, vesi + 0,5 prosenttia, moottoritiet + 1,79 prosenttia, rautatiet + 5,2 prosenttia, RAI:in tv-lupamaksu + 3 000 ITL, Telecom-liittymä kotitalouksille + 140,4 prosenttia ja yrityksille + 9,3 prosenttia. Lisäksi tietyt postitariffit nousevat.

Näiden tariffikorotusten taustalla on epäonnistuminen yksityistämispolitiikassa, jossa osake-erien valvonta on jätetty valtiovarainministeriölle, kuten ENEL:in tapauksessa, tai koska yksityisille on annettu suotuisamat toimintaehdot kuin kilpailijoille, kuten Telecomin tapauksessa.

1. Onko komissiolla Euroopan unionin maiden välillä tehtyjä vertailututkimuksia yksityistämistä ja julkisten palvelujen tariffeista?
2. Katsooko komissio, että yksityistämisstrategioiden ei tule merkitä vain yksinkertaista siirtoa julkiselta yksityiselle sektorille, vaan niissä tulee pyrkiä todelliseen kaupan vapauttamiseen ja mahdollisimman suureen kilpailuun, josta käyttäjät hyötyvät joko kustannusten tai palvelujen laadun suhteen?
3. Katsooko komissio, että Italiassa ja koko Euroopan unionissa on sitouduttava vastustamaan sekä julkisen että yksityisen sektorin monopoleja julkisten palvelujen alalla?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2001)

Komission tiedossa ei ole vertailevia tutkimuksia yksityistämisen vaikutuksista julkisten yleishyödyllisten palvelujen kustannuksiin. Komissio seuraa kuitenkin hintojen kehitystä aloilla, joita vapautetaan yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Esimerkiksi komission kuudes raportti televiestinnän sääntelypaketin täytäntöönpanosta⁽¹⁾ osoittaa, että teleliikenteen tariffit ovat yleisesti laskeneet vapauttamisen alettua.

Komissio on samaa mieltä siitä, että näiden palvelujen hintojen ja laadun määrää periaatteessa markkinoilla vallitseva kilpailu. Markkinoiden avaaminen kilpailulle on yhteisön näiden alojen lainsäädännön päätavoitteita.

Liikenne-, televiestintä-, sähkö-, kaasu- ja postialalla yhteisön lainsäädäntö johtaa monopolien poistumiseen tai ainakin niiden rajoittumiseen eräisiin infrastruktuurin aloihin, joilla moninkertainen tarjonta olisi epätaloudellista (luonnolliset monopolit). Postialalla sallitaan lisäksi rajoitettu monopoli siltä osin kuin se on yleispalvelun rahoittamiseksi tarpeen. Komissio on kuitenkin ehdottanut yhteisön postipalvelujen kilpailulle avaamisen jatkamiseksi direktiiviin 97/67/EY muutoksia⁽²⁾, joilla pienennettäisiin monopolien alaa. Lisäksi alakohtainen lainsäädäntö sekä EY:n perustamissopimuksen 82 artikla (entinen 86 artikla) tarjoavat monia välineitä monopoliaseman väärinkäytön torjumiseksi. Komissio valvoo itsekin täytäntöönpanoa, mutta rohkaisee myös kansallisia sääntely- ja kilpailuviranomaisia soveltamaan näitä sääntöjä ponneikkaasti.

(1) KOM(2000) 814 lopullinen.

(2) EYVL C 337 E, 28.11.2000.

(2001/C 187 E/202)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0117/01**esittäjä(t): Marit Paulsen (ELDR) komissiolle***(18. tammikuuta 2001)**Aihe:* Eläintensuojelua koskeva lainsäädäntö Euroopassa

Tiedotusvälineet kuvailevat jälleen, kuinka huonosti eläimet voivat EU:n jäsenvaltioissa (tällä kertaa Belgiassa). Jälleen kerran Euroopan kansalaiset ovat raivoissaan tästä käsittämättömästä julmuudesta. Ja jälleen kerran komissio vastaa, että tästä tehdään loppu.

Komission 6. joulukuuta 2000 antama kertomus⁽¹⁾, joka koskee tilannetta eläintensuojelun alalla, osoittaa pelottavan selvästi, kuinka eläimet monissa maissa alistetaan epäinhimillisiin kärsimyksiin ja kuinka toimivaltaiset viranomaiset yhä uudestaan syyllistyvät puutteelliseen valvontaan. Kertomuksessa mainitaan jopa joukko mahdollisia toimenpiteitä tilanteen parantamiseksi ilmoittamatta näille kuitenkaan mitään aikataulua.

Koska komissio näin ollen aikoo ottaa käyttöön keskitetyn menettelytavan ja ehdottaa yhtenäistä ja kattavaa eläintensuojeluasetusta — sekä sen noudattamisen valvomiseksi välttämättömiä mekanismeja —, joka koituisi niin eläinten terveyden kuin kansanterveyden eduksi Euroopassa?

Vai eikö komissio katso tällaista säädöstä tarvittavan?

⁽¹⁾ KOM(2000) 809.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus*(7. maaliskuuta 2001)*

Komissio on täysin tietoinen ratkaisevasta asemastaan kasvatukseen, kuljetukseen ja teurastukseen liittyvien olosuhteiden parantamisessa.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa komission kertomuksessa eläinten suojelusta kuljetuksen aikana on tarkoitus analysoida yhteisön tätä alaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanon taso jäsenvaltioissa ja suositella tulevia toimia. Komissio arvioi kyseisessä kertomuksessa uusia lainsäädäntöehdotuksia, jotka ovat ensiarvoisen tärkeitä nykytilanteen parantamiseksi.

Useita aloitteita on jo toteutettu tai ollaan parhaillaan toteuttamassa eläinten kuljetuksen alalla ottaen huomioon ongelman kansainväliset ulottuvuudet. Siksi eläinten suojelua kuljetusten aikana koskeva yhteistyö ehdokasmaiden kanssa on aloitettu. Lisäksi komissio pyysi maaliskuussa 2000 neuvostolta valtuuksia aloittaa neuvottelut yhteisön liittymiseksi muutettuun eläinten suojelusta kansainvälisen kuljetuksen aikana tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen. Neuvosto on jo keskustellut ehdotuksesta kolmessa asiantuntijoiden tapaamisessa ja puheenjohtajamaa Ruotsi on määritellyt asian tärkeysjärjestyksessä ensisijaiseksi.

Pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa on jo tammikuussa 2001 keskusteltu luonnoksesta komission päätökseksi yhteisön sisäisessä eläinten kaupassa käytettävien eläinlääkärin antamien todistusten muuttamisesta niin, että niissä mainitaan kuljetuksen edellyttämä eläinten kunto.

Lisäksi komissio valmistelee kertomuksen suositusten mukaisesti useita eri lainsäädäntöaloitteita.

Vuoden 2001 alkupuoliskolla neuvostolle esitetään ehdotus ilmanvaihdon parantamista pitkien maantiekuljetusten aikana koskeviksi säännöksiksi, joilla muutetaan neuvoston asetusta (EY) N:o 411/98⁽¹⁾. Näillä säännöksillä varmistetaan eläinten suojaaminen äärimmäisiltä lämpötilan ja kosteuden vaihteluilta, jotka aiheuttavat suuria kärsimyksiä.

Neuvostolle esitetään myös toinen ehdotus, jonka tarkoituksena on muuttaa eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana ja direktiivien 90/425/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta 19 päivänä marraskuuta annettua neuvoston direktiiviä 91/628/ETY⁽¹⁾. Muutosehdotuksella pyritään parantamaan kuljetuksen reittisuunnitelmaa, ottamaan käyttöön yhdenmukaistettu järjestelmä lupien myöntämiseksi kuljetusyrityksille yhteisössä ja vahvistamaan ei-kuljetuskuntoisten eläinten tarkka määrittelmä. Lisätoimenpiteitä hevosten suojelemiseksi otetaan myös käyttöön. Vuoden 2001 lopulla odotettavissa olevan eläinten hyvinvointia käsittelevän tiedekomitean uuden lausunnon jälkeen tultaneen ehdottamaan kuljetusaikojen ja kuormaustiheyksien uudelleen määrittelyä, jossa otetaan huomioon uudet tieteellisten tutkimusten tulokset.

Toimenpiteiden onnistumisen tärkeä edellytys on, että jäsenvaltiot noudattavat yhteisön direktiivejä. Tämän varmistamiseksi komissio seuraa tilannetta tarkoin ja ryhtyy tarvittaviin toimiin, jos yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon taso ei ole parantunut. On kuitenkin syytä korostaa jäsenvaltioiden velvollisuutta varmistaa, että eläimiä kohdellaan inhimillisellä tavalla. Tämän velvollisuuden hyväksyminen olisi tärkein käytössä olevia normeja parantava yksittäinen myönteinen toimenpide.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 411/98, annettu 16 päivänä helmikuuta 1998, yli kahdeksan tuntia kestäviin eläin-kuljetuksiin käytettäville maantieajoneuvoille asetettavista eläinten suojelua koskevista lisävaatimuksista, EYVL L 52, 21.2.1998.

⁽²⁾ EYVL L 340, 11.12.1991.

(2001/C 187 E/203)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0118/01

esittäjä(t): Mauro Nobilia (UEN) komissiolle

(18. tammikuuta 2001)

Aihe: Oikeus saada korvauksia laittomasti perityistä lainakoroista Italiassa

Italian laissa n:o 108, joka annettiin 7. maaliskuuta 1996, vahvistetaan raja, jonka ylittävien korkojen katsotaan olevan koronkiskontaa. Kyseisessä laissa säädetään myös mainitun rajan laskentatavasta, joka perustuu kullakin vuosineljänneksellä vahvistettavaan tosiasialliseen ja yleiseen keskimääräiseen korkotasoon, joka puolestaan lasketaan ottamalla huomioon edellisen vuosineljänneksen luvut.

Luottolaitokset eivät kuitenkaan näytä noudattaneen tätä vaatimusta vahvistaessaan korkoja lainoille, jotka on otettu lain voimaantulon jälkeen.

Italian korkein oikeus päätti 17. marraskuuta 2000, että kaikki lainat, joiden korot ylittävät edellä mainitussa laissa vahvistetun rajan, ovat laittomia ja ne voidaan irtisanoa riippumatta siitä, milloin lainasopimus on tehty. Tämä koskisi siis myös ennen lain voimaantuloa tehtyjä lainasopimuksia.

Italian hallitus antoi tämän jälkeen asetuksen, jossa säädetään, että lainasopimusten laillisena korkona on pidettävä sopimuksen allekirjoittamishetkellä vahvistettua korkoa. Näin ollen ennen edellä mainitun lain voimaantuloa maksetuista laittomasti perityistä koroista ei voi saada korvausta. Asetuksessa säädetään myös, että pankkilaitosten ei tarvitse palauttaa huhtikuun 1997 (jolloin laki koronkiskonnan estämiseksi tuli voimaan) jälkeen laittomasti perittyjä korkoja.

Lisäksi asetuksessa säädetään, että sellaisista kiinteäkorkoisista lainoista, joita ei vielä 2. tammikuuta 2001 ole maksettu pois ja joiden korko ylittää laissa vahvistetun rajan, on automaattisesti neuvoteltava uudelleen viimeisten 25 vuoden aikana liikkeeseen laskettujen valtion pitkäaikaisten joukkovelkakirjalainojen keskimääräisen vuotuisen koron pohjalta.

1. Voiko komissio vahvistaa edellä esitetyt tiedot?
2. Jos tiedot pitävät paikkansa, eikö Italian hallituksen toimia voida tällöin pitää kartellin suojeluna?
3. Katsooko komissio, että Italian hallituksen antama asetus rikkoo kuluttajansuojasta ja kulutusluottojen saatavuudesta annettua yhteisön lainsäädäntöä?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(19. helmikuuta 2001)

Vastauksessaan arvoisan parlamentinjäsenen esittämään kirjalliseen kysymykseen P-4157/00 ⁽¹⁾ komissio on jo ilmoittanut toimenpiteistä, joihin se on ryhtynyt tässä Italian korkolakiin n:o 108/96 liittyvässä asiassa. Kyseisten toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä komissio pyysi 16. tammikuuta 2001 päivätyllä kirjeellä Italian hallitusta toimittamaan sille kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella se voi arvioida 29. joulukuuta 2000 annettua asetusta n:o 304 yhteisön oikeuden kannalta.

⁽¹⁾ EYVL C 174 E, 19.6.2001, s. 241.

(2001/C 187 E/204)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0119/01

esittäjä(t): Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) komissiolle

(1. helmikuuta 2001)

Aihe: Arominvahventajien E621 ja E632 (glutamaatti) mahdolliset terveysvaarat

Tiedotusvälineissä ilmestyy säännöllisesti tietoja vakavista terveydellisistä haitoista (päänsärkyä, ihottumaa, huimausta, unettomuutta), jotka mahdollisesti liittyvät arominvahventajia sisältävän ruuan nauttimiseen. Tässä yhteydessä mainitaan muun muassa arominvahventeet E621, E631 ja E632 (mononatriumglutamaatti).

Onko komissio selvillä kyseisistä tiedoista?

Onko kyseisten aineiden edellä kuvatut sivuvaikutukset otettu huomioon aineita koskevassa päätöksenteossa? Mitä johtopäätöksiä tehtiin sivuvaikutusten suhteen?

Aikooko komissio selvittää kyseisten aineiden mahdolliset haitalliset vaikutukset ja toteuttaa toimia niiden torjumiseksi? Jos vastaus on myönteinen, mikä on komission toimien aikataulu? Jos vastaus on kielteinen, miksi komissio ei aio tutkia asiaa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 2001)

Yhteisön lainsäädännön mukaan mononatriumglutamaatin (E 621) käyttö elintarvikkeissa yleensä on sallittu, ja sen hyväksytyt enimmäismäärät on 10 grammaa kilogrammaa kohti (g/kg). Dinatriuminosinaatin (E 631) ja dikaliuminosinaatin (E 632) käyttö on sallittu mausteissa hyvien tuotantotapojen mukaisesti. Näiden ainesosien – kuten kaikkien elintarvikkeiden lisäaineiden – turvallisuus on arvioitu elintarvikealan tiedekomiteassa ennen niiden käytön sallimista.

Elintarvikealan tiedekomitea käsitteli erityisesti mononatriumglutamaattia ja nk. kiinalaisen ravintolan syndroomaa elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden ainesosien aiheuttamia vastareaktioita käsittelevässä raportissaan, joka julkaistiin vuonna 1995.

Raportissa todettiin, että niille henkilöille tehdyissä testeissä, jotka ovat ilmoittaneet kärsivänsä kyseisestä syndroomasta, ei ole useinkaan pystytty vahvistamaan mononatriumglutamaattia oireiden aiheuttajaksi. Lisäksi näitä aineita löytyy laajalti kaikista eläin- ja kasvikudoksista.

Komissio ei näin ollen katso tarpeelliseksi muuttaa glutamaatteja ja iosinaatteja koskevaa nykyistä lainsäädäntöä mutta tarkastelee tilannetta säännöllisesti ja ottaa huomioon uusimmat tieteelliset tiedot, kuten muillakin aloilla.

(2001/C 187 E/205)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0127/01**esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle**

(1. helmikuuta 2001)

Aihe: Kyproksenturkkilaisen hallinnon suorittama kyproksenkreikkalaisen laitton pidätys

Noin kuukausi sitten turkkilaiset miehitysjoukot kidnappasivat ja pidättivät Kyproksen brittitukikohtien hallitsemalta alueelta Kyproksen kansalaisen Panikkos Tziakourmasin, tavoitteena hänen vaihtamisensa kyproksenturkkilaiseen huumekauppiaseen, joka oli pidätetty muutamia päiviä aikaisemmin Kyproksen tasavallan alueella ja jonka hallusta oli löydetty huomattava määrä huumeita.

Kun otetaan huomioon, että tällä turkkilaisten joukkojen kiristystoimenpiteellä yritetään rinnastaa yleisen rikoslain perusteella tutkintavankeudessa oleva henkilö syyttömän ja epäilyksen ulkopuolella olevan kansalaisen kanssa, aikooko komissio ryhtyä toimiin valtuuksiensa puitteissa tämän syyttömän kyproksenkreikkalaisen vapauttamiseksi, jota kyproksenturkkilainen hallinto pitää laittomasti vankina?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 2001)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra Christos Zacharakisin esittämään kirjalliseen kysymykseen P-0045/01 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 168.

(2001/C 187 E/206)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0135/01**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(31. tammikuuta 2001)

Aihe: Työvoiman liikkuvuus

Voisiko komissio kertoa, mitä näyttöä sillä on työvoiman liikkuvuuden asteesta Euroopan unionissa (sekä jäsenvaltioissa alueiden välillä että jäsenvaltioiden välillä) verrattuna työvoiman liikkuvuuteen Yhdysvalloissa ja Japanissa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(28. maaliskuuta 2001)

Vuonna 1999 arvioitiin, että hieman alle 4 prosenttia yli 15-vuotiaasta yhteisön väestöstä ei ollut asuinmaana olevan jäsenvaltion kansalaisia. Nettomuutto yhteisöön on noin 0,2 prosenttia väestön kokonaismäärästä. Yhdysvalloissa vastaava luku on 0,35 prosenttia. Japanin nettomuutto on erittäin pieni (12 000, kun väestön määrä on 126 miljoonaa).

Vuonna 1997 noin neljäsosa jäsenvaltioihin saapuneista maahanmuuttajista oli kyseisen maan kansalaisia, jotka palasivat omaan maahansa, 17 prosenttia tuli muista jäsenvaltioista ja 57 prosenttia unionin ulkopuolisista maista.

Vuosina 1998–1999 noin 1,4 miljoonaa henkilöä (3 prosenttia muuttajista) muutti ulkomailta Yhdysvaltoihin.

Arviolta yksi kuudesta työvoimaan kuuluvasta henkilöstä vaihtoi vuonna 1996 työpaikkaa Euroopassa, ja hieman yli 1,5 prosenttia työikäisestä väestöstä muutti NUTS2⁽¹⁾-alueiden välillä. Alueiden välinen muutto on määrältään paljon suurempi pohjoisissa jäsenvaltioissa (keskiarvo 2 prosenttia tai enemmän) kuin eteläisissä jäsenvaltioissa (alle 1 prosentin). Selvästi suurin liikkuvuus on noin 20-vuotiailla nuorilla (15–24-vuotiailla Alankomaissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa), ja liikkuvuus vähenee selvästi iän myötä.

Yhdysvaltojen väestölaskentakeskuksen (Census Bureau) mukaan 43 miljoonaa Yhdysvaltojen asukasta (15,9 prosenttia väestöstä) muutti vuonna 1999 uuteen asuinpaikkaan. Tämä on sikäläisen väestölaskennan historian pienin muuttomäärä. Yhteensä 59 prosenttia muutti saman väestölaskenta-alueen sisällä, 20 prosenttia muutti toiselle väestölaskenta-alueelle samassa osavaltiossa ja 18 prosenttia muutti toiseen osavaltioon.

Japanin tilastotoimiston mukaan vuonna 1999 Japanin sisällä muuttaneiden henkilöiden määrä oli 6,1 miljoonaa eli sisäinen muuttoaste oli 4,93 prosenttia. Tämä oli 1,4 prosenttia vähemmän kuin aiempina vuosina. Vuosi 1999 oli neljäs peräkkäinen vuosi, jona luku oli laskusuunnassa, sen jälkeen kun tietojen keruu aloitettiin vuonna 1954.

⁽¹⁾ NUTS (Nomenclature des Unités Territoriales et Statistiques, tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistö).

(2001/C 187 E/207)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0137/01

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(31. tammikuuta 2001)

Aihe: Lainsäädännöllisiä asioita koskevat keskustelut

Voisiko komissio, EU:n ministerineuvoston kokousten osanottajana, kertoa, puoltaako se tällaisten kokousten avaamista lehdistölle ja yleisölle silloin, kun niissä keskustellaan lainsäädännöllisistä asioista?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(5. maaliskuuta 2001)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan komission hänen kirjalliseen kysymykseensä E-0134/01 antamaan vastaukseen⁽¹⁾. Täsmennyksenä mainittakoon, että komissio osallistuu neuvoston kokouksiin (neuvoston työjärjestyksen 5 artikla), mutta että komissio ei ole neuvoston jäsen.

⁽¹⁾ EYVL C 174 E, 19.6.2001, s. 255.

(2001/C 187 E/208)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0138/01

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(31. tammikuuta 2001)

Aihe: Taloustilastojen ajankohtaisuus

Kun otetaan huomioon pitkät viiveet, jotka edeltävät kansantalouden tilinpidon neljännesvuosiarvioiden julkistamista – katso 22. joulukuuta annettua vastausta kirjalliseen kysymykseen E-3426/00⁽¹⁾ – mikä osuus EU:n ja euroalueen BKT:sta otetaan yleensä huomioon, kun Eurostat julkistaa ensimmäiset vuosineljänneksen BKT:n kasvua koskevat arvionsa?

⁽¹⁾ EYVL C 151 E, 22.5.2001.

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(15. maaliskuuta 2001)

Eurostat laatii neljännesvuosittaiset arviot euroalueen ja 15 jäsenvaltion bruttokansantuotteesta (BKT) kolme kertaa kolmen kuukauden aikana seuraavasti:

- ensimmäisen arvion 70 päivän kuluttua kolmen kuukauden pituisesta viiteajanjaksosta, 75 %:n osuudelta BKT:stä
- toisen arvion 100 päivän kuluttua, 90 %:n osuudelta
- kolmannen arvion 120 päivän kuluttua, 95 %:n osuudelta.

(2001/C 187 E/209)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0139/01

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(31. tammikuuta 2001)

Aihe: Taloustilastojen ajankohtaisuus

Kun otetaan huomioon, että valuuttamarkkinat ottavat laajalti huomioon eurovyöhykkeen BKT:ta, työllisyyttä ja tuottavuutta koskevat tilastotiedot, kun ne arvioivat euron arvoa suhteessa dollariin ja jeniin, ja kun otetaan huomioon, että kyseisten tilastotietojen on näin ollen kilpailtava tarjottujen muita alueita koskevien tilastotietojen kanssa, voisiko komissio kertoa, kuinka tiheään kansallista tuotantoa, työllisyyttä, tuottavuutta ja tuloja kuvaavia lukuja julkaistaan ja kuinka pitkä viive on sen ajankohdan, jota tilastotiedot koskevat, ja tilastotietojen julkistamisen välillä Yhdysvalloissa, Kanadassa ja Japanissa?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(3. huhtikuuta 2001)

Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle lähetetään taulukko, josta käy ilmi Yhdysvaltain, Japanin ja Kanadan keskeisten tilastotietojen julkaisupäivämäärät kysymyksessä mainittujen alojen osalta.

Komissio on täysin tietoinen valuuttamarkkinoiden kiinnostuksesta bruttokansantuotetta (BKT), työllisyyttä ja tuottavuutta koskevia tilastotietoja kohtaan ja on huolissaan siitä, että euroalueen tilastot julkaistaan useimmissa tapauksissa myöhemmin kuin Yhdysvalloissa, Japanissa ja Kanadassa. Komissio ja Euroopan keskuspankki ovat sen vuoksi äskettäin tehneet yhdessä ehdotuksen toimintasuunnitelmaksi, jonka Ecofin-neuvosto on hyväksynyt. Toimintasuunnitelman tarkoituksena on parantaa tietojenkeruuta ja tilastojen laatimista jäsenvaltioiden kansallisissa tilastokeskuksissa ja Euroopan yhteisöjen tilastotoimistossa (Eurostat). Parannukset tekevät keskeisten tilastojen nopeamman julkaisemisen mahdolliseksi.

(2001/C 187 E/210)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0145/01

esittäjä(t): Toine Manders (ELDR) ja Jules Maaten (ELDR) komissiolle

(31. tammikuuta 2001)

Aihe: Helposti syttyvistä materiaaleista valmistetut vaatteet

Volendamissa (Alankomaissa) sijaitsevassa huvittelupaikassa sattui äskettäin järkyttävä tulipalo, joka vaati kymmenen ihmisen hengen ja aiheutti kymmenille muille hengenvaaran tai elinikäisen vamman. Yksi tulipalon syttymisen syistä oli se, että huvittelupaikassa oli helposti syttyviä tuotteita, kuten vaatteita, jotka lisäsivät palon vaarallisuutta. Tämän tapauksen johdosta Alankomaiden vaatetusteollisuus ilmoitti, että vaatteiden tuoteselosteissa voidaan mainita vapaaehtoisesti vaatteissa käytettyjen materiaalien tulenarkuus.

1. Voiko komissio tutkia, onko mahdollista ja toivottavaa ryhtyä lainsäädäntötoimiin, joilla tehdään pakolliseksi vaatteiden tulenarkuuden ilmoittaminen vaatteiden tuoteselosteissa koko EU:ssa, jotta kuluttajat tulevat tietoisiksi mahdollisista riskeistä?
2. Voiko komissio edelliseen kohtaan viitaten tutkia, onko mahdollista ja toivottavaa varustaa tämänkaltaisella varoituksella kaikki kulutustavarat, jotka voivat syttyä helposti tuleen?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2001)

Vaatteiden tulenkestävyydestä ei ole erikseen annettu yhteisön säädöksiä. Vaatteet kuuluvat yleisestä tuoteturvallisuudesta 29. kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/59/ETY⁽¹⁾ soveltamisalaan. Kyseisessä direktiivissä säädetään yleisestä turvallisuusveloitteesta. Parhaillaan tarkistettavana olevassa direktiivin uudessa versiossa viitataan eurooppalaisiin standardeihin, joiden noudattaminen antaa olettaa tuotteiden olevan yleisen turvallisuusveloitteen mukaiset.

Komissio antoi näin ollen Euroopan standardointikomitealle joulukuussa 2000 toimeksiannon kehittää eurooppalaiset standardit yöasujen tulenkestävyydestä, koska käytettävissä olevien tilastojen mukaan tämäntyyppisiin asusteisiin liittyy erityinen riski. Komissio aikoo nyt tarkastella, onko tarpeen antaa uusi toimeksianto muuntotyyppisten asusteiden tulenkestävyydestä. Se aikoo tätä varten kuulla jäsenvaltioita ja muita asiaan liittyviä toimijoita, kuten kuluttajajärjestöjä ja teollisuuden järjestöjä, saadakseen niiden kannan asiaan ja hankkiakseen tietoja ja tilastoja viime vuosina tapahtuneista onnettomuuksista.

Komissio katsoo, että varoituksilla tuoteselosteissa voitaisiin täydentää käytettävissä olevia teknisiä ratkaisuja, jos näillä ratkaisuilla ei onnistuta poistamaan riskiä kokonaan. Standardointielin voisi järjestää varoituksia, mikäli sillä ei ole käytössään muita tyydyttäviä teknisiä ratkaisuja.

⁽¹⁾ EYVL L 228, 11.8.1992.

(2001/C 187 E/211)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0147/01

esittäjä(t): Vincenzo Lavarra (PSE) komissiolle

(23. tammikuuta 2001)

Aihe: Fibronit-yrityksen aiheuttama asbestivaara Barissa

Euroopan unioni pitää ensisijaisen tärkeinä toimintatapoja, joiden päämääränä on parantaa elämänlaatua kaupungeissa ja yleisemmin suojella ympäristöä, kaupunkilaisten terveyttä sekä työntekijöiden turvallisuutta työpaikoilla.

Barin kaupunki aikoo muokata rakennusmaaksi alueen, jolla on nyt jo toimintansa lopettaneen Fibronit-yrityksen kiinteistö, vaikka kyseisen kiinteistön edelleen olemassa olevissa rakenteissa ja entisen teollisuusalueen maaperässä on saastuttavia aineita.

Keskellä kaupunkia ja runsasväkisiä San Pasqualen ja Japigian asuinalueita sijaitsevan entisen Fibronit-yrityksen kiinteistön purkaminen ja kyseisen alueen uudelleenrakentaminen aiheuttaisi asbestipölyn vaarallisen leviämisen ympäristöön, millä olisi kielteisiä seurauksia asukkaiden ja kyseisen rakennusalueen työntekijöiden terveydelle.

Aloitetta vastaan on esitetty lukuisia näkemyksiä. Niitä ovat esittäneet niin politiikan ja asukasyhdistysten kuin myös akateemisen, terveydenhuollon ja ympäristöalan edustajat, ja näkemysten mukaan olisi vaaratomampaa ja siten suotavampaa tehdä alueesta yleinen puisto, jolloin alueen turvallisuus voitaisiin taata, ilman että asbestijäämiä siirretään muualle.

Voiko komissio edellisen perusteella vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Mihin toimenpiteisiin Euroopan unioni on ryhtynyt tai mihin toimiin se aikoo ryhtyä varmistaakseen sellaisten teollisuusalueiden valvonnan ja puhdistuksen, joilla esiintyy runsaasti asbestia?
2. Mitä keinoja tulisi Euroopan unionin mielestä käyttää, jotta asbesti voidaan poistaa kyseisen kaltaisissa tapauksissa, joissa teollisuusalue sijaitsee kaupungissa?
3. Katsooko komissio, että asiasta saatujen tietojen perusteella olisi suosittava keinoja, joiden avulla vältettäisiin asbestin saastuttaman maa-aineksen siirtäminen ja muokkaaminen?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(6. maaliskuuta 2001)

Yhteisön lainsäädännössä otetaan huomioon asbestiin liittyvät vaarat monelta eri kannalta.

Toimenpiteitä sellaisten työntekijöiden suojelemiseksi, jotka työssään altistuvat asbestista tai asbestia sisältävistä materiaaleista lähtöisin olevalle pölylle, otettiin käyttöön jo työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä, 19. syyskuuta 1983 annetulla neuvoston direktiivillä 83/477/ETY⁽¹⁾. Asbestin aiheuttaman ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä ja vähentämisestä 19. maaliskuuta 1987 annetussa neuvoston direktiivissä 87/217/ETY⁽²⁾ säädettiin useista asbestin käyttöön ja käytöstä poistamiseen liittyvistä yleisistä toimenpiteistä. Asbestijätteen käsittelystä on puolestaan säädetty myrkyllisistä ja vaarallisista jätteistä 20. maaliskuuta 1978 annetussa neuvoston direktiivissä 78/319/ETY⁽³⁾, joka on kumottu ja korvattu vaarallisista jätteistä 12. joulukuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/689/ETY⁽⁴⁾. Tämä säädös sisältää vaarallisten jätteiden käsittelyä koskevia yleisiä säännöksiä. Lisäksi jätteistä 15. heinäkuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY⁽⁵⁾, asetetaan jäsenvaltioille yleinen velvoite varmistaa, että jätteitä hyödynnetään ja niistä huolehditaan vaarantamatta ihmisten terveyttä sekä käyttämättä prosesseja tai menetelmiä, jotka saattavat vahingoittaa ympäristöä.

Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24. syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY⁽⁶⁾ 3 artiklassa säädetään, että "tarvittaviin toimenpiteisiin ryhdytään toiminnan lopullisen päättymisen jälkeen, jotta pilaumisvaara vältettäisiin ja tuotantoalue saatettaisiin tyydyttävään tilaan". Tämä koskee tiettyjä teollisen toiminnan luokkia, jotka ovat potentiaalisesti merkittäviä pilaantumisen aiheuttajia, kuten asbestia tuottavia ja asbestipohjaisia tuotteita valmistavia laitoksia. Laitosten, joille on myönnetty toimintalupa ennen lokakuuta 1999, on toimittava direktiivin säännösten mukaisesti lokakuusta 2007 alkaen. Laitokset, jotka on jo suljettu, kuten Fibronitin laitos, eivät kuulu tämän säädöksen sovellusalaan.

Yhteisöllä ei kuitenkaan ole lainsäädäntöä, joka koskisi nimenomaan runsaasti asbestia sisältävien tehdasalueiden puhdistusta tai päätöstä poistaa tai jättää poistamatta asbesti rakennuksista. Jäsenvaltiot voivat päättää edellä mainitun yhteisön lainsäädännön asettamista rajoissa, miten ne toimivat olemassa olevien rakennusten rakenteissa olevan asbestin kanssa.

⁽¹⁾ EYVL L 263, 24.9.1983.

⁽²⁾ EYVL L 85, 28.3.1987.

⁽³⁾ EYVL L 84, 31.3.1978.

⁽⁴⁾ EYVL L 377, 31.12.1991.

⁽⁵⁾ EYVL L 78, 26.3.1991.

⁽⁶⁾ EYVL L 257, 10.10.1996.

(2001/C 187 E/212)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0165/01**esittäjä(t): Nelly Maes (Verts/ALE) ja Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle**

(31. tammikuuta 2001)

Aihe: Luontotyyppidirektiivin mukainen tiedottaminen

Luontotyyppidirektiivissä tarjotaan EU:n jäsenvaltioille mahdollisuus toteuttaa yhteiskunnallisesti merkittäviä hankkeita, vaikka ne olisivatkin ristiriidassa luonnonsuojelullisten määräysten kanssa. Direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 4 kohdassa todetaan nimittäin seuraavaa: ”Jos suunnitelma tai hanke on alueelle aiheutuvien vaikutusten arvioinnin kielteisestä tuloksesta huolimatta ja vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuessa kuitenkin toteutettava erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien sosiaaliset tai taloudelliset syyt, jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat korvaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että Natura 2000:n yleinen kokonaisuus säilyy yhtenäisenä. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle toteutetut korvaavat toimenpiteet.”

Voiko komissio antaa kattavan ja yksityiskohtaisen selvityksen niistä ilmoituksista, jotka se on vastaanottanut direktiivin voimaantulon jälkeen?

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(14. maaliskuuta 2001)

Luontotyyppidirektiivi eli luontotyyppien ja luonnonvaraisen elämistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY tuli voimaan 5. kesäkuuta 1994, minkä jälkeen komissio on jäsenvaltioiden pyynnöstä antanut kaksi 6 artiklan 4 kohdan 2 alakohdan soveltamiseen liittyvää lausuntoa.

Lausunnot koskivat seuraavia tapauksia Saksassa:

- Mecklenburgische Schweiz, Recknitz- und Trebtal ja Peenetal vom Kummerower See bis Schadefahre -luonnonsuojelualueiden poikki kulkevan A20-moottoritien rakentamista Mecklenburg-Etu-Pommerin alueelle. Mainitut luonnonsuojelualueet ovat myös erityissuojelualueita ja yhteisön tärkeinä pitämiä alueita. Tapauksesta käynnistettiin valitusmenettelyt 94/4764 ja 97/4967. Komissio julkaisi 18. joulukuuta 1995 tapauksesta lausunnon 96/15/EY⁽¹⁾.
- DASA-lentokonetehtaan laajentamista Muehlenberger Lochin erityissuojelualueelle/yhteisön tärkeänä pitämälle alueelle Hampurissa. Hankkeen myötä oli odotettavissa, että Muehlenberger Loch, josta vuoroveden vaikutuksesta tulee matala laguuni, olisi osittain tuhoutunut tehtaan laajennuksen edellyttämän maantäyttöalueen vuoksi. Tapauksesta käynnistettiin valitusmenettely 96/4181, johon liitettiin seitsemän muuta valitusta. Komissio antoi 19. huhtikuuta 2000 tapauksesta lausunnon, josta on lähetetty jäljennös parlamentin jäsenelle ja parlamentin yksiköille.

Komissio on saanut jäsenvaltioilta useita ilmoituksia toimista alueilla, joita ei (vielä) ole nimetty Natura 2000 -alueiksi. Komissio ei ole antanut näihin ilmoituksiin mitään virallista vastausta, sillä alueiden nimeämisen pitäisi olla ensimmäinen toimi luontotyyppidirektiivin 6 artiklan soveltamisessa.

⁽¹⁾ EYVL L 6, 9.1.1996.

(2001/C 187 E/213)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0167/01**esittäjä(t): Ioannis Marinos (PPE-DE) komissiolle**

(1. helmikuuta 2001)

Aihe: Kyproksen miehitetyn osan Turkkiin liittämistä koskevat aiheet

Joulukuun 13. päivänä 2000 Pohjois-Kyproksen nukkevaltion ”viranomaiset” kidnappasivat Kyproksen tasavallan kansalaisen Panikos Tsiakourmasin, kun hän oli Kyproksen brittitukikohtien alueella. Tsiakourmas, joka on ollut pakolainen siitä asti, kun Turkin armeija tunkeutui Pohjois-Kyprokselle vuonna 1974,

sairastaa diabetesta ja on edelleen pidätettynä, vaikka tästä aiheutuu ilmeisiä vaaroja hänen terveydelleen. Kyproksen brittitukikohtien poliisin raportissa mainitaan, että tämä Kyproksen tasavallan kansalainen vietiin väkivalloin Turkin armeijan miehittämälle alueelle, ja huomautetaan, ettei mitään tietoja hänen sekaantumisestaan huumekauppaan ole olemassa. Tämä osoittaa, että miehityshallinnon tämänsuuntaiset väittämät ovat tekaistuja.

Tämä Turkin armeijan toiminta Kyproksella on jatkoa Strovilian alueella tapahtuneille provokaatioille, missä vallattiin osa neutraalia vyöhykettä, jota Yhdistyneet Kansakunnat aikaisemmin valvoi, sekä juokshautojen rakentamiselle Pilan kylän neutraalille vyöhykkeelle. On syytä huomata, että Turkin käytös Kyproksella on muuttunut yhä hyökkäävämmäksi siitä alkaen, kun tämä maa katsottiin EU-jäsenyyden suhteen "ehdokasvaltioksi". Turkkilaisen Sabah-sanomalehden artikkelissa, jonka paikkansapitävyyttä Turkin hallitus ei ole kiistänyt, Turkin kerrotaan harkitsevan miehitetyn Kyproksen osan liittämistä Turkkiin ja luokittelemista tämän maan "82:nneksi vilayetiksi" (lääniksi).

Voisiko komissio kertoa: Mitä toimia Euroopan komissio on toteuttanut, jotta Tsiakourmas saataisiin välittömästi vapautettua ja Turkki lopettaisi Kyproksen tasavaltaa (maan, jonka kanssa EU käy liittymisneuvotteluja) vastaan suunnatut hyökkäävät toimensa sekä omaksuisi eurooppalaiselle valtiolle sopivat käytäytymistavat? Lisäksi pyytäisin saada kuulla komission kannan, mitä tulee Turkin suunnitelmaan liittää itseensä yhden YK:hon kuuluvan itsenäisen valtion miehitetty alue.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 2001)

Komissio on tietoinen kyproksenkreikkalaisen rakennusurakoitsija Panikos Tsiakourmasin pidätyksestä 13. joulukuuta 2000. Näyttää siltä, että Panikos Tsiakourmas siepattiin hänen ollessaan Ison-Britannian valvoman itäisen tukikohdan alueella. Sieppauksen johdosta Ison-Britannian hallitus on keskustellut tapauksesta kyprosenturkkilaisten johtajan ja Turkin viranomaisten kanssa. Komissio seuraa tilannetta jatkossakin tarkkaan.

Kööpenhaminassa vuonna 1993 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston sopimiin jäsenyysehtoihin kuuluvat oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien toteutumisen varmistaminen. Tässä yhteydessä se, että Turkki täyttää Euroopan neuvoston jäsenyydestä sille johtuvat velvoitteet, on keskeisellä sijalla. Komissio valvoo näiden sitoumusten noudattamista kaikkien ehdokasmaiden osalta ja raportoi säännöllisesti Euroopan parlamentille ja jäsenmaille tilanteen kehittymisestä.

Helsingissä kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä mainitun EU:n ja Turkin välinen vahvistetun poliittisen vuoropuhelun ansiosta näitä kysymyksiä voidaan käsitellä edelleen. Myös tavanomaisia diplomaattisia kanavia käytetään tähän tarkoitukseen.

(2001/C 187 E/214)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0170/01

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(1. helmikuuta 2001)

Aihe: Ystävyyskaupunkien verkon luominen

Kreikan, Kyproksen, Ranskan ja muiden alueiden kunnat, jotka ovat solmineet ystävyys-suhteita myös ystävyyskaupunkiohjelman kautta, ovat perustaneet Välimeren ystävyyskaupunkien ja -alueiden yhteisen verkon pyrkimyksenään kehittää yhteistyötään parhain mahdollisin ehdoin. Tämän verkon luomisen tavoitteena on edistää yhteistä toimintaa ja yhteistyötä Välimeren maiden muiden ensimmäisen, toisen tai kolmannen asteen paikallishallintojen, tieteellisten tutkimuskeskusten ja -laitosten, EU:n toimielinten sekä kansainvälisten järjestöjen kanssa ja toisaalta etsiä Välimeren maiden kansojen kulttuurista identiteettiä.

Kun otetaan huomioon, että EU:n politiikassa tavoitellaan valtioiden välistä, hajautettua yhteistyötä:

1. Tunnustavatko EU:n toimielimet Välimeren ystävyyskaupunkien verkon juridisen perustan? Millä edellytyksillä ja ehdoilla verkon muodostamisen on tapahduttava?
2. Mitä mahdollisuuksia verkolla on osallistua EU:n eri ohjelmiin (ystävyykskaupungit, Meda, Euromed-Heritage jne.)?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(27. maaliskuuta 2001)

Komissio tunnustaa ystävyyskaupunkien verkostojen olemassaolon ja on erityisen ilahtunut niiden perustamisesta, sillä tämän tyyppisen toiminnan päämäärä — Euroopan kansalaisten lähentäminen ja keskinäisen yhteisymmärryksen parantaminen — toteutuu erityisen hyvin paikallisviranomaisten monenvälisellä yhteistyöllä.

Jotta kuitenkin verkostojen toimintaan voisi saada komission rahoitustukea, kaikkien verkoston jäsenten on oltava keskenään ystävyyskaupunkeja, ja tukihakemus on tehtävä asiaa koskevassa ehdotuspyynnössä määrätyn menettelyn mukaisesti.

Kaupunkien osallistuminen muihin yhteisön ohjelmiin on periaatteessa mahdollista kulloisenkin ohjelman ehtojen mukaisesti, kunhan tämä ei johda tuetun toiminnan päällekkäisrahoitukseen.

(2001/C 187 E/215)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0188/01

esittäjä(t): Toine Manders (ELDR) komissiolle

(1. helmikuuta 2001)

Aihe: Lapsityövoiman käyttö nuorten jalkapalloilijoiden tapauksessa

Olemme hiljan saaneet lukea lehdistöstä, että monet tunnetut eurooppalaiset jalkapalloseurat ovat hankkineet, enemmän tai vähemmän luotettavien Euroopan ulkopuolella toimivien välittäjien kautta, riveihinsä pitkäaikaisilla sopimuksilla ja poikkeuksellisen alhaisilla korvauksilla lukuisia lapsia, joista useat ovat hyvin nuoria. Samoien tietojen mukaan kyseisistä tuhansista nuorista monet menevät Eurooppaan pelaamaan jalkapalloa. Väitetään, että usein näillä pojilla on väärennetty eurooppalainen passi, joko tulevien seurojensa tietien tai ei (esimerkiksi Leonardo Rotterdamin Feijenoord-seurassa), sillä ilman eurooppalaista passia heidän on hyvin vaikeaa tai mahdotonta saada työ lupaa. Jos kyseiset nuoret lapset menestyvät jalkapalloilijoina, heille tarjotaan työsopimusta, mutta jos he epäonnistuvat, heidät jätetään kutakuinkin oman onnensa nojaan.

Tiedän, että kansallisilla jalkapalloliitoilla ei ole keinoja tai toimivaltuuksia puuttua asiaan.

1. Onko komissio tietoinen tästä käytännöstä?
2. Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että kyseinen käytäntö on vastoin Euroopan ihmisoikeus-sopimusta ja ILO:n yleissopimusta?
3. Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että kyseinen käytäntö on vastoin yhteisön kilpailumääräyksiä ja työntekijöiden vapaan liikkuvuuden periaatetta, koska rikkaat seurat harjoittavat Euroopan ulkopuolella mitä ilmeisimmin laittomia tai epätoivottuja käytäntöjä voidakseen saada sisämarkkinoilla käyttöönsä eurooppalaisten käsitysten mukaan hyvin edullista työvoimaa, kun korrektisti käyttäytyvät seurat puolestaan joutuvat hankkimaan työntekijänsä kalliilta eurooppalaisilta markkinoilta?
4. Onko komissiolle käytettävissään keinoja edellä mainittujen käytäntöjen torjumiseksi? Jos keinoja on olemassa, mitkä ne ovat? Onko komissio valmis turvautumaan niihin?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(26. maaliskuuta 2001)

Arvoisa parlamentin jäsen nostaa esiin useita arkoja kysymyksiä, joihin Euroopan lehdistö on kiinnittänyt huomiota viime kuukausina: pelaajia välittävien asiamiesten rooli ja asema, kaupankäynti nuorilla pelaajilla sekä väärennetyt passit.

Välittäjien osalta todettakoon, että komissio valmistelee parhaillaan kilpailusääntöihin perustuvaa menettelyä. Kansainvälinen jalkapalloliitto (FIFA) on ilmoittanut pyrkivänsä muuttamaan ammatin järjestäytymismuotoja ja parantamaan sen piirissä vallitsevaa moraalialia. Käynnistetyn menettelyn ansiosta on voitu muuttaa välittäjiä koskevia FIFA:n sääntöjä; muutos tuli voimaan 1. tammikuuta 2001. Myös eräät jäsenvaltiot ovat päättäneet antaa uusia säännöksiä voidakseen valvoa tiukemmin välittäjien toimintaa.

Komissiolla on hiljattain ollut tilaisuus ilmaista huolestuneisuutensa nuorilla pelaajilla käytävästä kaupasta. Se on tehnyt sen Helsingissä kokoontuvalle Eurooppa-neuvostolle esitetyssä urheilua koskevassa selvityksessä⁽¹⁾ sekä Lillessä 26. ja 27. lokakuuta 2000 järjestetyssä Euroopan urheiluforumissa, jonka yhteydessä pidettiin seminaari nuorten suojelusta.

Komissio seuraa valppaasti väärennetyjen passien aiheuttamaa tilannetta. On kuitenkin huomattava, että passien myöntämisehdot, väärennetyjen passien myöntämisen toteaminen ja rankaisutoimiin ryhtyminen väärennysten vuoksi kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Kaikki arvoisan parlamentin jäsenen esiin nostamat kysymykset ovat parhaillaan pohdintojen kohteena. Joulukuussa 2000 annetussa Nizzan julkilausumassa⁽²⁾ Eurooppa-neuvosto ilmaisee "huolestuneisuutensa alaikäisiin urheilijoihin, myös kolmansien maiden alaikäisiin urheilijoihin, kohdistuvasta kaupankäynnistä siltä osin kuin se ei vastaa olemassa olevaa työlaainsäädäntöä tai vaarantaa nuorten urheilijoiden terveyden ja hyvinvoinnin. Eurooppa-neuvosto kehottaa urheilujärjestöjä ja jäsenvaltioita tutkimaan kyseistä kaupankäyntiä ja valvomaan sitä sekä ryhtymään tarvittaessa asian edellyttämiin toimiin". Jäsenvaltioiden on huolehdittava myös siitä, että nuorten työntekijöiden suojelusta 22 päivänä kesäkuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/33/EY⁽³⁾ säännöksiä noudatetaan.

⁽¹⁾ Komission selvitys Eurooppa-neuvostolle nykyisten urheiluun liittyvien rakenteiden turvaamisesta ja urheilun yhteiskunnallisen tehtävän säilyttämisestä Euroopan yhteisössä – Urheilua koskeva selvitys Helsingissä kokoontuvalle Eurooppa-neuvostolle, KOM(1999) 644 lopullinen.

⁽²⁾ Puheenjohtajan päätelmät, Nizzan Eurooppa-neuvosto, 7., 8. ja 9. joulukuuta 2000, liite IV: Julkilausuma yhteisten politiikkojen täytäntöönpanossa huomioon otettavista eurooppalaisen urheilun erityispiirteistä ja sen yhteiskunnallisesta merkityksestä.

⁽³⁾ EYVL L 216, 20.8.1994.

(2001/C 187 E/216)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0198/01

esittäjä(t): Neil MacCormick (Verts/ALE) komissiolle

(29. tammikuuta 2001)

Aihe: Miinojen paikantaminen ja raivaus

Entisillä sotatoimialueilla sijaitsevien miinakenttien raivaukseen on kiireesti kehitettävä menetelmiä. Kuinka paljon komissio voi myöntää rahoitusta sellaisten luotettavien menetelmien kehittämiseen, joita voidaan käyttää

- a) piilotettujen miinojen paikantamiseen sekä
- b) miinakenttien raivaamiseen tuhoamalla miinat aiheuttamatta henkilövahinkoja?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2001)

Komissio suoritti systemaattisen arvioinnin maamiinojen paikantamista ja havaitsemista koskevan tietämyksen tasosta ja tuli siihen johtopäätökseen, että humanitäärisistä syistä tehtävään miinanraivaukseen tarvitaan kiireellisesti parempia välineitä, jotta koko prosessista voidaan tehdä turvallisempi, nopeampi ja kustannustehokkaampi.

Euroopan parlamentin huomattavalla avustuksella komission onnistui saada vuonna 1997 tehdyllä neuvoston päätöksellä 15 miljoonan euron lisäys miinanpaikannustekniikoiden tutkimukseen ja teknologiseen kehittämiseen (TTK) osoitettuun erityistukeen. Lukuisia hankkeita käynnistettiin, ja niiden tulokset julkaistaan piakkoin.

Nykyisessä viidennessä puiteohjelmassa osoitetaan erityistä TTK-tukea maamiinojen raivaustoimiin. Vuonna 1999 käynnistettiin seitsemän hanketta, joihin osoitettiin yhteensä 13 miljoonaa euroa. Hankkeiden tarkoituksena on parantaa nykyisiä välineitä, jotta humanitäärisistä syistä tehtävän miinanraivauksen nopeutta, turvallisuutta ja tehokkuutta voidaan parantaa merkittävästi ja kohtuullisin kustannuksin erityisesti miinakenttien kartoituksen ja yksittäisten miinojen paikantamisen ja raivaamisen osalta.

Miinanraivausvälineiden turvallisuuden ja tehokkuuden arvioinnin varmistamiseksi komissio perusti viime vuonna yhdessä Yhdysvaltojen, Kanadan, Belgian, Alankomaiden, Ruotsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa kansainvälisen testaus- ja arviointiohjelman (ITEP). ITEP:in sihteeristötehtävistä vastaa komission yhteinen tutkimuskeskus Ispran toimipaikassaan Italiassa. Perustamisensa jälkeen ITEP on tukenut metallinilmaisimien testausta Afganistanissa, Kamputseassa ja Kaakkois-Euroopassa ja laatinut selvityksen kaikista nykyisistä metallinilmaisimista. Parhailtaan se avustaa testaus- ja arviointikapasiteetin verkon perustamisessa Kaakkois-Euroopassa. Tarkoituksena on parantaa miinanraivauksen turvallisuutta alueella.

(2001/C 187 E/217)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0201/01

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(2. helmikuuta 2001)

Aihe: Huoltoasemien polttoainevarastot Kreikassa

Kehitysministeriön suorittamien tarkastusten tuloksista ilmenee, että seitsemässä kymmenestä nestemäisiä polttoaineita myyvien huoltoasemien varastosta Kreikassa ei noudateta turvallisuussääntöjä. Lisäksi Kreikassa ja myös muissa jäsenvaltioissa useimmat nestemäisiä polttoaineita myyvät huoltoasemat toimivat asutuilla alueilla ja usein kerrostalojen pohjakerroksissa kaikkine tästä koituvine asukkaiden turvallisuuteen ja terveyteen kohdistuvine seurauksineen. Onko edellä mainituille toiminnoille säädetty turvallisuusnormeja? Mitä säännöksiä muissa jäsenvaltioissa on voimassa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(17. huhtikuuta 2001)

Komissiolla ei ole toimivaltaa käsitellä kysyttyä asiaa, joka kuuluu yksinomaan asianomaisille kansallisille viranomaisille.

(2001/C 187 E/218)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0219/01**esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle**

(5. helmikuuta 2001)

Aihe: BSE-taudin saastuttamien ruhojen polttaminen kaikissa jäsenvaltioissa

Aikooko komissio tutkia keinoja BSE-taudin saastuttamien ruhojen hävittämiseksi turvallisesti kaikissa 15 jäsenvaltiossa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(27. maaliskuuta 2001)

Komissio voi vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että jäsenvaltioissa käytettävät keinot naudan spongiformisen enkefalopatian (BSE:n) saastuttamien ruhojen hävittämiseksi – myös polttaminen – ovat tarkastelun kohteena. Komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston asiantuntijat tekevät säännöllisiä pistokokeita paikan päällä kaikissa jäsenvaltioissa arvioidakseen BSE:tä ja siihen liittyviä asioita koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon toteutumista.

(2001/C 187 E/219)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0221/01**esittäjä(t): Jules Maaten (ELDR) komissiolle**

(5. helmikuuta 2001)

Aihe: Öljylautta Galapagos-saarilla

1. Onko Euroopan komissio tietoinen siitä, että Ecuadorin ympäristöministeri Rendon on pyytänyt lisää kansainvälistä apua Galapagos-saarten läheisyydessä sijaitsevan suuren öljylautan poistamiseksi?
2. Mitä keinoja Euroopan komissiolla katsoo itsellään olevan kyseiseen pyyntöön vastaamiseksi, jotta alueen ainutlaatuista kasvi- ja eläinmaailmaa voitaisiin suojella?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(26. maaliskuuta 2001)

Komissio vastaanotti Ecuadorin viranomaisten esittämän Galapagos-saarten öljytuhoa koskevan hätäapupyynnön 23. tammikuuta 2001.

Komissio ilmoitti 24. tammikuuta 2001 eurooppalaisen kolmen asiantuntijan muodostaman työryhmän lähettämisestä⁽¹⁾. Tämä päätös perustui yhteisön yhteistyöjärjestelmästä merellä tapahtuvia tahattomasti tai tahallisesti aiheutettuja saasteonnettomuuksia varten 20 päivänä joulukuuta 2000 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 2850/2000/EY⁽²⁾ perustettuun järjestelyyn. Asiantuntijoiden tehtävänä oli auttaa Ecuadorin viranomaisia määrittämään parhaat keinot öljysaasteen vaikutusten vähentämiseksi ja saastuneiden alueiden ennalleen palauttamiseksi.

⁽¹⁾ IP/01/104.

⁽²⁾ EYVL L 332, 28.12.2000.

(2001/C 187 E/220)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0229/01**esittäjä(t): Roberto Bigliardo (TDI) komissiolle**

(5. helmikuuta 2001)

Aihe: Turkin hakemus Euroopan unionin jäseneksi

Voiko komissio ilmoittaa, aikooko se ryhtyä velvoittaviin toimiin Ranskan kansalliskokouksen tunnustettua yksimielisessä äänestyksessä 18. tammikuuta 2001 Armenian kansanmurhan kiistattomuuden, ja millaisista toimista on kyse?

Turkki on järjestänyt erilaisia kaupallisia ja poliittisia kostotoimia Ranskaa vastaan.

Kuinka komissio voi hyväksyä ja perustella, että Turkin jäsenyyslakemus on edelleen voimassa?

Kannattaa myös muistaa, että Turkki on vielä nykyäänkin ilmeisen vihamielinen armenialaisia kohtaan. Hiljattain Ranskan jalkapallomaajoukkue joutui ottelussaan Turkin maajoukkuetta vastaan jättämään kokoonpanostaan Armeniasta kotoisin olevan pelaajan Djorkaeffin.

En usko, että näin ilmeisen vihamielinen asenne voi kuulua Euroopan unionin jäsenyyttä monesta eri syystä tavoittelevan valtion perimmäisiin piirteisiin.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 2001)

Komissio seuraa EY:n ja Turkin välisen assosiaatiosopimuksen ja tulliliiton valvojana tarkkaan Turkin suhtautumista Ranskan parlamentin hyväksymään lakiin, jossa tunnustetaan Turkin armeijan vuosina 1915–1917 toimeenpanema Armenian kansanmurha. Komissio harkitsee, onko Turkin asenteen johdosta syytä ryhtyä joihinkin toimenpiteisiin.

Komissio arvio säännöllisesti Turkin jäsenyysvalmisteluja samoin perustein kuin muidenkin ehdokasmaiden valmisteluja. Päätös liittymisneuvottelujen aloittamisesta Turkin kanssa riippuu siitä, täyttääkö maa Kööpenhaminassa vuonna 1993 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston asettamat poliittiset jäsenyysehdo.

(2001/C 187 E/221)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0231/01**esittäjä(t): Michael Cashman (PSE) komissiolle**

(30. tammikuuta 2001)

Aihe: Ulkomailla asuvien pankkikulut

Voiko komissio kertoa, onko Euroopan yhteisön lainsäädännön mukaista periä maksuja pankkisiirroista Espanjan valtion sisällä sekä Yhdistyneestä kuningaskunnasta espanjalaiselle, erityisesti ulkomailla asuvalle tilinhaltijalle tarkoitetulle tilille tulevista talletuksista?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(2. maaliskuuta 2001)

EY:n perustamissopimuksen 56 artiklassa (entinen 73 b artikla) määrätty pääomien vapaa liikkuvuus on yksi yhtenäismarkkinoiden kulmakivistä. Perustamissopimuksen 58 artiklassa (entinen 73 d artikla) määrätään kuitenkin jäsenvaltioiden oikeudesta toteuttaa tai ottaa käyttöön toimenpiteitä verotuksellisista syistä (jolloin verovelvollisia kohdellaan eri tavoin sen mukaan, ovatko he kyseisen maan asukkaita vai eivät) samoin kuin hallinnollisten tietojen tai tilastotietojen saamiseksi. Nämä toimenpiteet eivät kuitenkaan saa olla syrjiviä.

Espanja on asettanut pankeille ja rahoituslaitoksille ilmoitusvelvollisuuden, koska se tarvitsee tilastotietoja maksutaseensa laatimiseksi. Viranomaisille on ilmoitettava eräistä ulkomaisten henkilöiden tileihin liittyvistä maksutapahtumista samoin kuin rajatylittävistä maksutapahtumista yleensä.

Tässä yhteydessä on otettava huomioon myös verotukselliset seikat. Espanjassa asuvat maksavat Espanjan tuloveroa tilien koroista. Ulkomailla asuvat eivät joudu maksamaan kyseistä veroa, vaan yleensä he ovat verovelvollisia omassa asuinvaltiossaan.

Espanjan lainsäädännön mukaan ulkomaisen henkilön tilin hallinnointi edellyttää ylimääräisiä menettelyjä rahoituslaitoksissa. Jos rahoituslaitos päättää veloittaa ylimääräisiä maksuja kattaakseen tästä aiheutuvat käsittelykustannukset, kyseessä on kaupallinen, ei syrjivä päätös. Komissio pitää kyseisenkaltaisia tilanteita ja maksujen perimistä valitettavina, mutta se ei voi puuttua pankkien hinnoittelupolitiikkaan.

(2001/C 187 E/222)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0237/01

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(7. helmikuuta 2001)

Aihe: Asuntojen hinnannousu Belgiassa Alankomaiden verojärjestelmän asuntolainakoron vähennyksen johdosta

1. Onko komissio tietoinen siitä, että eräs Alankomaiden verojärjestelmän 1. tammikuuta 2001 voimaantulleiden suurten muutosten seurauksista on se, että Alankomaissa jo kauan käytössä ollut mahdollisuutta vähentää enimmillään 30-vuotisen ensiasuntoon kohdistuvan asuntolainan korkomenot tuloverotuksesta laajennetaan niin, että mahdollisuus koskee myös toisissa valtioissa sijaitsevia asuntoja, jos niiden omistaja ja haltija on Alankomaissa työskentelevä ja sinne veroja maksava henkilö?
2. Onko komissio tietoinen myös siitä, että kysymyksessä 1 mainittu verotoimenpide on vaikuttanut siihen, että myytävien asuntojen hinnat ovat nousseet huomattavasti Belgian pohjoisella rajavyöhykkeellä, erityisesti niissä Flanderin osavaltion Antwerpenin ja Limburgin läänien osissa, jotka ovat Alankomaiden Tilburgin, Eindhovenin ja Maastrichtin kaupunkien vaikutuspiirissä, koska alankomaalaiset voivat ostaa siellä asuntoja selvästi belgialaisia pienemmin kustannuksin, minkä vuoksi belgialaisten asunnonostajien on siirryttävä etsimään kohtuuhintaisia asuntoja kunnista, jotka ovat kauempana rajasta?
3. Miten komissio suhtautuu verotoimenpiteeseen, joka näyttää suosivan asuntoa omaan käyttöön hankkivia ostajia, mutta joka käytännössä johtaa myyjiä suosivaan hinnannousuun, koska he tietävät, että ostaja voi veronvähennyksen ansiosta maksaa asunnosta huomattavasti enemmän kuin ilman verohelpotusta?
4. Mitä komissio aikoo osaltaan tehdä auttaakseen edellä esitetyissä kysymyksissä esiintuodun rajatylittävän ongelman ratkaisemisessa suojelemalla Belgian pohjoisen rajavyöhykkeen asukkaat hintojen nousulta ja pois muuttamiselta toisen valtion verotoimenpiteiden seurauksena?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2001)

1. Komissio on tietoinen Alankomaiden verojärjestelmän muutoksesta, jolla asuntolainojen koronpalautuksiin liittyvä veroetu, joka ennen 1. päivää tammikuuta 2001 oli koskenut ainoastaan Alankomaissa sijaitsevia asuntoja, ulotettiin koskemaan muissakin maissa sijaitsevia asuntoja, jos niissä asuvat omistajat työskentelevät Alankomaissa ja maksavat sinne veronsa.
2. Komissio ymmärtää hyvin, että Alankomaiden kansalaiset päättäessään ostaa asunnon Belgiasta ottavat huomioon tämän uuden verotoimenpiteen soveltamisen. Komissio ymmärtää myös, että Belgian pohjoisella raja-alueella sijaitsevien talojen kysynnän kasvu, mikä on seurausta Alankomaissa asuvien ostajaehdokkaiden kiinnostuksen kasvusta, edistää tällä alueella asuntojen hinnannousua. Tämä kehitys todella suosii myyjiä.

3. Komissio arvioi, että tämä Alankomaiden käyttöön ottama uusi verotoimenpide on sopusoinnussa yhteisön oikeuden kanssa, joka nimenomaan kieltää jäsenvaltioita ottamasta käyttöön (verotusta koskevia tai muitakaan) kansalaisten vapaata liikkuvuutta ja perustamisoikeutta koskevia rajoituksia kansallisten rajojen ulkopuolella.
4. Komissio arvioikin, että yhteisön tasolla ei suunnitella mitään erityistä toimenpidettä, jolla puututtaisiin tässä kysymyksessä esitettyyn tilanteeseen.

(2001/C 187 E/223)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0243/01

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(7. helmikuuta 2001)

Aihe: Espanjan pellavanviljelylle myönnettyjä varoja koskevia petossyytöksiä ja komission jäseniä koskevia muita syytöksiä koskevan päätöksenteon saattaminen loppuun

1. Onko komissio tietoinen alankomaalaisessa "Financieel Dagblad" -päivälehdessä 23. tammikuuta 2001 ilmestyneestä artikkelista "Euroopan kansanpuolue uhkaa kriisillä", jossa viitataan 1990-luvun loppupuolella tapahtuneeseen Espanjan pellavanviljelysten laajuuden huomiota herättävään kasvuun 186 hehtaaria 91 000 hehtaariin ja pellavan tuotantoon tarkoitettujen viljelyalan sen jälkeen tapahtuneeseen merkittävään pienenemiseen 20 000 hehtaariin, Euroopan unionin myöntämään tukeen pellavanviljelyn laajentamiseksi sekä Espanjan senaikaisen maatalousministerin osaan kyseisessä kehityskulussa?
2. Voiko komissio vahvistaa, että Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) on tutkinut kysymyksessä 1 mainitun tuen perusteita ja tarkoituksenmukaisuutta ja sitä, kenelle kuuluu poliittinen vastuu kyseisen tuen väärinkäytöstä? Voiko komissio vahvistaa, että tutkimus on nyt saatettu päätökseen?
3. Mitä johtopäätöksiä komissio on tehnyt OLAFin tutkimuksesta? Jos komissio ei vielä tällä hetkellä voi tehdä kyseisiä johtopäätöksiä, milloin se odottaa voivansa antaa ne julkisuuteen?
4. Onko komissio valmis julkistamaan OLAFin tutkimuksen johdosta tekemänsä johtopäätökset ja esittämään ne Euroopan parlamentille?
5. Minkä menettelyn mukaisesti ja mihin päivään mennessä tehdään komission käsityksen mukaan tätä kysymystä koskevat loppupäätelmät?
6. Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että mikäli kyse on tosiasiallisesti petoksesta, myönnettyt tuet on maksettava takaisin, kuten tapahtui muun muassa Alankomaissa, kun ESR-rahoja käytettiin sääntöjen vastaisesti?
7. Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että yksi edellisen komission eron antamista opetuksista vuonna 1999 on, että on vaadittava ehdotonta avoimuutta ja on estettävä se, että asianosaisten arvovaltaa pidetään jälleen kerran tärkeämpänä kuin Euroopan poliittisten johtajien avointa ja nuhteetonta nimittämistä, myös sen vuoksi, että muutoin Euroopan unionin imago voi jälleen kärsiä vakavaa vahinkoa? Onko komissio valmis, ottaen huomioon asian nostattama kasvava kohu, toteuttamaan toimia vastatakseen mahdollisimman pian kyseisiin avoimuuden ja nuhteettomuuden vaatimuksiin?
8. Mikä on komission vastaus tietoihin, joiden mukaan Espanjan Partido Popular -puoluetta edustava Euroopan parlamentin jäsen katsoo pitävänsä hallussaan kylliksi aineistoa kuuden komissaarin – joiden joukossa ei ole Espanjan entistä maatalousministeriä – erottamiseen? Onko komissio kanssani samaa mieltä, että tuollaiset tiedot herättävät vähintäinkin epäilyksen, että eräät komission jäsenet ovat syyllistyneet vilpillisiin toimiin, jotka julki tullessaan pakottaisivat heidät eroamaan?
9. Jakaako komissio käsitykseni, että kysymyksessä 8 tarkoitettut syytökset tulee hallinnon nuhteettomuus silmällä pitäen joko todistaa mahdollisimman pian oikeiksi tai ne tulee torjua riittävän painokkaasti?
10. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä viedäkseen pohjan kaikilta syytöksiltä, joita Euroopan parlamentin jäsenet esittävät Euroopan komission jäseniä kohtaan, koska he epäilevät näiden mahdollisesti syyllistyneen petoksiin?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2001)

1. Kyllä, komissio on tietoinen artikkelista, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa. Viljelyalan koon osalta parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan Joan Colom i Navalin esittämään kirjalliseen kysymykseen P-1382/99 annettuun vastaukseen⁽¹⁾ sekä niihin vastauksiin, jotka komissio antoi 5. helmikuuta 2001 parlamentille vuoden 1999 talousarvion vastuuvapausmenettelyssä.

2. Kyllä, kuten Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) 9. helmikuuta 2001 antamassa tiedotteessa todetaan, OLAF on toteuttanut useita jäsenvaltioita koskevan tutkimuksen, jossa analysoidaan, onko varat pellavanviljelylle myönnetty lainsäädäntöä noudattaen ja käytetty tehokkaasti. Mahdollisten poliittisten vastuualueiden määrittely ei kuulu OLAFin tehtäviin. OLAF toimitti luottamuksellisen raporttinsa parlamentille ja komissiolle vasta 19. maaliskuuta 2001.

3. ja 5. Komissio tutkii ensin OLAFin raportin perusteellisesti ja ryhtyy sen jälkeen asianmukaisiin toimiin.

4. Kysymykseen vastaaminen on tarpeetonta, koska OLAF on tällä välin toimittanut raporttinsa parlamentille.

6. Kyllä.

7. Komission mielestä parlamentin ja komission väliset suhteet ovat nykyisin avoimemmat. Tämä olikin yksi syy parlamentin ja komission 5. heinäkuuta 2000 tekemälle puitesopimukselle.

EU:n imagon säilyttäminen on komission mielestä kaikkien toimielinten yhteinen tehtävä. Komission mielestä on erityisen tärkeää, että kaikki tässä kysymyksessä tarkoitettuja aiheita koskevat keskustelut käydään objektiivisten ja konkreettisten tosiasioiden perusteella.

8. ja 9. Komissiolla ei ole syytä tuntea asemaansa uhatuksi.

Komissio on ilahtuneena todennut, että uuden parlamentin ja komission aloitettua tehtävissään kyseiset toimielimet ovat tehneet tiivistä yhteistyötä keskinäisen luottamuksen ilmapiirissä. Komission mielestä tällainen konsensus on säilytettävä. Se on tärkeää, jotta toimielimet voivat hoitaa täysipainoisesti tehtävänsä Euroopan Unionin kehittämisessä. Komissio on vakuuttunut, että parlamentti on samaa mieltä asiasta.

10. Jos petossyytökset osoittautuvat perustelluiksi, on arvioitava, kenen toimialaan ja tehtäviin kyseisen petoksen torjunta kuuluu ja ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin.

⁽¹⁾ EYVL C 27 E, 29.1.2000.

(2001/C 187 E/224)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0246/01

esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE) komissiolle

(31. tammikuuta 2001)

Aihe: Euroopan komission 12. lokakuuta 1990 päivätty BSE-tautia koskeva sisäinen tiedote

Viimepäivinä lehdistön eri elimissä on siteerattu Euroopan komission 12. lokakuuta 1990 päivättyä sisäistä tiedotetta, jossa viitataan pysyvissä eläinlääkintäkomiteassa 9. ja 10. lokakuuta 2000 käytyyn keskusteluun. Tämä tiedote julkaistiin muuten jo Euroopan parlamentin tutkintalautakunnan toiminnan aikana vuonna 1996.

Tiedotteesta käy selvästi ilmi, että komissio Mansiton välityksellä, joka puolestaan toi esille silloisen esimiehensä, maatalousasioista vastaavan pääjohtajan Guy Legras'n mielipiteen, otti sen kannan, ettei pidä aiheuttaa kielteisiä reaktioita markkinoilla eikä näin ollen pidä enää puhua BSE-taudista ja että Yhdistynyttä kuningaskuntaa olisi pyydetävä olla julkaisematta tutkimustensa tuloksia sekä vähätellä BSE-tautia antamalla harhaanjohtavia tietoja.

Tiedotteessa mainitaan myös Barlero-Larsen, P. Prendergast (elintarvike- ja eläinlääkintäviraston nykyinen johtaja) sekä D. Jimenez-Beltran (tällä hetkellä Euroopan ympäristötoimiston johtaja), henkilöistä, jotka ovat saaneet kopion tiedotteesta.

Euroopan parlamentin väliaikaisen tutkintavaliokunnan lopullisessa BSE-tautia koskevasta selonteosta käy selkeästi ilmi, että silloisen pääosasto VI:n korkeat virkamiehet olivat vastuussa harhaanjohtavan tiedotuspolitiikan harjoittamisesta yleisen mielipiteen muokkaamiseksi ja se rajoitti myös yhteisön lainsäädäntötyötä.

Lisäksi on myönnetty, että komissio on vuodesta 1996 alkaen toteuttanut monia sisäiseen uudelleenorganisointiin liittyviä toimia korjatakseen mekanismeja, jotka olivat johtaneet vakaviin toimintahäiriöihin.

Tiedustelisin komissiolta seuraavaa:

- Mitä seurauksia edellä mainitulla "harhaanjohtavalla tiedotusstrategialla" on ollut?
- Ovatko tiedotteesta kopion saaneet virkamiehet todellakin osallistuneet mainittuun kokoukseen ja komission vuosina 1990-1996 toteuttaman harhaanjohtavan tiedotusstrategian laatimiseen?
- Mihin toimiin komissio on ryhtynyt niitä huomattavassa asemassa olevia virkamiehiä vastaan, jotka ovat vastuussa BSE-tautiin liittyvien kysymysten heikosta hoidosta vuosina 1990–1996 ottaen huomioon, että Mansito oli ainoa erotettu virkamies, kun taas muut mukana olleet vastaavat tällä hetkellä tärkeistä aloista komissiossa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(12. maaliskuuta 2001)

Parlamentti perusti heinäkuussa 1996 BSE-tautia käsittelevän väliaikaisen tutkintavaliokunnan, joka esitti helmikuussa 1997 tutkimuksensa tulokset ja antoi suosituksia tulevista toimista. Tutkintavaliokunta tarkasteli yksityiskohtaisesti komission vastuuta BSE:n hallinnassa. Tässä yhteydessä komissio antoi valiokunnan käyttöön runsaasti tietoja, joista suurimman osan valiokunta julkaisi (ks. parlamentin asiakirja A4-0020/97 ja liitteet). Komission virkamiehet antoivat myös suullisia todistuksia valiokunnalle. Muistio, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, oli kaikkien tutkimukseen osallistuneiden tiedossa, ja siihen sisältyvät tiedot käsiteltiin suullisissa ja kirjallisissa menettelyissä.

Tämän jälkeen parlamentti perusti tilapäisen valiokunnan, jonka tehtävänä oli seurata parlamentin antamien BSE-suositusten noudattamista. Komissio toimitti tilapäiselle valiokunnalle säännöllisesti raportit siitä, miten suosituksia noudatettiin.

Näin ollen komissiolla ei ole mitään lisättävää niihin tietoihin, jotka se antoi tutkimusvaliokunnalle ja tilapäiselle valiokunnalle 1990-luvun alkupuolen tapahtumista, joihin arvoisan jäsenen kysymyksessä viitataan. Selvyden vuoksi on vielä huomautettava, että Mansitoa ei erotettu komission palveluksesta.

(2001/C 187 E/225)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0250/01

esittäjä(t): Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) komissiolle

(8. helmikuuta 2001)

Aihe: Kurdistan ja separatismi

Kuten komissio ilmoittaa vastauksessaan kirjalliseen kysymykseeni E-3319/00⁽¹⁾, Turkiaa koskevissa määräaikauskertomuksissa vuosilta 1998 ja 1999 todetaan, että Kurdistanissa "rauhanomaiseen ratkaisuun olisi kuuluttava myös kurdien kulttuuri-identiteetin tunnustaminen ja tämän identiteetin ilmenemismuotojen entistä parempi suvaitseminen, mutta separatismia ja terrorismia ei pidä tukea".

Terrorismi, kuka tahansa sitä harjoittaakin, on hyökkäys ihmisoikeuksia vastaan ja siksi se on tuomittava. Mutta miksi komissio asettaa tiettyjen (eikä kaikkien?) kurdien kulttuuri-identiteetin ilmenemismuotojen suvaitsemisen ehdoksi, että separatismia ei pidä tukea? Vastustaako komissio itsemääräämisoikeuden toteutumista, jos se tapahtuu rauhanomaisesti ja demokraattisesti?

(¹) EYVL C 163 E, 6.6.2001, s. 85.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(19. maaliskuuta 2001)

EU:n tavoitteena on Turkille ehdotetussa liittymiskumppanuudessa esitetyn mukaisesti varmistaa kulttuurin monimuotoisuus ja taata sivistykselliset oikeudet kaikille kansalaisille näiden alkuperästä riippumatta. Kaikki näiden oikeuksien nauttimisen estävät oikeudelliset määräykset pitäisi poistaa, myös koulutuksen alalla.

Komission määräaikaiskertomukset, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa, on laadittu analysoimalla tasapuolisesti ja -painoisesti kaikki Turkin tilannetta koskevat merkitykselliset näkökohdat.

(2001/C 187 E/226)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0251/01

esittäjä(t): Astrid Lulling (PPE-DE) komissiolle

(8. helmikuuta 2001)

Aihe: Komission kanta "Euroopan pääkaupungin" sijaintiin

Eräässä ranskalaisessa lehdessä otsikolla "Euroedustajat nyripistävät nenäänsä Strasbourgille" julkaistun artikkelin mukaan komission puheenjohtaja Romano Prodi on sanonut Strasbourgissa, että Brysselistä tulee väistämättä Euroopan pääkaupunki.

Voiko komissio vahvistaa, että tämä on sen sijaintiasiaa koskeva kanta ja että se on harkinnut asiaa siinä määrin, että komission puheenjohtaja saattoi julistaa kyseisen näkemyksen Strasbourgissa?

Onko komissio valmis tunnustamaan, että Euroopan unionin toimielinten ja virastojen toimipaikkojen määrittäminen ei kuulu sen toimivaltaan ja siten sen tulisi noudattaa tiettyä tahdikkuutta ja maltillisuutta sekä kunnioittaa neuvoston Edinburghissa tekemien päätösten henkeä?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(5. maaliskuuta 2001)

Unionin toimielinten ja muiden elinten kotipaikasta on määrätty Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen sekä Euroopan yhteisöjen perustamissopimukseen liitetyssä pöytäkirjassa Euroopan yhteisöjen toimielinten ja tiettyjen elinten ja yksikköjen sekä Europolin kotipaikan sijainnista. Pöytäkirja hyväksyttiin Amsterdamin sopimuksen yhteydessä. Nizzan sopimuksessa puolestaan on liitteenä julistus Eurooppa-neuvoston kokouspaikasta. Komission puheenjohtajan lausunnot edustavat hänen arviotaan viimeksi mainitun julistuksen merkityksestä eikä niitä siten pidä tulkita muulla tavoin, irrallaan asiayhteydestä.

(2001/C 187 E/227)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0254/01**esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle**

(8. helmikuuta 2001)

Aihe: Työntekijöiden irtisanominen

C & J. Clark -niminen kenkätehdas Portugalin Aroucassa aikoo irtisanoa 368 työntekijää perustelunaan tilauskannan pieneneminen.

Kuitenkin Aveiron ja Coimbran nahkateollisuustyöntekijöiden liiton ilmoituksen mukaan yritys on siirtänyt nykyaikaista tuotantolaitteistoa Castelo de Paivassa sijaitseviin tehtaisiinsa.

Samaan aikaan yritys on kuitenkin saanut tuotantolaitostensa modernisointiin, työpaikkojen luomiseen ja henkilökunnan koulutukseen sekä kansallista että EU:n tukea, joilla on ilmeisesti tuettu myös yrityksen Intiassa sijaitsevaa tuotantoyksikköä.

1. Mitä EU:n tukia tämä yritys on saanut?
2. Jos EU:n tukia on myönnetty työpaikkojen ylläpitämiseen ja/tai niiden luomiseen, mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä säilyttääkseen C & J. Clark -kenkätehtaan työpaikat Portugalin Aroucassa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(29. maaliskuuta 2001)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymys liittyy sellaisten hankkeiden hallintoon, joiden rahoittamiseen rakennerahastot ovat osallistuneet. Hankkeiden hallinto kuuluu yhteisön lainsäädännön ja toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioille.

Komissiolla ei tällä hetkellä ole riittävästi tietoja käytössään kysymykseen vastaamiseksi. Tietoja aiotaan pyytää Portugalin viranomaisilta, ja ne toimitetaan sitten suoraan myös parlamentin jäsenelle.

(2001/C 187 E/228)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0256/01**esittäjä(t): Lord Inglewood (PPE-DE) komissiolle**

(8. helmikuuta 2001)

Aihe: Jälleenmyyntikorvaus

Aikooko komissio laatia jäsenvaltioiden yhteisen luettelon kaikista merkittävistä taitelijoista ja heidän perillisistään direktiiviehdotuksen nojalla? Jos ei, miten 9 artiklassa tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden oletetaan voivan määrittellä oikeudet teokseen, jos korvausta vaatii kaksi henkilöä tai useampi henkilö, jotka eivät ole kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön alaisia?

(2001/C 187 E/229)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0260/01**esittäjä(t): Lord Inglewood (PPE-DE) komissiolle**

(8. helmikuuta 2001)

Aihe: Jälleenmyyntikorvaus

Mitä jälleenmyyntikorvausta koskevan direktiiviehdotuksen 9 artiklassa tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden on tehtävä mahdollisen korvauksen saamiseksi silloin, kun korvausvaatimusta ei ole täsmennetty tai ei voida täsmentää?

(2001/C 187 E/230)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0262/01**esittäjä(t): Lord Inglewood (PPE-DE) komissiolle**

(8. helmikuuta 2001)

Aihe: Jälleenmyyntikorvaus

Direktiiviehdotuksen mukaisesti jälleenmyyntikorvauksen on perustuttava verottomaan myyntihintaan. Sisältyykö hintaan myyntivoittovero tai sitä vastaava vero ja miten tämä lasketaan silloin, kun jälleenmyyntiin sovelletaan useiden eri jäsenvaltioiden verolainsäädäntöjä?

(2001/C 187 E/231)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0264/01**esittäjä(t): Lord Inglewood (PPE-DE) komissiolle**

(8. helmikuuta 2001)

Aihe: Jälleenmyyntikorvaus

Miten veroton myyntihinta lasketaan jälleenmyyntikorvausta koskevan direktiiviehdotuksen mukaisesti silloin, kun jälleenmyyntiin osallistuu kahden tai useamman jäsenvaltion arvonlisävero- ja/tai myyntivero-järjestelmän alaisia henkilöitä? Millä perusteella korvaus lasketaan, jos arvonlisä- ja myyntiveroa koskevista määräyksistä ei ole vielä sovittu?

**Frederik Bolkesteinin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0256/01, E-0260/01, E-0262/01 ja E-0264/01**

(26. maaliskuuta 2001)

Parlamentti puolsi 13. joulukuuta 2000 useita tarkistuksia neuvoston 19. kesäkuuta 2000 vahvistamaan yhteiseen kantaan alkuperäisen taideteoksen tekijän oikeudesta jälleenmyyntikorvaukseen⁽¹⁾. EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan (ent. 189 b artikla) 3 kohdan nojalla neuvoston tehtävänä on ilmaista kantansa näihin tarkistuksiin. Vastauksessaan arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin tiettyjä säännöksiä koskeviin kysymyksiin komissio viittaa parlamentin tarkistukset sisältävään yhteiseen kantaan.

Parlamentin jäsen ilmaisee huolensa velvoitteista, jotka tällä direktiivillä asetetaan 9 artiklassa tarkoitetuille henkilöille. Kyseisten henkilöiden on useimmiten määrä vastata 1 artiklan 4 kohdan nojalla jälleenmyyntikorvauksesta silloin, kun useat henkilöt katsovat itsellään olevan oikeus jälleenmyyntikorvauksiin tai kun kukaan ei esitä jälleenmyyntikorvauksia koskevia vaateita.

Jälleenmyyntikorvausten suorittamisen yksityiskohtaiset säännöt määräytyvät valitun hallinnointikäytännön mukaan. Tarkistukset sisältävän yhteisen kannan mukaisesti tämä kysymys kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Ne voivat ratkaista asian omaan tilanteeseensa parhaiten sopivalla tavalla. Jos jäsenvaltio on esimerkiksi päätenyt siihen, että jälleenmyyntikorvauksia on hallinnoitava yhteisvalvonnan avulla, yhteisvalvontajärjestöjen tehtävänä on käsitellä näitä kysymyksiä.

Joka tapauksessa velan maksaminen tilanteessa, jossa velkojaa ei aina tiedetä, liittyy jälleenmyyntikorvausten lisäksi myös moniin muihin tapauksiin, ja jäsenvaltioissa sovelletaan näihin tilanteisiin pitkälle vakiintuneita oikeussääntöjä. Myös 9 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden on siis noudatettava oman maansa lainsäädännön mukaisia menettelyjä näissä tapauksissa.

Kun edellä esitetyt seikat otetaan huomioon, Euroopan laajuisen keskistetyn rekisterin perustaminen, johon kootaan jälleenmyyntikorvausten edunsaajiksi hyväksytyjen taiteilijoiden ja heidän perillistensä tiedot, vaikuttaa hyödyttömältä hallinnolliselta muodollisuudelta. Komissio ei myöskään suunnittele tällaisen rekisterin perustamista.

Parlamentin jäsen esittää kysymyksen myös 5 artiklan soveltamisalasta. Tältä osin komissio vahvistaa, että jälleenmyyntikorvauksen laskentaperusteena käytettävä myyntihinta ei saa sisältää veroja eikä muita maksuja, jotka yleensä lisätään nettohintaan, kuten arvonlisäveroa. Tämä direktiivi ei siis rajoita jäsenvaltioiden verotusjärjestelmien soveltamista.

(¹) EYVL C 300, 20.10.2000.

(2001/C 187 E/232)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0275/01

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(2. helmikuuta 2001)

Aihe: Melua koskevat EU:n säädökset

Voiko komissio ilmoittaa, onko EU:ssa annettu asuinalueilla syntyvää melua koskevia säädöksiä, joilla voitaisiin suojella tällaisilla alueilla asuvia henkilöitä naapuriston aiheuttamalta liialliselta melulta?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(9. maaliskuuta 2001)

Yhteisön tasolla ei ole toistaiseksi säännöksiä, joissa puututtaisiin kysyjän mainitsemaan naapuriston aiheuttamaan meluun.

Jäsenvaltiot eivät toistaiseksi sovelle yhdenmukaisia meluindikaattoreita niin kutsuttuun ympäristömeluun tai ihmisten aiheuttamaan meluun. Tämä näkökohta otetaan huomioon komission 26. heinäkuuta 2000 antamassa ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta (¹).

Säädösehdotusta käsitellään parhaillaan parlamentissa ja neuvostossa.

(¹) EYVL C 337 E, 28.11.2000.

(2001/C 187 E/233)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0278/01

esittäjä(t): Jean-Charles Marchiani (UEN) komissiolle

(2. helmikuuta 2001)

Aihe: Euroopan unionin tuet ystävyyskuntatoiminnalle

Euroopan parlamentti teki vuonna 1989 aloitteen perustaa budjettikohta, josta tuetaan Euroopan ystävyyskuntia. Paitsi että näillä Euroopan unionin tuilla edistetään unionin maiden kansalaisten suhteita, ne ovat myös ratkaisevampia kuin koskaan sekä paikallisten jokapäiväisten toimien että maiden, alueiden ja kulttuurien välisen vaihdon kannalta.

Komissio ilmoitti kuitenkin kesän 2000 lopussa antamassaan tiedonannossa, että määrärahojen puutteen vuoksi vuoden 2000 ohjelma päättyy suunniteltua aikaisemmin. Toisaalta näytti, että käyttöön otettaisiin valikoivampi ja monimutkaisempi menettely komission käsittelemien hakemusten määrän vähentämiseksi.

Eikö komissio päinvastoin katso, että laajan eurooppalaisen ystävyyskuntatoiminnan saaman menestyksen vuoksi varainhoitovuoden 2002 alustavassa talousarvioesityksessä olisi ehdottomasti ehdotettava huomattavaa lisäystä eurooppalaiselle ystävyyskaupunkitoiminnalle osoitettuihin määrärahoihin?

Voiko komissio vahvistaa meille aikomuksensa varmistaa, että mahdollisimman monet ja erityisesti pienet kunnat voivat jättää hakemuksensa ja että sillä on tätä varten riittävät keinot hakemusmenettelyn parantamiseksi, helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi?

Voiko komissio kertoa meille, millä perusteella se on päättänyt ehdottamaan toimia, jotka ovat selvästi epäsuotuisia Euroopan kuntien ystävyystoiminnalle?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(28. maaliskuuta 2001)

Komissio on tietoinen ystävyyskaupunkialoitteen merkityksestä ja arvioi, että menestyäkseen tällaisen menettelyn hallinnoinnin on oltava tehokasta ja avointa.

Hakemusten käsittelyajat ovat huomattavasti pidentyneet, koska viime vuosina niiden määrä on lisääntynyt merkittävästi. Pyydettyjen tukien määrä oli suurempi kuin talousarviossa tuille varattu määrä.

Jotta tätä aloitetta voitaisiin hallinnoida paremmin kaikilla tasoilla (valintavaiheessa, tukien jakamisessa vuoden aikana, asiakirjojen nopeassa käsittelyssä), komissio on päättänyt kuultuaan ystävyyskaupunkitoiminnan edistämiseksi aktiivisia järjestöjä ottaa vuonna 2001 käyttöön ehdotuspyyntömenettelyn, jollaista käytetään yleisesti komission tukien hallinnoinnissa. Kyseinen menettely ottaa huomioon ystävyyskaupunkien erityisominaisuudet, ja se on määritetty siten, että laaja osallistuminen on mahdollista kunnan koosta riippumatta ja käytettävissä olevat resurssit jakautuvat tasapuolisesti pitkin vuotta. Uutta menettelyä arvioiva kokous on suunniteltu järjestettäväksi sitä edustavien järjestöjen kanssa vuoden 2001 aikana.

Komissio pitää ystävyyskaupunkitoimintaa merkittävänä osallistuvan ja aktiivisen eurooppalaisen kansalaistoiminnan syntymiselle. Kun vuoden 2002 alustavaa talousarvioesitystä varten arvioidaan ystävyyskaupunkitoimintaan varattavien määrärahojen määrää, huomioon otetaan käynnissä oleva niiden rajoitusten arviointi, joita komissio yleensä kohtaa alustavan talousarvion laatimisen yhteydessä.

(2001/C 187 E/234)

KIRJALLINEN KYSYMYKSEN E-0287/01

esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle

(9. helmikuuta 2001)

Aihe: Broilerien hyvinvointi

Eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän tiedekomitean 21. maaliskuuta 2000 julkaisemassa raportissa "Lihan tuottamiseksi kasvatettavien kanojen (broilerit) hyvinvointi" todetaan, että broileriteollisuuden määrätietoinen nopeiden kasvulukujen tavoittelu johtaa siihen, että monet broilerit kärsivät tuskallisista jalkavaivoista ja monet kuolevat sydämen toiminnan häiriöihin. Tiedekomitea huomautti myös, että tiheyden on oltava 25 kg/m², jotta suurimmat hyvinvointia koskevat ongelmat voitaisiin välttää, ja että jos tiheys on yli 30 kg/m², vakavat ongelmat lisääntyvät jyrkästi, vaikka ympäristönvalvontajärjestelmät

olisivatkin erinomaiset. Lisäksi komitea totesi, että broilerin kasvattajia sitovat tiukat ruokintarajoitukset vaarantavat hyvinvoinnin tavalla, jota ei voi hyväksyä, ja että siitostarkoituksiin pidettävien lintujen hyvinvointia on parannettava.

Lisäksi maatalousasioita käsittelevän neuvoston marraskuussa 2000 pitämässä kokouksessa useat valtuuskunnat kehittivät komissiota valmistelemaan mahdollisimman pian ehdotuksen direktiiviksi broilerin suojelusta.

Milloin komissio aikoo valmistella ehdotuksen neuvoston direktiiviksi, jossa käsitellään tiedekomitean raportissa esiin tuotuja broilerin terveys- ja hyvinvointiongelmia?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2001)

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan yhteiseen vastaukseen, jonka se antoi Linda McAvanin ⁽¹⁾ samasta aiheesta tekemiin kirjallisiin kysymyksiin E-1809/00 ja E-1848/00.

⁽¹⁾ EYVL C 89 E, 20.3.2001, s. 89.

(2001/C 187 E/235)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0299/01

esittäjä(t): Hanja Majj-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(9. helmikuuta 2001)

Aihe: Lapsityövoima

Komissio ei ole vastannut kysymykseeni E-3639/00 ⁽¹⁾ riittävän täsmällisesti. Voisiko se vielä ilmoittaa, mitkä EU:n jäsenvaltiot ja AKT-maat eivät ole toistaiseksi ratifioineet ILO:n yleissopimusta n:o 182, joka koskee lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä ja välittömiä toimia niiden poistamiseksi?

⁽¹⁾ EYVL C 151 E, 22.5.2001.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(29. maaliskuuta 2001)

Komissio antoi 15. syyskuuta 2000 suosituksen ⁽¹⁾ lapsityön pahimpien muotojen kieltämisestä tehdyn Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksen n:o 182 ratifioimisesta. Seuraavat jäsenvaltiot eivät olleet ratifioineet kyseistä yleissopimusta 8. helmikuuta 2001 mennessä: Alankomaat, Belgia, Espanja, Itävalta, Kreikka, Luxemburg, Ranska, Ruotsi ja Saksa.

Mitä tulee arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen siitä, mitkä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtiot (AKT-maat) eivät ole ratifioineet ILO:n yleissopimusta n:o 182, arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristöön lähetetään luettelo kyseisen yleissopimuksen ratifioineista maista (AKT-maat mukaan luettuina) (tilanne 8. helmikuuta 2001) sellaisena kuin luettelo löytyy ILO:n julkisesta ILOLEX-tietojärjestelmästä.

⁽¹⁾ EYVL L 243, 28.9.2000.

(2001/C 187 E/236)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0303/01**esittäjä(t): Carlos Carnero González (PSE) komissiolle**

(2. helmikuuta 2001)

Aihe: Tiedot EU:n varojen käytöstä Madridin työvoimatoimiston IMEFEn järjestämään koulutukseen ja työpaikkojen luomiseen ja välitykseen

Espanjalainen päivälehti El Pais kirjoitti 29. tammikuuta ilmestyneessä numerossaan, että Espanjan kansanpuolueeseen PP:hen kuuluvat yritysverkostot ovat saaneet 1,4 miljardia pesetaa työttömien kouluttamiseksi Madridissa ja että yritykset ovat ensisijalla osoittaessa EU:n rahoittamia kurseja. Artikkelissa todetaan, että Madridin kaupunginhallituksen alaisen työvoimatoimiston IMEFEn vuodesta 1996 lähtien alalla myöntämien sopimusten yksityiskohtaisen tutkinnan jälkeen kaupunginhallituksen sosialistijäsen Isabel Vilallonga katsoo, että näitä yrityksiä on selkeästi suosittu. Hän esittää myös vakavamman epäilyn siitä, pidettiinkö kaikki maksetut kurssit todella.

Koska Madridin asukkaat ovat luonnollisesti huolestuneita tästä kuultuaan ja kyseessä ovat yhteisön varoilla rahoitetut toimet, voiko komissio täsmentää, kuinka paljon unionin varoja on suunnattu vuodesta 1995 lähtien IMEFEn järjestämään koulutukseen ja työpaikkojen luomiseen ja välitykseen? Mihin ohjelmiin? Aikooko komissio puuttua tätä tarkoitusta varten olevien mekanismien kautta artikkelissa mainittuihin seikkoihin, jotta taattaisiin IMEFEn järjestämään koulutukseen ja työpaikkojen luomiseen ja välitykseen vuodesta 1995 lähtien suunnattujen EU:n varojen asianmukainen käyttö? Aikooko se ottaa asian tiimoilta yhteyttä kyseisiin tai toimivaltaisiin Espanjan viranomaisiin? Mihin toimiin ryhdytään, jos rikkomuksia lopulta havaitaan?

(2001/C 187 E/237)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0355/01**esittäjä(t): Carlos Carnero González (PSE) komissiolle**

(6. helmikuuta 2001)

Aihe: Madridin kaupunginhallituksen alaisen työvoimatoimiston Imefen järjestämiin koulutus- ja työllistämismahdollisuuksiin tarkoitettujen yhteisön varojen epäasianmukaista käyttöä koskevat uudet ja tärkeät tiedot

Tiedotusvälineissä 29. tammikuuta julkaistun uutisen jälkeen Espanjan tiedotusvälineet ovat nyt kertoneet, että Madridin kaupunginhallituksen alaisen Imefen johtaja Ricardo Peydró on ilmoittanut, että hänen johtamansa työvoimatoimisto aikoo esittää rikossyytteen Ifomar-yritystä vastaan petoksesta ja asiakirjojen väärentämisestä. Hän totesi myös olevan "riittäviä todisteita" siitä, että Ifomar "oli järjestävinään" vankiloissa kurseja, joita se ei kuitenkaan järjestänyt, mutta joista se otti rahat kaupunginhallituksen ja EU:n määrärahoista.

Nämä tiedot vahvistavat tiedotusvälineiden äskettäin julkaisemat tiedot, joiden vuoksi esitin ensisijaisen kysymyksen aiheesta maanantaina 29. tammikuuta 2001.

Pidän välttämättömänä, että komissio toimii mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti, jotta Imefen hallinnoimien varojen kanssa asianmukaisesti toimiville yrityksille — jotka tekevät erittäin tärkeää sosiaalista työtä koulutuksen ja työllisyyden hyväksi — ja niiden oppilaille ei aiheudu haittaa tiettyjen häikäilemättömien yritysten toiminnasta.

Mihin toimiin Euroopan komissio aikoo ryhtyä unionin nykyisten säännösten mukaisesti, jotta se saisi tietoonsa näiden tapausten laajuuden ja takaisi täysin Euroopan veronmaksajien varojen asianmukaisen käytön varmistamalla näin koulutus- ja työllistämishelmien jatkuvuuden tässä mahdollisessa petostilanteessa? Onko komissio ottanut jo yhteyttä Espanjan toimivaltaisiin tai kyseessä oleviin viranomaisiin, eli Madridin kaupunginhallitukseen, tai ovatko ne olleet yhteydessä komissioon?

**Anna Diamantopouloun komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
P-0303/01 ja P-0355/01**

(26. maaliskuuta 2001)

Asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 4253/88 muuttamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2082/93⁽¹⁾ johdanto-osan kuudennen kappaleen sekä rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1260/1999⁽²⁾ olevan 8 artiklan 3 kohdan mukaan tukitoimien täytäntöönpano ohjelmakautena 2000–2006 on jäsenvaltioiden vastuulla.

Komissio, joka ei hallinnoi rahastoja suoraan, on pyytänyt 1. helmikuuta 2001 päivätyllä kirjelmällä Euroopan sosiaalirahaston toiminnasta Espanjassa vastaavia viranomaisia asianmukaisesti tarkistamaan tiedot, jotka on julkaistu päivälehti El Paísin 29., 30. ja 31. tammikuuta päivätyissä numeroissa.

Espanjan työministeriö on ilmoittanut komissiolle 1. helmikuuta 2001 päivätyllä faksilla, että sen yksiköt ovat pyytäneet 31. tammikuuta 2001 Instituto Municipal de Empleo de Madridilta selvitystä lehdistössä esiintyneistä tiedoista, joiden mukaan Euroopan sosiaalirahasto olisi osallistunut ammattikoulutuskurssien rahoittamiseen.

Komission saatua työministeriön virallisen selvityksen ja jos ilmenee, että Euroopan sosiaalirahaston toiminnassa on epäsäännönmukaisuuksia, jäsenvaltio ja komissio suorittavat asianmukaiset oikaisut voimassa olevissa yhteisön ja jäsenvaltion säännöksissä säädetyllä tavalla.

Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) on ilmoittanut saaneensa tiedoksi lehdistössä julkaistut artikkelit ja ottavansa yhteyttä kansallisiin viranomaisiin, joiden tehtävänä on tiedottaminen rakennepolitiikan rahoituksen epäsäännönmukaisuuksista ja aiheettomasti maksettujen summien takaisinperinnästä sekä tätä alaa koskevan tiedotusjärjestelmän perustamisesta 11 päivänä heinäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1681/94⁽³⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 193, 31.7.1993.

⁽²⁾ EYVL L 161, 21.6.1999.

⁽³⁾ EYVL L 178, 12.7.1994.

(2001/C 187 E/238)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0306/01

esittäjä(t): Giorgio Celli (Verts/ALE) komissiolle

(2. helmikuuta 2001)

Aihe: BSE-tauti ja sen tarttuminen

Näyttäisi siltä, että BSE-tauti voisi prionien välityksellä tarttua tautia sairastavasta lehmästä vasikkaan ja näin ollen vasikka olisi jo syntyessään saanut tartunnan.

Edellä mainitun perusteella tiedustelisin komissiolta seuraavaa:

1. Minkälaisia takeita turvallisuudesta voidaan saada, jos yli 20 tai 30 kuukauden ikäiset vasikat testataan?
2. Kuinka monta prosenttia testatuista, tartunnan saaneista eläimistä läpäisee valvontaverkoston?
3. Voidaanko pitää luotettavana viime kesänä The Times -lehdessä ollutta uutista, jonka mukaan vastasyntynyt lapsi oli saanut BSE-tartunnan raskaudenaikana äidiltään?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 2001)

Yhteisön käytettävissä olevien tieteellisten tietojen mukaan epidemiologiset tutkimukset viittaavat siihen, että BSE-tartunnan saaneitten lehmien jälkeläisillä on muita 10 % suurempi riski saada BSE, kun ne syntyvät 12 kuukauden kuluessa BSE:n kliinisten merkkien ilmenemisestä emässä. BSE:n siirtymisen mekanisme ei kuitenkaan tunneta, eikä edelleenkään ole selvää tarttuuko tauti naudoilla perinteisessä mielessä emästä jälkeläiseen. Vaikka tauti tarttuisikin emästä jälkeläiseen, tämä tartuntaväylä vaikuttaa vähämerkityksiseltä verrattuna ravinnon kautta tapahtuvaan tartuntaan.

Nykyisiä BSE-testejä käytetään kliinisten BSE-tapauksien tai kliinistä vaihetta lähestyvien BSE-tartunnan saaneiden eläinten havaitsemiseen. Koska testeillä ei voida havaita tartuntaa itämisajan alkuvaiheessa, negatiivinen testituloks ei takaa sitä, ettei eläimellä olisi tartuntaa. Tärkein suora toimenpide kansanterveyden suojelemiseksi on siksi erityisen BSE-riskiaineksen poistaminen teurastuksen yhteydessä. Tätä nykyä ei pystytä selvittämään, kuinka monta prosenttia negatiivisen testituloksen saaneista eläimistä olisi todellisuudessa saanut tartunnan.

Komissiolla ei ole tarvittavia tietoja voidakseen vastata arvoisan parlamentin jäsenen kolmanteen kysymykseen. Tähän mennessä ei kuitenkaan ole näytetty toteen yhtään tapausta, jossa ihmisen tarttuva spongiforminen enkefalopatia (TSE) olisi tarttunut äidistä lapseen.

(2001/C 187 E/239)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0318/01

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(13. helmikuuta 2001)

Aihe: "Europartenariat"-järjestelyn lopettaminen

Voiko komissio selittää, miksi "europartenariat"-ohjelma päätettiin lopettaa ennen kuin sitä koskevan arvioinnin tulokset olivat selvillä?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2001)

Komissio on tarkastellut uudelleen ensisijaisia tavoitteitaan ja tehtäviensä hoitamiseen käytettävissä olevia resursseja. Tässä yhteydessä ja komission 26. heinäkuuta 2000 laatimassa tiedonannossa "Toimielinten tehtävien ja henkilöresurssien vastaavuus" ⁽¹⁾ esitettyjen erityisryhmän työn tulosten perusteella komissio on päättänyt, ettei se enää suoraan osallistu Europartenariat-tapahtumien hallinnointiin.

Parhaillaan tehtävän Europartenariat-arviointitutkimuksen tavoitteena on selvittää, millaisia vaikutuksia ohjelmalla on ollut sen 10–12 toimintavuonna, sekä ehdottaa parannuksia ohjelmamalliin. Se, että komissio on päättänyt olla jatkamatta omien resurssiensa investoimista tämän ohjelman hallinnointiin, ei estä sitä, etteivätkö muut osapuolet voisi hyödyntää vuosien kuluessa luotua mallia, etenkin jos nämä osapuolet katsovat hyötyneensä toteutetuista ohjelmista. Arvioinnista on tällöin hyötyä näille osapuolille. Komissio on valmis antamaan uusien järjestäjien käyttöön kehittämänsä hallinnointivälineet, kuten järjestäjän oppaan ja ohjelmistopakettin.

⁽¹⁾ SEC(2000) 2000.

(2001/C 187 E/240)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0323/01**esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle***(13. helmikuuta 2001)*

Aihe: Euroopan kielten teemavuosi ja suunniteltu friisin kielen ja kirjallisuuden laitoksen lakkauttaminen Amsterdamin yliopiston kielitieteellisessä tiedekunnassa

Unioni julisti vuoden 2001 viralliseksi Euroopan kielten teemavuodeksi (Euroopan ja neuvoston päätös 1934/2000/EY⁽¹⁾). Kahdentoista kuukauden ajan korostetaan kielten rikkautta. Kielet ovat merkittävä osa Euroopan kulttuuriperintöä ja hyvin tärkeitä Euroopan tulevaisuudelle (ks. Euroopan kielten teemavuosi, <http://europa.eu.int/comm/education/languages/fi/actions/year2001.html>).

Kaikki Euroopan kielet saavat tarvitsemansa huomion, mukaan lukien nk. alueelliset kielet, vähemmistökielet ja viittomakielet. Euroopan kielten teemavuoden tiedotuskampanjan keskeinen sanoma, ”Kielten opiskelu avaa ovia, ja jokainen pystyy siihen!”, on neutraali ja siinä ei viitata vain yhteen kieleen tai kielten ryhmään.

Euroopan parlamentti hyväksyi 30. lokakuuta 1987 Kuijpersin päätöslauselman vähemmistökielten edistämisestä opetuksessa, tiedotusvälineissä ja viranomaisviestinnässä. Päätöslauselma oli suuri askel kohti nk. vähemmän käytettyjen kielten, kuten friisin kieli, tunnustamista.

Amsterdamin yliopiston (Universiteit van Amsterdam, UvA) aikeet lakkauttaa friisin kielen ja kirjallisuuden laitos on ristiriidassa Euroopan kielten teemavuoden tavoitteiden ja Kuijpersin päätöslauselman kanssa. UvA on taajaväkisellä Randstadin alueella ainoa yliopisto, jossa opetetaan friisin kieltä ja kirjallisuutta. Yliopiston hallinnon esittämä säästöehdotus on nostattanut paljon vastustusta.

Katsooko komissio, että Amsterdamin yliopiston aikomus lakkauttaa friisin kielen ja kirjallisuuden maisteriohjelma on ristiriidassa Euroopan kielten teemavuoden kunnianhimoisten ja laajojen tavoitteiden ja Kuijpersin päätöslauselman kanssa?

- a) Jos komissio näin katsoo, mihin toimiin se aikoo ryhtyä
- 1) osoittaakseen Amsterdamin yliopistolle, miten tärkeä friisin kielen ja kirjallisuuden maisteriohjelma on Euroopan kielten teemavuoden tavoitteiden kannalta;
  - 2) pyytääkseen Amsterdamin yliopistoa säilyttämään tämän maisteriohjelman kokonaisuudessaan;
  - 3) osoittaakseen Alankomaiden hallitukselle, miten tärkeä Amsterdamin yliopiston friisin kielen ja kirjallisuuden maisteriohjelma on Euroopan kielten teemavuoden tavoitteiden kannalta;
  - 4) pyytääkseen Alankomaiden hallitukselta, että tämä Amsterdamin yliopiston maisteriohjelma säilytetään kokonaisuudessaan?
- b) Jos komissio ei ole tätä mieltä, miten se perustelee Amsterdamin yliopiston friisin kielen ja kirjallisuuden maisteriohjelman suunnitellun lakkauttamisen ja Euroopan kielten teemavuoden kunnianhimoisten ja laajojen tavoitteiden yhteensopivuuden?

⁽¹⁾ EYVL L 232, 14.9.2000, s. 1.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus*(5. huhtikuuta 2001)*

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan kirjalliseen vastaukseen, jonka komissio antoi Staes esittämään suulliseen kysymykseen H-0254/01 kyselytunnilla parlamentin huhtikuun 2001 istuntojaksoilla⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Vastaus 3.4.2001.

(2001/C 187 E/241)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0344/01**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle**

(6. helmikuuta 2001)

Aihe: Ateenan metron laajentaminen

Helpottaakseen yhteyksiä Ateenan uudelle lentokentälle Kreikan hallitus on päättänyt jatkaa Ateenan metrolinjaa siten, että uudeksi pääteasemaksi tulee nykyisen Ethniki Amina -aseman sijasta Stavros Agias Paraskevis. Hallitus päätti – hanketta nopeuttaakseen ja taloudellisista syistä – rakentaa vain yhden viidestä uudelle linjalle alun perin suunnitellusta metroasemasta. Neljä muuta asemaa olisivat palvelleet esimerkiksi Holargosin ja Agia Paraskevin kaupunginosien asukkaita.

Lisäksi tämä laajennus aiotaan ilmeisesti rahoittaa yhteisön varoin, jotka on jo myönnetty metron laajentamiseksi Ateenan työläiskaupunginosaan Egaleoon. Tämän metrolinjan rakentaminen siirtyisi pitkälti eteenpäin. Näin uhrattaisiin yhteys kaupungin vähiten kehittyneiltä alueilta ja kokeiltaisiin lentokenttää palvelevaa yhteyttä. On huomattava, että tästä yhteydestä saatava hyöty on kyseenalaista, koska suunniteltu Stavrosin pääteasema jäisi useiden kilometrien päähän lentokentästä.

Onko komissiolle ilmoitettu näistä merkittävistä muutoksista, ja mikä on sen kanta niihin?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 2001)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä kirjalliseen kysymykseen E-3658/00 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 25.

(2001/C 187 E/242)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0346/01**esittäjä(t): Helena Torres Marques (PSE) komissiolle**

(6. helmikuuta 2001)

Aihe: Eurojen jakelu ennen tammikuuta 2002

Komission euroon siirtymisen valmisteluja (Preparation for the changeover to the euro) koskevan kuukausitiedotteen lopussa olevan taulukon mukaan vähittäiskauppiaille aletaan toimittaa ennakoon euroja 1.9.2001 ja 17.12.2001 välisenä aikana.

Voiko komissio vahvistaa tämän? Mikä on komission kanta siihen, että kansalaisille toimitetaan ennakoon 5 ja 10 euron seteleitä jo 1.12.2001 lähtien?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(15. maaliskuuta 2001)

Komission kuukausijulkaisun "Preparation for the changeover to the euro" lopussa julkaistu taulukko koottiin komissiossa euroalueen jäsenvaltioiden toimittamien tietojen pohjalta.

Talous- ja rahaliiton jäsenvaltiot ovat sopineet, että kansallisten rahojen ja euroseteleiden ja -kolikoiden rinnakkaiskäyttö pidetään mahdollisimman lyhyenä. Näin pyritään välttämään sekaannusten syntymistä kuluttajien keskuudessa ja lyhentämään aikaa, jonka vähittäiskauppa joutuu käsittelemään kahdenlaisia rahoja.

Seteleiden ennakkojakelu yleisölle voisi itse asiassa pidentää rinnakkaiskäyttöä ja vaarantaa ne hyödyt, joita lyhyellä rinnakkaiskäytöllä tavoitellaan. Lisäksi seteleiden ennakkojakelu yleisölle voisi johtaa siihen, että setelit tulisivat liikkeeseen jo ennen tammikuun 2002 alkua. Tästä syystä valtiovarainministerit ja komissio ovat yhtyneet Euroopan keskuspankin kantaan, että seteleitä ei jaeta yleisölle ennakoon.

(2001/C 187 E/243)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0348/01

esittäjä(t): Giuseppe Di Lello Finuoli (GUE/NGL) komissiolle

(6. helmikuuta 2001)

Aihe: Messinan kunnan rakennusurakkaa koskeva sopimus raitiovaunulinjan rakentamiseksi yhteisön varoin

Komissio vastasi 14. huhtikuuta 2000 esittämäni kirjalliseen kysymykseen E-1243/00⁽¹⁾, että se päättää kyseessä olevan hankkeen mahdollisesta rahoittamisesta ja antoi ymmärtää, että päätös oli edelleen tekemättä.

Paikallisten tiedotuselinten mukaan Sisilian aluehallituksen puheenjohtaja Vincenzo Leanza olisi vuoden 2000 lokakuussa julkisesti vahvistanut rahoituksen myöntämisen.

Tiedustelin komissiolta, mitä päätöksiä kyseessä olevan raitiovaunulinjahankkeen suhteen on tehty?

⁽¹⁾ EYVL C 72 E, 6.3.2001, s. 30.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(27. maaliskuuta 2001)

Komissio ei ole voinut tehdä muodollista päätöstä kyseisen hankkeen rakennerahastoista tapahtuvasta yhteisrahoituksesta, koska Sisilia ei ole vielä toimittanut pyydettyjä tietoja ympäristövaikutusten arvioinnista.

(2001/C 187 E/244)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0354/01

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(6. helmikuuta 2001)

Aihe: Neuvottelut Marokon kanssa tehtävästä kalastussopimuksesta

Marokon korkeimmilta viranomaisilta saamieni ensi käden tietojen mukaan Euroopan komission ja Marokon hallituksen edustajien torstaina 1. helmikuuta 2001 käynnistämät neuvottelut uudesta kalastussopimuksesta keskeytyivät perjantaina ilman tietoa niiden jatkopäivämäärästä, koska kalastuksesta vastaavan komission pääosaston pääjohtaja Smidt ilmoitti aikovansa palata Brysseliin viikonloppuna.

Tällainen käyttäytyminen, joka ei aseta kyseenalaiseksi ainoastaan sopimusta vahvasti kannattavan kalastuksesta vastaavan komission jäsenen Franz Fischlerin vaan itse komission puheenjohtajan Prodin – joka antoi Marokon viranomaisille sanansa siitä, että komissio pyrkii kaikin tavoin neuvottelujen onnistumiseen –, näyttää osoittavan, että Smidt ei olisi sopivin henkilö jatkamaan neuvotteluja seuraavalla kierroksella.

Onko komission jäsen Fischler tietoinen näistä tapahtumista? Onko Fischler saanut Espanjan hallitukselta mitään protestia aiheesta?

Aikooko komissio muuttaa neuvotteluryhmän kokoonpanoa, jotta vihdoinkin 14 kuukauden kalastustoiminnan pakollisen keskeytymisen jälkeen päästäisiin sopimukseen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2001)

Komissio sopi Marokon viranomaisten kanssa yhden päivän kestävä kokouksen pitämisestä 25. tammikuuta 2001 jatkaakseen 9. tammikuuta 2001 päättyneitä neuvotteluja tulevasta kalastussopimuksesta.

Tammikuun 25. päivänä pidetyssä kokouksessa tapahtui jonkin verran edistystä, ja Marokko esitti komissiolle uusia ehdotuksia, joiden perusteellisempi tarkastelu oli tarpeen. Tästä syystä osapuolet sopivat uuden teknisen kokouksen pitämisestä seuraavalla viikolla, mikä selittää sen, että komission virkamiehet palasivat Brysseliin.

Neuvottelut ovat edelleen kesken, ja molemmat valtuuskunnat jatkavat ponnistelujaan lähentääkseen kantojaan tärkeimmissä kysymyksissä.

(2001/C 187 E/245)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0359/01

esittäjä(t): Eryl McNally (PSE) komissiolle

(8. helmikuuta 2001)

Aihe: Kissojen ja koirien turkeilla käytävä kauppa

Aasiasta tuoduilla kissojen ja koirien turkeilla käytävään kauppaan perehtyneet tutkijat paljastivat äskettäin, että saatamme lähiaikoina joutua kiusalliseen tilanteeseen? Onko Euroopan unioni tietoinen tästä?

Tutkijat löysivät erästä aasialaisesta näyttelyhallista luonnollista kokoa olevia, koiran turkista tehtyjä tiikereitä ("groupee") Aasialaiset myyntiedustajat kertoivat liikemiehinä esiintyneille tutkijoille, että näitä suuria "patsaita" myydään eurooppalaisiin hotelleihin ja museoihin 5 000 US-dollarin kappalehintaan.

Pitäisivätkö matkailijat ajatuksesta, että käytämme koirien ja kissojen turkeista valmistettuja tuotteita? Voisiko komissio ilmoittaa, aikooko se pysäyttää tämän kaupan, ennen kuin siitä on vahinkoa liiketoimillemme ja matkailulle?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(8. maaliskuuta 2001)

Komissiolla ei tässä vaiheessa ole tarkkoja virallisia tai muitakaan tietoja yhteisöön suuntautuvasta kissa- ja koiraturkisten tuonnista.

Mitä tulee kysymykseen siitä, aikooko komissio pysäyttää kyseisen kaupan, on paikallaan muistuttaa, että kauppapolitiikka vain heijastaa ulospäin EU:n sisällä toteutettavaa politiikkaa. Käytävissä olevien tietojen mukaan yksikään jäsenvaltio ei kiellä kyseisten turkisten kaupallista käyttöä. Koska siis tällaista kieltoa ei ole voimassa yhteisön sisällä, komissio ei tässä vaiheessa aio ehdottaa kissa- ja koiraturkisten tuonnin kieltämistä, jota voitaisiin pitää syrjivänä toimenpiteenä ja esteenä kansallisten kohtelun periaatteen soveltamiselle.

Ottaen huomioon yleisen huolestuneisuuden, joka koskee kissa- ja koiraturkisten kaupallista hyödyntämistä kansainvälinen kauppa mukaan luettuna, komissio aikoo kuitenkin vielä tarkastella tätä kysymystä toissijaisuusperiaatteen kannalta saadakseen käsityksen siitä, olisiko sen ehdotettava koko yhteisön kattavia toimenpiteitä, ja tulee raporttoimaan parlamentille tästä asiasta.

(2001/C 187 E/246)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0380/01**esittäjä(t): Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE) komissiolle**

(15. helmikuuta 2001)

Aihe: Sijoittautumisvapaus ja Alankomaat

Saksalainen kylmäkalustevalmistaja halusi työskennellä Alankomaissa ja haki vapautusta Alankomaissa vaadittavasta niin kutsutusta CFC-yhdistekokeesta. Hakemus hylättiin viitaten hollantilaisen koulutusjärjestelmän erityisvaatimuksiin. Lisäksi yrittäjän todistusta mestarintutkinnosta ei tunnustettu edes LGH:n pyynnöstä. Pyydän komissiolta vastausta seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitä mieltä komissio on kyseisestä tapauksesta, kun otetaan huomioon sijoittautumisvapaus?
2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, mikäli todetaan, että Alankomaiden viranomaiset ovat toimineet sijoittautumisvapauden vastaisesti?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(26. maaliskuuta 2001)

Kylmäkalusteasentajan ammatin pätevyysvaatimusten vastavuoroinen tunnustaminen kuuluu tutkintotodistusten tunnustamisjärjestelmän perustamisesta vapauttamisdirektiivien ja siirtymätoimenpiteistä annettujen direktiivien soveltamisalaan kuuluvan ammatillisen toiminnan osalta sekä tutkintotodistusten yleisen tunnustamisjärjestelmän täydentämisestä 7. kesäkuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/42/EY⁽¹⁾ soveltamisalaan siltä osin kuin on kyse sähkökäyttöisten koneiden ja laitteiden valmistuksesta.

Direktiivin 4 artiklassa toistetaan sellaisenaan itsenäisten ammatinharjoittajien toimintaan ISIC-pääryhmiin 23–40 (teollisuus ja pienteollisuus) kuuluvassa tuotanto- ja jalostusteollisuudessa sovellettavista, siirtymätoimenpiteitä koskevista yksityiskohtaisista säännöksistä 7. heinäkuuta 1964 annetun, sittemmin kumotun direktiivin 64/427/ETY⁽²⁾ vastaava säännös. Kyseisen artiklan mukaan tilanteessa, jossa toiminnan harjoittamiseen ryhtyminen tai toiminnan harjoittaminen jäsenvaltiossa edellyttää yleisiä tai erityisiä tietoja ja kykyjä, kyseisen jäsenvaltion on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi näistä tiedoista ja kyvyistä kyseisen toiminnan tosiasiallinen harjoittaminen toisessa jäsenvaltiossa tietyn (periaatteessa kuuden vuoden) ajan joko itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana.

Sen jälkeen kun direktiivi on kokonaan saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä (täytäntöönpanon määräajaksi on asetettu 31. heinäkuuta 2001), ne ammattipätevyyden omaavat henkilöt, jotka eivät täytä 4 artiklan ammattikokemusta koskevia edellytyksiä, voivat hakea myös tutkintotodistuksen, todistusten tai muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tunnustamista direktiivin 3 artiklan edellytysten mukaisesti.

Edellä esitetyn johdosta direktiivin 199/42/EY nojalla ei ole tällä hetkellä mahdollista hakea tutkintotodistusten tunnustamista. Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin EY:n perustamissopimuksen 43 ja 49 artiklan (ent. 52 ja 59 artikla) tulkinnasta antamassaan tuomiossa ("Vlassopoulou") todennut, että jäsenvaltioiden on jo nyt otettava huomioon toisessa jäsenvaltiossa suoritettut tutkinnot ja verrattava toiseen maahan siirtyvän henkilön alkuperämaassaan hankkimaa tutkintotodistusta vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaadittuun todistukseen. Vaikka pelkkään tutkintotodistuksen alkuperään perustuva syrjintä on kielletty EY:n perustamissopimuksen 43 ja 49 artiklan nojalla, nämä artikkelit eivät kuitenkaan sisällä, toisin kuin edellä tarkoitettu direktiivi, täsmällistä velvoitetta vertailun tuloksen suhteen.

Koska käytettävissä ei ole täsmällisempiä tietoja kyseisen kansalaisen ammattikokemuksesta ja hänen hakemuksensa hylkäämisperusteista, komissio ei pysty arvioimaan Alankomaiden tässä asiassa tekemän päätöksen yhdenmukaisuutta yhteisön lainsäädännön kanssa.

Komission toimenpiteiden osalta on syytä palauttaa mieliin, että EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan (ent. 169 artikla) mukainen jäsenyysoikeuden noudattamatta jättämistä koskeva kanne on aiheellinen silloin, kun jäsenvaltion kansallinen lainsäädäntö ei ole yhteisön lainsäädännön mukainen, tai vaikka näin olisi, kun jäsenvaltiossa noudatetaan jatkuvasti hallinnollista menettelyä, joka on yhteisön oikeuden

vastainen. Komissio ei sen sijaan voi suoraan ratkaista yksittäistapauksia. Komissiolla tai yhteisöjen tuomioistuimella ei ole valtuuksia kumota kansallisen viranomaisen tekemää päätöstä eikä määrätä jäsenvaltiota suorittamaan korvauksia yksittäistapauksissa. Ainoastaan kansalliset tuomioistuimet ovat toimivaltaisia näissä asioissa. Yksittäistapausten ratkaisemisen helpottamiseksi epävirallisesti on kuitenkin perustettu kansallisten yhteyspisteiden verkosto.

(¹) EYVL L 201, 31.7.1999.

(²) EYVL 117, 23.7.1964.

(2001/C 187 E/247)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0387/01

esittäjä(t): Nicholas Clegg (ELDR) komissiolle

(15. helmikuuta 2001)

Aihe: Galapagossaaret

Millaista tukea EU tarjoaa Ecuadorin hallitukselle sen pyrkiessä suojelemaan herkkiä ekosysteemejä äskettäisistä öljyvahingoista eniten kärsineillä Galapagossaarilla (San Cristobal, Espanola, Santa Fe)?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(28. maaliskuuta 2001)

Vuodesta 1994 lähtien komissio on tukenut Charles Darwin -säätiota (saariston säilyttämistä edistävästä tutkimuksesta, koulutuksesta ja opetuksesta vastaavaa riippumatonta elintä) osana projektia tiede- ja opetusohjelman vahvistamiseksi (hankkeen viite ECU/RELEX/1994/0046, varat 862 000 euroa). Säätio osallistuu tällä hetkellä yhteisön tutkimusprojektiin, joka koskee merien resurssien hoitoa ja saarten ekojärjestelmiin liittyvien kiistojen ratkaisemista. Hanketta rahoitettiin vuonna 1998 (viite IC18-CT98-0297, projektivarat 550 000 euroa).

Komissio vastaanotti 23. tammikuuta 2001 Ecuadorin viranomaisilta pyynnön saada kiireellisesti apua Galapagos-saaria uhkaavan öljylautan torjumiseksi. Komissio ilmoitti 24. tammikuuta 2001 lähettävänsä paikalle kolmen asiantuntijan muodostaman eurooppalaisen asiantuntijaryhmän (¹). Tämä päätös tehtiin osana järjestelyjä, joista on säädetty neuvoston ja parlamentin 20. joulukuuta 2000 tekemässä päätöksessä N:o 2850/2000/EY, jolla luotiin yhteisön yhteistyöjärjestely onnettomuuksista tai tahallisista päästöistä aiheutuvan meren pilaantumisen alalla (²). Asiantuntijoiden tehtävänä on ollut auttaa Ecuadorin viranomaisia määrittelemään parhaimmat keinot lievittää saasteiden vaikutuksia ja helpottaa vahingoittuneiden alueiden kunnostamista.

Kaikki asianomaiset järjestöt, jotka osallistuvat saaristojen ekojärjestelmien säilyttämiseen, voivat tehdä ehdotuksia ohjelmaan "kehitysmaiden ympäristö" (viite SCRE/111699/C/G).

(¹) Lehdistötiedote IP/01/104.

(²) EYVL L 332, 28.12.2000.

(2001/C 187 E/248)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0417/01

esittäjä(t): Jillian Evans (Verts/ALE) komissiolle

(13. helmikuuta 2001)

Aihe: Työpaikkojen menetykset Corus-yhtiön tehtailla Britanniassa

Teräsyhtiö Corus ilmoitti viime viikolla, että 6 000 työntekijää menettää työpaikkansa yhtiön eri tehtailla Britanniassa ja että puolet näistä irtisanomisista toteutetaan yhtiön Walesin tehtailla.

Aikooko komissio nyt tutkia Corus-yhtiön toteuttamia menetelmiä ja toimia, jotka ovat johtaneet tähän ilmoitukseen, jotta varmistettaisiin yhtiön toimineen täysin nykyisen asiaankuuluvan eurooppalaisen lainsäädännön mukaisesti? Jos tällainen tutkimus osoittaa Corus-yhtiön rikkoneen yhteisön lainsäädäntöä, mihin toimiin komissio voi ryhtyä?

Anna Diamantopouloun vastaus komission puolesta

(26. maaliskuuta 2001)

Työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20. heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/59/EY⁽¹⁾ 2 artiklassa säädetään, että kun työnantaja harkitsee työntekijöiden joukkovähentämistä, työnantajan on aloitettava hyvissä ajoin neuvottelut työntekijöiden edustajien kanssa sopimukseen pääsemiseksi.

Näissä neuvotteluissa on käsiteltävä ainakin mahdollisuuksia joukkovähentämisen välttämiseksi tai niiden kohteena olevien työntekijöiden määrän rajoittamiseksi sekä seurausten pienentämiseksi käyttämällä sosiaalisia toimenpiteitä varsinkin vähentämisen kohteeksi joutuneiden työntekijöiden työllistämiseksi tai kouluttamiseksi uudelleen.

Direktiivissä säädetään lisäksi, että jäsenvaltioiden on huolehdittava, että työntekijöiden edustajilla ja/tai työntekijöillä on käytettävissään oikeudelliset ja/tai hallinnolliset menettelytavat sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin säännöksiä noudatetaan.

Kun otetaan huomioon edellä mainitut seikat sekä se, että Yhdistynyt kuningaskunta on saattanut kyseisen direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään, kaikki kyseiseen tapaukseen liittyvät riidat on saatettava kansallisen tuomioistuimen ja/tai hallinnon ratkaistaviksi.

⁽¹⁾ EYVL L 225, 12.8.1998.

(2001/C 187 E/249)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0418/01

esittäjä(t): Francesco Speroni (TDI) komissiolle

(13. helmikuuta 2001)

Aihe: Järjestelmällisen sisällysluettelon puuttuminen sopimuskokoelmasta

Miksi perussopimusten paperiversiosta puuttuu järjestelmällinen sisällysluettelo? Miksi Internetin kautta saatavasta sopimuskokoelmasta puuttuvat pöytäkirjat, julistukset, muut säädökset ja toimielinten väliset tekstit? Miksei sopimuskokoelmaa ole saatavana tavanomaisessa Word-muodossa?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2001)

Koska mainitun säädöksen on antanut neuvosto, komissiolla ei ole toimivaltaa vastata arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen.

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto, joka palvelee kaikkia yhteisöjen elimiä, on noudattanut neuvoston ohjeita sekä asiakirjan paperipainoksen tuottamisessa että sen asettamisessa saataville Internetiin.

(2001/C 187 E/250)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0443/01**esittäjä(t): Georges Berthu (NI) komissiolle**

(13. helmikuuta 2001)

Aihe: Racine-yhdistyksen toiminta

Yksityisoikeuden alalla työllistämässä ja ammatillisessa koulutuksessa toimivan ranskalaisen Racine-yhdistyksen (Réseau d'Appui et de Capitalisation des Innovations Européennes) tavoitteena on edistää yhteisön suuntaviivojen toteuttamista Ranskassa toimittamalla teknistä apua hankkeiden toteuttajille. Yhdistys saa runsaasti tukea Euroopan sosiaalirahastolta, josta on peräisin 90 prosenttia sen toimintamäärärahoista.

Pystyykö komissio arvioimaan tämän yhteiskuntaelämän toimijoiden aliarvioiman yhdistyksen todellista panosta? Ovatko yhdistyksen varainkäyttö ja kirjanpito julkisia?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(27. maaliskuuta 2001)

Racine-yhdistys (voittoa tavoittelemattomien yhdistysten perustamisesta vuonna 1901 annetun lain mukainen yhdistys) osallistuu aktiivisesti eri ohjelmien toteuttamiseen työllisyyden ja sosiaalipolitiikan alalla.

Sen tehtävistä voidaan mainita muun muassa seuraavat:

- tukitehtävät Adapt- ja Employment-yhteisöaloitteissa
- rakennerahastojen tavoitteisiin 3 ja 4 liittyvä toiminta
- Leonardo da Vinci -ohjelman ensimmäisen vaiheen "tutkimukset ja analyysit" -osuus (1995–1999)
- Ranskan valtion toimeksianto: opintomatkojen järjestäminen Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskuksen (Cedefop) hallinnoimassa Leonardo da Vinci ohjelmassa
- uusien määräysten strateginen valvonta
- kaupungin ministeriöiden välisistä suhteista vastaavan valtuuskunnan toimeksianto: kaupunginosien hallintoon liittyvät työt
- Racine osallistuu myös Phare-ohjelmaan.

Hoitaessaan hankkeiden tukitehtäviä Racine on säännöllisesti yhteydessä yhteiskuntaelämän toimijoihin. Yhteiskuntaelämän toimijat ovat lisäksi edustettuina yhdessä Racinen johtokunnan kolmesta lautakunnasta (julkissektorin laitokset, työmarkkinaosapuolet ja asiantuntijat).

Mitä tulee yhdistyksen kirjanpitoon, Racinen tilintarkastuksesta ja tilien oikeellisuuden varmistamisesta vastaa tilintarkastaja, kuten vuoden 1901 laissa säädetään.

Budjettiasioista vastaava Ranskan ministeriö on nimennyt yhdistykselle varainhoidon valvojan, joka vastaa julkisesta valvonnasta ja osallistuu yhdistyksen johtokunnan kokouksiin.

(2001/C 187 E/251)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0449/01**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle**

(13. helmikuuta 2001)

Aihe: Euroopan unionin ja Turkin kumppanuussuhde

Ranskan kansalliskokous tunnusti hiljattain päätöslauselmassaan armenialaisten kansanmurhan. Turkki reagoi lähinnä taloudellisella vastavedolla irtisanomalla useita ranskalaisten yritysten kanssa tehtyjä sopimuksia. Joulukuun 13. päivänä 1999 Helsingin Eurooppa-neuvosto teki päätöksen myöntää Turkille EU:n jäsenhokkaan asema ja muodostaa liittymistä valmisteleva kumppanuussuhde sekä yhteinen rahoituskehys helpottamaan Turkin jäsenyysehdoituksen edistymistä.

Katsooko komissio, että Turkin Ranskan vastaiset "taloudelliset vastatoimet" ja sen yksipuolinen sopimusten irtisanominen ovat poliittisesti ja juridisesti sopusoinnussa Turkin ja EY:n tulliliiton kanssa ja että tällainen käytös sopii yhteen Kööpenhaminan Eurooppa-neuvostossa määrättyjen arviointiperusteiden kanssa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 2001)

Komissio seuraa tarkkaan Turkin reaktiota Ranskan kansalliskokouksen tunnustettua Turkin armeijan syyllistyneen armenialaisten kansanmurhaan 1915–1917. Turkin reaktion perusteella komissio harkitsee, onko syytä ryhtyä toimenpiteisiin, ja jos niin millaisiin.

(2001/C 187 E/252)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0480/01

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(13. helmikuuta 2001)

Aihe: Ruotsin oikeuslaitoksen oikeus kuulustella komission virkamiehiä

Komission Tukholman tiedotustoimiston entinen päällikkö työskentelee nykyisin komissiossa Brysselissä. Tukholman syyttäjävirsto haluaa kuulustella tätä virkamiestä Tukholman tiedotustoimiston toiminnassa ilmenneistä epäkohdista, joita nyt on käsitelty Ruotsin tiedotusvälineissä yli vuoden ajan.

Tiedotustoimiston entinen päällikkö on kuitenkin ilmoittanut, ettei hänellä ole aikaa matkustaa Tukholmaan ja ettei hän siksi voi tulla kuultavaksi. Tukholman virallinen syyttäjä haluaa nyt matkustaa Brysseliin voidakseen kuulustella virkamiestä siellä. Tähän tarvitaan kuitenkin Belgian oikeuslaitoksen antama lupa, ja sellaisen saaminen kestää.

Ruotsin kansalaisten mielestä on uskomatonta, että komission virkamiehet voivat tällä tavoin piiloutua ja pyrkiä välttämään oikeusviranomaisten tekemältä selvitykseltä.

Voiko komissio määrätä Tukholman tiedotustoimiston entisen päällikön auttamaan Ruotsin syyttäjävirstoa sen selvittäessä tiedotustoimiston toimintaan liittyviä epäkohtia, niin että saamme vihdoinkin tämän asian selvitettyksi lopullisesti?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 2001)

Komission poistettua kansallisten oikeusviranomaisten pyynnöstä kyseisen virkamiehen oikeudellisen koskemattomuuden, Ruotsin syyttäjävirstomainen on vaatinut suoraan kyseiseltä virkamieheltä mahdollisuutta haastatella tätä komission Ruotsin edustustoa koskevassa asiassa. Mitään tähän liittyvää virallista pyyntöä ei ole osoitettu komissiolle.

Arvoisan parlamentinjäsenen esittämät seikat ovat näin ollen seurausta yksinomaan kyseisen henkilön henkilökohtaisesta päätöksestä, josta toimielintä ei voida pitää vastuussa.

Koska unionilla ei ole rikosasioissa yhteistä politiikka, ei ole poikkeuksellista, että Ruotsin oikeuslaitoksen on saatava Belgian viranomaisilta lupa voidakseen tutkia asiaa Belgiassa. Joka tapauksessa tällainen asiantila ei johdu mitenkään siitä, että kyseinen henkilö on komission virkamies, vaan pelkästään jäsenvaltioiden kesken sovellettavista rikosoikeudellisen yhteistyön säännöistä.

(2001/C 187 E/253)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0483/01**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(21. helmikuuta 2001)

Aihe: Kyproksenkreikkalaisen laitton pidättäminen

Ryhmä kyproksenturkkilaisia sieppasi 13. joulukuuta 2000 Ison-Britannian tukikohdan alueella kyproksenkreikkalaisen Panikos Tsiakurmasin ja vei hänet väkivalloin Turkin miehittämälle alueelle, jonne hänet jätettiin ja hänen vierelleen asetettiin puolitoista kiloa kannabista. Hetken kuluttua paikalle ilmestyi "kyproksenturkkilainen poliisi", joka pidatti Tsiakurmasin huumeiden hallussapidosta.

Laitton kyproksenturkkilainen hallinto on siitä lähtien säilyttänyt Tsiakurmasia pidätettynä epäinhimillisissä olosuhteissa ilman lääkärinhoitoa huolimatta siitä, että hän kärsii sokeritaudista.

Kun otetaan huomioon, että Tsiakurmasilla ei ole minkäänlaista rikosrekisteriä ja Ison-Britannian tukikohdan poliisiraportti vahvistaa, että ei ole mitään tietoja hänen osallisuudestaan huumekauppaan, on ilmeistä, että Tsiakurmasin sieppaaminen on terroriteko ja hänen vangitsemisensä vastaa panttivankina pitämistä.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä Tsiakurmasin vapauttamiseksi välittömästi ja ehdoitta? Aikooko se painostaa Turkia, joka on yksin vastuussa Kyproksen laittomasta miehityshallinnosta?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(27. maaliskuuta 2001)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra Zacharakis esittämään kirjalliseen kysymykseen P-0045/01 (1).

(1) Katso sivu 168.

(2001/C 187 E/254)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0505/01**esittäjä(t): Gerard Collins (UEN) komissiolle**

(14. helmikuuta 2001)

Aihe: Työntekijöiden vapaa liikkuvuus

Euroopan geologijärjestö (European Federation of Geologists, EFG) on järjestö, johon kuuluu 20 kansallista eurooppalaista geologian alan yhdistystä kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden geologijärjestöt mukaan lukien.

Geologia on nopeasti muuttuva tieteenala. Geologien työ vaikuttaa yhä suuremmissa määrin kansalaisten turvallisuuteen. Alan koulutusta koskevia määräyksiä tulisi mukauttaa siten, että ne vastaisivat alan muutoksiin. Geotieteiden alan pätevyysvaatimukset määrittävän elimen pitäisi alansa laatuvaatimuksia laatiessaan noudattaa harkintaa. Euroopassa tämä tehtävä kuuluu juuri Euroopan geologijärjestölle.

Direktiivien 89/48/ETY (1) ja 92/51/ETY (2) mukaisesti Euroopan geologijärjestö on hyväksynyt yleisen järjestelmän, joka koskee järjestöön kuuluvien geologian alan yhdistysten välistä tutkintojen vastavuoroista tunnustamista. Vaatimukset täyttävälle hakijoille myönnetään eurooppalaisen geologin (EurGeol) oppiarvo. Nimityksen myöntäminen osoittaa, että Euroopan geologijärjestö on valmis varmistamaan, että geotieteiden kaikkien alueiden huippupaikoilla toimivat henkilöt ovat päteviä. Oppiarvon saaneiden henkilöiden kuuluu noudattaa Euroopan geologijärjestön ammatillisia käytännösääntöjä.

Oppiarvoa hakevan henkilön tulee olla sekä suorittanut tyydyttävästi vähintään alempi korkeakoulututkinto että hankkinut tyydyttävää työkokemusta yhteensä vähintään kahdeksan vuoden ajalta. Vaatimukset ovat näin ollen korkeammat kuin puitedirektiivissä säädetyt vaatimukset. Rekisteröintiä hakevilla täytyy olla suositus heidän omalta kansalliselta järjestöltään, ja Euroopan geologijärjestön valintalautakunnan pitää hyväksyä heidät ennen kuin he saavat eurooppalaisen geologin oppiarvon.

Eurooppalaisen geologin oppiarvon myöntämisellä pyritään

- a) antamaan tunnustus geotieteiden alan korkeammassa tehtävissä toimimiselle,
- b) asettamaan yksiselitteisen selkeät ja korkeatasoiset laatuvaatimukset, jotka sekä hallitukset, lainsäädäntöviranomaiset että kansalaiset voivat hyväksyä, sekä
- c) helpottamaan geologien vapaata liikkuvuutta Euroopan unionissa ammattinimikkeiden vastavuoroisen tunnustamisen avulla.

Tukeeko komissio tällaista aloitetta keinona helpottaa työntekijöiden vapaata liikkuvuutta Euroopan unionin maissa?

Missä määrin Eurooppalaisen geologin oppiarvo voisi helpottaa kansallisten ammattinimikkeiden tunnustamista jäsenvaltioissa?

(¹) EYVL L 9, 24.1.1989, s. 16.

(²) EYVL L 209, 24.7.1992, s. 25.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 2001)

Komissio on saanut tiedon Euroopan geologijärjestön perustamasta "eurooppalaisen geologin" oppiarvosta.

Vaikka tämä oppiarvo ei sinänsä vastaa "tutkintotodistusta" sellaisena kuin siitä säädetään neuvoston 21 päivänä joulukuuta 1988 antamassa direktiivissä 89/48/ETY, joka koskee vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevaa yleistä järjestelmää ja neuvoston 18 päivänä kesäkuuta 1992 antamassa direktiivissä 92/51/ETY (¹), joka koskee direktiiviä 89/48/ETY täydentävää ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevaa toista yleistä järjestelmää, komissio tukee täysin Euroopan geologijärjestön aloitetta, sikäli kuin sen avulla voidaan edistää geologien vapaata liikkuvuutta yhteisössä.

"Eurooppalaisen geologin" oppiarvosta voi olla toisaalta hyötyä kansallisille viranomaisille, joiden tehtävänä on tutkia toisessa jäsenvaltiossa saatujen tutkintojen ja pätevyysien tunnustamishakemukset ja toisaalta mahdollisille työnantajille, jotka joutuvat arvioimaan ulkomailla tutkintonsa suorittaneiden työnhakijoiden pätevyyskäytäntöjä.

Ottaen huomioon eurooppalaisen geologin oppiarvon myöntämisperusteet, on se osoitus haltijansa korkeasta asiantuntemuksesta riippumatta siitä, mikä akateeminen pohjakoulutus kyseisellä ammattihenkilöllä on. Jos jäsenvaltioiden on tunnustamishakemusta koskevaa päätöstä tehdessään otettava huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan (²) suoritetun tutkinnon lisäksi maahanmuuttajan ammattikokemus, komissio katsoo, ettei "eurooppalaisen geologin oppiarvon" saaneelta geologilta voitaisi periaatteessa vaatia direktiivin 89/48/ETY 4 artiklaan tai direktiivin 92/51/ETY 7 artiklaan perustuvaa kelpoisuuskoetta tai sopeutusaikaa.

Lopuksi 7. helmikuuta 2001 antamassaan tiedonannossa "Euroopan unionin mahdollisuuksien hyödyntäminen – Lissabonin strategian lujittaminen ja laajentaminen" (³), komissio ilmoitti tekevänsä vuoden 2002 aikana ehdotukset yhtenäisemmiksi, avoimmemmiksi ja joustavammiksi ammattipätevyysien tunnustamissäännöksiksi. Järjestelmällisempi ammatillisten organisaatioiden osallistuminen ja yhteisten ohjelmien

kehittäminen, joka perustuisi nykyiseen yleiseen tunnustamisjärjestelmään ja joka noudattaisi Euroopan geologijärjestön toteuttamaa mallia, mahdollistaisi automaattisen ammatillisten pätevyyksien tunnustamisen yhteisössä laajemmin.

(¹) EYVL L 19, 24.1.1989.

(²) Asia C-340/89, Vlassopoulou, Oikeustapauskokoelma I-2357.

(³) KOM(2001) 79, jonka jälkeen komissio antoi 28. helmikuuta 2001 toisen tiedonannon otsikolla "New European Labour Markets, Open to all, with Access for All", luettavissa englanninkielisenä seuraavalla komission Internet-sivulla: http://europa.eu.int/comm/employment_social/empl&esf/news/labour.pdf.

(2001/C 187 E/255)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0522/01

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(22. helmikuuta 2001)

Aihe: Työnantajan maksamien sosiaaliturvamaksujen alentaminen

Eräs poliittinen puolue on ehdottanut Ruotsissa, että työnantajien yli 57-vuotiaista työntekijöistä maksamia sosiaaliturvamaksuja alennettaisiin. Työnantajia voitaisiin kannustaa ottamaan palvelukseensa vanhempaa työvoimaa alentamalla yli 57-vuotiaiden sosiaaliturvamaksuja kymmenellä prosentilla.

Haluaisin kysyä komissiolta, voiko yksi jäsenvaltio alentaa omassa maassaan työnantajien maksamia sosiaaliturvamaksuja tietyn ikäluokan osalta? Viittaen keskusteluun, jota Ruotsissa käytiin aiemmin, kun pohjoisruotsalaisille työnantajille myönnetyt sosiaaliturvamaksujen alennukset poistettiin, koska niiden katsottiin vinouttavan kilpailua sisämarkkinoilla.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(3. huhtikuuta 2001)

Komissio kannattaa tavoitetta, jonka mukaan lisätään niin kutsuttujen ikääntyneiden työntekijöiden osallistumista työmarkkinoilla ja edistetään aktiivista ikääntymistä. Tämä tavoite sisältyy myös jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista vuodeksi 2001 19. tammikuuta 2001 tehtyyn neuvoston päätökseen 2001/63/EY (¹). Päätöksen kolmannen suuntaviivan mukaan jäsenvaltioiden on kehitettävä aktiivista ikääntymistä koskevaa politiikkaa, jonka tavoitteena on parantaa ikääntyvien työntekijöiden mahdollisuuksia pysyä mahdollisimman pitkään työelämässä ja kannustaa heitä siihen. Tämän saavuttamiseksi on erityisesti tarkasteltava verotus- ja etuusjärjestelmiä niiden kielteisten vaikutusten vähentämiseksi ja jotta työmarkkinoilla pysyminen olisi ikääntyvien työntekijöiden kannalta nykyistä houkuttelevampi vaihtoehto. Lisäksi suuntaviivassa 12 kehoitetaan jäsenvaltioita vähentämään tiettyjen kohderyhmien välillisiä työvoimakustannuksia. Arvoisan parlamentin jäsenen kuvaama toimenpide lienee kyseisten tavoitteiden mukainen, jos sitä sovelletaan laajasti kaikilla talouden aloilla niin, ettei suosita tiettyjä aloja tai yrityksiä.

Valtion tukien valvontaa ja työkustannusten alentamista koskevassa ilmoituksessaan (²) komissio selvitti, että tietyille työntekijäryhmille kohdennettujen toimenpiteiden ei katsota olevan valtion tukia EY:n perustamissopimuksen 87 (entisen 92 artiklan) 1 kohdan tarkoittamassa merkityksessä, edellyttäen, että niitä sovelletaan automaattisesti koko jäsenvaltiossa ilman yritysten välistä syrjintää. Jälkimmäisen ehdon mukaan valtion tukia koskevia sääntöjä ei sovelleta työnantajien ikääntyneistä työntekijöistä maksamien sosiaaliturvamaksujen vähentämiseen.

Komissio toteaa jälleen kerran, että sosiaaliturvajärjestelmien suunnittelu ja rahoittaminen kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan (sosiaalisen suojelun tavoitteiden ja toimintalinjojen lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1992 annettu neuvoston suositus 92/442/ETY (³)).

(¹) EYVL L 22, 24.1.2001.

(²) EYVL C 1, 3.1.1997.

(³) EYVL L 245, 26.8.1992.

(2001/C 187 E/256)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0532/01**esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle***(23. helmikuuta 2001)**Aihe:* Fär-saarten kansanäänestys itsenäisyydestä

Tanskan hallitus uhkaa lopettaa välittömästi Fär-saarille antamansa talousavun, jos saarten väestö asettuu hallituksensa esittämän itsenäisyysuunnitelman taakse. Kyseisellä toimenpiteellä Tanska haluaa torjua Fär-saarten hallituksen aloitteen, jonka mukaan vuoteen 2012 mennessä Fär-saarista tulee itsenäinen valtio.

Lauantaina 26. toukokuuta Kallsbergin hallitus esittää ehdotuksensa väestölle kansanäänestyksessä. Ehdotuksen mukaan tavoitteena on asteittainen siirtyminen itsenäisyyteen ja Tanskan talousavun järjestelmällinen pienentäminen. Vuonna 2012 päätettäisiin lopullisesti, itsenäistyvätkö Fär-saaret 600 vuoden tanskalaishallinnon jälkeen.

1. Mikä on komission kanta siihen, että Tanskan hallitus uhkaa lopettaa välittömästi Fär-saarille antamansa talousavun, jos saarten väestö asettuu hallituksensa esittämän itsenäisyysuunnitelman taakse?
2. Katsooko komissio, että kyseinen uhkaus on hyvää hallintotapaa (good governance) koskevan periaatteen mukainen? Jos vastaus on myönteinen, miten komissio perustelee sen, että se katsoo kyseisen uhkauksen edustavan hyvää hallintotapaa?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus*(15. maaliskuuta 2001)*

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämä kysymys ei kuulu unionin vaan kyseisen jäsenvaltion yksinomaiseen toimivaltaan. Näin ollen komissio ei halua kommentoida asiaa mitenkään.

(2001/C 187 E/257)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0536/01**esittäjä(t): Wolfgang Ilgenfritz (NI) komissiolle***(16. helmikuuta 2001)**Aihe:* EU:n tuet Unkarille

1. Tukeeko unioni ravitsemusalan hankkeita Unkarissa, erityisesti Sopronin alueelle rakennettavaa kylpylähotellia, johon on investoitu arviolta kolme miljardia forinttia?
2. Jos tukee, mistä tällaisia tukia voi hakea?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus*(21. maaliskuuta 2001)*

Komissio voi vahvistaa, että Phare-varoin ei ole tuettu yhtäkään kysymyksessä kuvatun kaltaista hanketta Győr-Moson-Sopronin komitaaissa eikä muuallakaan maassa. Phare-varoin ei ole tuettu yhtäkään tämän suuruista (3 miljardia forinttia = 11,2 miljoonaa euroa) yksittäistä sijoitushanketta. Tiettyjen hankkeiden yhteydessä on tuettu kylpylöiden perusrakenteita lähinnä toimittamalla hoitolaitteistoa ja huomattavasti pienemmässä mittakaavassa; ne eivät ne ole liittyneet hotelliin eivätkä sijainneet mainitussa komitaaissa.

(2001/C 187 E/258)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0578/01**esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle**

(1. maaliskuuta 2001)

Aihe: EU:n tuki Gibraltarin salmen tunnelille

Ranskan ja Italian äskettäinen sopimus 52 kilometrin rautatietunnelin rakentamisesta Alpeille Torinon ja Lyonin välille toi jälleen esiin sen, kuinka hyvin tunneleilla voidaan helpottaa hankalia liikenneyhteyksiä.

Tässä yhteydessä on hyvä muistaa pitkään elänyt suunnitelma rakentaa tunneli Gibraltarin salmeen. Se loisi kiinteän yhteyden Euroopan ja Afrikan välille ja edistäisi taloudellista vaihtoa, joka voisi johtaa tiiviimpiin suhteisiin Maghreb-maiden ja EU:n eteläisten jäsenvaltioiden välillä.

Katsooko komissio, että sen pitäisi ehdottaa tutkimusta, jossa selvitetäisiin kuinka suuri projekti Gibraltarin salmen tunnelin rakentaminen olisi ja mitä etuja saavutettaisiin Maghreb-maiden ja EU:n eteläisten jäsenvaltioiden lähentämisellä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(27. maaliskuuta 2001)

Komissio hyväksyi Marokkoa koskevan MEDA 2000–2002 -maaohjelman joulukuussa 2000 neuvoteltuaan sitä ennen Marokon hallituksen ja jäsenvaltioiden kanssa.

Komissio ei ole kuitenkaan tähän mennessä saanut Marokon hallitukselta mitään pyyntöä, joka koskisi Gibraltarin salmeen suunnitellun tunnelin kustannus- tai toteutettavuustutkimusten rahoittamista.

(2001/C 187 E/259)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0586/01**esittäjä(t): Sebastiano Musumeci (UEN) komissiolle**

(21. helmikuuta 2001)

Aihe: Vastasyntyneillä lapsilla esiintyvät epämuodostumat Sisiliassa

Augustassa sijaitsevan Muscatellon sairaalan lastenklินิกka on julkaissut vuodelta 2000 tietoja vastasyntyneillä lapsilla esiintyvistä epämuodostumista Sisiliassa. Tilanne Augusta-Melilli-Priolo-teollisuusalueella on hyvin hälyttävä, koska lähes 6 prosentilla vastasyntyneistä on epämuodostumia, kun Maailman terveysjärjestö pitää jo 2 prosentin rajaa hälyttävänä.

Onko yhteisön tasolla otettu käyttöön säännöksiä ja/tai toteutettu toimia voimakkaasti teollistuneilla alueilla asuvan väestön terveyden suojelemiseksi? Toteutetaanko yhteisössä toimia, joilla voidaan ehkäistä ja hoitaa vastasyntyneiden lasten epämuodostumia?

Voiko komissio ryhtyä toimenpiteisiin edellä kuvatun vakavan tilanteen korjaamiseksi?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(4. huhtikuuta 2001)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2001/C 187 E/260)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0618/01**esittäjä(t): Lord Inglewood (PPE-DE) komissiolle**

(1. maaliskuuta 2001)

Aihe: Eurooppalaisten Nato-maiden puolustusbudjetit

Mitkä ovat Natoon kuuluvien Euroopan maiden kansalliset puolustusbudjetit vuosille 1998, 1999, 2000 ja 2001?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(30. maaliskuuta 2001)

Kyseinen asia ei kuulu komission toimivaltaan.

(2001/C 187 E/261)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0655/01**esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle**

(6. maaliskuuta 2001)

Aihe: Saksalaisvalmisteiset kemialliset aseet Turkissa

Saksan puolustusministeri myönsi joulukuussa 1999 halunneensa auttaa sotilastarkoituksessa toimivan kemian laboratorion rakentamisessa Turkkiin. Hankkeen luonne oli sen mukaan "täysin puolustuksellinen". ZDF-kanavalla lähetetyssä "Kennzeichen D" -ohjelmassa lainattiin kuitenkin sotilaslähteitä, jotka ilmoittivat, että vielä 11. toukokuuta 1999 Turkin armeija hyökkäsi kemiallisin asein Kurdistanin työväenpuoluetta vastaan. Münchenin yliopistossa tehdystä tutkimuksesta ilmenee, että yritykset Buck ja Depyfag olivat toimittaneet Turkin armeijan käyttämien kemiallisten kranaattien kärjet. Komissiolle on esitetty näistä kahdesta asiasta kysymyksiä jo neljäntoista kuukauden ajan. Vastauksessaan kysymykseen E-3876/00 ⁽¹⁾ komissio ilmoittaa, että asetuksen (EY) N:o 1334/2000 ⁽²⁾ täytäntöönpano kuuluu toistaiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaan. Komission jäsen Patten jatkaa, että niinpä se jäsenvaltio, johon viejä on sijoittautunut, päättää lupahakemuksista ja valvoo niiden täytäntöönpanoa.

Vastauksesta ei kuitenkaan ilmene estettä SEU:n 22 artiklan mukaiselle komission ehdotukselle. Päinvastoin, 22 artiklassa todetaan nimenomaisesti, että "jokainen jäsenvaltio tai komissio voi saattaa neuvoston käsiteltäväksi yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan liittyviä kysymyksiä sekä tehdä ehdotuksia neuvostolle". Voisiko komissio tähän liittyen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Aikooko komissio tehdä neuvostolle ehdotuksia SEU:n 22 artiklan mukaisesti saadakseen Münchenin yliopistosta tietoja Turkin armeijan Kurdistanin työväenpuoluetta vastaan 11. toukokuuta 1999 kemiallisin asein tekemässä hyökkäyksessä käyttämien kranaattikärkien saksalaisesta alkuperästä (Buck ja Depyfag)? Jos komissio ei aio tehdä näin, miksi komissio kieltäytyy tekemästä ehdotuksen SEU:n 22 artiklan mukaisesti?

2. Aikooko komissio tehdä neuvostolle ehdotuksia SEU:n 22 artiklan mukaisesti saadakseen Saksan puolustusministeriöstä tietoja sen Turkkiin rakennetun uuden sotilaallisen kemian laboratorion rakentamiseen antamasta avusta? Jos komissio ei aio tehdä näin, miksi komissio kieltäytyy tekemästä ehdotuksen SEU:n 22 artiklan mukaisesti?

⁽¹⁾ Katso sivu 75.

⁽²⁾ EYVL L 159, 30.6.2000, s. 1.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus*(19. huhtikuuta 2001)*

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen kirjalliseen kysymykseensä E-3876/00 ⁽¹⁾.

Sama vastaus on voimassa edelleen.

⁽¹⁾ Katso sivu 75.

(2001/C 187 E/262)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0675/01**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle***(6. maaliskuuta 2001)*

Aihe: Kalastuslupamaksut EU:n kansainvälisissä kalastussopimuksissa

1. Voiko komissio ilmoittaa kehitysyhteistyölle osoitetun summan suuruuden kussakin voimassa olevassa EU:n ja kolmannen maan välisessä kalastussopimuksessa?
2. Voiko komissio ilmoittaa EU:n varustamoiden kalastuslupamaksuina maksaman summan suuruuden kussakin voimassa olevassa EU:n ja kolmannen maan välisessä kalastussopimuksessa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(27. huhtikuuta 2001)*

Komissio lähettää suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle pyydyt tiedot sisältävän taulukon.

(2001/C 187 E/263)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0750/01**esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle***(7. maaliskuuta 2001)*

Aihe: Naudanlihan tukioستot – BSE-kriisi

Miten komissio arvio sitä tosiseikkaa, että BSE-kriisin vaikutuksista joutuvat maksamaan yksinomaan veronmaksajat, vaikka lihaluujauhon ja eläinrehun tuotannossa on todistettavasti tapahtunut vakavia laiminlyöntejä?

Onko komissio tutkinut, voidaanko kyseiselle teollisuudenalalle esittää korvausvaatimuksia tai voidaanko se asettaa vastuuseen? Jos ei ole, miksi ei?

Aikooko komissio suosittaa jäsenvaltioille vastuuta koskevien vaatimusten esittämistä ainakin tapauksissa, joissa lakia on selvästi rikottu, kuten Baijerissa, jossa valmistuslämpötila ei ollut riittävän korkea?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(3. huhtikuuta 2001)

Näitä kysymyksiä on käsitelty aiemmin useissa eri yhteyksissä, mm. BSE:tä ja sen seurantaan koskevan tutkimuskomitean raportissa. Komissio tarkistaa parhaillaan uudestaan näitä tietoja ja ilmoittaa havainnoista mahdollisimman pian.

(2001/C 187 E/264)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0944/01

esittäjä(t): John McCartin (PPE-DE) komissiolle

(28. maaliskuuta 2001)

Aihe: Siipikarjan tuonti Euroopan unioniin

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon Euroopan unioniin tuodaan vuosittain siipikarjan lihaa, ja mistä maista tuontia harjoitetaan?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 2001)

Taulukoita sisältävän vastauksen pituuden vuoksi komissio lähettää vastauksen suoraan arvoisille jäsenille ja parlamentin pääsihteeristölle.

(2001/C 187 E/265)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1157/01

esittäjä(t): Francesco Speroni (TDI) komissiolle

(3. huhtikuuta 2001)

Aihe: Suojatun alkuperäisnimityksen saaneet tuotteet – lisäaineiden ja säilöntäaineiden käyttö juustonvalmistuksessa

Suojatun alkuperäisnimityksen

- saanutta Grana Padano -juustoa koskevassa tuote-eritelmässä ei mainita säilöntäaineiden eikä varsinkin E 1105 lysosyyymi-lisäaineen käyttöä.
- Lisäaineiden käyttöä koskevan Italian ministeriöiden asetuksen 209/1996, joka on annettu direktiivien 94/34/EY⁽¹⁾, 94/35/EY⁽²⁾, 94/36/EY⁽³⁾, 95/2/EY⁽⁴⁾ ja 95/31/EY⁽⁵⁾ täytäntöönpanemiseksi, 2 kohdan D alakohdassa säädetään, että jotakin lisäainetta voidaan käyttää sillä ehdolla, että sitä ei käytetä viallisten raaka-aineiden käytön tai ei-toivottujen valmistusmenetelmien (epähygieeniset menetelmät mukaan lukien) peittämiseksi.
- E 1105 lysosyyymi-säilöntäainetta käytetään suojatun alkuperäisnimityksen saaneen Grana Padano -juuston valmistuksessa, jotta juuston valmistuksessa voidaan käyttää maitoa, joka ei täytä direktiivin 92/46/ETY⁽⁶⁾ liitteen A luvussa IV säädettyjä hygieenisuusvaatimuksia.
- Italian terveysministeri on ilmoittanut Euroopan komission terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosastolle 18.6.1999 lähettämässään muistiossa, että lähes kaikki Italiassa tuotettu maito, joka ei täytä direktiivin vaatimuksia, käytetään suojatun alkuperäisnimityksen saaneiden juustojen Grana Padanon ja Parmigiano Reggianon valmistukseen.
- CSQA, joka on ainoa elin, jolle Italian valtio on antanut luvan myöntää todistuksia Grana Padano -merkille, sallii valvontasuunnitelmassaan lysosyyymi-säilöntäaineen lisäämisen, vaikka sitä ei sallita tuote-eritelmässä.

- Voidaanko E 1105 -säilöntäaineen käyttö sallia, vaikka sitä ei ole nimenomaan mainittu suojatun alkuperäisnimityksen saanutta Grana Padano -juustoa koskevassa tuote-eritelmässä, tai onko komissio mahdollisesti myöntänyt tässä asiassa erityisiä poikkeuksia?
- Eikö lysotsyymiä käytettäessä katsota selkeäksi "silmänkääntötempuksi", jonka avulla suojatun alkuperäisnimityksen saaneita juustoja voidaan valmistaa maidosta, joka ei täytä direktiivin 92/46/EY vaatimuksia?
- Katsooko komissio, että lysotsyymi on kuluttajien terveydelle täysin vaaraton aine?

(¹) EYVL L 237, 10.9.1994, s. 1.

(²) EYVL L 237, 10.9.1994, s. 3.

(³) EYVL L 237, 10.9.1994, s. 13.

(⁴) EYVL L 61, 18.3.1995, s. 1.

(⁵) EYVL L 178, 28.7.1995, s. 1.

(⁶) EYVL L 268, 14.9.1992, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(25. huhtikuuta 2001)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.
